HVNC · LIBRVM
INTER · ALIOS
GOLDWINO · SMITH
QVI · ODE · LATINA
PRAEMIVM
SEXTAE · CLASSI
ET · QVINTAE · CLASSIS
PRIMO · ORDINI
PROPOSITVM
REPORTAVIT
D · D
SCHOL · REGAL · ETONENS
MAGISTRI
ET
AVXILIARES
E · C · HAWTREY · R · OKES
E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY
E · H · PICKERING · H · DVPVIS
C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM
G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD
E · BALSTON · C · LVXMOORE
G · L · ELIOT · I · E · YONGE
A · D · $\overline{\text{M}}$ · $\overline{\text{DCCC}}$ · $\overline{\text{XL}}$ · $\overline{\text{I}}$

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN QVINTVM,

LYSIAE

PRIMVM,

GRAECAM ORATIONEM,

TAYLORI ET MARKLANDI

ANNOTATIONIBVS EXPLANATAM

EMENDATIONES,

SVAS ALIAQVE

ADDIDIT

IOANNES IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

MDCCLXXXIV.

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN QVINTVM,

LYSIAE

PRIMVM,

GRAECAM ORATIONEM,

TAYLORI ET MARKLANDI

ANNOTATIONIBVS EXPLANATAM

COMPLECTENS,

QVIBVS SVAS ALIAQVE

ADDIDIT

IOANNES IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXII.

11304
30/V-/11

BRVNKIO V. I.

REGIS CHRISTIANISSIMI CONSILIARIO,
QVAESTORI FISCI,
ET REI BELLICAE COMMISSARIO,

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Ex quo mutuis literis conciliata inter nos familiaritas coaluit, BRVNKI, Vir illuſtris, ea tua fuit erga me voluntas, id ſtudium, vt neceſſitatem mihi videam impoſitam, gratum tibi memoremque animum meum declarandi, non priuatim modo, id quod ſaepe atque lubens facio, ſed etiam publico aliquo monumento, vnde de mutua erga te mea voluntate ad omnes conſtet. Eſto

igitur animi erga te mei interpres hic Lysias, quem curis meis expolitum quod clarissimo nomini tuo inscribendum duxerim, haud indigere videtur excusatione. Alia enim vt taccam, quae tibi debeo, schedas abs te tuli, quas in libello variantium Brulartianas appellare soleo, quae schedae ad emendandum Lysiam non plane nulli vsui fuere. Parum tamen hoc est, si cum magnitudine contentionis tuae comparetur, quod cum maxime agito opus, cuius particula Lysias est, id opus modis, quibus posses, omnibus ornandi, ad amicos praedicandi, emtoresque ei quam plurimos, praesertim in Galliis, commendatione tua sontrahendi. Profecto si fuisset vsquam locorum in Francia melioris notae codex aut Lysiae, aut alius cuiusquam ex eo grege oratorum, quos vulgaris consuetudo minores vsurpat, non conquieuisses tu prius, quam illius vsura me beasses. Aliae si quae sunt nationis gallofrancicae virtutes, quae sunt et numero multae et praeclarae, est vtique meo iudicio in primariis earum illa vestratium mirifica officiositas, amicorum studiis liberaliter inseruire contendens. Non te fu-

te fugit, mi BRVNKI, quam dissimiles vobis in homines inciderim ex alio, quem mecum probe nosti, populo, inuidos, cupidos, degeneres, illiberales, qui bonis ipsi nescientes vti, quibus circumfluunt, alios excludunt, aut vsuram eorum immani nundinantur aere, hactenus magni facientes patrimonium a maioribus relictum, quorum sunt dissimillimi, quatenus id turpi quaestui seruit. Sordes vnius aut alterius ad totius nationis ignominiam trahi nolim, e qua vsu meo nonnullos comperi humanos, nobiles, magnanimos viros, et nominatim Bianconium, quem honoris causa nomino, virum vltra, quam praedicare queam, bene de me meritum. Macte vero tu, BRVNKI, et tu, CAPPERONERI, et quotquot vestri sunt similes, hac vestra liberalitate, qua nil cunctamini rogantibus amicis literariarum opum si quid penes vos sit, quo illi indigeant, id impertire. Verum neque modestia tua, BRVNKI, Vir illustris, neque locus hic patitur, tuas in laudes, quae et plurimae et amplissimae sunt, me exspatiari. Verumtamen hoc certe feres ae-

quo animo a me commemorari; primariis in votis mè habere hoc, vt mihi contingat Anthologiam graecam tuis manibus perpolitam videre. Sunt enim penes te ad emaculandam et locupletandam hanc graecorum epigrammatum ſiluam copiae tam lautae, vt neſciam an ne Doruillius quidem ipſe iis fuerit inſtructior, Bene vale, Vir illuſtris, res age tuas proſpere, fugientes e Francia vetuſtas bonas literas ſiſte, quem in rep. tenes ordinem, nouo et inſueto literarum ſplendore illumina, et mihi porro, vt coepiſti, beneuelle perge. Scripſi d. 19 Martii 1772.

PRAEFA-

PRAEFATIO.

Ad Lysiam praefandi paene otium mihi fecit Taylori diligentia. Cuius de editione reliquiarum Lysiae vbi, quoad oportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonstrandum, quid nouorum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum sit.

Lysiae prostant editiones duae a Tayloro curatae, altera minor, qua nunquam vsus sum; altera maior, qui fundus est nostrae huius recensionis. Illa minor, quantum e fama mihi constitit, praeter orationem Lysiae graecam eiusque latinam interpretationem a Tayloro conscriptam, nihil tenet eorum omnium, quae multa, et haud contemnenda tenet maior. Huic autem, de qua sola imposterum disputabo, titulum hunc praefixit Editor. »Λυσιᾳ τα περιγενομενα. Lysiae orationes et fragmenta. graece et latine. ad fidem codd. mstorum recensuit, notis criticis, interpretatione noua, ceteroque apparatu necessario donauit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiae olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiae Marklandi, Col. D. Pet. Soc. coniecturae. Londini ex officina Guil. Bowyer, in aedibus olim Carmeliticis. 1739.« Titulum hunc excipit epistola, qua totum hoc opus *ornatissimo praestantissimoque viro Io. Tempest*

Armigero inscribitur. Eam sequitur praefatio Taylori; tum vita Lysiae ab eodem conscripta. cui subiectus est libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lysia testimoniis. Haec, quae dixi, omnia paginas in quarto maiore implent nonaginta. Inde legitur ipsa graeca Lysiae oratio, cum substrata interpretatione Taylori latina, et huic rursus substratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde seorsim leguntur ercusae Ieremiae Marklandi ad Lysiam Coniecturae a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinensis in numeris paginarum errauit. Posthaec a p. 613. ad p. 669. fragmenta Lysiae a Tayloro collecta et annotationibus illustrata. quae fragmenta Taylor Thomae Mangeyo, Philonis Iudaei editori [sa-tis noto, inscripsit. A p. 671. succedunt vsque ad p. 722. Taylori Lectiones Lysiacae Guilielmo Clarkio, Canonico Cicestrienſi, inscriptae. Agmen claudunt indices aliquot; primus antiquorum auctorum, qui in editione Lysiae Londinensi emendantur. 2. locorum noui foederis, qui in Marklandi Coniecturis ad Lysiam et Dionysii Hal. libellum de Lysia emendantur, vel illustrantur. 3. praefatio Taylori ad indicem ab ipso conscriptum, quem atticum appellare ei placuit, et index ipse.

Descriptio haec est Lysiae Taylorani, quem recudendum operis Lipsiensibus dedi, sed nonnihil immutatum, vt ex iis, quae nunc dicam pluribus, constabit. Orationem graecam, seu, quem vulgo vsurpant, textum graecum, expressérunt operae nostrae ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo discessit, quod imitandum suis operis proposuerat, imitatus ea in re Stephanum ipsum, qui passim locorum textum Aldinum immutauerat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum esse, vt Tayloranum exemplum, vbi necesse videretur, siue ad codicum mstorum auctoritatem accommodarem, siue ad

ue ad primigeniae Aldinae fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinxi; qua de re, quoties vsu venit, tam asteriscis in texto, quam copiosius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quae in Londinensi seorsim leguntur, copulaui, commoditati lectorum inseruiturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiscui, quo, quae ad hoc diei ad Lysiam annotata vspiam exstarent, ea vnis locis in breui quasi tabella exhiberentur. Vnum volumen formae minoris, cuiusmodi hoc est, quoniam omnia non capiebat, quae maior Londinensis exhibet, quae hoc in primo volumine locum non inueniebant, ea necessario in secundum breui post insecuturum reieci. Sunt autem haec istoc ordine a me suo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori solius. nam ad ea neque Marklandus quicquam annotauit, neque ego animum iis aduerti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinensi repetendi; tum alii noui ab ipso me iam concinnati, graecitatis puta Lysiacae, et hominum a Lysia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantium in Lysia lectionum. 4. Taylori praefatio ad Lysiam. 5. Marklandi praefatio ad Coniecturas ipsius. 6. Lysiae vita a Tayloro conscripta. 7. Libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de suo mihi impertiit Io. Frider. Matthaei V. C. 8. Lectiones Taylori Lysiacae. Supereſt adhuc aliud haud tacendum a me innouatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, praeterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice et marginibus editionis Stephanicae collectas. Ego vero quotquot huiusmodi notulae ineſſent reliquis Tayloranis immistae, eas omnes ad libellum variantium in secundo no-

ſtro volumine exhibendum amandaui. Quod ſi ergo eueniat, vt editionem Londinenſem cum hac noſtra comparantes, ab hoc primo noſtro volumine exterminatas cernant eiusmodi quisquilias deprauatarum lectionum, rogatos eos velim, vt praecipitare iudicium nolint, ſed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec ſecundum volumen prodierit, vbi feces ipſas et ſtercora editionis Londinenſis reddam, locumque calumniae excludam, ac ſi mala fraude rem geſſiſſem. Nihil enim eorum omnium, quae Londinenſis editio tenet, ſciens volensque praetermittam; niſi ſi quae ipſe profitear me omiſſurum, quae ſunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori praefationes, vnam ad Tempeſtum, alteram ad Mangeyum, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem ſeruaui et ſeruabo porro ſanctiſſimam. Quas viri docti dediſſent ad Lyſiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipſis eorum verbis reddidi, tametſi perſaepe locorum eas parum probarem. Fidem ipſe meam minuiſſem, meaeque editioni auctoritatem detraxiſſem, ſi licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quae diſplicerent, tollendi, mihi arrogaſſem. Nihilo magis mihi datum hoc exiſtimaui, vt viris doctiſſimis et de literatura graeca egregie meritis perpetuo oggannirem. quamquam haud raro grauiſſimae erant cauſae lapſus eorum notandi. Cenſorem agere atque obiurgatorem, odioſum, et putidum videbatur, et malignum. Ipſemet aequo animo laturus non ſim, ſi quis criticus ſycophanta, homo Toupianus, infeſto dente lucubrationes meas dilaniet. Praeterea chartis parcendum videbam eſſe, lectorumque pudori, hoc eſt, cauendum, ne eorum ingenio diffidere viderer. Vltro, me indicente, animaduertent ſagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, halucinationes. Minus inuidioſum

dioſum arbitrabar eſſe, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris perſonam ipſe mihi impoſuiſſem, hoc eſt praeconis quodammodo eorum, quae illi ſcripta reliquiſſent. Denique locus etiam videbatur adoleſcentulis relinquendus eſſe ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat ſpiſſa illa annotationum farrago paſſim locorum in breuius contrahi, ſemel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in ſuſpiciones conſenſum, qui tam ſaepe inter ſe conſentiunt, vt miraculo fit, qui fieri potuerit, vt duo prorſus in eaſdem ſententias tam ſaepe cogitatione deferrentur; taedio profecto legenti eſt eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud arridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nuſquam non captat occaſiones, ſaepe inuitas et reluctantes, ſuper nouo teſtamento diſputandi. Mei ſi res fuiſſet arbitrii, cunctas illas diſputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxiſſem. Sunto enim, cuicuimodi ſunt; placento quibuscunque poterunt, per me licet. Super his enim iudicare mihi fas non eſt, qui a theologorum ſacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunto, ſi voles, quantiuis facienda. Verumtamen in diſputationibus ſuper monumentis Lyſiae ecquis enucleationes quaerat abſtruſorum Pauli Apoſtoli ſenſuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromſiſſet. Decebat vtique Marklandum, qui theologus eſſet, Pauli lectione delectari. Non inuideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commiſceto. Verumtamen nefas ducebam alienam in meſſem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et exſecrabilis exemplum praeire graſſationis in aliena ſcripta, quod alii poſtmodum in meis, me inuitiſſimo, ſint imitaturi. Praeterea aliis alii ducuntur. Meum ad palatum ſi quae minus

nus sint, dubium non est, quin bene multi sint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel sola Marklandinas ad Lysiam coniecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religiosus fui in latina Lysiacae orationis interpretatione a Tayloro conscripta, quam prorsus omisi, gemina de causa; altera, quod decreuissem ab hoc, quod edo, corpore graecorum oratorum latinas interpretationes omnimo omnes, quamuis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quae persaepe locorum ab oratoris sententia aberrasset, et vniuerse parum latina esset. quamquam haud me fugit, quam sibi Taylorus et in fide atque perspicuitate suae interpretationis, et in munditie atque nitore latinitatis placuerit atque exsultarit. Verum ab intelligentia bonae tersaeque latinitatis aberat Taylor quam plurimnm. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes eius ad Lysiam legens; in quibus haud rari sunt loci, non Apuleianum, sed plane Tertullianeum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Est vtique Lysiae oratio perobscura, cum ob dictionis, quam affectat, breuitatem, tum ob coeca ratiociniorum vincula. vt inprimis bonum interpretem desideret. Ego vero Taylorum eum esse nego bonum interpretem. Quapropter ipsemet molestiam exantlaui Lysiam, vnaque Andocidem et Isaeum latine conuertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum constitui. Istos vero. quos dixi, latinos feci, olim aliquando edendos. quod vbi factum fuerit, statuent rei intelligentes, operaene pretium feciſſe videar. Interim semel vel bis in annotationibus meis ad Lysiaui lectores ad hanc meam Lysiae interpretationem ablegaui, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori graecorum oratorum imponere. Vita si suppetet, et sumtus, atque studium emtorum, recipio

edenda

edenda aliquot volumina, in quae compingentur Wolfianae operum Demosthenis et Aeschinis et Dinarchi, meae Andocidis, Lysiae, Isaei, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptae, si quae prostant, interpretationes latinae probabiles aliorum e graecis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lysia Taylorano dixi. Restat, vt quae noua ornamenta de meo aut in hoc primum volumen iam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis vllus alius auctor graecus mendis et lacunis obsitus est, Lysias certe est miserrime atque desperatissime deprauatus. Vt penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab eius et Marklandi diuinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus mstis conferrem a me vsurpatis. Et oppido pauci supersunt Lysiae codices msti, et, quotquot ad notitiam nostram peruenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, vt ex vno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc Florentinus, olim a Constantino Lascari e monte Atho allatus, vnde Aldus primus Lysiam edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, vt paulo quid plus eniterer, quam decessor meus. verum haud respondit prospera fortuna spei votisque nostris, quamquam non prorsus me frustrata est. Magni faciendus non est Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit Taylor ante, et secundum eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est Vindobonensis, de quo in continente pluribus dicam, foediſſimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud poenitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis est indicandum. Est in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Bessarionis

fuerunt

fuerunt, codex Lyſiae; a quo ſperans opis non nihil impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie ſunt in Lyſiae exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettium, V. C. illi bibliothecae praefectum, rogans, vt illius codicis lectiones excerpi et ad me mitti curaret. Ille vero Venetiis negabat eſſe, qui prouinciam illam aut bene gerere noſſer, aut ſuſcipere vellet. Nam ſibi quidem otium deeſſe. Interim ſi quos enotarem ſingulares locos, de quibus conſuli codicem Venetum vellem, ſe operam hactenus mihi daturum. Inuitatus ego humaniſſimi viri hac pollicitatione, miſi ad eum exemplum editionis Stephanicae, in quo locos difficiliores et prae aliis mendoſos notaueram. Remiſit hoc exemplum Zanettius ſuis annotationibus conſcriptum, vnde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice Veneto eſſet, vna intellexi quoque codicem illum, niſi mendoſior etiam aliis eſt Lyſiae codicibus paſſim proſtantibus per Europae bibliothecas, nihilo profecto eſſe illis, neque emendatius exaratum, neque pleniorem. Factum ſic eſt, vt in libello variantium lectionum codicem hunc Venetum paene nuſquam allegem, qui paene nulli vſui mihi fuerit. Vix enim ſemel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque foediores etiam corruptelas, quam ſunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonenſi, quamquam non tantum, quantum ſperaueram a Neſſeliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lyſiae Marpurgenſi a I. H. Maio curata contulit Gottlob Chriſtian Storr, V. C. A. M. Stutgardienſis, miniſterii Euangelici candidatus, iuuenis vt ſacrarum literarum, et earum inprimis, quas orientales appellant, praeter vulgarem morem peritus, de quo conſtabit ex opuſculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus,

tibus, quae opuſcula vt quam primum ipſi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam obſeruans, tam ſtudioſus, vt id vnum paene videatur arbitratus ſibi datum negotii eſſe, vt modis quibus poſſet omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit eius erga me pietas, vt filii erga parentem vix maior eſſe poſſit; neque facile recordor familiarium quemquam fuiſſe, qui hac laude eum ſuperaret. Verumtamen aegerrime fero a iuuene doctiſſimo, quod otium melius collocari poterat, paene incaſſum id eſſe inſumtum. Id quod ex iis ſchedis mihi conſtitit, quas Vindobona ad me miſit, in quibus apertas quoque et manifeſtas librarii graeci halucinationes annotauit, ſed eas tam crebras, et tam ſpurcas atque abnormes, vt fieri poſſe negem, vt vſquam locorum alius exſtet codex graecus flagitioſius, atque hic Vindobonenſis eſt, exaratus. Quem ſi Taylor perinde cognitum vſu atque perſpectum habuiſſet, atque ego habeo, profecto non affirmaſſet, codicem Vindobonenſem *optimae notae* eſſe. Sed humanum eſt, de incompertis bene ſperari, et magnifice praedicari. Ego equidem ſi praeſciſſem futurum, vt illinc plus lolii, quam bonae frugis colligeretur, profecto non commiſiſſem, vt optimo Storrio meo prouinciam tam inſuauem et tam infructuoſam demandarem; quamquam ipſe, vltra quam ſibi expediret officioſus, hanc prouinciam magis efflagitauit, quam ego impoſui. Verum enim vero, quod ſaepe vſu venit, vt ex ingenti ſcoriarum aceruo auri tamen micae eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentoſiſſimarum codicis Vindobonenſis mendarum haud paucas eruere lectiones praeſtantiſſimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas, quas paene omnes in textum meum recepi. Haud raro quoque coniecturas meas ab eo confirmari, non ſine gaudio deprehendi. Poſſem hic, tanti ſi facerem,

ſatis

satis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lysiam ex hoc codice Vindobonensi immissarum, longiorem etiam illis, quibus in sua ad Lysiam praefatione exhibendis Taylor suam diligentiam in emendanda graeca Lysiae oratione demonstratam iactare voluisse videtur. Ego vero satis habui, vbi locorum Lysias e codice Vindobonensi a me emendatus esset, id in subiectis annotationibus statim, aut in libello lectionum mox insecuturo indicare; vbi etiam reliquas codicis huiusdem lectiones repraesentabo, quae non merae sint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me situm esset, operae studiique quicquam passus sum desiderari, quo consequerer hoc, vt Lysiam vobis traderem mundiorem et emaculatiorem, quam ante me lectus et in hominum manibus versatus esset. Consecutus omni ex parte si non sum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, haec Lysiae fragmenta, quamuis miserrime contruncata, superesse, neque prorsus eius omnia perisse. Fruamur his, quae habemus, qualiacunque sunt, indolentes acerbae sorti, quae Lysiam fataliter oppressit, et quae voluit. codices eius non nisi mendosissimos atque miserrime lacunosos ad nos peruenire; nisi si forte aut in Escurialensi bibliotheca mundiores atque pleniores Lysiae membranae adhuc latent, aut in ea, quae quondam Heidelbergensis erat, nunc Vaticana est, in qua aiunt, nescio quo auctore freti, seruari codicem Lysiae orationes aliquot nondum editas tenentem. de quo quaerere non vacauit; vel potius defuit quaerendi oportunitas. Erit olim aliquando tempus, age enim solemur bene sperando clades nostras, quod tempus graecas literas a contemtu vindicet, quo nunc apud Italos oppressae iacent. Erunt, qui gazas vetustae literatu-

teraturae tot in bibliothecis Italiae, tamquam in monumentis vetuſtorum regum, ſepultas eruant illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul iactantia, a qua ſum alienus, affirmare poſſum, opera mea factum eſſe, vt Lyſias nunc proſtet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum latina mea Lyſiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quae vicem perpetui in Lyſiam commentarii fungi poterit. Priſtinas meas ad hunc oratorem animaduerſiones, iam anno 1757. editas, paene ne inſpexi quidem nuper has nouas conſcribens. Quo factum eſſe interdum ſuſpicor, vt ea praetermiſerim, quae malint nonnulli praeterita non fuiſſe. Sed conferat antiqua cum nouis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, ſi quae haud poenitenda repererit. Mihi hac vti diligentia neque libuit, neque vacauit. Currente prelo haud raro obſeruaui aut perperam a me ſcripta, quae tolli ob rationes typographicas non poſſent, aut praeterita alia, quae addi feſtinatio operarum, aut ſpatiorum anguſtiae haud paterentur. Illa itaque retractatum, haec ſuppletum ibo in illo, quem toties dico, libello variantium lectionum. Orationem Lyſiae funebrem, quae in editione H. Stephani Lyſiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Taylorana noſtraque ſtatim a prima ſecunda eſt, cum codice Auguſtano contuli, illo, quem demoſthenicorum meorum quintum appellare ſoleo. Orationem in Philonem, quae in editione Aldina poſtrema eſt, cum codice bibliothecae regiae Pariſinae n. 2944. ſignato contulit meos in vſus Schweigheuſerus meus, A. M. V. C. Strasburgi. v. Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 136. Quas in libello variantium interdum cito ſchedas Brulartianas, de iis ibidem iam expoſui. Quae ſchedae num ſint eaedem cum Groulartianis, a Tayloro paſſim laudatis, mihi certo

non constat. Suspicatus aliquando fui, codicem Lysiae, cuius a se vsurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suae facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos haesisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, vt inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat vtique Stephanum diligentius indicare, cuias fuisset ille codex Lysiae, quo se vsum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiacae praemissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa proderet. Animaduersiones Taylori disputationibus scatent, praeterquam quod caliginosae sunt, vt coniectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alieniſſimis. Vanitas haec est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut peruolutatione certe, collectas. A quo morbo ego sum alieniſſimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsae sunto, per me licebit, bonae, et exquisitae adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Quid attinet e Dactyliothecis gemmas ex aere caelatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quae satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, vnde nil discas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te iuuet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectaui, vt aut sententias

tentias oratoris, ſicubi viderentur tenebricoſiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, vbi poſſem, pro modulo meo emendarem, aut ſaltim indicarem. Ad libellum Dionyſii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, vna cum meis, variae lectiones e codice Helmſtadienſi, et annotationes I. Fr. Matthaei, V. C. eiuſdem, cuius ſuper Aeſchine oratore diſputationem doctam et ſubtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc diſceſſum a nobis, iter longum et moleſtum intra paucos dies ingreſſurus, quod iter deus fortunet atque ſecundet. Moſcouiam, ad Hyperboreos, arceſſitus eſt, vt in ludo publico, qui ibi eſt, humaniores literas profiteatur. Patriae paene ſuccenſeo, homines literatos, quibus ipſa poſſet vti, inuitos expellenti; quaſi copia laboremus ingeniorum ſtudiis ſcholaſticis innutritorum. Nos vero, ſi qua re alia caremus, adoleſcentibus vel maxime caremus, graece latineque callentibus, et rei ſcholaſticae gerendae deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lyſiae ſuperiori ſeculo in Germania proditarum, Hanouienſis, et, quae illam recentauit, Marpurgenſis. Verum praeſtat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla ſit auctoritas, Vnum hoc ſufficiat a me commemoratum eſſe, Hanouienſem non referre fideliter exemplum Stephanicum ſed vitioſam et contaminatam eſſe coniecturis, ſeu Andreae Schotti, ſeu Iodoci van der Heiden. Haec ad Lyſiam praefanti mihi poſt Taylorum, qui meliora quaeque dudum occupauit, ſuccurrebant, quae, vt beneuole lector, aequi bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripſi Lipſiae d. 20. Martii 1772.

INDEX

ORATIONVM LYSIAE.

I. Ὑπὲρ τῦ Ἐρατοσθένους Φόνε ἀπολογια. p. 1
II. Ἐπιταφιος τοῖς Κορινθιων βοηθοῖς. 49
III. Ἀπολογια πρὸς Σιμωνα. 133
IV. Περὶ τραυματος ἐκ προνοίας. 164
V. Ὑπὲρ Καλλιε, ἱεροσυλιας. 185
VI. Κατ' Ανδοκιδε, ἀσεβειας. 188
VII. Ἀρεοπαγιτικος ὑπὲρ τῦ σηκῦ 258
VIII. Πρὸς τὰς συνεσιαχσας κακολογιῶν. 295
IX. Ὑπὲρ τῦ στρατιωτε. 317
X. Κατὰ Θεομνησε πρῶτος. 339
XI. —— —— δεύτερος. 374
XII. Κατὰ Ἐρατοσθένους τῦ γενομένε τῶν Τριάκοντα. 381
XIII. Κατὰ Ἀγοράτε, ἐνδείξεως. 447
XIV. Κατὰ Αλκιβιαδε, λειποταξιε. 515
XV. —— —— ἀστρατειας. 553
XVI. Εν βουλῇ Μαντιθεῳ δοκιμαζομένῳ απολογια. 570
XVII. Περὶ δημοσιων χρηματων. 586
XVIII. Κατὰ τῦ Πολυχε. 598
XIX. Ὑπὲρ τῶν Αριστοφανες χρημάτων, πρὸς τὸ δημοσιον. 614
XX. Ὑπὲρ Πολυστρατε, δήμε καταλύσεως απολογια. 663
XXI. Απολογια δωροδοκιας ἀπαράσημος. 697
XXII. Κατὰ τῶν σιτοπωλων. 712
XXIII. Κατὰ Παγκλεωνος, ὅτι ὐκ ἦν πλαταιευς. 728
XXIV. Πρὸς τὴν εισαγγελιαν περὶ τῦ μὴ δεδεσθαι τῷ ἀδυνατῳ ἀργύριον. 738
XXV. Δήμε καταλυσεως απολογια. 759
XXVI. Περὶ τῆς Ευανδρε δοκιμασιας. 785
XXVII. Κατ' Επικρατες καὶ τῶν συμπρεσβευτων επιλογος. 806
XXVIII. Κατὰ Εργοκλεες επιλογος. 817
XXIX. Κατὰ Φιλοκρατες επιλογος. 827
XXX. Κατὰ Νικομαχε γραμματέως, ευθυνων κατηγορια. 835
XXXI. Κατὰ Φιλωνος, δοκιμασίας. 869
XXXII. Κατὰ Διογειτονος. 892
XXXIII. Ολυμπιακος. 915
XXXIV. Περὶ τῦ μὴ καταλυσαι τὴν πάτριον πολιτειαν αθηναισι. 917

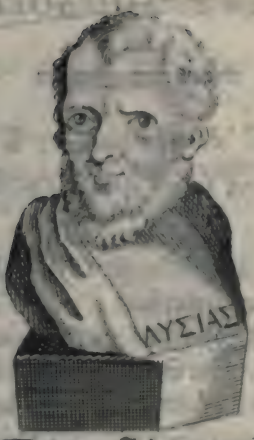

Apud Fulvium Ursinum in Marmore

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ φεύγων δίκην φόνου Εὐφίλητος τὸν Ἐρατοσθένην Οἴηθεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε. SCALIG. MS.

Περὶ

1. Αυσίου] In huius nominis societatem venere plurimi. Occurrit praeter noſtrum longe ὀνομαζότατον (I) Lyſias in *Marm. Chron. Arundel.* Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a *Tleſia*, quem *Pauſanias* in *Meſſen.* ſolita diſcrepantia ad Olymp. XXIII. 4.

Περὶ πολλῶ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τοῦ τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου 91.1.

relegauit. (II) Lysias Athenienſium dux, qui nauali proelio ad Arginuſas interfuit δίκαιος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notiſſima hiſtoria. Vid. *Xenoph. Diod. Sic.* quorum hic tamen ſemel pro *Lyſia Lyſaniam*, ille vno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita viciſſim pro *Lyſania* (τῶ τετρἀρχη ſc.) *Lyſias* apud *Ioſeph.* et *Euſeb.* (III) Alius fortaſſe noſtro itidem aequalis, qui memoratur infra in Orat. de *Ariſtoph. bonis.* (IV) Lyſias, qui duobus dialogis *Speuſippi* Platonici pro iſtius ſcholae genio nomen dedit. (V) Philoſophus Tarſenſis Epicureus, ex Sophiſta Tyrannus factus, cuius hiſtoriola occurrit apud *Athenaeum* l. 5. p. m. 215. Adde *Rhodigin. lect. antiq.* V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri ſucceſſor diem obiit, vt prodit *Laert.* in *Epicur.* videant otioſiores: immo an omnino *fuerit*, nam eruditiſſimo *Menagio* non adriſit ἐτελεύτα παρὰ Λυσίᾳ, ſed παραλύσει. (VI) Pharmacopola eiusdem aetatis atque Diogenes Cynicus. *Laert.* VI. 42. (VII) Eximius ſculptor, cuius *opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex vno lapide Romae in magna auctoritate habebatur*, vt teſtatur *Plin.* XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M. ſucceſſoris, in bello contra Demetrium *Polyaen.* l. 4. (IX) Alius iunior ſub Antiocho Epiph. ex regia proſapia, quem debellauit Iudas Macchab. deinde vna cum Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctauit. 1 *Macchab.* capp. 3. 4. 7. *Ioſeph. Antiq.* l. XII. capp. 11, 15, 16. *Appian.* in *Syriac. Polyb.* in *Hiſt.* c. 17. et in *Excerpt. Legat. Hegeſip.* de *excid. vrb. Hieroſol.* II. 13. et *L. Flo-*

του τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐ-

τοῖς

τως *Epitom. Hiſtor. Liv.* I. 46. (X) Claudius Lyſias tribunus militum a *D. Luca* in *Act. Apoſt.* memoratus. (XI) Medicus incerti aeui a *Celſo* laudatus V. 18. (XII) Lyſias quidam, qui βῶν ἀνέθηκεν ἐν ἀκροπόλει, vt habent *Apoſtol. Cent.* V. 85. *And. Schott. Vatic. Append. Cent.* I. 25. Ni tamen Lyſippo, vt alibi dicitur, fucum fecerint Paroemiographi. (XIII) Lyſias, quem conloquentem inducit *Plutarchus* in l. *de Muſica.* (XIV) Lyſias, ad quem exſtat epiſtola *Libanii* III. 104. (XV) Alius, cuius occurrit mentio *Marm. Oxon.* IX. 3. Edit. *Mattair.*

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro eiusdem farinae, cuius nomen viſitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ.
ΛΥΣΙΟΥ.
ΑΛΙΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lyſias Presbyter (ita Codd. non Λεσίᾳ) cui dantur duae epiſtolae *Nili* monachi, III. 109, 110. Vt taceantur (1) Lyſias, quem ſomniauit *Ionſ.* de *Script. Hiſt. Philoſ.* auctorem fuiſſe tractatuli de plagiis literarum, cum noſter omnino fuit, qui orationem conſcripſit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lyſias Tetrarcha, de quo ſupra, non alius quam Lyſanias. (3) Lyſias epiſtolarum auctor corrupte in Indice ad *Laert.* in *Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol. Oxon.* apud *Meurſ. Eleuſ.* c. 20. apud omnis fere Codd. *Cic. Offic.* et alibi (V. *Fr. Fabrit.* ad *Offic.* I. 155.) pro Lyſide. (4) Lyſiae nomen προσποίητον ab Ἐρωτικῶν ſcriptoribus, *Luciano*, *Ariſtaeneto* et *Alciphrone* frequentatum. (5) Lyſias qui videri potuit, vti profecto nonnullis viſus eſt, Iſocratis amitam in vxorem duxiſſe. *Plutarch.* in *Iſocr.* ſub fin. Nam reuera fuit muliercu-

τοῖς εἴητε [2] τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι, 3. εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ [3] τῶν ἄλλων ἔχοιτε, ἦν-

περ

lae nomen Λύσιον, vt *Phronesium*, *Leontium*, *Glycerium*, quae nupsit Isocratis filio adoptiuo. (6) Lysias Peripateticus, Stratonis auditor. *Cic. de Fin.* V. 13. Nam *Lyco*, adiuuantibus nonnihil MSS. rescribi olim optima fide iusserunt *Scaliger* et *Lambinus*. (7) Lysias Quietus Maurus. *Euseb. Chron.* ad A. C. CXVI. qui rectius apud *Xiphilin.* et *Spartian.* (V. *Casaub.* ad *Spartian.* in *Hadrian.* n. 24.) Λέσιος, Lusius nominatur. Κύντος Λέσιος Μαῦρος, *Dion. Coccian.* in *excerpt.* apud *Valesium*. Vti Λέσιος apud *Plutarch.* in *Sertorio* et *Mario*. Caius enim Lusius C. Marii nepos fuit ex sorore. Visitur etiam *Lusius Varus*, *Lusius Geta*, *Lusius Saturninus* apud *Tacit.* atque hodie in inscriptionibus, quarum plures exstant in *Gruteri* corpore, nonnullos adiecit *Fabrettus* ad *Columnam Traianam*, qui hoc nomen summa diligentia expediuit et restituit. Exsulet ergo *Lisius* ille e *Coel. Aurel. Chron.* IV. 3. et reuocetur *Lusius* ad formam praecedentem, vti quoque apud eundem auctorem, sc. II. 1, 7. recte occurrit. (8) Lysias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. *Volcob.* et *Turneb. Plutarchi* in *Isocrate*, quem tamen alii Lysimachum, alii Nausimachum faciunt. TAYLOR.

2. εἰ ἦτε] Lectionem huius loci non improbo. Minus ideo necessaria videatur, ingeniosissima licet, coniectura SCHOTTI SCALIGERique reponentium οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. TAYLOR.

Contraxi in vnum vocabulum εἴητε ista duo, male distracta, εἰ ἦτε. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. πεπονθότες idem est, atque si dixisset εἰ ἐπεπόνθειτε.

3. περὶ] malim καὶ περὶ, *etiam de aliis*.

περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, ἐκ ἂν εἴη, ὅσις ἐκ ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀγανακτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ
6. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας [4] μικρὰς [5] ἡγοῖσθε. καὶ ταῦτα ἐκ ἂν εἴη [6] μόνον παρ'
92.1. ὑμῖν ἅτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν [7] ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. περὶ τάτε γὰρ μόνε τῆ ἀδικήματος καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεσά-
3. τοις πρὸς τὰς τὰ μέγισα δυναμένας ἀποδέδοται· ὥσε τὸν χείρισον τῶν αὐτῶν [8] τυγχάνειν [9] τῷ βελτίσῳ. ἅτως, ὦ ἄνδρες, ταύτην [10] τὴν ὕβριν ἅπαν-

4. τὰς ζημίας] videtur μεγίσας interponendum esse. vel maximas, grauissimas, acerbissimas quasque poenas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimaturi.

5. μικρὰς ἡγεῖσθε] Sic vulgatae. STEPH. ex coniectura μικρας ηγοισθε. Infra. Οὐδενα ἅτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι ὅσις — μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τὰς; — Illud ἡγοῖσθε praeterea fidem nanciscitur ex *Coisl.* TAYLOR.

6. ἐκ ἂν εἴη] et nescio, an hae in moechos constitutae poenae, non apud vos solos, sed in vniuersa quoque Graecia ratae et sancitae sint.

7. ἀλλ' ἐν ἁπάσῃ] alius quicunque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπ. Sed haec est Lysiae nostri breuiloquentia, quae etiam de περὶ, quod modo (n. 3.) annotabamus, excuset.

8. τῶν αὐτῶν] subaudi δικαίων.

9. τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet.

10. ταύτην] scil. ἣν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, vt omnes ho-

τες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγῆνται. περὶ μὲν ἓν τῷ μεγέθει τῆς ζημίας [11] ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν 6. αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ ἑδένα ἔτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι, ὅστις οἴεται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν, ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίως ἡγεῖται τὸς τῶν τοιότων ἔργων αἰτίως [12]· ἡγῶμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, τῦτό με δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα 9. τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε [13], καὶ τὸς παῖ-

δας

mines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrociſſimam.

11. τῆς ζημίας] imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Senſit etiam interpres, expreſſit certe.

12. αἰτίως] eos, a quibus iſtiusmodi flagitia proficiſcuntur. Colligit ſic. Certum eſt, moechos, poenis dignos eſſe, quae poſſunt excogitari acerbiſſimae. (Demonſtrauit hactenus hanc poſitionem, vt vulgo vſurpant, maiorem.) Iam ſubſumit. Sed Eratoſthenes moechus eſt. id quod tota docetur oratione. Vnde vltro conſequitur, recte ſumtas fuiſſe ab eo poenas.

13. ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, ſed rotundis et neruoſis, enormitatem et foeditatem huius flagitii docet, et cur moechus dignus ſit, in quem tam grauiter animaduertatur. Iniurias enim facit et mulieri ipſi, quam ſtupro polluit, et marito eius, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum ſanctе receperat, eum odiſſe, arcana eius prodere, ridiculum ad alios facere, minuere ipſius rem familiarem, furari, ſicamque vxori in iugulum mariti tradit; reſcindit vinculum matrimonii, in culpa eſt, vt vxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, vt ignominia, et pe-

δας τὲς ἐμὲς ἤσχυνε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών [14]. καὶ ἔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ ἐδεμία ἦν, πλὴν ταύτης, ἔτε χρημά-

12. των ἕνεκα [15] ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλέσιος ἐκ πένη-

 τος

nuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique peſtem ipſi extremam conſciſcit. Ita de muliere meretur is, qui eam a ſe amari ſimulat, ſed ita amat, vt lupus ouiculam, vt vulpes anſerculum. Porro contrahit liberis tam flagitioſae matris hoc dedecus, vt in publico et impune a quocunque e ſtupro nati appellentur, et mater ipſorum ſcortum. Et profecto impudicae eiusmodi et perfidae vxores omnino ſunt omnes ſcorta. Denique marito, forſitan non male, aut bene etiam, de ſe merito malam hanc refert gratiam, vt cornua ipſi imponat; quae fraus vbi percrebuit, ridetur, ſibilatur, digitis omnium demonſtratur. Poſſint, ſi locus aut ferret, aut poſtularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parui fiat hodie, vt deriſui ſit, qui ſerio de eo cogitet, nemo non culpae reos, tanquam re bene geſta, vt homines ſubtiles, miretur, et laudet adeo, paſſum iniuriam rideat; colligere inde eſt, quam corrupti ſint ſeculi mores.

14. εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών] videtur actor huius cauſae, cui nomen eſt Euphileto, ὕβριν, contumeliam ſibi factam, non in eo poſuiſſe, quod cornutus eſſet ab Eratoſthene factus, ſed in hoc, quod Eratoſthenes in domum ſuam, ſe inſcio, et invito adeo, eſſet ingreſſus. Illud furis eſt, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo inſolens et arrogans inter alia hoc quoque demonſtret, ſi inuito et ringente domino in domum eius inuadat, in eaque pro lubitu graſſetur.

15. χρημάτων ἕνεκα] Vt caedem a ſe patratam

τος γένωμαι, ἔτε ἄλλε κέρδες ἐδενὸς, πλὴν τῆς κατὰ νόμες τιμωρίας.

Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυτῦ πράγματα, ἐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέ- 15.
γων τἀληθῆ. ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἡγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν ὑμῖν εἰπεῖν δυνηθῶ ἅπαντα τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι, καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἔτω διεκείμην, ὥςε μήτε λυπεῖν [16] 18.
μήτε

purget, cauſam eius ſibi ait legitimam fuiſſe. Nam Eratoſthenem moechum in vxoris ſuae amplexibus deprehendiſſe. Sed leges permittunt moechum in eiusmodi habitu deprehenſum haud ſecus atque furem, occidere. Et profecto fures vxorum ſunt moechi. Alia quacunque cauſa, haud legitima ſe negat ad caedem patrandam inductum eſſe; odia priuata cum Eratoſthene nulla vnquam exercuiſſe; neque cupiditate acquirendarum opum ſe captum ſicam ſuam venalem cuiquam praeſtare aut praeſtitiſſe vnquam ad hominem aliquem clam de medio tollendum, qui conductori eſſet inimicus, aut exoſus.

16. λυπεῖν] Auſculta, quaeſo. Tenuiſſimum quod vidi orationis filum mendum non tenue occupauit. Hodie enim me nunquam argumentis vinces his verbis vllam vel minimam ſubeſſe ἀντιστοιχίαν. Age trutines. ἔτω διεκείμην, ὥςε μήτε λυπεῖν, μήτε — quid? ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι. Profecto haec non placerent *Plutarcho*, qui in libro *de Exſulio* opponenda oppoſuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, στεφάνες καὶ ἀρχὰς — οὐ τὴν αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἔχοντα τῦ λυπεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι: Non *Euripidi*:

μήτε λίαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι, ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν· ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν,

A 5 ὥσπερ

Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ
Λυπεῖν. *Alceſt.* 238.

Non *Demoſtheni.* Ἐγὼ δ᾽, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, νομίζων δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ ἅπτοι ἐλυποῦν αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τοὐναντίον εὐφραίνειν ἅπαντα ποιῆσθ᾽, ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι. Orat. *Contra Boeotum de dote materna.* Verum ne parcus ſim, eſto vt ex his verbis huiusmodi poſſis expiſcari ſententiam: Neque *triſtem*, neque *facilem* maritum me geſſi. Eſto: Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*, ſed *patremfam.* vniuerſa dein oratio ſpectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν — ἐπίστευον — πάντα ἐκείνῃ παρέδωκα — οἰκονόμος — φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domeſticarum cura iam inde ad vxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ᾽ ὡς ἔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ᾽ ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσι.
Hom. *Odyſſ.* ή. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reponere ὥστε μητ᾽ ἐλλιπεῖν, μήτε λίαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium haec minima poterant in fraudem inducere. Cuiusmodi etiam medela et *Sophoclem* quoque mactari velim, *Electr.* 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔσω τοὐμὲ μὴ λιπεῖν μόνον.
Βόσκημα· τῆς σῆς δ᾽ οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

Cedo enim, cui λυπεῖν in iſto Tragici loco placere poſſit. TAYLOR.

μήτε λυπεῖν, μήτε λιαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι etc. Vox λίαν otioſa eſt. Lego: μήτε ἐᾶν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι etc. *ita me geſſi, vt neque* eam *contriſtarem, neque* contra *permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet.*

ὥσπερ εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα, ἡγούμενος ταύτην [17] οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν 21. ἓν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθή,

Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν εαν εινα κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista, μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι, non videtur esse proba. MARKLAND.

Immerito vellicant hunc locum Taylor et Markland, hic prae fastidio, ille, quae non intelligit, nimia subtilitate conturbans. Mihi quidem conclusiunculae eius doctiores sunt, aut abstrusiores, quam vt percipiam. quod patior in scriptis eorum omnium, qui sententiarum suarum lumen copia exemplorum, et dictionum locorumque similium obruunt et mergunt. Quod Taylor dat, id ne graecum quidem est, et sententia caret; quod Markland, est id quidem bene graecum, et scitum adeo, vt ipse sim, si codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorsus est necessarium. Etiamsi ἐᾶν admittam, λίαν tamen vtique tuebor. Verum locus hic, vt iacet in vulgatis, bene habet, eique haec est sententia. Ita me gerebam erga vxorem, vt neque molestus ei essem seueritate modum excedente, neque rursus ipsi admodum liceret, quae vellet, agere. Iusto et aequo neque difficilior eram, neque facilior.

17. ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] idem est ac si dixisset τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἴτιον, vel τοῦτο πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικὶ, καὶ παραδιδόναι αὐτῇ ἅπαντα.

θὴ [18], καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικεῖσα. Ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀπο-
24. θανεῖσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ [19] αὐτῇ ἀκολεθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ, ὑπὸ τούτου [20] τῦ ἀνθρώπυ ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν, καὶ λόγυς προσφέρων, ἀπώλεσεν [21] αὐτήν.

πρῶτον,

18. *Φειδωλὸς ἀγαθὴ*] recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione *οἰκονόμος δεινὴ*. nam vt ibi *οἰκονόμος*, quod proprie adiectiuum est, pro substantiuo est vsurpatum, ita potuit *Φειδωλὸς* pari modo quoque esse. tametsi graeci potius *φείδεσθαι ἀγαθὸς* vsurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego sim, vt legatur *Φειδωλῶς* (aduerbialiter) *ἄγαν καὶ ἀκριβῶς διοικεῖσα*.

19. *ἐπ' ἐκφορὰν αὐτῇ ἀκολεθήσασα*] Deesse videtur Atticum *γὰρ* post *ἐκφορὰν*. Solenne hoc et paene perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur qooque *Orat.* XII. Οὑμὸς *πατὴρ* Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, *διαφθείρεται*, vt *γίγνεται* paullo ante. neque opus est, vt in Praeterita mutentur, nisi ita statuant MSS. MARKLAND.

Adscripsit haec nempe Markland ad Stephanicam, cui, vt reliquis vulgatis, hoc *γὰρ* deest. Verum Taylor id iam addidit.

20. *τούτου*] agit cum Eratosthene, iam peremto, tanquam cum praesente; reapse agit cum peremti necessariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. *τέτῳ* est, hoc, quem omnes nouimus, cuius causa nunc agitur.

21. *ἀπώλεσεν*] Ad malam rem conuertit. Sic Latini *perditos* homines appellant deprauatis et *profligatis* moribus. SALMASIVS.

πρῶτον μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες, (δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν 27. διηγήσασθαι [22]) οἰκίδιον ἐξί μοι διπλῆν [23], ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν [24] καὶ

κατὰ

22. διηγήσασθαι] malim προδιηγ. praefari, praenarrare.

23. οἰκίδιον ἐξί μοι διπλῆν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ερμηνείας, (Segm. 194. Edit. *Gale*) in exemplum τῆ ἰσχνῆ χαρακτῆρος, *tenuis* seu *subtilis Notae:* in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro ἀδέποτε ὑπώπτευσα, legi potest. ἀδέπω τι ὑπώπτευσα, *nihil adhuc suspicatus sum.* MARKLAND.

24. γυναικωνῖτιν] Ita *Suid.* et auctores plurimi. *Hesych.* Γυναικονίτης. οἶκος γυναικῶν. Dixisse adfirmo γυναικωνίτης. Ita enim *Pollux* in *Onomast.* (Quem igitur *Palmerii* non pigebit, qui γυναικονῖτις reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνῖτις, dari confirmant scripta veterum. Ego vltra adagialia non diuagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβάλετο ἀπολυθεὶς τῆ πολέμῳ πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνιτιν εἰς τὴν γυναικωνιτιν κωμᾶσαι. Auctor apud *Suid.* in Κωμᾶσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Αθήνηθεν εἰς Λακεδαίμονα ἐκ τῆς γυναικωνιτιδος ἔφη εἰς τὴν ανδρωνιτιν ἐπίεναι. Theo. *Progymn. Eum Molossum, cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in ανδρωνιτην, Macedonem isse ad Persas quasi in γυναικωνιτην.* Gell. XVII. 21. Γυναικήϊην Ionici Scriptores. Γυναικῶνα LXX. Vid. *Esth.* II. passim. Romani variant. *Neque sedet vxor, nisi in interiore parte aedium, quae* Gynaeconitis *appellatur.* Praef. *Aemilii Probi.* Ita *Vitruu.* VI. 10. qui de hac re disertius. *Gynaeceum*, Cic. *Philipp.* II. 95. *Plaut. Mostell.* II. 3. 68 *Ter. Phorm.* V. 5. 22. Lector,

κατὰ τὴν ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὁπότε
30. λάεσθαι δέοι, κινδυνεύοι κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ ἔτως ἤδη συνειθισμένον ἦν [25], ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῷ, καὶ μὴ βοᾷ. καὶ
33. ταῦτα πολὺν χρόνον ἔτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ ἐδέποτε [26] ὑπώπτευσα· ἀλλ' ἔτως ἠλιθίως διεκείμην,

ὥστε

credo, meus vix ſe moneri patitur, obtinuiſſe apud antiquos, vt mulieres in ſola ſuperiore aedium parte, σωφροσύνης ergo, aetatulam agerent. Hinc apud *Homerum* frequentius:

Ες δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — et huic loco difertius, *Odyſſ.* ά. 328.

Τῇ δ' υπερωιοθεν Φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια
Κλιμακα δ' ὑψηλὴν κατεβησατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebraeis ſuae erant γυναικωνίτιδες. Ita Iſaacus dicitur nouam nuptam duxiſſe האהלה שרה אמו *Gen.* XXIV. 67. Quod ſupereſt, hunc locum *Lyſiae*, ad totam, credo; narrationem digitum intendens, laudat *Demetr. Phaler.* ἰσχνῇ χαρακτῆρος exemplum, cuius Ideae, vt technice loquar, neque antiquius, neque inluſtrius monumentum vllibi exſtare contendo. TAYL.

Videtur ſic leg. ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνῖτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνῖτιν. in ſuperiori contignatione ſecretum mulierum, in inferiori autem, (vel in humili et plano) marium diuerſorium.

25. συνειθισμένον ἦν] ſubaudi, aut, ſi mauis, adde τοῦτο ἡμῖν.

26. ἐδέποτε ὑπώπτευσα] volebat, quod modo

ὥστε ᾠόμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, τὸ παιδίον ἐβόα, καὶ ἐδυσκόλαινεν 36.
ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπιτηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν (ὕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην·) καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον, καὶ δεῖναι τῷ παιδὶ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν 39.
ἀσμένη με ἑωρακυῖα, ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην, καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, Ἵνα σύγε (ἔφη) πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἶλκες [27] αὐτήν. Κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προσίθησι [28] 42.
τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν, καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται [29]. κἀγὼ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος, οὐδ' ὑπονοῶν, ἐκάθευδον ἄσμενος, ἥκων ἐξ ἀγροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἦν πρὸς ἡμέραν, ἦκεν ἐκείνη, καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν.

vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. toto illo tempore nunquam, ne semel quidem. Mutandum si quid sit, quod nil est, malim οὐδέπω τότε ὑπ. nondum tum temporis.

27. εἶλκες] εἶλκεν habuit *Ald.* quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. Μεθύοντα εἶλκεν αὐτὴ, inquit ille. TAYLOR.

28. προσίθησι τ. θ.] Simile est apud *Petronium.* Adduxit *repente* ostium, *meque nihil tale exspectantem inclusit*, exemitque *raptim* clauem. SALMASIVS.

29. ἐφέλκεται] ad se trahit, hoc est, a pessulo revulsum secum auffert.

93.1. ἀνέῳξεν. ἐρομένε δέ με, τί αἱ θύραι νύκτως ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι[30]. ἐσιώπων
3. ἐγὼ, καὶ ταῦτα ἔτως ἔχειν ἡγέμην. ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι[31], τῦ ἀδελφοῦ

30. ἀνάψασθαι] ſe curaſſe accendi, vel imperaſſe ancillae, vt apud vicinorum quempiam lychnum rurſus accenderet.

31. ἐψιμμυθιῶσθαι] Vides, mi lector, non heri neque pridie *Ceruſſam* ſuum habere vſum et exiſtimationem. Pſimmythium *quoque*, *hoc eſt* Ceruſſam, *plumbariae dant officinae. Laudatiſſimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuiſſimis — Vis eius eadem, quae ſupradictis, leuiſſima tantum ex omnibus praeterque* ad candorem feminarum, *Plin.* XXXIV. 54. Variant ſcripturae ad extremum. Praeter quae *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. *Bibl. Reg. Cantab.* Propter quae *ad candorem feminarum adhibetur.* Legitur hic loci apud *Coisl.* ἐψιμυθιῶσθαι cum ſimplici μ. quod ferri poteſt ex mente σχ. *Ariſtoph.* Καὶ ψιμύθιον δι' ἑνὸς μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μμ λέγεται. *Eccleſ.* 1064. Non deſunt vtriuſque ſcriptionis exempla.

Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμυθιον.
Ariſtoph. *Plut.* 1065.

Idem *Eccl.* 924.

Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμιθιον.

ψιμμυθιῳ ἀλείψειε. Plat. *Lyſide*, et *Alexis* apud *Athen.* I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχεις, ζωγραφεῖσιν ἀσβόλῳ.
Συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμμυθίῳ.
Λευκόχρως λίαν τίς ἐσι; παιδέρωτ' ἐντρίβεται.

Φοῦ τεθνεῶτος ἔπω τριάκονθ' ἡμέρας. ὅμως δ' οὐδ' ὅτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ᾠχόμην ἔξω σιωπῇ. μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνῳ μεταξὺ διαγενομένῳ, καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολε- 6.
λειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοι τις πρεσβύτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς ἐπιπεμφθεῖσα, ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ [32] δὲ ὀργιζομένη, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν, ἕως 9.
ἐξηῦρεν ὅ, τι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς [33], ἐπιτηροῦσα,

Εὐφί-

Vtroque modo pariter diuerſis in locis *Etym. M.* et auctores, quos laudat. Ἐψιμμυθιῶσθαι. Περιστερίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ Φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ Φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ, τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ σολῇ καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχρωσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Et, Ἰδών ποτε αὐτὴν ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμμυθίῳ, ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκῇ εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχρώσει, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adiicere mihi ſit *Religio*, ne puellarum *ſcrinia compilaſſe* videar. Admonerem tamen ψιμμυθίου eſſe quaſi Ἀττικώτερον. Ita fere *Moeris* Ψιμμύθιον διὰ τοῦ υ Ἀττικῶς. Suppleuit *Hudſon* ψιμμίθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud *Dioſcor.* V. 103. et *Plutarch.* in *Alcib.* fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμιθιουσαν. TAYLOR.

32. αὐτὴ] Legendum αὖτη. ab οὗτος quippe, non ab αὐτός. TAYLOR.

33. ἐμῆς] aut deeſt poſt hoc pronomen ἐξιόντα, praeſtolans me exeuntem, h. e. ſpeculans, quandonam

Εὐφίλητε (ἔφη) μηδεμιᾷ πολυπραγμοσύνῃ προσε-
12. ληλυθέναι με νόμιζε πρός σε [34]. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρί-
ζων εἰς σὲ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σὴν [35], ἐχθρὸς ὢν
ἡμῖν

esſem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς eſt poſt ἡ ἄνθρωπος collocandum. vt ſic legatur προσελθοῦσα οὖν μοι ἡ ἄνθρωπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. anus itaque illa, quae me eſſet prope domum meam ſpeculata vel praeſtolata, cum ad me acceſſiſſet.

34. πρός σε] Aldus et ſecundum eum omnes quotquot adhuc fuerunt Lyſiae editores, dederunt πρὸς σέ. Ego πρός σε dedi, ex auctoritate Stephani et Scaligeri, confirmata a codice Vindobonenſi.

35. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν] duo poſtrema vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi ex auctoritate Coislin. Brulart. Vindobon. deeſſe hic loci σὴν iam dudum ante Marklandum vis ingenii docuerat, cuius haec ſunt verba: τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: vt paulo poſt, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Soloeciſt. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phraſium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: vt prius ſit, quando *corpus tuum* ab aliquo male tractatur; poſterius, quando aliquis *tuorum*, vt Vxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lyſiae locus, ſi ſanus ſit, oſtendit canonem illum Luciani non ſemper obſeruatum eſſe. et ſupra dixerat Noſter de Eratoſthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν: non recte, ſi Luciani regulae ſtandum ſit. Dixiſſe enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem poteſt, vt Participium διαφθείρων deſit poſt τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρων. quam diſtinctionem alibi in hac Oratione ſeruat: ἐκείνην τε διέφθειρε. καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Luciani vero normam refutat Demoſthenes paſſim: vt in Mi-

ἡμῖν τυγχάνει. ἐὰν ἓν λάβῃς τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς * τὴν ἀγορὰν [36] βαδίζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν,

diana, ἐμὲ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui *ipsum* Demosthenem κονδύλῳ et verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione. MARKLAND.

36. τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita superius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obsonandi enim partes ancillulis aliquando cessisse pluribus ostendunt *Casaub.* ad *Athen.* l. 4. c. 21. et *Duker.* in nupera et praeclara admodum edit. *Thucyd.* II. 78. Qui hoc munere fungebatur, ἀγορανὴς olim audiuit. Ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγορανὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν βω. ἀπομνημονευμάτων. ὅτῳοὶ λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγορανὴν τὸν τοιοῦτον θέλοιμεν προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίᾳ, Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγορανὴς μέτριος. Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte summus ille Criticus. Quod Graecis ἀγορανὴς, suae aetati erat ὀψωνάτωρ.

DIS.
MANIBVS.
TAVRIONIS.
OPSONATORIS.
POPAEAE. AVG.

Spon. Miscell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter *Hesychium* iubeo. Ἀγοράσματα ὤνια. † Ἀγορᾶται λέγει. Immo Ἀγορασαι λεγε vel λέγουσι. H e. Veteres obsonantem ἀγορᾶσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, vt monet *Suid.* Ἀγορᾶσαι τὸ ὠνήσασθαι. Ἀγορασαι λεγουσι, τὸ δ' Ἀγορᾶν βάρβαρον. Et praeterea tali vtitur interpretamenti forma aliquoties praestantissimus ille Glossographus. Οἷον τε. δυνατον λεγουσι. TAYLOR.

Secundum articulum de meo addidi.

μῖν, καὶ Βασανίσης, ἅπαντα πεύσῃ[37]. ἔξι δ' (ἔφη)
15. Ἐρατοσθένης Οἴηθεν[38] ὁ ταῦτα[39] πράττων, ὃς

ἐ μό-

37. ἅπαντα πεύσῃ] audies omnia, quae scil. tua scire interest. totam rem cognosces.

38. οἴκοθεν] Felicissime videmur *Manutii* lectionem restituisse veterumque Codd. pro qua *Stephanus*, mente, credo, captus, insulsissimum istud οἴκοθεν inferciuit. Οἴη δῆμος erat Atticae, cuius populares denominabantur Οἰήθεν, vti notum est ex Lexicographis. Ita Polemo apud *Laert.* erat Οἰήθεν. Ita Ἀριστοκλῆς Οἰήθεν apud *Demosth. c. Apatur.* Male hodie Οἰῆθεν praeter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Οα, vnde Οαθεν, et Οη, vnde Οηθεν dicebantur. Verum haec omnia *Meursio* non satis placebant, qui *Stephani* οἴκοθεν in Οἴοθεν vertendum suadet. Sed hoc vt praeter rem et scriptionem, ita et infeliciter quoque. Istius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἰόθεν, sed ἐξ Οἰῶ proferebantur. Vid. *Harpocr.* in Οἶον. *Steph. Byzant.* in Οἶον, Αβρότονον et Μετάχοιον. Atque ita scriptores constanter. Vnde supplendum fortasse marmor *G. Wheeleri.*

Διονυσιος αΦρο
Λισιου. εξ. Ο . . . . παιων. Διομη
Δους. παλλη sc. νεύς.

Quidni αφροδισιῶ (nam illud alterum nunquam, quod sciam, legitur) εξ Οιῶ? Testantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.

Spon. Itin. t. 2. p. 448.

Λεοντικος. (vel Λεοντιχος potius)
Διονυσιου. Σουνιευς.
Βασσος. Γα — Τιος

ἐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην[40] ἔχει. ταῦτα εἰπεῖσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταραττόμην· καὶ πάντα με εἰς τὴν γνώμην εἰσῆει. καὶ μεσὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμέμενος 18.
μὲν, ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἡ μέταυλος θύρα[41] καὶ ἡ αὔλειος, (ὃ οὐδέποτε[42] ἐγένετο)

ἔδοξε

(Γαργηττιος procul dubio, vt Epicurus apud *Laert.*)
Αηναιος. ἐξ. Οιου. Id. ib. p. 463.
Occurrit apud *Herodot. Terpſich.* mentio χωρίε in AEgina inſula, cui nomen erat Οἴη. TAYLOR.

Reſtitue priſtinam et veram lectionem Οἰήθεν, *ex Oea*, Oeenſis; quam eiecit *Stephanus*, quod mirum, ſubſtituta illa οἴκοθεν, quae nihil dicit. Quiuis enim eſt οἴκοθεν: deſcribendus vero hoc loco erat Reus *ſignanter*, ex δήμῳ ſeu *pago*, ex quo eſſet. *Oea* autem pagus in *Tribu* Pandionide. Harpocration, V. Οἰήθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Ad quae vide doctiſſ. *Valeſium*, qui plura exempla vocis Οἰήθεν ſuppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοσράτε μὲν υἱὸς ἦν, Αθηναῖος, τῶν δήμων Οἰήθεν. *Stephani* meritis facile hoc condonabunt aequi Litterarum Iudices. MARKLAND.

39. ταῦτα] de quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminus oſtendens; et quae tu cognoſces plenius, vbi volueris inueſtigare.

40. τέχνην] hanc artem exercet, hinc quaeſtum et victum habet. alitur ab impuris mulierculis, quae quos numos maritis ſuffurantur, eos moechis ingerunt.

41. Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. *Alld.* ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα.

ἔδοξε τέ μοι ἡ γυνὴ ἐψιμυθιῶσθαι. ταῦτά μου 43

 πάντα

Valef. ad *Harpocr.* fed inſcite. Ianua intelligitur, non, vt ille velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἡ μέσαυλος. Quid? Cum *Harpocr.* μέταυλος ex hac oratione diſerte laudet? Profecto Atticiſmum iugulas. μεταυλος ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Αττικῶς. μεσαυλος Ἑλληνικῶς. Moer. Quid expreſſius? Adi tamen, ſi lubet, *Ael. Dionyſ.* ex *Euſtath.* ad *Iliad.* λ. Ita quoque exponit *Heſych.* Μέταυλον, quaſi rarioris vſurae per μέσαυλον, vt alibi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud Atticos erat ianua trium media, quarum prima αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, vt loquitur *Suidas*, Anticum ſc. veſtibulum, ſeu atrium claudens: Extrema παράθυρος, Poſticum nempe.

Atria *ſeruantem* poſtico *falle clientem.*

Hor. I. *Ep.* 5. 31.

N. alibi. Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αυλειῳ θύρᾳ τὴν Φυλακὴν ποιεμένων· Τριων δὲ θυρῶν ἐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. Plut. *Sympoſ.* Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αυλειῳ τὸν τύφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθυρᾷ. *Duarum in atrio ianuarum* (nam παράθυρον negligit) *quae plateam ſpectabat* αυλειος, *quae* εἰς ἀνδρωνῖτιν *ferebat*, Μεσαυλος θύρα *dicta.* Du Cang. Atque ita porro *Philo* de *Legg. Special.* Θηλείαις δὲ οἰκιῤία καὶ ἔνδον μονὴ, παρθένοις μὲν εἴσω κλισιάδων τὴν Μεσαυλιον ὅρον πεποιημέναις· τελείαις δὲ ἤδη γυναιξὶ τὴν αυλιον. Ariſtoph. in *Pace* 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αυλειας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι —

πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσήει, καὶ μεσὸς ἦν ὑποψίας. 21.
ἐλθὼν δὲ οἴκαδε, ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγοράν. ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ, ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ πάντα εἴην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ. σοὶ ἔν (ἔφην) ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βέλει ἑλέσθαι· ἢ μασιγωθεῖσαν εἰς 24.
μύλωνα ἐμπεσεῖν, καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις [44] συνεχομένην, ἢ κατειπεῖσαν ἅπαντα τἀληθῆ, μηδὲν παθεῖν κακὸν, ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τἀληθῆ λέγε. κἀκείνη τὸ μὲν 27.
πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ, τι βέλομαι [45]· ἐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον, ὅτι ἔτος ὁ φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεπλάγη, ἡγησαμένη

Plutarch. *de Curiosit.* Ὧν δὲ ἕνεκα κλεὶς καὶ μοχλὸς καὶ αὐλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. Vid. *Valef.* ad *Euagr.* IV. 3. et ad *Harpocr.* in Μέταυλος. TAYLOR.

42. οὐδέποτε] subaudi πρότερον aut προτοῦ.

43. μου] ego μοι mallem. verum multum non interest.

44. τοιούτοις] qualia nempe mala sunt seruulorum pistrino concluſorum.

45. βούλομαι] melius vtique conueniret βεβούλημην et βέλωμαι. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, qui videam, graecos in modis non admodum diligentes fuisse, siue librariorum culpa id factum est, siue ipsorum auctorum iudicio, quos par est existimare linguae suae indolem melius calluisse, auresque habuisse terſiores, quam nos.

30. μένη με πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη[46] πρὸς τὰ γόνατά με πεσοῦσα[47], καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πείσεσθαι κακὸν, κατηγόρει· πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῇ προσοίοι[48], ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε[49]· καὶ ὡς ἐκεί-
33. νη τῷ χρόνῳ * πεισθείη[50], καὶ τὰς εἰσόδους, οἷς

τρό-

46. τότ' ἤδη] Malebat Marklandus, ſed praeter rem, τότε δὴ legi. vulgata proba eſt. nota haec, grauisque formula ſignificat *tum demum*, *ita demum*.

47. πεσοῦσα] alius προσπεσοῦσα dixiſſet. verum teneto Lyſias antiquitatis, cuius tenax eſt, morem, ſimplicia compoſitis praeferentis.

48. αὐτῇ προσοίοι] ad ſe (ancillam puta) acceſſerit, Eratoſthenes nempe.

49. εἰσαγγείλειε] ſcil. Eratoſthenem ad heram. αὐτὴ rurſus ad ancillam redit.

50. προσθείη] Vitium merum eſt iſtud προσθείη, nec quam rem hic agat prorſus video. De antiqua ſcriptura nullus haereo, προθειη. *Heſych.* Προθέντα. Προβαλόμενον. Επαγγελαμενον. Indigna ſane corruptela nec ſublatu difficilis, ſed quae praeter *Lyſiam* noſtrum ceteros quoque inuaſit. Ecce tibi *Diodorum* τὸν ἐκ Σικελίας. Ita ille in aditu. Καθόλε δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προτεθεν τοιοῦτον, ὁποῖον ἂν ἡ τοῦ λέγοντος δύναμις παρασχῇ η. Steph. ad loc. πραχθέν. Vera lectio eſt προτεθεν vel caeco iudice. Το προβαλόμενον *Heſychii*. Ita et apud *Dēmoſth.* quoque *de ementita legatione*. Εις δε τα τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίων ταύτην προσθεντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι. Cod. *Lutet.* ſincere προθεντα. Atque haec hactenus. Iam vero quid ſi ex ſanato loco ſaniorem etiam reddam? Σεμνύνεσθαι non eſt meum. Sed vide, quid profece-

τρόποις προσίοι 51. καὶ ὡς Θεσμοφορίοις, ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος, ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τἆλλα τὰ γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγώ, Οπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων 36. πεύσε-

rim! Modo dixerat τελευτῶσα, poſt diutinas ſc. moras, et pluſculum temporis interiectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Anne hoc *Luſiae* ἀκρίβειαν et caſtitatem ſapit? Non quidem, ſi quid ego ſapiam. Corrige ergo, καὶ ὡς ἐκείνη (vxor ſc.) τες χρονες προθείη καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι. Sero didici non aliud placuiſſe *Philelpho* doctiſſimo interpreti. *Vtque illa* et tempus *et aditus accedendique modum* conſtituerit. TAYLOR.

Auctoritate ſua dederat Taylor προθείη, pro lectione vulgatorum librorum προσθείη, vnde ego marte meo παισθείη effeci. tempore tandem, poſt longas internuntiationes, moras, et recuſationes vxorem meam precibus Eratoſthenis conceſſiſſe.

51. καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quaſi idem valeret, atque ſi Lyſias ſic dixiſſet καὶ κατηγόρει ἡ θεράπαινα τὰς τῦ ἐρατοσθένες εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τετέσιν, οἷς τρόποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leuiter eſſe corruptum, et poſſe gemino modo ſanari, ſiue vt pro προσίοι legatur ποιοίη, quibus modis faceret ingreſſus in domum meam. Siue, quod malim, vt καὶ poſt εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam haec duo. 1) Eratoſthenem itare, ventitare ad domum meam, ſaepius in eam me clam ingredi. 2) modos, quibus illa ad heram accederet.

πεύσεται [52]· εἰ δὲ μή, ἐδέν σοι κύριον ἔσαι τῶν πρὸς
ἔμ᾽ ὡμολογημένων [53]· ἀξιῶ δέ σε ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ
ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ ἐδέν δέομαι λόγων.
ἀλλὰ τὸ ἔργον [54] φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ ἔτως
39. ἔχει. ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα
διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε [55]a., ὡς ἐγὼ με-
γάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις [55] b ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ δι-

γήσα-

52. πεύσεται] sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidae T. I. p. 31.

53. τῶν πρὸς ἐμ᾽ ὡμολογ.] τῶν πρός σε ἐμοὶ ὡμολογημένων. STEPH. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν προσωμολογημενων? Ita *Aesch. c. Ctesiph.* Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημενα. Natum est vitium ex initio vocis subsequentis. TAYL.

Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σὲ ὁμολογηθέντα. pacta conuenta inter nos ambos. nisi quod haec intercedat differentia, prius illud significat, quae tute tibi a me depectus es, posterius, quae ego mihi abs te depectus sum.

54. ἀλλὰ τὸ ἔργον] id est ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον φ. γ. sed haec postulo, vt res ipsa dispaleſcat.

55 a. Post v. πέντε deesse videtur haec sententia καὶ ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἔνδον ἔλαβον. In his enim duobus causae cardo versabatur, 1) τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ. 2) ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ, vt non alius, sed ipse maritus, moechum in stupro vxoris deprehenderet. haec duo necesse erat argumentis certis et inuictis demonstrari.

55 b. μεγ. τεκμηρ.] Profecto μεγάλα illa τεκμήρια diutius frustra quaesiui. Mi homo, quare pollici-

γήσασθαι βέλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ. Σώστρατος [56]a. ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος· τότῳ ἡλίκε δεδυκότος ἰόντι [56]b. ἐξ ἀγρῦ ἀπήντησα. 42. εἰδὼς δ' ἐγὼ, ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος [57], ἐδὲν ἂν καταλήψοιτο [58]a. οἶκοι τῶν ἐπιτηδείων [58]b., ἐκέλευον

tus non fidem tuam liberasti? Mancam olim esse hanc orationem iam aliunde suspicabar. Nunc suspicandi finem feci. TAYLOR.

56 a. Σώσστρος] Recte *Coisl.* Σώστρατος, vti inferius quoque legitur. Nomen vulgariter vsurpatum, et, vt id quoque adiiciam, ex genio linguae Graecae. Περὶ μὲν ἓν Σωστρατε ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτῦ, καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἔργα ἐκ παιδὸς τῦ ὀνόματος. Lucian. in *vit. Demonactis.* TAYLOR.

56 b. ἰόντι] raro sensu, pro ἐπανιόντι, vel ἐπανήκοντι, reuertenti, redeunti.

57. ἀφιγμένος] scil. ἐκ τῦ ἀγρῦ εἰς τὸ ἄστυ πρὸς τὲς οἰκείες. Saepe ἀφικνεῖσθαι vsurpatur pro ἐπανέρχεσθαι vel κατιέναι.

58 a. ἐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, ἐδένα ἄν, vel ἐδέν' ἂν etc. *neminem suorum domi inueniret.* Sic infra: Καὶ τὲς μὲν ἔνδον κατέλαβον. Et rursus: οὐκ εἰδὼς οντινα οἶκοι καταλείψομαι (l. καταλήψομαι) καὶ ὄντινα ἔξω. Demosthenes in Euerg. καταλαβὼν δὲ αυτον οὐκ ἔνδον ὄντα. MARKLAND.

58 b. τῶν ἐπιτηδείων hic loci neutrius generis est, id temporis, tam sero diei domum si redeat, alimentorum, vnde reficiatur, nil reperturum esse, coena a necessariis iam dudum confecta, non existimantibus futurum, vt Sostratus tam sero rure domum rediret.

λευον συνδειπνεῖν [59]· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
94. 1. λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ᾤχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευδον. ὁ δ' Ερατοσθένης, ὦ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς, Φράζει, ὅτι ἔνδον ἐστί. κἀγὼ εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι
3. τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι, καὶ ἀΦικνοῦμαι ὡς [60] τὸν καὶ τόν· καὶ τὰς μὲν ἔνδον [61] κατέλαβον, τὰς δὲ ἐκ ἐπιδημοῦντας [62] εὗρον [63]. παραλαβὼν δ' ὡς οἷόν τε ἦν πλείστας ἐκ τῶν παρόντων, ἐβάδιζον. καὶ δᾷδας λαβόντες ἐκ τῆ ἐγγυτάτῳ [64] καπη-

59. συνδειπνεῖν] scil. ἐμοὶ, aut ἡμῖν. mecum et cum vxore mea coenam participare.

60. ὡς] sic dedi pro vulgato εἰς.

61. ἔνδον] imo vero ἐκ ἔνδον. alios quidem, cum vrbe non exceſſiſſent, tamen domi ſuae non reperiebam, alios audiebam ne in vrbe quidem eſſe.

62. ἐκ ἐπιδημοῦντας] malim οὐδ' ἐπ.

63. εὗρον] id eſt ἔμαθον, ἐπυθόμην.

64. ἐγγυτάτῳ] Non admodum incuſo ἐγγυτάτῳ. Sed dediſſet, credo, Atticus ſcriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum vtroque numero et genere concordat in ſtructura aduerbium iſtud. Οὑτοσὶ ἐγγυτατω ἂν γένους ἐπετρόπευεν. Iſaeus. Ἐπὶ τὴν ἔγγιστα νῆσον διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγυτατα τῶν πολεμίων. Xenoph. *Anab.* l. 2. Πολεμίων τῶν ἐγγυτατω καὶ χαλεπωτάτων. Plat. *de Legg.* l. 1. Πρὸς τὰς ἐγγυτατα γένους συνοικίη. Lyſiae fragm. ex *orat. de Hegeſandri heredit.* Ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτατω κώμας κατεσκήνωσεν. Xenoph. *Anab.* l. c. TAYLOR.

Poſſit quoque, ſi quid mutandum ſit, quamquam

καπηλείᾳ, εἰσερχόμεθα, ἀνεῳγμένης τῆς θύρας, 6.
καὶ [65] ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν θύραν τῷ δωματίῳ, οἱ μὲν πρῶτοι [66] εἰσιόντες, ἔτι εἴδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ γυναικί· οἱ δ' ὕστερον, ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, παταξας καταβάλλω αὐτόν, καὶ 9.
τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τὸ ὄπισθεν, καὶ δήσας, ἠρώτων, διὰ τί ὑβρίζει, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. 12.
ἐγὼ δ' εἶπον· ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος· ὃν σὺ παραβαίνων, περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον εἶλε τοιοῦτον ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν, καὶ εἰς τοὺς παῖδας [67] τοὺς ἐμούς, ἢ τοῖς νόμοις πεί- 15.
θεσθαι,

nil neceſſe eſt, ἐγγύτατα aduerbialiter legi. quam lectionem ſubiicit Vindobonenſis, in quo cerno veſtigia huius lectionis, quae olim videtur in quibusdam libris fuiſſe verſata, ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα καπηλείου.

65. καὶ] Delet iſtud καὶ Scaliger, quod non inconcinnum ſenſum euocat. Sed vtor praeſentibus. TAYLOR.

καὶ recte ſeruauit Taylor. eſt enim prorſus neceſſarium.

66. πρῶτοι] ſic dedi e Coislin. vulgati dant πρῶτον.

67. τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphileto tum erat proles, praeter filiolam. verum ſic loquebantur in foro attico (et latini quoque morem illum loquendi imitati ſunt, quae res nota eſt) ipſi adeo improles, pariterque, quibus nati non eſſent, nili vnus aut vna,

θεσθαι, καὶ κόσμιος εἶναι. ἔτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τότων ἔτυχεν, ὥνπερ καὶ οἱ νόμοι [68] κελεύσι [69] τὲς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, ἐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδῦ [70], ἐδ' ἐπὶ τὴν ἑσίαν καταφυγὼν, ὥπερ
18. ἔτοι λέγεσι· πῶς γὰρ ἄν; ὅσις ἐν τῷ δωματίῳ πλη-γεὶς [71] κατέπεσεν εὐθύς· περιέσρεψα δ' αὐτοῦ τὼ

χεῖρε,

spe nascendorum. Tanquam praesentes iam praecipiuntur fictione absentes et adhuc futuri.

68. καὶ νόμοι κελεύσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: vt paulo ante, τοις νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita passim infra. MARKLAND.

Recepi articulum, cum ex auctoritate Marklandi, tum quod Brularianus et Vindobonensis pro καὶ dent οἱ. ὥνπερ οἱ νόμοι. sine καὶ.

69. κελεύσι] subaudi τυχεῖν.

70. ἐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδῦ· pro quo, Orat. III. dicit, συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεὶς,) melius puto. Orat. XII. versus finem: τὲς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. MARKL.

71. ποδηγὴς] Barbarum istud ποδηγὴς confixit *Dunaeus*, sed trepidanti similis, vt debuit. ποδήρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς. Scaliger. Est cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque olim πεδήτης coniectaui, nam deesse aliquid iudicabam de *compedibus*, quae hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuisse ex *dominantibus* et in communem vsuram receptum iam olim fidem dedere *Cratinus* et *Callias*, qui fabulam eo nomine insignitam publici iuris fecerunt vterque: Ita *Hesych.* Πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δέσμα, περισκελίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto medelam quasi digito commonstrat Cod. *Coisl.* ποδηγεὶς, a quo non longe abest

χεῖρε, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, ὃς διαφυγεῖν οὐκ ἠδύνατο, ἔτε σίδηρον[72], ἔτε ξύλον, ἔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τὸς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι οἱ μὴ τὰ δί- 21.
καια[73] πράττοντες, ἀεὶ ὁμολογοῦσι τὸς ἐχθρὸς λέγειν τἀληθῆ· ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι, καὶ τὰ τοιαῦτα

παταγεὶς. Vt ſupra παταξας καταβαλλω αὐτόν. Alibi *c. Agorat.* ὁ μὲν Θρασυβελος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει παταξας. TAYLOR.

ποδηγὸς κατέπεσεν] Conieceram πεδήτης, *vinctus compedibus.* Sed non placet, quia nulla *compedum* (quemadmodum eſt *manicarum*) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγεὶς. ſupra enim dixerat Lyſias, παταξας καταβαλλω αὐτὸν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει παταξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Caeterum male diſtinguitur hic locus, et Parentheſis continuari debuit a voce πῶς vſque ad ἠμύνατο: et minor tantum Diſtinctio ponenda poſt εὐθὺς, et poſt χεῖρε. MARKLAND.

Reſtitui πληγεὶς e Vindobonenſi, prout Toup quoque ad Suidam T. II. p. 298. emendauit. Olim ſuſpicabar de πρηνὴς. quod etiam non alienum ſit, *qui ſtatim vno ictu deiectus praeceps corruerit in cubiculo.* focus erat in penetralibus aedium quidem, attamen non in cubiculo.

72. σίδηρον] malim σιδήριον. vt p. 95. 35. ed. Steph. Illud eſt ferrum, metallum, vnde enſes, cultri, falces, alia cuduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo.

73. μὴ τὰ δίκαια] poſſit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, praeſertim cum a libris quibusdam articulus τὰ abſit.

αὗτα μηχανώμενοι [74], ὀργὰς τοῖς ἀκούσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. πρῶτον
24. μὲν ἓν ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Οὐκ ἠμφισβήτει, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἕτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι ἀπεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἡ-
27. γούμην εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ [75]. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου
30. πάγου [76]. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν

74. καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] quo pertinet, vt alios ſubornent, qui mendacia iſtorum teſtimonio ſuo adiuuent.

75. Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. μαρτυριαι] Scribendum puto μαρτυρες. Et ita quoque infra, vbi omnia eadem verba. Sed non affirmo: ſcio enim vnum et alterum exemplum contra adferri poſſe. Vide ad Orat. III. MARKLAND.

76. τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, πάγου. Νομος. Ἀκούετε, etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. νομος. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι etc. Sic enim ſcribendum, ὦ ἄνδρες, vt paene vigeſies in hac Oratione. Vulgo deeſt ὦ. MARKLAND.

Ego titulum νομος ex auctoritate Marklandi addidi.

τριόν ἐστι, καὶ ἐφ' ὑμῶν[77] ἀποδέδοται τῷ Φόνῳ τὰς δίκας δικάζειν, διαῤῥήδην εἴρηται, τοῦτον μὴ κατα-

γινώ-

77. ἐφ' ὑμῖν] ἀφ' ὑμῶν. SCHOTT. si Musis placet. Quasi idem ius poterat esse πάτριον (originarium nempe) et conlatitium vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. Οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἣ προεξάναι τῶν Ἑλλήνων πατριον. *Demosth. de emendata legat.* Ἐξέλιπεν Ἀργείους ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ ὃ βασιλεύεσθαι πατριον ἦν αὐτοῖς. Plutarch. *de fortuna Alexand.* Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio *Aesch. c. Timarch.* Ἡμεῖς οἱ Ἀρεοπαγιται ὅτε κατηγορῶμεν — ὅτε ἀπολογούμεθα· ἐ γὰρ ἡμῖν πατριον ἐστίν. et *Lucian. Anacharsid.* Ἐπειδὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πατριον ἔτω ποιεῖν. Nasutior paulo fuit *Dunaeus*, qui veram lectionem eruisse visus est, sed quem fefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiae natalibus prior erat, labefactatam fuisse huiusce Curiae auctoritatem vno ore prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam praestante Ephialte. De quo Historici. Χάριτι τῷ δήμῳ καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν. Et rursus καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. Diod. Sic. ad h. annum. *Plutarch.* in *Pericle* et *Cimone* et alibi non semel. *Heraclid. Pontic. de Politiis. Aristot. de Rep.* II. 12. et *Harpocrat.* in Οἱ κάτωθεν νόμοι. Eo vulnere inlato Senatus neruis suis accisus ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibilem in his rebus existimationem de Caede cognoscere ei erat denuo in integrum repositum. Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον ἐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, ἐ δημοκρατία τας φονικας δικας αφελεσθαι τετόλμηκεν. Demosth. *c. Aristocr.* Id igitur Iu-

γινώσκειν Φόνε[78], ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοι-
33. χὸν λαβὼν, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται[79]. καὶ
ἔτω

ris silentium et redintegrationem intelligit ὁ ἀπολογέμενος, ita sententia vna redintegrata, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ ὑμων ἀποδέδοται τῷ Φόνε τὰς δίκας δικάζειν. Recte opponuntur πάτρια et τὰ ἐφ' ὑμῶν, vt ap. *Dem.* παλαιὰ atque eadem forma. οὐ τοίνυν τα παλαια ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἀλλ' εφ' υμων τετωνὶ τῶν ἔτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι. Orat. *de mentita legatione.* Τέτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα ἀ γέγονεν ἀδὲ μείζω πράγματ' εφ' υμων ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἴμαι δ' ἀδ' εν τῳ προσθεν χρονῳ. Id. ibid. TAYLOR.

καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδέδοται etc.] Lego: καὶ ἀφ' οὗ (vel ὑφ' οὗ) ὑμῖν ἀποδέδοται etc. *et a quo vobis attributum est de caedibus iudicare.* In *Delphinio* enim haec causa, non in *Areopago*, agebatur. Haec vero Curia, (Delphinium,) vt et caeterae Tres, quae diuersarum Homicidii Specierum cognitionem habebant, (de quibus vide Iul. Pollucem VIII. 10.) ius et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam *Delphinii* nomen auditum fuerat, iudiciis de *Caede* destinatus erat locus. Vide doctiss. *Perizonium* ad Aeliani Var. Hist. V. 15. *Schotti* scholion est hoc: „ἐφ' ὑμῖν] Forte ἀφ' ὑμῶν. „And. Dunaeus pro ἐφ' ὑμῶν, *vestro tempore, vestra „memoria.*„ Quod sane non intelligo. MARKLAND.

Fui in auctoritate Taylori. tametsi ne ille quidem auctor huius emendationis est, sed Dounaeus.

78. τῆτον μὴ καταγινώσκειν Φόνε] bene si habet, inuersa est locutio, pro illa solita τέτε μὴ καταγινώσκειν Φόνον. contra illum non pronunciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malim.

79. ταύτην τὴν τιμ. π.] id est τὸν μοιχὸν φονεύση.

ἔτω σφόδρα ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥσε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς, ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις, τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον, ὅτι, εἴ τινα εἶχε[80] ταύτης μείζω τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· 36. νῦν δὲ ἐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν[81] καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον[82]. ΝΟΜΟΣ. Ακήκοατε, ἄνδρες, ὅτι κελεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον, ἢ παῖδα, αἰ- 39. σχύνῃ βίᾳ, διπλῆν[83] τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖ-

80. εἶχε] scil. ἐπιτιθέναι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἄν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἄν.

81. post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ' αὐταῖς, aut saltim τῇ, scil. τεθειμένῃ vel τεταγμένῃ τιμωρίᾳ.

82. καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribae recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, vt moechus super vxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est haec, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctae pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit.

83. διπλῆν] Vt existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum voluebant, attamen διπλῆν relinquebant intactum, non operae, non laboris parcus eram, si qua fortuna aut constructione haec lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidi. Dixit quidem *Gellius*, XI. 18. *Is in fures non mortis, sed* Dupli *poena vindicandum existimauit.* Itemque *Cic.* III. *Offic.* 65. Verum

γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ [84.85] ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν

τοῖς

hoc non rem adtingit. Ceteri vno ore. *οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλην τὴν βλαβην ὀφειλειν κελεύουσιν.* Dinarch. *c. Demoſth. η δικην εἰς τὴν ἀξίαν τῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλην.* Plato *de LL.* l. 9. *διπλασιας ζημίας ἀξιοῖ.* Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoſcendum non erat, noſter fere eodem ſpiritu. *Τοῖς δὲ διπλην ἐποίησε τὴν βλαβην.* TAYLOR.

Duplum eius mulctae, quam luit, qui corpus ſeruile ſtuprauit.

84. *ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι*] Locus eſt mutilus, corruptus, male diſtinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, vt, ſi quis *hominem ingenuum* vel *puerum* VI vitiaſſet, duplicem mulctam ſolueret: ſi quis vero *Nuptam* PERSVASIONE ſtupraſſet, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime ſe defendit Reus noſter, cuius Vxor ab hoc Eratoſthene non *vi* ſubita, ſed, vt ille ait ſupra, *χρόνῳ διέφθαρται*, *poſt aliquod tempus*, arte et illecebris, corrupta fuerat. Haec eo praefatus ſum, vt planius appareat deeſſe vocem *πειθοῖ*, *perſuaſione*, quae opponatur *βίᾳ*, *vi:* ex qua oppoſitione et diſtinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: *ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βια, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖκα* (ſc. *γαμετὴν*) *πειθοι*, etc. Clarum eſt ex eo, quod ſequitur, vbi ad verba ipſa Legis alludit: *ἔτως, ὦ ἄνδρες, τὸς βιαζομενος ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τὸς πειθοντας.* Et ſtatim: *ἡγέμενος, τὸς μὲν διαπραττομένους βια, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τὸς δὲ πειθοντας, ἔτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε* etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Conui-

τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. ἔτως, ὦ ἄνδρες, τὸς βιαζομένους

uio, vbi Lyſiae ſententiam et paene verba exſcribit: καὶ μὴν ὅτι γε οὐ βιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητος. ὁ μὲν γὰρ βιαζομενος, ἑαυτὸν πονηρὸν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πειθων, τὴν τοῦ ἀναπειθομένου ψυχὴν διαφθειρει. *Et quidem quod non vi agit, ſed perſuadet, propterea magis odio dignus eſt. Qui enim vi agit, improbitatem ſuam palam oſtendit: qui vero perſuadet, mentem corrumpit eius, cui perſuadetur.* De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Iudaeus, de Potipharis vxore: βίᾳ λοιπὸν πρὸ παιδὸς ἐχρῆτο: prout bene emendauit Doctiſſ. *Mangeius*, pro πάθους, Lib. de Ioſepho. Vide et Demoſth. in Midiana, et Orat. de Foedere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit haec Lyſiana huius Legis explicatio, vt eam iterum videatur adludere Cyropaed. lib. III. *Armenius autem hoc modo locutus eſt: Neque illi, o Cyre, qui viros alienos cum vxoribus ſuis familiarius verſantis deprehendunt, ob hanc cauſam eos interficiunt, quaſi frugi melioris reddituri vxores ſuas, ὡς σωφρονεστέρας πειθοντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸς τὴν πρὸς ἑαυτὸς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίους αὐτοῖς χρῶνται: ſed quod exiſtiment eos auferre ab iſtis amorem ſibi debitum, idcirco pro hoſtibus eos habent.* Ita enim, cum Doctiſſimo Lyſiae Editore, locum iſtum legendum et explicandum eſſe puto: vt πειθοντες (non πειθοντας) ad *maritos*, αὐτὸς (non αὐτὰς) ad *moechos* referatur. MARKLAND.

85. ἐφ' ᾧτινι ἀποκτείναν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Elegans phraſis leuiter corrupta, et Diſtinctio male poſita, interpretibus impoſuerunt. Lego et diſtinguo: ἐὰν δὲ γυναῖκα πείθῃ, ἐφ' οἷσπερ ἔξεστιν ἀποκτείνειν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad verbum: *Si vero nuptam perſuaſione, eorum reum teneri, propter*

ζομένης ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ

τὸς

quae fas eſt occidere: id eſt, criminis capitalis reum eſſe; adeo vt per Leges marito liceat eum interficere. Idem eſt ac ſi ſcriptum fuiſſet, ἔνοχός ἐστι ταῖς αἰτίαις, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστι, vel ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, prout loquitur Noſter Orat. XXII. et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 89. et alii paſſim. Locutionem paucis confirmabimus. Aeſchines περὶ Παραπρεσβ. p. 37. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. Dinarchus adu. Demoſth. p. 95. εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύσουσιν (ſc. οἱ νόμοι) οἷσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. Andocides de Myſter. p. 7. ὃς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὗς ἠγγυήσαντο. Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Aeſchines adu. Cteſiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων — ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀτράτευτον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως. Vbi plenam phraſin habes. Andocides de Myſter. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι. Sic ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem p. 11. Demoſthenes in Leptin. appoſite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τῆς δικαίας τάξιν· ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι· κἂν ἕτω τις δράσῃ, καθαρὸν δίωρισεν εἶναι. MARKLAND.

Multa iſta, et quae haud dubito quin multi futuri ſint, quibus acute et ſolerter excogitata videantur eſſe, ingenioque Marklandi digna, in caſſum tamen omnia proiecta ſunt, vt toto coelo a rei veritate et Lyſiae ſententia aberrantia. Deeſt quidem aliquid, non vero id, quod iſte volebat. Deeſt nempe poſt ἐφ' αἷσπερ, τὸς πείσαντας. Legem hanc, breuitate dictionis ſubobſcuram, vt ſunt ferme leges omnes graecae, propter conciſam, quam affectant, dictionem intellectu perquam difficiles, ad Scholiaſtae fere modum iuuat explicare et integrare ſic, vt vncis includamus ea, quae

τὰς πείθοντας. τῶν μὲν [86] γὰρ θάνατον κατέγνω, 42.
τοῖς δὲ [87] διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην· ἡγέμενος,
τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέν-
των μισεῖσθαι· τὰς δὲ πείσαντας, ἅτως αὐτῶν [88]
τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὡς οἰκειοτέρας αὐτοῖς
ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι, 95.1.
καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τὰς
παῖδας [89] ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες,

τῶν

a lectore quoque ipso tacite subiici debent, a legislatore praeterita. ἐὰν δὲ γυναῖκας [βίᾳ τις αἰσχύνῃ,] ἐφ' ᾧσπερ [καταληφθέντας] τὰς πείσαντας [vel τὰς πειθοῖ διαφθείραντας] ἀποκτείναν ἔξεστιν, ἐνέχεσθαι [τὰς βιασαμένας] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν οἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέρας βίᾳ αἰσχύναντες. Sententia legis haec est. Quicunque corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctae, quae irrogetur a lege stuprantibus corpora seruilia. Eadem poena [dupli puta praestandi] teneri etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi stuprauerint. nam qui lenociniis et blanditiis obstrinxissent sibi ad moremque sibi gerendum pellexissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, eiusmodi corruptores impune licere occidere.

86. τῶν μὲν γὰρ] scil. τῶν πεισάντων.

87. τοῖς δὲ] scil. τοῖς βιασαμένοις.

88. αὐτῶν] indiligentius paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, vt hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes vltro coniecturum id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses. scil. τῶν πεισθεισῶν.

89. καὶ τὰς παῖδας, etc.] Adulterium, vti videtur

3. τῶν ἀνδρῶν, ἢ τῶν μοιχῶν. ἀνθ' ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν. ἐμοὶ τοί-

apud Graecos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, sed in *Coniugatam*, in ὕπανδρον solam cadere potuit, vti pariter apud Romanos, Graecae νομοθεσίας probos interpretes. *Proprie Adulterium in Nupta committitur*, propter partum ex altero conceptum *compositio nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Graeci* φθορὰν *appellant.* l. 6. §. 1. D. ad Leg. Iul. *de adulteriis coercendis.* Ita porro, Adulter, *qui alienam* Matremfam. *corruperit*, l. 225. D. *de verb. signif.* ὃς ἂν μοιχεύσηται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον. Leuit. XX. 10. Vid. quae nos modo de *Furto* et *Adulterio.* Inde adeo Legg. Ciuiles, quae Societatis vt plurimum beneficia adstruere satagunt, alia prorsus respiciunt atque Canonicae. Plenior est, quem consuli velim, Cl. *Harpprecht.* ad *Instit.* l. 4. Tit. 18. §. 4. *Anton. Perezii Praelectiones* ad C. *de lege Iulia.* et *I. Fred. Bockelman. Different. Iur. Ciuil. et Canon.* c. 49. Ad maritum tamen stuprantem detorquetur aliquando vox Adulterium, qui, vti dixi, Moechus seu Adulter fieri non potest, nisi in aliena vxore: ita in his locis, quae tamen maiorum sapientissima instituta referunt de dissimili in dissimili sexu atrocitate. Fragm. *Cat.* apud *Gell.* X. 23. *In adulterio vxorem tuam si deprehendisses, sine iudicio impune necares? Illa te, si* adulterares, *digito non auderet contingere. Neque ius est.* Item l. 1. *C. ad Legem Iuliam* etc. *Publico iudicio non habere mulieres* adulterii *accusationem, quamuis de matrimonio suo violato queri velint, lex Iulia declarat: quae cum masculis iure mariti accusandi facultatem detulisset, non idem feminis priuilegium detulit.* Hinc est quod lamentatur muliercula apud *Plaut. Mercat.*

γυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι ἐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ [90], πότερον χρὴ τούτους ἰσχυρὰς ἢ μηδενὸς ἀξίας εἶναι. ἐγὼ μὲν γὰρ [91] 6. οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα, ὅ, τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. ἔτοι τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων [92] τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν. εἰ δὲ 9. μή, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς

Ecastor, lege *dura viuunt mulieres*
Multoque iniquiore miserae quam viri.
Nam si vir scortum duxit clam uxorem suam,
Id si resciuit uxor, impune *est* viro.
Vxor vero si clam domo egressa est foras,
Viro fit causa, exigitur matrimonio.
Vtinam lex *esset* eadem *uxori*, *quae est* viro.
Nam uxor contenta est, quae bona est, uno viro,
Qui minus vir una uxore contentus fiet?

90. ἐν ὑμῖν ἐστιν] scil. διορίζεσθαι.

91. ἐγὼ μὲν γὰρ] ego mediam vocem, qua vulgati carent, e Coislin. et Vindob. addidi.

92. περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, vt pendeat a sequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. *Andocidem.* Καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρα τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. TAYLOR.

Mihi non videtur vulgata lectio sollicitanda esse. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. est atque ἐν τοῖς τοιούτοις. in eiusmodi causis.

τοὺς κλέπτας [93] ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι· εὖ εἰδότας, ὅτι, ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι, καὶ ἐπὶ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλ-
12. λοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, ἀδεὶς αὐτῶν ἅψεται. πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τὸς μὲν νόμος τῆς μοιχείας χαίρειν ἐᾷν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν [94] δε-

C 5 διέναι.

93. ὡς καὶ τὸς κλέπτας] Non ſine ſtomacho et grauiſſima Iudicum reprehenſione hoc dicit Lyſias; ſi ex eorum ſententia ea ſequeretur legis diſpoſitio, vt *adulterii αἰτία* tutior ſit futura atque ad ſalutem accommodatior, quam illa *furti*. Longe aliter ſtatuerunt gentes, quarum inſtituta ad nos memoria peruenere. Optime de his rebus Rex ſapientiſſimus, cuius mentem, quia multum ad eam rem facit, non grauabor exſcribere. Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Η περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τὸς δὲ πόδας ἀ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad vxorem vicini eius) ἐκ ἀθῳωθήσεται, ἀδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐάν τις ἀλῷ κλεπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ δὸς ῥύσεται ἑαυτόν. Ο δὲ μοιχος δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτῷ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτῷ ἐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεσὸς γὰρ ζήλε θυμος ἀνδρὸς αὐτῆς· ἀ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ ἀνταλλάξεται ἀδενὸς λύτρε τὴν ἔχθραν, ἀδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων. Prou. VI. fin. TAYLOR.

94. τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi poſtulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν, Poſt haec ſcripta inueni poſteriorem coniecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi.

διέναι. αὕτη γάρ ἐστι πάντων [95] τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. σκέψασθε [96], ὦ ἄνδρες. κατηγοροῦσι γάρ μου, ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 15. μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγούμην, ὁτινιῶν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθείραντα λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν ἄν· εἰ 18. δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσελθόντος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὁτινιῶν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρονεῖν [97] ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δέ, ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται. ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γάρ, ὦ ἄνδρες, (ὅπερ καὶ 21. πρό-

95. ἐπὶ πάντων] Vel ἐστι. Cum vero dicit, Horum Iudicum sententiam praecipuam esse *omnium* in Vrbe, intellige, *quoad hanc rem*, et de huius modi caedibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallem παρὰ. MARKLAND.

ἐστὶ πάντων] sic primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, praesertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quae, vt videtur, gemina auctoritas nescio an vna sit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo possit.

96. σκέψασθε] nimis abrupta haec est oratio, vt suspicer aliquid deesse.

97. σωφρονεῖν] Quid? *Putaui* me recte feciſſe, si quomodocunque. — Immo *putaſſem*. σωφρονεῖν ἂν ἐμαυτὸν ἡγούμην. Vt supra. Δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγούμην ὁτινιῶν τρόπῳ λαμβάνων. TAYLOR.

πρότερον εἶπον) Φίλος ὢν Σωκράτους καὶ οἰκείως διακείμενος, ἀπαντήσας ἐξ ἀγορᾶς περὶ ἡλίου δυσμὰς συνεδείπνει· καὶ ἐπειδὴ[98] καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο, καίτοι πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμήθη-
24. τε, [ὅτι,] εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβάλευον Ερατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἑτέρωθι δειπνεῖν, ἢ τὸν συνδειπνήσοντά μοι[99] εἰσαγαγεῖν. ἕτω γὰρ ἂν ἧττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν, τὸν συνδειπνοῦντα
27. ἀφεὶς, μόνος καταλειφθῆναι, καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν[100] ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμωρεῖτο[1]; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν,

98. ἐπεὶ δὲ] *Coisl.* ἐπειδή. Id quod optaui bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναβάντες ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ᾤχετο. TAYL.

καὶ ἐπεὶ δὲ καλῶς] Abundat δὲ. Lego, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: vt supra, ἐπειδὰν δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

99. συνδειπνήσοντά μοι εἰσαγαγεῖν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt, e Coislin. recepi, ad cuius auctoritatem Vindobonenſis quoque quodammodo accedit με interponens,

100. κελεύειν] malim κελεῦσαι ob praecedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι.

1. ἵνα — ἐτιμωρεῖτο] obuium erat τιμωροῖτο. Sed caue quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσήειν, et ἐποιέμην. Orat. IV. ἵνα ἐγένετο. et ita ſaepe Attici. ἵνα εἶχον ἄν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Sympoſio, p. 11. Ed. Oxon. vbi pro παίδων moneo legendum παῖδας. Xenophon Cyropaed. lib. I. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνεδυ. Iſocrates Euagora, initio

ὑμῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτὸς συλλεγῆναι εἰς οἰκίαν [2] τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον, ἢ, ἐπειδὴ τάχιστα ἠσθόμην, τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, ἐκ εἰδὼς, ὅντινα οἴκοι καταλήψομαι [3] καὶ ὅντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἀρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον [4], ἐκ ἐπιδημοῦντας [5], (ἐ γὰρ 30.

fere: ἵνα οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδόσι ποιέμενοι τὰς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρωντο περὶ αὐτῶν· οἵ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διεκεντο πρὸς τὴν ἀρετήν. Demosthenes adu. Androt. ἵνα ἐκινδυνεύομεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hanc Corinthios I Epist. IV. 6. ἵνα μὴ ἐφυσιῶσθε: vbi vulgo scribitur φυσιοῦσθε. MARKLAND.

2. οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινες aut τε encliticum.

3. καταλείψομαι] Vidit istud καταλείψομαι magnus Salmas. vti profecto caecus sit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedere in tali re possit fides ex Cod. nostro *Coisl.* TAYLOR.

καταλείψομαι] Leg. καταλήψομαι, vt statim, et supra. Error forte operarum: qualis est ἔξω, pro ἔξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis huiusce ipsius Editionis et Impressionis exemplaribus. MARKLAND.

4. ἦλθον] subaudi τηνάλλως. frustra.

5. ἐκ ἐπιδημοῦντας] Iudicabit aliquis ita restituendam fore hanc periodum ὡς ἐκ ἐπιδημοῦντας. vna sc. vocula reuocata, quae ante scripturam sui simillimam facile excidere potuit. Aut fortasse h. p. melius. Ὡς Ἀρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἐλθων ἐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ἤδειν· ἑτέρους δὲ ἐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adiuuandus, sed nihil silentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

γαρ ἤδειν [6 a.)] ἑτέρας δὲ ἐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον·
33. ὃς δ' οἷός τε ἦν λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ προήδειν, ἐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι, καὶ τοῖς φίλοις παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέσατα μὲν αὐτὸς εἰσήειν (τί γὰρ ἤδειν, εἴ τι καὶ κεῖνος εἶχε σιδήριον;) ὡς μετὰ πλείων δὲ μαρτύ-
36. ρων τὴν τιμωρίαν ἐποιέμην; νῦν δ' ἐδὲν εἰδὼς τῶν ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ [6 b.], ὃς οἷός τε ἦν παρέλαβον. καί μοι ἀνάβητε τέτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔτως περὶ τέ-
39. τε τῦ πράγματος, ζητῦντες, εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ερατοσθένει ἔχθρα πώποτε γεγένηται, πλὴν ταύτης. ἐδεμίαν γὰρ εὑρήσετε. ἔτε γὰρ συκοφαντῶν γραφάς [7] με ἐγράψατο, ἔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πό-

λεως

6 a. οὐ γὰρ ἤδειν] repete tacite a communi, οὐκ ἐπιδημῦντας.

6 b. ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ] Reſtitue Praepoſitionem, εν ἐκείνῃ. Ita ſupra, ὡ εν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Infra, πλὴν εν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Ioan. XXI. 3. καὶ εν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ἐδέν. Sequitur: καί μοι ἀνάβητε τέτων μάρτυρες. Μαρτυριαι. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, etc. Scribe, Μαρτυρες, vt ſupra monui. MARKLAND.

7. γραφὰς] Saepiſſime, vt et hic factum eſt, duo iſtaec vocabula, γραφαὶ et δίκαι, ſecum ab oratoribus atticis comparantur. Illae ſunt cauſae publicae, ad remp. pertinentes, quas vno nomine maieſtatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, ſiue maxima illa erat capitis imminutio, ſeu extremum ſupplicium, ſiue minima, hoc

λεως ἐπεχείρησεν· ἔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, ἔτε συνήδει κακὸν ἀδὲν, ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, 42. ἐπεθύμεν αὐτὸν ἀπολέσαι. ἔτε, εἰ ταῦτα [8] διεπραξάμην, ἤλπιζον μὲν [9a.] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων ἕνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβεβλεύσι [9b.] τοιγάρτοι δεῖ ἡ λοιδορία, ἢ [96.1.] παροι-

est, exsilium. quocirca recte, foroque attico conuenienter subiungit Lysias τοῖς γραφαῖς exsilii poenam; non autem τοῖς δίκαις, seu priuatis causis.

8. ταῦτα] clandestina illa crimina, quorum conscius Eratosthenes Euphileto fingi tantisper possit fuisse. loquitur enim reus hypothetice. vnde patet post hoc pronomen deesse v. λαθεῖν. Nam διαπράττεσθαι est gratia, precibus, blanditiis, pollicitationibus, minis, verbo, malis quibusque et pudendis artibus, quae quis improbe vult, ab aliquo seu impetrare, seu extorquere.

9a. ἤλπιζον μὲν χρ. λ.] pro primo vocabulo postulat sententia ἤλπιζε. vt apparet ex opposito, ἐγὼ δ' ἐκ ἐδίδων, quo libri nostri hodie carent, veteres autem id in suis habuisse videntur. ad verbum sic esset. neque, haec ego si latere perfecissem, speraisset ille quidem se pecuniam abs me laturum, ego vero haud dedissem. Id est, neque potest contra me hoc afferri, Eratosthenem tacuisse quidem de criminibus, quorum mihi esset conscius, quod speraret a me silentii mercedem laturum, me autem illi mercedem illam dare aut noluisse, aut non potuisse. ideoque illum a me de medio sublatum esse. Haec proferri non possunt.

9b. θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβεβλεύσι] Vitatius est ἀλλήλοις ἐπιβεβλεύσι, sine τῷ θάνατον: et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen defenditur loco Ando-

παροινία, ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε
* ἀδὲ [10a] ἑωρακὼς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε πλὴν
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί· τί ἂν ἔν [10b] βουλόμενος ἐγὼ
3. τοιοῦτον κίνδυνον ἐκινδύνευον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν
ἀδικημάτων ἦν ὑπ' αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρα-
καλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἠσέβουν, ἐξὸν μοι, εἴπερ
ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, μηδένα μοι τού-
των συνειδέναι; Ἐγὼ μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες, ἐκ ἰδίαν ὑ-
6. πὲρ ἐμαυτοῦ νομίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα
πράττοντες, ὁρῶντες, οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν
τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἧττον εἰς τὰς ἄλλας ἐξα-
μαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς [11] ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώ-
μην

cidis, Orat. adu. Alcibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλίᾳ. Paulo ante, pro ἤλπιζον μὲν, ſcribo, ἤλπιζον ἄν, *ſperare potuiſſem.* MARKLAND.

10a. οὐδὲ] ſic dedi de meo. *ne viderim quidem.* olim erat ἔτε. quod ab hoc loco eſt alienum.

10b. τί ἂν ἔν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt e Coisl. et Vindobon. addidi.

11. ἐὰν δὲ] ἐάν γε mauult Steph. vt coniungatur cum praecedentibus. Cordate. Tametſi δὴ non fuiſſet pro nihilo. *Tum demum* cum emphaſi. TAYLOR.

ἐὰν δὲ ὑμᾶς ὁρῶσι] Stephanus ἐάν γε. Mallem, ἐὰν καὶ: et locum aliter diſtinguerem: ἧττον εἰς τὰς ἄλλας ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας: *ſi vos* QVOQVE *conſpexerint* etc. Mox, ad finem Orat. deeſt Articulus ante πόλεως: τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: vt ſupra hac Orat. et paſſim. MARKLAND.

μην [11]b. ἔχοντας. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τὸς μὲν κειμέ- 9.
νους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τὸς
μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζη-
μίαις [12] ζημιώσουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς
ἁμαρτάνειν πολλὴν ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ ἔτω 12.
δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν νόμων τὸς πολίτας ἐνεδρεύε-
σθαι, οἳ κελεύουσι [13] μὲν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ,
τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς
ἀδικουμένοις καθεστήκασιν, ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους
τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ 15.
νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος, καὶ περὶ τῶν χρημάτων,
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς
τῆς πόλεως [14] νόμοις ἐπειθόμην.

Coniecturam Marklandi a Vindobonensi confirmatam recepi.

11 b. γνώμην] subaudi τοῖς νόμοις.

12. ταῖς ζημίαις] videtur ἐσχάταις aut μεγίσταις interponendum esse.

13. οἳ κελεύουσι μὲν] breuiloquentia Lysiaca haec est, orationem interdum efficiens conturbatiorem. perinde est ac si dixisset ὃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id quod contingit, si leges quidem —

14. τοῖς τῆς πόλεως] Ad auctoritatem Marklandi cum codicum mst. accederet auctoritas, nullus dubitaui posteriorem articulum, quo vulgatae carent, addere.

Admonitio. Ambas annotationes 8. et 9. a. p. 48. deleriuelim. Rectius exponam hunc locum in libello variantium lectionum.

ΛΥΣΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pulcherrima et ornatiſſima oratio Lyſiae, qua eos laudauit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, vt et ceteras Ορχαμος τυπογεάφων *ita emendatam edidit, vt tamen aliorum indufiriae aliquid reliqui fecerit.* MVRET. Var. Lect. XVII. 11.

Bellum hoc contra Lacedaemonios geſtum incidit in Olymp. XCVI. *duce Iphicrate. Vid.* Diod. Sic. Xenophon. *in* Hellenic. Nep. *in* Iphicrate, Pauſan. *in* Lacon. *et* Meſſen. *et* Palmer. *ad* Plut. Ariſtoph. 173.

Memoratur haec oratio a Theone, *Capp. 1. et 2. ab* Harpocr. *in* Γεραvία. *Laudatur item ab* Ariſtotele *in* Rhetor. III. 10. *(diſſimulato tamen nomine auctoris) et a* σχ. Aeſchinis *inedito.* TAYLOR.

Plutarchus in Vita Iſocrat. refert, nonnullos dixiſſe Iſocratem transtuliſſe nobilem illum *Panegyricum* ſuum ex ſcriptis Gorgiae Leontini, et Lyſiae. De Gorgia quidem neſcio: ſed quod ad Lyſiam attinet, veriſſimum eſt, quod iſti dixerunt. Conferenti enim hanc Noſtri Orationem cum Iſocratis Panegyrico, patebit clare, plurima eſſe non ſolum ad Res et Hiſtorias et earum Diſpoſitionem ſpectantia, ſed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum tranſcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius perſe-

qui non vacat. Ipſe Iſocrates Lyſiam, inter alios, et hunc Επιτάφιον λόγον innuere videtur iſtis Panegyr. p. m. 108. καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, ἐπὶ τοις δημοσια θαπτομενοις πολλάκις εἰρήκασιν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forſan videbitur, Noſtrum, cui tam multa debere voluit, virgula Cenſoria non dubitauit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero huiuſce generis Επιταφίους ſcripſit Lyſias, prout teſtantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quae, opinor, comprehenduntur ſub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lyſiae, quorum meminit Halicarnaſſeus, et in quibus Stylum ſolito elatiorem agnoſcit: quae criſis veriſſima eſt. Hanc Orationem ſemel citat Harpocration, V. Γερανία. MARKLAND.

Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι, ὦ παρόντες, ἐπὶ τῷ δε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόταξιν ποιεῖσθαι, ἡγουμένη ὅτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως [1] δὲ ὁ μὲν λόγος

190.16 18. 21.

1. ὅμως] malim ὅλως. vniuerſe.

γος [2] μοι περὶ τέτων, ὁ δ' ἀγὼν ὲ πρὸς τὰ τέτων
24. ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τὲς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς [3] εἰρηκό-
τας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τέ-
των ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν + δυναμένοις καὶ τοῖς εἰ-

D 2 πεῖν

2. λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia *Diod. Sic.* l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρες, τὸν αγωνα δὲ πρὸς ἅπαντας τὲς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένες ὑπάρχειν. TAYLOR.

3. ἐπ' αὐτοῖς] imo vero ἐπ' ἄλλοις. ſuper aliis, item, vt hi ſunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramico ſepultis. Alias τέτων erit ambiguum, et natans, modo enim tum ſepeliendos, modo dudum ſepultos idem vocabulum ſignificabit.

4. ποιεῖν] Viden', quantum afflatui poetico tribuat ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμενοις — εἰπεῖν βελήθεσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἀλλὰ μὴ ποιειν μηδὲ συγγραφειν. *Plato* in *Lyſide*. Diſertius adhuc et huic loco accommodatius *Iſocr.* in *Paneg.* Τὶς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λεγειν ἐπιζαμένων κ. τ. λ. Nec mirum haec eſſe tam diſerta, cum ex Noſtri funebri pleraque transtulit *Iſocrates* in ſuam *Panegyricam*.. Vid. *Plutarch.* in *Iſocrate*, *Photius* itidem, *Theo Progymn.* c. 1. Redeo autem. Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ησιοδον ἤλεγξεν ἔργῳ ψευδόμενον, ποιησαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ φθονέει. Ariſtid. in *obit. Alexand.* -lta *Socrates*, qui Tragoedias cum *Euripide* compoſuit, dicitur a *Laertio* in *vitae* initio συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. Add. *Euſtath. prooem.* ad *Comment.* in *Homer. Steph.* ad l. c. *Laertii.* In vernaculam etiam defluxit.

What is he for a Lad you ſo lament?
Is Love ſuch pinching Pain to them that prove?

πεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι 5· ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις 27. ἐξεῖ-

And hath he Skill to make ſo excellent,
Yet hath ſuch little Skill to bridle Love?
Spencer, Eclog. 4.
The God of Shepherds Tityrus is dead,
Who taught me humbly as I can to make.
Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad *Chaucerum*. TAYLOR.

τοῖς ποιεῖν δυναμένοις, καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν] Hunc locum ante oculos habuit Iſocrates Paneg. ad finem fere: τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων, ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων, etc. *ſiue poeta*, *ſiue orator*: ποιεῖν enim eſt *carmina ſcribere*. Lucianus *pro lapſ. int. ſalut.* p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Απόλλω, *verſus in Apollinem ſcribens*. Dion. Halicarnaſſeus περὶ Συνθ. Segm. XX. οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, *praeſtantiſſimi ſcriptores proſaici*, *et poetae*. Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

5. ἐκείνοις παραλελεῖφθαι] id eſt ὑπ' ἐκείνων. ab illis eſſe omiſſa. Verum, neſcio qui, haud ſatis placet haec lectio, in ſe illa quidem ſic ſatis tolerabilis. primum enim ſuperuacaneum eſt, et nemo deſideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς προτέροις legerit. Porro perſpicuum ſatis eſt, hic tres hominum ordines inter ſe comparari, priores, qui nunc ſunt, et poſtmodum futuros. horum primi et vltimi commemorati, medii taciti transmiſſi ſunt. Veni igitur in ſuſpicionem, Lyſiam dediſſe πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελεῖφθαι. *Sed et nobis multa eſſe relicta*. καταλείπει, qui alteri, quod ſuppleat, relinquit. παραλείπει, qui a ſe dicen-

ἐξεῖναι [6] εἰπεῖν. ἔτε γὰρ γῆς ἄπειροι [7] οὔτε θα-

 λάττης

da, seu data opera, seu per secordiam, indicta praeterit.

6. ἐξῆν εἰπεῖν.] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout postulabat constructio. Mendum ortum ex vice Diphthongi ει et η: quale istud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν ἔν ἡ πρώτη σκηνη δικαιώματα λατρείας etc. pro σκηνη, id est, εκεινη, scil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνὴ, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quae dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. praecedentis, reliquis intermediis parenthetice sumendis: εἰ γὰρ η πρωτη εκεινη ἦν ἄμεμπτος, ἐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν ἔν η πρωτη εκεινη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim ista parenthesis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον, *secundum Foedus requisitum fuisse*, quae erat vltima Positio in comm. septimo: post quam probatam redit ad priorem Positionem eiusdem commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἄμεμπτον, *prius illud Foedus culpa non vacasse*, id est, *imperfectum fuisse*. Multi Codd. omittunt σκηνὴ: quae quidem omitti potest, ita tamen, vt verba Apostoli connectantur, quemadmodum dixi, et τὸ πρώτη, fit διαθήκη, non σκηνὴ. Sed verosimilius puto resumptam fuisse vocem ἐκείνη propter longam digressionem. Video eandem Coniecturam Doctiss. quoque *Mangeio* in mentem venisse. MARKLAND.

ἐξεῖναι] melius conueniret, mea sententia, περιεῖναι (pro περιέσεσθαι) superatura, vel superfutura esse.

7. ἄπειροι] dicitur ille ἄπειρος γῆς, eo quidem sensu, quo Lysias hanc dictionem hic loci vsurpauit, (nam alium quoque fert) cuius nomen ad illius regionis incolas haud peruenit.

λάττης ἡδεμιᾶς [8], πανταχῆ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἱ τὰ αὐτῶν [9] πενθοῦντες κακά, τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι. Πρῶτον μὲν ἓν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προγόνων διέσμι, μνήμην [10] παρὰ τῆς φήμης λαβών. ἄξιον γὰρ [11] πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων [12] μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ὠδαῖς 30.

8. πανταχῆ] πανταχῇ codices. Quod fortaſſe diſplicere emunctioribus non poteſt. Quid enim, amabo, intereſt inter πανταχῆ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At *Magiſtro* profecto neutrum placet. Nam pro πανταχῇ et πανταχῆ, ἑκασταχῇ et ἑκασταχῆ rectius ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

9. αὐτῶν] Habe αὐτῶν me fideiuſſore. Noſtrorum hominum virtutem non niſi cum *ſuorum* calamitate coniunctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραν αὐτῶν δυσυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. TAYLOR.

τὰ αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ,] Scribe, αὐτῶν: *ſua mala*, ſeu *infortunia*, *deflentes*. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occiſos lugent, Fortitudinem eorum, qui occiderunt illos, ſimul praedicant. MARKLAND.

10. μνήμην bene habet, ſignificans h. l. rem geſtam, quae refertur ab eo, qui ipſe non interfuerit tum, cum gereretur, ex aliena fide, ſeu famae, ſeu monumentorum literis conſignatorum.

11. γὰρ] redit ad occultam ſententiam a legente quoque tacite ſupplendam, priora cum inſequentibus vincientem. Memorias dicendorum, ait, a famâ traditas habeo. quas memorias facile fuit adipiſci, paſſim obuias, et omnium in ore verſantes. Decet *enim* omnes homines —

12. κἀκείνων] non ſuorum tantummodo, qui po-

ὠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώ-
μαις [13], τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις,
33. παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων [14] ἔργοις τὸς
ζῶντας. Αμαζόνες μὲν [15] γὰρ, Αρεος μὲν τὸ παλαιὸν

 ἦσαν

pulo cuique proprii sunt, maiorum, sed *etiam illorum*, qui maiores sunt Athenienſium.

13. γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνήμαις, a Stephano aut profectam, aut proditam certe ab illo primo, seruarat. Ego Aldinam reuocaui, magis ob consensum codicum, quam ob lectionis praestantiam. In Augustano codice, quem ad editionem Taylori exegi, videtur vtique μνήμαις esse, quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. exscripsi. Constat vtrique lectioni sua ratio. Stephanica hoc dicit, *in commemorationibus virorum fortium.* Aldina, *cum gnomae virorum fortium recitantur.* Gnomae, seu dicta bonae mentis plena τῶν ἀγαθῶν h. e. virorum virtutis et sapientiae laude clarorum, magno numero leguntur a Diogene Laertio, libro primo, aliisque relata. Eiusmodi sententiae igitur, ait orator, cum recitantur, decet omnes homines exempla virtutis a maioribus nostris edita oratione commemorare; quibus exemplis illae gnomae, veluti perspicuis quibusdam inuictisque documentis illuminentur et confirmentur, eoque altius in animis audientium defigantur. Comparat inter se poesin et prosam. ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim illarum gnomarum pars erat prosa concepta.

14. τοῖς τῶν τεθνεώτων] articulum medium, quo Aldina, Stephanica et Taylorana carent, addidi.

15. Αμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] Inconnexi aliquid esse videtur in Compositione ex abundantia particularum μὲν et δὲ. Lego: Αμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος

ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν [16] ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππου ἀναβᾶσαι, οἷς ἀνελπίστως, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων, 36. ἦρεν [17] μὲν τὰς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τὰς διώκοντας

τοπαλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι — πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent. Μόναι μὲν est a *Mureto*. pro μόναι δέ. Vide Isocratem Paneg. p. 106. Geneu. Ann. 1621. MARKLAND.

Primum μὲν quamquam a Marklando confixum est, et a plerisque codicibus abest, tantum tamen absum, vt condemnem, vt potius seruandum tuendumque censeam. Nam vt posteriori μὲν respondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum eunt, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7. ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστῳ δὲ καὶ Πολυνείκους. Ab Amazonibus ad Adrastum transit atque Polynicen. Illas cum his comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδράστῳ δὲ — Mirifice et ad fastidium luxuriat hac in oratione Lysias, cum antithetis molestissimis, frigus et nauseam creantibus, tum illa perpetua oppositione, saepe perquam inepta, et puerili, inter μὲν et δὲ.

16. μόναι μὲν] sic dedi pro vulgatorum μόναι δὲ.

17. ἦρεν] Ita *Steph.* et Codd. sanatiores: ἦραν *Ald.* quod vidit Scaliger. Locus huic omnimodo germanus, vindices modo ab Interprete. *Xenoph. de re eq.* ineunte oratione. Οἱ γὰρ ἧττους τῶν πόνων (de equis habetur sermo) ἔστε αἴρειν ἔστε ἀποφεύγειν δύνανται ἄν. Nec *adtollere*, nec euadere. Quam ingenioſe! Vide istud αἴρειν, quod ille sequitur, locum non capere, addo neque agnoscere editionem principem. TAYLOR.

κοντας· ἐνομίζοντο [δὲ] διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες, ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες. πλέον γὰρ ἐδόκει τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν, ἢ ταῖς ἰδέαις
39. ἐλλείπειν. ἄρχεσαι δὲ πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τὰς περὶ αὐτὰς καταδεδελωμένας [18], λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκέσασαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν [19] a., παραλαβοῦσαι [19] b. τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐστράτευσαν

 ἐπὶ

18. τὰς περὶ αὐτὰς καταδεδελωμένας,] *Murtus* τὰ pro τὰς, vt ad ἐθνῶν referatur. Nescio e libris, an coniectura. Nihil tamen mutarem. supra enim pariter loquitur, μόναι μὲν ὡπλισμέναι τιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς: id est, τῶν ἀνθρώπων. Demosthenes in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτὰς ἀρχόντες. Mox, ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες: forte, ἔδειξαν εἶναι γυναῖκας, *ostenderunt se esse foeminas* tantum. MARKLAND.

19. a. ἐλπίδος χάριν] dictio paene ad tragicam magniloquentiam assurgens haec est, cum κλέος μέγα magnam famam appellat πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, gratiam, vel suauem et delectabilem fructum amplissimae gloriae et ingentis spei. h. e. rem, vnde duae iucunditates exsisterent, altera praeclarae opinionis apud audientes de hominibus tam claris. altera spei, qua tententur hi, qui bellum aduersus eos suscipere velint, de magnitudine et praedae et famae ab illis deuictis reportandae. Vel etiam χάριν significat h. l. *propter*. et haec posterior interpretatio est illa priore aliquanto planior.

19 b. παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus ex *Isocr.* in *Paneg. Iustin.* II. 4. *Pausan.* in *Atticis* aliisque. Attamen de exitu huius pugnae non ita facile est homines conciliare. Noster πρὸς ἡδονὴν ἀκροάσεως mo-

ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχεῖσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν, 42.
ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ Φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβεῖσαι, μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι [20] γυναῖκες· μόναις δ' αὐταῖς ἐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1.
τημένων μαθέσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι, ἐδ' οἴκαδε ἀπελθέσαις [21] ἀπαγγεῖλαι τήν τε σφετέραν αὐτῶν δυσυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμε- 3.
τέρων προγόνων ἀρετήν. αὐτῇ γὰρ ἀποθανεῖσαι, καὶ δεῖσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῇσδε μὲν τῆς πόλεως, διὰ τὴν ἀρετὴν, ἀθάνατον μνήμην ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέλιπον. Ad laudem quidem magnifice: ceterum ad veritatem ἀκριβέστερον Hiſtorici, qui eas non ſolum in regnum reuerſas fuiſſe, verum etiam ibi ad Macedonicum vſque imperium duraſſe produnt. *Pauſan. Attic.* c. 15. *Juſtin.* l. c. Neque haec commentandi animo dico, Τοιαῦ' ἐπ' ἐχθρὸς τὸς ἐμὸς ἔλθοι Κύπρις! ſed vt praemoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, ſi vſu venerit, non ſemper ex Hiſtoriae monumentis, aut rerum geſtarum fide eſſe eruendam. TAYLOR.

20. ἔδοξαν εἶναι] Non ſatis attentum ſe cautumque h. l. Marklandus geſſit, qui proderet ſe malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne graecum quidem eſſe. graeci non ſic loquuntur, ſed ἔδειξαν ὄσαι. quod idem eſt atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. vnde conſtat vulgatam ἔδοξαν probam eſſe lectionem.

21 a. ἐδ' οἴκαδε ἀπελθέσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Iſocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' ἔν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν ἐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum iſtius loci colorem ex hoc Noſtri duxit. MARKL.

δὲ ἑαυτῶν πατρίδα, διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν, ἀνώ-
6. νυμον κατέσησαν. ἐκείναις μὲν ἓν τῆς ἀλιτηρίας ἀδί-
κως ἐπιθυμήσασαι, τὴν αὐτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.
Ἀδράστε δὲ καὶ Πολυνείκους [21] b. ἐπὶ Θήβας στρατευ-
σάντων, καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, ἐκ ἐώντων τῶν
Καδμείων [22] θάπτειν τοὺς νεκροὺς, Ἀθηναῖοι ἡγησά-
9. μενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν [23], ἀποθανόντας δί-
κην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν ἃ [24]
νομί-

21 b. Ἀδράστε δὲ καὶ Πολυνείκους etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

22. τῶν καδμείων] Taylor mauult, nescio quare, τε pro articulo.

23. ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχεῖν vel ὑποτελέσαι. Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta) εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἄδρηστον καὶ Πολυνείκην) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην. illis si qua oblata fuisset iniuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo, eo scil. quod cecidissent ipsorum hostes. aut sic, ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis) εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς καδμείους) ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (aut ὑποσχεῖν) τὴν μεγίστην. illos (Argiuos) si quam Cadmeis iniuriam obtulissent, eam morte sua luisse, poenasque eius dedisse, quae dari possint maximae.

24. ἃ κομίζεσθαι] Ab Aug. abest ἃ. qui si non est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν δεῖν κομίζεσθαι. deos autem inferos debere iura sibi debita haud imminuta adipisci,

κομίζεσθαι [25], ἱερῶν δὲ μιαινομένων [26] τὰς ἄνωθεὲς ἀσεβεῖ-

iisque perfrui. quibus in iuribus hoc quoque erat, vt vita defuncti humarentur.

25. κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione solennem et notissimum habet vsum. *Eurip. Suppl.* 24.

Ος μ' ἐξετρύνει παῖδ' ἐμὸν πέσσαι λιταῖς
Νεκρῶν κομιστην ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
Ρώμη γενέσθαι

Id. ib. 26.

Κομισαι σε, Θησεῦ, παῖδας Αργείων θέλων

Et *Apollon. Rhod.* I. 166.

Γηράσκοντ' Αλεον, λίπετ' ἄμπολιν, ὄφρα κομίζη. *Aelian. V. H.* VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείνες εἰς ἔχαιρεν, ἐκκομιζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ. Confer *Spanheim.* ad *Aristoph. Plut.* 1009. Ceterum non eandem hic loci vim habet, sed plano et liquido sensu pro *accipere* dictum video. Τὰ αὐτων, legas, ἃ κομίζεσθαι. Suo iure defraudari Manis Defunctorum. Τὰς κάτω. Quibus apud antiquos quasi sepulturae solennitate parentabatur. Religiosius *Cenotaph.* L. Caesaris apud *Pisanos.* APVD. EAM. ARAM. QVOT. ANNIS. A. D. XII. *K. Sept.* PVBLICE. MANIBVS. EIVS. etc. *Ingratus Catilina, parum est illi capere patriam, nisi euerterit, nisi Allobrogum in illam cohortes immiserit, et trans Alpis accitus hostis vetera et ingenita odia satiauerit, ac diu* debitas inferias *Gallicis bustis duces Romani persoluerint.* Sen. *de Benef.* V. 16. *Priamus quanto pretio sepeliendum Hectorem redemit, rogauit furentem, supplicauit armato, vitamque suam exponere maluit, vt* Cadaueri debita *non negaret.* Cassiod. *Var.* II. 22. Quantae erat Religionis in bello caesorum funera procurare, atque etiam hostium non negligere, abunde discimus ex monumentis, legg. et historiis antiquorum. Vide inter

ceteros *Guther. de Iure Manium. Grot. de Iure B. ac Pacis* II. 19. Eam ſollicitudinem ſatis expreſſe indicat lucerna antiqua apud *Bellorium.*

Addebatur etiam ſaccus vndecimus, in quem tota legio particulam aliquam conferebat, ſepulturae ſcilicet cauſa, vt ſi quis ex contubernalibus deceſſiſſet, de illo vndecimo ſacco ad ſepulturam ipſius promeretur expenſa. Veget. II. 20. Indeque tot monumenta, quae extruxerunt commilitones.

D. M.
M. AVRELI. SENECIO
NIS. MIL. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPIVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romae apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.
C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.
D. [illegible] CIL.
C. IVLI. LEIBERTVS.
PERRVPTIS. MONTIBVS. HVC. TANDEM.
VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE
GERET. CINERES.
APOLLO. TVAM. FIDEM.
VIXIT. ANNOS $\overline{XLI}$. MESS. $\overline{III}$.
DIES. $\overline{XIII}$.
HOR. NVL.
T. FVLVIVS D. D. L.
COMMILITO. COMMILITON.
VALE. LONGINE. AITERNV.
S. T. T. L. *Geneuae ex Grutero.*

Atque

Atque inter cetera, quae ex lege Romana militiae competebant priuilegia, non erant extremae notae, quae ad funus pertinebant. *Cetera item funebria quibus luctus augetur, XII. fustulerunt.* HOMINI, *inquit*, MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST FVNVS FACIAT. *Excipit bellicam* peregrinamque mortem. *Cic. de Leg.* II. 60. Hunc titulum Institutionum Decemuiralium, vt obiter id commoneam, erudite et enucleate prae ceteris explicat Cl. *Raeuardus* in *Comment. ad Legg.* XII. *Tabb.*. Huiusmodi quoque fuit, quod discimus ex Digestis. *Si quis in bello ceciderit, etsi corpus eius non compareat, lugebitur.* L. fin. §. fin. *de his qui not. infam.* TAYLOR.

26. μιαινομένων] Praestat vtique lectio, quam video Codd. exhibere complusculos, μη γενομενων. Praestat, inquam, et de Sacris non profano ritu *peractis*, sed *omissis* prorsus et neglectui habitis, vti res postulat, optime dicitur. Quanquam non ignoro haec verba eleganter aliquando vsurpari pro eo, quod dicimus, ἐ καλλιερεῖσθαι. Xen. *Hist. Graec.* l. 3. Επεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ ουκ εγιγνετο τα ιερα τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ ὐδὲ ταῦτα εκαλλιερεῖτο πάλιν τῇ τρίτῃ. Ita *Plutarch.* in *Pyrrho.* Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν ιερων τῷ Μανίῳ γενομενων, cum modo dixerat, Μάντεων αὐτὸν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀποτρεπόντων. Perinde vtuntur Latini voce *Litare.* Suet. *Aug.* c. 96. *Circa Perusiam sacrificio non* litante, *cum augeri hostias imperasset* — et *Iul.* 81. *Dein pluribus hostiis caesis cum* litare *non posset, introiit curiam spreta religione.* et *Plaut. Poen.* II. 1. 8. — *Quoniam* litare *nequeo, abii illinc illico Iratus, vetui exta proficarier.* Ita *Herodot. Calliop.* 60. Ὡσε πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγιων ου γινομενων (χρηςῶν interponit Cod. vnus importunissimus) ἀποβλέψοντα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ηραῖον

ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας,
ἐδέοντο αὐτῶν δᾶναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν· νομίζον-
12. τες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τὰς ἐχθρὰς
τιμωρήσασθαι, ἀπιστέντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς, ἐν
τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν ἐπιδείκνυ-
σθαι. ἃ δυνάμενοι δὲ τούτων τυχεῖν, ἐστράτευσαν ἐπ'
αὐτὰς, ἀδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς Καδμείας
15. ὑπαρχούσης, ἀδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χαριζόμενοι,
ἀλλὰ τὰς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες τῶν
νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τὰς ἑτέρας ὑπὲρ ἀμ-
φοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι
18. εἰς τὰς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνοντες, πλείω περὶ
τὰς θεὰς ἐξυβρίσωσιν· ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων [27], ἵνα
μὴ

Ἡραῖον τὸ Πλαταιέων ἐπικαλέσασθαι τὴν θεόν — καὶ τοῖτι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανίεω εγινετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστα. Vbi in posterioribus habes plenam locutionem, atque apud *Demosth.* pariter in *Exord. Concion.* 63. Εθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Αθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γεγονε καλα καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν τὰ ιερα. ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Απόλλωνι καὶ εκαλλιερουμεν καὶ ταῦτα. TAYLOR.

Ego vulgatam seruo tueorque. Polluebantur enim fana deorum per carnes et ossa cadauerum insepultorum a canibus auibusue rapacibus rapta et per fana tectaque fanorum sparsa et tractata.

27. ἑτέρων] non equidem damnabo, tametsi alii paene omnes in re simili omittere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν (sine ἑτέρων.) prius τῶν h. l. ad Thebanos redit, posterius ad Argiuos.

μὴ πρότερον [28] εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι, πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες [29], καὶ Ἑλληνικῆ νόμῳ τεθνηκότες, καὶ κοινῆς ἐλπίδος [30] ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας [31] a. κοινὰς ἁπάν- 21.
των ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλὰς μὲν πολεμίους κλώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον ἐνίκων μαχόμενοι [31] b.. καὶ οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες, μείζονος

28. μὴ πρότερον] subaudi πρὶν ἢ τὰς Ἀθηναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεῦσαι.

29. ἀτυχήσαντες — τεθνηκότες — ἡμαρτηκότες] Poterat orator horum vno quocunque defungi et omnia complecti. Verum idem Lysias, breuitatis ille affectator tam acer, vt studio concisae dictionis saepe in orationis obscuritatem incidat, vocabula praeter necessitatem exaggerat idem significantia, cum alias, tum in hac praecipue oratione funebri, vbi numeros captat, quod orationi conuenit, qualis haec est, pompaticae. Verumtamen haec ῥητορεία scholae Isocraticae pyxides redolens cum ab ingenio Lysiae reliquis in eius monumentis demonstrato quamplurimum abhorreat, dudum est, quod suspicari coepi, hanc funebrem non eius, sed alius, nescio cuius esse, vt parum mouear a constanti antiquitatis testimonio, eam Lysiae nostro tribuente.

30. ἐλπίδος] omnes enim homines futurum sperant, vt fatis suis defuncti a superstitibus saltim humentur, etiamsi reliquis honoribus carendum sibi fuerit.

31. a. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων etc.] Pro ἐπὶ notat *Schottus* (ex *Mureto*, opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Isocrates simpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, sine mentione *belli*. MARKLAND.

31 b. ἑκόντων μαχόμενοι] Aliter *Plutarch.* in *Thes.* et *Isocr.* in *Paneg.* TAYLOR.

ζονος παρὰ Καδμείων[32] τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ'
24. ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας[33] τὴν ἑαυτῶν ἀρε-
τὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα[34],
ὥνπερ ἕνεκα ἀφίκοντο, τὼς Αργείων νεκρὼς, ἔθα-
ψαν ἐν τῇ αὐτῶν, Ελευσῖνι[35]. περὶ μὲν ἂν τὼς ἀπο-
θανόν-

32. παρὰ καδμείων] malim articulum τῶν interponi, vt paulo ante p. 191. 8. Dixerat quidem in continenti πρὸς καδμείους. sed et ibi τὼς addendum videtur.

33. ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Conieceram ἀσεβείας. Et ita *Muretus*. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αυτων ἀσεβείας, τὴν εαυτων ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: *sed illis, pro* IPSORVM *impietate,* SVAM *virtutem exhibuerunt.* MARKLAND.

Nil videtur opus esse, vt αὐτῶν inseratur, id quod facillime a legsnte quoque e praemisso ἐκείνοις tacita cogitatione suppleatur. Non solus Lysias, sed omnes omnino Attici, ipsique adeo Latini hanc breuitatem amant, et homines quotquot vsquam sunt articulate loquentes.

34. ἆθλα] praemia laborum in bello exantlatorum. Sic appellat Argiuorum cadauera; prout ipse orator exponit, per modum superenarrationis addens τὼς ἀργείων νεκρὼς. Posui ergo comma pone νεκρὼς, vt pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτὼς facile tacite suppleatur.

35. ἐν τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι] *Herodot. Calliop.* 27. Τῶτο δὲ Αργείως τὼς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφως κειμένως στρατευσάμενοι ἐπὶ τὼς Καδμείως ἀνελέσθαί τε τὼς νεκρὼς φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν ελευσινι. Ita *Aristid.* in *Eleusin.* Εν Ελευσῖνι τῆς Αττικῆς. Nam neutiquam otiosum erat istud τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι, cum Cereri Eleusiniae plura erant templa per Graeciam di-

θανόντας τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοιῆτοι γεγόνασιν· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων 27. ἠφανίσθη [36], οἱ δὲ παῖδες αὐτῦ [37] ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα,

cata. In Boeotia alterum, vbi contra Mardonium et Persas secunda fortuna pugnatum est, περὶ ποταμὸν Μολόεντα, Ἀργιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν ἦσαι. Herodot. *Calliop.* 56. In Ionia aliud, vbi eodem pariter die et successu contra Barbaros Graeci militarunt, iuxta Γαίσωά τε καὶ Σκολοπόεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν, τὸ Φίλιτος ὁ Πασικλῆος ἱδρύσατο, Νείλεω τῷ Κόδρῳ ἑπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτῳ κτισύν. Id. ibid. 96. Nam secundum eundem Historiographum καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον Δήμητρος τεμενέα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιΐδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, ἃ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι Herodot. ibid. 100. Ceterum de his rebus notabiliora quaedam infra proferentur ad *Orat.* c. *Andocid.* TAYLOR.

36. ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη.] Ex Religione, credo, Gentium haec, quarum disseminata est opinio, Semideorum et Heroum *mortem* non esse vitae excessum, sed rectam quasi ad coelum migrationem. Ἐπεὶ δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους ἐζήτει τὰς παῖδας Εὐρυσθεύς. Pausan. *Attic.* c. 31. Ἐπεὶ γὰρ Ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος. Isocr. in *Paneg.* Ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν. Id. ibid. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. *Biblioth.* l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑπηρεσίας χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἦψε πυρά. εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἐσχατιὰν καὶ μη-

δὲν ὅλως ὅσιον εὑρόντες ὑπέλαβον τὸν Ηρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολάθως ἐξ ανθρωπων εις θεους μεθισταθαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196. fin. Abiit ad Deos *Hercules: nunquam abiiſſet, niſi, cum inter homines eſſet, eam ſibi viam muniuiſſet.* Cic. l. *Tuſc.* 32. *Poſtquam Hercules* migrauit *e terris, nepotes eius,* et quae ſequuntur. *Seru.* ad *Virg. Aen.* VIII. 341. *Anno octogeſimo poſt Troiam captam, centeſimo et vigeſimo, quam* Hercules ad Deos exceſſerat. *Paterc.* I. 2. Eandem porro ἀποθεώσεως ſententiam peperit de ſummis Philoſophis Veterum Superſtitio. Ο μὲν ἔν (i. e. *Socrates*) ἐξ ανθρωπων ην. Laert. in *Socrat.* Πυθαγόραν ἐξ ανθρωπων γενεσθαι. Lyſis. *Epiſt.* ad *Hipparch.* Et de Impp. Romanorum adulatio. *Hor.* III. *Carm.* 3. 9.

Hac arte Pollux *et vagus* Hercules
Eniſus arcis attigit igneas,
Quōs inter Auguſtus *recumbens*
Purpureo bibit ore nectar.

Add. Inſcript. vet. apud *Gruter.* XLV. 2.

HERCVLI.
AVG.
CONSORTI.
D. N.
AVRELIANI.
INVICTI. AVGVSTI.
RESPVB. PIS.
CVRAM. AGENTE.
C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.
DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

Hoc autem Herculis ad coelum iter egregie his verbis depingit *Ouid.* IX. *Met.* 239.

Iamque valens et in omne latus diffuſa ſonabat,
Securoſque *artus,* contemptoremque *petebat*
Flamma ſuum

ρυσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις [38], φοβεμένων δὲ τὴν Εὐρυ-

Et modo, Ioue immortalitatis fidem faciente,

Oetaeas ſpernite flammas;
Omnia qui vicit, vincet *quos cernitis* ignis.
Non niſi materna Vulcanum parte potentem
Sentiet; aeternum eſt a me quod traxit, et expers
Atque immune necis, *nullaque domabile flamma.*
Idque ego defunctum terra coeleſtibus oris
Accipiam. TAYLOR.

37. οἱ δὲ παῖδες αὐτῶ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Iſocrates: οἱ δὲ παῖδες Ηρακλέους, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lyſiae. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβεμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, *quos quidem puduit factorum Euryſthei, potentiam vero eius metuebant.* Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, ſc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non *Herculis*, vt male Interpres Brabantus, qui Actiuo ſenſu accepit Participium αἰσχυνομένων, oblitus loci iſtius infra, ἐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo poſt, καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Iſocrates p. 100. ἠρέμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τῶ λυσιτελοῦντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

38. ἐπὶ τοῖς ἔργοις] id eſt ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quae fiebant; h. e. ab homine graeco in graecos haec ſtatui exempla immanitatis, et graecos non intercedere. Perinde eſt, ſiue cum Marklando ἔργα illa ad Euryſtheum referas, vt ſit *facinorum Euryſthei*, an cum caeteris quoque graecis communices, qui Euryſtheum ita invlto faeuire in Heraclidas, ipſisque ſibi inſultare ſinerent, vt ſit,

30. Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ἱκέται ἐπὶ τὸν βωμὸν[39] ἐκαθέζοντο· ἐξαιτεμένοι δὲ

 αὐτὸς

pudebat quidem graecos ignauiae suae, et immemoris erga Herculem animi sui, cuius liberos expellerent et paene proderent hosti eorum.

39. *ἐπὶ τὸν βωμὸν*] Reliqui quidem lectionem hanc, conuitio Taylori perterrefactus; verumtamen est, quod eius aegre feram, et rursus est in altera lectione, quod praeferam. A lectione *ἐπὶ τὸν βωμὸν* aegerrime fero *ἐλέᾳ* abesse. Res foret alia, si non alia, praeterquam Misericordiae, ara Athenis fuisset. Ergone in posterum legemus *ἐπὶ τὸν ἐλέᾳ βωμὸν*? Ego vero facio cum mstis, qui *ἐπὶ τῶν βωμῶν* dant. Heraclidae ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque confidebant. REISKE.

Displicet vehementer lectura Codd. *Ioann.* et *Coisll.* duorum, *ἐπὶ τῶν βωμῶν*. Non animaduerterunt sacrilegi isti nouatores, quibus *ἐπὶ τὸν βωμὸν καθίζεσθαι* noue et quasi parum grammatice dictum videbatur, vnicam et celeberrimam Aram *Misericordiae* sc. quam Heraclidarum fortunae memoriae consecrarunt, hic necessario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τὲς Ηρακλείδας πρὸς τον του ελεου βωμον καταφυγόντας. σχ. ad *Aristoph. Equit.* 1148. Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθεντες επι τον του ελεου βωμον ἠξίεν βοηθῆσθαι. Apollodor. *Biblioth.* l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν Φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα, καὶ τὲς Ηρακλέες παῖδας ἀλωμένες, ὅταν καὶ τὸν ελεου ἐσήσαντο βωμον. κ. τ. λ. Philostrat. *Epist.* 70. Πρὸς τον του ελεου βωμον τῶν Ηρακλειδῶν προσπεφευγότων Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτὲς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέσησαν. Zenob. *Cent.* II. 61. *Postquam Hercules migrauit e terris, nepotes eius timentes insidias eorum, quos auus*

αὐτὸς Εὐρυσθέως. Ἀθηναῖοι ἐκ ἠθέλησαν ἐκδῶναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ἠδέντο, ἢ τὸν κίνδυ-

adflixerat, *Athenis sibi primum Asylum*, *hoc est*, templum Misericordiae, *collocarunt*. Seruius ad VIII. *Aen.* 341. *Primi Heraclidae condidere Asylum Athenis sub titulo Clementiae*. Pompon. Sabin. ad II. *Aen.* 761. Laudatissima fuit haec ara et Athenienſibus in ingentem gloriam ceſſit, qui *primi* et quidem diutiſſime *ſoli* Aram Misericordiae ſtatuere. Ἀθηναίοις δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν ἐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἔλεου βωμος, ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπινον βίον καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ὠφέλιμος, μονοι τιμὰς Ἑλλήνων νέμουσιν Ἀθηναῖοι. Pauſan. *Attic.* c. 15. Καὶ οἱ πρωτοι βωμον ἐλεου καθιδρυσάμενοι τὸτον ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων εὑρήσουσιν. Diod. Sic. l. 13. p. m. 342. Εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς, θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγέμενος, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλά, πῶς Ἠλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ Ἀθηναιοις ἐλεου βωμος. Philoſtrat. in *v. Pollux*. Porro autem credibile eſt hunc Ἐλεὸν non alium fuiſſe a Ioue, qui Μειλίχιος, Ἱκέσιος et Ξένιος paſſim audit, et in Foro Ciuitatum poni ſolebat. Aliter non concordabunt verba *Euripidis* de his ipſis Heraclidis.

Ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διος
Βιαζόμεσθα, καὶ σέφη μιαίνεται.
Heraclid. 70.

Hoc fortaſſe voluit σχ. *Ariſtoph. Equit.* 498. Ὡς Ζεὺς Ξένιος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, ἔτως ἀγοραιος. Cultu erat notabilis huius cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίῳ Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Heſych. Ὥσπερ ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτῷ (Socrate) τῷ πατρὶ χρησμὸς ἀπεθέσπισεν. ἐὰν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ, τι ἂν ἐπὶ νῶν ἴῃ πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παρά-

κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβεῖτο· καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν
33. ἀσθενεστέρων μετὰ τῆς δικαίας διαμάχεσθαι μᾶλλον,
 ἢ τοῖς

γειν, ἀλλ' ἐφιέναι τὴν ὁρμὴν τῇ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτῆς δι' ἀγοραίων. καὶ Μέσσαις. Plutarch. *de genio Socratis.* Tum in exteris Ciuitatibus. Καὶ ἐμεινάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γάρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναστάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ δίος ἀγοραίου βωμόν. Herodot. *Terpsich.* 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. *Pausan.* in *Eliac.* in *Lacon. Aesch. Eumenid.* 979. Tum autem in fide et clementia totus est Iupiter. Οἱ δεόμενοι προτείναι εἰώθασι Δία ἱκέσιον, οἱ δὲ συνοικοῦντες ἑφέστιον· οἱ δὲ φίλοι φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρήιον. οἱ δὲ ξένοι ξένιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιεῦντες ὅρκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ὁμόγνιον. σχ. Euripid. ad *Hecub.* 345. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκάλεε μὲν Δία καθάρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη, ἐκάλεε δὲ ἑπίστιον τε καὶ ἑταιρήιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. *Clio.* 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (l. ξενιος) ἔτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος ἔτω διώκει καὶ μέτεισι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. *Amator.* Post haec quae diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud *Luciani* in *Timone.* Φίλος δὲ ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ ἕλεου βωμος, ὕθλος πολύς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destitui illud quoque *Aristoph. Equit.* 408.

Η μήποτ' Ἀγοραίᾳ Διὸς σπλαγχνοισι παραγενοίμην. Redeo ad delicias hominum Librarios, qui phrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ο δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυνταὶ καθιζουσιν επι τον βωμον Μενυχιάσιν. Επεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus sum, vbi isthic loci peruenero, nec parum lucis foenerabitur illa emendatio ex iis, quae hic di-

ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τὰς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένας ἐκδῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' 40 Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, ἐκ, ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι, μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον γνώμην, ἥνπερ πρότερον· 36. ἀγα-

cuntur.) N. c. *Agorat.* Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν eſt eo confugere animo ſedendi ſupplicandique. Ερχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει επι τον βωμον τον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Aeſch. c. *Timarch.* Προς τα ιερα ικετῶν καθεζομενων. Thuc. III. 70. Ικέται ιζεμενοι επι τον βωμον ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Herodot. *Erat.* 108. Eadem pariter ratione N. infra Επ' Αρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Et *Herodot. Vran.* 50. Αὐτέων ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem *Erato* 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μέναρχος ἐκ τῆς Ινυκος ἐκδιδρήσκει ἐς Ιμέραν, ἐκ δὲ ταύτης παρην ες την Ασίαν. Similiter *Dionyſ. Halic. l.* 1. *Antiqq. Rom.* Ολίγες δέ τινας ἐξ αὐτῶν εις το αντρον αποκρυπτεται. Cui conſonat *Caeſ. B. Gall.* I. 12. *Reliqui ſeſe fugae mandarunt atque* in proximas ſyluas abdiderunt. *Sueton. Auguſt. c.* 16. *Nec prius ſurrexiſſe ac militibus* in conſpectum fuiſſe *quam a M. Agrippa fugatae ſint hoſtium naues.* Cic. *pro L. Manil.* 13. *Quid nobiliſſimas vrbis — commemorem, cum veſtros portus atque eos portus, quibus vitam et ſpiritum ducitis,* in praedonum fuiſſe poteſtatem *ſciatis.* Vid. *Caſaub.* ad *Suet.* l. c. et *Gell.* I. 7. TAYLOR.

40. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, etc.] Iſocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τὰς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας, ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι. Vides, vt, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit vterque. MARKLAND.

ἀγαθὸν μὲν ἐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τῶ πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνως δ' ἂν [41] εἰδότες, ὁποῖοί τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι [42]· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι [43], ἃ
39. πρότερας ἔχθρας ὑπαρχέσης πρὸς Εὐρυσθέα, ἐδὲ κέρδος προκειμένω, πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσῶτον κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο· τὸς μὲν ἀδικεμένους ἐλεῶντες, τὸς δ' ὑβρίζοντας μισῶντες· καὶ τὸς μὲν κωλύειν ἐπιχειρῶντες, τοῖς δ' ἐπικερεῖν ἀξιῶντες.
42. ἡγέμενοι ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι, μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας· δικαιοσύνης δὲ, τοῖς ἀδικεμένοις βοηθεῖν· εὐψυχίας δ', ὑπὲρ τότων ἀμφοτέρων, εἰ δέοι, μα-

 χομέ-

41. ἐκείνως τ' εἶναι] haec librorum vulgatorum est lectio, prima specie illa quidem veritatem assimulans, diligentius autem vbi inspexeris et membra inter se comparaueris, et constructionem articulatim fueris persecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' sufficientes. quod exemplum ego sum imitatus. Probe factum si neges, demonstratum dabo, proximum superius μὲν non habere δὲ sibi respondens. Fac enim verum esse τε, et illi μὲν respondere δὲ, quod legitur pone δίκαιον, cernes, pro ἤραντο paulo post leg. esse ἄρασθαι, et tum aliquid sententiae deesse. Verum bene habet ἤραντο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι noua init sententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, vt feci.

42. ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohaeret ἄνδρες non cum ἔσονται, sed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem est atque ἀνδρωθέντες.

43. δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] scil. τῶτο, illud, de quo in continenti commemorat, scil. τὸ ἄρασθαι τοσῶτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν ἡρακλειδῶν.

χομένας ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι, ὥσθ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως [44] ἑδὲν παρ' ἑκόντων [45] ἐζήτουν εὑρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ ἠξίουν 92.1. Εὐρυσθέα, αὐτὸν ἱκετεύοντα [46], τὰς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν [47]. παραταξάμενοι δ' ἰδίᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἀπά-

44. μετ' εὐρυσθέως] In Aug. eſt παρ' εὐρυσθέως. et nullus dubito eandem in Barocc. quoque olim fuiſſe. Neque improbabilis haec eſt lectio. οἱ παρ' εὐρυσθέως ſcil. πεμφθέντες ſunt legati ab Euryſtheo ad Athenienſes miſſi.

45. παρ' ἑκόντων] ſcil. τῶν ἀθηναίων. legati Euryſthei nihil ſtudebant per gratiam ab Athenienſibus conſentientibus et vltro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Qui libri ἀκόντων dant, qui numero ſunt multi, ſuſpicor in illis fuiſſe, non ſimplex ἑδέν, ſed ἑδέν ἀ. nihil non, h. e. omnia ab inuitis extorquere conabantur.

46. αὐτὸν ἱκετεύοντα, τὰς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν,] Lego: Ἀθηναῖοι δ' ἐκ ἠξίουν. Εὐρυσθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τὰς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελαύνειν: *Athenienſes vero non dignarentur, ipſi ſupplices Euryſtheum facti, ſuos ſupplices expellere. Schottus* quoque coniecerat ἱκετεύοντες. MARKLAND.

Bene videtur h. l. habere. Euryſtheum, qui ipſe tantum non ſupplex rogaret, (Heraclidas ſcil. ſibi dedi) ſupplices ſibi factos homines ereptum ire.

47. τὰς ἱκέτας] Lectionem retinuimus vtpote longe integerrimam, quam ex ſuis Codd. expreſſerunt *Ald.* et *Steph.* Mirum eſt, quantum varient ceteri. Τὰς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξελεῖν. *Coisl. 2.* Diſcrepantius adhuc Cod. alius, quem viſit *Stephanus*, et *Cant.* noſter. [nec non Aug.] Τὰς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Similiter fere *Baroc.* Τὰς ἱκετεύοντας παρ' αὐτῶν ἐξαιτεῖν, cum ἐξελεῖν tamen a manu ſecunda:

3. ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν ἐνίκων μαχόμενοι· καὶ τῶν Ἡρακλέους παίδων [48] τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες [49] δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν, ἐκείνους [50] δὲ τοῖς αὐτῶν κινδύνοις

et *Ioan.* ἢ τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Sibi ſoli viſus eſt aliquid agere cum pro αὐτὸν ἱκετεύοντα repoſuit αὐτὸν ἱκετεύοντες Schott. loco non intellecto, vt vſu venit. Deficit praeterea in *Baroc.* ante αὐτὸν ἱκετεύοντα integra, vti videtur, linea, quam propter Cod. corruptelam difficile erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέρων, εἰ δέοι; μαχομένους . . . . . lacerato folio,
δ' ἐφρόνευ ἀμφότεροι ὥσθ' οἱ π . . . . .
αὐτὸν ἱκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

48. τῶν ἡρακλέους παίδων] mediam vocem, qua vulgati carent, e codd. mſtis addidi.

49. ἀπαλλάξαντες] Ita hunc locum lubentiſſime legerim, aliorum exemplarium aliis in partibus auctoritate fretus. Ἀπαλλάξαντες δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς Cod. *Steph.* quod ſupra erat deſideratius ad Codd. συμφωνίαν) ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐσεφάνωσαν. Τοσοῦτον δὴ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός. TAYLOR.

50. ἐκείνους] dubium, quo referatur. Nihil ſi deſit, neceſſe eſt, vt ad Heraclidas redeat. Sed illis videtur αὐτούς, quam ἐκείνους conuenientius eſſe, quod pronius ad Peloponneſios vergat. Quod ſi ita eſt, ſuſpicer hanc ferme ſententiam deeſſe. ἐκείνους μὲν ἓν μάχῃ κρατηθέντας σὺν αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐσεφάνωσαν. illos qui-

νοις ἐξεφάνωσαν. τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄν- 6.
τες ἐγένοντο τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὢν ἀ-
γαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον
καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὑτῷ καταστήσας τὸν
βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικουμένους ἐκόλασεν, Εὐρυ-
σθέα δὲ, καὶ ἐχθρὸν ὄντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρ- 9.
τάνοντα, οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖ-
δες αὐτοῦ διὰ τήνδε τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ [51] εἶδον ἡμέ-
ραι τὴν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν
τιμωρίαν. πολλὰ μὲν ἔν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προ- 12.
γόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμά-
χεσθαι. * ἡ μὲν γὰρ [52] ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία. (ὁ
γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, πανταχόθεν συνειλεγμέ-
νοι [53], καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες, τὴν ἀλητείαν ᾤκη-
σαν,

dem igitur (Peloponnesios puta, Eurysthei copias) acie victos cum dedecore solo suo depulerunt, hos vero (Herculis liberos) laboribus et periculis suis coronabant, h. e. victores reddebant. victorum enim insignia erant coronae.

51. τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ] Insere Praepositionem, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: vt Orat. I. τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. etc. et passim. MARKLAND.

52. ἡ μὲν γὰρ] sic dedi de meo. vulgati dant ἥτε γὰρ. huic μὲν respondet δὲ, quod pone πρῶτοι legitur p. 192. 14.

53. πανταχόθεν συνειλεγμένοι] Desunt haec verba in *Baroc.* non recte. *Quippe non aduenae, neque* passim collecta populi colluuies *originem vrbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quae illis sedes, eadem origo est.* Iustin. II. 6.

σαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες, τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα 54.) πρῶτοι δὲ, καὶ μόνοι ἐν
15. ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας, δημοκρατίαν κατεστήσαντο. ἡγέμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν 55, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην· κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες, ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολι-
18. τεύοντο· νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες, καὶ τοὺς κακοὺς

54. τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα·] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. Quin et quae praecedunt, ex nostro plane exscripta sunt. MARKLAND.

55. ἡγέμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari posse puto de sensu et veritate huius γνώμης. Multo dilucidius, vt mihi videtur, foret, ἡγέμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. αὐτὸς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, οἵανπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμονοήσειν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν. Nisi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: vt idem Lucianus Hermot. p. 520. ξὺν εὐνομίᾳ, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demosthenes περὶ παραπρ. ex Elegiis Solonis:

Εὐνομίη δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει.

MARKLAND.

Mihi probabile videtur, Lysiam dedisse τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam ciuium omnium, summam esse felicitatem.

κὲς κολάζοντες· ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι, ὑπ' ἀλλήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσήκειν, νόμῳ μὲν ὁρίσασθαι τὸ δίκαιον [56], λόγῳ δὲ πεῖσαι· ἔργῳ δὲ τέτοις ὑπηρετεῖν [57], ὑπὸ νόμε μὲν 21. βασιλευομένες, ὑπὸ λόγε δὲ διδασκομένες [58]. καὶ γάρτοι καὶ φύντες καλῶς, καὶ γνόντες ὅμοια [59],

πολλὰ

56. ὁρίσαι] ὁρίσασθαι *Ioan. Baroc.* (quibus accedit *Cant.* ὁρίσασθε) Rectius fortaſſe. Νῦν ἔν πάλιν σαφέστερον ορισαι Plat. *Charmid.* Καὶ κακῶς γε νῦν οριζη, ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ οριζομενος τὸ καλόν. Id. *Gorg.* Αἴτιον δὲ τέτε, ὅτι κακῶς οριζονται τὸ ἐλεύθερον. Ariſtot. 5. *Polit.* TAYLOR.

Ego dedi ὁρίσασθαι. id eſt, operam dare, vt certi termini rerum agendarum cauendarumque ſibi a legibus praefiniantur, eosque terminos ſibi pati conſtitui, iisque ſe circumſcribi.

57. τέτοις] legi puta, et orationi, ſeu rationi oratione declaratae et proditae, ambabus famulari opera praeſtanda, ſeu miniſterio exſecutionis eorum, quae ſeu a lege imperantur, ſeu ab oratione commendantur atque perſuadentur.

58. βασιλευομένες — διδασκομένες] ſic dedi e codd. mſtis, pro βασιλευομένοις et διδασκομένοις, quod eſt in vulgatis. quamquam in ſe nil refert.

59. γνόντες ὅμοια] poteſt haec ſententia gemino modo exponi, aut 1) ſentientes ſimiliter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo praeceſſit. id eſt praeclare et honeſte. aut 2) concordantes inter ſe. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, ſeu τὰ αὐτὰ φρονοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμαδόν. priorem exponendi rationem videtur Taylor ſecutus eſſe. poſteriorem ego praeferam. Contendit enim orator hoc loco planum facere, e libertate et

πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐν-
θάδε κειμένων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγά-
24. λα, καὶ πανταχῆ, οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρό-
παια διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατέλιπον. μόνοι [60]
γὰρ

concordia ciuium, quarum illa ex hac exsistat, felicitatem summam coalescere.

60. *μόνοι*] Vulg. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ελλάδος — διεκινδύνευσαν.* Non adeo a receptis sine grauissimo rationum momento, quas, amabo, mecum expendite. Primum istud *ἁπάσης τῆς Ελλάδος* praeter lectionis necessitatem Cod. cum etiam est plurium et praestantiorum, *Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret.* et *Coisl.* 2. [et Aug.] a qua scriptura item non longe abest solus nostrorum, qui superest *Coislinianorum* alter. Ea erat *Manutii* fortuna, vt ex infinita pene varietate Exemplarium huius orationis, in ea sola incideret, quae erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod si iidem *Codd.* vel etiam editi prae se tulissent *ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ελλήνων*, vel id non inuitus recepissem. *Οἰόμενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ελλησιν ὑπὲρ Ελλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβάροις υπερ απαντων των Ελληνων.* Plat. *Menex.* In ceteris autem *ξενὸν* istud, vt dicitur, *ἐρώτημα* ab iis exspecto, qui *cornicum oculos ament configere*, cur eam vett. Codd. auctoritatem, quam in superioribus tanti feci, iam hebescere et nullius fere pretii esse sinam? Reperitur enim in Codd. *Steph. Muret. Baroc.* a manu altera, et *Cant.* pro *μόνοι*, *μύριοι*, fidemque habet ex historia. *Instructis* decem millibus *ciuium et Plataeensibus auxiliaribus mille aduersus sexcenta millia hostium in campos Marathonios in proelium egrediuntur.* Iustin. II. 9. Deinde istud *δὶς ἐκινδύνευσαν*, quod praetulimus, nihil adeo prae se fert, nisi vnius Cod. *Mureti* solitudinem. De *μύριοι*

γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας

postea videbimus, districto prius *Mureto*, qui *vtramque* lectionem, tam μύριοι, quam μόνοι, posse ait defendi. Quid hoc ad Criticen, vbi *alterutra* solummodo est admittenda, nisi *vtramque* existimet ab auctoris manu esse profectam? In momentis inaequalibus vulgaris erat et quotidianae laudis, si tamen laudis esset, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, vbi ingenii aciem acueres. Δὶς itaque ἐκινδύνευσαν malim quam διεκινδύνευσαν, quia in hoc quasi limine et summa narrationis aditum sibi quaerit Orator ad vtramque historiam rerum, sc. tum Marathone tum Salamine gestarum, non ad vnam solam exornandam. Neque me piget lectionis, quod haec videantur veritate historica destitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris haec non ad *fidem*, sed ad *gloriam* esse dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem suorum ciuium *fortunae* impune posse esse *fabrum*. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν, vt scite dicitur. Hoc in aliis praeter nostrum cernitur. Ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνοι δὶς ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demosth. in *Epitaph.* Accedit testis non contemnendus, vtpote non studio patriae abductus, Historicus Halicarnassensis, qui suam sententiam de posteriore Persarum expeditione ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων, vt ipse ait, sed τῇγε ἐφαινετο ἀληθὲς, ita exponit. Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος ἐκ ἂν ἁμαρτάνοι τἀληθές. ὅτοι γὰρ ἐπὶ ἑκάτερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε. ἑλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τὅτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ ὅτοι ἔσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλῆα μετά γε θεὸς ἀνωσάμενοι. Herodot. *Polymn.* 139. Recte editi, non ἀπωσάμενοι,

vt coniecit *Stephanus*. Ανάσαντες, ἀναστρέψαντες. Hesych. Et alibi *Herodot. Vran.* sc. 109. Νέφος τοσοῦτον ἀνθρώπων ἀνωσαμενοι. Haec si constiterint, de μύριοι nemo deinde verbum vnicum addiderit. Nam vt de proelio Marathonio stricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe est oppositio, μόνοι ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ελλάδος, quam μύριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. Non est enim obscurum Lysiam nostrum, vt vulgus Athenienſium Scriptorum semper solebat, id in oratione obstinate contendere, vt omnibus planum faceret, Athenienſis eam in bellicis rebus auctoritatem, istud τὸ ἄλλοις προηγεῖσθαι, neque sine iure vindicasse, neque gessisse sine gloria. Ita in iis, quae mox sequentur, Εν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς ὃς ἐπολέμουν, ηγεμονες γενέσθαι της Ελλαδος. Et paucis interiectis. Ων ἕνεκα δεῖ μόνες καὶ προσατας τῶν Ελλήνων, καὶ ηγεμονας τῶν πόλεων γίγνεσθαι. Sic *Plato Menex.* ηγεμονες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι ἐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις. Et alii saepe. Οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μονοι τὴν τῆς Ασίας ἁπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud *Athenaeum* l. 12. init. TAYLOR.

μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ελλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας etc.] MS. *Steph.* μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ελλάδας etc. recte, quod ad vltima: male μύριοι. Haec quoque tacite mutuatus est Isocrates Paneg. p. 113. πρὸς τὰς ἁπάσης τῆς Ελλάδος καταφρονήσαντας ἀπήντων, τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες· id est, μόνοι. MARKLAND.

μόνοι seruandum esse, quamuis μύριοι quoque contemnendum non sit, ex oppositio patet, quod est in-

δας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν [61]. ὁ γὰρ τῆς Λ-
σίας βασιλεὺς, ἐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγα-
θοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσεσθαι, ἔστει- 27.
λε πεντήκοντα μυριάδας [62] στρατιάν. ἡγησάμενοι [63]
δὲ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν, ἣ ἔκτεσαν φίλην ποιήσαιν-
το, ἣ ἄκεσαν καταστρέψαιντο, ῥᾳδίως τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων ἄρξειν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα. νομί-
σαντες

ter μόνοι et ἀπάσης τῆς ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἁπάντων τῶν ἑλλήνων. Tota haec oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, vna cum frigore, taedium creat. Sophistae tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere. μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ. Duo sic habebis antitheta pro vno, primum μόνοι cum ἁπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitrer indignum, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam vt artifex antithetorum haberetur.

61. διεκινδύνευσαν] reuocaui veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, scil. δὶς ἐκιν. Non enim bis, sed ter Graeci domi suae cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem et ad Plataeas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine.

62. πεντήκοντα μυριάδας] aut iactantia haec est oratoria, aut lapsus memoriae, aut inscitia rerum gestarum. Non ad Marathona, sed decennio post ad Salamina tot Persae dicuntur cum Graecis pugnasse.

63. ἡγησάμενοι] tametsi μυριάδες praecessit, quod est generis foeminini, quia tamen Persae designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαινόμενον, vt vulgo vsurpant.

30. σαντες ἔτως ἂν ἐρημοτάτες [64] εἶναι συμμάχων τὲς Ελληνας, εἰ ἔτι σασιαζέτης τῆς Ελλάδος ᾧτινι χρὴ τρόπῳ τὲς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειςήκει [65], ὡς, εἰ μὲν

F 2 πρότε-

64. ἐρημοτάτες] Rancide hic vt plurimum hiatus iſtos reſtituit *Coisl.* 1. quos intactos reliquit *Aldus.* Optime Steph. qui ex noſtris reliquos fere nactus eſt concordantis. TAYLOR.

Non perciperem hic Taylori ſententiam, niſi Aldina ad manus eſſet, in qua ſic eſt ἔτως ἂν αρ θωτέτες εἶναι. Cur affectare iuuat? cur plane loqui pudet? quid pigmentis opus eſt, iisque taedium creantibus, vbi paucis et ſimpliciter ſic eloqui licet *ſic eſt in Aldina*, *ſic in Stephanica*, *ſic in Coislin.* Merito eum rideas, contemnas certe, qui probae latinitatis rudis cum ſit, in latinitate delicias tamen faciat.

65. περιειςήκει.] [ſic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus *Coisl.* 2. παρειςήκει, et *Baroc.* itidem a manu ſecunda. Εἰ ἔν τινι ὑμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνωμη τοιαύτη παρειςηκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. *de Myſter.* p. 8. Immo adeo totus eſt huius loci, eumque quem volumus ſenſum profert, vt iſtud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando iunctum reperitur, impune abeſſe ſinat. Ετι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν παρεση μοι μηδὲν φροντίζειν. *N. de S. Olua.* Καὶ μηδενὶ τᾶτο παρασῃ, ὡς Ερατοσθένες κινδυνεύοντος Θηραμένες κατηγορῶ. Id. *c. Eratoſth.* Οὐχὶ ταὐτὰ παρισαται μοι γινώσκειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τὲς λόγες, ἃς ἀκέω. Demoſth. *Olynth* 3. ſtatim exorſus. Ωςε μοι παρισασθαι ἐκεῖνον μηδ' εἰς ᾅδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι Plat. *Phaed.* pr. Ινα τότε μαθῆσι τὴν ἀλήθειαν ἃ προσήκει καὶ περὶ

πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ἴωσιν, ἐκείνοις καὶ Αθη- 33.
ναίοις πολεμήσασι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις
ἥξουσι βοηθήσοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον ἀφίξων-
ται [66], ἀδείας ἄλλους τῶν Ελλήνων τολμήσειν, ἑτέ-
ρους σώζοντας [67], φανερὰν ἔχθραν πρὸς ἐκείνους [68],
ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν ταῦτα διε- 36.
νοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι ἐ λογισμῷ [69] εἰδό-
τες
τῆς πόλεως τῆσδε παραση φρονεῖν. Dionys. Halic. l. 1.
Antiqq. Rom. Ημῖν μὲν, ὦ Φειδόλαε, καὶ ζῶντος Σω-
κράτους καὶ τεθνηκότος ἴσως ἐννοεῖν περὶ τὸ δαιμόνιον
παρίσταται. Plutarch. *de Genio Socratis.* Adde et *Thom.*
παρίσταται καὶ ἐπερχεται. ὡς τὸ, παρίσταταί μοι
θαῤῥεῖν τε καὶ δεδιέναι, παρ' Αριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τὸν
Βασιλέως ἐπιστολῇ. TAYLOR.

66. ἀφίξωνται] reuocaui hanc lectionem ex Aldina, melius cum ἴωσιν conuenientem, quam ἀφίξονται, quod est in vulgatis.

67. ἑτέρους σώζοντας,] Opinor σώσοντας, vt βοηθήσοντες, in futuro. Εχθραν καταθέσθαι dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι, *gratiam praestare*, Actor. XXIV. 27. quod χάριν θέσθαι vocat Aeschylus Prom. Vinc. v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Iosephus Ant. Iud. XI. 6. segm. 5. δόξαν καταθέσθαι Thucydides IV, 87. Mox, λογισμῷ εἰδότες etc. Vltimam vocem suspectam habeo. Sensus postulare videtur μετρίους, vel tale quidpiam. MARKLAND.

68. ἐκείνους] Persas puta. ὑπὲρ αὐτῶν] pro Atheniensibus.

69. ἐ λογισμῷ εἰδότες] Post λογισμῷ videtur χρώμενοι deesse. non vtentes sedata meditatione, propositum animi cum euentis id necessario consecuturis comparante, atque futuros casus prospiciente, tametsi bellorum bene nossent discrimina.

τες τὲς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνες, ἀλλὰ νομίζοντες [70] τὸν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν [71] 39. καταλείπειν λόγον, ἐκ ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπί-

σευσαν.

70. νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον,] Mallem, περὶ τῶν ἀρετῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, *a bonis viris*) καταλείψειν λόγον. Vt paulo post, ἐνόμιζον — μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. MARKLAND.

71. περὶ τῶν ἀγαθῶν] F. Παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς. TAYLOR.

Περὶ τῶν ἀγαθῶν] nil equidem causae video, cur proba lectio sollicitetur, et perspicua sententia obscuretur. mortem praeclaram esse relicturam sermones aeternum duraturos de fortibus viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lysia hoc sensu sic nude, sine ἄνδρες quod alii addere amant, vsurpatum est.

72. πυθέσθαι] *Philelphus* videtur scriptum reperisse πείθεσθαι. *Exspectare noluerunt, quoad socii* persuasi *auxilio venirent*. Cuius tamen lectionis apud nostros Codd. nec vola nec vestigium. TAYLOR.

ἐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι ἐδὲ βοηθῆσαι τὲς συμμάχες·] Transpone: ἐδὲ πυθέσθαι βοηθῆσαι τὲς συμμάχες· *non sustinuerunt ne rogare quidem socios, vt sibi auxilium ferrent*. Breuius Isocrates, οὐ περιέμειναν τὲς συμμάχες, p. 113. ἐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, noster infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. tenendum modo, τῦτο subaudiri. Sententia dictionis haec est. Athenienses committere noluerunt, vt socii hoc tantum dedecus (descensionem puta a Persis in solum Atticum factam) vel fama acciperent, neque exspectarunt, donec aut id fieret, aut socii sibi succurrerent.

φευσαν. καὶ αἰσχυνόμενοι, ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι [72], ἀδὲ βοηθῆσαι τὲς συμμάχες· ἀδ' ὠήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς 42. τὲς ἄλλες Ἕλληνας. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὲς πολλές. ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν [73] μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθὲς

73. ἀποθανεῖν] Ingens visitur lacuna, non tamen id dissimulante scriba, in iis Codd. quos pro sua infelicitate versavit *Manutius*. In nostris suppletur (praeter priorem *Coisl.* vbi relicta est quoque pagina vacua) itidemque in iis, quos vsurparunt *Stephanus* et *Muretus*. Integrae quoquè erant membranae *Fr. Philelph.* et *Pet. Fabri*, quem vide in *Semestribus*. I. 19. Deerat ab ἀποθανεῖν vsque ad τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ασίας εἰς τὴν Εὐρώπην mediam circiter paginam proximam *Stephani*. In ipso tamen aditu lacunae, quod me pene monuisse fugerat, Codd. a nostris dissentientis, non tamen idcirco magis sanos, videtur tractasse, quem proxime laudaui, *Philelphus*. Sic enim, quantum ex versione augurari liceat, in qua certe erat homo religiosissimus, locum lectitauit. Ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθὸν δ' εἶναι μετ' ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non sine grauissimo elegantiae dispendio in vnum conflantur duo commata pulcherrima. TAYLOR.

Poterant haec planius atque certius sic enunciari. Post ἐνόμιζον γὰρ esse in Aldina vacuum spatium aliquot versuum, cui nihil aliud sit inscriptum, quam hoc breue λείπει πολλά. deinde sequi τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς

ἀγαθὲς [74] δ' εἶναι μετ' ὀλίγων· καὶ τὰς μὲν ψυ-
193.1. χὰς ἀλλοτρίας [75] διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι,
τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν.
ἠξίουν δ', ἂν μὴ μόνοι νικῶεν, ἐδ' ἂν μετὰ συμμά-
3. χων δύνασθαι. καὶ ἡττηθέντες μὲν, ὀλίγῳ τῶν ἄλ-
λων προαπολεῖσθαι, νικήσαντες δὲ, καὶ τὰς ἄλ-
λας ἐλευθερώσειν· ἄνδρες δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ
τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρε-
τῆς [76] ἐ φιλοψυχήσαντες [77] a., καὶ μᾶλλον [77] b.

τὲς ἀσίας. Ergo desunt illi omnia, quae hinc a versu 43. p. 192. ed. Steph. ad versum 19. p. 193. eiusdem editionis leguntur. Primus, quod sciam, lacunam hanc Henr. Stephanus expleuit.

74. ἀγαθὲς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοῖς δ' εἶναι, scil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς. MARKL.

75. τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι,] Ita supra: ὁμοίας εκτησαντο τας ψυχας τῇ φύσει: id est, *manifestabant se habere animas sexui similes;* de Amazonibus victis. Eadem phrasis Luc. XXI. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτησασθε τας ψυχας ὑμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχας, *animas* quasi *ad se non pertinentes: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν*, vt de hac re, et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates. MARKLAND.

76. ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες,] Conieceram εὐψυχήσαντες. Sed verius puto *Mureti* ἐ φιλοψυχήσαντες. Tyrtaeus apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδως ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc est illud quod Ioannes XII. 25. vocat φιλειν την ψυχην αὐτε, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν, *animam prodigere*, Virgilio. MARKLAND.

τὲς παρ' αὐτοῖς νόμες αἰσχυνόμενοι, ἢ τὸν [78] πρὸς τὲς πολεμίες κίνδυνον φοβέμενοι, ἔσησαν [79] μὲν τρό-

ὑπὲρ] ὑπὸ alii, inquit Schottus. Quos vtinam laudasset, nam video fere necessarium. ὑπο δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες — συνεπλήρουν τοῖσιν Αθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. *Vran.* init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε. TAYLOR.

ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo proferendae, ibi loci atque temporis, vbi documentis est approbanda.

77 a. ἐ φιλοψυχήσαντες] Prodigiosum istud ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες somnolentum certe habuit Editorem. (Stephanum velim, de altero nihil dico) Non enim credo haec ita ex membranis exiisse. Scio ne ex vna quidem de nostris.

Αλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.
Μηδὲ φιλοψυχειτ ἀνδράσι μαρναμένοις.
Tyrtaeus apud *Lycurg.* in orat. *c. Leocratem.*
TAYLOR.

77 b. καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἔσησαν. Marg. *Baroc.* Quo *consilio* quiuis facile carere poterat. Restitui curauimus ex optimo Cod. *Coisl.* 2. et ex mente duorum exemplarium *Murti.* Secunda etiam manus illeuit orae *Baroc.* et agnouit *Philelph.* Eadem fere habet noster *c. Alcibiad.* Αλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τὲς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τὲς πολεμίους κίνδυνον. Cui loco vicissim et ille prae manibus aliquando gratias rependet. TAYLOR.

78. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβέμενοι, quae sunt in Aug. quoque, primus addidit Taylor. desunt enim Stephani quoque editioni, tametsi ille magnam, quae h. l. in Aldina est, lacunam expleuit.

79. ἔσησαν] *Murti* Codd. iam soli. Εσησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ελλάδος τῶν βαρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χωρας ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόν-

6. τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ελλάδος τῶν βαρβάρων ἐν τῇ αὐτῶν [80], ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, F 5 των (*Ioan.* ἐμβαλλόντων] παρὰ τὲς ὁρκες. De fide illa iuramenti vehementer ambigo. Cetera complanata sunt felicissime. Porro autem istud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quanquam aliter habeat N. *contra Poliuchum*, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατα τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noster infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ασίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν Βαρβάρων. Plat. *Menex.* Πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν. Andoc. *de Myster.* ad fin. TAYLOR.

80. ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τὲς ὁρκες τῆς χώρας.] Emendaueram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τὲς ὅρκες: *ex patria sua, pecuniae gratiâ, in alienam terram inuadentium, praeter foedera:* eiectis istis τῆς χώρας, vtpote glossemate phraseos τῆς αὐτῶν. Postea deprehendi *Muretum* ex MSS. ita restituisse. Xenophon Cyropaed. I. οἱ δ' αὖ γεραίτεροι ἔτοι στρατεύονται ἐκέτι ἔξω της εαυτων. Vbique occurrit, tum apud nostrum, tum omnes alios. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐτῶν sunt insequentia παρὰ τὲς ὅρες τῆς χώρας. Suo in solo, propter ipsos agri sui fines statuerunt monumenta victoriae a se de barbaris reportatae, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accensi, suum in agrum irrupissent. Proba est lectio ὅρες, vitiosa ὅρκες. Nullum iusiurandum, nulla pacta Graecis erant cum Persis. Conturbatior quidem est in vulgatis verborum collocatio, non tamen ideo mouenda; quam mente sic in ordinem redigas ἔστησαν ἐν τῇ ἑαυτῶν (scil. χώρᾳ)

λόντων, παρὰ τὰς ὄρας τῆς χώρας. οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίνδυνον ἐποιήσαντο, ὥστε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τήν τε ἐνθάδε [81] ἄφιξιν τῶν βαρβάρων, καὶ τὴν τῶν προγόνων [82] νίκην. καὶ γάρτοι 9. ἐδεῖς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκέσαντες [83] ὑπὲρ τῆς αὑτῶν ἐλευθερίας ἠσθησαν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, πάλαι * τῶν ἔργων γεγενημένων [84], ὥσπερ καινῶν ὄντων, ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀρε-

παρὰ τὰς τῆς χώρας ὄρας, τρόπαια τῶν βαρβάρων ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων.

81. τὴν ἐνθάδε] τήν τε ἐνθάδε *Cant. Baroc.* Deest ἐνθάδε *Ioan.* Quod minime velim. Τὴν ενθαδε συμφορὰν dixit noster ineunte oratione. Τὸν ενθαδε σύλλογον. Id. in *Olymp. c. Dionys.* Τὴν παραυτικὰ ἡδονὴν, Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Plat. *de Legg.* 1. init. Ita vsurpantur ἔγγισα, πλησίον, πρόσθεν, αἰεὶ etc. Αυτη δὲ μελιτόεσσα ἐν τῷ προσθεν αιει χρόνῳ ἐναισιμωμένη τότε ἦν ἄψαυστος. Herodot. *Vran.* 41. Qua vice quoque funguntur Aduerbia Hebraica; האוינה תפלתי בלא שפתי מרמה *Psal.* XVII. 1. TAYLOR.

Interposui τε.

82. προγόνων] non respectu eorum, de quibus praedicatur ἀπήγγειλαν. (illorum enim non πρόγονοι, sed ἥλικες erant; imo vero victoriae praecones ipsi quoque erant victores;) sed respectu eorum, ad quos verba facit Lysias.

83. ἀκέσαντες] scil. ἑαυτὰς ὑπὸ τῶν ἀθηναίων προκινδυνευσάντων ἐλευθερωθῆναι.

84. πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. in libris vulgatis est παλαιῶν ἔργων γεγεν. v. librum variantium.

12. ἀρετὴν αὐτῶν [85] ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλῶσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης [86], ὁ τῆς Ασίας βασιλεύς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ελλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις,
15. ἀπαθὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ [87] ἔτει παρασκευασάμενος, χιλίαις μὲν καὶ διακο-

85. αὐτῶν] scil. τῶν ἔργων. quicquid in genere suo est eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id est eius ἀρετή.

86. ξέρξης] ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathona accepisset, quam Darius accepit.

87. δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix discrepantibus *Iulian. de Laude Constantii.* Τὸν Ξέρξην χρόνον ἐτῶν ἐκ ἐλάσσονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Vterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathonia ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuit. Haec cum alias, tum ex computo *Arundelliano*, facile patebunt.

ΑΦ ου η εν Μαραθωνι μαχη εγενετο Αθηναιοις προς τους Περσας . . . ετη ηηδδπιι. CCXXVII.

ΑΦ ου Ξερξης την σχεδιαν εζευξεν εν Ελλησποντῳ, κ. τ. λ.

Ετη ηηδπιι. CCXVII.

Adiungamus Historicos. *Hic* (Darius) *ante* quadriennium, *quam decederet, apud Marathonam pugnauit celeberrimo Graecis Romanisque historiis proelio.* Sulpit. Seuer. *Hist. Sacr.* II. 9. *Igitur Xerxes bellum a patre coeptum aduersus Graeciam* quinquennium *instruxit.* Iustin.

διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο· τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς ἔτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτῆ ἀκολαθήσαντα [88] πολὺ ἂν ἔργον εἴη κα- 18.
ταλέξαι. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τῆ πλήθες· ἔξον γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι, κατὰ τὸ στενώτατον τῆ Ἑλλησπόντα, τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐκ ἠθέλησεν, ἡγέμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ' ὑπερίδων καὶ 21.
τὰ φύσει πεφυκότα [89] καὶ τὰ θεῖα πράγματα,

καὶ

II. 10. Recta haec et ad calculum: Neque aliter *Diod. Sic.* l. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἡττημένος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς διέκειτο πρὸς τοὺς νενικηκότας Ἀθηναίους. Αλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τὲς Ελληνας εμεσολαβηθη τελευτησας. Easdem plane rationes subducit *Herodot. Cl.* 18. Ταῦτα ποιέων (Alyattes) ἐπολέμεε ἔτεα ια, attamen subiungit. Τὰ μέν νυν ἐξ ἔτεα τῶν ἕνδεκα Σαδυάττης ὁ Ἀρδυος ἔτι Λυδῶν ἦρχε· τὰ δὲ πεντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἓξ Αλυάττας ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε. A doctissimo *Spanhemio* in eruditis notis ad *Julian. l. c.* vapulat *Vossius*, qui aliis machinis nodum hunc dissoluere conatur. TAYLOR.

88. μετ' αὐτῆ ἀκολαθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ' αὐτῶν ἀκολαθεῖν εἰς Δαμνίππα. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι ἐκ ἀκολαθεῖ μεθ' ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολαθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Isocrates p. 138. ἀπεξερημένες δὲ τῆ στρατηγῆ, μεθ' ἃ συνηκολάθησαν: et alibi. Vide plura apud doctiss. *Lambertum Bos* Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKL.

89. τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα,]

καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν 90 διὰ τῆς θαλάσ-

Scribo, τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προσάγματα, *res a Natura fixas, et dispositiones Diuinas.* Demosthenes in Aristogit. I. ταῦτα τοίνυν Αριστογείτων, τα καλῶς ἔτω πεπηγοτα τῇ φυσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταξέπτει. Foedum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. m. 110. vbi de Bonitate Dei ait, ὃ κατὰ συμβεβηκός ἐσιν αὐτῷ καὶ συνυπάρχον etc. Scribe κατὰ συμπεφυκὸς, *connaturaliter.* De mutatione vocum πράγματα et προσάγματα fusiùs dicam ad Orat. XIV. MARKLAND.

In medio relinquam, dederitne Lysias τὰ φύσει ἄπορα πεφυκότα, an id quod vulgati circumferunt; in quo ego equidem duri aut repugnantis nihil cerno. τὰ φύσει πεφυκότα sunt τὰ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥσε μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐσὶ. Tres rerum classes, a Xerxe spretarum, facit hic Lysias. primam constantem, immutabilem et vinci nescium rerum naturalium rationem, cuiusmodi res sunt, terrae, maria, montes. Haec natura rerum non consilio regitur, sed coecae seruit necessitati. alteram diuina imperia, ominibus atque portentis demonstrata; quo pertinet defectio solis, de qua Herodotus. tertiam, consilia atque instituta humana.

90. ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλὴν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ελλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Αθω·] Isocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλλῶσιν, ὥσε τῷ σρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρε, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ελλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Αθω διορύξας. Hic est ille celebris Oratorum campus, et locus communis, quem deridet falsus ille Samosatensis, Rhet. Prae-

θαλάσσης ἐποιήσατο, πλὴν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι· ζεύξας μὲν τὸν Ελλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Αθω· ὑφισαμένε ἑδενὸς, ἀλλὰ τῶν 24.
μὲν, ἀκόντων ὑπακόντων, τῶν δὲ, ἑκόντων προδιδόντων [91]. οἱ μὲν γὰρ ἐχ ἱκανοὶ ἦσαν ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι [92]. ἀμφότερα [93] δ' ἦν αὐτὲς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Αθηναῖοι δ', ἕτω διακειμένης τῆς Ελλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς 27.
ναῦς εἰσβάντες, ἐπ' Αρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγέμενοι διὰ τὴν ςενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι. γενομένε δὲ [94] τῦ κινδύνε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, 30.
Αθη-

cept. p. 320. Καὶ ἀεὶ ο Αθως πλειςθω, καὶ ο Ελλησποντος πεζευεσθω. MARKLAND.

91. προδιδόντων] ſcil. aut τὴν ἑλλάδα, aut ἑαυτὲς.

92. οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] ſubaudi ἦσαν. Sic defendi vulgata poſſit, videtur tamen potius aliquid hic deeſſe poſt participium, e. c. ἐκ ἐβέλοντο. vel ἐκ ἠθέλησαν. ſcil. ἀμύνεσθαι. alii vero patriae ſuccurrere nolebant, propterea quod largitionibus eſſent ad ſegnitiem atque proditionem corrupti.

93. ἀμφότερα] videtur in quibusdam codicibus fuiſſe haec lectio ἀμφοτέρες δ' ἦν αὐτὲς, in aliis iſtaec ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐτοῖς. id quod e varietate lectionis colligo, ambobus illis erant cauſae, quibus mouerentur.

94. poſt γενομένε δὲ videtur ἀμφοῖν deeſſe, quod inſequentia κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ſatis perſpicue poſtulant. diſcrimine ſub idem tempus ambobus congruente, Lacedaemoniis puta et Athenienſibus.

Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ· Λακεδαιμόνιοι δὲ [95], * ἀδὲν [96] ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τῷ πλήθει ψευσθέντες, καὶ ἐς [97] φυλάξειν ὤοντο, καὶ πρὸς ἃς κινδυνεύσειν ἔμελλον, ἐχ ἡττη-
33. θέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι [98]. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυσυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδε κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτε-
ρωι

95. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, etc.] Claudicat conſtructio, defectu Verbi. legendum forte ἐγένοντο pro γενόμενοι: et ponenda ὑποσιγμὴ poſt ἔμελλον. Sequitur: ἐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. Iſocrates: ἐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν· ἀδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν. Lycurgus paene ad verbum, ex noſtro, opinor: ἐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν (ſ. ἔνθα περ ἐτάχθησαν) μάχεσθαι. MARKLAND.

Poſt haec verba λακεδαιμόνιοι δὲ videtur ἐδυσύχησαν aut συμφορᾷ ἐχρήσαντο, aut tale quid deeſſe.

96. ἀδὲν] ſic de meo dedi. vulgati dant ἀδὲ. ἀδὲν idem eſt, atque κατ' ἀδὲν. nulla in re paſſi ſuum animum aut fortitudinem deſiderari.

97. καὶ ἐς] bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet καὶ τῷ τόσων (ſcil. πλήθει) ἐς φυλάξειν ὤοντο, καὶ τῷ τόσων, πρὸς οὓς κινδυνεύειν ἔμελλον. vehementer decepti numero multitudinis, tam eius, quam erant ipſi tuituri, quam illius, aduerſus quam dimicaturi. h. e. eo quod et graeci pauciores numero, quam pro ſpe ſua, ſuis in caſtris coiſſent, et a Perſarum turba multo maiore opprimerentur, quam opinati fuiſſent.

98. μάχεσθαι] Haeret ſententia, nec quidquam tamen in ſcriptis libris adiumenti. TAYLOR.

ροι πρόγονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακε-
δαιμονίοις συμφορὰν, ἀπορρῶντες δὲ τοῖς περιεστηκό- 36.
σι πράγμασιν· εἰδότες δ' [99], ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν
τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται [100], ἐπιπλεύσαντες
χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται· εἰ δὲ εἰς
τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς 39.
ἁλώσονται [1]· ἀμφότερα δὲ ἃ δυνήσονται, ἀμύνα-
σθαί

99. εἰδότες δ'] illud δὲ abesse malim. causam enim subiicit, cur incerti ac dubii fuissent, quidnam in re tam ancipiti sequerentur.

100. ἀπαντήσονται et ἐμβήσονται ad Athenienses referitur, medium interiectum λήψονται ad Persas. Est quidem haec aestuatio velut orationis, vno quasi spiritu ab aliis ad alios transilientis, et rursus ab his ad illos resultantis, nulla addita nota, vnde discernatur, vtri designentur identidem, labes quaedam. Verum eccui talia non excidunt, praesertim contendenti, cui tanto paratior esse debet venia, quod ipsa rerum expositarum natura lectori cuique subiiciat, quo quidque sit referendum.

1. ἁλώσονται] In tanto strepitu vocum ἐμειοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil nouum, si Calligrapho tinniebant aures arrectae magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἁλώσονται, [quod dant vulgatae et Aug.] ceteris adscribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienses, sed vrbs ipsa intelligitur. TAYL.

Reuocaui ἁλώσονται, quod Taylor auctoritate mere sua cum ἁλώσεται mutauerat. Redit ἁλώσονται ad Athenienses. Non tantum is, qui viuus captus in potestatem hostis venit, dicitur ἁλίσκεσθαι, sed etiam is, cuius postquam captae et corruptae sunt fortunae, pessumdatus ipse est, quod hic loci obtinet.

σθαί τε καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν. δυοῖν[2] δὲ προκειμένοιν, πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν[3], ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομένες καταδελώσασθαι τὰς

2. δυοῖν δὲ] scil. πραγμάτοιν, vel potius αἱρέσεοιν.

3. καταλιπεῖν] [sic vulgatae et Aug.] Prae τῷ ἐκκλίνειν Codd. *Ald.* et *Coislinianorum* tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adiuta quoque a *Cantabrigiensibus*. Optima tamen fide nobiscum agit *Baroc.* exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non leuem auctoritatem meretur ex vulgata Graecorum phrasi. ἐξελιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν. Nostrer hoc ipso fere in loco. Et deinde. ἐκλιποντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες. Et *Isocr.* in *Paneg.* Τὰς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιποντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. l. 18. in ead. historia. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπειν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter *Polymn.* 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταῤῥωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξελιπον τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιποντες, ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτὰς Ξέρξῃ, κ. τ. λ. Et *Erat.* 96. Ἐν ᾧ δὲ ἕτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιποντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον ὤιχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. Et *Vran.* 41. Σημηνάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱρείης, μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξελιπον τὴν πόλιν. TAYLOR.

τὴν πατρίδα καταλιπεῖν,] Prior scriptura erat ἐκκλίνειν: mutauit *Stephanus* in καταλιπεῖν. propius videtur esse ἐκλιπεῖν, vt paulo post, ἐξέλιπον τὴν πόλιν: et infra, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119. vnde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demosthenem adu. Androt.

τὲς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖττον εἶναι μετ' ἀρε- 42.
τῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν, ἢ μετ' ὀνεί-
δες καὶ πλέτε δελείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑ-
πὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν· ἵν' ἐν μέρει † πρὸς ἑκα-
τέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνά-
μεις κινδυνεύσωσιν, ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυ- 194.1
ναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμῖνα, συνήθροιζον καὶ
τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν. ὡς πολλῷ δ' ὕ-
στερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιά, καὶ τὸ ναυ- 3.
τικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τὶς οὐκ ἂν ἰδὼν ἐφοβή-
θη; εἷος [5] μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν
δὲ γνώμην εἶχον, ἢ οἱ θεώμενοι τὲς ἐν τῇσι ναυσὶν
ἐκείνοις (ἔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίσου [6], 6.
καὶ
τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ κατακλεισθέντες εἰς Σαλα-
μῖνα. MARKLAND.

4. ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμ-
φοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν·] Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύνα-
μιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. MARKL.

5. οἷος] Variant Codd. ἧς. εἷς plures. [et in his Aug.] alii ἢ εἷς. Sed recepta non moueo. *Aristid. Sacr. Orat.* 4. Ἐκαμνον γὰρ τριταίῳ οἱῳ βαρυτάτῳ. TAYL.

οἷος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametsi inuentu rariusculam, tamen alibi quoque obseruasse. verum neque annotaui in aduersariis, neque memoria subiicit vbi. Interim haec conscribenti mihi occurrit similis locus in Scholiaste Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἆρα ἔν. vbi haec ait. ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷα μεγίστα κακὰ ἀπαλλάττεται ὁ δίκαιος διδάς. pro ὡς πάνυ μεγάλα.

6. ἀπίστε] ita politum est in biuio, vt tam ad σω-

καὶ τῷ [7] προσιόντος κινδύνῳ) ἢ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος [8], ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς [9] τοσοῦτον πανταχόθεν περιεστήκει πλῆθος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς 9. εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν [10] προεσθέναι, μεγίστην δὲ συμφοράν, ἂ

ὑπὸ

τηρίας, quam ad κινδύνῳ referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἄπιστος, discrimen infidum, est id, cuius de futuro exitu certi nihil pronunciari potest.

7. καὶ τῷ] F. καὶ προσιόντος τῷ κινδύνῳ. Προϊόντος habet *Coisl.* 1. TAYLOR.

καὶ τῷ προσιόντος κινδύνῳ] Mallem, si Codd. fauerent, καὶ παρόντος τῷ κινδύνῳ, vel τῷ κινδύνῳ παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen praestat, καὶ τῷ κινδύνῳ προσιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν ἐδεῖς, τοιούτῳ κακῷ προσιόντος, ἐῆξαι φωνήν. Passim ille ita loquitur. MARKLAND.

8. ὑπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ σαλαμῖνι, dictionis huius ὑπὲρ τῆς φιλότητος, sint superenarratio. non rarae sunt, sed obuiae apud auctores, cum alios, tum ipsos illos adeo, quod mireris, qui alias breuitatis sunt studiosissimi, huiusmodi superenarrationes. Sed paulo insolentior mihi quidem accidit haec dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλτάτων vsurpant. Super, vel pro carissimis, pro illis inquam pignoribus, quae tanquam praemia quaedam futuris victoribus reposita et reseruata essent in Salamine.

9. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσοῦτον πανταχόθεν etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον etc. MARKLAND.

Nullus dubitaui recta monenti in re manifesta obsequi.

10. τῷ αὐτὸν προεσθέναι] Verosimile istud τῷ αὐ-

ὑπὸ [11] τῶν βαρβάρων εὐτυχησάντων τὰς ὑπερθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι. ἦπερ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν, πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτὰς ὠλοφύραντο. εἰδότες μὲν 12. τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας ὄσας, ὁρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων· ἐπισάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, καὶ μεστὴν τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων [12], ἁπάντων

τὸν natum esse ex τὸν αὑτῶν. Non habuit *Philelphi* Cod. Nostri tamen constanter. Liberum ergo esto vnicuique iudicium. Nos vtramque sententiam in versione expressimus. Pene tamen auguror, quam praeferent eruditi. TAYLOR.

11. μεγίσην δὲ] Luxatam sententiam vnius voculae detrimento ita commode redintegrari posse video. Μεγίσην δὲ συμφορὰν, α ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Sic exhibui, vt Taylor voluit.

12. τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν·] Forte: τῶν βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς ὄντα τὰ δεινά. ex Isocrate: εἵτινες ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλώμενα, καὶ νεὼς ἐμπιπραμένας, ἅπαντα δὲ καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γινόμενον; Scribo ex Lysia, ἅπαντα δὲ δεινὰ, καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib. de Demosth. δεινότ. p. 188. omisso nempe τῷ καὶ. Sed, vt verum fatear, suspicor has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quae sequuntur, e loco suo motas esse, et poni debere post τῶν διαφθειρομένων, posita ὑποσιγμῇ post eam vocem. saltem ita distinguendum propter sequentis: τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης με-

15. τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν· ἀκέοντες δ' 13 ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένῃ Ἑλληνικῇ καὶ βαρβαρικῇ παιᾶ-

νος, ξῆς τῶν νεκρῶν, scil. ἔσης, absolute. et melius omitteretur καί. MARKLAND.

Si quod hic subest vitium, id quod in dubio relinquam, leui opera poterit id tolli ad hunc modum, vt pro vtroque δὲ sufficias τε. ἱερῶν τε καομένων, ἁπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν. vbi subauditur e praemissis μεστὴν. plenam barbaris, plenam fanis deorum ardentibus, plenam tetris et diris omnibus, iisque proxime assitis et in conspectu versantibus. v. proximam annotationem nostram.

13. ἀκέοντες δ' ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένῃ Ἑλληνικῇ καὶ βαρβαρικῇ Παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, etc.] Hic est locus, quem innui Praefat. ad hanc Orationem, obnoxius censurae Isocratis: qui Paneg. p. 118. postquam ex Lysia, quod ad rem suam foret, sumsisset, ad hanc pugnae descriptionem ordine historiae delatus, cum hac nota fastidii praeterit: καὶ τὸν μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ὁρῶ τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν: *et tumultus, qui in ea re inciderunt, et clamores, et cohortationes, quae communia sunt omnium, qui nauibus pugnant, non video, quorsum attineat commemorando immorari.* Plane hunc locum et Descriptionis nimietatem videtur tangere. Sed, si de tantis Ingeniis iudicium liberum ferre fas sit, neque hic Censor forte culpa omni vacabit. Vtcunque enim inepta haec Descriptio Lysiana siue esset, siue Isocrati ita videretur; tamen, opinor, nunc non erat his locus: neque τῷ Πρέποντι adeo consulere videtur, qui

γος, παρακελευσμᾶ δ' [14] ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φίλιων καὶ πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλω δὲ πολὺν χρό- 18.
νον ἔσης τῆς ναυμαχίας· δεκάντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι, τοτὲ δ' ἡττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἦπε, διὰ τὸν παρόντα φόβον, πολλὰ μὲν φοήθησαν ἰδεῖν, ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι [15], ὧν οὐκ ἤκου-

in celeberrimo Graeciae conuentu, in Historiae Atticae parte nobilissima occupatus, Argumentum subito deserit, et de recto itinere et Via Regia decedit, vt colaphum alicui impingat. Nonne hoc est, dum Classicum canit, conchas et lapillos legere? Nonne alio potius loco, alii operi censuras huiusmodi seruatas oportuit? *Si conuiuio exciperes amicos*, (vt facete Lucianus, *De Conscrib. Hist.* p. 637.) *omniaque fuerint apparata, num inter media bellaria, et auiculas, et patinas tam multas, et apros, et lepores, et fumina,* SAPERDAM *quoque adponeres; et pulmentum ex leguminibus?* Sed de his quisque, prout sibi videatur, iudicet. MARKLAND.

14. παρακελευσμᾶ δ'] rursus idem hic quoque videtur subesse vitium, eademque adhibenda medicina, vt pro δὲ subiiciatur τε. Declarat ipse, quid illo vocabulo παιᾶνος significatum ierit. scil. παρακελευσμᾶ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων. clamorem vtrinque ad certaminis alacritatem accendentem, et lamentabiles cadentium voces. haec duo appellat παιᾶνα.

15. πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν. MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ' ἀκοῦσαι, sine dubio quod ὧν insequatur. Ergo etiam πολλῶν δ' ὠφθησαν ἰδεῖν eadem de causa. Atqui hoc absurdum. Constat vi-

21. ἐκ ἤκεσαν. ποῖαι δ' ἐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο, ἢ θυσιῶν [16] ἀναμνήσεις; ἔλεός τε παίδων, καὶ γυναικῶν πόθος, οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων; λογισμός τε, εἰ δυσυχήσειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς ἐκ ἂν θεῶν ἠλέησεν αὐτὲς ὑπὲρ [17] τᾶ μεγέθες τᾶ
24. κινδύνε; ἢ τίς ἀνθρώπων ἐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτὲς [18] ἐκ ἂν ἠγάσθη; ἢ πολὺ [19] πλεῖσον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βελεύμασι καὶ ἐν τοῖς τᾶ πολέμε κινδύνοις. ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς
27. ναῦς δ' ἐσβάντες [20], τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας

rum doctum festinantem aliquid humani passum esse, non animaduertentem πολλὰ ὧν idem esse atque πολλὰ τέτων, ἃ —

16. θυσιῶν] quas victimas nempe periclitantes diis a se offerendas vouebant, si ab ipsis e periculo erepti fuissent.

17. ὑπὲρ] parum absum, vt hoc ὑπὲρ pro scholio habeam lectoris alicuius, admonere tironem volentis, in dictione ἐλεεῖν τινα τινὸς subaudiri ὑπὲρ vel χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Possis item suspicari post proximum κινδύνε deesse ἀγωνιῶντας. quo admisso, ὑπὲρ tenebit locum.

18. αὐτὲς] αὐτῶν Coisl. 2. et Cant. τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγασθέντα ἀρετῆς. Demosth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

19. ἢ πολὺ πλεῖσον] defendi possit haec lectio e p. 194. 38. si ἢ pro *profecto* accipiatur. Ego vero nullus dubito Lysiam etiam hic pro more suo dixisse, vna litera minus, ἢπε πλεῖσον.

20. ἐσβάντες] Perinde erit, quoad Atticismum,

ἔσας ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ασίας. ἐπέδειξαν δὲ καὶ πᾶσιν[21] ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον[22] μετ' ὀλίγων[23] ὑπὲρ τῆς ἐλευ-

si cum editis ἐσβάντες, aut cum *Baroc.* et *Coisl.* 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Εσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θεκυδίδης λέγει. Magister. *Coisl.* 1. ἐκβάντες. TAYLOR.

εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες.] Ita supra: εἰς τὰς ναῦς ἐσβάντες. Visitatius tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται: et, εἰς τὴν θάλατσαν ἐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adu. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priori forma vtuntur. MARKLAND.

21. ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν] sic olim vulgati. interposui καὶ.

22. κρεῖττον] Pro δελείας in fine commatis δουλεύειν praeferunt ex nostris duo, *Baroc.* sc. et *Coisl.* 2. *Mouent, sed nihil promouent.* Δελεύειν item *Philelph.* cuius versio parum ideirco sapit. Tu vero *sapere aude.* Κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αυτων ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ετερων δελείας. TAYLOR.

23. μετ' ὀλίγων] Sophistam si iudicamus, diligenter orationis membra membris quaeque suis comparasse, atque ita ex aduerso opposuisse, vt vocabulo cuique par suum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deesse par ex aduerso, e. c. αὐτονομεμένων, vel δημοκρατεμένων, vel εὐνομεμένων vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς

ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομέ-
30. νων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ κάλλι-
στα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνε-
βάλοντο, στρατηγὸν μὲν, Θεμιστοκλέα, ἱκανώτα-
τον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι· ναῦς δὲ πλείους
τῶν ἄλλων ἁπάντων συμμάχων, ἄνδρας δ' ἐμπειρο-
33. τάτους. καίτοι [24] τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλή-
νων ἤρισαν γνώμῃ, καὶ πλήθει, καὶ ἀρετῇ; ὥστε
δικαίως μὲν [25] ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα [26] τῆς
ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ
τὴν εὐτυχίαν ὁμολογοῦσαν [27] τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο·
36. γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρ-

vel ἑτέρων deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophistam sic dedisse. κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας? Sed nescio, an putidum sit, vt Sophistae ita λεπτολογεῖν, ita critico sic ad viuum secare.

24. καίτοι] non conuenit huic loco. docet enim et confirmat praemissa. melius conueniat, ni fallor, καὶ γάρ τοι. etenim.

25. δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inserendum post μὲν. MARKLAND.

26. ἀναμφ. ἀριστεῖα] sine dubio fuit in Baroce. quo vsus est Taylor, idem, quod in Augustano reperi. scil. ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα.

27. ὁμονοοῦσαν] suspicor de ὁμολογοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a se exantlatorum respondentem. De εὐτυχίαν, an potius εὐψυχίαν sit, aliis relinquo iudicandum.

βάρος τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο. ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιοῦτοι αὐτοὶ παρασχόντες, καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις [28] ἐκτήσαντο· ὕστερον [29] δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ισθ- 39.
μὸν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ [30], νομιζόντων δ' ἀπηλάχθαι τὸ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ελληνας περιιδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένους, ὀργισθέντες Αθηναῖοι συνεβούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν [31], πε- 42.
ρὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γὰρ αὐτοὶ, ὑπὸ Ελλήνων [32] προδιδόμενοι, μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, ἔτ' ἐκείνοις [33] δεήσειν χι-

λίων

28. ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις] Copulam καὶ, quae vulgatis deest, addidi.

29. ὕστερον] atqui Peloponnesios hoc ante Salaminiam pugnam agitasse constat ex Herodoto.

30. ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex sensu, et Isocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ισθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν. MARKLAND.

Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus est. Saepe locorum Lysias breuitati studens, hoc pronomen omittit, vt p. 191. 24. vbi pariter Markland αὐτῶν insertum ibat. possit etiam locus alter eadem p. 191. 29. τοῖς ἔργοις huc trahi.

31. ἔξουσιν] Fort. ἔξωσιν. TAYLOR.

32. ὑπὸ ἑλλήνων] malim articulum τῶν interponi.

33. ἐκείνοις] redit ad Persas, vt τούτοις ad Lacedaemonios, qui prae caeteris appellatione τῶν ἑλλήνων versu proximo modo appellati sunt.

λίων νεῶν, ἔτε τέτες ὠφελήσειν τὸ ἐν Ισθμῷ τεῖ-
195.1. χος. ἀκινδύνως[34] γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς θαλάσσης
ἀρχὴν τῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ[35] καὶ νομί-
ζοντες, αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βου-
3. λεύεσθαι, Αθηναίες δὲ δίκαιά τε λέγειν, καὶ τὰ
βέλτισα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλατα-
ιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείσων συμμά-
χων ἐκ τῶν τάξεων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων,
Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τὲς βαρβάρους
6. ἐτρέψαντο, Αθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας
τὲς Ελληνας ἐνίκων μαχόμενοι τὲς ἀπογόνοντας
τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐ-
κείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίςην τελευτὴν τοῖς προτέροις
κινδύνοις ἐπιθέντες, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ
9. Ευρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις
δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι, καὶ
μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχῆντες, καὶ ναυμαχῆν-
τες, καὶ πρὸς τὲς βαρβάρες[36] καὶ πρὸς τὲς Ελ-
ληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκιν-
12. δύνευον, καὶ πρὸς ἃς ἐπολέμων, ἡγεμόνες γενέσθαι
τῆς Ελλάδος. ὑςέρῳ δὲ χρόνῳ Ελληνικῦ πολέμε κα-
ταςάντος, διὰ ζῆλον[37] τῶν γεγενημένων, καὶ φθό-
νον

34. ἀκινδύνως] *Sine praelio.* κίνδυνος enim *proelium, pugnae conflictus.* passim in hac Oratione. MARKLAND.

35. δὲ] malim δὴ.

36. πρὸς τὲς βαρβάρες] articulum addidi.

37. ζῆλον] ζῆλος, hic est magnifica praedicatio rerum gestarum, vt φθόνος inuidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta.

νον τῶν πεπραγμένων [38], μέγα μὲν [39] ἅπαντες Φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων ἕκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας καὶ τὰς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανον [40]. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν [41] τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἠλι-

κίας

38. post τῶν πεπραγμένων videtur συνεξάγησαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in continenti, post ναυμαχίας addendum δὲ.

39. μέγα μὲν] Non a me impetrabis, vt haec confitear sana esse atque integra. Ελάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc praecedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedaemonii? Num Athenienses? Num Aeginetae? Noui quidem fuisse Athenienses, attamen eam gratiam debeo Historicis, non loco desperatissimo. V. *Thucyd.* I. 105. TAYLOR.

40. ἐλάμβανον] in ambiguo quidem relictum est sine definitione, vtri cepissent, Athenienses an Aeginetae; verumtamen sponte sua eluceſcit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus praedicandis tota versatur oratio.

41. Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον reuocandum nescio quid Αἴθηψόν. Marg. Steph. Hic sc. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit *Thucyd.* l. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίοις βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἔν τε Αἰγινῃ ἀπόσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. Pro ridiculo est illud, quod modo a prima manu Cod. *Baroc.* profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἁπάσης. TAYLOR.

κίας ἀπάσης ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρα-
18. τεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγέ-
μενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν, ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν [42] τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ, Γεράνειαν κατέλαβον [43], Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν ἀπ-

όντων,

42. ἄξειν] malim ἀπάξειν.

43. Πανδημεὶ γέραν εἰ κατέλαβον] »Lego Γερα»νεῖαν κατέλαβον. Elt autem Γερανεῖα mons et angu»ſtiae, per quas Corintho Athenas itur.» PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. praeter *Aldinos*, qui nihil hic niſi ſordis et impuritatem ipſam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente praeterea *Palmer.* in *Exercit.* vocemque hanc ex *Lyſiae* Orat. Funebri laudante *Harpocratione.* (Cuius in editis male Γερανία. Cod. *Reg. Cant.* MS. Γεράνεια ſine litura.) Meminere *Thucyd.* ſaepe. *Pauſan.* in *Attic.* *Lucian.* *Icaro-Menipp.* *Plin.* VII. 4. *Plutarch.* in *Cleom.* *Scylax.* *Steph. Byzant.* *Etym. M.* *Phauorin.* etc. TAYLOR.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic diſtingue. Caeterum pro Γεράνειαν Harpocration ſcribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον *Stephanus* coniicit Αἴθηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I, 105. Edit. Oxon. in hac ipſa hiſtoria, iisdem paene verbis vtitur: ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπάσης; στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide ſegm. 104. vnde diſces, qua de cauſa in *Aegypto* tunc verſabatur Athenienſium exercitus. Si vero Aegyptus, tota *Regio*, minus proprie dici poſſit πολιορκεῖσθαι, (quae res, opinor, *Stephanum* mouit) forte legi poteſt, πολεμόντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lyſias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intelligе Μεγαρικὴν, in qua *Geranea* erat; non Αττικὴν. MARKLAND.

ὄντων [44], τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων, ἀδύνατα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαν- 21.
τες, καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονήσαντες, οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες [45], ἠξίουν

αὐτοὶ

44. ἀπόντων] Rerum geſtarum ſi pateretur veritas, magis vtique conueniret τῶν μὲν ἐ πόῤῥω ἀπόντων, quamuis alia pars ciuium haud procul abeſſet, alia eſſet in propinquo, tamen a ſe non impetrabant, vt eorum quemquam arceſſerent. Optime ſibi ſententia ſic conſtaret. verum obſtat, quod dixi, hiſtorica fides. Aegyptus enim ab Attica procul abeſt. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπανιόντων. quamuis alteri iam reditum in patriam pararent, vel in reditu eſſent. Vulgatam ſi tenebimus, id quod fieri par eſt in loco dubio, vel ſic tamen πόῤῥω abeſſe videtur, contrarium alteri oppoſito ἐγγὺς, et ſententia tamen claudicabit. dedignabantur quemquam arceſſere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abeſſent. In quo parum ſalis eſt.

45. ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quaſi haec verba deſignaſſent Adultos, ἐν ἡλικίᾳ conſtitutos, in aetate στρατευσίμῳ, quod eſt praeter mentem auctoris, bonus ſcriba in vno Cod. nobis propinauit ἡλικίας ἐκ ἐντὸς γεγονότες, Infra aetatem militarem, οἱ νεώτατοι, vt *Thucyd.* loco toties laudato, Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵτε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδῃ στρατηγοῦντος. Atqui hi ipſiſſimi ſunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Ἐντὸς *Infra*, non *Intra. Zenob. Cent.* III. 79. εντος ἑβδόμης] Ἀπείρατοι Ἀθήνησι (lege στρατιᾶν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Atque eodem pacto *Plato*, ſi fides habenda ſit Lexicographis, dixit εντος τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς de eo, qui nondum adtigit triceſimum annum aetatis.

TAYLOR.

αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι· οἱ μὲν, ἐμ-
24. πειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι· καὶ οἱ
μὲν, αὐτοὶ πολλαχῇ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ,
ἐκείνες μιμέμενοι· τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν
ἐπισαμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποι-
εῖν δυναμένων· Μυρωνίδε [46] στρατηγῦντος ἀπαντή-
27. σαντες αὐτοὶ [47] εἰς τὴν Μεγαρικὴν, ἐνίκων μαχό-
μενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων, τοῖς [48] ἤδη
ἀπειρηκόσι, καὶ τοῖς ἔπω δυναμένοις, τὲς [49] εἰς
τὴν

οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες recte redditur impuberes, aut aetate nondum maturi. tres erant aetates paenes graecos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, aetatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea aetate iam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra iustam militiae aetatem constituti, qui eam nondum attigissent. Dio Cass. p. 182, 38. ἐντὸς τῶν ἀλπέων ἐμένομεν. ad Alpes non accessimus, eas non superauimus. p. 232, 41. ἐντὸς τῦ τίγριδος, antequam ad Tigridem perueniatur. item p. 757, 12.

46. Μυρωνίδε στρατηγῦντος etc.] Constructioni et perspicuitati melius consuletur ita: Μυρωνίδε ἦν στρατηγῦντος etc. Istud ἦν amissum fuisse videtur in praecedente syllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. MARKLAND.

Plena h. l. et integra est oratio. ἐνίκων aptum est e καὶ proximo superiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχῇ.

47. αὐτοὶ] id est ipsi soli, a nemine subleuati.

48. τοῖς] id est διὰ τῶν, per eos, qui partim iam fessi aetate et viribus exinaniti essent.

49. τὲς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non esse Graecum. Scribo: Πρὸς τὲς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντες — ἀπαντήσαντες. Aelianus V. H. VIII.

τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες, καλλίστε μὲν αὐτοῖς ἔργε, αἰσχίστε δὲ τοῖς πολεμίοις, 30. οἱ μὲν ἐκ ἔτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' ἔπω δυνάμενοι· ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττες [50] γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὑτῶν ἀπελθόντες [51], οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν [52] ἐβελεύοντο. καθ' ἕκαστον μὲν ἓν ἀ ῥᾴδιον τὰ ὑπὸ 33. πολλῶν κινδυνευθέντα [53] ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆ-

12. sensu diuerso, eadem tamen Constructione: ἀπήντησε προς τὸν αὐτὸν τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης. MARKLAND.

Est epexegesis superiorum, et hi accusatiui τὲς ἀξιώσαντας apti sunt ex eodem ἐνίκων, e quo aptum quoque est τὴν ἐκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deest, neque alias corruptum est h. l. noli a Marklando moueri.

50. κρείττες potest pro simplici ἀγαθοὶ accipi. Saepe Atticis βελτίων et κρείττων idem valet, atque vir fortis et strenuus, item probus et honestus, vt e contrario χείρων ipsis est, homo nequam, impurus, conscleratus, idem qui nobis *ein Schelm*. Videtur tamen h. l. vtique vim comparatiui obtinere. quod si est, necessario erit ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipsi aut alias essent, aut per aetatem moresque esse possent.

51. εἰς τὴν αὑτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν λοιπῶν ἐβελεύοντο.] Isocrates Paneg. p. 116. οἰκαδε καταπλεύσαντες, ὅτως ἐβελεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν. MARKL.

52. τῶν λοιπῶν videtur h. l. a masculino οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπὰ, repetendum esse. prospiciebant sapientia suorum consiliorum saluti reliquorum ciuium.

53. κινδυνευθέντα sunt res cum periculo capitis magnaque contentione corporis peractae

λωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος, ἢ λόγος, ἢ ῥήτωρ, ἱκανὸς γένοιτο μηνύσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀν-
36. δρῶν ἀρετήν; μετὰ πλείστων γὰρ πόνων, καὶ φα-
νερωτάτων ἀγώνων, καὶ καλλίστων κινδύνων, ἐλευ-
θέραν μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέ-
δειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα· ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη
τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀσασιάσες δὲ παρα-
39. σχόντες τὲς συμμάχες· ἃ τοῖς ὀλίγοις τὲς πολ-
λὲς δελεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες· ἐδὲ τὲς συμμάχες ἀσθενεῖς ποιῆντες, ἀλλὰ καὶ κείνες ἰσχυρὲς καθιςάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ
42. μέγας βασιλεὺς ἐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐδίδε τῶν ἑαυτῦ [54], καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφο-
βεῖτο.

54. ἐδίδε] εδειδε περι των εαυτε. Schott. O naris vere paraſiticas, quem vere arbitror poſſe expiſa *gramma petere cibum!* Quaſi in neglecto Auctore adeo rareſcerent naeui, vt neceſſe haberes ingenio materiam quaerere etiam in eius integritate! Exſpectamus, cum eo ſis acumine, quam mox oſtendas, quantum pateat inter ἔδειδε et ἐφοβεῖτο. Deinde autem, reſtat hic nodus ſecandus: Si nec *aliena* adpetebat, pro *ſuis* vero pertimuit, quaenam erant illa λοιπα περὶ ὧν ἐφοβεῖτο? En cumulum inſipientiae! Sed cumulatiorem dixeris. Δείδω cum ſuo παρατατικῷ diu eſt, quod inſoleſcebant, cum Δέδοικα et Εδεδοίκειν in eorum vices ſucceſſere. Εδεδοίκειν, Εδεδίειν, Επεφρίκειν. Επεπείθειν. Παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν ἐπειδὴ καὶ οἱ τέτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεςώτων λαμβάνονται. T. Magiſter. Ισθι δὲ, ὅτι ἐςὶ ῥήματα, ἐν οις τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεςώτων, οἷον Δέδοικα,

βεῖτο. καὶ ὅτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ασίας ἔπλευσαν, ὅτε τύραννος ἐν τοῖς Ελλησι κατέ-
σχε, ὅτε Ελληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τότων ἀρε-196.1
τὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα δεῖ [55] μό-
νους

Δέδοκα, Πέφρικα, οἱ τότων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντιπαραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιῶνται· Εδεδοίκειν, καὶ Επεπείθειν καὶ Επεφρίκειν. Moschop. in *Lexic.* Atque ita *Demosthenes.* Εἰ γὰρ ἐκεῖνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ εδεδιει, κἂν τούτους αὐτὸν ἠξίου. Orat. *adu. Canon.* *Lysias* quoque. Ωστε ἂν εδεδιεσαν βασανισθῆναι. Orat. c. *Agorat.* Non memini me vidisse sententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funestari. TAYLOR.

ἀλλ' ἐδίδε τῶν ἑαυτῦ,] *Schottus* legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτῦ. quod miror, cum verba proxime sequentia sint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εφοβειτο. Neque Lysias, neque forte quisquam alius, scripsisset ἔδειδε, sed potius δέδοικε vel ἐδεδίει. Recte habet ἐδίδε τῶν ἑαυτῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τῦ τείχες, *partem muri.* Andocides de Myster. p. 17. λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, *accipiet* aliquid *ex pecunia publica.* Passim in Euangeliis haec forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σαυρώσετε, id est, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

55. δεῖ — γίγνεσθαι] Lego, ἔδει γενέσθαι. Loquitur enim de *Maioribus* eorum, et de rebus *praeteritis*, et factis ἐν ἐκεινῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND.

Marklandi ἔδει ii probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, necesse erit, vt γενέσθαι quoque legatur.

νους καὶ προστάτας τῶν Ελλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν
3. πόλεων γίγνεσθαι. ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυσ-
χίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολομένων [56] γὰρ τῶν
νεῶν ἐν Ελλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακίᾳ, εἴτε
θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενο-
μένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυσχήσασι, καὶ τοῖς ἄλλοις
6. Ελλησιν, ἐδήλωσαν [57] ὀ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ὅτι
ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ελλάδος ἦν σωτηρία. ἑ-
τέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυ-

56. ἀπολλυμένων] Sic vulg. „In pugna ſcilicet ad „Αἰγὸς ποταμὸς, de qua *Xenophon* et alii. PALMER.
Lege cum *Coisl.* 2. et *Baroc.* ἀπολομένων. N. c. *Nicomach.* Επειδὴ γὰρ απολομενων τῶν νεῶν ἡ μετάξασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. Cod. *Baroc.* proxime του ἡγεμόνος. TAYLOR.

57. ἐδήλωσεν] Lege cum *Ioann.* ἐδήλωσαν. TAYL.
ἐδήλωσεν] Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more ſuo exſcribit Iſocrates Pareg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ελλησπόντῳ γενομενην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταξάντων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχέντες, etc. MARKLAND.

In Auguſtano, quem ad Tayloranam contuli, praelegente hanc vxore, pro certo haud dixerim; aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum ſit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid eius eſt, illinc nihil differentiae annotaui. Vulgatam ἐδήλωσεν ego equidem haud ſpernerem. referri enim commode poſſe videtur ad αὕτη ἡ συμφορὰ haec calamitas planum fecit. Interim quod Taylor ſemel conſtituit, id ita maneto, per me licet.

μαχεῖντες τὲς Ελληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν [58]a. δ' εἰς τὴν Εὐρώπην· δελεύσι [58]b. δὲ πόλεις τῶν Ελλήνων, τύραννοι δ' ἐγκαθεξᾶσιν [59], οἱ μὲν, μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ, μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥς' ἄξιον [60] ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ [61] τότε κείρασθαι

58a. ἔπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

58b. δελεύσι] inter aoristos praemissos et perfectum insequens interceptum praesens, haud satis huc conuenire videtur, melius ἐδέλευσν. aut, si δελεύσαι suspiceris hic leg. esse, deerit ἔσεσν vel simile quid pone ἕλλήνων.

59. ἐγκαθεξᾶσιν] hanc Stephani emendationem suffeci lectioni vulgatarum omnium, quae est ἐγκαθιξᾶσιν.

60. ὥς' ἄξιον] Scholia MSS. in *Aeschin.* quae possideo, literato orbi, vbi tempus ad eam rem tulerit, destinata, ad illa *c. Ctesiph.* Οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ σεφανῦσθαι haec habet. Οἱ Ελληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυσχρίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείραντο. Ομηρος αὐτὲς πανταχῦ καρηκομόωντας καλεῖ. Ανάπαλιν δὲ Επαμεινώνδας, Ημετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν [V. *Pausan.* in *Boeotic.* c. 15.] Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, Ωστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ελλάδι καὶ πενθῆσαι τὲς ἐνθάδε κειμένες. Videne vnum Iota hiscere. Non tamen, varia vt sint, credam alio digitum intendisse *Aristot. Rhetoric.* III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διοτι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ, τῶν ἐν Σαλαμινι τελευτησαντων κείρασθαι την Ελλαδα, ὡς συγκαταθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθε-

σθαι τῇ Ελλάδι, καὶ πενθῆσαι τὸς ἐνθάδε κειμέ-
12. νους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθε-
ρίας τῇ τότων ἀρετῇ· ὡς δυστυχὴς [62] μὲν ἡ Ελλὰς
τοιότων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς
Ασίας βασιλεὺς, ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος. τῇ
μὲν γὰρ τότων στερηθείσῃ δεδεία περιέσηκε, τῷ δ',
15. ἄλλων ἀρξάντων [63], ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν
προγόνων [64] διανοίας [65]. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξή-

χθην

ρίας. Noſter autem τῷδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους propterea quod in Ceramico verba habuit communi illo ſepulcreto omnium in bello caeſorum. TAYLOR.

61. ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] in hoc Ceramico, vbi tum temporis, h. e. paulo poſt acceptam ad Aegospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Helleſponto peremti.

62. ὡς δυστυχὴς etc.] Lego, ὦ δυστυχὴς μὲν ἡ Ελλὰς etc. et ita Interpres: *O infelix Graecia* etc. Paulo ante, ὡς συγκαταθαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τότων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ελλήνων ἐλευθερία. MARKLAND.

Videtur ὡς bene habere. *quam infelix!*

63. ἄλλων ἀρξάντων] *poſtquam*, vel *quod* alii, Lacedaemonii puta, principatum Graeciae, ſuſcepiſſent.

64. τῶν προγόνων] ſuorum puta, Darii atque Xerxis, conſilia bellum Graecis inferendi.

65. τῆς τῶν προγόνων διανοίας.] Ferri poteſt διανοίας. Expectarem tamen ab Attico, Perſis naturâ infeſtiſſimo, ἀνοίας, *vecordiae:* vt ſupra de Amazonibus, καὶ δεινὴ δίκην τῆς ἀνοίας, ob factum ſimile, nempe, Atticae inuaſionem. Demoſthenes Orat. περὶ τῶν συμμοριῶν· εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς Θεοῖς, τὴν

χθην [66] ὑπὲρ πάσης ὁλοφύρασθαι τῆς Ελλάδος. ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνῆσθαι, οἳ φεύγοντες τὴν δειλείαν, καὶ περὶ τῷ δικαίῳ μαχόμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας σα- 18.
σιάσαντες, πάντας [67] πολεμίους κεκτημένοι, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, ἐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κιν- 21.
δύνοις τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων ἀρετὴν μιμησάμενοι, ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι, ἢ βίον μετὰ δειλείας· ἐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι. μᾶλλον βεληθέντες ἐν τῇ αὑτῶν ἀποθνήσκειν, ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὅρκους 24.
καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας [68], καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ'

ὅμως

αὐτὴν λαβεῖν παρανοίαν ἐκεῖνον, ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτῷ. De Rege Persarum loquitur. MARKLAND.

66. ἐξήχθην] ad haec, quae videri possint ab hoc tempore locoque aliena, euectus, et ab impetu perturbatae meae mentis, cui resistere non poteram, adactus sum, vt euagarer, inuitus et oblitus mei.

67. post πάντας videtur τοὺς πελοποννησίους deesse.

68. πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄξεος. Vide Orat. XII. et XIII. MARKLAND.

Bene habet vulgata. tametsi haud diffitebor, in vsu magis esse, vt dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lysiae

ὅμως δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες [69], τρό-
27. παιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τῇδε τῇ μνήματος τὸς Λακεδαιμονίων τάφος παρέχονται. καὶ γάρτοι καὶ μεγάλην [70] μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ
30. ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βελεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο· καὶ ἔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι [71], ἔτ' αὐτοὶ

H 4 πλέον

si placuit ita loqui, vt hic fecit, quis reprehendet? Marklandi rationem si probes, debebis etiam καὶ proximum delere, vt τὸς πολίτας τὸς ἑαυτῶν sit explicatio illorum τὸς πρότερον φίλες ὑπάρχοντας. Nam si diuersi sunt hi vetusti Athenienſium amici ab ipſorum ciuibus, velim scire, qui fuerint. Nouos ego equidem nullos noui inimicos Athenienſibus tum exstitiſſe, qui antea eorum amici fuiſſent.

69. κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alioqui vix erit graecum, ni graecum sit, quod Helleniſtae ſcribant. TAYLOR.

Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille ſibi non conſtabat haec ſcribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτῷ σώματι graecum non erit, κίνδυνον τιθέναι erit? Vbi mens ei erat?

70. καὶ γάρ τοι καὶ μεγάλην] poſterius καὶ addidi.

71. καὶ ἔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, ἔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοὶ, in vltimo membro ſententiae, monſtrat oppoſitum deeſſe in priori. Scri-

πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας 33.
καὶ τοῖς βελομένοις δελεύειν μετέδωκαν, τῆς δ' ἐκείνων δελείας αὐτοὶ μετέχειν ἐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο [72], ὅτι ἐ κακίᾳ τῇ αὐτῶν, ἀλ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων, πρότερον ἐδυςύχησεν ἡ πόλις. εἰ γὰρ ςασιάσαντες πρὸς ἀλ- 36.
λήλες, βία παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὑτῶν οἷοί τε ἐγίνοντο κατελθεῖν,

pturam Lyſiae, niſi fallor, reſtitui; καὶ ἅτε ἐλαττᾶσθαι τὰς ἑτέρας διανοέμενοι, ἀτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, etc. *et neque in animo habentes, vt* CAETERI *inferioris eſſent conditionis, neque vt* IPSI *ſuperioris*, etc. Iſocrates Paneg. p. 151. *quis neſcit ea eſſe* προσάγματα (iuſſa) τὰ τῶν ἑτέρων ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon Ἑλλην. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, ſcribe εἰς τὴν αὐτῶν, non αὑτῶν, *in patriam ſuam:* vt ſupra, ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND.

δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομένοντες vel ἀνεχόμενοι, haud ſuſtinentes, haud valentes a ſe impetrare: vt ſuſtinerent ab aliis iura ſua minui, aut ſe laedi et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud eſt, quam αὖ, rurſus, ex altera parte.

72. ἀπελογίσαντο] Teſtantur quidem pro ἀπελογήσαντο teſtes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR.

Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitiuo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam ſine teſtibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate eſſe recuſauit, neſcio cur.

θεῖν, δῆλον, ὅτι ῥᾳδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐ-
39. τοῖς ἐδύναντο. ἐκεῖνοι μὲν ἓν διὰ τὸς ἐν Πειραιεῖ
κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλῶνται· ἄξιον δὲ
καὶ τὸς ξένους [73] τὸς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ
τῷ πλήθει βοηθήσαντες, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας
σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησά-
42. μενοι [74], τοιαύτην τῇ βίᾳ τελευτὴν ἐποιήσαντο·
ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτὸς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δη-
μοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρό-
νον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς. οἱ δὲ νῦν θαπτό-
μενοι [75], βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φί-

73. ξένες] Thebanos intelligit, qui exsulibus contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

74. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, vbi locus virtuti sit aut suae proferendae, aut aliorum oppressae releuandae.

75. οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera vtebantur. Vnde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in prouerbium abiit. Meminit *Demosth. Philipp.* 1. Ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκήκοα ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, ἃ Πολύξρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ ὑμᾶς αὐτὸς συξρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκήκοα, ὅτι Λακεδαιμονίοις παραταττομένοις μεθ' ὑμῶν ἐνίκων ἔτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. Quibus confer, quae habet *Harpocr.* in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύξρατος. Et *Vlpian.* in nouis σχ. ad l. *Demosth.* c.

Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ ἕτος τρέφει;
Aristoph. Plut. 173.

λων ἀδικουμένοις, * καινοὶ [76] σύμμαχοι γενόμενοι, 197. 1.
ἐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες· (οἱ
μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικου-
μένους αὐτοὺς ἠλέουν, ἐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνη- 3.
μένοι [77], ἀλλὰ τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιού-
μενοι·)

Vbi conſulenda ſunt potius, quam credenda, quae habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στράτευμα μισθοφορικὸν, ὃ συνεῆσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης, ὕστερον καὶ Χαβρίας. ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου. Moſchop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR.

θαπτόμενοι cohaeret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθῆσαι. ἐκ ἔχοντες idem eſt, atque ὅτι οὐκ εἶχον. quaſi dixiſſet ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad ποιούμενοι pro parenthetis ſunt habenda. Quapropter ea lignis quoque parentheſeos incluſi. Omnia ſic inter ſe apta et connexa ſunt, vt bene ſecum conſtent.

76. καινοὶ] pro κοινοὶ vulgatorum librorum dedi de meo καινοὶ, *vetuſtos* amicos *nouis* ſociis opponit ſophiſta, per totam hanc orationem luſus verborum, vitrea fracta, ſpargens. Lacedaemonii, Corinthiorum veteres amici, nunc inimici ſunt, Athenienſes, olim inimici, nunc ſocii. de ipſis enim Athenienſibus, non de militibus eorum mercenariis, id quod Taylor perperam autumauit, hic agit orator. nullos Corinthiis miſerant Athenienſes milites mercenarios, ſed ipſi venerant.

77. μεμνημένοι] id eſt διότι τῆς προτέρας ἔχθρας οὐκ ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν τῶν κορινθίων πρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. quippe qui, vel,

μενοι·) πᾶσιν ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὐτῶν ἀρε-
τὴν ἐπεδείξαντο [78]. ἐτόλμησαν γὰρ, μεγάλην ποι-
ῦντες τὴν Ἑλλάδα, ἃ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτη-
6. ρίας κινδυνεύειν [79], ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πολε-
μίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν. τοῖς γὰρ Λακεδαιμο-
νίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμά-
χοντο. νικήσαντες μὲν γὰρ, ἐκείνης τῶν αὐτῶν ἠ-
ξίουν· δυσυχήσαντες δὲ, βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς
9. ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατέλιπον. ἐκείνοις μὲν ἔν ἔτω
διακει-

propterea quod priſtinae ſuae cum Corinthiis ſimultatis non iam amplius meminiſſent, ſed praeſentem amicitiam magni facerent.

78. *τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες.*] Nullus eſt praecedentis ſententiae exitus. Lego, *ἐπεδείξαντο.* Orat. XVIII. *φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν.* Vide quae notaui ad Orat. XII. Quae vero praecedunt, corrupta ſunt et male diſtincta. Scribe: *ἃ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες, (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνεν, οἱ δὲ ἀδικεμένες αὐτὲς ἠλέεν) ἔτε* (non *ἃ*) *τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο.* MARKLAND.

Obſecutus ſum Marklando.

79. *περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν,*] MS. *ὑπὲρ*: quod rectius puto. Sic infra: *ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες.* Supra tamen dixit, *περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχόμενοι.* Vtrouis modo interdum recte dicitur: interdum cum Diſtinctione. Vide ad Orat. III. Mox, legendum puto, *βέβαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον*, *reliquiſſent.* Vulgo deeſt *ἄν.* MARKLAND.

Dedi *ὑπὲρ* pro vulgato *περὶ.*

διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς, καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· ἔτοι δὲ, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, ζηλωτοί· παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς [80], ἄνδρες δὲ γενόμενοι, τήν τε ἐκείνων δόξαν διασώσαντες, καὶ τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυσυχηθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὑτῶν τὸν πόλεμον κατέσησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρὴ τὸς ἀγαθὸς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον [81] τοῖς ζῶσι τότες ποθεῖν, καὶ σφὰς αὐτοὺς

80. παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς,] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces alibi saepe confusas scio. Orat. XIV. τὰς τῶν προγόνων ἀρετας. Et XXX. init. ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. MARKLAND.

Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ sunt maiorum non modo praeclarae res gestae, sed etiam honesta instituta, id omne, quod Latini *decora* et *ornamenta* appellant. quo pertinent sapienter dicta, fortiter facta, solerter et salutariter instituta, disciplinae pueriles etc. quaecunque ciuitatem exteris amabilem vna admirabilemque, et formidabilem reddunt.

81. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τότες ποθειν,] Scribo, πενθειν. Eadem sententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθειν τὲς τεθνεῶτας. Et supra: ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ελλάδι, καὶ πενθησαι τὲς ἐνθάδε κειμένες. Probum est ποθεῖν, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere. MARKLAND.

τοὺς ὀλοφύρεσθαι, καὶ τὲς προσήκοντας αὐτῶν [82]
18. ἐλεεῖν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ
καταλείπεται, τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἳ
πάντα περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγέμενοι, αὑτὲς
μὲν ἀπεξέρησαν βίᾳ, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν;
ὀρφανὲς δὲ τὲς αὑτῶν παῖδας ἀπέλιπον; ἐρήμες δ'
21. ἀδελφὲς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέσησαν;
πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τὲς μὲν παῖδας
αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν, ἢ ὥστε εἰδέναι, οἷων
πατέρων ἐστέρηνται· ἐξ ὧν δ' ἔτοι γεγόνασιν, οἰκ-
τείρω, ὅτι πρεσβύτεροι, ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς
24. δυσυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων [83] ἀνιαρώ-
τερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι, [84]
τὲς αὑτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνάτες μὲν
εἶναι

82. αὐτῶν] αὐτοῖς *Ioann. Cant. Baroc.* vti modo, Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τὲς τετοις προσήκοντας, sed nihil mutandum. Dicitur enim ὃ μόνον οἱ προσήκοντες τετῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τετῳ. *T. Magister.* Ita fere in Orat. superiore, Σώτρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος: In inferiore τινὰς τῶν τετῳ ἐπιτηδείων. TAYLOR.

83. τούτων] Codices si τούτοις dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad insequentia, quae significant et copiosius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus sit orator. ἢ τεκεῖν idem est, ac si dixisset δηλονότι τοῦ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι —

84. καὶ θάψαι] malim haec duo vocabula abesse, vt sententiae officientia et quae facillime e proximis καὶ θρέψαι nasci potuerint, quibus sunt sono simillima. Nam sepultos ab eiusmodi miseris parentibus

εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεζερημένας τῶν ἐλπίδων, ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι; ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλᾶσθαι, καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι; ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον [85]. πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ 27.

esse liberos, satis indicant insequentia, πασῶν δ' ἀπεζερημένας τῶν ἐλπίδων.

85. ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις πένθος μεῖζον.] Loquitur de *vita functis*. sed verbis praecedentibus agit de *parentibus* eorum, ποθεινότερον δ' αυτοις εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; vnde sine dubio hic legendum, ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἐκεινοι ἦσαν, τοσούτῳ etc. sc. *mortui*. Perspicuitas et recta scribendi ratio hoc poscit. Deinde: πως δ' αὐτοὺς χρὴ etc. Sensus videtur postulare πότε, *quando*. Vide, quae sequuntur. Sed forte nihil mutandum. Demosth. Philipp. I. πως ἔν ταῦτα παύσεται; cui quaestioni respondet, οταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, etc. MARKLAND.

Ad hunc locum quae Marklandus annotauit, acute sunt illa quidem excogitata, probemque ipse, si Lysias sic reliquisset. Sed ecquis vnus omnium mortalium tam diligens, tam attentus ipse sibi, tam cautus atque circumspectus in dicendo atque scribendo est, quis ita plane de lectorum auditorumue desperat ingenio, vt nihil relinquat ipsis cogitatione inueniendum atque supplendum; praesertim vbi res ipsa cuique viam ad veram sententiam monstret, vt hic loci. Ecquis enim est, quem nexus orationis et rerum hic traditarum natura non doceat, ad quos verbum ἦσαν

30. ἀλλὰ τότε αὐτῶν[86] εἰκὸς καὶ τὰς ἄλλας μεμνῆσθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; ἀλλ' ἱκανὸν λυπῆσαι[87], τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευτηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυόντων τῆς τέτων ἀρετῆς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις; ὅταν ὁρῶσι τὰς μὲν
33. πρότερον ὄντας φίλας, φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τὰς δ' ἐχθρὰς, μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυσχίαις ταῖς τέτων; μόνην δ' ἄν μοι δοκῶμεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι χάριν, εἰ τὰς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως, ὥσπερ ἐκεῖνοι, περὶ πολ-
36. λοῦ ποιοίμεθα, τὰς δὲ παῖδας ἕτως ἀσπαζοίμεθα, ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες· ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰ τοιάτας βοηθὰς ἡμᾶς αὐτὰς παρέχοιμεν, οἵοιπερ ἐκεῖνοι ζῶντες ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν[88] εἰκότως μᾶλλον τιμῶμεν

referatur. Nimis hoc est ad viuum resecare. Denique si vitium hoc est orationis, debebat iam aliquoties notatum esse.

86. αὐτῶν] Bene si habet haec lectio, necesse est, vt αὐτῶν redeat ad parentes liberis orbos. Consentaneum est, vt alii ipsos quoque commemorent, nominatim appellantes his verbis. Hic et ille quoque filium amisit. id quod eos audientes non potest non vulnerare. Verumtamen aliena haec videtur ab oratoris mente haec sententia, et istaec potius requiri. ἀλλὰ τότε αὐτὰς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι. atqui recordantes publica mala, vt sua quoque priuata recordentur, necesse est.

87. ἱκανὸν λυπῆσαι] nullus dubito lacunam hic subesse.

88. τίνας γὰρ ἂν] Cultello Marklandiano ad viuum resecare si velimus, necesse sit, vt τῶν τετελευ-

μῶμεν τῶν ἐνθάδε κειμένων; τίνας δ' ἂν [89] τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας; οἳ τῆς μὲν τούτων [90] ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι γνησίως τῆς δυσυχίας μετέχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. ὁ γὰρ ἐλανθάνομεν [91] ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί· ὥστε τί δεῖ, 39. 42.

ἃ πάντηκότων hic deſit, quippe oppoſitum τῶν ζώντων. Verum ſic graſſari ſi iuuet, nae totus Lyſias prorſus recoquendus ſit.

89. ἂν] malim hic loci αὖ *rurſus*, *e contrario*.

90. οἳ τῆς μὲν τουτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obuia emendatio, τῆς μὲν ζωντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, αποθανοντων δὲ. MARKLAND.

τούτων bene habet. non in hoc, et in ἀποθανόντων ineſt vis antitheti, ſed in ἴσον et μόνοι. virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non ſoli, ſed aequata cum aliis ciuibus portione perceperunt, illa virtute ad alios quoque ciues vniuerſos redundante; luctum autem, ſi verum volumus, parentes ſoli tolerant.

91. ἐλανθάνομεν] ἐλανθάνομεν απαξ cum Cod. *Steph.* Codd. noſtri [et Aug.] praeter *Coislinianos*: Ita tamen, vt in *Baroc.* deleat manus ſecunda. In ſequentibus, vbi vulg. ὄντας θνητοὶ, quod ingenio fretus coniectauit Steph. agnoſcunt Codices. Οντες θνητοὶ, inquit ille, aut ὄντας θνητές. Et profecto ὄντες θνητοὶ cum *Baroc.* vterque *Coisl.* TAYLOR.

οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί.] *Stephanus* ὄντες θνητοὶ, vel ὄντας θνητὲς. vtrouis modo recte. Mihi tamen magis placeret, ὁ γὰρ λανθά-

ἀ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τέτων νῦν
ἀχθεσθαι; ἢ λίαν ἔτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς
τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπιζαμένες, ὅτι ὁ θάνα-
τος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίσοις καὶ τοῖς βελτίσοις; ἔ-
198.1.τε γὰρ τὲς πονηρὲς ὑπερορᾷ, ἔτε τὲς ἀγαθοὺς
θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν
γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τὲς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνες δια-
3. φυγεῖσιν ἀθανάτες εἶναι[92] τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον
ἦν τοῖς

νομεν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοὶ, *ipsi enim non ignoramus nos esse mortales.* TAYLOR.

ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] interposui ἅπαξ. Semel, citius tardius. aut pro ἅπαξ ἁπλῶς certo certius sine dubitatione, aut exceptione. αὐτὲς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit se mortalem esse, donec id nunc a me disceret. Toup ad Suidam T. II. p. 124. vult ἐλάνθανον μὲν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοὶ. quam suspicionem ego hic non vt dignam commemoratu refero, neque enim est, neque vt vlciscerer hominem inimicum, (tametsi honesta ea vltio est, si hominis pariter occoecati admiratoris inventorum suorum, atque furiosi obtrectatoris ab aliis proditorum, nugas solummodo spectatum proponas, quas vt intuetur quisque, ita ridet, et earum parentem contemnit;) sed studio nominis celeberrimi, vt nostratium si qui hominem adhuc ignorant, ex hoc specimine discant, quem admirentur. Nae, Toupi, omnes tuae, quas tu fers, emendationes, in quibus tute tibi tantopere places, huic si sunt similes, sibilis dignae sunt.

92. ἀθανάτες εἶναι] Opinor ἀθανάτοις, propter praecedens τοῖς διαφυγεῖσιν. Orat. XXXIII. ἐδενὶ μᾶλ-

ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τὰς τεθνεώτας. νῦν δὲ ἥτε φύσις καὶ νόσων ἧττων καὶ γήρως, ὅ, τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κιν- 6. δυνεύοντες [93], ἔτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν· ἐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, ἐδὲ ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. καίτοι γε [94] ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνῆμαι, ζηλωταὶ δὲ [αὐτῶν] [95] ὑπὸ πάντων ἀν- 9, θρώπων αἱ τιμαί· οἱ πενθοῦντες μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνη-

λον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τὰς παῖδας ἐπιτροπῳ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. ἐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις βουλομένοις γεγενῆσθαι πονηροῖς. Exempla vbique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτούς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

93. κινδυνεύοντες] id est ἐν τῷ κινδυνεύειν. sic dedi pro vulgato κινδυνεύσαντες.

94. καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γάρ τοι, itaque, vel etenim, vt paulo post, καὶ τοίγαρ θάπλοντας δημοσίᾳ. et supra, καὶ γάρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, etenim magnam etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. tametsi enim. MARKLAND.

Distinxi vocabula sic καὶ τοί γαρ. Nouitatem particulae τοίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τοιγαροῦν et τοιγάρτοι saepissime frequentari. quae si offensione carent, quid est, quod τοίγαρ improbetur?

95. αὐτῶν hoc, nulla cum vi nullaque elegantia iteratum, vncis inclusi, vt superuacaneum.

ὡς θνητοὶ, ὑμνῆνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρε-
τήν. καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες
τίθενται [96]a. ἐπ' αὐτοῖς [96]b. ῥώμης καὶ σοφίας καὶ
12. πλάτε, ὡς ἀξίους ὄντας [97] τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τετε-
λευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τὰς ἀθανάτους
τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν ἕν αὐτὰς καὶ μακαρίζω τῷ θα-
νάτῳ καὶ ζηλῶ [98], καὶ μόνοις τούτοις [99] ἀνθρώπων

96a. καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης, καὶ σοφίας καὶ πλάτε,] Sic Orat. XXXIII. init. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, (sc. Ηρακλῆς,) Φιλοτιμίαν δὲ πλά-τῳ, (f. πλάτε,) γνώμης δ' ἐπίδειξιν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. *de Bigis*, p. 696. καὶ τὰς Ελληνας; (ὁρῶν) ἐπιδείξεις ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλάτε, καὶ ῥώμης, καὶ παιδεύσεως. MARKLAND.

96b. αὐτοῖς] ἀγοῖς *Coisl.* 1. Adeo pronum est has voces confundere. Quod aliquando non poenitebit adnotasse. TAYLOR.

97. ὡς ἀξίους ὄντας τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτη-κότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτη-κότων. Quod Atticis frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ ὰ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιούτους· id est, τῶν λόγων ὄντων: *quasi eiusmodi sermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt!* Sic Auctor. XXVI, 3. μᾶλιστα γνώ-σην ὄντα σε, absolute, pro γνώστε ὄντος σοῦ. Mox: ἀ-θάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Haec quoque habet Isocrates, et quae praecedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέ-λιπον. de *Semideis* loquitur. MARKLAND.

98. post ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης de-esse. requiritur enim oppositum τῷ θανάτῳ.

οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν 15. ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον, ὀλοφύρεσθαι [200] τὲς θαπτομένες.

ΛΥΣΙΟΥ

99. μόνοις τούτοις] μόνους τούτους *Baroc.* [Aug.] TAYLOR.

200. ὀλοφύρεσθαι] ὀλοφύρασθαι *Coisl.* 2. TAYL.

Sic peregimus orationem ſummorum vtriusque aeui virorum praedicationibus nobilitatam; non carentem illam vtique ſuis luminibus. Verumtamen hodie ſi quis hoc modo parentet, ecquis ferat oratorem, nedum vt probet, vt laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, ſaepe illis quaeſitis et frigidis, obtundentem, loco parum conuenientia diſputantem, oblitum oportunorum atque neceſſariorum, videte modo. Laudationem memoriae ciuium conſecratam eorum, quorum alii in bello cum XXX tyrannis, pro libertate patriae reſtituenda dimicantes occubuiſſent, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inſcriptionis enim breuitas, a Lyſia certe non profectae, ſed a grammaticis, argumento eſt anguſtior; formulam elogii decebat hanc ferme eſſe: *laudatio conditorum in Ceramico:*) illam igitur laudationem conſumit orator in praedicandis maiorum factis a prima ſtirpe reipublicae repetitis. Locos nobiles, iſtiusque coronae audientia dignos, et inculcatu adeo neceſſarios, de caritate patriae, de dignitate virtutis pro patria contendentis, ipſamque mortem oppetentis, de excellentia famae, honeſtis artibus partae, ſimilesque alios locos ex huiusmodi argumento effloreſcentes, vix perſtringit; quibus in locis alius orator copiis philoſophiae inſtructus exſultaſſet. Verum laborant hoc vitio, quod no-

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege τραύματος ἐκ προνοίας, quicunque mortem meditans ciuem Athenienſem vulnerabat, cauſam dixit coram Senatu Areopagitico, et δόξας ἀδικεῖν exſulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero caeditur Simo, in ius vocat.

96. 1. Πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλή, ἐκ
ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἠγησάμην
3. ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην,

bis quidem vitium videtur, non Lyſias modo, ſed etiam Demoſthenes, caeterique omnes oratores graeci, qui orationes eiusmodi ſeu funebres, ſeu panegyricas conſcripſerunt; non errore iudicii ſui decepti; melius enim videntur eloquentiae verae praecepta finesque nouiſſe; neque ex ſeueritate philoſophica iudicandi, ſed hactenus ferendi, et excuſandi, quod auribus non poſſent non ſeruire populi vani, laudum auidi, participare ſuam inertiam et ignauiam fortia maiorum facta exiſtimantis, aut volentis certe, minus praeceptorum ſubtilitate atque ieiunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum aſpernatur ſapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipſa vanitate haud dedignatur in loco vti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perueniat.

1. λυσίε κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος

ὑπὲρ τέτων ὡς ἀδικέμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι, καὶ ὅτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον [2] διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν [3]. εἰ μὲν ἦν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβέμην τὸν κίνδυ- 6. νον, ὁρῶν, ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν, ἐλπί-

ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. *Aldini*, neque, quem eiusdem familiae duco, *Vaticanus*, Lysiae nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Hoc saepissime in aliis orationibus vsu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, huius non meminit totum, quod supereſt, Antiquitatis. A Lysia tamen si non exiit, ex eius tamen schola certissime est profecta. Vbique istius disciplinae vestigia et characteres praeclaris significationibus impressos mihi videor videre. TAYLOR.

2. ὅρκον] adigebantur scilicet actorque reusque, antequam actionem capesserent, iureiurando, iusta se probabilique causa niti, nihilque nisi vera ad iudices esse praedicaturos.

3. εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Isocrates Trapezitico: ἀδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ. Demosthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον. Noster Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: nempe, *iudices adire, coram tribunali se sistere.* Noster tamen Orat. II. ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem sensu: vt nihil mutem; praesertim cum alibi dicat, nisi fallor, ἥκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσόμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic simile. MARKLAND.

ἐλπίζω τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀναγκα-
9. τῶ, ὦ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων [4] εἰπεῖν
ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυ-
νόμενος, εἰ μέλλοιεν [5] πολλοί μοι συνείσεσθαι, ἠνε-
σχόμην ἀδικέμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοιαύ-
την ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος,
12. ἅπαντα διηγήσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα.

I 4 ἀξιῶ

4. περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, πραγμάτων. *vulnera* enim non tam pudenda erant, quam vulnerum causa: ea vero erat παιδερασία. Huiusmodi *res* nonnisi necessitate coactum in medium prolaturum se dicit. Clare infra: ἔτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγματων διαφορὰς, ὥστε etc. Et ad finem Orat. ἠναγκάσθην, ἐκ τοιέτων πραγματων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. vbi hae voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus scripserit τῦ πράγματος in Timon. p. 56. vbi nunc legitur τῦ τραύματος. MARKLAND.

Coniectura Marklandi, pro τραυμάτων sufficientis πραγμάτων, prima fronte haud displicet. Verumtamen diligentius rem vbi pensites, occurrunt nonnulla assensum suspendentia; primum hoc, quod ipsa in oratione nihil occurrat, vulgatae quod refragetur. tum quod verosimile haud sit librarios, vulgaria pro rarioribus arripere solitos, hic a more suo desciuisse. Denique, quod vtramque lectionem, tam vetustam illam, quam hanc nouam pariter premit, hoc est; articulus τῶν importunus est. vtram sequaris lectionem, eo sublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. est τρατευμάτων. Num ex eo efficiemus τερατευμάτων. *de praestigiis*, *impostoris*. Sed haud conuenit.

ἀξιῶ δὲ, ὦ βελτ, εἰ μὲν ἀδικῶ [6], μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ τούτων ἀποδείξω, ὡς ἐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ ἀνεντότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεὶς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς 15. μηδέν με χείρω νομίζειν [7]· εἰδότας, ὅτι ἐπιθυμῆ-

σαι

5. εἰ μέλλοιεν] „Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, vt sen„sus constet.„ PALMER. Quam inepte! TAYL.

6. ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Vti profecto τὸν ἀδικοῦντα decet. Sed iam ventum est ad Iudices, vbi non, quid sit *factum*, sed *confirmatum*, spectatur. Ibi enim dominantur *Allegata* et *Probata*, siue, vt Graeci loquuntur, τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. *c. Nicomach.* Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἐδόξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς — συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr. Orat. *de Artiphon. bonis.* Ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, ἐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἀδικος εἶναι. Ita, nam ita certissima emendatione mox reponam, *c. Andoc.* Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, ἐὰν δοξας ἀδικεῖν. Non minus explicate *Demosthenes* ineunte orat. *c. Conon.* αἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ παρανενομῆσθαι δοκω, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Et *c. Bocot. de dote matern.* Ἐγὼμαι γὰρ ἁπάντων ὑμῶν — μετ' εὐνοίας γέ μ' ἀκοῦσαι — κἂν ὑμῖν δεινὰ δοκω πεπονθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι. Et rursus *c. Neaer.* Κἂν μὲν ἕλῃ τὸν εἰρξαντα, καὶ δοξῃ ἀδίκως ἐπιβεβουλεῦσθαι, ἀθῷον εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγγύης, ἐὰν δὲ δοξῃ μοιχὸς εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς τῷ ἑλόντι. Nihil ergo verisimilius, quam vt δοκῶ verbum adeo forense et iisdem plane elementis

σαι[8] μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν, ἔτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέστατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς[9] φέρειν δύναται. οἷς ἅπα-

I 5

σιν

constans in isto ἀδικῶ suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ: Atque ita auctor sum legendi. TAYLOR.

εἰ μὲν ἀδικῶ etc.] Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτῳ πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime. MARKLAND.

Bene habet vulgata: poterat Taylor ista annotatione supersedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne saepius et cum taedio meoque lectorumque iterare necesse habeam, quae Taylori, Marklandiue aut aliorum sine nota tacitus praetermittam, ea non ideo a me probari. Saepe dissimulando consulimus virorum doctorum existimationi, et nominum nobilitati parcimus; quae lenitas est honesta. Nostrae item dignitati cauemus, ne acerbi, ne putidi videamur, insidiantes oportunitatibus, obtrectatione aliorum nos iactandi. Non deerunt, qui, quae nos consulto transmittimus, ea sint notaturi.

7. μηδὲν με χείρω νομίζειν] facile venias in suspicionem, μηδενὸς legendum, me nihilo esse nequiorem, quam est vllus alius. videtur tamen vulgata defendi posse, si μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο subaudias. *me ideo χείρω ne existimate.* nolim ideo vobis χείρων videri. Atticis χείρων audit, qui latinis *impurus*, *infamis*, *sceleratus* est, nobis *ein Schelm*, *ein Böſewicht*.

8. ἐπιθυμῆσαι] verbum hoc pro ἐρᾶν paulo rarius occurrit vsurpatum. recurrit tamen hoc sensu in continenti.

9. συμφορὰς] Amor enim, praesertim furiosus et impotens, rerum praesertim turpium et contemnen-

σιν [10] ἐμποδὼν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων ἔτος, ὡς ἐγὼ 18.
ὑμῖν ἐπιδείξω. ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὦ βελτί-
στη Θεοδότη, Πλαταϊκῆς μειρακίου· καὶ ἐγὼ μὲν, εἴ
ποιῶν αὐτὸν, ἠξίουν εἶναί μοι φίλον [11]· ἔτος δὲ, ὑβρί-
ζων καὶ παρανομῶν, ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν
ὅ, τι βούλοιτο. ὅσα μὲν ἂν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτῆς 21.
πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ
αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσήκειν
ἀκοῦσαι. πυθόμενος γὰρ, ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ'
ἐμοὶ,

darum, vel odio adeo dignarum, malum eſt diuinitus immiſſum, κακὸν θεῖλατον, vt omnes morbi corporisque animique. Colligit ſic. Oportet vos, ait, vobiſcum ſic reputare, hominum eſſe neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi neceſſitatem eſſe inuitabilem. quam qui ſedatiſſime atque modeſtiſſime ferat, eum eſſe pudiciſſimum atque honeſtiſſimum. Ego autem quo minus amoris oeſtrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem, atque vincerem, obſtitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς deſignat vulnera a Simone riuali accepta, aliasque eius iniurias, et huius litis moleſtias.

10. ἅπασιν] quaenam illa ſint omnia, in quibus Simonem ſibi obſtitiſſe defenſor queritur, haud ſatis liquet. duo tantum ipſe commemorat. 1. ne amandi neceſſitati ab ipſa natura impoſitae ſeruiret. 2. ne tranquille atque decenter, ſine perturbatione pacis publicae, morbo ſuo defungeretur.

11. ἠξίουν εἶναί μοι φίλον] *poſtulabam, vt mihi beneuolus eſſet.* Sententia facile ferenda. fuit tamen cum ſuſpicarer leg. eſſe, quod ſitne, nec ne, in dubio relinquam. ἠξίουν ποιεῖν εἶναί μοι φίλον dignum mea perſo-

ἐμοὶ, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ με-
97.1. θύων, ἐκκόψας [12] τὰς θύρας, εἰσῆλθεν εἰς τὴν
γυναικωνῖτιν· ἔνδον ὄσων τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς
καὶ τῶν ἀδελφιδῶν· αἱ ἔτω κοσμίως βεβιώκασιν,
3. ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι αἰσχύνεσθαι. ἔ-
τος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ' ἐ πρότερον
ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν, ἡγέμενοι δεινὰ
ποιεῖν, οἱ παραγενόμενοι, καὶ οἱ μετ' αὐτῶ ἐλθόν-
τες, ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξή-
6. λασαν βίᾳ. καὶ τοσούτῳ ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι
τῶν ὑβρισμένων [13], ὥστε, ἐξευρὼν ἔ ἐδειπνῶμεν [14],
ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ
μή τις εἰδείη τὴν τούτῳ μανίαν. ἐκκαλέσας γάρ με
ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπ-
9. τειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐν-

sas

na cenſebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, vt mihi amicus eſſet.

12. ἐκκόψας] Demoſthenes ἐκβαλὼν dixiſſet. Ipſe Lyſias p. 98. 24. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit. non tamen ideo vulgatam damnabo.

13. τῶν ὑβρισμένων] id eſt τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὕβρεων. ὑβρίσματα ſunt facinora per ὕβριν, contumeliam, petulantiam, ſuperbiam commiſſa, ius ſibi arrogantem, alios aequo iure ſecum vtentes violandi et inſultandi.

14. ἐξευρὼν ἔ ἐδειπνῶμεν] ego puta meique ſodales et in his Theodotus, puer mihi adamatus. Conſtat enim ex inſequentibus (p. 99. 5.) defenſorem huius cauſae domi tum non fuiſſe, cum Simo in eam irrumperet.

σὰς [15] ἔβαλέ με λίθοις. καὶ ἐμὲ μὲν ἁμαρτάνει,

Αρισο-

15. ἠμυνάμην ἐνσὰς] *reſiſtendo*, inquis. Ita quidem *Thucyd.* III. 23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τὸ πύργω ἑκατέρω τὰς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ενσαντες ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ. ad loc. ἐναντιωθέντες. Et ſimiliter hunc Lyſiae locum ad eum ſenſum confirmandum produxit *Steph.* in *Theſauro*. Sed omnino praeter rem. Nihil enim hic agitur minus. Mirarer enim, ſi περὶ ἀμυνομένω hoc dicatur, qui aliter, abſque reſiſtendo, ἀμύνεσθαι non poteſt. Αρχίας itaque ἐλέγχεται. Neque hoc ſufficit. Audi enim, quaeſo, quam bellule procedat ſententia ex lectione vulgata. *Simo me pugnis adoritur: Ego cum fortiter obſiſtam, et* cominus *res agatur, ibi* — quod ſequitur, ſodes? *me* lapidibus petit. Vna miſellula literula quas turbas dedit! Simo vbi ſe pugnis nihil profecturum animaduertit, et parari ſibi aduerſarium ſenſit, ibi a via paululum *declinans*, ſtepping aſide, ἔβαλέ με λίθοις. Puncto igitur ad ſuum locum reuocato, et ex ἐνσὰς facto εκσας concinnabitur orationis filum. Επειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, εκσας ἔβαλέ με λίθοις. Ita voce vtitur *Herodot. Thal.* 76. Εν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέση ειχοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πριξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνταῦθα εκσαντες τῆς ὁδὸ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγως. Confirmat *Phauorin.* Υπεξίσαμαι καὶ εξισαμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδῦ· ὑπανίσαμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quidem, ſed appoſite *Demoſth. pro Coron.* Νῦν δ' εκσας τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῦ — Et *c. Aeſch. de mentita legatione.* Εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἦξεν ἀκέω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων εκσαντα κ. τ. λ. TAYLOR.

Pro ἐνσὰς, quae lectio librorum ante Taylorum vul-

Αριστοκρίτε δὲ, ὃς παρ' ἐμὲ [16] ἦλθε μετ' αὐτῦ [17], βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βελτὶ, ἡγέμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος 12. δὲ (ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον) τῇ συμφορᾷ, ἠνειχόμην,

gatorum erat, ipſe ſuo Marte atque periculo dedit ἐκτὰς, quam mutationem vt probarem, atque porro per hanc editionem propagarem, a me impetrare non potui, neque id effecit Taylor exemplis afferendis iis, quae id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκτῆναι τῆς ὁδῦ ſignificare, *decedere de via;* non id, quod docendi eramus, ἐκτῆναι ſimplex idem ſignificare. Nemo erit graece doctus, qui legens hic in Taylorana ἐκτὰς, verbi inſolentiam, vel potius ſignificationis ei imputatae, non miretur. Alias enim ſignificat vſitato modo, mente ſibi non conſtare. Verum ἐντὰς aptum probumque eſt. Non ſatis habebat Simo, ait accuſatus, me pugnis verberare. Etiam ἐντὰς vrgens me atque fugientem perſequens, ſaxis me petebat. Orator id ſi voluiſſet, quod Taylor ei tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν τὰς. Poteſt ἐντὰς etiam ad reum referri, et comma tranſponi ſic, vt quod nunc ante ἐντὰς collocatum eſt, pone idem collocetur. vt haec exſiſtat ſententia. quia vero ego eum repellebam et vlciſcebar inſtans et vrgens verberibus, petiit me ſaxis. Poſſit quoque συτὰς legi. *congreſſus.* Verum nil opus eſt mutatione. vulgata bene habet. quapropter eam reuocaui.

16. παρ' ἐμὲ] id eſt εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domum meam vna cum Simone venerat, vt me ibi quaererent, verum abſens ego tum domo fueram.

17. ἦλθε μετ' αὐτῦ] Forte, κατ' αὐτῦ, *contra eum:* vt mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τότε ἐπιτηδείων, mallem, τῶν αὑτῦ, vel ἑαυτῦ. MARKLAND.

χόμην, καὶ μᾶλλον ἠρέμην, μὴ λαβεῖν τούτων τῶν ἁμαρτημάτων δίκην, ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶναι· εἰδὼς, ὅτι τῇ μὲν τότε πονηρίᾳ πρέποντα ἔσται τὰ πεπραγμένα, ἐμοὶ δὲ πολλοὶ καταγελάσονται τοιαῦτα πάσχοντος, τῶν Φθονεῖν εἰθισμένων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι. ἵστω δὲ σφόδρα ἠπορέμην ὅ, τι χρησαίμην, ὦ βουλή, τῇ τότε παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ μοι κράτιστον εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὴ τὸ μειράκιον (ἅπαντα γὰρ δεῖ ταληθῆ λέγειν) ᾠχόμην ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ὤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον Σίμωνι, ἐπιλαθέσθαι μὲν τῶ νεανίσκω, μεταμελῆσαι δὲ τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνεῖσθαι πάλιν. κἀγὼ μὲν ᾠχόμην εἰς Πειραιᾶ, ἵστος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα τὸν Θεόδοτον, καὶ διατρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ᾤκει πλησίον τῆς οἰκίας, ἧς ἵστος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσε τινὰς τῶν τότε ἐπιτηδείων. καὶ ἵστοι μὲν ἠρίστων καὶ ἔπινον· φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τῶ τέγει [18], ἵν' ὁπότε

15. 18. 21. 24.

18. τέγει] τέγει. Scal. Obſerues amabo, vt litem dirimat *Magiſter!* Στέγος λέγε. τὸ δὲ τέγος ποιητικόν. Ἅλλως. Στέγος κοινὸν, τέγος Ἀττικόν. Iam neque dicendum eſt τέγος, quia Poeticum, neque στέγος, quia κοινόν. Haec ſunt lepidiſſima. Mihi tamen, ſi quid poſt hunc hominem dicendum erit, videtur στέγος a Poetis, τέγος ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem haec aliquando inter ſe variari, vti praeterea paſſim confunduntur in MSS. TAYLOR.

Praetuli τέγει e Vindobon.

πότε ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ ἀφικνεῖμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιέως, καὶ τρέπομαι παριὼν ὡς τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες, ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύον-
27. τες [19] ἔτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οἱ μέν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων ἐκ ἠθέλησαν συνεξαμαρτεῖν, Σίμων δὲ ἔτοσι καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἵλκον τὸ μειράκιον. ὁ δὲ, ῥίψας
30. τὸ ἱμάτιον, ᾤχετο φεύγων. ἐγὼ δὲ ἡγέμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους ἀποτρέψεσθαι· ταῦτα * δὴ διανοηθεὶς [20], ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών· ἔτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμην, καὶ πάν-
33. τα ταῦτα [21] ὑπὸ τούτων γιγνόμενα, μεγάλην ἐμαυτῷ

19. ἤδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR.

Olim in libris editis sic ferebatur interpunctum. ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. ἔτοι δὲ — Schotti quae sit sententia, Taylorum nacta subscriptorem videtis. Ego verborum ordinem sinui immotum, modo aliter interpunxi, sic scil. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες ἔτοι δὲ — Tam longe a principio sententiae reiectum δὲ mirari quemquam nolim. Non rarum inuentu id est. Exempla collegit Doruillius ad Charitonem. Mutandum tamen si quid sit, malim verba ἤδη μεθύοντες collocari pone ἐφ' ἡμᾶς.

20. ταῦτα διανοηθεὶς] ego de meo δὴ interposui.

21. ταῦτα] aut cum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, vt per errorem librarii e πάντα pro-

τῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ ταῦτα [22] μὲν ἵνα φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, ἔτε τέτων, ἔτε ἡμῶν ἐδεὶς, ἔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν, ἔτε ἄλλο κακὸν ἐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ [23] τὲς παραγενομένες ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Οτι μὲν τοίνυν ἔτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὦ βελὴ, καὶ ἐπιβελεύσας ἡμῖν, καὶ ἐκ ἐγὼ τέτῳ, ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα [24] τὸ 36.

μὲν

ximo natum. Saepe inter se permutantur haec duo vocabula literarum similitudine inter se finitima.

22. καὶ ταῦτα] Stephanus, καὶ ταύτη. Forte, κἀνταῦθα, *atque illic*, vel *hic*. MARKLAND.

Arduum est in loco desperato coniecturae periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando suspicatum esse (etsi diuinans magis quam statuens haec prodo) Lysiam scripsisse καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ᾱ [id est πρώτην] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέθαι. *atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigisse.*

23. ἐδὲν ἔπαθεν, ως ἐγὼ] Lege et distingue, ἐδὲν ἔπαθεν· ων ἐγὼ τὲς παραγενομένες ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. Μαρτυρες. *quarum rerum testes* etc. Vulgo Μαρτυριαι: male, cum ad μάρτυρας prouocauerat; recte, si ad μαρτυρίας. Vtriusque emendationis confirmationem hanc sume ex Orat. XX. Ων ὑμῖν αὐτὲς μάρτυρας τὲς παραγενομένες παρέξομαι. μαρτυρες. Isaeus de Haered. Dicaeog. p. 51. Ων ἐγὼ τὲς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μαρτυρες. Ita legendum: vulgo deest vox μαρτυρες. MARKLAND.

24. μετὰ δὲ ταῦτα] melius vtique conueniet, μεταξὺ δὲ τέτων. interea dum haec geruntur. nisi vulgata hoc solummodo dicere vult, *porro, vt reliqua persequar*. eoque nihil sit aliud, quam formula rhetorica

ἁμὲν μειράκιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, ἔτοι δὲ συν-
39. εισπεσόντες, ἦγον αὐτὸν βίᾳ, βοῶντα καὶ κεκρα-
γότα, καὶ μαρτυρόμενον. συνδραμόντων δὲ ἀνθρώ-
πων πολλῶν, καὶ ἀγανακτέντων τῷ πράγματι, καὶ
δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν λεγο-
42. μένων ἐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
ἄλλες τινὰς μεταμύνειν[25] ἐπιχειρῆντας συνέκοψαν.
ἤδη δὲ αὐτοῖς ἦσι παρὰ τὴν Λαμπῆς[26] οἰκίαν, ἐγὼ
μόνος βαδίζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶ-
ναι καὶ αἰσχρὸν περιιδεῖν ἔτως ἀνόμως καὶ βιαίως
ὑβρι-

transfeundi ab argumento satis iam declarato ad aliud adhuc declarandum.

25. μεταμύνειν] reuocaui hanc probam ex Aldina lectionem, reiecta quae adhuc libris infederat lectione ἐπαμύνειν, quae sine dubio ab Henr. Stephano est inuecta. Verbum μεταμύνειν, tametsi nusquam alias mihi, quod meminerim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, pone aliquem currere, vt eum ab eius raptore liberes et vindices.

26. παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν] Prior lectio erat Λάμπες. mutauit *Stephanus* in Λάμπωνος. non opus erat mutatione, opinor, nisi accentu ûs, Λαμπῆς. cur enim non Λαμπὼ, vt Σαπφὼ, Βαυβὼ, Βασιλὼ in Epigrammate Callimachi, Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ: et innumera eiusdem formae. MARKLAND.

Lectionem λάμπωνος a Stephano primo proditam, siue quod ipse excogitasset, siue quod in libris mstis reperisset, Taylor retinuerat. Mihi visum fuit dubiae Stephani auctoritati certiorem Aldi praeferre. Neque prorsus abhorret a more Atticorum, domos locosue e mulieribus appellare, tametsi rariuscule fit. v. Var. Lect

ὑβρισθέντα τὸν νεανίσκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. 98.1.
οὗτοι δὲ, διότι μὲν τοιαῦτα παρηνόμου εἰς ἐκεῖνον, οὐκ
ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες. ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεα-
νίσκου, ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομένης, ὦ βουλὴ, 3.
καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς, καὶ περὶ τοῦ σώ-
ματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων [27], ἔ-
τι δὲ τυπτόντων * αὐτῶν [28] ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ
ἐμοῦ ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικου- 6.
μένοις ἡμῖν ἁπάντων ἐπικουρούντων· ἐν τούτῳ τῷ θο-
ρύβῳ συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ
μὲν ἄλλοι, οἱ μετὰ τούτου παροινήσαντες, ἐπειδὴ
τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα [29], ἐδέοντό μου συγ-
γνώμην

27. καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων κ. τ. λ.] Quouis pignore decertarim haec verba βαλλόντων et τυπτόντων alterum alterius locum occupasse. Vnusquisque enim aequus pugnae spectator extemplo confitebitur ea acie fuisse concertatum, vt Theodotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀπολογούμενος βάλλεσθαι omnino nequiuerit. Contraria omnia video. TAYLOR.

Post βαλλόντων nonnihil deesse, penes me dubium nullum superest. Fortassis deest haec sententia συνέτρεχον πολλοὶ πολλαχόθεν.

28. αὐτῶν] sic dedi de meo. Subauditur ἐμὲ. *illis adhuc me caedentibus.* libri vulgati dant αὐτὸν.

29. εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] sic distinctum est in vulgatis. quam distinctionis prauitatem hoc modo correxi. εἶδον μετὰ ταῦτα, vt primum postmodum, (vel tempore post,) mihi occurrerunt, (aut me viderunt et mecum congressi sunt,) ἐδέοντό μου — deprecati sunt veniam, excusarunt sese, illi Simonis puta familiares eaque in pugna satellites.

9. γνώμην ἔχειν, ἐχ ὡς ἀδικέμενοι, ἀλλ' ὡς δεινὰ πεποιηκότες. καὶ ἐξ ἐκείνε τε χρόνε τεττάρων ἐτῶν παρεληλυθότων, ἐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν ἐδείς. Σίμων δ' ἔτοσι, ὁ πάντων τῶν κακῶν [30] αἴτιος γενόμενος, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε,
12. δεδιὼς περὶ αὑτῦ· ἐπειδὴ δὲ δίκας ἰδίας ἤσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον [31] ἐξ ἀντιδόσεως, καταφρονήσας με, ἔτωσι τολμηρῶς εἰς τοιῦτον ἀγῶνά με κατέσησεν. ὡς ἔν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τέτων ὑμῖν τὲς παραγενομένες μάρτυρας παρέξομαι. MAR-
15. TYPES. Τὰ μὲν ἔν γεγενημένα, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. ἐβελόμην δ' ἄν, ὦ βελή, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν [32], ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκέσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνωτε τὰ δί-
18. καια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ ἐδὲν μέλει τῶν ὅρκων, ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν ἔτος ἔψευσαι, διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας [33]

30. πάντων τῶν κακῶν] articulum, quo vulgatae carent, e Vindobon. addidi.

31. ἀγωνισάμενον] subaudi ἐμέ.

32. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ] h. e. pari, atque me, religione iurisiurandi moueri, quo nos ambo, antequam ad causae actionem admitteremur, adacti fuimus, atque spopondimus, nos velle rem, prout vere acta fuisset, ita enarrare. Quod iusiurandum, vt ille contemsit et violauit, falsa referens, ita ego contra vera referens sancte colui.

33. συνθήκας] habemus hic exemplum rei vere

πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβλεύσας ἀπέ-
σησα αὐτῇ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ 21.
ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς
πλείσους, κατὰ τὰς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐ-
τῶν [34] a. ἔτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φάινεται ποι-
ήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους [34] b. ἡ-
μᾶς, καὶ κωμάζων, καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων, καὶ 24.
νύκτωρ εἰσιὼν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. ἃ χρὴ μά-
λιστα, ὦ βουλὴ, τεκμήρια νομίζειν, ὅτι ψεύδεται
πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ, ὡς ἄπιστα εἴρηκε. τὴν
γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ δια- 27.
κοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο. καίτοι θαυμαστὸν, εἰ τὸν
ἑταιρήσοντα πλειόνων ἐμισθώσατο, ὧν αὐτὸς τυγ-
χάνει κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἥκει τόλμης, ὥστε ἐκ
ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ
τῶν δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι [35] 30.
φησί· καίτοι πῶς εἰκὸς ἦν, τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦ-
τα ἐξαμαρτάνειν, οἷα κατηγόρηκεν ἔτος, ἀποσε-
ρῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμάς· ἐπειδὴ
δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀποδόναι τὸ ἀρ-
γύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους [36] τῶν ἐγκλημάτων, 33.
μήτε

gestae, quam vnquam euenisse negat Aeschines in or. adu. Timarchum, scil. ἑταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον.

34 a. περὶ αὐτῶν] aut hac de causa vniuersa, aut de tercentum illis drachmis peculiariter.

34 b. ἄμ'] Absit inane istud et otiosum vocabulum, quod creuit ex vicinia τῇ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

35. κεκομίσθαι] scil. παρ' ἡμῶν.

36. ἀφειμένους] qui credibile est nos fuisse tam tar-

μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γάρ, ὦ βελτί, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται. καὶ δεῖναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενος αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου, τοι-
36. αῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ μειράκιον [37]· ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας ἀδέποτ' ἀργύριον [38], ἀδὲ μνείαν περὶ τότε ἀδεμίαν ποιησάμενος. φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτῇ θύραις ὑπ'

 ἐμοῦ

dos et tam ſupinos, vt reſtitueremus quidem illi numos ſuos, cautionem autem illam omitteremus, vt nempe ſyngrapham ab eo exigeremus ipſius manu conſcriptam, qua teſtaretur, non modo numos a nobis acceptos tuliſſe, verum etiam eo facto ius ſuum nobis remiſiſſe, ob illa verbera aliasque iniurias nos in iure perſequendi, et quicquid inter ſe atque nos interceſſiſſet ſimultatum atque rixarum, id omne hoc pacto deciſum atque expunctum eſſe. Eiusmodi enim ſyngrapha Atticis ἄφεσις appellabatur, et qui eam impetraſſet, ἀφειμένος.

37. ὑβρίζειν τὸ μειράκιον] malim εἰς τὸ μειρ. non quo neſciam, perinde dici ὑβρίζειν τινά, quam εἴς τινα. neque hoc me fugit, defendi poſſe τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιούτοις. Sed planius atque mollius illud eſt, quod commendo.

38. ἐγκαλέσας ἀδέποτ' ἀργύριον] Recte: *non accuſans me pecuniae* iniuſtae detentae. Iſocrates Trapezit. init. εἰ δὲ δόξω μηδὲν προσηκόντως τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον: *tantam pecuniam petere*, vertit *Wolfius:* parum plene. Dion. Halicarnaſſ. in *Iſocrate*, hunc locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit ἐγκαλέσαι: forte rectius: et προσῆκον pro προσηκόντως: quod melius puto. MARKL.

ἐμοῦ δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. Φαίνεται δὲ πλεῖαν ἢ τέτταρα σάδια ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ 39.
μειράκιον, ἀδὲν κακὸν ἔχων καὶ ταῦτα πλέον ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἔξαρνός ἐστι λέγειν δ', ὡς
ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τότε ὄστρακον 39
ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπείλησεν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτενεῖν· καὶ
ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ δὲ 40 ἡγοῦμαι, ὦ βου- 42.
λή, ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι, ὅτι ψεύδεται, ἐὰν μόνον ὑμῖν τοῖς εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιθανόν,
ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐπὶ τὴν
Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν, μετὰ τοῦ μειρακίου, 99.1.
τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνειλεγμένων; εἰ
μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμην, ὥστε ἐπιθυμεῖν εἰς
ὧν πολλοῖς μάχεσθαι· ἄλλως τε καὶ εἰδὼς, ὅτι 3.
ἀσμένως 41 ἂν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὑτοῦ·
ὃς καὶ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσήει βίᾳ, καὶ
ὅτε τῆς ἀδελφῆς, ὅτε τῶν ἀδελφιδῶν ἐρωντίσας,
ζητεῖν

39. ὄστρακον] testam vinariam ingentem, quo illam in iptius, Simonis puta, capite confringeremus, eoque ipsum necaremus.

40. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι] particulam δὲ interposui ex mente Stephani, qua vulgatae carent. poterat tamen etiam alio modo locus emendari; scil. sic — πρόνοια. ἃ ἐγὼ ἡγοῦμαι. Quam facile factu sit, vt ἃ in concursu cum extrema litera vocabuli πρόνοια absorberetur, nemo non vltro cernit.

41. ἀσμένως] Fortasse ασμενος erat Ατττικώτερον. Ita *de caede Eratosth.* ασμενη με ἑωρακυῖα, et paucis interiectis Εκάθευδον ασμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ. TAYLOR.

ζητεῖν με ἐτόλμα· καὶ ἐξευρὼν οὗ δειπνῶν ἐτύγχα-
6. νον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με· καὶ τότε μὲν ἄρα, ἵνα
μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον, συμφορὰν ἐμ-
αυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρό-
νος διεγένετο, πάλιν (ὡς οὗτός φησιν) ἐπεθύμησα
περιβόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ
9. μειράκιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ,
ὡς ἄρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμην ἀνοη-
τότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲ
διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα·
παρ' ἐμοὶ δὲ ἐτύγχανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν
12. πιστὸν, ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πό-
λεως ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην·
ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, πάλιν [42] ἦγον αὐτὸν [43] ἐπὶ

42. πάλιν] Bene ferri potest recepta punctura, non nego. Πάλιν vice versa. Ex contrario. Ita modo, Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος ειην, ἡσυχίαν ἦγον — ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, παλιν ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι. Et *Sophocl. Electr.* 648.

Ει μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
Ει δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν εμπαλιν μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ' ἀληθὲς. οὐδὲ βουλεύσῃ παλιν.

σχ. Εἰς τοὐπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Aeich. *c. Timarch.* Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως· παλιν δὲ μετὰ τοῦτο αντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. *Opponere* mores hominis moribus ciuitatis. *Plat. Charmid.* Εὰν μὲν γὰρ μὴ φῷ εἶναι σώφρων, ἅμα μὲν ἄτοπον αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ τοιαῦτα λέγειν, ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω — ἐὰν δ' αυ φῶ, ἴσως ἐπαχθὲς φανεῖται. Plutarch. *Sympos. lib. 1. Probl. 3.*

τὴν οὐσίαν τὴν Σίμωνος, ὃ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν; καὶ ἐπεβάλευον[44] μὲν αὐτῷ, ἕτω δὲ ἦλθον ἀπαρασκευος, ὥστε μήτε φίλους, μήτε οἰκέτας, μήτε 15. ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα; εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικερῆσαι μέν μοι ἐκ ἂν ἠδύνατο, μηνύ-

σαι

init. Ρωμαίοις ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος, ἐν ὑπατικὸν προσαγορεύεσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἐμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ Φέβεσθαι
Ὧρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάνθη. μετὰ δ' ἦγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπον
Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.

Iosephus denique scriptor, vt quibusdam placere video, Ἀττικίζων *Antiq.* III. 11. 2. Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διέκρινεν ἕκαστον ὅ, τι τρέφοιντο, καὶ ὁ πάλιν ἀπεχόμενοι διατέλοιεν. Haec, inquam, et lautiora fortasse adduci poterant, quae tamen ex meo animo delere non possunt lectionem, quam diu elegantiorem esse mihi persuaseram. Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτόν. κ. τ. λ. Noster paulo superius. Ἐπειδὴ δὲ ἦμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον — ἀφικνεμαι πάλιν. Isocr. *Panegyr.* Λέγεται δ' ἦν περὶ μὲν Ἀμαζόνων· ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν ἐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν. Demosth. *de falsa legat.* Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης. TAYL.

43. αὐτὸν] conuenientius videtur αὐτὸς. ipse egomet, vltro, sponte mea. nam αὐτὸν ipsum per se a legente quoque facile subauditur post praemissum τὸ μειράκιον. At vocabulum, in quo caput rei versatur, omitti non debebat.

44. καὶ ἐπεβάλευον] Imitatur hunc locum *Cicero* in ea *pro Milone.* SALMASIVS.

σαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον[45], εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθείας ἀφικόμην, ὥστε
18. ἐπιβελεύων Σίμωνι, ἐκ ἐτήρησα αὐτὸν, ὃ μόνον οἷόν τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν[46], ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλθον, ὃ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείσων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκοπήσεσθαι[47] ὥσπερ κατ'

K 5 ἐμαυ-

45. ἢ βασανιζόμενον] Seruus ergo erat Theodotus. neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et constat Plataeenses ciuitate attica donatos fuisse. Nodum hunc non expedio, nisi si quis maiorum Theodoti se vltro in seruitutem dedit.

46. ἢ μεθ' ἡμέραν] Laeuum hominem et quotidiani cerebri, qui Lysiam adeo ἀμέσως his verbis incrustauit! Tu dele securus, quod ille obdormiscens inflixit. Sensus et oppositio est. ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur *Antiph.* Κατηγορ Φόνε ἀπαράσημος. Οὐ γὰρ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδορεῖτο. TAYLOR.

Sic, vt nunc restitui, dant superiores editiones, Taylorana vetustiores, omnes. Vnus Taylor ausus est verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione sua excludere, nescio qua mente, aut qua de causa. Quam enim prodidit, illa nulla est. Ergone de die quoque fortunis vitaeue alicuius insidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem satis non esse, vt eum noctu aggrediaris. potest enim fieri, vt ab aggressore, quamuis noctu, oppressus, tamen stipatores secum habeat, a quibus protegatur, aut, si res in loco celebri geratur, vt multi ad clamorem concurrant. Nisi solum, in loco deserto opprimis, nil agis. Lux tenebraeue perinde valent ad caedem seu accelerandam, seu impediendam.

47. συγκοπήσεσθαι] Ita ex faecibus *Aldinis*, σκο-

ἐμαυτῷ[48] τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ 21
τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ
ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥᾴδιον γνῶναι, ὅτι
ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω[49], ῥίψαν θοι-
μάτιον, φεῦγον ᾤχετο· ἕτοι δὲ αὐτὸ ἐπεδίωκον·
ἐγὼ δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾠχόμην· καίτοι ποτέ- 24.
ρους χρὴν αἰτίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς
φεύγοντας, ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν
γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον, ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ
περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποι-
ῆσαι κακόν. ἃ τοίνυν ταῦτα * μὲν εἰκότα[50], ἄλ- 27.
λως

πήσεσθαι, egregia et iam solita laude restituit *Steph.* Dolet post haec non sat habuisse Schottum, aut putasse suum συγκαθίζεσθαι aliquid posse. Quanquam arbitror eum ita legisse, neglecto monitu: ἔ αὐτὸς ἐμελλεν ὑπὸ πλείσων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκαθίζεσθαι. Συγκοπήσεσθαι item Cod. noster *Coislin.* TAYLOR.

48. ὥσπερ κατ' ἐμαυτῷ κ. τ. λ.] Coniectaui verba sic esse legenda, cum sint sine dubio mendosissima, ὥσπερ παρ' ἐμὴν τὴν προτεραν διανοιαν ἐξευρίσκων ἵν' κ. τ. λ. TAYLOR.

Bene habet h. l. et significat, ac si actionem aduersus me ex titulo vulneris caedisue praemeditatae ipse excogitassem atque machinatus essem. Quod Taylor coniecit, id a graeca structura et indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμῦ διάνοιαν. Sed abit ea sententia, quam oratori imputat, ab eius mente, et hiat oratio, si eam sequimur, nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur.

49. ὡς ἔγνω] scil. τὰ γιγνόμενα, vel ὅτι διώκεται.

50. ταῦτα μὲν εἰκότα] particulam μὲν de meo ad-

λως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται [51], ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μειράκιον, ἐκ τῆς ὁδῦ ἦγον βίᾳ· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ, τέτων μὲν ἐχ ἡπτόμην, τῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην. ἔτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βίᾳ, καὶ ἐμὲ ἔτυπτον· καὶ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τέτων [52] ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν ἔτοι τυγχάνεσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἄν ποτε ἔπαθον, εἰ τἀναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν· εἰ πολλὰς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμαχόμην αὐτῷ, καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον [53], καὶ καταλαβὼν ἄγειν βίᾳ ἐζήτεν· ὅπᾳ νῦν, τέτε ταῦτα πεποιηκότος, ἐγὼ εἰς τοιῦτον ἀγῶνα καθέςηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς

didi, quae libris omnibus deeſt. non itaque licet occurrere, probabilia quidem haec eſſe; neutiquam autem illos [Simonem eiusque ſodales] ita reapſe egiſſe.

51. πέπρακται] πέπλασαι Steph. Non dico nullo cum ingenio: hoc leue eſt, ſed errore putidiſſimo. Senſus eſt: *Non ſunt hae bellulae argumentationes, et vero tantum ſimiles, cum res ipſa aliter interea ſe habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, ſed quod factum eſt.* Nihilo aliquando leuiorem gratiam init, qui veram auctoris lectionem aſſerit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

52. περὶ τέτων] ea de cauſa, illas ob res. περὶ ὧν qua de cauſa, vel quas ob res.

53. poſt ἐδίωκον aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt τὸ μειράκιον. ſed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri poſſit.

τῆς ἀσίας τῆς ἐμαυτῆ ἀπάσης κινδυνεύω; τὸ δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς καὶ ἐπιβεβλευθεὶς ὑπ' ἐμῆ, ὡς φησιν, ἐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς * ὑμᾶς 54. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποτερῶνται ὧν 39. ἐπιθυμοῦσι, καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, ἕτος δὲ χρόνοις ὕστερον. ὅτι μὲν ἔν, ὦ βελὴ, ἀδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγενημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. Οὕτω δὲ διάκεισμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων 42. διαφορὰς, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος, καὶ κατεαγεὶς τὴν κεφαλὴν 55 ὑπ' αὐτῆ, ἐκ ἐτόλ-

54. εἰς ὑμᾶς] sic dedi de meo. vulgati daut εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit. *per vniuersum quadriennium nobis diem dicere non sustinuit.* Verum hoc significatu ἐπισκήπτεσθαί τινι dicitur, non εἴς τινα. quod posterius multum diuersum quid significat, scilicet deferre ad forum vel iudicium aliquod actionem in aliquem. Cum iudices designantur, vsurpatur εἰς. cum reus, tum datiuus. Dedi ergo εἰς ὑμᾶς. *ad vos appellare.* alloquitur iudices huius actionis de vulneribus praemeditatis, senatum' puta areopagiticum.

55. κατεαγεὶς] »Licet τὸ κατεαγεὶς bene incline»tur ab ἄγω frango secundum leges, tamen non est »in vsu, et alibi me legisse non memini, et credo le»gendum κατεαγώς.» PALMER.

Non sua laude fraudandus est vir ingeniosissimus, quemque propter summam eruditionem semper maximi merito feci. *Lucian. Diolog. meretric. Cochl. et Parthen.* statim ab initio. Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν κατεαγοτας τὲς αὐλὲς φέρεις; Aristoph. *Plut.* 155.

Αντὶ δὲ θράνες, ϛάμνε κεφαλὴν κατεαγοτος. *Demoſth.* item *adu. Conon.* Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγεναι φήσομεν. Et eſt plane Attica locutio. Sed καταγεὶς, licet non dicatur iſtorum hominum more, pace *Palmerii* dico eſſe in vſu, cum καταγὲν ὀϛῶν video laudari ex *Galeno*. Si quid tamen mutandum erit, ſuadeo legere non κατεαγὼς, ſed κατεαγεὶς. Ea enim reſolutio Atticorum inuenitur extra παρακείμενον. Υϛερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὁ μονὴν ἀναβὰς (Θαύματα haec, non ῥήματα, ſi fas ſit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ημιονειον ἀναβὰς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συντρίβην, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεαγην. Andoc. *de Myſter.* Et *Ariſtoph. Veſp.* 1418.

Ανὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καὶ πως κατεαγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

Ακθε, μὴ φεῦγ' ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατεαξ' ἐχῖνον.

Sed reperitur etiam extra Indicatiuum. Modo noſter ἀλλήλων κατεαξαντες τὰς κεφαλάς. Vſurpat etiam *Etymolog. M.* quem minime deceret, ſi abnorme fuiſſet. Ηγαλέην κάλπιν ἀειρομένην . . . . τὴν κατεαγειαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. κ. τ. λ. Κατεαγῶτιν item apud *Ariſtoph.* ſi fides Lexicis. Ita *Epictetus*, c. 3. κατεαγεισης γὰρ αὐτῆς, ἐ ταραχθήση. Et 25. Οταν τε γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεαξη τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐϛιν εὐθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐϛίν. Ισθι ἕν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγη, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλε κατεαγη. Haec dixi, vt planum faciam ambiguam eſſe omnino fidem eorum, qui nobis Atticas locutiones venditant. V. *Magiſter* in Καταγῆναι, quem hic locus Lyſiae non vno vulnere confodit. TAYLOR.

καταγεὶς τὴν κεφαλὴν] Potius κατεαγεὶς: hac

ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι [56]· ἡγέμενος δεινὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν [57] ἐφιλονεικήσαμεν ἡ- 100.I
μεῖς πρὸς ἀλλήλους, τέτε ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς [58] ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ [59] καὶ ἀδε-
μίαν.

enim forma vtitur ſupra, κατεάγη τὴν κεφαλήν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Demoſthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Paullo ante: ἔτος δὲ χρόνοις ὕστερον. Vox χρόνοις denotat *longum tempus*, quod plenius effert Lucas VIII, 29. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτὸν, *longo enim tempore illum corripuerat*. Aelianus Var. Hiſt. IV. 25. de quodam dementi Thraſyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀῤῥωστήματι τέτῳ. Et ita Ioſephus Antt. Iud. XVI, 4. p. 716. Ed. Hudſon. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν etc. quid iſtud ὡς ἔγνω? Coniicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paullo ante, recte *Stephanus* συγκοπήσεσθαι. *Schotti* συγκεφίζεσθαι neſcio quid velit. MARKLAND.

56. ἐπισκήψασθαι] ἐπισκέψασθαι *Ald.* Veram lectionem ſubmonuere *Steph.* et Scal. Vide *Harpocrat.* et ad eum *Valeſ.* Eſt tamen vbi hanc *Stephani* diligentiam deſideres. *Iſaeus de Pyrrhi hereditate.* pr. ἐπισκεψαμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. vbi pariter legendum eſt ἐπισκηψαμενοι. TAYLOR.

57. παίδων] Melius παιδικῶν, vt infra. TAYLOR.

περὶ παίδων] Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λοιδορίας, etc. vbi vulgo male diſtinguitur poſt φιλονεικίας. MARKLAND.

Praetuli παιδικῶν.

58. τινας] malim τινα in ſingulari.

59. ἔπειτα δὲ καὶ] malim δὲ abeſſe, quod poſt ἔπειτα omitti ſolet.

μίαν ἡγέμην πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅσις [60] μὴ
3. ἀποκτεῖναι βελόμενος ἔτρωσε. τίς γὰρ ἔτως ἐστὶν
εὐήθης, ὅσις ἐκ πολλῆ προνοεῖται, ὅπως ἕλκος τὶς
αὐτῆ τῶν ἐχθρῶν λήψεται; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι καὶ
οἱ τὰς νόμες ἐνθάδε [61] θέντες, ἐκ εἴτινες μαχεσά-
μενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλὰς,
6. ἐπὶ τέτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσα-
σθαι (ἢ πολλὲς γ' ἂν ἐξήλασαν) ἀλλ' ὅσοι ἐπιβου-
λεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖ-
ναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιέτων τὰς
τιμωρίας, ἔτω μεγάλας κατεκήσαντο· ἡγού-
μενοι,

60. ὅσις] Vir doctiſſimus mihi ſubindicauit ὅ τις eſſe legendum, τραῦμα ſc. Acute! Quamquam et vulgatam lectionem tolerari poſſe non negat. Quod potius laudo. Conſimile eſt enim, quod habet *Polyaen. Strateg.* prooem. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅσις ἀλκῆ χρησάμενος πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR.

τραύματος, ὅσις μὴ ἀποκτεῖναι etc.] Lege et diſtingue, τραύματος, ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βελόμενος, ἔτρωσε: *vulneris, quod aliquis, ſine animo occidendi, inflixit.* Lucianus Dial. Apoll. et Merc. p. 236. καὶ μάλιστα ὁποσα (ſc. τραύματα) ὑπὸ τῆ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη. MARKLAND.

Bene habet ὅσις, rectèque defenditur a Tayloro. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας ἐδὲν πρὸς τῆτον εἶναι, ὅσις —

61. νόμες ἐνθάδε] num interponendus ſit iteratus articulus τὰς, in dubio relinquam. certum hoc eſt leges ſolummodo eas deſignari, quae in *hoc* foro, areopagitico puta, obtinent, et ſecundum quas *hi* ſenatores, Areopagitae puta, decernunt.

μενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβέλευσαν [62] καὶ πρὸνοήθησαν, ὑ- 9.
πὲρ τέτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ μὴ
κατέσχον [63], ἀδὲν ἧττον τό γε ἐπ' ἐκείνων [64] πεποι-
ῆσθαι. καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς
ἅτω διέγνωτε περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν εἴη, 12.
εἰ ὅσοι ἐκ μέθης καὶ Φιλονεικίας, ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ
ἐκ λοιδορίας, ἢ περὶ ἑταίρας μαχόμενοι, ἕλκος ἔ-
λαβον, ἢ ὑπὲρ τέτων, ὧν, ἐπειδὰν βέλτιον φρονή-
σωσιν, ἅπασι μεταμέλει, * ἕτως ὑμεῖς [65] μεγά-

λας

62. ἐβέλευσαν] verba βελεύειν et βέλευσις in foro attico vſurpantur de facinoribus praemeditatis, vt vulneribus, caede.

63. κατέσχον] id eſt ἐπέτυχον. obtinuerunt, potiti ſunt ſperatis et propoſitis. κατέχειν ſiue ſimplex, ſiue cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινος, compos alicuius rei fieri, bene graecum eſt, et a Diodoro Siculo crebro vſurpatum.

64. τό γ' ἐπ' ἐκείνων] malim datiuum pro genitiuo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipſis voluntatis atque ſtudii eſſet, quod per eos ſtaret. Aut alias cum Vindobon. legendum eſt τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect.

65. ἕτω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri, οὕτω υμεις και μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥϛε κ. τ. λ. Schottus interea neſcio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. *Coisl.* ποιήσεσθαι. TAYLOR.

ἕτω και υμεις μεγάλας] Voces καὶ ὑμεῖς delendas cenſet *Schottus*. Et ſane ſuperuacuae ſunt. Sed pauca delenda ſunt ex hoc Auctore, qui Defectibus ſaepius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: ἕτω ζημιας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥϛε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας

15. λας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας * ποιήσασθε[66], ὥστε ἐξελαύνειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος. θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου[67] τῆς διανοίας[68]. οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲν, τῶν εὐηθεστέρων· τὸ δὲ, τῶν
18. πανουργοτάτων. ἐβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίσησθε, ὅτι πολὺ ἂν δικαιότερον[69] αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ τῆς πατρί-

δος

ἀποφήναιμι, Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo post lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND.

Sine dubio dederat Scaliger ἅττως ὑμᾶς. vt ego dedi. illud καὶ nasci potuit e similitudine, quae literae ς cum sigla καὶ significante intercedit.

66. ποιήσασθε] sic rursus de meo dedi, in optatiuo, pro ποιήσεσθε vulgato.

67. τούτου] imo vero τοῦτον. in primis autem hunc miror propter eius rationem cogitandi. Vocab. διανοίας bene habet.

68. τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονοίας, *dissensionis secum*, vt loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

69. πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον —— ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima. Καὶ μὲν δὴ πολυ αν δικαιοτερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ — Et *Isocr.* περὶ ἀντιδοσ. Ὡς εἰ συγχωρήσαιμι τῷ κατηγόρῳ. — πολυ αν μᾶλλον δικαιοτερον ἐπιεικὴς εἶναι δοκοίην ἢ ζημιωθείην. Rursus noster *pro Milite*. Ἐχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ὧν ὠφελοίμην αν πολυ δικαιοτερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR.

δος [70] εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν ἔν ἄλλα ἐάσω· ὃ δ' ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι, καὶ τεκμήριον 21.
ἔσεσθαι τῆς τότε θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τότε μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γὰρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τὸς πολεμίους μάχης, καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν στρατείας [71], ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχητι, καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ παυστρατιᾷ τῶν 24.
πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας ἀκοσμιώτατος [72] εἶναι καὶ πονηρότατος [73], μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατη-

70. ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ὁσίας — κινδυνεύω. Alia res est κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc est *reorum*, et in iudiciis, *de* patria, ne exulent, periclitantium: Istud, *fortium* et bonorum Ciuium, *bellis*, aut alioqui, *pro* patria periclitantium. Exempla in quauis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: vt Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

71. στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istum librariorum *scopulum* remoui, Hoc exspectauerim ab aliud agente. Noui tamen Codices, qui quasi dedita opera *in* ea *Charybdi* perpetuo *laborant*. TAYLOR.

στρατιᾶς] Lege, στρατείας *expeditionis*: vt Orat. XVI. MARKLAND.

72. ἀκοσμιώτατος] sic auctore dedi Tayloro. in vulgatis est κοσμιώτατος. *pudori atque disciplinae militari aduersantissimus atque negligentissimus.*

73. πονηρότατος] καὶ πονηρότατος *Coisl.* Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea est notio τῆ δόξας (non repetenda

στρατηγῶν ἐξεκηρύχθη. ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ
εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ὁ νόμιμόν ἐστιν
27. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· ἢ-
τοι εἰσιν οἱ βίᾳ εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες,
ἢ τοι οἱ διώκοντες, ἢ τοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπά-
ζοντες ἡμᾶς, ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι, τὰ δίκαια ψη-
φίζεσθε, καὶ μὴ * με περιίδητε [74] ἐκ τῆς πατρί-
30. δος ἀδίκως ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύ-
νους κεκινδύνευκα, καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούρ-
γηκα· καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι,
οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδείς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν.
ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεη-
33. θείην, εἰ μόνον εἴ τι πάθοιμι, ὧν Σίμων βούλεται,
ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμά-
των, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

credo, quae alibi dixi) vt ſocietatem cum κοσμιώτατος hic loci plane refugerit. Fortaſſe Δόξας ἀκοσμιωτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

74. μή με περιίδητε] pronomen de meo interpoſui.

Admonitio. Ad notam n. 86. p. 127. adde iſtaec. Niſi haec eſt loci ſententia. Conſentaneum eſt alios horum mala eſſe recordaturos. quanto itaque magis hi ipſi malorum ſuorum erunt memores.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ, ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem iure haec quaestio sedem habet, quo superior. Cum serua communi aere redempta duo Ciues Athenienses communiter consueuere. Lite tandem oborta, et habita bonorum permutatione, *(ius illud Atheniensibus proprium, de quo vide* Demosth. Orat. *integram* adu. Phaenippum *de ea re habitam*, Petit. LL. Attic. *p.* 281. *et seqq.* Sigon. de Rep. Athen. IV. 4. Budaeum, Comment. L. Gr. *pag.* 91. *Edit.* Rob. Steph. Vales. *ad* Harpocr. *p.* 342.*) amicorum tamen opera facta est redintegratio, et res vtrinque in solidum restituuntur. Mulierem tamen ὁ διώκων quisquis fuerit, domi apud se conclusam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum est ad manus, et postulatur τραύματος ἐκ προνοίας.* TAYLOR.

Θαυμαςόν γε, ὦ βȣλὴ [2], τὸ διαμάχεσθαι [3]
περὶ τȣ́τȣ, ὡς ȣ̓κ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί·
καὶ τὸ μὲν ζεῦγος, καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ
ἀγρȣ̃

1. Multis modis mihi videtur haec declamatiuncula in vmbra Scholae μελετᾶσθαι, ad imaginem superioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in scriptis Codd. vt fieri solet, perpetuo adhaesit, Περὶ ȣ̃ καὶ πρὸς ὅν. *Caius* et *Titius* erant

ἀγρᾶ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον 4, μὴ ἂν δύνασθαι 42. ἀρνηθῆναι, ὡς ἐκ * ἀπέδωκα 5· Φανερῶς δὲ περὶ

τούτων

sequioris aeui oblectamenta, non eius, quod Lysiam tulit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, vt Librarius ob Auctorum in hac causa ignorationem, addo etiam orationis portentosam deprauitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὃν ἀδηλον. *Valesius* ad *Harpocr.* v. Ἀπολαχεῖν coniecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσιδίππου, siculneo nimis argumento innisus. Vtcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR.

Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἄδηλον. Valesius ad Harpocrat. p. 18. suspicatur, hanc orationem eandem esse cum ea, quae a veteribus citatur κατὰ ποσειδίππου

2. ὦ βουλὴ] alloquitur senatum areopagiticum.

3. τὸ διαμάχεσθαι] hic videtur non solummodo τουτονὶ *hunc*, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est ποσειδιππον, interponendum esse. Nam haec est, non actio, sed defensio.

4. ἔλαβον] cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio eluceseet ex historia, quam vide in hypothesi. TAYLOR.

Non satis habuit Taylor hanc nouam lectionem ἔλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, eiecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animaduertens, insequente consonante, saltim ἔλαβε dandum fuisse. Verum hoc leue est. Grauius hoc, quod haec noua lectio rei gestae aduersatur. Reuocaui ergo veterem lectionem ἔλαβον, quae est prima persona singularis. *quae ego ex illius fundo ceperam atque abstuleram.*

5. ἀπέδωκα] sic, in prima persona singul. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, ἀπέδωκε. *infitiari nequit, me illi reddidisse omnia, quae ex*

τέτων διαλελυμένον, ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπε μὴ κοινῆ [6] ἡμᾶς [7] χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν [8] δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος,

eius re ruſtica vel familiari abſtuliſſem. ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδέδωκα eſt idem atque *φάσκειν, ὅτι οὐκ ἀποδέδωκα affirmare me non reddidiſſe.* negatiua particula poſt verbum ἀρνεῖσθαι iterari ſolet.

6. μὴ κοινῆ ὑμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μηδὲ κοινῆ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: *negare, neque concedere nos eâ communiter vti.* Conſtructio hoc poſtulat. MARKLAND.

μὴ bene habet. Conſtructio haec eſt. ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ κοινῇ. inſtiari nos vnquam conſentiſſe in vſum illius ancillae communem.

7. ὑμᾶς] ſic vulgo. Reſtituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odioſa ſegnities, quae tam craſſum errorem nobis reſeruauit expiandum. TAYLOR.

8. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Grauiſſimum comma, et *tribus Anticyris* vix *ſanabile!* Ex iſtis vulgatorum librorum φανερῶς ἐστι ποιησάμενος, quis non protinus exclamabit, vindicate aliquis actutum haec in Barbariem, quam decet, καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλε. Sed vtcunque emendari poſſunt leui opera. Quo pacto, admoneris ex ſequentibus. Ἰν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Noſter poſt pauciſſima. Διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας ἀδέποτ' ἀργύριον. Id. *c. Sim.* φανερὸς εἶ δαπανηθείς. Iſaeus *de Dicaeogenis haered.* Et eadem ratione, *Iſocr. de permutatione* ἐδηλωσαν δ' ὅτω διακείμενοι. Herodot. *Erat.* 21. Ἀθηναῖοι — δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα ἐπαίξον γενόμενον κακοτεχνήσαντα ἐς Δημάρητον, δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. et

eodem ſpiritu, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν προθυμος ἦν τῶν Αρκάδων τὰς προεξώτας αγινεων. Aeſch. π. τῆς παραπρεσβ. Edit. Steph. p. 33. Ενταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς εξιξαμενος αὐτῇ καταφανης ἦν. Xenoph. ἀναβασ. l. 2. fin. ςεργων δὲ φανερος μὲν ἦν ἐδέναι, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τότῳ ενδηλος ἦν επιβελευων. Plutarch. *in Pericl.* Γενέσθαι πάντων επιφανεςατος αφειδησας τῆ σώματος. Inſiguiter omnium maxime *Demoſth. c. Mid.* Οὐ μόνον δήπθ τῆ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβελευμενος ὁ τοιῆτος υβριζων ἐςὶν ἤδη φανερος. Expediuimus Graeca. Quid reſtat? γρίφος. Sphinx ipſa. Age, diuina. Ciuis Athenienſis aeger animi et dimidiatae Veneris impatiens, ſcortum, quod deamauit, maluit ſolus in ſomnis amplecti; atque, vt erat ingenioſus amor, tale aliquid commentum comminiſcitur, quo poſſet tam pretioſa ſupellex in eius domum tota tranſire. Facta eſt vtrinque agrorum, ſeruitutum etc. permutatio. Conſtat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερος (vt monui) ἐςι ποιησάμενος. Iam vero βελόμενος ταληθῆ λέγειν (audis veritatem veritate veriorem) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἢ (ſic vulg.) ἔλαβεν, permutationis ſc. reciprocae, ἐκ αν αλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τότων συνήλλαξαν. Supereſt vt complanem. Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερος ἐςι ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν α ἔλαβεν, ἐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ. Supra. Οσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ελαβεν (nunc ſaltem deprehendis neceſſitatem iſtius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς ἐκ απεδωκε. TAYLOR.

Φανερῶς] Lege, φανερός ἐςι ποιησάμενος' *patet eum feciſſe.* Sic paulo poſt, φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Iſaeus de Haered. Dicaeogenis, p. 55. εἰς τὰς φίλας φανερὸς ἦ δαπανηθεὶς ἐδέν, *patet te in amicos nihil impendiſſe:* ita bene emendauit *Stephanus*, pro

μενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν [9] ἃ ἔλαβεν, 101. f.
ἐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν (βουλόμενος ταληθῆ λέγειν)
ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλα-
ξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν [10] αὐτὸν κριτὴν 3.
Διονυ-

Φανερῶς. Centies in Libris commutantur *o* et *ω*. vnde puto Matthaeum ſcripſiſſe ὅτως, vbi nunc legitur ὅτος, cap. V, 19. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ ὅτως, μέγας κληθήσεται etc. praeceſſit enim, καὶ διδάξῃ ὅτω τὸς ἀνθρώπες, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui reſpondet altera pars ſententiae. vt enim ibi διδάξῃ ὅτω, ita hic διδάξῃ ὅτως: et vt illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. MARKLAND.

9. ἀπέδωκεν, ἃ ἔλαβεν] ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur, (ſac Poſidippum eſſe) in rus defenſoris impreſſione facta, res eius pari modo abſtulerat, atque defenſor actoris.

10. ἀπολαχεῖν] locus hic in Lyſiacorum difficilliſimis. Aut ſententia caret ἀπολαχεῖν ſiue id eſt, quod vult Taylor, ſiue id, quod Harpocratio maiori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult eſſe *ſorte carere*, a ſorte non renunciari. hic contra, a ſorte ad munus aliquod deſignari, eique praefici. Aut locus in mendo cubat, et deſunt nonnulla. Aut denique, ſi nihil hic deeſt, quod aio, rectèque ſe omnia habent, neceſſe eſt, vt ἀπολαχεῖν h. l. ſignificet, *ſententia ſua cauſam alicui abiudicare.* quod ſi admittitur, liquida et expedita ſunt h. l. omnia, et haec eſt ſententia. Vellem illum, iudicem in Dionyſiis cum ageret, tribui meae victoriam non abiudicaſſe, quo victoria tribui meae adiudicanda teſtatum feciſſet, inter nos gratiam eſſe reconciliatam, quemadmodum etiam ſe, ſi ſors ſibi ſecunda eueniret, iudicaturum eſſe tabulis ea de re conſcriptis ſpoponderat, antequam a ſorte ad iudican-

Διονυσίοις· ἵν' ὑμῖν [11] φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ ἔγραψε μὲν ταῦτα [12] a. εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διο-
6. κλῆς ἴσασιν. ἀλλ' οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι, μὴ διομοσαμένοις, περὶ τῆς αἰτίας, ᾗ ἐγὼ φεύγω. [12] b. ἐ-

dum admitteretur. Verum postmodum fidem datam fefellit, aliique alicui tribui victoriam adiudicauit, nostrae abiudicauit, quo facto animum adhuc infestum prodidit. Ad proximum κριτὴν subauditur ὄντα vel λαχόντα.

11. ἵν' ὑμῖν κ. τ. λ.] Fugitiuam particulam ἂν reduci moneo, quam, tametsi non video eius necessitatis, vt locus sine ea plane constare nequiuerit, necessariam tamen, ex hoc loco post cognatum sonitum facile excidere posse arbitror. ἵν' αν ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο. TAYLOR.

ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο etc.] Non opus est, vt legamus γένοιτο. vide ad Orat. primam. Caeterum haec et quae sequuntur obscuriora sunt, et deprauata: praesertim ista, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quae mihi mera aenigmata sunt. Mox, pro ἀποκτενών, scribe ἀποκτενῶν, *occisurus*. MARKLAND.

12 a. ταῦτα] Video nonnullis placere τοὔνομα. *Nomen* inter competitores referre. *N. c. Agoratum*, ὡς Αθηναῖος τουνομα επιγραφομενος. Omnino consulendus locus *Arriani* in *Epictet.* I. 19. Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Αὐγούστου. Λέγω αὐτῷ, Ανθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Αλλ' οἱ τὰς φωνὰς (*Casaub.* in notis MSS. φορμούλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες. γραψουσι το εμον ονομα. De ludis Nicopolensibus. TAYLOR.

12 b. ᾗ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Πε-

πεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἂν, ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ [13] κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέζετο [14]. ἀλλ' ἦν, εἰ βέλεται, ἐχθρός· (δίδωμι γὰρ αὐτῷ τοῦτο· ἀδὲν γὰρ διαφέρει) ἀκὸν ἦλθον [αὐτὸς] [15] αὐ- 9.
τὸν ἀπεκτενών, ὡς ὅτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς τὴν οἰ-
κίαν εἰσῆλθον; διὰ τί ἂν ἐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον
λαβὼν τὸ σῶμα, καὶ τοσοῦτον κρατήσας, ὥστε καὶ
τὴν ἄνθρωπον λαβεῖν; φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ'
ἐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν ἀδείς γε ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι 12.
θᾶττον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεὶς ἀπέθανεν, ἢ πὺξ
παιόμενος. φαίνεται τοίνυν ἀδ' αὐτὸς αἰτιώμενος
τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν· ἀλλ' ὀρράκῳ φη-
σὶ πληγῆναι. καίτοι φανερὸν ἦδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι
ἀ πρόνοια [16] γεγένηται. ἀ γὰρ ὅτως [17] ἦλθομεν, 15.
ἀδά-

ρὶ τῆς αἰτίας, ης ἐγὼ φεύγω. Et punctum poſt διομοσαμένοις adieci. TAYLOR.

Aut ἧς, aut potius ἣν eſt legendum.

13. αὐτὸν οἱ] traiectio eſt Atticis haud infrequens, pro οἱ αὐτὸν. nos eos fuiſſe, qui operam dediſſemus, vt nomen eius inter ſortientes referretur.

14. ἐκαθέζετο.] Ἀλλὰ τοῖς μὲν μυσικοῖς κριταὶ καθηνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεζασι βραβευταί. Poll. III. 30 Adde *Lucian.* in *Hermotimo.* TAYLOR.

15. αὐτὸς videtur delendum, vt e proximo αὐτὸν natum.

16. προνοίᾳ] ſic vulg. Lego πρόνοια in caſu recto: Vti et in ſequentibus. N. in ſuperiori oratione. Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. TAYLOR.

προνοίᾳ γεγένηται] Lege, πρόνοια, caſu recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια: *itaque, quomodo haec cenſeri poſſunt* πρόνοια, ſiue, *de induſtria?* Sic Aeſchines κατ. Κτησιφ. p 55. ἐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή. Noſter

ἀδήλε ὄντος, εἰ παρὰ τέτῳ εὑρήσομεν ὄςρακον, ἢ ἔτως [18] αὐτὸν ἀποκτενεῖμεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολογέμεθα [19] πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ * μεθὺς οἴνε [20] ἐλθόντες. ὥτε

18. πῶς ταῦτ' ἐςι * πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι ἀδαμῶς· ἀλλ' ἔτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερώς [21] ἐςι, καὶ

Orat. III. καὶ ὡς τῦτό ἔςιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν ἦν ἔτε πρόνοια (non προνοία) ἐγένετο, ἔτε ἀδικῶ τῦτον — ἐπιδέδεικται. Ante quae verba *Schottus* putat nonnulla desiderari, quod verum puto. MARKL.

17. ἔτως] sic, vt hic adstamus, coram iudicio, sine armis, sine telis, sine instrumento caedis.

18. ἢ ἔτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo reformes. καὶ ἔτως αὐτὸν ἀποκτενεῖμεν. TAYLOR.

ὄςρακον, ἢ ἔτως etc.] Forte, ὄςρακον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενεῖμεν: *testam, aut aliquid, quo eum occiderémus.* Xenophon Cyropaed. VII. ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Caeterum omnia ab ἀδήλε vique ad ἀποκτενεῖμεν Parenthesi includenda sunt. MARKLAND.

ἔτως, hoc modo, lagena vini puta, testa perquam fragili et ad necem inferendam inhabili. bene habet hic locus.

19. νῦν δ' ὁμολογέμεθα κ. τ. λ.] Fatemur. *Heidius.* Acute sane! Sequentia tolerari nullo pacto possunt. Attamen in Codd. obstinatum silentium. Procul dubio ita argumentum instituit Orator. *Palam est, atque etiam aduersariis in confesso, nos comissatum iuisse,* non solum puerorum tibicinumque grege stipatos, *verum etiam bene madidos,* ὥτε πῶς ταῦτ' ἐςι πρόνοια. TAYLOR.

20. μεθὺς οἴνε] sic dedi de meo. *ad temulentos.* pro vulgato μετ' οἴνου.

21. δύσερώς] Erudite explicat hanc vocem *Heins. Lection. Theocritic.* c. 4. consulendus omnimodo. Sed ista explicatio huic loco competere nequit. Addo ne-

καὶ ἀμφότερα βέλεται, τό, τε ἀργύριον [22] μὴ ἀποδῶναι, καὶ τὴν ἄνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπε παρωξυμμένος [23], ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν. ἀνάγκη δὲ ἀμύνασθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ 21.
περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτον φησὶ ποιεῖσθαι, βελομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἦκεν, ὥστε ἐκ αἰσχύνεται τραῦμά * τε [24] ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ ἐν κλίνῃ 24.
περιφερόμενος, καὶ δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι πόρνης ἕνεκ' ἀνθρώπε, ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν, ἐμοὶ ἀποδόντι τἀργύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβεβλευθῆναι, καὶ πρὸς ἅπαντ' ἡμῖν

que vlla. Amor, neque *infelix* neque *nimius* ſenſum expediet. Legendum eſt Δυσερις. Vel ſi Attice mauis δύσηρις. V. *Moerin.* Aelian. *V. H.* II. 21. Οὔτε γάρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δυσερις ὅτε ἀγροικίᾳ πράττω τοῦτο. TAYLOR.

δύσερως] Vide de hac voce doctiſſ. *Iungermannum* ad Polluc. VI, 42. MARKLAND.

Rem turpem qui amat, vitioſam, amore indignam, quam alii deteſtaturi ſint, is eſt δύσερως. tum, qui in rem a ſe amatam inſumere nolit. Amoris enim eſt, in rem, quam amplexus ſit, erogare, neque ſumtibus parcere. Eſt hoc quoque miſeri et praui amoris, atque occoecati, quod ancillam ad tormenta tradere recuſaret eam, per cuius teſtimonium conſequi poſſet hoc, vt cauſam vinceret, periculoque iudicii liberaretur.

22. ἀργύριον] pretium meretricis a lenone emptae.

23. παρωξυμμένος] geminaui μ, quod vulgati ſimplex dant.

24. τραῦμά τε ὀνομάζων] ſic dedi de meo. vulgati pro media voce dant γε.

27. ἡμῖν ἀμφισβητεῖ· ἐξὸν δὲ ἐκ τῆς ἀνθρώπε βασανισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἐκ ἠθέλησεν. ἢ πρῶτον [25] μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινὴ ἡμῖν ἦν, ἢ ἰδία τότε· καὶ πότερα τὸ ἥμισυ τῷ ἀργυρίῳ ἐγὼ συνεβαλόμην, ἢ ὅτος ἅπαν ἔδωκε· καὶ
30. εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἦμεν, ἔτι δὲ, εἰ μεταπεμφθέντες ἦλθομεν, ἢ ἀδεκὸς καλέσαντος· καὶ εἰ ὅτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων, ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἓν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων ἀδὲν ἦν ὅ, τι ἀ ῥᾴδιον [26] * αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμ-
33. φανὲς καὶ τούτοις ποιῆσαι. Οτι μὲν ἓν [27] ἅτε πρόνοια ἐγένετο, ἅτε ἀδικῶ τοῦτον, ὦ βελὴ, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδέδεικται. ἀξιῶ δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν, Φυγόντος ἐμὲ τὴν βάσανον, τοσε-
36. τον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι ἀ ψεύδομαι, διότι ὅτος

25. ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε] Lege, ἢ (sc. ἄνθρωπος, *ſerua*) κατείπη. *quae dicat.* *Schottus* quoque coniecerat ἤ. MARKLAND.

Debebat inſequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non ſemper tam diligentes ſunt auctores, vt puncta quaeque annumerent. relinquunt iſta ſaepe lectoribus ſupplenda. Iterata καὶ inſequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα etc.

26. ῥᾴδιον αὐτῇ] hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic foeminae, ancillae, erat, et ſingula iſta, quae modo commemoraui, quaeſtionis capita, et reliquorum ad hanc cauſam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipſis aduerſariis meis.

27. Οτι μὲν οὖν] Deſiderari nonnulla arbitratur Schott. Ego potius aliquid ab initio. TAYLOR.

ἔτος ἐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπε ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον· καὶ μὴ τοσοῦτον [28] ἰσχύσαι τὲς τέτε λόγες, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως γὰρ προσήκει [29] κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται [30], καὶ ἐκ ἀληθῆ 39. λέγει.

28. τοσοῦτον ἰσχύσαι] *tantum valere*, vt ſcil. me condemnetis, aut, quantum aduerſarius meus vult.

29. προσήκει κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἐλευθερίας, *quod de Libertate* eius *dicitur*: negotium iſtud Libertatis eius. Lucian. in *Prom. es in verb.* p. 18. Το γὰρ της κλεπτικης, (καὶ γὰρ κλεπτικὸς ὁ θεὸς) ἄπαγε· τῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ θεὸς, *Furax enim eſt ille Deus*, ſcil. Prometheus, qui *Deus* erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Aeſchylum in *Prometheo Vincto*. Sic et Matt. XXI, 21. ἀ μόνον το της συκης ποιήσετε: *non ſolum, quod ad ficulneam attinet, facietis.* Obſcure vulgata, *de ficulnea.* Senſus eſt, *quod ficulneae accidit.* MARKLAND.

Ad me quoque pertinet eius libertas, in arbitrio meo quoque ſitum eſt, ſerua ſit an libera. Partem pretii a me in eam erogatam, ſi ei remitto, ſinoque liberam eſſe, erit; ſin autem recuſo, ſerua erit, vt eſt. Locus hic bene habet. προσήκει μοί τινος bene graecum eſt.

30. ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ ἐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non nouum fuiſſe, nec politiſſimis Graecorum incognitum loquendi genus, quo vtitur Ioannes 1 Epiſt. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τέτῳ ἡ ἀλήθεια ὐκ ἔστιν. Vide et cap. I, 6. Sic et Orat. XIII. ἐβέλοντο ἓν ακοντα δοκεῖν αὐτὸν, καὶ μη εκοντα, μηνύειν. MARKLAND.

λέγει. ἢ δεινόν γε [31], εἰ εἰς μὲν [32] λύσιν τῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅ, τι ἐβελόμην· κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς πατρίδος, ἀδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τὰ-
42. ληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέζηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει πραθείη [33], ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βελομένων ἀπο-

λῦσαι,

31. ἢ δεινόν γε] Excidit particula οτι. Tu fac reducem. Η δεινόν γε, εἰ, οτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. TAYLOR.

32. εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba adtente legas, videbis aliquid ſenſui deeſſe. Lego, εἰ ἧς εἰς μὲν λύσιν τῦ σώματος. Amittebatur ἧς in ſequente εἰς. M.

Locus hic planus et ſanus eſt. Vellem Lyſiae omnes alios locos, omniumque auctorum tam ſanos et tam expeditos eſſe, atque hic eſt. Ad ἢ δεινόν γε ſubauditur εἴη. *Foret vtique indignum.* Tria haec verba ſententia ſunt per ſe ſubſiſtens, abſoluta et perfecta, quiete quadam ſpiritus, veſtigio veluti ſuo inſiſtentis, ab inſequentibus ſeparanda. Nouam ordiuntur ſententiam iſtaec εἰ μὲν εἰς λύσιν — Eiusmodi interciſa et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque ſtomachantes. Scatet Demoſthenes, cum aliis oratoribus graecis, eiusmodi exemplis. v. Noſtri p. 104. 31. et 117. 19.

33. πραθείη] Ita *Coisl.* Scal. Steph. προθείη *Ald.* Quae ſequuntur, ſi ſana ſint, eas habent argutias, diſputandique ſubtilitatem, cui me imparem eſſe aſſequendae lubens praedicem. In fine commatis, vbi ſe ipſam prodit corruptela, legere mauult Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρωνται. Mecum diſpice, quod ſubmo-

λῦσαι, ἔστι καὶ ἄλλοθεν [34] εὐπορήσαντι κομισθῆναι [35]. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον, ὃ δυνατὸν [36].102.1

ἐγὰρ

nuit vir ſollertiſſimus, noſtra tamen praedicatione maior. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπεδὴν ποιοῦνται. Noſtrae ſit laudis ingeniolſſimae coniecturae fidem adſtruere. Τέτε δὲ εἵνεκα τέτες σπεδὴν ἐποιησατο Λεωνίδης μένες Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. *Polymn.* 205. Id. *Cl.* 4. Τὸ μὲν νῦν ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπεδὴν ποιησασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων. Et *Pauſan. Attic.* c. 4. Δελφὸς διαρπάσαι μάλιστα εἶχόν σπεδήν. TAYLOR.

quam vt ea vendatur, ſi neceſſe ſit, aliaque nulla pateat via mei ex hoſtium captiuitate redimendi.

34. ἄλλεθεν] alio quocunque modo, non per ancillae venditionem. poſſis enim, etſi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipſorum hoſtium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo ſumta, quo minus neceſſe habeas ancillam vendere.

35. κομισθῆναι] ſimplex bene ſi habet, idem valet atque compoſitum ἀνακομισθῆναι. id eſt κατέρχεσθαι, domum, in patriam redire.

36. γενόμενον, οὐ δυνατόν.] Lege, γενομένην (ſcil. αὐτὴν) ἃ δυνατὸν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hoſtibus* quouis alio tempore captiua, datâ pecuniâ, redimi potuiſſet; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, ſed *exilium* et exitium Aduerſarii ſui expetunt. Pro ἄλλοθεν lego ἄλλοτε, *alio tempore*: argumentatione, ſi recte capiô, hunc ſenſum poſtulante. Attente legas totum Enthymema, ab iſtis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis Exemplum acu-

ἐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμῆνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιῆνται [37]. ὥστ' ὑμῖν
3. προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτῆ [38], διὰ τοῦτο ἐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄνθρωπον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγχον
6. ἔτως ἀκριβῆ, ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως ὠήθη. ἐ γὰρ δή πε τήν γε τότε [39] πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς [40] τὲς αὐτῆ

οἰκέ-

minis eiusmodi, quod longe abeſt ab *Subtilitate* iſta, quam in Lyſia mirati ſunt Veteres. MARKLAND.

Sin autem ego ſemel poteſtati meorum inimicorum permiſſus fuero, fieri nequit, vt patriam recuperem. nam in ἐ δυνατὸν ſubauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέρχεσθαι.

37. αὐτὸν ποιῆνται] interponendum videtur περὶ παντὸς, aut περὶ πλείτε, aut πρᾶγε. rebus aliis anteponunt omnibus, aut hoc vnum omni vi contendunt, vt ipſum temet e patria exterminent. opponuntur hic inter ſe αὐτὸν, id eſt σεαυτὸν temet ipſum, et ἀργύριον pecuniam tuam, pecunia tua haud mouentur. at temet ipſum laborant patria euertere.

38. μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] μὴ ἀποδέχεσθαι τὲς λόγες αὐτῆ. Scal. Infra modo. Οὔκεν δεῖ ὑμᾶς, τηλικότε ὄντος τῦ κινδύνε ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τότε λόγες. TAYLOR.

Bene habet αὐτῆ. ſubauditur τὸν λόγον. perinde vſurpatur ἀποδέχεσθαί τινος atque τινα, et λόγον τινός.

39. τότων πρόκλησιν] MS. τότε: quod omnino verum eſt, vel propter iſtud, quod ſequitur, τὲς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND.

40. ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR.

οἰκέτας ἠξίᾳ βασανίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλθόντας [41] ἡμᾶς ὡς τἄτον, καὶ ἡμεῖς [42] ὁμολογῆμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες [43] ἢ μὴ, καὶ πότερον πρότερος [44] ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλ- 9.
λον ἂν ἤδει [45]. ἔτι δὲ τὰς μὲν τάτᾳ οἰκέτας, ἰδίους
ὄντας

Non hic vitium, ſed in proximo eſt; id quod ſtatim demonſtrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque eſt, atque ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, ſuper quibus ille ſeruos ſuos obtulit quaeſitioni per tormenta. Haec eſt ſententia loci. Vnde conſtat poſt ἠξίᾳ deeſſe ταύτην. Noſtra ſponſio, πρόκλησις, vel prouocatio haec erat βασανίζεσθαι τὴν ἄνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ἔτος ἠξίᾳ τὰς οἰκέτας βασανίζεσθαι. Rogat iudices, vt hanc ſponſionem ſuam ne patiantur ſibi minus probari, quam ſponſionem aduerſarii.

41. ἐλθόντας ἡμᾶς] haec eſt ſuperenarratio illorum, quae modo dixerat, ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν. nam quae illi (ſerui puta) norant, ea ipſi nos fatemur; vt proinde tormentis opus nihil ſit, ad ea explorandum, quae nemo infitiatur. Ecquid autem ſerui tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id eſt, ἔτι ἤλθομεν ὡς τἄτον, norant nos ad hunc veniſſe. nil aliud.

42. καὶ ἡμεῖς] id eſt ταῦτα καὶ ἡμεῖς.

43. μεταπεμφθέντες] ſcil. a communi repete ἤλθομεν ὡς τἄτον.

44. πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege, πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra: ἢ ἐγὼ πρότερος τἄτον ἐπάταξα. Eadem deprauatio init. Orat. VIII. M.

Praetuli πρότερος in maſculino, lectioni vulgatae πρότερον in neutro.

45. ἂν ἤδει] Bene ſi habet ἄν, debet ἤδει accipi ſic, ac ſi dixiſſet διὰ τῆς ἐκείνης μηνύσεως ἐφανερᾶτο ἄν,

ὄντας τότε, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως [46] ἄν τι τότῳ χαριζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ
12. κατεψεύσαντο. αὕτη δὲ ὑπῆρχε κοινὴ, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικότων [47]· καὶ μάλιστα ἤδει [48], ὅτι διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἡμῖν

M 2 γεγέ-

constitisset per huius ancillae indicium. Sin autem ἤδει solito modo etiam hic significat, *norat*, malim pro duobus vocabulis ἄν ἤδει legi vno *συνήδει. conscia erat.*

46. ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen. Ανοήτως ἄν η τότῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. Ne minimo aliquando interuallo in MSS. distant τι et η. vt notum est tractantibus. Repone mox αὕτη. TAYL.

εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἄν τι etc.] Vox ἀνοήτως sine dubio deprauata est. Forte: εἰ ἐβασανίζομεν ἄν, εἰκότως ἄν τι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο: *si quaestioni subiecissemus, probabile est eos, huius* (domini sui) *gratiâ, quiduis in me, etiam praeter veritatem, mentitos fuisse.* Nisi malis ἀπροονήτως, *temere.* MARKLAND.

Taylor locum hunc ex arbitratu suo sic ediderat, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἄν ἢ τότῳ. Reuocaui lectionem Aldinae ἄν τι, pro ἄν ἤ, quod Taylori coniecturae debetur. Caeterum facili opera locum hunc sanes, aut sic, vt pro τότε εἰ legas vno vocabulo τοτεί. vt sic, vt ἐβασανίζομεν geminetur, ad hunc modum — τότε, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἄν ἀνοήτως, ἄν (id est ἐάν) τι. seruos huius, qui huius proprii sunt, si torsissemus, torsissemus temere (si scil. seruamus ἀνοήτως, aut, si ἀνοήτως legimus in cassum,) si quid, in gratiam heri sui, meumque in damnum, mentiti fuissent.

47. κατατεθεικότων] subaudi ὑπὲρ αὐτῆς.

48. ἤδη] ἤδει (sic) *Coisl.* Pro sequentibus meam praestabo fidem, καὶ ευ ηδει οτι εδε εκ ταυτης ἔγωγ' ἄν

γεγένηται, καὶ οὐ λήσει ἀδὲν ἐν ταύτῃ 49. ἐγώ τ' ἄνισον 50 εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο.

ἴσον εἶχεν βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευεν τοῦτο. TAYLOR.

Dedi partim e libris, partim de meo, ἤδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, scil. ἤδει dant libri complures. ὅτι de meo addidi, vel potius iam Taylor viderat id addendum esse, tametsi a vera loci sententia quamplurimum is aberrauit. Poterat etiam sine ὅτι locus sic emendari: ἤδει — γεγενῆσθαι, καὶ ἀ λήσειν (in infinitiuo,) norat (aduersarius puta meus) propter hanc mulierem maxime nostras rixas exstitisse omnes, nihilque per eam mansurum esse occultum.

49. καὶ ἀ λήσει ἀδὲν ἐν ταύτῃ] Lege, καὶ ἀ λήσει ἀδὲν ταύτην: *et nihil hanc latet*, totam rem ab initio intelligit. Demosthenes *de Foed. cum Alex.* ἀ γὰρ δὴ λέληθέ γε αὐτὰς ἀδὲν τότων. Sequitur: ἔγωγ' ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit sibi in verbis proxime sequentibus. Lege, ἴσον ἂκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem, si ista quaestioni subiecta fuisset, adeo non aequam conditionem subiissem, vt in hac parte etiam periculum adiissem: multo enim pluris illum quam me ista facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τῇ τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον ἂκ εἴχετε. Ita et ibi legendum, vulgo deest οὐκ. MARKLAND.

Subaudi βασανισθείση. in illa, vbi tormentis subiecta fuerit, nihil latebit, h. e. omnia in lucem prodibunt, per ipsius confessionem tormentis expressam, totam illa rem patefaciet. Etiam hic locus bene habet.

50. ἔγω γ' ἂν ἴσον εἶχον] sic vulgati. Dedi de meo ἐγώ τ' ἄνισον εἶχον. *et ego impar essem habiturus.* h. e. conditione futurus fuissem iniquiore, quam ipse est. aut si ἂν malimus hic seruari, sic erit leg. ἂν ἧσσον εἶχον, eadem manente sententia.

15. τοῦτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποιησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τοῦτο ἐμὲ ἠδικηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ' ἐδεπώποτε εἰς τοῦτον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέφυγον, ἕως δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ. ἔκαν δὲ ὑμᾶς, ὦ βελτ, τηλι-
18. κούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τοῦτο λόγους, ἀλλ' ἐνθυμουμένους [51], ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ [52]

51. ἀλλ' ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. sententiae minas, itaque ruituram sustentauit. Ἀλλ' ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγών, ἐν τινι μὲν ὑπολογῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicauit Vir laudatissimus, ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν ἕστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, sed non ita, vt accuratius fieri non possit. Lego enim Ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἕστηκεν, ὑπολογον ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, κ. τ. λ. Dinarch. *c. Demosth.* Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ ἐποιησασθε ὑπολογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεχώσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς εὐεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ὑπόλογον. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως εἰ γνήσιος, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέα· οὐδεὶς ὑπόλογος βελτ γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. TAYLOR.

52. ὁ ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ etc.] *Stephanus* legit, ὁ ἀγὼν, ἔν τινι μὲν ὑπολόγῳ — ποιεῖσθαι, καὶ μὴ

ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν, ἀλλ' ἢ ταύτας,) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι §3. 21.

ἀγαζητεῖν, pro ζητεῖτε. Sed minore mutatione, vel nullà potius, res geri poteſt, ita: — ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (ἃ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Totam ſententiam adduxi, prout diſtingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocrationem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τοῦτο, eſt, *huius rei rationem habere*, fere cum ſignificatione *excuſationis* vel *abſolutionis*. Vide noſtrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem ſenſu vtitur Andocides Orat. κατὰ Αλκιβιαδ. p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας: quaſi diceret, *non abſoluerunt eum propter victorias.* et Demoſthenes alicubi de Corona: et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 82. νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· de Thraſybulo, in cauſa quadam damnato. Dinarchus adu. Demoſth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. *Timotheum non excuſauiſtis.* Et ita p. 110. vbi haec omnia repetit; et vnde locus iſte in Orat. adu. Demoſth. emendari poteſt, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Αριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII, 6. ſegm. 62. et Harpocrationem. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ. quae facilis, elegans, perſpicua et certa eſt emendatio. Vtinam omnes, aut multae ſaltim, eiusdem tales eſſent.

§3. ὡς — προνοηθῆναι] Haud me fugit ὡς interdum cum infinitiuo conſtrui. Creberrime hoc ſchema Diodorus Siculus vſurpat. Verum Atticis, ſi be-

ἀγανακτῶ δ', ὦ βελτὶ, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα· τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος; ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτών;

24. οὐδὲν γὰρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον· ἀλλὰ λόγῳ 54, τὸ τῶν πάντων, κινδυνεύω πολὺ μείζω συμ-

 φορὰν

ne memini, haud est frequentatum. quare suspicor ὡς esse delendum, vt ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod si tamen ὡς seruetur, suspicer paulum quid deesse, vt integra sententia hunc ad modum procedat. ὡς εἰκός ἐστιν ἐμοὶ ἀδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. plane non esse consentaneum me vitae eius insidias comparasse.

54. ἀλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Haec profecto non sunt satis sana, sed leui opera restituenda. Aduersarii inuidiam, huiusque litis atrocitatem nihil mirum, si hominis bona vbique existimatio et summa, qua floruit, gratia sibi concitauit. Idque ab omnibus vno ore verum esse praedicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῷ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. TAYLOR.

ἀλλὰ λόγῳ τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω etc.] Corrupta haec esse scio: sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo. MARKLAND.

Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. quae bene habet. nisi quod sic distinguendum est, vt distinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. poterant quoque haec tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheseos includi signis. Verum hoc leue et vix dignum commemoratu est. Post illa vero verba parum quid deesse mihi videtur. e. c. βραχέα (aut σμικρόν τι) ἡμαρτηκὼς. Sed sola criminatione tenus peccati mediocris reus factus incidi in periculum cladis per hos, vel propter hos mihi conscifcendae multo maximae. Supplementum

φορὰν ἐμαυτῷ διὰ τούτους[55] ἐπαγαγέσθαι. πρὸς οὖν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεή- 27.
σατέ με, καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε. οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

eiusmodi nisi admittas, in quo *crimen exiguum* commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicuius verbis tantummodo insimulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, aut ψιλῷ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα vel ἔθος, vel ἔργον. id quod cuiusuis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant.

55. τούτους] cum contemtu et indignatione est pronunciandum. *propter hos*, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, sed quaestum meretricium exercentem, eiusque herum, qui idem herus eius et amicus atque defensor est. Caeterum nil video, quare Lysiae abiudicari debeat haec oratio, quae ingenium eius respiret. Cum superiori oratione commune nil habet, praeter forum idem, causaeque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Ambae in crimine caedis praemeditatae versantur. reliqua omnia diuersa sunt.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Huius δευτερολογίας argumenti adornandi potestatem nobis inuidit temporis iniuria. Ιεροσυλίας *agitur Callias, aduena, vti videtur, non ille tunc temporis nomine satis celebris, Hipponici filius, (cuius genealogiam deducit* Palmer. Exercit. *p. 754.) Accusant Serui* [1].

36. Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς, ἢ τοῦ σώματος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξῆκεν ἂν

 μοι

1. Oratiuncula haec quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tamesi fieri possit, vt pars eius, eaque nescio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in suspicionem induxerit, hic causam sacrilegii agi. Vel solum illud, quod ipso in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere suspicionem debebat; Ergone sacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ὑπὲρ τοῦ σώματος, sed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur atticis ille periclitari, de quo certatur, vtrum seruilis sit conditionis, an ingenuus. Denique aut haec non est δευτερολογία, aut Taylor illi voci nouam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. δευτερολογία est, cum reus idem ad actoris secundam actionem respondet. Haec autem oratio est aduocati Calliam reum defendentis. Verum

μοι καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα [2]. νῦν δέ μοι δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι, κελεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ, καὶ (ἕως ἔζη) τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους γεγενημέ- 39.
νων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια, ὅπως ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν ἔν ἔτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθῦ τινος τεύξεσθαι παρ' ὑμῶν, ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσ- 42.
οῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἧττον ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν, ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίοις οὖσιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν θεραπόντων λόγους πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων, ἀπίστους· ἐνθυμεμέ- 103.1
νους, ὅτι Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε ἔτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν, ὅτε ἄρχων· οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, ἀδεμίαν δὲ σχὼν 3.
αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῖκται· ἔτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες, καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ τινος αἴτιοι γεγενημένοι, περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιοῦνται τοὺς λόγους. καὶ δ' θαυμάζω. ἴσασι γὰρ, ὅτι ἂν ψευδό- 6.
μενοι ἐλεγχθῶσιν, ἀδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται· ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιού-

τους

videtur Taylor hasce duas res, quae diuersae sunt, rei defensionem posteriorem, cum ipse iterum pro sese dicit, cum interceſſione amici ad patrocinandum aduocati commiscuisse.

2. εἰρημένα] subaudi ὑπὲρ αὐτοῦ.

τες ἔτε κατηγόρες, ἔτε μάρτυρας πιστὲς χρὴ νο-
9. μίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες [3] περὶ ἑτέρων ποιῶνται τὸς λόγες· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθῶντες, εἰς κινδύνες σφᾶς αὐτὲς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὑ τέτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων
12. τῶν ἐν τῇ πόλει. ὑ γὰρ τέτοις [4] μόνοις εἰσὶ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἳ πρὸς τὴν τέτων [5] τύχην ἀποβλέποντες, ὐκέτι σκέψονται, ὅ, τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τὲς δεσπότας, ἐλεύθεροι γένοιντο, ἀλλ' ὅ, τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν μηνύσαντες [6].

ΛΥΣΙΟΥ

3. In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανῶντες, in Futuro. Caeterum τὸν ὑπὲρ Καλλίε citat Harpocration V. Τίμημα, sine vlla νοθείας suspicione; nulla tamen Ιερσυλίας mentione facta: adeo vt vtrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque κατὰ Καλλίε, Υβρεως, meminit Iul. Pollux III, 8. segm. 76. MARKLAND.

Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi coniectura κερδανῶντες si probetur, etiam pro βοηθῶντες legendum sit βοηθήσοντες. quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum vt alii cuiquam in mentem veniat.

4. τέτοις] Calliae puta et aduocatis eius. vel vniuerse inquilinis omnibus, cuiusmodi Callias erat.

5. τέτων] vtrorum, dominorum, an seruorum? nam vtrumque conuenit. ego tamen seruos potius hic arbitror designari.

6. μηνύσαντες] deesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Vtrum-

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cautum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμῳ *liceret templa adire, aut rebus ciuilibus ſeſe adiungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Myſteria atque Hermas obmutilatos,* ἀτιμίᾳ *olim notabatur, ea lege ſe teneri noluit. Ei igitur* Ενδείξεως *ſcribitur dica. Quam cum agit Cephiſius quidam,* δευτεραγωνιζεῖ *Orator prae manibus. Vtrique aduerſariam et quidem luculentam orationem habuit* Andocides, *ſub alieno tamen nomine, ſc.* περὶ τῶν μυστηρίων *adhuc delitescentem. Non igitur vtique periit eius* περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, *quam memorant* Plutarchus *in vita et* Harpocrat. *in* ζητητής. *Acta eſt cauſa non diu poſt ſublatos triginta viros, in Eleuſinio, menſe Boedromione, poſtridie ſc.* τῶν μυστηρίων, *quo die pariter et loco voluit Solo quaeſtionem haberi, Rege referente, de iis, qui in proximis Religionibus quidquam peccauiſſent.*

***Εδησε τὸν ἵππον] ἐκ τοῦ χόρτου [2] τοῦ ἱεροῦ ὡς ἀποδιδάς· τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο [3]. ὃ-

τος

que incertum eſt, hoc certum, argumentis certis demonſtrari non poſſe, μείζονα eſſe. Nihil ei ad perfectionem ſententiae deeſt. Et aduocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes interceſſorias ad deprecandum pro reo compoſitas, breues fuiſſe, non credibile modo, ſed certum adeo eſt. λείπει, quod hic in Aldina legitur, non ad huius orationis finem, ſed ad initium inſequentis pertinet. Aſteriſcos itaque hinc detraxi.

1. κατ' Ἀνδοκίδε] In Editt. vulgatis, *Aldi* puta *Stephani*que haerebat hoc fragmentum cum praecedenti, cum quo tamen nihil habet commune. *Resecauimus*, et ab initio *suppleuimus*. Istius fidem faciunt multa: vtriusque quae sequuntur. Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδε ἀσεβείας. Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τῆ ῥόπτρε τοῦ ἱερῆ. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem syllabis ibidem eius compilator *Suidas*. Ἀπὸ τῆ ῥόπτρε, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὰς παλαιὰς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαῖα, εἶδος ξίφες ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίκον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τῆ ῥόπτρε τῆ ἱερῆ, κατὰ Ἀνδοκίδε ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τῆτο εἰπών. Eustath. ad *Il.* ά. Quem itidem verbum verbo exscripsit *Phauorinus*, nisi quod ἐπίπαστρον legat, quod emendari iubeo. Similiter *Mosschop.* περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρίκος, ὡς παρὰ Λυσία, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τῆ ῥόπτε (lege ῥόπτρε) τῆ ἱερῆ. In his mihi aliqua ex parte praecesserunt viri eruditi. V. *Canter. Nou. Lect.* VIII. 4. *Maussac.* ad *Harpocr.* l. c. *Kuster.* ad *Suid.* v. φαρμακὸς, et *Palmer. Exerc.* p. 657. Male Seal. Λυσίε κατ' Ἀνδοκίδε περὶ Ερμῶν ἀποκοπῆς. λείπει ἡ ἀρχή. Quid *Meursius* interea? Extat, inquit ille in *Biblioth. Attica*, κατ' Ἀνδοκίδε ἱεροσυλίας oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento adripuit, crimen ex superiore). Alteram κατ' Ἀνδοκίδε ἀσεβείας intercidisse existimat, et, quod iure mireris, notitiam non aliunde, quam ex *Suid.* in v. ῥόπτρον, desumpsit. TAYLOR.

2. ἐκ τῆ ῥόπτρε] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocration V. ῥόπτρον, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τῆ ῥόπτρε τῆ ἱερῆ. Idem passim citat hunc λόγον, adiecto solenni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium πρὸς Ἀνδοκίδην, Αποστασίε, εἰ γνήσιος· Voce Επίτυον. et simpliciter κατ' Ἀνδοκίδε, εἰ γνήσιος. V. Πλησ-

ηριαστ-

τος ἂν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ. πολλῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων, ὄζειν ἐδόκει τῇ ἄρτῳ καὶ τῆς μάζης κάκιστον [4], καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐσθίειν.

καὶ

ςηριάσαντες. Adeo vt tres esse possint contra Andocidem scriptae Orationes. MARKLAND.

3. ὑφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus exprompturi. At profecto ex *Andocide* ἀπολογουμένῳ tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere. Καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινά, καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον, ὡς πρότερον ἑτέρων ἁμαρτόντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεώ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas quidam. Certe tempora non abludunt. Ecce enim. Φιλέας Ανδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς Θεᾶς τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Suid. in Φιλέας. Exspectatisne fide digniorem, qui haec commemorat? Praestabo. Ωσπερ ἂν εἴ τω Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλέας ὁ τὸ Γοργόνιον (corrige fodes) ὑφελόμενος. Isocr. *c. Callimach.* Ita enim credo legendum, non Φιλεργὸς, vt in hunc diem obtinuit sine alicuius naris offensione. TAYLOR.

4. ὄζειν ἐδόκει τῇ ἄρτῳ, καὶ τῆς μάζης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilego (quem spectat haec imperfecta historia) multis et exquisitis eduliis, *vnumquodque eorum illi videbatur olere* (τῇ ἄρτῳ) *panem istum*, *et* (τῆς μάζης) *mazam istam*: *neque edere potuit.* Vnde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinae surripuisse *panes sacros*, et *sacram mazam:* fame vero diuinitùs immissa, poenas dedisse ex ea parte, qua peccauerat. Cae-

21. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκεον τῷ ἱεροφάντῃ λέγοντος 5. Ὅτι Ανδοκίδης μηνύων τὰς αὑτῆ συγγενεῖς, καὶ

terùm ex Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet, diſcimus, plura huiuſmodi *Impietatis* in Cererem et Proſerpinam, et *poenae* exempla, ab Accuſatoribus adducta fuiſſe. Vnde liquet non pauca huic Orationi deeſſe. MARKLAND.

Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde eſt, ac ſi dixiſſet ἀπὸ τῆς ἄρτης καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id eſt ἀποφέρεσθαι ὀδμὴν κακίστην. exiſtimabat e pane et e maza odorem ad ſe afflare vel allabi teterrimum. Veteres opinabantur et dictitabant, ſi qui in Cererem deliquiſſent, deam illos hac poena vlciſci, vt furoris hoc genus illis iniiceret, vt quicquid ciborum attingerent, id ſtercus oleret; quo fieret, vt in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res eſt, e Callimachi hymno in Cererem. Genus hoc morbi ſimile eſt hydrophobiae. Credebatur quoque Ceres bulimiam iniicere iis, quibus irata eſſet, vt quamuis multa vorarent, ad crepandum vsque, tamen haud ſatiarentur.

5. λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius praeſtolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — faſtidio. Tum autem, credo, πολυθρύλητος iſta hiſtoria de Andocidis indicio Hierophantam auctorem deſiderabat! Punge cum *Aldo* poſt λέγοντος. et cetera mutila licet in fine, vt contemplanti videbitur, ita procedent. ὁ δὲ Ανδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR.

λέγοντος, ὅτι Ανδοκίδης etc.] Diſtinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκεον τῷ ἱεροφάντῃ λέγοντος. ὁ δὲ Ανδοκίδης μηνύων τὰς αὑτῆ συγγενεῖς, καὶ φίλες ἀπώλυεν, φάσκων αὐτὰς συνεργὸς εἶναι. Male legitur ἀπολύων pro ἀπώλυεν. MARKLAND.

καὶ Φίλες ἀπολλύων, Φάσκων αὐτὸς συνεργὸς εἶναι. δίκαιον ἔν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τὸς τότε Φίλες 24. ὑπὸ τότε καὶ τῶν τότε λόγων ἀπόλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τῦτον ὑφ' ἑτέρε [6]. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστι, περὶ τοιότε πράγματος φέρεσι τὴν ψῆφον, ἣ κατελεῆσαι [7], ἢ καταχαρίσασθαι Ανδοκίδη· ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ [8] τότῳ τιμωρεῖτε 27. τοὺς

Mutaui comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conſpicitur, puncto, et particulae ὅτι primam literam, quae vulgo parua eſt, cum maiore. Noua enim orditur ſententia, vel potius nouum huius orationis excerptum. Solent auctores eiusmodi excerptorum ſingula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e ſolo Photio conſtat. Et videntur haec verba ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τὸς αὐτῷ συγγενεῖς, καὶ Φίλες ἀπώλλυ (ſic enim leg. eſſe ſuſpicor pro ἀπολλύων) Φάσκων συνεργὸς εἶναι. non Lyſiae, ſed lectoris alicuius eſſe, Librariiue, e memoriae ſuae gratiam iſta in margine annotantis. Verba actoris ipſa, ni fallor, ab iſtis δίκαιον ἔν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt.

6. ὑφ' ἑτέρε] ipſe ſeſe, quisquis eſt huius cauſae actor, deſignat.

7. ἢ κατελεῆσαι] Verbum κατελεεῖν mihi inſolens accidit; et ne graecum quidem erit, ſi exiſtimemus cum datiuo conſtructum eſſe, vt eſt proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil neceſſe eſt ita exiſtimare. Num ergo ſimplex ἐλεῆσαι hic praeferemus?

8. ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat *Coisl.*) vnde Scal. nullo negotio, ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τότῳ μελει τιμωρεισθαι τὸς ἀδικοῦντας. Schottus interea in neſcio quo hiatu inge-

τοὺς ἀδικοῦντας. ἐλπίσαι ἔν χρὴ πάντα ἄνθρωπον ὄντα

nio ſuo perfugium quaerit. Quanquam non is ſim, vt rem ita ſe poſſe habere ſedulo et conſtanter pernegem, vocem tamen vnam atque alteram, quae certiſſimo interea cubant in mendo, vtcunque de tota periodo ſtatuatur, tam leui digito perſtringi non oportuit. Τῷ θεῷ τέτῳ. Cuinam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleuſinio templo, atque adeo de Eleuſiniis, de Cereris et Proſerpinae ſacris agitur, dedit ille τω θεω τετω. Quod ſi plura igitur non deſiderentur, ita ſuadeo reponi. Οτι ἐναργῶς περι τω θεω τετω τιμωρεισθε τοὺς ἀδικοῦντας. Ita *Andoc.* in orat. aduerſaria. Οὐδέ ἐσί μοι ἁμάρτημα περι τω θεω, ἔτε μεῖζον, ἔτε ἔλαττον ἀδέν. Et *Plutarch.* in *Alcib.* Εἰσήγγειλεν ἀδικεῖν περι τω θεω, την Δημητρα και την Κορην. Eſt etiam fortaſſe, cui diſpliceat iſtud ἐναργῶς (mihi profecto non placet fincere) quod ad Rhetorum officinam ſuo iure pertinere videatur. Εχει δὲ καὶ τὴν εναργειαν πολλὴν ἡ Λυσίᾳ λέξις. αὕτη δέ ἐσι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. Dionyſ. Halic. *de Lyſic.* Ως δ' ἕτερόν τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βέλεται, καὶ ἕτερον ἡ παρὰ ποιηταῖς, ἐκ ἂν λάθοισε, ἐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐσὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις εναργεια. *Longin.* c. 15. *Inſequitur* εναργεια, *quae a Cicerone illuſtratio et euidentia nominatur, quae non tam dicere videtur quam oſtendere.* Quintil. VI. 2. Add. VIII, 3. *Cic. Acad.* IV. 17. εναργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης, καὶ φανότης· Ενάργειαι δὲ (f. ἐνέργειαι) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etym. M. Ita enim fere *Phauorin.* Ενάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης· ενεργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις αθρόα προσβολή. Inuenitur tamen extra ſcholam, ſed raro. Ita ἐναργὴς ὕβρις Demoſth. *c. Mid.* p. 615. Et, ἐξελέγξεται ἐναργῶς. Id. ibid. p.

622. Iſtiuſmodi, inquam, elegantioris ſtomachi propino, Οτι ευαγες περὶ τὼ θεὼ τέτω τιμωρεῖσθαι τους ἀδικεῦντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex monitu viri amiciſſimi, eleganter et ad ipſam Criticem. Cum olim Andocides ſuos cognatos, ſuos familiaris ſupplicio tradidit in cauſa vix aliena ἀδύνατον ὑμῖν ἐϛι περὶ τοιέτε πράγματος φέρεσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ανδοκίδη· ἐπιϛαμένοις, ὅτι ἐναργῶς περι τω θεω αυτος τιμωρειται τὲς ἀδικεῦντας· ἐλπίσαι ἂν χρὴ πάντα ἄνθρωπον αυτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. TAYLOR.

τῶ θεῷ τέτῳ] Scribe, τὼ θεὼ τέτω, Dualiter, *has Deas:* nempe *Cererem et Proſerpinam*, quae vocabantur Τὼ Θεὼ, et quarum erant *Myſteria* haec, in quae Andocides ἠσεβηκέναι arguebatur. Pollux X, 24. ſegm. 97. ἐν δὲ ταῖς Αντικαῖς ϛήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ελευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ δημοσία πραθέντα ἀναγέγραπται. vbi pariter in MS. erat περὶ τῶ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipſo Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet: ἐδέ ἐϛί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ Θὼ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ. Vide caetera, quae haec Lyſiae maxime illuſtrabunt. Nihil deeſſe puto huic loco poſt ἀδικεῦντας. Suſpectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: ſub qua latere puto aliquid ab Adiectiuo ἐναγὴς, *piacularis*, *ſacer*, ſenſu malo, quale eſſet, ἐναγῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. MARKL.

Recte viderunt viri docti pro datiuis ſingularis numeri τῶ θεῶ τέτῳ ſufficiendos eſſe accuſatiuos dualis τὼ θεὼ τέτω. quorum in auctoritate fui. Caetera parum expediuerunt. quod ipſis vitio ſi dem, inhumanus ſim. ecquid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum deſperatos perſanet, a face codicum mſtorum deſtitutum? Non commemorabo τιμωρεῖτε hic poſitum pro τιμωρεῖσθε me paulo aegrius ferre, quamquam exemplum eſt vnum alterumue apud Lyſiam

ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ 9 ἔσεσθαι. Φέρε γὰρ,

 ἂν νυνὶ

Lysiam verbi actiui τιμωρεῖν in significatu *puniendi* vsurpati. Possit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. vt sententia sit *vos perspicue punire eos, si qui sint in haec duo numina* (Cereris atque Proserpinae) *iniurii atque impii.* Non dissimulabo tamen mihi videri Lysiam sic dedisse τῷ θεῷ τούτῳ τιμᾶτε κολάζοντες τὸς ἀδικοῦντας (scil. αὐτὸν) *qui sciatis, vos sine controuersia, (vel haud dubium) honorem habere his numinibus puniendo eos, si qui illas deas impietate violauerint.* ἐναργῶς τινα τιμᾶν est eum honorem illi habere, vt constet inter omnes, honorantem summa contentione id egisse, vt voluntatem suam eum honorandi, quem honorarit, proderet.

9. καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine sensu. Lego, καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρων φείσεσθαι, *et sibi et aliis parsurum esse:* sequitur Ratio. Porro, ἄνθρωπον ὄντα est, quod Latini dicunt *hominem natum.* MARKL.

Non in his verbis, sed in voc. ὄντα videtur vitium inesse, pro quo videtur Lysias ὄντινα dedisse. Sententia haec est. Existimare licet, qui sibi quisque penes se in sua conscientia et existimatione de se sit, eum penes alios quoque esse aliisque videri. Iam Andocides ipse sibi, (ait orator) impius videtur. impietatis enim ipse sese detulit in iudicio. Necesse igitur est, vt aliis quoque Graecis impius habeatur. Qui autem conuenit, qui sibique aliisque impius videatur, eum regem sacrorum consecrari, sacrisque faciundis praefici? Quid graeci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc ciuitatem, erga haec sacra, erga hoc templum Eleusinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatae impietatis? Potest etiam haec sententia loco tribui. Quales vobismet ipsi vos videmini,

ἂν νυνὶ Ανδοκίδης ἀθῶος ἀπαλλαγῇ ἡμῶν ἐκ τῆδε τῆ ἀγῶνος, καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ λάχῃ βασιλεύς, ἆλλο τι[10] ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θυσιάσει, καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ελευσινίῳ, τὰ δὲ, ἐν τῷ Ελευσῖνι ἱερῷ[11], καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυηρίοις,

tales graecis quoque videbimini. Iam si conscii vobis sitis, vos poenas debitas a violatoribus numinum repetisse, eoque diis honorem habuisse, fiet, vt aliis quoque pii et deorum studiosi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad sacra vestra participandum. Sin autem impios vlciscī neglexeritis, ipsi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis conscisceris; quo fiet, vt vrbs haec parum frequentetur ab exteris, vt pauci aut nulli sint posthac futuri, qui sacris Eleusiniis initiari velint. Idem est ac si dixisset πάντα ἄνθρωπον ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id est δόξειν) τοιοῦτον, οἷός ἐστιν (id est δοκεῖ) καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ.

10. ἆλλο τι ἢ] Diuide, ἆλλο τί, sc. ποιήσει: *num quid aliud faciet, quam sacrificabit?* i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de Myster. p. 15. εἰ γὰρ ἔθηκα, — ἆλλο τί (sc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὑτὸν ἀπώλλυον; *si enim posuissem — num quid aliud, quam me ipse perdidissem?* i. e. nonne me ipse perdidissem? Demosthenes in Mid. τοῦτον ἆλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in Aristocratem: ἆλλο τί ἢ δεήσει; MARKLAND.

11. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ ἐλευσινίῳ ἱερῷ] „Haec sonant vitium. Lege τὰ μὲν ἐν „τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ελευσίνισι ἱερῷ. „Fuit Athenis locus sacer, Eleusinium dictum, vt notum est ex *Thucydide l. 2.* ex ipso *Lysia* p. 106.„ (*Ald.*

ſc. Edit.) „ex *Andocide* infra pag. 15. ex *Plutarcho* πε-„ρὶ Φυγῆς, ex *Philoſtrato* in *Herode* et aliis. Vbicun-„que ergo occurrit Ελευσίνιον, de loco, qui Athenis „erat, intelligi debet, vbi etiam fiebant ſacra Cereri, „vt ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ελευ-„σίνιον, aliud τὸ Ελευσίνισι ἱερόν. Illud Athenis erat, „hoc vero Eleuſine.„ PALMER.

Neque nihil, neque omnia vidit *Palmerius*. Neque enim τὸ Ελευσίνιον ad eas aedis, quae Athenis viſebantur Acropoli ſubiectae, neceſſitate quadam refertur, cum vtraque et τὸ Ελευσίνιον et Ελευσὶς, obtinuit, vt dicatur. Aedis ipſas ais vocari Ελευσῖνα. Aio, et conſtanter. Plenus eſt *Ariſtides* in *Orat. Eleuſin.* vnde illuſtriſſima quae ſunt excerpam. Τίς γὰρ Ελλήνων ἢ τίς Βαρβάρων ἔτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅσις ἐ κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος την Ελευσινα ἡγεῖτο; et mox, Γενομένε δὲ τῦ Μηδικῦ ϛόλε — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ελλησιν ἱερῶν ἐμπίπραται, τη δ' Ελευσινι τοσῦτον περιῆν, ὥς ἐκ ἀπόρθητος μόνον, ὡς εἰπεῖν, διεγένετο, ἀλλὰ κ. τ. λ. Deinde, Πολέμε δὲ συμβάντος τοῖς Ελλησι, πρὸς ἀλλήλες — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ελευσὶς ἠρέμει, καὶ οὔτε Βοιωτῶν ἵππος, ἔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ ἐ τῦ περιβολε προσήψαντο, οὐ τὸν νεων εἶδον ἑτέροις ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demoſth. quoque ſiue quis alius, *c. Neaer.* in fin. Αξιον δὲ καὶκεῖνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Αρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαϛηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπη τῇ ἑταίρᾳ Αλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τη αυτη Ελευσινι προσαγούϛη ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμε ὄντος ἐν ταύτη τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Ariſtoph. *Nub.* 301.

Οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυσοδόκος δόμος
Εν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. την Ελευσινα λέγει. *Omitto* Eleusinem *sanctam illam et auguſtam,*

Vbi initiantur gentes orarum vltimae.

Cic. 1. *de N. Deor.* ſub fin. Ita Phaedra de Hippolyto,

Tempore quo vobis inita eſt Cereulis Eleuſin,
Gnoſſia me vellem detinuiſſet humus.

Ouid. *Heroid.* IV. 67. *Pinxit* in templo Eleuſine *Phylarchum.* Plin. *N. H.* XXXV. 11. Ετάφη δὲ [Iſocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Ελευσινι εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in *vita.* Has autem aedis diſtingui videmus eadem pariter ratione atque hic apud *Lyſiam,* Τους Αργείων νεκρους ἔθαψαν ἐν τη αυτων Ελευσινι. N. *Orat. Funeb.* Στρατευσάμενοι ἐπὶ τὰς Καδμείας ἀνελέσθαι τε τὰς νεκρὰς φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν Ελευσινι. Herodot. *Calliop.* 27. Τὶ δὲ Εριχθόνιος; ἐχὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος κεκήδευται; Ισμαρος δὲ Εὐμόλπε; καὶ Δαείρας ἐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεκήδευται τε Ελευσινιε τε υπο τη ακροπολει, αἱ δὲ Κελεῦ θυγατέρες εν Ελευσινι, τετάφαται; Euſeb. *Praep. Euang.* l. 2. Recte igitur et ſine mendo *Arnob. adu. Gentis* l. 6. p. 193. *In templo Mineruae, quod in arce Lariſſae eſt, conditus ſcribitur atque indicatur Acriſius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in* Eleuſinis conſepto, quod ciuitati ſubiectum eſt. Non, vt nonnulli male feriati, vel *Eleuſinii* vel *Eleuſinio.* Lego enim apud *Lyſiam,* τὰ μὲν ἐν τη ἐνθάδε Ελευσῖνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

Aldus et Stephanus ſic dederant, vt modo initio annotationis Palmerianae relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutauerat aliud, niſi quod pro τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι dedit τῇ ἐνθάδε ἐλευσῖνι. quo locus

mihi

ρίοις [12], ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῇ, μηδὲ ἀσεβῇ περὶ
33. τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἕξειν τὰς μύστας
τὰς ἀφικομένας, ἐπειδὰν ἴδωσι τὸν βασιλέα, ὅστις
ἐστὶ, καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἠσεβημένα αὐ-
τῷ; ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς
ἑορτῆς [13], ἢ θύειν [14] εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βα-

mihi visus non est persanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis ω solummodo aliam in sedem transtuli, hunc ad modum. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ ἐλευσῖνι ἱερῷ. alia in fano Cereris, Eleusinio dicto, quod hic in Vrbe (Athenis) est; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleusine est, oppido illo agri nostri notissimo. ἐλευσῖνι dicitur pro, *apud Eleusinem*, non ἐλευσίνισι, vt Palmerius dedit, si vnquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare.

12. μυστηρίοις] Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. MARKLAND.

Bene habet. absolutus is datiuus est. pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. mysteria vel sacra Cereris arcana cum aguntur.

13. οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Deesse videtur πάρεισιν, *adsunt*, post ἑορτῆς. Andocides p. 5. οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem sensu. MARKL.

τῆς ἑορτῆς] Post hoc vocabulum ex Andocidis loco a Marklando allato suppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται. Non omnes exteri, qui per dies maiorum minorumue Mysteriorum Athenas conuenirent, illuc eo conueniebant, quo sacris initiarentur, sed multi, vt votis a se conceptis exsoluerentur hostias offerentes, alii, vt spectarent solummodo ritus et festiuitates, publicaque hilaritate fruerentur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν est hostiam mactare diei festi causa, seu

λόμενοι, ἢ θεωρεῖν· ἀδὲ γὰρ ἀγνὼς ὁ Ἀνδοκίδης ἔτε 36.
τοῖς ἔξω, ἔτε τοῖς ἐνθάδε, διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀν-
αγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ
κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τὲς ποιήσαντας γιγνώσκε-
σθαι. ἔπειτα δὲ [15] καὶ διώχληκε [16] πόλεις πολλὰς
ἐν τῇ

quam ritus sit eo die mactari, seu quam tu voueris illo loco dieque festo, non alibi neque loci neque temporis, mactandam.

14. ἢ θύειν] In promtu esset, si res ita ferret, *fugitiuum* aliquod verbum reuocare ad sententiam sustentandam, proinde vt pariter cum *Andocide* dicat, ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἐρχονται δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo *aufugit*, sed hic *latitat* post principia. Θύειν εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec θύειν de non initiatis. Atqui de his habetur sermo, τὲς μύστας — ἢ τὲς ἄλλες Ἕλληνας. Et his ne limina quidem templi transire licuisse, notissima est religio. *Acarnanes duo Iuuenes per initiorum dies* non initiati *templum Cereris imprudentes religionis cum cetera turba ingressi sunt. Facile eos sermo prodidit absurde quaedam percunctantis: deductique ad Antistites templi, cum palam esset per errorem ingressos, tanquam ob infandum scelus* interfecti sunt. *Liu.* XXXI. 15. Refinge igitur ἢ τὲς ἄλλες Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἐλθωσιν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν, βελόμενοι θεωρεῖν. TAYLOR.

15. ἔπειτα δὲ] Nemini adhuc suboluit lacuna, quanquam istud ἔπειτα δὲ tam diserte flagitet cui innitatur. Credibile est id omne, quod Andocidi domi et in regionibus Atticae conterminis παρανενόμηται, in medio esse relictum. TAYLOR.

Nihil hic deest ad efficiendum, vt constet Andocidem nemini ignotum, sed clarissimi nominis hominem

39. ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον· βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν [17], ᾧ ἂν συγγένηται [18], πλὴν τῷ Συρακοσίῳ Διονυσίῳ. ἔτος δὲ ἢ πάν-

των

esse. quam ad rem Lysias gemino vtitur argumento 1) Andocides insigne scelus commisit, facinorum autem enormitas non minus, quam splendor rerum praeclare gestarum, hominum oculos in auctorem contorquet, sermonesque omnium vbique locorum de eo concitat, etiamsi domi maneat, neque vsquam peregrinetur. Verum praeterea quoque 2) multas adiit Andocides vrbes, multas peruagatus est regiones, cum multis congressus est.

16. διώχληκε πόλεις πολλὰς — Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem πόλις significare *totam regionem:* Siciliam enim, et Italiam, et Peloponnesum etc. vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Marcus (V, 20.) et Lucas (VIII, 39.) in historia daemoniaci Gadareni, a Iesu sanati. Marcus enim scribit: *et abiit, et coepit praedicare* ἐν τῇ Δεκαπόλει, *quanta sibi feciſſet Jesus.* Lucas vero: *et abiit,* καθ' ὅλην τὴν πολιν *praedicans* etc. Erudite vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quae regio erat, *decem* vrbes comprehendens. maioris lucis gratia addidit ὅλην. Bene quoque *Vulgat.* Interpr. vertit, *per vniuersam ciuitatem.* Vide doctiss. Dauisium ad Caesar. B. Gall. VII, 4. *expellit ex ciuitate.* MARKLAND.

17. βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν] Non satis exprimit vox κεκολάκευκεν, *adulatus est.* grauius aliquid de Andocide expectandum erat. Scripsit opinor κεκάκωκεν, *damno affecit:* quod ποιεῖν κακὸν mox vocat. Sic τὸν δῆμον φαίνεται κακώσας. Orat. XIII. de Agorato: et alibi. MARKLAND.

τῶν εὐτυχέστατός ἐστιν, ἢ πλεῖσον [19] γνώμῃ διαφέρει τῶν ἄλλων, ὃς μόνος τῶν συγγενομένων Ανδοκίδῃ 42.
ὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς τοιούτου, ὃς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν κακὸν, τοὺς δὲ φίλους, ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν [20]. ὥστε μὰ τὸν Δία ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ ἀδὲν [21] χαριζομένοις παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ελληνας. νῦν ἔν ὑμῖν 104. 1.
ἐν ἀνάγκῃ ἐσὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίσασθε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι ἐκ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ανδοκίδῃ χρῆ- 3.
σθαι· ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου [22], ὡς καθή-

18. συγγένηται] Malim συγγεγένηται. TAYLOR.

19. πλεῖσον dedi ex mente Stephani, pro πλείων, quod est in omnibus olim vulgatis. quamquam suspicio penes me nata est, vocabulum hoc πλεῖσον posse hinc abesse, minus autem paulo post, ante secundum κακὸν. si scilicet illud secundum κακὸν seruandum censemus. Taylor enim id expunctum it. Posset ad hunc modum fic legi hic loci, γνώμῃ διαφέρει (fine πλεῖσον) et postmodum, ὅ, τι ἂν δύνηται πλεῖσον κακὸν· aut ὅτι πλεῖσον ἂν δύνηται κακὸν.

20. κακόν] Dele meo iudicio. Sic erit rotundius. TAYLOR.

21. ἀδὲν si abesset, nil equidem sim desideraturus. Locum si tuebitur, accipiendum erit pro τι, cuius vices eo gerit, quod ἀ praecessit, cui accommodatum fuerit, si scilicet a Lysia h. l. exaratum fuit relictum. Solent graeci negationes sine causa accumulare.

22. λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat Andoci-

καθήρηται ὁ περὶ αὐτῆ κείμενος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ
6. ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι
καὶ νῦν [23] Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καίτοι Περικλέα

des p. 10. Edit. *Steph.* vti praedixerat ὁ διώκων. Operae pretium erit conferre. Quae autem hic sequuntur, grauiter sunt deformata. Ἱερὰ ἔτι. Steph. exclusō ἄν. At profecto cum loquatur de supplicii grauitate, de extremis quibusque ἀτιμίας, credo me non longe a *Lysiae* mente nec oratione aberrare, dum sic lego, λέγει — ὡς — ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, καὶ μετέχειν τῶν ἀθηνησι κοινῶν ὡς ἐκ ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeunte oratione, Νόμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν, ὡς ἀλιτηριὸν ὄντα. *Andoc.* 7. pag. Πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηριους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur scriptores grauissimi de iis, quibus non ius ciuitatis modo, sed pene gentium ademptum esse videtur, qui εἴργοντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιόταξα τοῖς ἀνθρώποις, vt dixit *Antipho*. Ecce enim *Demosth.* tibi listam, *Philip.* 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν (sc. Arthmium Zelitem) καὶ γένος, καὶ ατιμες εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἐχ ἥν ἂν ἕτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνησι κοινων μὴ μεθεξειν ἔμελλεν; Rursus *Demosth.* id. *adu. Eubulid.* statim ab initio. Τῶν ὑμετέρων ἱερων καὶ κοινων μετεῖχον. TAYLOR.

23. εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι καὶ νῦν] *Stephanus* eiicit ἄν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· *immo et nunc est in Senatu Atheniensium.* Sic enim dicit infra: καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν.

ρικλέα ποτὲ φασι παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβέντων, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' ἃς Εὐμολπίδαι ἐξηγῆνται [24]· ἃς εἰδείς πω κύριος ἐγέ- 9.
νετο καθελεῖν, οὐδὲ ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα [25] ἴσασιν. ἡγεῖσθαι [26] γὰρ ἂν αὐτὰς [27]

ἔτως

Vide, quae praecedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: *in Senatum venit: publici consilii fit particeps.* MARKLAND.

Deesse hic aliquid dubio caret, neque difficile est, coniectura propemodum assequi, quid desit. Sententia haec ferme subiicit. ἀνέτως, καὶ φαίνεται ἀναιρεφόμενος ἔτι καὶ νῦν ἀθηναίων ἐν τῷ βελευτηρίῳ. quid autem Lysias reapse dederit, ab integrioribus codicibus exspectabimus donec discamus.

24. ἐξηγῆνται] dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a consulentibus, quid agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus vel scrupulis conscientiae, vt vulgo vsurpant) de iure sacrorum respondent, consilia dantes, quid ex praescripto legum sacrarum agendum cauendumue sit. Veterum illi ἐξηγηταὶ sunt nobis hodie sic dicti Casuistae.

25. ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte, ἀντειπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, *licet ipsum legislatorem ignorent.* Sequitur: ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτὰς, etc. opinor δεῖν αὐτὰς, sc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβοῦντας, de quibus sermo est. nisi ἂν διδόναι malis sumere pro δώσειν. Quae vero praecedunt, ἃς οὐδείς πω, etc. vsque ad ἴσασιν, parenthesi includas. MARKLAND.

οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι] ne ipsum quidem norunt earum latorem, qui fuerit. αὐτὸν serues, an αὐ-

οὕτως [28] οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. Ανδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπε-
12. φρόνηκε τῶν θεῶν, καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν [29], ὥστε

τὰς scribas, nil interiit. Cum nemo sciat, a quo profectae illae leges sint, eoque dubium fiat, vtrum ab homine mortali, an ab ipso immortali deo latae sint, eo sunt religiosius obseruandae, ne forte fiat, id quod in re incerta facile fieri potest, vt illas leges violando, non humanam auctoritatem, sed diuinam violes.

26. ἡγεῖσθαι] subaudi ἔφη. obliqua est oratio, apta ex illo superiori φασὶ τὸν περικλέα. *Se enim existimare* (ita nempe ferunt Periclem tum affirmasse.)

27. αὐτὰς] scil. τὰς ἀσεβήσαντας εἰς τὰς θεάς.

28. ἔτως] si nempe nos, prout ipse nobis auctor factus sit, non e ciuili tantum iure, sed etiam e diuino impios puniamus.

29. ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν ἐκείνοις est *eorum causa vlcisci* vel *poenam sumere*. Saepe ita loquitur tum Noster, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐτῶν ante ὧν. Vult *Religiones*. Mox, μᾶλλον ἢ ἧττον: nisi haec delenda sint, nescio quid de illis fiet. Intelligo phrasin μᾶλλον ἢ ἐχ ἧττον· sed quomodo ea huc applicari possit, non video· et tamen Atticismus forte aliquis his subest. in praesens igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita distingue: πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ανδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος πεποίηκε περὶ τὰς θεὰς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν) φάσκων τὸν Αρίσιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ερμῆν τὸν πατρῷον· ὁ δὲ Αρίσιππος (non Αρχιππος) ἠντιδίκει, etc. Spiritus et Indignationis haec plena sunt, praesertim istud ἔλαχεν Ανδοκίδης: quae vltima vox cum emphasi pronuntianda est: quale istud Senecae, MEDEA *fugiam?* vel

ὥσε πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον[30] *ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει, προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαχεν Ανδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔστος*[31] *πεποίηκε περὶ τοὺς θεούς. καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν,) φάσκων τὸν Λρί-* 15.

- σιππον

hoc Seruatoris noſtri Marc. XIV. *Σιμων καθεύδεις*; Tune, Simon, idem iſte, qui de zelo tuo tot ac tanta modo praedicauiſti, Tune dormis? Vocem vero *ἠντιδίκει* adde iis, quae viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII, 5. ſegm. 23. MARKLAND.

Idem eſt, ac ſi dixiſſet *καὶ τούτων* (ſcil. *καταπεφρόνηκεν*) itemque eos contempſit, *οὓς δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν*, quos oportet factas diis iniurias in auctoribus exſequi.

30. *πρὶν μᾶλλον*] Quid facias cum hac colluuie *τῶν ἀκλίτων*? *πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον*. Gloſſematica puto vel è cuiuſdam *ἀκριβολογοῦντος* manu profecta, quali vitiligine haec oratio potiſſimum laborat. Huiusmodi credo aliquando exſtitiſſe ſcripturam, *ὥσε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας*. Ingenioſus deinde *Ariſtarchulus* Lyſiae phraſin ſuo calculo commendans, rectius dici fatetur *πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας*, quam *ἧττον* (*μαλλον η ηττον*) *ἢ δέκα ἡμέρας*. Mox ſordes in textu. TAYLOR.

Miror vtique Marklandum in re tam plana atque obuia tricari. Ecquis non intelligit *decem plus minus dies*. quamquam vtique malim haec vocabula *μᾶλλον ἢ ἧττον* non eo loco, quem nunc tenent, ſed poſt *δέκα* legi.

31. *καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔστος*] primum et poſtremum vocabulum abeſſe mallem. aberunt vtique ſine damno ſententiae.

σιππον [31]b. ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ερμῆν τὸν αὑτοῦ [32] πατρῷον. ὁ δὲ Αρχιππος ἠντιδίκει, ἢ μὴν τὸν Ερμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὥνπερ οἱ ἄλλοι Ερμαῖ· ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τότε
18. τοιότε ὄντος πρᾶγμα ἔχῃ, δὸς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι ὁπότε ἕτος παρ' ἑτέρε ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπε ἑτέρες γε παρὰ τότε λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐσιν. ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ
21. μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι. καίτοι [33] ἐχ ὑπὲρ αὑτε ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ

31 b. Ἀρίσιππον] „Primum in hoc loco notanda „est diuersitas nominis, et primo loco pro Ἀρίσιππον legendum est Ἄρχιππον, vel secundo pro Ἄρχιππος „Ἀρίσιππος. Deinde notandum est Andocidem mouis„se litem de Herma siue statua Mercurii quasi sua et a „suis maioribus posita: At contra *Aeschines* et *Plutar*„*chus* in *Andocide* aiunt eam statuam non fuisse maio„rum Andocidis ἀνάθημα, sed Aegeidis tribus, sed eo, „quod erat sita in vicinia domus Andocidis, sic voca„tam fuisse. Adde et forte eo, quod in ius vocauerat „Archippum siue Aristippum propter huius statuae „mutilationem, ideo magis vocata est Andocidis Her„mas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lysiam non „notauisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit ma„iorum suorum donarium, vt volunt *Aeschines* et *Plu*„*tarchus*. Forte id ignorabat, et sequebatur commu„nem errorem.» PALMER.

Pro Ἀρίσιππον mauult etiam Ἄρχιππον SCHOTT.

32. αὑτῆ] Lege αὑτοῦ, Andocidis sc. non Archippi. TAYLOR.

33. καίτοι] Istud καίτοι debuit esse καί, vt proce-

καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. (τὰς μὲν ἓν ἄλλας [34] οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι [35], ἀδικεῖσι, καὶ τὲ αὐ-

τοῦ

dat ſententia, quae aliter procedere nolit. TAYLOR.

Nullus dubito hic parum quid deeſſe, forſitan in hanc ſententiam. καίτοι πῶς ἐχὶ δεινόν, εἰ ὲ μόνον ἔχ ὑπὲρ αὐτὲ ἀπολογ. atqui, qui fieri poſſit, vt minus indignum ſit, ſi non ſolummodo pro ſe nil afferat, quo excuſetur; ſed etiam praeterea alios incuſet.

34. τὰς μὲν οὖν ἄλλας κ. τ. λ.] Merito queſtus eſt Schott. de huius loci obſcuritate, cum hiſtoriam non intellexit, vnde eluceſcere poſſit. Vidit quoque deprauatum eſſe, ſed eadem cauſa, reſtituere non ſuſtinuit. Inclinata fortuna Athenienſium, fractiſque viribus, placuit τὰς ἀτίμες ἐπιτίμες ποιήσασθαι, vt plenus eſt in ea re *Andocides*. Ἐπιτέτακται domum καταδέξασθαι. Atque haec omnia non per religionem, ſed duram temporis neceſſitatem, rebus omnibus retro lapſis, et excuſſis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum. Εἰ δ' ὑμεῖς μη αὐτοκράτορες ἦτε, ϗκ ἐξὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοι αἴτιοι ἔσονται. Vos deorum religiones non violatis, ſed qui vos in eam neceſſitatem coniecere, αὐτοὶ αἴτιοι. TAYLOR.

ἄλλας] alios, praeter Andocidem, ſacrilegii item reos factos.

35. καταδέξασθαι] Non intelligo, niſi forte ſcripſerit, κακὰ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide ſequentia. Senſum loci exprimit Philonis iſtud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικοῦντι. Nihil deeſſe videtur ante verba τὰς μὲν οὖν, etc. MARKLAND.

Recipere in ciuitatem, ab exſilio reuocatos, aut

τῦ ἀσεβήματος [36] αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς αὐτο-
24. κράτορες ἦτε, καὶ [37] ἔστε οἱ ἀφελόντες τὰς τιμω-
ρίας

exsilii poena iis remissa. Sententia haec est. qui vobis imperarunt, vt alios quospiam ob crimina nescio quae exsilio multatos reuocaretis, idque ab inuitis vobis et necessitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam sibi contraxerunt, non vos vobis contraxistis. Videtur Lacedaemonios notare, aut Athenienses tyrannidis et Lacedaemoniorum studiosos.

36. τῦ αὐτῦ ἀσεβήματος] quo scil. illi ipsi sacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulsi patria fuissent, nunc a Lacedaemoniis per vim reducti sunt.

37. ἦτε καὶ] Videor mihi in his duobus vocabulis vestigia vnius ὄντες cernere. H et N modis inter se simillimis exarantur in libris, et ς atque sigla καὶ repraesentans pariter inter se sunt tam similes, vt discerni saepe nequeant. vnde constat, quam facile ex ΟΝΤΕΣ exsistere potuerit ΗΤΕ και. Hoc sic sumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοὶ ἔστε οἱ ἀφελόντες etc. (nisi potius legi mauolemus ἀνελόντες. quod ni rectius est, est certe vsitatius. Sin autem vos, qui (vel cum, vel licet) iuris vestri, spontisque vestrae sitis (et a nemine cogamini) tollatis deorum vindicias ipsi, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' ἐχ ἕτοι αἴτιοι ἔσονται, vos eritis ipsi piaculi rei, non autem illi. (Lacedaemonii puta, aut sacrilegi, quos recipere moeniis vestris inuiti coacti fuistis.) τιμωρίαι θεῶν sunt, cum leges poenas in sacrilegos sancientes, tum iudicia, quae super eiusmodi causis sacrilegii habentur, poenae denique ipsae, quae sontibus infliguntur. Haec enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemtis atque violatis ab eorum laesoribus repetitur. Possit quoque sententia eadem manente pro τιμωρίας legi

ρίας τῶν θεῶν [38], ἀλλ' ἔτοι αἴτιοι ἔσονται. ὑμεῖς ἂν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν ταύτην περιτρέψαι, ἐξὸν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι [39] μὲν ἀριθῦνται τὰ μεμηνυμένα, ἔτος δὲ ὁμολογεῖ [40] ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ 27. πάγῳ, τιμὰς. Verumtamen ego equidem cauſae nil video, cur eo confugiatur.

38. τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte poteſt: vt τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν ſint *poenas*, *quae Deorum cauſa exiguntur*. mallem tamen τῶν ἀθέων, *atheorum*, impiorum. Quae ſequuntur, ἀλλ' ἔτοι etc. artificioſa ſunt. Dicere voluit: *Si poenarum arbitrium penes Vos eſſet (et quidem eſt) impiis non punitis, Vos fontes eritis:* ſed a *Directo* orationem conuertit, offenſionis vitandae cauſſa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσεσθε ponit ἔτοι αἴτιοι ἔσονται: ἀλλ' enim ornatui tantum inſeruit, vt ſaepe. Pari omnino artificio Paulus ad Feſtum, Actor. XXV, 11. εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, *Tu* non potes, (vel debes) ſed, *Nemo* poteſt. alterum enim liberioris fuiſſet compellationis. Demetrius περὶ Ἑρμ. Segm. 311. et ſeqq. pulcre agit de hac λέξει ἐσχηματισμένῃ: et vtilitatem eius notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Graeca Lyſiae diſtinguenda ſunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad ſenſum huius loci illuſtrandum, non poſſum non exſcribere alterum ſuauiſſimi et acutiſſimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λεωκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν· ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. MARKL.

39. ἐκεῖνοι] illi reliqui ſacrilegii item rei, quos iuſſu Lacedaemoniorum denuo vrbe veſtra recepiſtis.

40. ὁμολογεῖ] Stropha haec eſt ſophiſtica, orato-

πάγῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν, ἀποθνήσκει· ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλὲς [41] ἐδὲ δόξαν

 ἀδι-

re honesto indigna. In illa quidem, quae hodie superest, Andocidis defensione sui hac in causa sacrorum violatorum tantum abest, vt Andocides sacrilegii se reum fateatur, vt potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a se amoliatur.

41. πολλὲς] Pro πολλὲς habent πολλῇ Codd. *Steph.* et *Coisl.* πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schott. veram pene sententiam deprehendisse. Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλέγχεται, ὥστε δοξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφισεται. At quales, o Musae, circuitiones! Pressius sic et verbis pene consentientibus, Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, argumentis sc. et probationibus res agitur. *Hesych.* Ελέγξει. βασανίσει. Aristoph. *Lysistra.* 485. TAYLOR.

καὶ πολλὲς ἐδὲ δόξαν ἀδικεῖν] Pro πολλὲς MS. πολλῇ, notante *Stephano.* Lego: καὶ πολλοὶ ἐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum negantes, re in iudicium delatà, absoluti fuerunt sententia Iudicum, pronuntiantium, *Videntur non deliquisse.* At in hac causa, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim *fatetur* se feciſſe. confessionis vero mulcta Legibus statuta, est *Mors.* Alludit ad Formulam sententiae Absolutoriae in istis ἐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τὲς κατηγόρες, οὐδεν εδοξαν αδικειν; id est, *absoluti fuerunt.* Vide init. Orat. XXX. vbi ἀδικεῖν ἔδοξαν idem est, quod *condemnati fuerunt.* Enormiter hoc loco agit *Schottus.* MARKLAND.

Nescio, an sic dederit Lysias καὶ πολλὲς ἤδη ἀφῆ,

ἀδικεῖν. ἔκεν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν περί τε τῶν 30.
ἀρνεμένων καὶ περὶ τῶν ὁμολογεμένων [42]. δεινὸν δέ
μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κε-
φαλὴν ἢ πρόσωπον, ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν
κατὰ τὰς νόμος τὰς ἐξ Ἀρείᾳ πάγᾳ [43] φεύξεται
τὴν τῆ ἀδικηθέντος πόλιν, ἢ τραύματος [44] ἐκ προ- 33.
νοίας· καὶ ἐὰν μὲν [45] κατίῃ, ἐνδειχθεὶς θανάτῳ
ζημιω-

κεν (scil. οἱ δικασαὶ, vel οἱ ἐκ τῆ ἀρείᾳ πάγᾳ βελευταὶ) ἐδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. multosque absoluerunt (Areopagitae) qui viderentur nihil deliquisse.

42. ὁμολογεμένων] imo vero ὁμολογούντων.

43. κατὰ τὰς νόμος τὰς ἐξ Ἀρείᾳ φεύξεται] Primum inserenda vox πάγᾳ post Ἀρείᾳ. Deinde, e regione horum verborum videtur studiosus aliquis in margine adposuisse ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet nouerat Areopagitas iudicasse de *Vulneribus ex industria illatis*. Proprie vero. ἐνδειχθεὶς. vide Harpocrat. v. Ἔνδειξις, et Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum infra, ὃς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARKLAND.

44. ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi iterum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad illustrandum, quales essent leges, quas modo laudauit, Areopagiticae, margini adleuit homo catus, ἤγεν τραύματος ἐκ προνοίας. In MSS. non longe absimilia sunt ἢ et ἤγεν, immo omnibus praeter oculatissimos eadem. TAYLOR.

Ego arbitror ἢ delendum esse, vt natum e similitudine cum N vltima litera proximi vocabuli πόλιν. quo admisso ad τραύματος subaudietur ἕνεκα Sic autem haec litera η omnino seruanda sit, leg. erit τῇ τραύματος, subaudi προφάσει aut καταδίκῃ *per legem vulneris praemeditati*, *aut sub eo titulo*.

45. μὲν] Dele istud μὲν, quod hic locum non ha-

ζημιωθήσεται· ἐὰν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἀδ[46a] αὐτῶν[46b] κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ[47] τέτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς[48] διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ ὑμέτερα[49]. τοσούτῳ δ' οὗ-

O 3 τος

bet vllum. Neque enim huic commati ἀνταποδίδοται vicinum istud ἐὰν δέ τις, sed superioribus, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα. Non leue est aliquando neque minimae gratiae sententiam in proprias sedis dispertiri. TAYL.

46a. ἀδ'] Pro ἀδ' malim ἀπ. TAYLOR.

46b. αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone Notam Interrog. post. τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

Videtur αὐτῶν bene habere, cohaeret ἀδὲ cum ἐπιβαίνειν. ne ipsa quidem limina calcare, nedum in fana ipsa ingredi. ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur esse, atque ἐπιβαίνειν τῶν ἀδῶν τῶν ἱερῶν.

47. καὶ μὲν δὴ] idem est in Lysiaca dictione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. atqui.

48. πολλοὺς] aut post hoc vocabulum, aut post ἀσεβήματα proximum deesse videtur τινας, aut τῶν ὑμετέρων τινας, ἐνθένδε ἐκπεσόντας. a Graecorum haud paucis nostratium quosdam propter impietates commissas hinc eiectos suis quoque fanis exclusos fuisse. Aut certe αὐτὸν excidit, multos graecorum aiunt Andocidi aditu fanorum suorum interdixisse.

49. τὰ ὑμέτερα] Melius interrogasset increpanti similis. TAYLOR.

τος Διαγόρᾳ τῇ Μηλίᾳ ἀσεβέστερος γεγένηται. ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, ἕτος δὲ ἔργῳ, περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. ὀργίζεσθαι ἔν χρὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ 42. ἱερά. τὸ μὲν γὰρ ὥσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ δ' οἰκεῖον· καὶ μὴ ἃς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τὰς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν· ἐπικηρύττοντες [50] τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἕλλη- 105.1 σι κομπάζειν μᾶλλον, ἢ τιμωρεῖσθαι βέλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ [51] τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι θεὸς ἡ νομιζει. ἡ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα [52], ἀλλ' ὡς 3. θαῤ-

50. ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι, (l. ἢ ἀνάγοντι.) καὶ (l. ἢ) ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων, l. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysiae locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικεκηρυχέναι. Huic mori adludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι: *alicui pecuniam per praeconem promittere.* MARKLAND.

51. ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohaerent haec cum illis paulo ante praemissis. ἕτος δὲ ἔργῳ ἠσέβει. quasi dixisset. Andocides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatus est, et quasi ostentauit ad Graecos, se numen deorum nullum putare.

52. τὰ πεποιημένα] id est τὰ ἐπίχειρα τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ πεποιημένων.

θαρρῶν, ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει[53]. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν[54] αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει[55],

53. ἔπλει] Edit. pr. ἐπήδα. Noui quibus placebat ἐπέρα, vt paſſim *Thucyd.* περαιᾶσθαι. Vide σχ. 1. *Thucyd.* 26. Περαιώμενοι, πλέοντες. *Coisl.* ἐπίδει. Sed lectio *Stephanica* longe eſt anteferenda. *Andoc.* p. 18. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρᾳ πλεῖν τὴν θαλατταν; TAYLOR.

Lectio haec, ἔπλει, a Stephano profecta eſt; ſpecioſa vtique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquieſcerem, ſi ſine Aldina foret, in qua proſtat ἐπήδα. Videor mihi in hac lectione ἐπείρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem eſt atque τὸς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in nauicularios et mercatores mare arantes, naue comparata, cuius ipſe dominus eſſet.

54. ὑπῆγεν] Θεοί σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμῳ δικαίῳ χρεώμενοι υπηγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. *Vran.* 106. V. *Heſych.* in Υπηγάγετο. TAYLOR.

ὑπῆγεν] verbum ὑπάγειν in hac re proprium eſt. ſubauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει.

55. ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δώῃ δίκην. Confirmat ipſe Andocides Orat. de *Reditu ſuo*, p. 21. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε ἕνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc ſententiam mutuatus eſt Lycurgus p. 159. Ad iſtud vero, quod de nauigatione eius Accuſatores hic dicunt, ſollerter reſpondet Orat. de Myſter. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τὸς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. Si cui locutio inſolentior videatur, verba aliter forte componi poſſunt, nem-

δώη δίκην. ἐλπίζω μὲν ἔν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην. θαυμάσιον δὲ ἐδέν, ἂν * μὴ [56] γένοιτο. ἔτε [57] γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει· ἀλλ' αὖτη μέν ἐστιν ἀν-

θρω-

pe, δώη δίκην εἰς τὰ ἁμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἁμαρτημάτων, vt Orat. in Diogit. ἐπιτρόπῳ εἰς τὰς παῖδας, pro τῶν παίδων. ſic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demoſth. Orat. I. in Aphobum: quod vſitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum ſit, ponenda eſt minima diſtinctio poſt ἀφικόμενος. Vltimum vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν ἔν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND.

Non ſatis tenemus omnia ad hanc cauſam ſpectantia. quare non auſim lectionem hanc ſollicitare, quae poſſit hoc ſignificare, per occaſionem mei, me litem aduerſus Andocidem inſtruente, cuius cauſa neceſſe illi fuit huc reuerti. Neſcimus, quis actor fuerit. (Nam Lyſias certe non fuit, tametſi actori calamum ſuum venalem praeſtitit.) neque magis nouimus, quam ille cauſam Andocidi redeundi dederit. Dictio εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι ſignificare videtur, venire in loca delicti commiſſi, vbi ſuperſunt adhuc res vel homines, in quibus ſcelus commiſſum fuit, ſuperſunt item teſtes, vt infitiationi locus nullus ſit.

56. ἐδέν, ἂν μὴ γένοιτο] ſic dedi de meo, vulgatae pro tertia voce dant μοι. Saepiſſime in libris mſtis excuſisque η et οι inter ſe permutantur. *Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, ſi id minus fiat.* h. e. ſi Andocides diis ſcelerum poenas nullas det; aut, ſi hoc e iudicio abſolutus excedat. malim tamen legi ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. *ſi hoc*, (vt nempe poenas det) *non ſtatim fiat.*

57. ἔτε] imo vero ἐδὲ. *nam ne deus quidem in continenti punit.*

θρωπίνη δίκη [58]. πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν [59], ὁρῶν καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας, χρόνῳ δεδωκότας δίκην [60], καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν
9. προγόνων ἁμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν· ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας [61] τῶν

58. post voc. δίκη deesse videtur haec sententia, τῆς δὲ θείας οὐδεὶς κρείττων. aut τὴν δὲ θείαν οὐδείς πω διαπέφευγεν. nil mirer, ait, si Andocides hoc e iudicio effugiat. humanum hoc est iudicium, in quo sedent homines, errori obnoxii, falli faciles. diuinum autem iudicium nemo vnquam effugit.

59. εἰκάζειν] subaudi ὅτι τοῦθ' ὃ λέγω, ἀληθές ἐστι, vel γενήσεται. causae mihi multae sunt, multaque argumenta suspicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut sic euenturum esse, vt scil. Andocides, si non statim, certo certius tamen olim aliquando poenas det sacrilegii.

60. χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα] Notatu digna sunt haec propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi praecepto. Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ Θεοὺς ἔτ' ἂν ἐπιορκήσας τις λάθοι, ἔτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν· ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

61. τριετήσαντας] Lege, τελευτήσαντας. et ita *Schottus*. Quae sequuntur ita forte legenda et distinguenda: ἀπηλάχθαι, οὐδὲ Θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ. θάνατον ἐπέθηκε. hoc sensu: multos sceleratos mori cupiuisse: Deum vero nondum ad-

κακῶν ἀπηλλάχθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος [62] τούτων [63] λυμηνάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. σκέψασθε [64] δὲ καὶ αὐτῶν Ἀνδοκίδου τὸν βίον, ἀφ' οὗ ἠσέ- 12.
βηκε, καὶ [65] εἴ τις τοιοῦτος [66] ἕτερος ἐστιν. Ἀνδοκί-
δης

eo cum illis in gratiam rediisse, vt hoc illis conceſſerit; etiamſi vitam eorum multis caſibus interea infeſtauerit. Infra, μαρτυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ: Cl. Editor legit, ἢ ἀργυρίᾳ, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod veriſſimum puto. MARKLAND.

62. τέλος] imo vero οὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitae finem, a ſe miſeris modis cruciatuum exagitatae; ſed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocius cruciandos.

63. τούτων] Coniectura haec eſt Scaligeri, quam nullus dubitaui in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτῳ. tametſi Taylor exiſtimaret, eam bene ſe habere poſſe. Quod mihi ſecus videtur.

64. σκέψασθε] demonſtratum it, Andocidem, etiamſi fortuito fiat, vt hoc iudicio abſoluatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egiſſet, tam miſeram, vt alia nulla eſſe poſſit miſerior, ſatis iam ſuperque poenarum diis dare atque dediſſe.

65. καὶ delendum videtur, vt natum e fine vocabuli proximi πεποίηκε.

66. εἴ τις τοιοῦτος] *Adeſte animis, dum Andocidis vitam percurram, et ſtatuite*, vtrum ea ſit nec ne, *qualem facinoroſorum eſſe nuper deſcripſi.* Σκέψασθε — εἴτε τοιοῦτος ἢ ἕτερός ἐστιν. Plato *de Legg.* l. 1. Πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν, εἴτε ἔστως εἴτε ἄλλως ἔχει. Vulgata certe lectio eſt omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo *Multorum.* Supra modo. Πολλαχοῦθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέρους κ. τ. λ. TAYLOR.

δης γὰρ ἐπειδὴ ἥμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς [67] εἰσαχθεὶς εἰς

Bene habet hic locus. ἕτερος βίος idem est atque ἄλλ τινὸς τῶν πάντων ἀνθρώπων βίος. Considerate, num quae alia vita cuiusquam sit, perinde misera, atque huius Andocidis est. E miseria vitae, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis inuisum, eoque sontem esse. deos enim insontes non odisse.

67. ἐξ ἐπιβολῆς] Sic vulg. τοξότης, credo, aut e Δημοσίων collegio nonnullus solus in solo angiportu *fallacias* struxit, et hominem *necopinantem* in ius rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀναγκοφαγεῖ? Medela enim non nisi ex medio Atticorum foro eruenda. Ἐπιβολὴ erat mulcta peculiariter dicta, ἡ ὁριζομένη ζημία, quam, re ad iudices nondum delata, vel *Senatui Areopagitico*, vel *Quingentorum*, (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, vti constat ex *Plutarch.* in vita, et ex eius oratione aduersaria) vel aliquando soli *Magistratui* imponendi ius competebat. Explicat quodammodo *Pollux* VIII. 6. Ἐάν τις περὶ ὧν ἐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελίας δίδοται κατ' αὐτοῦ· κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν, ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi solet. *Aesch.* π. παραπρεσβ. p. 40. *Edit. Steph.* Πρότερον δ' ὑπέμειναν τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, εἶθ' ἑπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβουλὴν *Steph.* ex coniectura, Cod. item Manuscriptus, quo vsus est *Scaliger* et Scholiastes ad locum. Vsi sunt hoc iure, vt monui, *Magistratus. N. c. Nicomach.* pr. Ἐπιβαλόντων δὲ τῶν Ἀρχόντων ἐπιβολας καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. *Archon* solus. Orphanorum, inquit *Demosth.*

εἰς τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμῷ, εἰ μὴ παραδοίη τόν ἀκόλουθον· εὖ δ' ἤδει ὁ δυνησόμενος

adu. Macartat. sub fin. ἐπιμελείσθω ὁ Αρχων, καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν, ἢ ποιεῖν τι παράνομον, κύριος δ' ἐπιβαλλειν κατὰ τὸ τέλος, ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἄξιος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ηλιαίαν. Vti sunt Πρόεδροι. Aesch. c. Timarch. p. 5. Edit. Steph. Τῶν Ρητόρων ἐάν τις λέγῃ — περὶ τᾶ εἰσφερομένᾳ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστᾳ. (Cod. MS. ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστᾳ, F μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστᾳ) ἢ δὶς περὶ τᾶ αὐτᾶ — ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην — κυριευέτωσαν οἱ Πρόεδροι μεχρὶ ν δραχμῶν (h. e. iuxta Demosthenem supra prolatum κύριοι sunto ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός ἐστι ζημίας, ἐπιβάλοντες μέχρι ν δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλήν. Vti sunt denique quotquot in ea ciuitate ad vllam reip. partem accessere. Ως τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν — καὶ τὰ δημόσια γράμματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολας ἐπεβαλε, καθάπερ οἱ αλλοι αρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τέτων — μάρτυρας παρέξομαι. Id. Aesch. c. Ctesiph. p. 57. In MSS. nimium confunduntur Επιβολὴ et Επιβουλή. Philo MS. Περὶ τῶν τᾶ δοκησισόφου Καίν ἐκγόνων. Ex Cod. Vatic. Ως μηδὲ κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολας ψαύσασθαι δύνασθαι. Vt locum lecturus est doctissimus Editor. Atque haec eo explicatius, quia nemo adhuc de iis explicate satis. Iuuenem tamen φιλέλληνα non prius dimittam, quam ei ἀκροάσεως χάριν Xenophontem defaecatum praestitero. Hist. Graec. l. 1. p. 448. Edit. 1625. Αρχέδημος ὁ τᾶ δήμᾳ τότε προεστηκὼς ἐν Αθήναις — Ερασινίδῃ ἐπιβολην ἐπιβαλων κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu sine vlla fraudis suspicione monstrum illud neque vno piaculo dignum, ἐπιβελήν. TAYLOR.

15. μενος παραδῆναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τότε ἁμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μὴ μηνυτὴς γένοιτο [68]. καίτοι πῶς ἂ θεῶν τις τὴν τότε γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμῷ τιμήσασθαι, ἢ ἀργυρίῳ [69] ἐπ' ἐλπί-

68. ἵνα μηνυτὴς] Sic vulg. Lege cum Steph. ἵνα μὴ μηνυτὴς. Syllaba ſyllabam ſimilis ſimilem, vt fieri ſolet, deturbauit. TAYLOR.

69. μαρτυρίᾳ] Sic vulg. Attento fac ſis quaeſo animo, dum Lyſiae gratiam alternis vicibus meo merito ſim initurus. Vox iſta μαρτύριον rariſſime eſt vſurae. Reperitur quidem apud *Ariſtot. Plutarch.* Immo, et *Thucyd.* quoque non ſemel, vti I. 33. Μετ' ἀειμνήστῳ μαρτυρίᾳ τὴν χάριν κατάθησθε. Illius tamen inſolentiam digito ibid. commonſtrat σχ. Μαρτύριον ἑδετέρως λέγει. Nihilo tamen minus *hae deliciae a Magiſtro* laudantur. At legatur per me licet, dummodo hic faceſſat. Lego enim emendatione nunquam poenitenda. Ῥᾷον ἡγήσατο δεσμῷ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίῳ ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Ea demum erat τιμημάτων ſpecies, quae adhuc in tantis loci huiuſce ſordibus deſiderabatur. *Demoſth. c. Timocrat.* Ἐὰν δ' ἄλῳ τιμάτω ἡ Ηλιαία περὶ αὐτοῦ ὅ, τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτισαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ δεδέσθω τε ἕως ἂν ἐκτίσῃ. Pag. 783. *Edit. Wolf.* Confer. *Id. c. Mid.* p. 607. C. et ibid. 610. F. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτισαι. Aeſch. *c. Timarch.* p. 3. Atque haec non ſemper ex iudicum ſententia, ſed ad Reum relatum eſt, quam potiſſimum poenam ſe commeruiſſe fateretur, vti hic Andocidi vſu venit. Τιμωμένων (referentibus vtique) τῶν δικαστῶν, τὶ χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτισαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in *Socrate.* TAYLOR.

ἐλπίδι τῇ αὐτῇ [70]; ἐκ δ' ἓν τέτε τῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἐνιαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ 18.
τῶν αὐτῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τἀληθῆ μηνύσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα [καὶ τὰ αἴσχιστα [71]] ἐποίει μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ [72]; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐ- 21.
πειδὴ ἀπεκτονὼς ἦν, ὃς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείσου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τἀληθῆ μηνύσαι, καὶ ἐλύθη. καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ἀδικεμένῳ [73] ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν

70. ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ] eadem ſpe in vtramuis partem propoſita ad exitum iudicii ſiue proſperum, ſiue aduerſum. h. e. potuiſſet, ſponſa depoſitaue ſumma quadam pecuniaria, ire quo vellet, ſalutemque fuga quaerere, ſi neceſſe vidiſſet, ſorte iudicii in partem deteriorem inclinante; quo liberatus eſſet a dura neceſſitate aut capite ſuo luendi, aut neceſſarios prodendi, quod eſt flagitium foediſſimum. Nihil habuiſſet tum, neque ſperandum magis, neque metuendum, quam poſtmodum habuit carcere concluſus.

71. τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e ſcholio ortum eſſe.

72. ἀφανὴς] Annon potius ἀφανὴς ἦν αὐτῷ? TAYL.

73. ἀδικεμένῳ] Lege ἀδικέμενον. MARKLAND.
Recte vero admonuit Markland ἀδικέμενον eſſe legendum, ſi δύνασθαι bene habet. verum ſi ἀδικεμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non eſt. pro μὴ leg. quoque eſt μηδὲ, *vt ne laeſus quidem iniuriis poſſet ab inimicis ius ſuum repetere.*

24. ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς γάρ που [74], ἐξ ὅσε Αθηναῖοι ἀείμνησοι εἰσὶν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη [75]. δικαίως. οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πότερα τὸν θεὸν χρὴ, ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι; μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευ-
27. σεν ὡς τὸν Κιτιέων βασιλέα, καὶ προδιδὸς [76] λη-
φθεὶς

74. πω] imo vero πω. quod de tempore vſurpatur. οὐδείς πω nondum quisquam. Sed quid ſibi vult γὰρ? Eſtne indicium ὑποφορᾶς ſeu obiectionis, quae refutetur ſubiecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo vnquam, ex quo Athenae ad nominis immortalitatem eniſae ſunt, talem ob cauſam infamia notatus eſt. Haec fictus Andocidis patronus pro eo affert. Reſpondet actor. Audio. vera ais, at ille meritus eam poenam dedit. Aut, ſi negas hypophoram eſſe, deficit aliqua ſententia, a lectore ſaltim tacite ſubiicienda, ſi auctor eam breuitatis ſtudio ſuppreſſit; in huno ferme modum. Qua ſeueritate iudicii vos declarauiſtis, vos cenſere, et Andocidem ſacrilegii reum eſſe, et ſacrilegos omnes eſſe puniendos. Nam tametſi debitam ex promiſſo daretis Andocidi ſpiritus immunitatem, poena tamen beneficium hoc, dira quadam inauditique exempli circumſcripſiſtis. Nam, ex quo Athenarum fama coepit eſſe immortalis — Totus in hoc eſt oratur, vt doceat Andocidem ſacrilegum, ideoque puniendum eſſe. teſtari hoc deos ipſi iratos, a quibus coniectus ſit in vitam quacunque alia vita miſerrima miſeriorem.

75. ἠτιμώθη δικαίως.] Interpungas. Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη. Δικαίως. Id eſt εἰκότως. TAYLOR.

76. προδιδὸς] hic videtur nomen vrbis aut arcis,

φθεὶς ὑπ' αὐτῦ ἐδέθη. καὶ ἐ μόνον τὸν θάναλον[77] ἐφοβῆτο, ἀλλὰ καὶ τὸ καθ' ἡμέραν ἀπίσμαλα, οἰόμενος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος[78] ἀπολμηθήσεσθαι. ἀποδρὰς δὲ ἐκ τότε τῦ κινδύνε, κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτῦ πόλιν, 30. ἐπὶ τῶν[79] τετρακοσίων, θεὸς λήθην[80] ἔδωκεν, ὥ-

ςε εἰς

aut neſcio cuius rei deeſſe, quam prodere voluiſſe dicatur Andocides.

77. τὸν θάνατον] non mortem ſolummodo metuebat. Leue enim ſic ſimpliciter vitam amittere, cito, ſine cruciatibus. acerbum autem et horrendum, corporis ſui per ſingulos artus, et lente carpendi lanienam videre, vt ſi hodie manus dextra, cras ſiniſtra, tertio die pes vnus, quarto pes alter, et ſic porro per dies ſingulos ſingula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipſa morte multo eſt atrocius, et lentum, et foedum dictu viſuque et infame, et cruciatu intolerabile.

78. ζῶντος] ſubaudi ἑαυτῦ.

79. ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ὥςε etc. Editorem audiui dicentem legendum eſſe ex Hiſtoria ἐπὶ pro ἐπεί. vnde facile fuit locum ita ſupplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ θεὸς τοσαύτην τότῳ λήθην ἔδωκεν, ὥςε εἰς τὰς ἠδικημένας αὐτὸς (non αὐτὰς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut ſimili modo, videtur a Lyſia ſcriptum fuiſſe quam ſententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ θεοὶ ἐδὲν πρότερον ποιῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγεσι. Vide et noſtrum paulo inferius, ἃ τότῳ ὁ θεὸς etc. Θεοβλάβειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnaſſenſis de Struct. Orat. ſegm. 18. et διαφορὰν τῶν φρενῶν. Heſychius: Θεοβλαβίαν, ἔτως Αἰσχίνης εἶπεν. ſcribendum Θεοβλάβειαν: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter ſimilem eius vſum

σε εἰς τὰς ἠδικημένας αὐτὰς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ, ἐδέθη καὶ ἠκίσθη. ἀπώλετο δὲ ἐχὶ, ἀλλ'

in S. S. vt Rom. XI, 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII, 7. quemadmodum Latini *malum* et *infortunium dare*. MARKLAND.

Pro ἐπεὶ vulgatorum dedi ἐπὶ. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, huius paginae 105. v. 36.

80. λήθην] Quare λήθην, cum constet ex *Photio* et *Plutarcho* Andocidem *sub* ipsa dominatione τῶν 400 rediisse? Neque secundo possis λήθην eam *socordiam* vel *inertiam* interpretari, quae *consuescendo* fit, quo modo a *Demosthene* vsurpari video. Τὸ χρόνον γενεσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, δέδοκα, μή τινα λήθην ἢ συνηθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει. (lege ἐμπεποίηκε, cui fauet Cod. *Lutet.*) *Demosth.* π. παραπρεσβ. Ea enim Tyrannis non vltra annum se extenderat. Tum autem porro quare erat haec λήθη, diuinitus immissa? Et cuiusmodi denique tibi videatur totius sententiae ambitus et connexio? Lege, Καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτῦ πόλιν επι τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γαρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τὰς ἠδικημένας αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel επιθυμησαι. TAYLOR.

Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τοσαύτην, tantum stuporem deus menti eius iniecit, tantam tarditatem atque somnolentiam. ἔδωκεν, pro ἐνέβαλεν, etsi dictio est inuentu paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Vt enim ὑγίειαν, πλοῦτον, τἀγαθὰ, et contra χαλάζας, πυρετὸς, λιμὸς, λοιμὸς et alia διδόναι dicuntur superi, ita rursus non video, cur deus dici nequeat alicui λήθην, μανίαν διδόναι pro ἐπιπέμπειν.

ἀπ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρε βασιλεύοντα, καὶ ἀδικήσας εἴρχθη. ἀπο- 33.
δράσας [81] τοῦτον, ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς ἃς [82] τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο [83] τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέ- 36.
ποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν [84] δεῦρο εἰς δημο-
κρατίαν εἰς τὴν αὑτοῦ πόλιν [85] τοῖς μὲν πρυτανεύ-
σιν

81. ἀποδράσας τοῦτον] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoristi primi participio vsurpari. potius particip. aoristi secundi in vsu est. donec itaque certiora hac de re discam, legam ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον.

82. εἰς] Istud εἰς non est necessarium, et ortum videtur duxisse ex voce sequenti. Mox fortasse ἀφίκετο. TAYLOR.

83. ἀφίκοιτο] Fortasse, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων. MARKLAND.

Bene habent h. l. omnia. idem est ac si dixisset, ἔφευγε τότους τοὺς τόπους, εἰς ἃς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. vt primum aliquo appulerat, ita statim rursus illinc auffugiebat.

84. ἐκεῖθεν] Vnde? Antecedens non video, sed lacunam certissimam. Mox fortasse εἰς δημοκρατεμένην τὴν αὑτοῦ πόλιν, vt paulo superius ex aduerso locutus est. Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν επι των τετρακοσιων. TAYLOR.

ἐκεῖθεν] e Cypro puta, locisque iis omnibus, a quibus vix salutatis statim refugisset.

85. εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὑτοῦ πόλιν] idem est ac si dixisset εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν νῦν ἤδη δημοκρατουμένην.

σιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν ἐνθάδε [86]. ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τὲς νόμες [87], ὃς ἐψηφίσασθε.

39. καὶ τὸν ἄνδρα ὁ δῆμος, ἐκ ὀλιγαρχίας, ὁ τύραννος, ὁ πόλις [88] ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλες· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον ἐξ ὅσε ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιςεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων, διὰ τὸ ἠδικηκέναι ὃς γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν

42. ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, ὃς ἐν τῷ αὐτῷ [89] ἐνδέικνυται.

P 2

86. ἐνθάδε dedi, e Scaligeri atque Marklandi ſententia, pro ἐνθένδε librorum omnium vulgatorum. huc, in concionem. Nam coram populo, aut in Heliaea maxima agebatur haec impietatis cauſa.

87. τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τὲς νόμες] Vtcunque haec lectio defendi poſſit explicando τοῖς θεοῖς *in honorem Deorum*, vel *Deorum cauſa*, mihi tamen multo probabilius videtur Lyſiam ſcripſiſſe τοῖς ἔργοις· non *verbis* tantum, ſed ipſo *opere* et *factis:* nempe ex ciuitate Andocidem expellendo. MARKLAND.

88. ὁ πόλις videtur vitioſe redundare, ideoque amputari debere, propter praemiſſum ὁ δῆμος, cum quo videtur idem dicere. Verumtamen bene habet. πόλις paulo quid eſt amplius, quam δῆμος. Ex cauſa, Athenienſis populus Athenis habitans erat δῆμος. verum tota respublica ciues complectens etiam per colonias in Aſia, Thracia, Ponto, ſparſos, ea erat πόλις. Sic Epheſii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc ſenſu paulo ante v. πόλις noſter vſurpauerat p. 103, 38.

89. ὃς ἐν τῷ αὐτᾷ] nullus dubito poſt haec vocabula excidiſſe ἐνιαυτῷ, quod facillime fieri potuit ob ſimilitudinem huius vocabuli cum ἐν τῷ αὐτῷ *bis eodem in anno.*

ται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτῷ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ ὅταν [90] τις τὸν αὐτῷ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει [91], τοῦτ' ἔστι τὸ [βιῶν] τὸν βίον ἀβίωτον [92]. ᾧ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπι- 106. I.
νοεῖν [93] δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρέμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων. τὸ δὲ τελευταῖον, νυνὶ παραδέδωκεν

90. καὶ ὅταν τις.] opinor καίτοι ὅταν τις. MARKL. Recte, ni fallor.

91. διανέμει] malim in coniunctiuo, διανέμῃ.

92. τοῦτ' ἔστι τὸ βιῶν τὸν βίον ἀβίωτον] Vocem βιῶν inseruit *Stephanus:* sine causa, nisi in MSS. reperiretur: quod non credo, cum multo elegantius sit, τοῦτ' ἔστι τὸ, Τὸν βίον ἀβίωτον. Huiusmodi enim locutiones, quae prouerbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus supplendae. Nihil vero tritius hac phrasi *βίος ἀβίωτος.* Aeschines ea passim vtitur, et Gorgias, et Philo, et caeteri omnes fere Graeci Scriptores. Sic apud Matt. V, 38. Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant, quid vellet ὁ Εὐλογητός. Inspice quamlibet Adagiorum Collectionem. MARKLAND.

Vocabulum βιῶν vncis inclusi, vt admodum suspectum. Sententia potius postulare videtur τοῦτ' ἔστι τὸ ποιεῖν ἑαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc, τοῦτ' ἐστὶ τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἄγειν. *hoc illud est, quod prouerbio vulgari iactatur, vitam haud vitalem agere.*

93. ἐπινοεῖν] F. ἐπινοῶν, vt coniecit vir eruditissimus. TAYLOR.

δωκεν αὐτὸν[94] ὑμῖν χρῆσθαι ὅ τι ἂν βέλησθε· ἑτῷ[95]
3. μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίᾳ τινὸς ἀγόμενος
ἀνάγκης. ἔκεν χρὴ μᾶλλον Δία, ἔτε πρεσβύτερον ὄντα,
ἔτε νεώτερον, ὁρῶντας Ανδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σω-
ζόμενον, συνειδότας αὐτῷ[96] ἔργα ἀνόσια εἰργασμέ-

 νῳ,

94. αὐτὸν] Male Schott. lectionem *Aldi* αὐτὸν revocare fatagit. TAYLOR.

95. ἔτω] Sic vulg. ου το μὴ ἀδικεῖν. Steph. Imme ϑ τῳ μὴ ἀδικεῖν, ipſiſſima ſcriptione. *Andoc.* tamen ineunte oratione aduerſaria, ad modum lectionis *Stephanicae* ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Iſtud eſt ſapere! TAYLOR.

ἔτω μὴ etc.] *Stephanus*, ϑ τὸ μὴ: prope veritatem, quae erat, ϑ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, *non innocentia ſua fretus.* Ipſe Andocides de Myſteriis, ſub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ, καὶ ὑμῖν. Demoſthenes in Aphob. Ψευδομαρτ. ϑχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινα αὐτῷ καταμεμαρτυρηκέναι ἐξελέγξειν πιστεύων, ἀλλ' ἡγέμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat *Schottus.* Mox, pro ἀλύπως bene *Stephanus* ἀλύπῳ. et pro τισι paulo poſt legendum puto τινὰς. MARKL.

96. αὐτῷ] Malim αὑτῷ. Generalis enim videtur haec γνώμη et quaſi publici iuris. *Neminem* ſibi *celatum facinus conſcientem, propter dilatas Andocidis poenas impunitatem ſibi quoque audere polliceri, et de diuina iuſtitia praue ideo ſentire.* Οὔκεν χρὴ ἔτε πρεσβύτερον, ὄντα, ἔτε νεώτερον, ὁρῶντας (Cod. *Coisl.* ὁρῶντα) Ανδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὑτῷ (ſibi ſc. vnumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀϑεωτέρους γίνεσθαι. Vſitatiſſima conſtructio. Οὐ γὰρ μόνον εἰς πατέρ' αὐτοις καὶ τῶν ἄνω προγόνων,

νῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι· ἐνθυμουμένους, ὅτι ἥμι- 6.
συς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως [97] ἐξὶ διπλασίᾳ λυπουμένῳ, ὥσπερ ἔτος· εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφῖκται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται [98] τῇ πόλει, καὶ πράττει καὶ ἤδη [99] δημηγορεῖ, καὶ ἐπιτιμᾷ, κατ' ἄνδρα ἀνενεγκεῖν ἑκαστῳ τὴν φύσιν ἐξὶν, ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demosth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

Bene habet αὐτῷ cum spiritu leni. Taylor ad h. l. quae affert, (vir doctus et industrius, sed criticus haud vsquequaque felicissimus, multa moliens, et magna vi, sed nulla de causa, nullo effectu, in irritum,) ea haud intelligo. Saltim συνειδότα in singulari dedisset. Verum aberrauit ab oratoris sententia, quae haec est. cum videant Andocidem e discrimine iudicii saluum abeuntem, quamuis probe norint eum scelera multa patrasse.

97. ἀλύπως] ἀλύπῳ mauult Steph. vt ex aequo respondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem caue de tam rigida constructione. H. p. melius, Ημισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων αλυπος ἐξι διπλασίᾳ λυπουμενῳ. Lasciuiunt Codd. nostri, ἥμισος. κρεῖττον. ἐπιδιπλασίᾳ. διπλάσιος. TAYLOR.

Ego facio cum Stephano, cui Marklandus quoque subscripsit. Aut alias leg. sit λυπουμένως in aduerbio. Sed illud praefero.

98. παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει] Valeat Critice, si haec sint sana! Fortasse, παρασκευάζεται τα της πολεως πραττειν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Anne sincerum. TAYLOR.

Post vocab. παρασκ. videtur deesse λυμαίνεσθαι. *accingitur iam ad grassandum in rempublicam.*

99. καὶ ἤδη] aut delendum est ἤδη, vt natum ex

9. τιμᾷ, καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβελεύει, εἰς τὴν βελὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν καὶ προσόδων [100] καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν. καίτοι, τέτῳ πειθόμενοι, ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ
12. ὑμεῖς βέλεσθε τὰ τέτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τὰς θεὰς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ [1] δὲ ἐχ, ὡς ἠδι-

P 4 κηκὼς,

initio proximi vocabuli δημηγορεῖ, aut illa duo vocabula sunt transponenda hunc ad modum. καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. Pari modo versu proximo transponenda videntur verba sic. καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ συμβελεύει. aut certe, reliquis manentibus immotis pro τισι leg. erit cum Marklando τινας.

100. προσόδων] πρόσοδοι h. l. sunt, non vectigalia, sed supplicationes, cum ad puluinaria deorum aditur.

1. ἀξιοῖ] Corruit venustissimae periodi decor et forma. Tu fac nobis medicantibus gratulere. Ἀξιοῖ δὲ ἐχ ὡς ἠδικηκὼς ἡσυχίαν ἐχειν, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τὰς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται πολιτευεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ετερων μεῖζον δυνήσεται, ὥσπερ ἃ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν ἃ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι de publica vita, de rebus ciuitatis gerundis. *Aelian. V. H.* III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς Αθήνησιν ἐπιφανέστατα επολιτευσατο. Plutarch. in *Phoc.* init. Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Αθήναις διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτευεσθαι Μακεδόνων καὶ Αντιπάτρε, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἄξιος εἶναι πολιτευομενος τὰ ναυάγια τῆς πόλεως. N. c. *Poliuch.* Εἰς τίνας ἂν ἐβελήθημεν

κηκὼς, ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τὸν τὴν πόλιν ἀδικήσαντας. ἔτω διανοεῖται καὶ παρασκευάζεται ὅπως ἑτέρων [2] μεῖζον δυνήσεται· ὥσπερ ὁ [3] διὰ πραότητα καὶ ἀ- 15.
σχολίαν [4] τὴν ὑμετέραν ὁ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην, εἰς ὃς νῦν ἁμαρτάνων ὁ λανθάνει· ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεταί τε καὶ δώσει δίκην. ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ. ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ ἔτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες παρ' ἀμφοτέ-

δικασὰς καταφυγεῖν; ἐκ εἰς τὸν ἕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Adiungo *Xenoph.* 1. *Hellen.* quoniam mihi duplicem operam praestabit. Ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ἐλαττον ἐκεινε δυναμενων, μοχθηρότερόν τε λεγόντων, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευοντων. TAYLOR.

2. ἑτέρων] sic dedi pro vulgato ἕτερον.

3. ὥσπερ ὁ — ὁ δεδωκὼς] Pro ὁ δεδωκὼς sensus plane postulat ὁδὲ δώσων — δίκην εἰς σὺς etc. *ita se gerit, quasi non daturus poenas* etc. Voces vero ὑμῖν et νῦν inter legendum pronuntiandae sunt cum Emphasi. inest enim in iis tacita Oppositio, et Allusio ad *priora* Andocidis delicta et impunitatem. MARKLAND.

4. ἀσχολίαν] bene videtur habere. duas edit causas, cur Andocides adhucdum impune abierit. primam, clementiam ciuium, alteram, tumultum negotiorum, qui passus non sit de Andocide puniendo quemquam aut cogitare, aut referre. Fuit cum suspicarer ἀχολίαν *bilis defectum*, esse leg. quod postmodum etiam in schedis Brulartianis reperi. Vocabulum illud bonae notae est, et huic loco inprimis conuenit; quod si cui probabitur, haud intercedam.

φοτέρων, ἄμεινον διαγνῶτε. φησὶ[5] γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν, μηνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένετο; ἐκ αὐτὸς ἔτος, ποιή-
21. σας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τέτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν αὐτῷ[6] διδόντων τὴν ἄδειαν; τῆς δὲ ταραχῆς[7] καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐσὲ, ὅτι ἐζητεῖτε τὲς ἠσεβηκότας; ἐ δήπεθεν, ἀλλ' αὐτὸ τῦτο[8] τἐναντίον. ἐτάραξε
24. μὲν ἔτος[9] τὴν πόλιν, κατεξήσατε δ' ὑμεῖς. πυν-

P 5 θάνο-

5. φησὶ] haud quidem improbabile eſt φήσει, ob praecedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconſtantia oratorum atticorum in vſu temporum, admonui ad Aeſchinem p. 404. et 422. et neſcio an alibi quoque.

6. αὐτῷ] ſic dedi ad mentem Scaligeri, Taylori, Marklandi, pro αὐτοῦ vulgato.

7. τῆς δ' ἀρχῆς] ſic vulg. Lego της δε ταραχης »meliore ſenſu. Ea voce vſus eſt paulo ſupra ἀπαλ»λάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε.» Palmer. Schott. aliique. TAYLOR.

τῆς δ' ἀρχῆς] *Schottus*, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra, ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II, 21. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρόντες πάθοιεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo poſt, pro αὐτῇ ἀποψηφιεῖσθαι, ſcribe αὐτοῦ. MARKLAND.

8. ἀλλ' αὐτὸ τῦτο] malim ἀλλ' αὐτὸς ἔτος τἐναντίον. Sed hic ipſe potius e contrario. Aut alias τῦτο erit delendum.

9. μὲν ἔτος] interponi velim γὰρ. Nam hic quidem ciuitatem conturbauit et perterrefecit.

θάνεσθαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι [10], ὡς αἱ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος, οἴεται πολλοὺς ὑμῶν, δεδιότας, μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτῷ ἀποψηφίεῖσθαι. ὡς ἔν γε δὴν προσήκει Ἀνδοκί- 27.
δῃ τῶν συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω· ἔστε μὲν τὸν Δίαν τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, ἔστε τῶν [11] πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς. ἐδεῖτο γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα, ἐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου. ὥστε καὶ τοῦτον * τῶν συν- 30.
θηκῶν

10. ἀπολογήσασθαι] sic vulg. leue est fortasse, quod moneo, sed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum est a manu τῆ Αττικωτάτῃ. Audi Atticistas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, ἐ μέλλω ποιῆσαι, et quae sequuntur. *Thomas.* et similiter *Moschop.* in *Lex.* Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἤτοι ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι· ἢ μέλλοντος πρώτου. οἷον μέλλει ποιήσειν. ἐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου· οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adiunge *Phrynich.* Εμελλον ποιῆσαι. ἔμελλον θεῖναι, ἁμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις ἕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἢ τῷ ἐνεστῶτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσειν. τὰ δὲ συντελικὰ ἐδενὶ τρόπῳ ἁρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

11. ἔστε] F. ἔστε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει ὡς οἱ ἐκ Πειραιῶς. TAYLOR.

ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς] Deest ἃς ante οἱ· vt in priori sententiae parte, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε: cui haec respondet. MARKLAND.

Aut obsequendum est his auctoribus, aut pro τῶν leg. est ὧν. vt sit, ἔστε ὧν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς scil. ἐποιήσαντο.

θηκῶν ἀπολαῦσαι [12]. ἀλλ' ἐ * μὰ Δί' [13] ἕνεκά γε τούτου διαφερόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τοῦτῳ μετέδομεν [14] τῶν συνθηκῶν, τότε διηλλάγημεν. ἐ γὰρ ἕνεκεν ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἕνεκεν ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς,

12. τοῦτον ὑμῶν ἀπολαῦσαι] Lege ex ſenſu, et diſtingue, ἐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδῃ, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἀπολαῦσαι: *nequaquam ſimilia erant Andocidis delictis, adeo vt iſte eodem quo vos iure vteretur.* τῶν αὐτῶν ὑμῖν, *iisdem quibus vos:* vt ſupra, τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι, eodem ſenſu. MARKLAND.

τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] ſic vulgati. Viſus mihi ſum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod ſententia huius loci poſtulat, ſatis clare cernere. quare nullus dubitaui de meo dare τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι.

13. ἀλλ' ἐ μὰ Δί'] ſic dedi de meo, pro vulgato ἀλλ' ἐ μὲν δή.

14. μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Argumentatio poſtulat, μετεδώκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν: *nam ſi ita fuiſſet,* (ita verte ἐπειδὰν.) *ſane et hunc participem feciſſetis compoſitionis.* Συνθῆκαι enim ſunt αἵτινες ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχεσι, vt eas definit Iſocrates in Panegyrico. MARKLAND.

Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, vt Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coiſliniano μετέδομεν reſtituit. Sententia haec eſt. Non enim hercle propter hunc Andocidem tum diſſidebamus, neque foedera tunc demum inter nos ſanximus, poſteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendi ſtipulati eſſemus. Propterea ſigna parentheſeos quoque ſuſtuli, quibus Taylor haec verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluſerat.

ραιῶς [15], αἱ συνθῆκαι ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι. ἐπεί- 33.
τοι [16] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ανδοκίδε ἀποδημῆντες [17],
αὐτοὶ

15. Πειραιέως] Ita semper fere. (Nisi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum est. Πειραιῶς Αττικῶς. Πειραιέως Ελληνικῶς. Moeris. Πειραιῶς Αττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magist. TAYLOR.

16. ἐπείτοι] In hoc commate vix habemus miserum semiuocabulum vnum atque alterum, quod Librariorum omnia confodientium cruentas manus incolume euasit. Επεμελήθημεν περι Ανδοκίδε. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non misereſceret infeliciſſimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum est? ὅπως ἐξαλειφθείη αλλα ἁμαρτήματα. Ergo, vt verisimile est, alia erant ἃ ἐξαλειπτέα. Age, lectoris gratiam non amplius moror. Επείτοι δεινὸν ἂν εἴη, ειπερ Ανδοκίδε αποδημαντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αυτε τὰ ἁμαρτήματα. Αλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὲς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ανδοκίδε; ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτῆ; ἀλλ' ὑμεῖς κ. τ. λ. Ita in sequentibus, dum interrogationes alias super alias exaggerat. Πότερον ὡς ϛρατιώτης ἀγαθός; — Αλλὰ πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἀλλὰ vitiur punctum in Codd. *Ald.* et *Coisl.* TAYLOR.

17. ἀποδημῆντες, αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel tali quopiam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ανδοκίδε ἀποδημῆντος αὐτοὶ ἐνδημῆντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῶ τὰ ἁμαρτήματα. Αλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτῆ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτῆ; Ita distinguendum. Dicit: *mirum*

αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὲς συνθήκαις, ἐπεμελήθησαν Ανδοκίδε, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτῦ [18]; * ἀ. ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτῦ; ἀντὶ τοί-

ſane foret, ſi de Andocide abſente, Nos qui in patria eramus, adeo ſolliciti fuiſſemus, vt ſcilicet delicta eius oblitterarentur. Atqui num Lacedaemonii vllam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem eius habuiſtis? Vox ἀλλὰ hoc modo poſita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. MARKLAND.

Ipſe quoque ἀποδημῦντος probo, in genitiuo ſingulari. non propterea quod Andocides, non exſularet, ſed peregre ſolummodo viueret in ſolo alieno, dedimus operam, cum ipſi egeni eſſemus, vt crimina eius expungerentur. Non enim exſulabat Andocides, quippe cui a legibus et iudicio ſolo patrio non eſſet interdictum, ſed voluntate ſua, a nemine coactus, in peregrinationes ſe dederat. Sin minus haec placebunt, leg. erit ἀποδημῦντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς ὄντες cum nos ipſi extra patriam ageremus, egentes rerum omnium. Caeterum diſtinctionem in vulgatis, in ipſa adeo Taylorana prauam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim ſic edebatur ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γὰρ. Ab his ἀλλὰ λακ. γὰρ incipit obiectio, vel interrogatio per abſurdum concludens. Iſtud ἀλλὰ γὰρ per meſin divulſum eſt.

18. αὐτῦ. ἀλλ'] interpoſui de meo ἀ. quae eſt reſponſio ad ſuperiorem interrogationem. At Lacedaemonii tamen (ſic interrogat ſubſannans) in pactis, quae nos cum ipſis iniimus, Andocidi ideo proſpexerunt, quod ab eo bonis eſſent neſcio quibus ornati? Reſpondet ἀ. Neutiquam. tum nouam ſubiicit dubitationem

τὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς [19] ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; ἐκ ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία. μηδ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε. ἃ γὰρ τᾶτο λύειν ἐστὶ τὰ συγ- 39.
κείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται. ἴσως ἔν καὶ Κηφισσίᾳ [20] ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει ὅ, τι λέγοι. τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐδ' ἂν [21] δύναι- 42.
σθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τόν τε ἀπολογέμενον καὶ τὸν κατηγορῦντα κολάσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τέτε καιρός ἐστι γνῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισίῳ [22]· καὶ ἡμῶν [23] ἑκάστῳ, ὧν ἕτος νῦν μεμνήσεται.

μὴ

sub forma interrogationis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consuluistis? Quod ob eius meritum? respondet interrogabundus.

19. δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, vt nunc res se habeat. Credibile est, quae sequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. TAYLOR.

20. Κηφισσίᾳ] Vbique apud *Andocid.* Κηφίσιος, nisi vno in loco Κηφήσιος. TAYLOR.

21. ἐδ' ἂν] malim ἐκ ἂν. vocab. τὸν ἀπολογέμενον designat Andocidem, vt τὸν κατηγορῦντα Cephisium. Dicet Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus se. Respondet actor. his nunc nil opus est. dic tu iam, Andocide, causam tuam. purga te. de Cephisio deinceps videbimus.

22. ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισσίῳ] Scribe: ἕτερος δὲ (sc. καιρὸς) ἥξει Κηφισίῳ, *Cephisio suum tempus veniet.* Orat. XII. Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρος, ἐν ᾧ. etc. Demades:

107.1 μὴ ἔν καὶ δι' ἑτέρων [24] ὀργὴν τότε ἀδικοῦντος νῦν ἀποψη-

πάλιν τοίνυν Ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demosthenes Olynth. I. νυνὶ καιρὸς ἥκειτις ἔτος ὁ τῶν Ολυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic et supra. In Andocide de Myster. p. 5. perperam scribitur Κηφήσιος: sed recte emendauit *Stephanus* isto loco; vt mirum sit in hoc neglexisse. MARKLAND.

23. ἡμῶν] sic dedi pro vulgato ὑμῶν.

24. ἑτέραν] Dum mihi explicet aliquis, quid sit ἑτέραν ὀργήν, ego interea totum hunc locum ita lectitabo. Μὴ ἔν. καὶ δι' ετερων ὀργὴν τότε ἀδικοῦντος νῦν αποψηφισασθε. Ετέρων ὀργὴν eleganter dictum pro ὀργὴν κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla quaedam delibauero inlustria et eruditis auribus digna.

Αλλά με σοσ τε ποθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Οδυσσεῦ.
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιήδεα θυμὸν ἀπηύρα.
Hom. Odyss. λ. 201.

Απαντα γάρ σοι ταμα νεθετηματα
Κείνης διδακτὰ, κἀδὲν ἐν σαυτῆς λέγεις.
Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτοι Εὐβοεῖς ὡς Αγιν περὶ αποστασεως των αθηναιων ἐπρεσβεύσοντο. Thucyd. VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τὲς Λακεδαιμονίες Φοβω, τω, ημετερω, πολεμησείοντας. Id. I. 33. Αθηναῖοι ἐ μὴν ἔληγόν γε διὰ τὄτο τῆς Λακεδαιμονιων Φιλοτιμιας περὶ τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. l. 13. p. m. 349. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοις των πρεσβυτερων επαινοις χαίρεσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταις των νεων τιμαις ἀγάλλονται. Xenoph. *Memorab.* l. 2. Atque ita fortasse accipienda sunt verba *Cic. I. Tusc. 27. Itaque vnum illud erat insitum priscis illis, quos Castos appellat Ennius: esse in morte sensum, neque* excessu vitae *sic deleri hominem, vt funditus interiret.* Non enim exce-

ἀποψηφίσησθε. ἀλλὰ λέξει, ὅτι μηνυτὴς ἐγένετο· καὶ ἕτερος ἐδεῖς ὑμῖν ἐθελήσει μηνύειν, ἐὰν κομίζητε [25]. Ανδοκίδης δὲ ἔχει τὰ μήνυτρα παρ' ὑμῶν, σώ- 3.
σας τὴν αὐτῦ ψυχὴν [26], ἑτέρων διὰ ταῦτα [27] ἀπο-

θανόν-

dit vita, ſed nos a vita. Ita *Liu.* I. 27. *Plus tameu vis potuit quam voluntas patris aut* verecundia aetatis. Et ita fortaſſe etiam Apoſtoli ad *Corinthios.* I. 15. 31. Νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, *Per gloriam, quam ex veſtris meritis concipio.* Vid. *Voſſ. de Conſtruct.* c. LVII. TAYLOR.

δι' ἑτέραν ὀργὴν] Lego, δι' ἑτέρων ὀργὴν, *propter iram* veſtram *in alios.* MARKLAND.

Dedi ἑτέρων. Idem eſt ὀργὴ ἑτέρων, atque ὀργὴ καθ' ἑτέρων, vel πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92. 37. dixit σπουδὴ ἐκείνων *ſtudium eorum* vel *erga eos.* ἡ τῦ κοινῦ εὔνοια Dio Caſſ. p. 90, 45. *beneuolentia erga remp.* ἐπιστροφὴ σφῶν p. 89. 7. *animaduerſio in eos.*

25. κομίζητε] Alii alias tentarunt emendandi vias, mihi haec placet, vt legatur τὰ μήνυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. *Si ipſe* (Andocides puta) *praemio indicii fraudetur.*

26. σώσας τῶν αὐτῦ ψυχὴν] Hinc diſcimus hanc phraſin Matt. XVI, 25. et Luc. IX, 24. eſſe bene Graecam. Lesbonax: ὁ μόνον τῶν αὐτῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Eodem ſenſu σῶσαν τὸ σῶμα dicit Noſter Orat. XII. nempe, *vitam ſeruare.* opponitur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III, 4. περιποίησιν ψυχῆς, Heb. X, 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπώλεια ψυχῆς: ſic enim diſtinguendum, ἐκ ἰσμὲν ὑποζολῆς

θανόντων. τῆς μὲν ἓν σωτηρίας ὑμεῖς τούτῳ αἴτιοι ἐστὲ, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε [28] καὶ τῶν κινδύνων, αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα, καὶ τὴν ἄδει-
6. αν, ἐφ' ᾗ μηνυτὴς ἐγένετο. ἔκειν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς ἀδικεῖν, (ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα) ἀλλὰ παραβαίνοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταὶ, ὁπόσοι μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας [29] ἐξηλεγμέ-
νοι,

ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα melius videtur διὰ ταυτὰ, *propter eadem* delicta. MARKLAND.

27. ταῦτα] Legendum omnino ταυτὰ. Eadem sc. quibus cum ille tenebatur, ἐσώθη tamen. TAYLOR.

Redit ταῦτα, aut ad μήνυτρα, aut potius ad rem vniuersam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μηνύσαι τὸν ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν.

28. τῶνδε] aut horum malorum publicorum, quibus vniuersa ciuitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ νῦν ἰδίᾳ παρόντων, quibus ipse nunc laborat et septus est.

29. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχρᾶις αἰτίαις. quae multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem. MARKLAND.

Geminum his inest vitium, alterum leuiculum, scil. pro genitiuo in singulari, sufficiendus est accusatiuus in plurali μετ' αἰσχρὰς αἰτίας. post turpes criminationes. postquam turpium criminum insimulati fuissent. alterum paulo est grauius. Leg. enim est ἔπω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι, (vel si mauis, ἐξελεγμένοι) *nondum conuicti*. conuictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, sed illi, qui nondum argumentis tormentisue ad confessionem facinoris adactus fuerit. Deinde, ecquis ipse sese indicat, postea quam

νοι, σφᾶς αὐτὲς ἐμήνυσάν, ἓν γῆν ἐπίσανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις· ἡγέμενοι, ἀποδημῆντες 9.
μὲν, ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδημῆντες
δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις, πονηροὶ δό-
ξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γῆν πάντων πονηρότατος
Βάτραχος, * πλὴν τότε[30], γενόμενος ἐπὶ τῶν τριά-
κοντα μηνυτὴς, καὶ ἐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὅρ- 12.
κων, καθάπερ τοῖς * Ελευσινόθεν[31], δείσας ὑμῶν
ἐς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρᾳ πόλει ᾤκει. Ανδοκίδης δὲ καὶ
αὐτὲς[31 b.] τὲς θεὲς ἀδικήσας, περὶ ἐλάττονος αὐτὲς
ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ Βάτραχος τὲς ἀνθρώ-
πες.

conuictus fuisset? Haec inter se non constant. Si conuictus es, nil est, quod tute temet indices. Etsi te ipse indicasti, quid refert te conuinci?

30. *πρὶν τότε*] *Non sat diuisa sunt haec temporibus.* Facta est delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, seu Batrachi delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque praecedit Batrachus Andocidi, sed Andocides Batracho, idque per integrum decennium. Sed fortasse hae voces *πρὶν τότε* non sunt referendae ad tempus indicii, sed ad ea quae praecedunt verba, *πάντων πονηρότατος*. i. e. si Andocidem vnum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batracho *πονηρότερος*. TAYLOR.

Ego de meo pro *πρὶν*, dedi *πλὴν*. hominum omnium nequissimus Batrachus, praeter hunc vnum Andocidem, qui eo adhuc est nequior.

31. *ἐλευσινόθεν*] Sic dedi de meo pro vulgato *ἐλευσινιόθεν*. non ab adiectiuo *ἐλευσίνιος* hoc repetitur, sed a nomine vrbis Eleusis proprio, a cuius genitiuo *ἐλευσῖνος* fit *ἐλευσινόθεν*.

31 b. *αὐτὲς*] malim *αὐτὸς*.

15. πᾶς. ὅστις ἔν κοὴ πονηρότερος κοὴ ἀμαθέστερος [32] Βατράχε ἐστὶ, πάνυ δεῖ [33] ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα [34]. φέρε δὴ, τὶ [35] σκεψαμένες χρὴ

32. ἀμαθέστερος.] F. αὐθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR.

Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθὴς est Graecis, qui latinis *tardus*. Andocidem appellat, non solummodo nequiorem Batracho, verum etiam stupidiorem, vt qui rem ignorauerit, quam ipsa natura rerum quemque doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorem atque scaeuiorem, moribus magis rusticanis.

33. δεῖ ἀγαπητῶς] sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nam post δεῖ desunt haec duo vocabula ἡσυχάζειν, ὁρῶντα. vel μεμνημένον. oportet enim quiescere, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum ciuilium sese abstinere, cum videat, vel meminerit, quam aegre sit a vobis seruatus. Aut possit quoque legi πάνυ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπητῶς ὑφ' ὑ. σ. debet contentus esse, sibique congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quamquam aegre, fuerit dimissus. Sed tum αὐτὸν sit omittendum. Ego priorem rationem praefero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητὸς.

34. αὐτὸν σωθέντα] „Haec verba nec praecedentibus nec sequentibus iungi possunt. Hic locus est „procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix „sanari poterit hoc vlcus, aut impleri haec lacuna.„ PALMER.

Bonum *Cadomensem* suum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertiae, non *melioris Cod. ope vlcus sanauit* vir ingeniosissimus. Πάνυ δὴ ἀγαπη-

ὑμᾶς Ανδοκίδε ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' ἐδεπώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, ἔτε ἱππεὺς, ἔτε ὁπλίτης, ἔτε τριή- 18.
ραρχος, ἔτ' ἐπιβάτης· ἔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς, ἔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη [36] γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ελλησπόν-

τῳ

τον ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθηναι. *Coisl.* πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς. TAYLOR.

αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτὸν. et ſtatim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallem τί, vel εἴς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

35. Φέρε δή] Ita mecum. Φέρε δή. τί σκεψ. Atque inſuper adiice punctum interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. Grammaticae in ſequentibus aliter non poteſt prouideri. TAYLOR.

Pro εἴ τι dedi τὶ auctoribus Tayloro et Marklando, vel potius re ipſa.

36. τετταράκοντα] Οὐδεπώποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum iam ſit *Quadragenario* maior. *Tute* haec omnia, atque *intra ſpem veniae;* ſiquidem inter *ſeptuagenarios* iam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem cum in lucem ſuſceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem, cum haec verba facta ſint, niſi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit interualli. His autem pro tempore miſſis, incredibilis videri poteſt tota criminatio, ἔτε τριήραρχος ἔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponneſiaci quaedam quaſi velitatio, *claſſi* Athenienſium praefuit non ſine laude, vt diſertis verbis *Thucyd.* l. 1. et *Plutarch.* in *vit.* Verum profecto dux ille Athenienſium potuit eſſe noſtri Auus, nam et ille, more Attico, identidem vt noſter, fuit *An-*

21. τῷ συνετριηράρχειν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ

αὐτοὶ

docides Leogorae. Et per aetatem libentius credo cum fuisse. Ad haec tamen non animos aduertebant σχ. *Thucyd.* neque mendax ille *Plutarchus*, qui vitas Oratorum dolis et erroribus confutas olim conscribillauit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita reiicies. Recte. Cum ea sit apud Athenienſis stipendiorum faciundorum aetas vltima. Quasi dictum fuisset: *Ille nunquam pro patria militauit, cum tamen ea sit aetate, vt iam etiam nunquam sit militaturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem adtulit.* Et quaedam sunt, quae fidem facere videntur. Ita *Vlpian.* Νόμος κελεύει παρ' Αθηναίοις μέχρι τετταρακοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένες ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ad illa *Demoſth. Olynth.* 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβε γιγνομένων παρ' ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τὸς μέχρι πεντε καὶ τετταρακοντα ἐτῶν, αὐτὸς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Vbi adiecit id. *Vlpianus.* Αυτοὶ τότε καὶ ους ουκ εκελευεν ο νομος στρατεύεσθαι, πολεμῶν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδήν. Atque hac fide adductos video principes viros in re litteraria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, *stipendia facienda esse ab anno aetatis decimo octauo* ad quadragesimum. Vid. *Petit.* LL. *Attic. Lib.* 8. *Tit.* 1. *l.* 1. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* in v. Περίπολος. *Thyſ. de Rep. Athenienſium*, ceterosque. Multis contendit idem *Petitus* Quadragenariis militiae esse vacationem, et ex *Plutarcho* in *Phocione* male intellecto tibicinem quaerit. Εκέλευσε τὸν Κήρυκα ἀνειπεῖν, Αθηναίων τὸς ἄχρι εξηκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· θορύβε δὲ πολλῶ γενομένε, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοώντων καὶ ἀναπηδώντων, ἐδὲν, ἔφη, δεινόν. Εγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μετ'

αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμε ὑμᾶς αὐτὲς περιεποιήσαντο. *Praeter legem enim est*, inquit vir doctus, *quod incipientem pubertatem et* a quadragesimo anno *milites cogeret.* Obtinuit quidem apud Romanos similis fere προθεσμία, vt neque ante annum aetatis decimum septimum neque post quadragesimum sextum, ad arma cogerentur. Vid. *Gell.* X. 28. *Latin. Latinium* ad *Sigon. de antiquo Iure Ciuium Romanorum*, aliosque, quos laudat *Pitiscus* in *Aetas militaris.* Ita in Tabb. Cremonensibus,

IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. DIVI. NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P. IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA. MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTONE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS. DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonensibus.

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIANVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXIMVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI. CENSOR. PERPETVVS. P. P. PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHORTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM. CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIONIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PONPONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA. AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS. LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM. DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

ριεποιήσατε, καὶ τὴν πόλιν, πολλὰ μὲν τοῖς σώμα-

Q 4 σιν

Sed omnia longe aliter apud Graecos: neque ante annum 60. (seu 42. ἀφ' ἥβης) erat militiae vacatio. Διττοί εἰσιν οἱ Επώνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί. ἕτεροι δὲ δυο καὶ τετταρακοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτωκαιδεκα ἐτῶν μέχρις ἑξηκοντα. Harpocrat. et *Suid.* in Επώνυμοι. Nam, vt ait *Aristoteles de Rep. Athenienſium*, χρῶνται τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι ἀπό τινος Αρχοντος Επωνύμου μέχρι τινὸς δεῖ στρατεύεσθαι. Verba laudantur ab *Harpocr.* in Στρατεια ἐν τοῖς Επωνύμοις. Diſerte *Pollux* non indiligens Antiquitatum Inueſtigator. II. 2. Εκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἑξηκοντα γεγονὼς ἔτη. *Petitus* igitur, qui in *Harpocratione* et *Suida* pro ἐτῶν μέχρις ἑξηκοντα legit τετταρακοντα, nondum id, quod velit, aſſecutus eſt, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incoepta et in 40. finita ſtipendia *quadraginta duo* (tot ſcilicet quot erant Επώνυμοι, a quibus putabantur anni militiae) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatiſſimo fucus factus, dum annos ſemper computat ab ineunte aetate, non, vt debuit, ἀφ' ἥβης: dum vitam intelligit naturalem, non στρατεύσιμον. Ita *Plutarchum* l. c. vt dixi, male intellexit, τὸς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν ἀφ ἡβης, quaſi nihili eſſent omnino verba poſtrema, licet quae ſequantur, interpretentur. Εγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ογδοηκοστον ἔχων ἔτος ἕσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem *Plutarch.* in *Ageſil.* Ο γὰρ Αγησίλαος ὡς ἔτη τεσσαρακοντα γεγονὼς ἀφ ἡβης, καὶ στρατειας ἔχων ἀφεσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque haec eſt fortaſſe mens *Vlpiani*, cuius fere ſola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τετταρα-

σιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀναλώσαντες χρήματα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, πολλὰς δὲ καὶ ἀγαθὰς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες, διὰ τὸν * γενόμενον [37] πόλεμον. Ανδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων 24. τῶν κακῶν γενόμενος [38] εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος [39] καὶ τυράννοις; ἃ

νυνὶ

κοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι αρξαμενους απο οκτωκαιδεκα, vt intelligantur anni οἱ ἀφ' ἥβης, quadraginta duo sc. seu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non aegre concesserim, dormitauit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipsum *Demosthenem*, *Lysiam*que prae manibus adtinet, nae ista τετταράκοντα mutanda sunt in ἑξήκοντα (in numeralibus facilis est permutatio. Certe in loco *Demosthenis* facillima; commoda auris. Τετταράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἑξήκοντα.) vel necessario intelligenda sunt verba ἀφ' ἥβης, vt Antiquiores sibi constare possint. Iam recte omnia in Auctore nostro. *Andocides sexagesimum annum superans* (nam per aliquot annos superauerat) *nunquam extra ciuitatem meruit, et cum ea sit aetate, nunquam deinde erit meriturus.* TAYLOR.

37. γενόμενον] sic dedi de meo, pro vulgari γινόμ.

38. post γενόμενος videtur aliquid deesse in hanc ferme sententiam. ἀδὲν εἰσενεγκὼν, aut ἀδὲν τολμήσας συμπονεῖν, aut ἀσύμβολος ὤν.

39. ἐξενωμένος] ἐξεωνημένος. Schott. Quem intelligo parum. Quasi recepta lectio non esset commodissima, aut *Schotti* vel sensum vel Hellenismum saperet! Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλ-

27. νυνὶ [40] κομπάσει, ἐπισάμενος [41] τὰς ὑμετέρας τρό-
πους, ποίαν εἰσφορὰν [42] τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο, καὶ
ἐπισάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν

* γενο-

λοις δοκίμοις επεξενωθη. *Auctor vitae Andoc.* quod ex *Photio* adripuit, ſc. Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξενος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις. TAYLOR.

40. νῦν εἰ] Lego ex Cod. *Coisl.* νυνὶ. Sequentia ita emendantur a viro doctiſſimo. Επισάμενος τὰς ὑμετέρας κοπας ποίαν εις εἰσφορὰν τατο ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima. Ναυκληρῶν ἐκ ἐτόλμησεν επ Αθηναις σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα.. TAYLOR.

41. ἐπισάμενος] poteſt gemino modo reddi, ſiue per *quia*, ſiue per *etſi*. 1) quia veſtros nouit animos, h. e. vanitatem et leuitatem veſtram, auiditatemque res nouas audiendi, qua ductitamini, ſtupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque inſania etc. 2) etſi bene nouit, quo ſitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus auerſemini, et ne ſermones quidem de iis aequis feratis animis.

42. ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Quinque ſunt voces, et quinque menda. ſed et quae praecedunt, et quae ſequuntur male habent. Totum locum exſcribam, quo modo legi et diſtingui oportuiſſe puto. Αλλὰ πλετῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις· ἃ νῦν ἐπικομπάσει, (non εἰ κομπάσει,) ἐπισάμενος τὰς ὑμετέρας τρόπους. Ποία ἦν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὃς καὶ ἐπισάμενος etc. Υποφορὰν mouet Orator, vt eam amoliatur. *Atqui Andocidis dies eſt, atque opibus potens, atque hoſpes Regum et Tyrannorum. haec* huiusmodi nunc *pompatice proferet, vtpote qui veſtros mores* et guſtum *bene perſpectos habeat.* Quaero *igitur, quid-*

* γενομένην[43], ναυκληρῶν ἐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς[44] σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοι- 30.
κοι μὲν καὶ ξένοι, ἕνεκα τῆς μετοικίας, ὠφέλουν τὴν
πόλιν

nam ex his tam magnis *commoditatibus Reipublicae contulit* Andocides? *qui, etsi sciret ciuitatem maximo aestu et periculo agitatam, et ipse nauis dominus esset, non tamen ausus est frumentum inuehendo, patriam suam iuuare.* Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda est minima distinctio post τρόπες. eodem recidet. Vocem ἐπαρθεὶς Interpres vertit, *sublatis anchoris.* Sensui bene conueniret ἀπάρας, *e portu soluens.* Sed nihil temere in hac voce mutandum. Caeterum pro ἐξενωμένος *Schottus* coniicit ἐξεωνημένος. non potuit magis infeliciter. et sane increpatione digna est haec Viri Docti negligentia, qui de sensu Auctoris, quem iuuare in se recepit, tam secure, tam saepe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῷ vaticinatus est Noster, completum fuit. Vide ad finem Defensionis suae, Orat. de Myster. p. 19. vbi Reges atque Tetrarchas loquitur. MARKLAND.

In loco desperato neminem spero aegre laturum aut vitio mihi daturum esse, si ego quoque coniecturam tentauero, vlcus vtique deterius non reddituram. Post τρόπες videtur εἰσέφερε deesse, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλετῶν γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel simili vocabulo desinet hypophora. At fortasse, vt homo diues — contulit? occurrit indignabundus, graui cum reprehensione ποίαν εἰσφορὰν; ecquamnam ille contulisset collationem? ἐφ' ᾗ τί ἂν τοῦτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; cuius fructum ecquemnam percipiat? ὃς, ἐπισάμενος — qui cum sciret —

43. γενομένην] sic dedi de meo, pro vulgato γινομέν.

44. post ἐπαρθεὶς videtur κέρδει desse *illectus lucro.*

πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν [45] ποιήσας, ὦ Ανδοκίδη, ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος [46]; ποῖα τροφεῖα ἀνταποδές; Αθηναῖοι μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ανδοκίδῃ· ἐνθυμήθητε δὲ
33. καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν πρεϊτιμήθητε. ἀλλ' ἐγὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τότε ἁμαρτημάτων ἤδη καταπλῆγες [47], διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκέσαι· ὥστε

45. σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] poſt vocab. poſtremum addendum videtur φαίνῃ aut ἐφάνης. ecquod bonum vel ornamentum in remp. tu tum contuliſſe viſus es? h. e. quodnam eſt illud bonum, quod a te ad remp. profectum viderimus?

46. ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego, ἀνακαλυψάμενος: *quae facinora* (ſc. in rempublicam admiſſa) *detegens?* Ita enim ſe geſſit Andocides, quaſi Ipſe ἐξευρὼν τὲς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, vt ait Noſter ſupra. Huic contrarium eſt τὴν ἁμαρτίαν συγκρύψαι, Andocid. p. 9. MARKLAND.

Vulgata h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα idem eſt atque ἀκεῖσθαι, malefacta aliis benefactis emendare, compenſare, veluti farcire. quod latini pariter dicunt *reprehendere*. h. e. rem, quae iam manu effugiſſet, iniecta manu rurſus prehendere, retrahere e fuga, et a lapſu praeſeruare, atque in locum priſtinum ſtatumque integrum reſtituere. Coniectura Marklandi a loci ſententia abhorret, praetereaque, etiamſi quadraret, tamen non in medio ἀνακαλυψάμενος, ſed in actiuo ἀνακαλύψας conueniſſet. Verum, quod dixi, locus hic in ſaluo eſt.

47. καταπλῆγες] Harpocration: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδε ἀσεβείας,

ὥστε ἐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ
προσέχετε τὸν νοῦν, δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾶν ἃ 36.
ἔστος ποιεῖ[47]b, καὶ διαγνώσεσθε ἄμεινον. ἔστος γὰρ ἐν-
δὺς στολὴν, μιμούμενος τὰ ἱερὰ, ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυή-
τοις, καὶ εἶπε τῇ φωνῇ[48] τὰ ἀπόῤῥητα. τῶν δὲ θεῶν,
οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θεραπεύοντες[49] καὶ
ἁγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τούτους πε- 39.
ριέκοψε· καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαι[50] καὶ ἱερεῖς πάντες

κατη-

εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ita legendum. in Edit. *Iac. Gronouii* deeſt καὶ. MARKLAND.

κατάπληξ h. l. eſt qui malorum crebritate et magnitudine, a ſe toleratorum, ita occcalluit et obbrutuit, vt nihil porro ſentiat. Scitum eſt artificium, quo actor auditores excitare voluit ad intuendam Andocidis atrocitatem ſcelerum. Vos ea, ait, iam tam ſaepe vidiſtis et audiuiſtis, vt, cum ſint atrociſſima, ſenſus tamen veſtri ſint hebetati; eoque opus habetis admonitore, qui foeditatem illorum vobis ob oculos ponat.

47 b. ποιεῖ] F. ἐποίει. TAYLOR.

48. εἶπε τῇ φωνῇ] poſt εἶπε videtur λαμπρᾷ deeſſe.

49. θεραπεύοντες] malim θεραπεύομεν.

50. ἱερεῖα] Sic vulg. lege ἱερεῖαι. Cereri *quoque, quam* more Graeco *venerari inſtituerant, ſacerdotem a Velia* Calcitanam *peterent, vel, vt alii dicunt, Calliphanam, ne Deae vetuſti ritus* perita *deeſſet* Antiſtes. *Val. Max.* I. 1. 2. *Sacra* Cereris *ſumma maiores noſtri religione confici cerimoniaque voluerunt. Quae cum eſſent aſſumpta de Graecia*, et per Graecas ſemper curata ſunt ſacerdotes, *et Graeca omnia nominata. Sed cum* illam, quae *Graecum illud* ſacrum *monſtraret et* faceret, *ex Graecia deligerent, tamen ſacra pro ciuibus ciuem facere*

κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν [51], καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν [52], κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον [53]. ὡμολόγησε δὲ ἅτος ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν

voluerunt, vt Deos immortalis ſcientia peregrina et externa mente domeſtica et ciuili precarentur. Has ſacerdotes *video fere aut Neapolitanas aut Velienſis fuiſſe, foederatarum ſine dubio ciuitatum. Mitto vetera. proxima dico, ante ciuitatem Velienſibus datam, de Senatus ſententia C. Valerium Flaccum Praet. vrbanum nominatim ad populum de* Calliphana *Velienſe, vt ea ciuis R. eſſet, tuliſſe.* Cic. *pro Balb.* 55. Add. *Liu.* XXII. 56. *Valer. Max.* I. 1, 16. TAYLOR.

ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς] Opinor, ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς, *antiſtitae et ſacerdotes.* et ſic Aeſchines contra Cteſ. p. 56. MARKLAND.

51. πρὸς ἑσπέραν] Non *ad Veſperam*, dulciſſime interpres, ſed *verſus occaſum*, vt alibi plenius dicturus ſum. TAYLOR.

Cohaeret cum ϛάντες, quod h. l. idem eſt, atque ἑστῶτες βλέποντες ſtando, vel inter ſtandum ſpectantes verſus occidentem. Deos ſuperos orantes, aut rem auſpicatam agentes, ſtabant vultu ad orientem conuerſo. contra inferis ſacra facientes, aut Diris aliquem deuouentes, verſus occaſum, vbi regnum Orci eſt. Res nota eſt e ſcriptoribus antiquitatum et graecarum et romanarum.

52. καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] Purpureas veſtis excuſſerunt vel concuſſerunt. SALMAS.

Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, deuotum vbique locorum impune occidendi.

53. παλαιὸν] παλαιὸν et ἀρχαῖον. Vtrumque obſecro? Lege κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πατριον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum pacto ius originarium et a maio-

θὼν 54 τὸν νόμον, ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἴργεσθαι τῶν 42. ἱερῶν

ribus traditum opponitur Recentiorum plebiscitis pro re nata rogatis. *Lysias* extrem. *Funebr. Orat.* Ομως δ' ἀνάγκη τοῖς αρχαιοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πατριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τὺς θαπτομένυς. Andoc. *de Myster.* p. 11. Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Αθηναίυς κατὰ τὰ πατρια. Id. p. 15. Νόμος δὲ ἦν πατριος, ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυςηρίοις τεθνάναι. Isocr. *Paneg.* Καὶ μὴ παρορᾷν τὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφυς γιγνομένυς, μηδὲ παλαιον ἔθος καὶ πατριον νομον καταλυόμενον. Diod. Sic. Καὶ τὰ πατρια καὶ περιβόητα νομιμα καταλῦσαι. Porphyr. περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων L. 4. Θεὺς τιμᾷν καὶ Ηρωας ἐγχωρίυς ἐμποινίμοις νόμοις πατριοις. TAYLOR.

Ego equidem παλαιὸν haud mouerim. potest aliquid παλαιὸν esse, quod ἀρχαῖον ideo non item sit; et rursus ἀρχαῖον, quod non sit παλαιὸν. Est autem παλαιὸν antiquum, et solummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem est, quod ab initio rerum, aut reipublicae cuiusdam, semper ita fuit actitatum, vt semel antiquo ritu fuit institutum. Iam si respublica quaedam est non admodum vetusta, potest institutum aliquod esse quidem ἀρχαῖον, quod non ideo statim est παλαιὸν. In republica contra peruetusta potest aliquid esse παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, si scil. alia instituta praecesserunt antiquiora, per hoc abrogata. Coniungit quoque duo haec vocabula Libanius oratione secunda editarum a Bongiouannio p. 17. 12. item Philostratus p. 246. 1. Eusebius Hist. Eccles. p. 16, 22. Themistius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegyr. *vident ducem Romanorum vnum ex vlterioribus illis et priscis.*

54. παρελθὼν] Dictio παρέρχεσθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo insolentior accidit.

ἱερῶν αὐτὸν [55], ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα βιασάμενος, εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὧν ἐκ ἐξῆν [56] αὐτῷ, καὶ ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἠσέβησεν. εἰσῆλθεν εἰς
108. 1. τὸ Ελευσίνιον, ἐχερνίψατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος [57]. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν χρὴ τέτῳ χαρισάμενον κρύβδην, φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν ἔν χρὴ νομίζειν
3. λιμωρεμένες, καὶ ἀπαλλατομένες Ανδοκίδε, τὴν πόλιν καθάρειν, ἀρὰν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν [58], καὶ ἀλιτηρίε ἀπαλλάτ-

55. αὐτῶν] Lego εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αυτον ὡς ἀλιτήριον ὄντα. TAYLOR.

εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτῶν] Lege, αὐτὸν. Supra: ἐδ' αὐτὸν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν; vbi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND.

Dedi αὐτὸν. vt ipse pro sua persona. (vt cum barbaris loquar) vel in propria persona — nam liberis atque necessariis eius aditu templorum haud esse interdictum. modo ipse illa vitet. Fuit cum pro αὐτῷ suspicarer leg. esse ἁπάντων.

56. ἔθυσεν ἐπὶ τὸν βωμὸν. ὃν ἐκ ἐξῆν αὐτῷ] Forte, ἐπὶ τὸν βωμὸν, ἐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἀπήντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τῆν βελὴν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, ἐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. Demosthenes (siue Dinarchi sit Oratio) κατὰ Θεοκρίνε· συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. MARKLAND.

Dedi ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὧν ἐκ ἐξῆν.

57. ἱερᾶς χέρνιβος] ἱερὰν χέρνιβα vocat τὰ περιῤῥαντήρια. SALMAS.

58. φαρμακὸν] φάρμακον. *Ald.* Recte restituit

λάττεσθαι· ὡς ἓν τούτων ἐτός ἐστι. βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου[59] τῷ ἱεροφάντῃ, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις ὑμῖν ὅ, τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελευόντων γὰρ ἑτέρων ἄκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρήνεσε

deprauatum accentum Steph. Vid. omnino *Harpocr.* et *Suid.* in voc. *Ammonium de differentiis vocabulorum.* Sed haec leuiuſcula et vix tyrocinio Critico digna. Videamus, nunquid notari poſſit, quod aliorum fugit acumen. Contendo enim neque orationem tam hiulcam et particulis ſuis impariter fulcitam a ſcriptore eleganti, neque tantam luxuriem a curto exire vnquam potuiſſe. Spectate enim Τὴν πόλιν καθαίρειν — ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρμακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίῳ ἀπαλλάττεσθαι. Rarum erat iſtud φαρμακὸν, quod ſedulum gloſſatorem non fugit. Adrepta igitur tam bellula occaſione, quod dixit *Lyſias* φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis videamus locum multo elegantiorem factum. Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ανδοκίδῃ, τὴν πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεισθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίῳ ἀπαλλάττεσθαι. Adcommode ſatis *Plato de Legg.* I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν καθήρασθαι καὶ ἀποδιοπομπεισθαι τὸν οἰκον χρεὼν ἔξω κατὰ νόμον. TAYLOR.

Φαρμακὸν] *Piaculum*, Valeſius. Pro *Nomine Proprio* Viri ſumſit Harpocration, ex hoc Lyſiae loco, et ex Iſtri Lib. I. τῶν Ἀπόλλωνος Ἐπιφανειῶν. MARKL.

59. ζακόρῳ] Vix puto ζάκορον fuiſſe nomen proprium virile Athenis vſurpatum. num ζωπύρῳ. tametſi barbaricum hoc eſt nomen, videtur tamen Athenis vſitatum fuiſſe.

νεσε κρῖναι, τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα· ἵνα ἀκέσαντες
9. καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι. τῶν δὲ θεῶν
ἕνεκα [60] οἴκοθεν ἔκαστον, ἃ δεῖ τὸν ἀσεβῆντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκρικότα [61] εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ἐπίσασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι) μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τέ-
12. τε. φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβῆντα. εἴδετε, ἠκέσατε τὰ τέτε ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς· μὴ ἐλεεῖτε. ἐγὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

60. *θεῶν ἕνεκα*] quo diis eorumque iuribus et religionibus satisfiat; ne dii ob imminuta iura sua irati humano generi multas dirasque pestes immittant. Sententia est; deorum causa, vt eorum iram sibi patriaeque ne conscisat, debet iudicum vnusquisque ita in forum venire et ad iudicandum accedere, vt domo secum afferat praemeditatam decretamque sententiam de poenae genere sacrilego irrogandae. eaque a sententia non pati se vlla oratione vlloue pacto dimoueri.

61. *εἰς τὸ δικαστήριον*] *δεῖ εἰς τὸ δικαστήριον.* Steph. Nondum tamen video sententiam medicatam, neque quo pacto haec possint dici *τῶν θεῶν ἕνεκα*, vti superiora *τῶν ἀνθρώπων*. Ea scilicet in lachrymabili hiatu sepulta ad nos non peruenerunt. TAYLOR.

κεκρικότα εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι] *Stephanus* ante vocem *εἰς* inserere voluit *δεῖ*. non cepit mentem Lysiae et pulcerrimam sententiam, a praua distinctione deceptus. ponenda erat *ὑποστιγμὴ*, non *τελεία στιγμὴ*, post *ὦσι*, diuisione nondum completa. deinde, minor distinctio post *ἕνεκα*, et altera post *κεκρικότα*. quo facto, videbis verbum *εἰσιέναι* pendere non a *δεῖ*, sed a *παρήνεσε*. MARKLAND.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ
ΣΗΚΟΥ' ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oleae apud Athenienſis erant vel priuatae vel publicae. Illas non vltra binas quotannis fas erat exſcindere niſi in vſus vel ſacros vel funebris: Aut pecuuiae res agebatur. Liquet hoc ex lege, quam deſcripſit Demoſth. adu. Macartat. *Has (quae μορίαι vocabantur, quarumque ſtipes σηκὸς [2]) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exſulabat. Huiuſce poſtulatur quidam a Nicomacho.*

Πρότερον μὲν, ὦ βελὴ, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν, μήτε

1. Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίᾳ et quae ſequuntur. *Photius* in *Lyſia*. Scrupulum iniecit maxime *Paulus Germinus* Sophiſta. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. *Photius* et *Harpocratio* ſemper περὶ τοῦ Σηκοῦ ſtrictim et nude. Ain vero *ſemper?* Ego id dico ſedulo. Nam quod ad locum *Harpocrationis* attinet in v. Σηκὸς. Ἐπιγράφεταί τις λόγος Λυσίᾳ ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογίᾳ, quem *Blancardus*, *Gronouius Valeſiuſ*que fruſtra tentarunt, ſic reſtituo adiutus Cod. *Mſto Cantabrigienſi*. Εν τοις τῆς ασε-

21. μήτε πράγματα. νυνὶ δὲ ἔτως ἀπροσδοκήτοις[3] αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκοφάνταις περιπέπτωκα, ὥς, εἴπως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν, καὶ τὰς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. διὰ γὰρ

τοὺς

βεβιας περὶ τῦ Σηκῦ ἀπολογία. Vt dici ſolent λόγοι φονικοὶ, βίαιοι, λόγοι ὕβρεως. Theo. *Progymn.* c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίε (μετενήνοχε) τά τε Λυσίε καὶ Λυκέργε ἐκ των της ὑβρεως λόγων, καὶ τὰ Ισαίε ἐκ των κατὰ Διοκλέες ὑβρεως. V. omnino *Harpocr.* in Βιαίων et *Mauſac.* ad loc. TAYLOR.

Αρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τῦ Σηκῦ ἀπολογία, κατα Νικομαχε. SCALIGER.

2. Ita *Suid.* in Μορίαι. Ελαῖαι ἱεραὶ τῆς Αθήνας. Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ακαδημίαν — Τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ ςελεχος σηκος ἐκαλεῖτο. Aliter idem *Suid.* et *Harpocrat.* in Σηκὸς. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλῶσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiſcretim ſumi. Vid. *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 6. *Lexic. Iuridic. Bibliothec. Coisl.* p. 488. TAYL.

3. ἀπροσδοκήτως] Structura omnino poſcit ἀπροσδοκήτοις, vt pariter fieret. Απροσδοκητοις αἰτίαις — πονηροις συκοφάνταις. Aeſchin. *de F. L.* λέγειν μετὰ κινδύνε πρὸς απροσδοκητες διαβολας. TAYLOR.

ἀπροσδοκήτως αἰτίαις] Lege ἀπροσδοκήτοις. Sic ἀπροσδοκήτες διαβολὰς Aeſchini περὶ Παραπρ. et ἀπροσδόκητον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Caeterum hanc Orationem ſine vlla ſuſpicione νοθείας bis citat Harpocration, V. Επιγνώμονας, et V. Σηκὸς. Lyſiae eam adſerit Photius Biblioth. CCLXI. MARKL.

Dedi ἀπροσδοκήτοις pro vulgato ἀπροσδοκήτως.

τὰς τοιάτας οἱ κίνδυνοι [4] κοινοὶ γίγνονται καὶ τοῖς 24.
μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν. ἕτω δ'
ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγράφην τὸ
μὲν πρῶτον, ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ
πρὸς τὰς [5] ἐωνημένους τοὺς καρπὰς [6] τῶν μοριῶν
πυνθανόμενοι [7] προσήεσαν [8]· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ 27.
τρόπου

4. κίνδυνοι κοινοὶ] sic dedi, auctore Stephano, vel re potius ipsa, omisso οἱ, quem articulum vulgatae dant interpositum.

5. καὶ πρὸς τὰς] Miror Stephanum, qui primus μοριῶν puncto frenauit, et legit deinde καὶ πυνθανόμενοι, vel οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Facillima sunt omnia. Πρὸς τὰς ἐωνημένας τὰς καρπὰς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν. Nempe vt testis conraderent. Καὶ ἦσαν ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας, ὁπόσους βέλτιστο ἐπὶ τὰς παραγενομένας — τούτους ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ. TAYLOR.

6. ἐωνημένας τὰς καρπὰς —] Solebant vectigalia publica a quibusdam seu priuatis, seu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, vt hoc e loco discimus, qui fructus ex oleis publicis redeuntes certo pretio redimerent, aerario dependendo. quod hominum genus nos *Pachter*, quasi *pactores*, appellamus.

7. τῶν μοριῶν. πυνθανόμενοι προσήεσαν] *Stephanus* coniicit, καὶ πυνθανόμενοι, vel, οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Neutro opus est, si recte distinguatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τὰς ἐωνημένας τὰς καρπὰς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν. ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου etc. *delatus eram primo quidem oleam ex terra sustuliſſe: et acceſſerunt* aduersarii mei *ad eos, qui redimunt fructus sacra-*

τρόπῳ ἀδικοῦντά με οὐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν [9], ἡγέμενοι, ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι [10], αὐτοῖς δὲ

 ἐξεῖναι

rum olearum, de hac re *interrogantes. poſtquam vero ne ſic quidem* etc. MARKLAND.

8. προσήεσαν] accedebant ad hos redemtores olearum, percontatum, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quaecunque eſſent bona numerata et ſcripto conſignata erant penes illos redemtores. Iam ſi ſcirent, quot oleae penes defenſorem publicae eſſent, poterant noſſe, vtrum earum quaedam deſiderarentur, et vtrum exſcidiſſet nonnullas, nec ne.

9. ἀφανίζειν] ἀφανίζειν αἰτιωνται, ἡγέμενοι ἐμοὶ μὲν. ἢ ἀντὶ τῦ αἰτιῶνται ἄλλό τι ῥῆμα· Marg. Steph. TAYLOR.

σηκὸν ἀφανίζειν ἡγέμενοι, ἐμοὶ] *Stephanus:* σηκὸν ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγέμενοι ἐμοὶ etc. Non puto opus eſſe vlla additione, cum modo praeceſſerit ἀπεγράφην: ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum ἀπογράφεσι *deferunt* poſt ἀφανίζειν, vt neque Auditor, neque Lector, in hac re errare potuerit. Diſtingue vero, νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν· ἡγέμενοι ἐμοὶ etc. MARKLAND.

Sine dubio circa ἀφανίζειν deeſt aut φασὶν, aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται.

10. ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι] Mihi videtur leg. ἀπορωτάτην ἀποδείξειν. ſine εἶναι, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo ſuper ἀποδεῖξαι ſcripta. Scilicet ſuper αι ſcripſit aliquis ειν ad indicandum, legi oportere ἀποδείξειν in futuro. ex illis duabus terminationibus infinitiuorum ειν et αι conflatum eſt poſtmodum vitioſum εἶναι.

ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ, τι ἂν βέλωνται λέγειν. * καὶ δὴ 30.
δεῖ μέν με [11], περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβεβλευκὼς [12] ἥκει,

* ἐν

11. καὶ δεῖ με] Deeſt poſt ἥκει et rurſus poſt πράγματος. Iterum Marg. Steph. Deeſſe amplius noluit Schottus, atque hiantem locum ita ingenio ſuo ſuppleuit. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβεβλευκὼς ἥκει εκ τε παραχρῆμα αποκρινεσθαι, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τῦ πράγματος ευχομαι ως ευμενεις εινητε ἀκέσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, ſi quid *ſuppletum* velis. Solertem dabo. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβεβλευκὼς ἥκει παρ ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι ſine ἀκέσαντες. Scal. ἀκέσαντας *Coisl.* et περὶ της ἐσίας. Attamen ſuo in mendo interea, dum meliores Codd. ſuffecerint, cubet locus deploratiſſimus. Criticum enim ingenuum decet eſſe: fumiuendolum nullo pacto. TAYLOR.

12. ἐπιβεβλεσκὼς ἥκει — τῦ πράγματος ἀκέσαντες etc.] Recte notat *Stephanus* aliquid deeſſe poſt ἥκει, et poſt πράγματος. Totus locus ita legi et ſuppleri poteſt: καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβέλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τῦ πράγματος, μετ' ευνοιας ἀκῦσαί τε προσηκει, καὶ ενθυμεισθαι, εμε νυν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed haec et omnia huiuſmodi ſunt iuris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate ſuppleri poſſunt ſine MSS. Hoc tantum volo, Lyſiam ita forte ſcribere *potuiſſe;* non, ita *ſcripſiſſe.* Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iſte eſt, qui Phrynichi caedi interfuit. Vide Orat. XIII. MARKLAND.

Totum locum ſic, arbitratu meo, conſtitui. καὶ δὴ δεῖ μέν με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβεβλευκὼς ἥκει, ἐν ὑ-

* ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τῦ πράγματος
* ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς
ἐσίας ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς
ὑμᾶς διδάξαι. ἦν μὲν γὰρ τῦτο Πεισάνδρε[13] τὸ χω-
33. ρίον. δημευθέντων δὲ τῶν ὄντων ἐκείνε[14], Ἀπολλό-
δωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τῦ δήμε λαβών,
τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει, ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν
τριάκοντα, Αντικλῆς παρ' αὐτῦ πριάμενος, ἐξεμί-
σθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Αντικλέους εἰρήνης ὔσης ὠνέ-
36. μην. ἡγῦμαι τοίνυν, ὦ βελτίς, ἐμὸν ἔργον, ἀποδεῖ-
ξαι ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, ἔτ' ἐλαία,
ἔτε σηκὸς ἐνῆν[15] ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τῦ μὲν προ-

μῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς ἐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in libris vulgatis καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἕτος ἐπιβ. ἥκει, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τῦ πράγματος ἀκέσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ἐσίας ἀγωνίζεσθαι.

13. Πεισάνδρε] Pisandrum intelligo factiosum ciuem, qui dominatum Quadringentorum erexit. V. plura apud *Thucyd.* l. 8. Apollodorus item Megarensis agrum Pisandri publicatum a ciuitate dono accepit, ideo fortasse, quod Phrynichum eiusdem Tyrannidis socium obuiam factum interfecit, vt noster infra *c. Agoratum.* TAYLOR.

14. δημευθέντων] Conieceram, δημευθέντων δε. et ecce *Coisl.* δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνε. TAYL.

Exhibui h. l. ex mente Taylori. Vulgati δὲ omittunt, quod etiam in Vindob. legitur.

15. ἦν] ἐνῆν Codd. *Steph.* et *Coisl.* Vt modo οὐδ'

τέρᾳ χρόνῳ, ἀδ' εἰ πάλαι [16] ἐνῆσαν μορίαι, ἐκ ἂν δικαίως ζημιῶσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισ- 39.
μέναι, ἀδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίσασθε, ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται. καὶ τὰ μὲν πόρρω, ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο· τὰ δ' ἐγγὺς ὑπὸ τῶν φίλων διηρπάζε- 42.
το. ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει [17] γεγενημέ-

εἰ πάλαι ενησαν μορίαι. Et exeunte oratione. Απέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς ἐκ ενην σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR.

ἦν ἐν αὐτῷ] MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. ἐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum sit: sed sequendi sunt scripti Codices. MARKL.

Dedi ἐνῆν a tot codd. mstis confirmatum, pro simplici ἦν, quod est in vulgatis.

16. πάλαι] imo vero πολλαὶ. etiamsi permultae ibi fuissent oleae, quae nunc desiderarentur.

17. τῇ πόλει] Fieri potest, vt aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, vt ὑπὲρ τῶν τῃ πολει γεγενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην διδοίη. Neque id adeo de Te, tuaque causa dico, sed vt ostendam, argumentum, cui inniteris, admodum esse siculneum. Melius τῶν εν τῳ πολεμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Iam quae ab armato milite intemperanter et praeter legem acta sunt, recte ostendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR.

Bene habet vulgata. Nimium nasutus hic est Taylor, aut potius, ne satis quidem, non animaduertens, quae contra vulgatam disputat, eadem posse in lectionem ab ipso commendatam retorqueri. Fieri enim potest, vt aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, vt Taylor hic

νημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλωσε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον [18] ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν, ἄπρατον ἦν πλείονα ἢ τρία ἔτη [19]. ὃ θαυμαστὸν, εἰ τότε
109. I. τὰς μορίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν ἠδυνάμεθα. ἐπίσασθε [20] δὲ, ὦ βε-

cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysiae oratio neminem facile moratura, quae hoc vult. quo iure a me *nunc* poenae repetantur earum calamitatum, quibus respublica *tunc* oppressa fuit. Foret tamen oratio vtique dilucidior, altiusque in animum descenderet vis oppositorum, si τότε adderetur.

18. ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο siue seruetur, siue exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπῃ addendum videtur post καὶ, vt sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπῃ τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admisso erit tantundem atque ὅτι vel ὅτε, vel ἐν ᾧ, vel tale quid. et tum nil opus erit Marklandi supplemento.

19. τρία ἔτη. ὃ θαυμαστὸν εἰ etc.] Mallem, τρία ἔτη. Τί ἦν θαυμαστὸν, εἰ τότε etc. Sic Philo Iudaeus p. 596. Ed. Turneb. τί ἦν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τἐναντίον etc. Excidit forte τί propter praecedentem Syllabam τη: quod his in Orationibus frequentissime accidisse video. MARKLAND.

20. ἐπίσασθε] N. infra. Αὐτὸς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένες μὲν ἑκάστου μηνὸς, (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnis Areopagiticos pertinuisse ex aequo haec cura, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallem, si Codd. adiuuarent, ordine inuerso, μαλισα οσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

λὴ, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις 3. ἐλαίαις [21], ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται, καὶ ἡ γῆ ψιλὴ γεγένηται καὶ τῶν αὐτῶν [22] καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ

21. *ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις*] ordinem hunc, qui in Aldina, in Coislin. et Vindobon. est, reuocandum censui. vulgati dant *ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις*. quod ad rem ipsam, perinde est, modo tum *μορίαις* non pro substantiuo, sed pro adiectiuo habeatur. id quod etiam est. Recte dicitur *μορία ἐλαία*, et sic Noster quoque p. 110. vlt. dixit, et haec est plena dictio, altera, cum *μορία* sola appellatur, sine addito *ἐλαία*, quasi nomen substantiuum sit, est elliptica dictio, vbi semper *ἐλαία* debet subaudiri. Olea sacra ideo dicebatur *μορία*, quod esset *ἐν μόρᾳ*, h. e. *ἐν τεμένει*. Notum est *τέμενος* esse fundum a reliquo profano agro separatum et sacris vsibus consecratum, publicisue alicuius ciuitatis, vt illum fundum sibi arrogare, priuatisue vsibus exercere priuato minus liceret. Erat ergo *ἐλαία μορία* olea stans in *τῇ μόρᾳ*, vel pertinens ad eam.

22. *τῶν αὐτῶν*] Legendum, *τῶν αὐτὰ — κεκτημένων*. Vide, quae praecedunt. Recte *Stephanus* pro *ἀξιῶται* legit *ἀξιῶτε*. MARKLAND.

Locus hic bene habet. Constructio haec est, ac si dixisset, *ἡ γῆ καὶ τούτων ἐψίλωται, οἱ αὐτὴν, ὄντες οἱ αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο*. ager arboribus denudatus est, non eorum solummodo, qui fundos post restitutam pacem emerunt, vt ego feci, sed illorum ipsorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace possederunt. Concludit a minori ad maius sic. Si vos, ait, dominos in ius non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obsiti essent oleis, nunc nudi sunt, arboribus incertum, qua

καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων, ἐκ ἀξιῶτε [23] παρ' αὐτῶν, ἑτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καί-
6. τοι εἰ τὲς διὰ παντὸς τὸ χρόνε γεωργῶντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἦπε χρὴ τές γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένες ἀφ' ὑμῶν [24] ἀζημίες γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ, ὦ βε-

fraude quaue iniuria excisis, quamquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederunt, quae fraus siue ante bellum, siue post fuit: qui aequum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et post restitutam iam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in iure atque potestate mea esset.

23. ἐκ ἀξιῶτε] malim ὧν ἐκ ἀξ. *cuius rei*, aut *quarum rerum satisdationem non censetis aequum esse repeti ab illis.* facile potuit fieri, vt ὧν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur.

24. ἀφ' ὑμῶν] Istud ἀφ' ὑμῶν est plane otiosum. Non dici potest πριαμένες ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίες ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Graecismus. TAYLOR.

πριαμένες ἀφ' ὑμῶν, ἀζημίες γενέσθαι] Atqui supra dixerat se *ab Anticle emisse* hunc *fundum*. Distingue et lege: πριαμένες, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίες γενέσθαι, *a vobis non mulctari*, vel, *a mulcta immunes esse*. MARKL.

Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse τε enclíticum. *a vestrum quopiam.* verum videntur viri docti, id quod saepe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit *a vobis emere* pro eodem haberi, atque *a vestrum quoquam emere.* ἀφ' ὑμῶν non cohaeret cum ἀζημίες, sed cum πριαμένες. quamquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene graecum sit.

ὦ βελὴ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε [25] 9. γενέσθαι [26], ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν [27], ἔτε ἰδίαν

25. πέντε] de quinque diebus conſulto addit; quo tacite ſubiiciat, tam breui temporis interuallo facile factu ſibi non fuiſſe, vt oleas exſcinderet; poſtquam autem elocaſſet, multo fuiſſe difficilius, vel potius plane negatum.

26. γενέσθαι] malim διαγενέσθαι vel ἐπιγενέσθαι.

27. δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurret, laudant *Suid.* et *Harpocrat.* ſed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR.

δύο δ' ἔτη etc.] Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocration, V. Σηκὸς: ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, ἔτε ἰδίαν ἐλαίαν, ἔτε μορίαν, ἔτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticae ſpecimen ſubiungit Harpocration de ſignificatione et diſtinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκὸς: et *forte*, inquit, *priuatas oleas vocant* ἐλαίας: *publicas vero*, μορίας: σηκὸν *vero*, μορίαν *quoque, vt videtur, appellant.* Atqui quomodo idem eſſe poſſunt μορία et σηκὸς, cum tam clare diſtinguat Lyſias, ἔτε ἐλαίαν, ἔτε μορίαν, ἔτε σηκὸν? quodnam opus vltimo Articulo, ſi is in praecedenti comprehendebatur? et, ſi σηκὸς idem ſignificat quod μορία hoc in loco, quare non μορία ſignificet idem quod ἐλαία in praecedenti membro? eadem certe vtriuſque ratio. et ita τὰ tria erunt ſynonyma. Sic Orat. XXI. ἔτε φίλος ὢν, ἔτε συγγενὴς, ἔτε φυλέτης. an ibi quoque dicet φυλέτης et συγγενὴς idem eſſe? Sed de his rem veram ita ſe habere puto: Ἐλαία eſt quaeuis *olea.* Μορία eſt *olea καρποφόρος Minerune*

ἰδίαν ἐλαίαν, ἔτε μορίαν, ἔτε σηκὸν παραλαβών· τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ἐτοσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ

sacra. Hae circa se habebant τέμενος, seu portionem quandam soli consecrati et ab vsibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus ἐμβατὸν facere licebat: vnde φραγμῷ seu *sepimento* muniebantur. Redemtoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, seu ἐπιμεληταὶ, ex Areopagitis; qui singulis mensibus de harum conditione et statu inquirebant: et semel quotannis publice mittebantur ἐπιγνώμονες (male in Nostro γνώμονες vocantur) *Inspectores*, eiusdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero conuincebatur succidisse, vel alio modo de industria ἀφανίσαι vnam ex his *sacris oleis*, mulctabatur *Exilio*, et Bona eius in Aerarium redigebantur. Restat Σηκὸς· is est *truncus* oleae sacrae iam *effoetae*, nec amplius καρποφόρου. vnde recte dixit Photius: ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδος ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. eiusdem erat Sanctitatis et Iuris per omnia. cuius est ἡ μορία. Scio, quid Harpocrationem in errorem induxerit: istud nempe, quod σηκὸς hic, cuius effodiendi vel succidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelletur μορία. et recte quidem: Omnis enim σηκὸς est etiam μορία, quatenus *sacer* est, et a vulgaribus et *priuatis* oleis distinctus. sed non vice versa: nulla enim μορία est σηκὸς: quoniam, vt dixi, Ista est *Frugifera;* Hic, sterilis tantum *truncus.* adeo vt si haec Apologia, non ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ, sed ὑπὲρ τῆς μορίας habita fuisset, nihil omnino per totam Orationem de voce σηκὸς audiuissemus. Fusius egi, quam pro instituto meo: sed haec necessaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexisse. Mox, pro ἐτοσὶ, *Schottus* voluit

τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένες ἀπελευθέρῳ ἐμί- 12.
σθωσα, ὃς τέθνηκε [28], ταῦτα τρία ἔτη [29]. ὁμοίως

καὶ

ἑτωσὶ: non recte. ἑτοσὶ enim δεικτικῶς dicitur, et quia *aderat* teſtis Demetrius. quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcia, addit per parentheſin, ὃς τέθνηκε, tacite rationem adferens, quare iſte quoque non adeſſet. MARKLAND.

28. τέθνηκε] Loco τῷ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel praecedenti periodo adiiciendum potius cenſet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθώσατο. Vide igitur locum ita immutatum. Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε ἑτωσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν. Τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et προτερον quoque legere videtur cum Stephano. Conſteor locum eſſe ſatis rigidum!, ſed ad Schottum emendantem non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil eſt, προτέως *Coisl.* Quid ſi mecum? Τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένες ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ομως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. Vel cum MS. fere noſtro. Ομως καὶ τεως ἐμισθώσατο. I. e. *Dum vixit.* TAYLOR.

29. τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ πρότερον etc.] Totum locum ita lego et diſtinguo: τῷ δὲ τετάρτῳ, Αλκίᾳ Αντισθένες ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἔτη· ος ὁμοίως τοις πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. Μαρτυρες. Ἐπειδὰν etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον, eſt, *iiſdem conditionibus, quibus priores.* ſaepe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταυτα τρία ἔτη, de annis *proxime* elapſis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. Addidi vltimum μαρτυρες, quod exciderat propter praecedens: et ita *Vanderhei-*

καὶ πρότερον ἐμισθώτατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος ἔτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. φησὶ δὲ ὁ κατήγορος, ἐπὶ Σωνιάδε [30] ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι, καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι, μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν τις [31] φανερῶς ἐξελέγ-

dius in Verſione ſua. Paſſim hoc accidit Noſtro, Iſaeo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac *Stephani* Editione Oratoribus. Iterum *Schottus* turbat omnia. *Stephanus* coniecerat *πρότερον*: quod non ſatis eſt ſine *τοῖς*. MARKLAND.

Videtur ſic legendum. *ὁμοίως, ὡς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθώσαντο. pari pacto, atque iis elocaueram, qui prius fundum conduxerant.*

30. Σωνιάδε] »Apud *Diodorum* Λυσιάδης hic Archon nominatur, non Σωνιάδης.» Palmer. Ita quoque *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 7. et *de Archontibus* III. 16. Recte, credo. Nam per haec tempora *Lyſiades* in Faſtis occurrit, et calculo hic facto pulchre reſpondet: *Suniades* nuſquam. TAYLOR.

31. *πῶς ἂν τις*] *πῶς ἂν τις* Steph. Scal. Rectius tamen *φανερωτερον*. Ita Noſter in Δήμε Καλαλ. Απολ. verbis vix diſcrepantibus. *Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερωτερον ἢ ἔτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους.* TAYLOR.

πῶς ἂν τις φανερῶς etc.] *Stephanus* legit, *πῶς ἂν τις φανερῶς* etc. Verius mihi videtur, *πῶς ἂν τις φανερωτέρως* (vel *φανερώτερον*) *ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον*; Sic Orat. XXV. *πῶς ἂν φανερώτερον ἢ ἔτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους*; vbi ea-

ελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; ἐ γὰρ οἷόντε, 18.
ἃ πρότερον μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον
ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βελὴ, ἐν μὲν τῷ τέως
χρόνῳ, ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ,
καὶ ἐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκ-
τουν ἂν[32], ἡγέμενος μᾶλλον λέγεσθαι, ὡς μοι[33] πρὸσ 21.
ἦκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βελοίμην περὶ ἐμᾶ ταύ-
την τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἡγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴ-

περ

dem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inſeritur ante φανερῶς: quo iure, quaue iniuria, neſcio. MARKL.

Mihi videtur ſic leg. πῶς ἄν τις μᾶλλον (vel ἐναργέστερον) φανερῶς. quomodo quis magis, aut luculentius arguat aliquem aperte et perſpicue mentientem. nam φανερῶς non cum ἐξελέγξειε cohaeret, ſed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερῶς ἐλέγχειν, ſed φανερῶς ψεύδεσθαι.

32. ἂν delendum videtur. non enim dicit ſe indignaturum fuiſſe, ſed indignari conſueuiſſe.

33. ὡς μοι προσῆκε] ων Scal. Tu reuoca tamen ἦ. ἡγέμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε. Atque etiam infra. Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προσεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην. TAYLOR.

ὡς μοι προσῆκε] Graeca lingua poſtulat μᾶλλον — ὧν μοι προσῆκε: id eſt, tribuiſſe mihi *maiora* et plura, *quam mihi conuenirent.* Sic 1 Cor. XIV, 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· Iſaeus p. 78. καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον. Noſter Orat. XVI. εἰπεῖν μᾶλλον ἑτέρᾳ. MARKLAND.

Ego malim ſic legi ὡς μοι προσῆκεν εἶναι, ἢ ὡς ἦν. potius hoc dici, qualis deberem eſſe, quam qualis eſſem.

περ. τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ, τι κέρδος ἐγένετο τῷ ἀφανίζοντι [34], καὶ ἥτις ζημία τῷ ποιή-
24. σαντι· καὶ τί ἂν λαθὼν διεπραξάμην [35], καὶ τί ἂν φανερὸς γενόμενος ὑφ' ὑμῶν ἔπασχον· πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα ἐχ ὕβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς ἦτω σκοπεῖν, καὶ τὰς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι, ἀπο-
27. φαίνοντας, ἥτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο. ἔτος μέντοι ἐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖξαι, ἔθ' ὡς ὑπὸ πενίας ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἔθ' ὡς τὸ χωρίον μοι διαφθείρεται [36] τῷ σηκῷ ὄντος, ἔθ' ὡς ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν, ἔθ' ὡς οἰκίας ἐγγύς· ἔθ'
30. ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων [37] ἔπραττον, πολλὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζη-

34. τῷ ἀφανίζοντι] Margo Edit. *Steph.* ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter sequens ποιήσαντι: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de *damno* in re familiari; non de *multa*. Vide infra. MARKLAND.

35. διεπραξάμην] verbum διαπράττεσθαι h. l. significat callidis artibus efficere, consequi lucrum aliquod magnis laboribus atque periculis quaerendum. Sed vide, an non hoc membrum prorsus idem dicat cum proximo superiori.

36. διαφθείρεται] Forte διέφθαρται, vt ἠναγκάσθην. et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

37. εἴ τι τούτων] videntur hic pauca quaedam excidisse, forsitan haec duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et versu proximo post, pro ὃς leg. αὐτὸς. vt ἐγὼ in principio

τῷ ζημίας γενομένας ἀποφήναιμι· ὃς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκὸν, ὥσπερ ἀ πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Αθηναίους εἰδέναι. καὶ εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἄν τις 33.
τῶν παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' ἀ περὶ αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς ἔν ἐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ τὰς ἐμαυτῷ θεράποντας μηκέτι δέλεας ἔμελλον ἕξειν, ἀλλὰ δεσπότας, τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συν- 36.
ειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, ἐκ ἂν οἵόντε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην [38], ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ τιμω-

sententiae cum αὐτὸς eam claudente cohaereat. Ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc exstitura. Aut si in illo ὃς latere potius πῶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, neruique eius fortius intendantur, leg. erit sic ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, εἴ τι τούτων — ἀποφαίναιμι, tum subiicit citissimam, vnius syllabae breuitate circumscriptam, sed vehementem interrogationem, πῶς; *qui?* respondet πρῶτον μὲν — quae cum sanna fastidii et indignationis plena pronuncianda sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cuius insimulor, de die *nempe* oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc facinoris insania, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentia. Mens mihi si constitit, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus.

38. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην] *Ich müßte*, oder *sollte doch wohl von Rechtswegen wissen.* Oportebat hoc saltim me scire.

τιμωρήσασθαι, καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέροις
39. γενέσθαι. ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν [39] παρεσῆ-
κοι [40] μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα, το-
σούτων μεμισθωμένων, καὶ ἁπάντων συνειδότων, ἀ-
φανίσαι τὸν σηκὸν, βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα, προ-
θεσμίας δὲ ἐδεμιᾶς ἔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργασ-
42. μένοις [41] ἅπασι τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον, εἶναι

S 2 σῶον

39. εἰκότων] sic vulg. οἰκητῶν Palmer. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Scal. Ita in Orat. I. *Antiph.* Οἵ τε γὰρ ἐπιβεβλευόντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἶησαν, εἰ μήθ' ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ' ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obsecro, οἰκετων, vt modo dixerat, Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπό τε τῶν οἰκετῶν ὑπό τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

40. παρέσῃ] παρεσῆκοι *Ald.* illud erat παρεσήκοι. TAYLOR.

Ego nullus dubitaui probam Aldinae lectionem reuocare.

41. τοῖς εἰργασμένοις] Egregiae hanc esse subtilitatis orationem, *loci*sque suis, vt aiunt, bene instructam non nego. Iisque indiciis fretus *Lysiae* olim adiudicauit *Photius*. Sed haec, si sana sint, vel nullam omnino subtilitatem habent, vel tantam, vt assequi non possim. TAYLOR.

Frustra queritur Taylor de huius loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προθεσμίας ἐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ ἔσης significat, cum nullum esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intentandae. praescriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viueremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne exsisteret aliquis, qui nomina nostra

σῶον τὸν σηκόν· ἵν', εἴ τις αὐτὸς ἠτιᾶτο, εἶχον ἂν ἐνεγκεῖν [42], ὅτῳ παρέδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτὸς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάντες. εἰ τοίνυν καὶ * τέτες [43] παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός τ' 110.1
ἦν πάντας πεῖσαι τὸς παριόντας, ἢ τὸς γείτονας, οἳ ἐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἃ πᾶσιν ὁρᾶν ἔξεσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν 3.
τέτων οἱ μὲν, φίλοι, οἱ δὲ, διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν [44]
τυγχά-

ad iudicem deferret. Insequentia hoc volunt, vniuscuiusque eorum, qui agrum a me colendum conduxissent, intererat, vt prouideret, ne σηκὸς exscinderetur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepisset.

42. ἐνεγκεῖν bene potest habere, neque litem ei mouebo. ἐνεγκεῖν (subaudi τὸν τέτον) *ferre*, h. e. exhibere praesentem, producere in iudicio. Solent tamen oratores attici, si bene memini, eiusmodi in re ἀνενεγκεῖν vsurpare, *referre* τέτῳ, id est εἰς τὸν τέτον *ad eum*, ei imputare. et quam facile fieri potuerit, vt ἂν omitteretur a supino librario in concursu cum ἂν particula, sponte sua quisque intelligit.

43. τέτες] sic dedi de meo, pro ταῦτα, quod est in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permouissem, vt meam in gratiam mentirentur, aut saltim tacerent facinusque meum celarent.

44. περὶ τῶν ἐμῶν] de iure possessionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia sibi arrogantes, et mihi eripere conantes.

τυγχάνεσιν ὄντες. ἃς ἐχρῆν τέτων [45] παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον ἔτω τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὃς [46] φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρεσ-
6. ςήκειν, οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα [47]. ἀναστάθμενος δὲ ὁ βοηλάτης [48] ᾤχετο ἀπάγων τὰ ξύ-

45. τέτων] eorum puta, quae accusator iactat, et quorum me insimulat.

46. ὃς refertur ad omissum τὸν κατήγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione subiici debet. oportebat accusatorem suarum criminationum testes edere — qui accusator —

47. τὰ πρέμνα h. l. sunt rami crassiores. Nam e p. 110. 32. patet, σηκὸν non esse arboretum, sylvulam Mineruae consecratam, sed vnam solummodo arborem.

48. βελευτὴς] Ita in omnibus, quantum auguror, Codd. et impressis et MSS. Ἀλλ' ὁ Φρόντις Ἱπποκλείδη. Quid? Tantamne rem tam negligenter agere? Neque potuisse alium praeter Senatorem tibi adiungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plaustro et Iumentis. Audi enim Atticistas. Ἀναθεῖναι τὸ Φορτιον. Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι. Ἑλληνικῶς. Moeris. Ita et *Thomas* quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humili et obscuro, facessente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi βοηλάτης. The Waggoner. Occurrit vox apud *Aelian. V. H.* IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτέ — καὶ ἐκεῖνος μήτε ὡς βοηλάτην μὲ, ἔφη, θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quae habet σχ. *Apollon. Rhod.* IV. 1342. Βεπελάται. Οἱ βεκόλοι. εἴρηται ἤτοι τὲ π περισσεύοντος, βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed haec de Bubulco, de Armenti Magistro, inquies. Fateor. Sed eadem sit formatio necesse est de plaustrario. Vt dicitur ἱππηλάτης, ἁρμαβη-

λα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τὲς παριόντας μάρτυρας, καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν ἐδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, [49] ἐν τέτῳ τῷ τρόπῳ ἤσθα ἂν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ

λάτης, ὀνηλάτης. Hesych. Αμαξεὺς. ζευγηλάτης. Missas autem fuisse sub plaustrum bouis docent tum alia, tum notissima earum operae distinctio. Πρῶτοι δὲ βοων ἐπάσαντ' αροτηρων. *Arat.* Aliae quippe terram colebant, aliae trahebant plaustrum. Αμαξεία βοῶν. Achill. Tat. l. 2. init. Diserius *Aelian.* l. c. V. 14. Βᾶν αροτην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ αμαξῃ μηδὲ τᾶτον θύειν. Pausan. *Attic.* c. 19. init. Θησεὺς δὲ ἄλλο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν ἐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, της αμαξης τες βες, ἢ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. *Bubuleus* item apud Latinos pro Plaustrario. *Cic. de Diuin.* I. 57. *Hoc vero somnio eum commotum mane* bubulco *praesto ad portam fuisse; quaesisse ex eo, quid esset in plaustro.* V. *Hadr.* Imp. *Rescript. Graec.* 16. *Gell.* II. 21. *Hist. Sacr.* 1 *Sam.* VI. 7. Tam antiquitus enim obtinuit, vt tam Vitulus quam Plaustrum in Hebraica dialecto ex vno fonte emanarent. TAYLOR.

ὁ βελευτὴς] Pro inepta hac voce conieceram ξυλεὺς, *lignator*. Sed me monuit Eruditiss. Editor legendum esse βοηλάτης. quod verissimum puto. Sic οἱ ὀνηλάται, *agasones* (in negotio simili apud Demosthenem adu. Phaenipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπειπὼν κωλύσαι τὲς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τέτῳ τῷ τρόπῳ delerem ἐν, ortum ex praecedente ἦν. Paulo superius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor. MARKLAND.

49. ἐν τέτῳ τῷ τρόπῳ] praepositio ἐν sic posita

εἰ δὲ τῆς πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, ὅτως ἐξελέγξας
ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐ-
12. βάλε, τότ' ἂν πλεῖστον ἔλαβες. Φανερῶ γὰρ ὄντος
τῶ πράγματος, ἀδεμίαν ἄλλην ἡγέμην ἂν εἶναι μοι
σωτηρίαν ἢ σε πεῖσαι. τούτων τοίνυν ἀδὲν ποιήσας,
διὰ τὲς σὲς λόγες ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατη-
γορεῖς, ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν
15. χρημάτων ἀδεὶς ἐθέλει [50] σοι μαρτυρεῖν. καίτοι
εἰ [51] φήσας μ' ἰδεῖν [52] τὴν μορίαν ἀφανίζονται, τὲς

S + ἐννέα

in hac forma dicendi, paulo eſt inuſitatior. quare ſuſpicatus aliquando ſum, aut ſic eſſe leg. atque diſtinguendum εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἄν με τετιμ. inimicus tibi ſi tum fuiſſem, vltus me eſſes. aut ſic εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ hac vna ratione me maxime eſſes vltus. Verumtamen poteſt ἐν ferri vt redundans, forſitan e communi loquendi modo.

50. ἐθέλει σοι] ἐθέλοι μοι. Codd. *Steph.* et *Coisl.* F. συμμαρτυρειν, vel εθελησειε μαρτυρεῖν. TAYLOR.

51. καίτοι εἰ] Ingenioſe ſatis Scal. Καίτοι εἰ φας μ ιδειν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In ſequentibus ſtertit. εις τὲς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ ſc. οἱ ἐπιγνώμονες) *adducendi* erant teſtes, vt recte *Coisl.* επηγαγες. Confirmant, quae proxime veniunt. Οὕτω γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι οἵπερ καὶ διαγιγνώσκειν (*Coisl.* διαγινώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR.

καίτοι εἰ φὴς μὴ δεῖν, etc.] Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τὲς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. *Atqui, ſi quando te dicebas vidiſſe me hanc ſacram oleam ſuccidentem, ad nouem Archontas abduxiſſes*, etc. MARKLAND.

ἐννέα ἄρχοντας ἐπήγαγες [53], ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ
Ἀρείᾳ πάγῳ, οὐκ ἂν ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων. οὕτω
γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ
διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τῦ πράγματος. δεινότα- 18.
τα ἓν πάσχω· ὃς, εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας,
τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ,
ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν [54] οἴεται χρῆναι γενέ-
σθαι. καὶ τοῦτο μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκο-
φαντῶν * θαμὰ [55] τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, 21.
* εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει [56]. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ

τὴν

52. μ' ἰδεῖν] olim ſic edebatur καίτοι εἰ φὴς μὴ
δεῖν. vnde effeci partim marte meo, καίτοι εἰ, φήσας
μ' ἰδεῖν, quod ſi tu, aiens me vidiſſe, cum oleam ſa-
cram exſcinderem, aut nouem Archontas, aut alios
quoſpiam ex Areopagitico ſenatu, in rem praeſentem
adduxiſſes.

53. ἐπήγαγες recte eſt a Tayloro Lyſiae reſtitu-
tum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum
ab actore in rem praeſentem manu ducitur ad locum
delicti, re adhuc recente, delinquens ei exhibetur,
tota res coram demonſtratur.

54. καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Opinor legendum,
καὶ ταύτῃ, *hac quoque ex parte.* MARKLAND.

55. θαμὰ] ſic dedi de meo pro vulgato ἄλλα,
iugiter, perpetuo calumnians.

56. καὶ μαρτύρων] Ironice. *nullos* enim *teſtes* ha-
buit Accuſator. Non delendae ſunt hae voces, quod
voluit *Schottus.* Mox, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur
pro, ἀξιῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: vt Luc. XIX. 14. οὐ θέλο-
μεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς: petimus,
vt hic ne ſit Rex noſter. alterum enim nimis inſolens,
quam pro ſubditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI,

τὴν αὐτὴν τέτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίσασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας ἔσας, καὶ πυρκαϊὰς [57], ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς, εἴπερ ἐπεθύ-
24. μὲν, πολὺ ἦν ἀσφαλέτερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι, καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσῳπερ ἧττον τὸ ἀδίκημα, πολλῶν ἐσῶν, ἔμελλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ'

S 5 ἔτως

3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides saepe ita scribit. MARKLAND.

Dedi de meo εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. *eiusmodi quidem caussationes ei nunquam deerunt, etiamsi testes desint.* Post μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuisse, testis est codex Vindobonensis, vnde nullus dubitaui id addere. Lysias solet vocabula, quae sine damno sententiae abesse possint, et alius omisisset, in eoque elegantiam affectasset, repetere, vim quandam et grauitatem orationi inde quaerens.

57. πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πευκὰς, non πυρκαϊάς. Salmas. Recte. Nam aliud est πυρκαϊάς. Lucian. in *Amoribus.* Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνε, καὶ πυρκαϊας ἢ νὴ Δία Φαρμάκων ἀγωνιζόμενος κ. τ. λ. Demosth. *adu. Aristocr.* Δικάζειν τὴν βελὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνε, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊας καὶ Φαρμάκων ἐάν τις ἀποκτείνῃ δές. TAYLOR.

Bene habet vulgata, penes me quidem. πυρκαϊαὶ sunt officinae oleariae, vbi e concisis truncis olearum oleum excoquitur, et vniuerse oleum paratur, siue exprimendo ex oleis per torcular, siue etiam in spissiorem resinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις idem est, ac si dixisset, ἐν τοῖς ἄλλοις ἐμοῖς χωρίοις τοῖς ἔσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. quiuis campus esse, sed peculiariter illa agri attici regio, vnde Pediasii sunt dicti.

ἔτως αὐτὰς περὶ πολλῆ ποιῆμαι, ὥσπερ καὶ τὴν ἄλλην ἰσίαν, ἡγέμενος περὶ ἀμφοτέρων τέτων εἶναί μοι τὸν κίνδυνον. αὐτὸς τοίνυν ὑμᾶς τέτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένης μὲν ἑκάστε μηνὸς, 27. ἐπιγνώμονας [58] δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν ἀδεὶς πώποτε ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζομένης [59] τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι ἐ δήπε τὰς μὲν μικρὰς ζημίας ἔτω περὶ πολλῆ ποιῆμαι, τὰς δὲ περὶ 30. τῆ σώματος κινδύνες ἔτω περὶ ἀδενὸς ἡγῆμαι· καὶ τὰς

58. γνώμονας] ἐπιγνωμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆ Σηκῆ. Harpocr. TAYLOR.

γνώμονας] Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocration: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τῆ ἐπισκόπες. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆ Σηκῆ. Hesychius: Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. Paulo ante, pro τὴν ἄλλην ἰσίαν, *Schottus* vult, τὰς ἄλλας ἰσίας: qua de causa sane nescio. MARKLAND.

Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque consuesse, vt a redemtoribus reliquorum vectigalium, ita a redemtoribus quoque syluarum, et olearum inprimis, rationem repetere pecuniarum mense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspiciendum res syluarum; vt omnium, ita olearum quoque inprimis.

59. ἐργαζομένης] Lege, ἐργαζόμενον: vt infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιῶσαι: ita recte emendauit *Stephanus* pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. pag. 125. τετονὶ τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος. MARKL.

Mihi videtur post ἐζημίωσεν inserendum esse ἡμᾶς. quo vocabulo defensor secum complectitur mancipes seu conductores fundorum suorum, item seruos.

τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, ἕτω θεραπεύων φάνομαι, τὴν δὲ μο-
33. ρίαν, ἣν ἐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα· ὡς ἀφανίζων, νυνὶ κρίνομαι. πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὦ βελὴ, δημοκρατίας ἔσης παρανομεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ ἃ λέγω ὡς τότε δυνάμενος, ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος [60], ἀλλ' ὡς τῷ βελομένῳ τότε
36. μᾶλλον ἐξῆν ἀδικεῖν, ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν ἀδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἕτε τοιῦτον, ἕτε ἄλλο ἀδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κακονέστατος ἦν, ὑμῶν ἕτως ἐπιμελεμένων, ἐκ τέτε τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ δένδρον μὲν ἀδὲ ἕν ἐστι, μιᾶς
39. δὲ ἐλαίας σηκὸς, ὡς ἕτός φησιν εἶναι· κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει· ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιοικοῦσιν· ἄερκτον [61] δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τέτων ἕτως ἐχόντων, ἐ-
42. πιχειρῆσαι τοιῦτῳ πράγματι; δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον

60. καὶ ἃ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo. Καὶ ἃ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. TAYLOR.

δυνάμενος simplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in inuidiam, odium et contemtum adductus. ἀποβάλλειν hoc sensu non vsurpatur.

61. ἄερκτον] Vid. *Harpocr.* et *Suid.* in voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR.

χρόνον [62] προστέτακται τῶν μορίων ἐλαιῶν [63] ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ἀπεργαζόμενον [64] πώποτε [65] ζημιῶσαι, μήθ' ὡς ἀφανίζοντα εἰς κίνδυνον καταστῆσαι· τοῦτον δ', ὃς ἔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει, ἔτ' III.I. ἐπιμελητὴς ἠρημένος, ἔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με ἐγγὺς [66] μορίαν ἀφανί-

62. τὸν ἅπαντα χρόνον] hoc eo dicit, vt indicet, eosdem iudices curam syluarum perpetuam gerere, neque prouinciam hanc esse ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis transeuntem; sed qui rem hanc tractent nunc, eosdem iam decennio, iam viginti, iam triginta annis ante eam tractasse, eoque syluarum rationes probe cognitas atque perspectas habere. quod secus est in magistratibus annuis; quos qui capessunt, eos multa discere oportet; quae cum vix degustarunt, rursus abeundum aliisque concedendum est.

63. τῶν μορίων ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego, καὶ ἐλαιῶν. Non enim *sacrarum* tantum, sed et aliarum *publicarum* olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἄερκτον, quae praecessit, citat Harpocration ex Lysia; sine dubio hunc locum respiciens. MARKL.

Dictionem hanc μορία ἐλαία expolui et vindicaui iam supra p. 109. 3.

64. ἀπεργαζόμενον] defendi possit haec lectio, si quis argutari velit, solamque respicere etymologiam, vsum linguae insuper habere. Nam si ἐπεργάζεσθαι est *super* vel *in* aliqua re exercenda quaestum facere et vitam sustentare, quidni sit etiam ἀπεργάζεσθαι idem, atque ἀπό τινος ab aliqua re victum quaerere. Verum vsus linguae potius hic ἐπεργ. postulat.

65. πώποτε] malim με πώποτε.

66. ἐγγὺς] Dele. Natum est enim ex socio. TAYL.

3. ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τὰς τοιάσδε λόγους [67] πιστοτέρους ἡγήσασθαι [68] τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σύνισε, ταῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων [69]· ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης [70] πολιτείας. ἐγὼ
6. γὰρ τὰ ἐμοὶ προσεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ὡς [71] ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην, καὶ τριηραρχῶν, καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν, καὶ τἆλλα λειτουργῶν, ἐδενὸς ἧττον πολυτελῶς [72] τῶν πολιτῶν. καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν,

ἐγγὺς μορίαν] Nihili est vox ἐγγὺς. putares Scribam repetisse eam, vt fit, ex praecedente versu, sed verius puto Lysiam scripsisse, ἀπογράψαί με εὐθὺς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent *continuo*. MARKL.

67. τὰς τοιάσδε λόγους] Mallem, τὰς τάδε λόγους: vt infra, τῶν τάδε λόγων. Recte *Stephanus* ἡγήσασθαι pro ἡγήσεσθαι. non ita *Schottus*, qui mox pro τῆς ἄλλης legit τῆς ὅλης, sine vlla causa. MARKLAND.

68. ἡγήσασθαι] sic dedi pro vulgari ἡγήσεσθαι.

69. λεγόντων] malim ψευδῆ λεγόντων.

70. ἄλλης] ὅλης. Schott. Hic ἀγύρτης semper in re tuta artem iactitat, in periculosa silet. TAYLOR.

71. ὡς] Monuisse me memini ἢ ὡς ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Imo vero leg. est ὧν. promtius et alacrius peragebam, quam ea, quae facere cogerer.

72. παντελῶς] In marg. Ed. *Steph.* πολυτελῶς. Orat. XXIV. καὶ τἆλλα λελειτούργηκα ἐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris sic fuisse exaratum ἐδενὸς ἧττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν.

ποιῶν, ἀλλὰ μὴ προθύμως 73, ἔτ' ἂν περὶ φυγῆς, 9.
ἔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμην. πλείω δ'
ἂν ἐκεκτήμην, οὐδὲν ἀδικῶν, οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυ-
τῷ καταστήσας τὸν βίον. ταῦτα δὲ 74 πράξας, ἃ
ἕτος μὲ κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδέν, ἐμαυτὸν
δ' εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογή- 12.
σαιτε, δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις 75 χρῆσθαι
τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖ-
σθαι, περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον
ἢ περὶ ὧν μόνος ἕτος κατηγορεῖ. ἔτι τοίνυν, ὦ βε-
λή, ἐκ

Vocabuli πάντων reliquiae videntur adhuc in vulgata παντελῶς superesse.

73. ἀλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio sensum huius loci, pro μὴ legendum καὶ. Supra, ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα. Orat. XVI. τὰ προσαττόμενα ἐποίουν προθύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λειτουργῶσι. Hoc sensu προθύμως erit *lubenter*, ἄνευ γογγυσμῶν. Si aliter capias, μὴ προθύμως opponetur τῷ, μετρίως: et significabit *non liberaliter*. MARKL.

Bene habet h. l. ad μετρίως subauditur μόνον. mediocriter et parce solummodo, non autem libenter atque liberaliter.

74. ταῦτα δὲ] praecessit modo ταῦτα μὲν. exspectes igitur h. l. ἐκεῖνα δὲ. verum Lysias in dicendo non est diligentissimus.

75. τοῖς μεγάλοις] subaudi ἢ τοῖς μικροῖς. Indicia minuta sunt rumores obscuri, nullo idoneo auctore nixi, criminationes aduersarii, vnius, inimici, rerum ignari, leuis, cupidi, famosi, conscelerati. Magna sunt, testimonium consentiens vniuersae ciuitatis, vita ante praeclare acta, fama honesta, dignitas vitae, argumenta alia ex ipsius rei praesentis natura existentia.

15. λή; ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυρας * γὰρ ἔ-
χων [76] αὐτῷ προσῆλθον, λέγων, ὅτι μοι πάντες
εἰσὶν [77] οἱ θεράποντες, ὃς ἐκεκτήμην, ἐπειδὴ παρ-
ἐλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βού-
λοιτο, παραδῦναι βασανίζειν· ἡγέμενος ἅτως ἂν
18. τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν τότε λόγων
* ἐκ τῶν ἔργων [78] τῶν ἐμῶν. ἅτος δ' ἐκ ἠθελεν [79],
ἐδὲν

76. μάρτυρας γὰρ ἔχων] sic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. testes enim mecum habens.

77. εἰσὶν] subaudi ζῶντες ἔτι. simplex pro composito περίεισι. supereſſe adhuc et in poteſtate mea eſſe.

78. ἐκ τῶν ἔργων] sic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. fidem, vel approbationem, e rebus meis geſtis multo fortiorem, ſeu certiorem exſtituram, quam ex illorum oratione.

79. ἐκ ἠθελεν] videri poſſit hic deeſſe παραλαβεῖν vel δέχεσθαι. verum nil deeſt. repetendum ſolummodo e ſuperioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδῦναι τὰς βάλας πρὸς τὰς βασάνους.

80. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ εἶναι] *Stephanus*, δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. mallem, δοκεῖ δεινὸν εἶναι, eodem ſenſu: non vt a *Stephano* diſſentirem; ſed quia δεινὸν facilius videtur omitti poſſe a Scriba hoc loco, quam θαυμαστόν. Haec vero ſignificatio vocis δεινὸν pro *miro* et *inuſitato*, paſſim occurrit in Lyſia. Orat. III. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι εἰ etc. Orat. XXIX. verſus init. καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND.

Hic deeſt aut δεινὸν aut θαυμαστὸν, aut ἀπεικὸς, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Niſi complusula deſunt, in hanc ferme formulam. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ

ἐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν, ἐμοὶ δὲ δο-
κεῖ [80] εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι
κατηγορῶσιν, εὖ εἰδότες, ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ
τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονόστατοι, μᾶλλον 21.
ἂν εἵλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι, ἢ καταιτιώ-
μενοι, ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν
δὴ, ὦ βελτίστη, φανερὸν οἶμαι εἶναι [81], ὅτι, εἰ, Νι-
κομά-
χου πασῶν σαφεστάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ
γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, εἰ — Mihi vero haec exploratio
videtur omnium certissima atque validissima esse. Nam
si supponimus confessioni tormentis expressae nil esse
fidendum, consequetur hoc absurdum, seruos sensu
communi carere, qui saepe se, quos omnium habent
carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia
proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominos
nil eloquantur, quos odio internecino prosequuntur, tam-
etsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam
sibi libertatem esse, qua praesentibus e malis euadant.

81. εἰπεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰπεῖν. et
ista lectio vera est. TAYLOR.

φανερὸν οἶμαι εἰπεῖν] Pro εἰπεῖν conieceram
ἰδεῖν. Sed Lysiae scripturam puto fuisse πᾶσιν. Orat.
XIV. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι ἕτοιμοί
ἐσμεν κατιέναι. Orat. XXII. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δι-
καστὰι, πᾶσιν ἡγοῦμαι φανερὸν εἶναι, ὅτι etc. vbi ea-
dem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἡ-
γοῦμαι πᾶσιν εἶναι φανερὸν, ὅτι etc. Vbique occur-
rit apud Oratores. MARKLAND.

Possit alias vetus lectio Aldinae εἰπεῖν sic satis bene
defendi. Autumo me rem certam et liquidam dictu-
rum, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia
Taylor semel εἶναι pro εἰπεῖν suffecit, Codicesque in id
plurimi consentiunt, reliqui, vt est.

κομάχε ἐξαιτοῦντος τὸς ἀνθρώπες, μὴ παραδίδουν,
24. ἐδόκεν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι [82]· ἐπειδὴ τοίνυν, ἐμοῦ παραδιδόντος [83], ἕτος παρελαβεῖν ἐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τότε τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν· ἄλλως τε καὶ τῷ κινδύνῳ ἐκ ἴσε ἀμφοτέροις ὄντος. πε-
27. ρὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, ἐδ' ἂν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τότῳ δ' εἰ μὴ ὡμολόγεν, ἃ ἕτος ἐβέλετο, ἐδεμιᾷ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν, ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει [84]. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμην,

82. ξυνειδέναι] subaudi κακόν τι ἐργασαμένῳ. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἴ τι ἔλεγον, scil. οἱ δῆλοι, subauditur pariter κακὸν aut δυσχερές.

83. ἐμοῦ παραδιδόντος] i. e. παραδιδόναι θέλοντος. Herodot. *Cl.* 68. ἐμισθοῦτο παρ' ἐκ ἐνδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. *ibid.* 69. Πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ὠνεοντο — Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην. Plutarch. in *Pyrrho.* Ἐξαιτεμένων τῶν πολεμίων, Κασσάνδρε δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος ἐκ ἐξέδωκεν. Consimile hoc. Ὑπνωμένε καρτερῶς τοῦ μάγε, ἠφασε τα ὦτα. μαθοῦσα δὲ ἡ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως ἐκ ἐχοντα τον ἀνδρα ὦτα, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. *Thal.* 69. Vide *Aemyl. Portum* ad *Euripid. Andromach.* 810. TAYLOR.

84. προσήκει] Lege, προσῆκεν, vt ἐχρῆν. Mox pro μητ' ἐμοῦ bene emendauit *Stephanus* μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι est *pro me facere*, quando de *Rebus* sermo est: *a parte mea stare*, quando de *Personis*. Orat. vlt. paene ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικεμένων ἕσεσθαι. Exempla sunt obuia. Et hinc intelligitur Phrasis ista, quae in Nouo Foedere

μην, ἡγέμενος μετ' ἐμᾶ[85] εἶναι καὶ ἐκ βασάνων, 30.
καὶ ἐκ μαρτύρων, καὶ ἐκ τεκμηρίων, ὑμᾶς περὶ
τᾶ πράγματος ταλη θῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ
χρὴ, ὦ βελὴ, ποτέροις χρὴ πιστεύειν μᾶλλον· οἷς
πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν, ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε·
καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τᾶτον[86] ἀκινδύνως ψεύ- 33.
δεσθαι, ἢ μετὰ τοσᾶτο κινδύνο τοιᾶτον ἐμὲ ἔργον
ἐργάσασθαι· καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς
πόλεως βοηθεῖν, ἢ συκοφαντᾶντα αἰτιάσασθαι;
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς[87] ἡγᾶμαι, ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν

toties occurrit, vt Ioan. VIII, 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμᾶ ἐστιν. Actor. X, 38. ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτου. quam locutionem ab Hebraeis forte, vt innumeras alias, mutuati sunt Graeci Veteres. MARKLAND.

85. μετ' ἐμᾶ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitiosum est, atque vetus vulg. μήτ' ἐμᾶ, quae ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur πρὸς ἐμᾶ *e re mea esse.*

86 τᾶτω] Melius τᾶτον. TAYLOR.

μᾶλλον τᾶτω] Lege, τᾶτον: cui opponitur ἐμὲ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τᾶτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσᾶτο etc. MARKLAND.

Dedi τᾶτον pro vulgato τᾶτω.

87. ὑμᾶς ἡγᾶμαι] πιστεύειν vel εἰδέναι addendum arbitratur Schott. TAYLOR.

ὑμᾶς ἡγᾶμαι, ὅτι etc.] *Schottus* inserit πιστεύειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid huiusmodi deest. MARKLAND.

Procul dubio deest aliquis infinitiuus, aut vnus eorum, quos Schottus posuit, aut ἐρεῖν, aut συνιδεῖν, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφανεῖσθαι.

36. ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τᾶτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται, ἐχ ὡς ἀδικᾶντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον παρ' ἐμᾶ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσω γὰρ * οἱ τοιᾶτοι [88] εἰσὶν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι [89] τῶν κινδύνων, τοσᾶτῳ πάντες αὐτὲς [90]
39. φεύγεσι μάλιτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βελὴ, ἐκ ἠξίεν [91], ἀλλ' ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρέσχον ἐμαυτὸν ὅ, τι βέλεσθε χρῆσθαι· καὶ τᾶτε ἕνεκα τᾶ κινδύνε, ἵνα ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλάγην, οἳ ἐμὲ ἦ-

88. ὅσω γὰρ οἱ τοιᾶτοι] articulum οἱ, quo vulgatae carent, de meo addidi. eiusmodi certamina criminationibus atque inuidiae quam maxime patent, locosque defensionis habent quam iniquissimos et difficillimos.

89. ἀπορώτατοι] ἀπειροτατοι, Schott. Sed ineunte oratione dicitur, Οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέσηκεν. TAYLOR.

ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων] *Schottus* iterum, ἀπειρότατοι, *maxime rudes*, et inexperti. Si Literas tantum spectes, prope scopum; si Sensum, ab eo quam potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἐμπειρότατοι, *usu peritissimi*. Verte: *quanto magis enim* Nicomachus *et huiusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum* forensium *gnari, tanto magis eos caeteri omnes* timent et *fugiunt. Ego vero non ita facere statui: sed* etc. Non affirmo Lysiam scripsisse ἐμπειρότατοι, sed ad eum sensum scripsisse paene ausim affirmare. nec mutatio adeo magna est in vocibus. MARKLAND.

90. αὐτὲς] scil. τὲς τοιᾶτες κινδύνες actiones de sacris violatis.

91. ἐκ ἠξίεν] scil. φεύγειν τὸν τοιᾶτον κίνδυνον.

δίον κακῶς λέγεσιν [92], ἢ σφᾶς αὐτὲς ἐπαινεῖσι· καὶ φανερῶς μὲν ἐδεὶς πώποτε ἐμὲ * αὐτὸς [93] ἐπεχεί- 42.
ρησε ποιῆσαι κακὸν ἐδέν, τοιέτες δὲ ἐπιπέμπεσί μοι [94], οἷς ὑμεῖς ἐκ ἂν δικαίως πιςεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως κατα-

92. οἳ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inſcitia in textum graſſatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτὲς ἐπαινεῖσι, quia non intellexit, delendas ſuadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum οἳ ἐμὲ ἡδίον κακῶς λέγεσιν ἢ σφᾶς αὐτὲς ἐπαινεῖσι. TAYLOR.

ἤδη κακῶς λέγεσιν, etc.] Acumen huius loci perdidit vox deprauata ἤδη. Lege, οἳ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγεσιν ἢ σφᾶς αὐτὲς ἐπαινεῖσι, *qui mihi maledicunt lubentius quam ſeipſos laudant.* Pulcrum ſane hoc eſt. Ignoſcendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto vbi latuit deprauatio, voces ἢ σφᾶς αὐτὲς ἐπαινεῖσι eiecit. MARKLAND.

Dedi ex mente Taylori et Marklandi ἥδιον pro ἤδη.

93. αὐτὸς] ſic dedi de meo pro vulgato αὐτὸν.

94. ἐπιπέμπεσί μοι] Mallem, ὑποπέμπεσι. *Submiſſum et ſubornatum accuſatorem*, Apuleius Apolog. ex MS. Fuluii Vrſini. ὑποπέμπεσι denotat *clandeſtinam* molitionem; cui opponitur φανερῶς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI, 11. Andocides tamen Orat. II. vtitur εἰσπέμπειν ſignificatu *ſubmittendi.* Vide locum, huic ſimilem. Paulo ante pro αὐτὸν *Schottus* legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba diſponerem: ἐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lyſiam non ſapere videtur. MARKL.

Verbum ἐπιπέμπειν probum eſt, et in hac re proprium, vt cum venatores feris canes immittunt, aut moechi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt.

καταξήσομαι, ἅπαις μὲν ὢν καὶ μόνος, ἐρήμε δὲ
112.1. τῆ οἴκε γενομένε [95]· μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεῆς, πα-
τρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις ζεηθεὶς αἰτίαις·
πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκὼς,
πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος· κόσμιον δ' ἐμαυ-
3. τὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.
ἀλλὰ γὰρ, ὦ βελὴ, ταῦτα μὲν ἐνθάδε ἐκ οἶδ', ὅ
τι δεῖ λέγειν. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς ἐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν
τῷ χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμή-
6. ρια. ἃ χρὴ μεμνημένες διαγιγνώσκειν περὶ τῆ πράγ-
ματος, καὶ ἀξιῶν * παρὰ [96] τότε πυθέσθαι, ὅτε

T 3 ἕνεκα,

95. ἐρήμε δὲ τῆ οἴκε γενομένε] Ερημος οἶκος fit, quando quis moritur sine Liberis, vel certo et designato haerede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat. Isaeus de Haered. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτῆ, μὴ ἔρημον καταλίπη τὸν οἶκον, εἴτι πάθοι. Vide et de Haered. Apollodori p. 66. Isocrates Aeginetico: ὃς ἔτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita passim Oratores. neque haec nunc notassem, nisi vt inde intelligeretur vis eiusdem phraseos Matt. XXIII, 38. et Luc. XIII, 35. ἰδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οικος ὑμῶν ερημος. quae maximam desolationem denotant. MARKLAND.

96. ἦ ἄρα] Praestolor τί ἀνταποδοθήσεται. Η ἄρα τότε πυθέσθαι, ἦ — Sed fallit exitus orationis non exspectatus. Eamque vidisse videor praematurius, quam oportuit claudi, tametsi non hinc admonitus fuissem. TAYLOR.

καὶ ἀξιῶν· ἦ ἄρα τότε πυθέσθαι etc.] Forte: καὶ ἀξιῶν μὴ ἄρα τότῳ πείθεσθαι ὅτε ἕνεκα, ος, ἐξὸν, etc. *et statuere nulla in re huic homini auscultare, qui, cum illi licuerit in ipso facto deprehensum* (vt ait) *me redarguere,*

ἕνεκα, ἐξὸν ἐπαυτοφώρῳ ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέσησεν ἀγῶνα· καὶ μάρτυρα ἐδέησε παρασχόμενος, ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα 9. ἀποδεῖξαι· καὶ ἐμὲ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας [97], ἃς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθελεν.

ΚΑΤΗ-

tanto tempore poſt, etc. Obſeruanda vero paulo ante vox μάχας de praeliis *terreſtribus*, oppoſita τῷ ναυμαχίας. et ita ea vtuntur optimi Scriptores. Noſter Orat. XXX. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις. Demoſthenes περὶ τῆς Συνταξ. Οὐδ' ἔστιν ὑμεῖς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Αθηναίων· οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. quae αὐτολεξεὶ repetit Orat. in Ariſtocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. ſegm. 69. et III, 54. MARKLAND.

Duo haec vocabula ἢ ἄρα in vnum παρὰ meo marte contraxi, quam facile in libris miſſis a ſcribis et a lectoribus ab η ad π et contra aberrari poſſit, vel oculi coniectus ipſe docet.

97. ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo vſitatius eſt in hac re παραδιδόντος, cui ex aduerſa parte reſpondet παραλαμβάνειν. Ita ſupra: καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βέλοιτο, παραδῆναι βασανίζειν. et paulo infra. Sic et loquuntur Aeſchines, Demoſthenes, Antiphon, Iſaeus, Lycurgus. vnde patet proprie locutum eſſe Matthaeum XVIII, 34. ὁ κύριος αὐτῆ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς. Recte tamen habet διδόντος, vt apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. Ἐκδῆναι de re eadem Idem p. 134. et Iſaeus p. 96. Caeterum διδόντος hoc loco eſt *dare parato*; et *Volun-*

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ
ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non eſt lutulentius. Diodorus quidam aliique, quibus vtebatur ὁ διώκων *familiariſſime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non deſiſtebant. Qualis erat actio* Κακολογίας, *qualis itidem* Κακηγορίας, *(nam gradu diſtabant) dabit* Salmaſius ὁ πάνυ *in* Obſeruat. ad Ius Atticum et Romanum. *Ex lacerata hac oratione neque quid ſit lege actum, neque quid rei geſtum inter litigantis eruere poteſt oculatiſſimus. Hoc ſaltem ſcio, me cum* Schotto *nihil habere commune.* TAYLOR.

Ἐπιτήδειόν[2] μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν εἰπεῖν ἐβουλόμην πάλαι. πάρεισι μὲν[3] γὰρ οἷς

ἐπεγ-

tatem, non *Effectum* reſpicit: Aduerſarius enim *accipere* noluit. Sic Aelianus V. H. XI, 9. δέκα δὲ τάλαντα διδοντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων, ὅδε ἐ προτήκατο: *cum vero ſodales eius decem talenta ei* DARE VELLENT, *ipſe ea non accepit.* Sic et Iſocrates Paneg. pag. 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτες λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδε βασιλεὺς, *quos illis rex* DARE VOLVIT. ſequitur enim, ἐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνε δωρεὰς, *munera eius repudiarunt.* Ita quoque Actor. XXV, 3. ἐνέδραν ποιῆντες, *inſidias* TENDERE VOLENTES. MARKLAND.

1. ad titulum addit Scaliger κατὰ Διοδώρε. TAYL.

ἐπεγκαλῶ, πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμ- 18.
ψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐμέ. καίτοι πολλῷ πλείων
ἐστὶ

2. Inter Lysianas (si tamen Lysiae sit) haec Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offendiculum insuperabile, vt nunc habet contextus: *καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παροντας.* modo enim dixerat, Se iam nactum esse commodam occasionem dicendi, quae dudum voluerat; quia scilicet *aderant* Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, *Atqui multo maius studium erga* PRAESENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, essent *praesentes*? Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus, *πρὸς τοὺς παρόντας* **** *οὓς μὲν γὰρ* etc. Puto Scribam versiculum vnum omisisse. Reliqua sic lego: *τοὺς μὲν γὰρ ἐδὲν οἶμαι ἀδικήσειν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις ἀνεπιτήδειος δόξω συνεῖναι· (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βελτίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος.* Istud *τοὺς μὲν*, ad *inimicos* referendum est: *τοῖς δὲ*, ad *amicos*. Facile possent caetera explicari, et Rationali *γὰρ* probabilis Suppletio sensûs inueniri: sed quantacunque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. MARKLAND.

Cuius hoc sit opusculum, Lysiaene an alius, ecquis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensem hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandae amicitiae; cuiusmodi formulam aliam supereſſe, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notae illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et imperuia manere. Enitemur tamen quoad poterimus.

ἐσὶ σπεδὴ πρὸς τὲς παρόντας. τὲς [4] μὲν γὰρ ἐδὲν οἶμαι τιμήσειν [5], εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις [6] ἀνεπιτήδειοι
21. δόξειν εἶναι (τὴν γὰρ ἀρχὴν [7] ἐδ' ἂν ἐπεχείρεν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ [8] βελοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τέτες, ὑπὸ τέτων ἀδικεῖσθαι πρότερον. ἀνιαρὸν μὲν ἔν, ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τέτων. ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς
24. ἐλπίδος κακῶς πάσχω, καὶ τὲς δοκέντας εἶναι φίλες [1], ἀδικέντας εὑρίσκω. πρῶτον μὲν ἔν, ἵνα μή τις ὑμῶν, τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε, πρόφασιν πορίσηται [9] τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω ἔν [10], τίς

T 5 ὑμῶν

3. πάρεισι μὲν γὰρ] imo vero ἄπεισι. *abſunt enim hi, de quibus queror.*

4. τὲς μὲν γὰρ] ſcil. ἀπόντας. abſentes, inimicos, obtrectatores mei.

5. τιμήσειν] imo vero προτιμήσειν *penſi non eſſe habituros.*

6. ἀνεπιτηδείοις] Taylor ſuſpicatur ſyllaba minus eſſe leg. ἐπιτηδείοις. non improbabiliter.

7. τὴν γὰρ ἀρχὴν] ſcil. εἰ τέτο προτίμησαν. ſi cauiſſent vnquam, ne amicis incommodi viderentur.

8. τοῖς δὲ] ſcil. amicis meis, inter quos nunc verſor.

9. πορίσηται] πορίσεσθαι *Ald.* „Imperfecta eſt haec „enunciatio, et deeſſe videtur ἔχοι, vt legatur πρόφα„σιν ἔχοι πορίσεσθαι: vel ſi nihil deeſt, legendum πο„ρίσηται, et erit aoriſtus primus medius ſubiunctiui.„ Palmer. Πορίσηται Steph. Scal. TAYLOR.

πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum praepoſitione περὶ effert Ioannes XV, 22. πρόφασιν οὐκ ἔχεσι περὶ τῆς ἁμαρτίας. Mox, pone minimam Diſtinctionem

ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν, ἢ πέπονθεν· ἢ τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν, ὧν ἐγώ τε δυνατὸς [11] ἦν, κἀκεῖνος ἐπήγγειλε [12]. τί δῆτά με κα- 27.
κῶς τὰ μὲν λέγειν, τὰ δὲ ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε; καὶ ταῦτα πρὸς τέτες ἡμᾶς διαβάλλειν, ἓς πρὸς ἡμᾶς αὐτὲς διεβάλετε; καίτοι [13] οὕτως ἐνο-
χλεῖ

post ἔν, et Notam Interrog. post πέπονθεν et ἀπήγγελεν. Pro ἂν recte Stephanus ἦν. MARKLAND.

10. ἔν] malim νῦν.

11. ὧν ἐγώ κ. τ. λ.] Legendum ὧν ἐγώ τε δυναλὸς ην, (nam vulg. ἂν hic legitur) κἀκεῖνος απηγγελλεν. Απαγγέλλειν idem quod ἀπαγορεύειν. SALMAS.

Pro neceſſaria iſta lectione τῷ ην ſtant cum *Salmaſ.* Steph. Scal. et Cod. optimus *Coisl.* Non accedo tamen ad viri doctiſſimi interpretamentum. *Quae ego perficere potui, ille autem* non potuit. Vereor enim, vt idem ſint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν. Cod. *Coisl.* mutato tempore pro ἀπήγγελεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. *Steph.* ἐπήγγειλε. Quae fortaſſe eſt vera lectio. Nam tametſi parum intelligam, illam alteram intelligo minus. TAYLOR.

12. ἐπήγγειλε] ſic dedi pro vulgato ἀπήγγελε. quae illi poſcenti poteram adminiſtrare.

13. καίτοι κ. τ. λ.] Inſignem aliquam lacunam in his locis ſuſpicor. Nam praeter tenebras ſatis ſpiſſas, deflectitur oratio, nemine monente, a pluribus aduerſariis ad perſonam vnicam et notabiliorem. Quod *Schottum* cum fugit male habuit. Nam numerum multitudinis in ſequentibus vſque adſtruere adlaborat. ἐποιήσασθε, ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποιήσατο, ἔλεγε, ὑπερεῖδε etc. TAYLOR.

„Haec emendatione indigent; laborant enim et a „mendo et a mala interpunctione. Lege καίτοι ετος

χλεῖ[14], ὥσε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κή-
30. δεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν[15]. ἃ δ' ἔλεγε[16], πάν-

»ενοχλεῖ, οσε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κή-
»δεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν; ἃ δ' ἔλεγε» [nam *Aldus* habebat ὦ] »πάντα μὲν ἐκ ἂν εἴποιμι. Id est »Nam et ille turbam facit, qui multo pluris fecit videri mei »curam agere, quam contra me aliquid dicere: quae vero »dixit, omnia non dicam.» PALMER.

καίτοι ἔτως ωσε ενοχλειν ει περὶ πλείονος εποιησαν το δοκεῖν vel εποιησασθο δοκεῖν. Schott. et deinde ελεγετε vel ελεγον. Steph. εποιησε το δοκεῖν. Cod. *Coisl.* ita. Καὶ τοιετως ἐνοχλεῖ et proxime και μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum sanauit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel scribe μᾶλλον ἢ. TAYLOR.

Καίτοι ἔτως ἐνοχλεῖ ὥσε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Coniicio: καίτοι ἔτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμὲ κατειπεῖν. *et tamen adeo* putidi et *molesti estis, vt malitis speciem prae vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium.* Nimirum mala de eo dicebant, sed interea magnum amorem et curam rerum eius prae se ferebant. Paulo ante, pro διαβάλετε, MS. διεβάλετε: rectius. MARKLAND.

14. ἐνοχλεῖ] malim ἐνώχλει scil. ὁ ταῦτα πρός ἐμε μηνύσας. quamquam qui ista de vobis ad me retulit, molestiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, vt —

15. ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν] forsitan leg. ἢ ἄλλων πρός ἐμε κατειπεῖν. *quam alios ad me deferre.*

16. ἃ δὲ ἔλεγε, πάντα ἐκ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην. ἐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε καθ' ἐμὲ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας

πάντα μὲν ἃ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην. ἃ δ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν [17], ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι [18]. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ [19] λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ, καταγελάσεσ ὑμᾶς 33. αὐτὸς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω. βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσαετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι καὶ πάντα ποιοῦντες, ἃ ἔχειν ὅπως [20] ἀπαλλαγῆτέ μου· καὶ τὸ

τελευ-

ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ ἃ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἃ δὲ ἐλέγετε, πάντα, ἃ ἂν εἴποιμι· (καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην·) ἃ δ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ·) ἃ δὲ ὑβρίζειν etc. *Quae vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum audiui, molestе tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixistis, eadem* contra vos *dixero; (vos enim a culpa absoluerem, si, dum me defendo, protulero* contra vos *eadem, quae vos* contra me) *ea vero* sola *commemorabo, quae vos ad mei contumeliam proferentes, vosmet ipsos deridendos praebuistis.* Omitte, quae in Parenthesibus inclusa sunt, et connexionem videbis. Pro ἔλεγε *Schottus* quoque coniecit ἐλέγετε, vel ἔλεγον. Ὑμῖν ταὐτὰ est *eadem, quae vos*: nempe *conuicia.* notaui supra ad Orat. VI. MARKLAND.

17. ἐπικαλῶν] Credo ἐπεγκαλῶν. TAYLOR.

Bene habet vulgata. Graeci ἐπικαλεῖν pro *incusare* vsurpant.

18. aut ante δόξαιμι, aut post, deest καταγέλασος.

19. ταῦτα] omnino lege ταὐτὰ. TAYLOR.

20. ἃ ἐκεῖνο πῶς] Sic vulg. Corruptus quidem hic est locus, quem nos facile ita emendamus, certis-

τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ελευσίνάδε ξυνθεωρεῖν.

36. καὶ ταῦτα λέγοντες, οἴεσθε μὲν [21] ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπο-

sima et indubitata coniectura, ἐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ με. Salmas. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in *Biblioth. Bodl.* adlitam. TAYLOR.

Βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, ἐκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ με] Haec quoque corruptissima. Lego: *Βίᾳ γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, ἐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ με· vobis enim inuitis dicebatis me* vobiscum *conuersari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, vt ego discederem.* Βίᾳ ὑμῶν est *vobis inuitis.* Orat. II. *Βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων, inuitis Peloponnensibus, qui aderant.* Demosthenes ad Leptin. *ἀνέῳξαν τὰς πύλας ἡμῖν, Βίᾳ τῶν πολλῶν, inuita multitudine.* Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: *μήτε ξυμμάχους δέχεσθε Βίᾳ ἡμῶν*, et iterum segm. 68. eiusdem libri, et IV, 99. *Βίᾳ σφῶν, se inuitis.* et V, 21. Οὐκ ἔχειν ὅπως, vt Lucian. Dial. Apoll. et Merc. pag. 214. *ἐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο.* Plato in Sympos. *ἔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — ἔτε ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν.* Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: *nec, quamuis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate auellere.* MARKLAND.

21. *οἴεσθε μὲν — ἀποφαίνετε*] Lego: *ᾤεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπεφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς*: in Praeterito, vt *ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ὠνομάζετε*: ita enim legendum, non *ἐνομίζετε.* et mox, *ἀπειπόντας ὁμιλίαν*, non *ἀπειπόντα.* Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis, *εἰ δὲ αἰσχρὸν* etc. MARKLAND.

ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς, οἵτινες [22] μὲν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα [23] μὲν ἐλοιδορεῖτε, φανερῶς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ κακῶς λέγειν, ἢ μὴ ξυνεῖναι· καὶ ταῦτα, φανερῶς ἀπειπόντας [24] ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰ- 39.
σχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν ἐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε; καὶ μὴν ἐδὲν
* τοιοῦτον ἐξεῦρον [25] ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδετε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. ἔτε γὰρ [25] b. ὑμᾶς σοφωτάτους
* ἑώρων [26] ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, ἃ μὴν 42.
οὐδὲ

22. οἵτινες] εἴτινες *Ald.* et *Coisl.* Modo, coniectaueram olim τὸν αὐτὸν ανδρα λαθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. *Coisl.* TAYLOR.

23. ἄνδρα λάθρα] sic collocaui haec duo vocabula, quae in vulgatis traiecta sunt.

24. ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπείποντες. Salmas. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. TAYLOR.

25. ἐδὲν ἔτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερεῖδε etc.] Recte *Schottus* αὐτὸς ἐξεῦρον, *ipse inueni.* nec enim potest accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, HVNC HOMINEM *velles si tradere*) propter id quod sequitur, τὴν εμην ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αυτε ὁμιλίαν. Recte igitur *Schottus.* Idem pro ὑπερεῖδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδητε: quod verissimum puto. MARKLAND.

Dedi de meo ἐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. ego tale nihil reperire, comminisci potui.

25 b. ἔτε γὰρ] Si stet θεωρῶν, credo legendum ἔτε γουν. TAYLOR.

26. θεωρῶν] Lege, ἐθεώρων. per se patet. MARKL.

οὐδὲ πολυφίλους ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ δὲ πενόμενον· οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον· οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα, 113.1. τὰ δὲ ὑμέτερα, ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰκότως ὑπώπτευον [27] ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα

Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum eſt illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus ſic legeretur exaratum σοφωτάτους δ' ἑώρων, ἐμαυτόν τ' ἀμαθέστατον (per tau) vt τε ibi fuerit pro vulgato δὲ. profecto ſi δὲ ſerues, conuenientius ſit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verum tamen in proximis inſequentibus quoque μὲν omittit.

27. poſt ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deeſſe.

28. καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ἐλέγετε Schott. TAYLOR.

πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν] Corruptiſſima ſunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευτῶντες (vel τὸ τελευταῖον) ἐλέγετε ὃς οὐκ ἤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. *Et quod illis denique haec dixiſtis, quos non putauiſtis renuntiaturos eſſe nobis, ibi quoque praeclara veſtra ſapientia ſe prodidit; nempe, vt vos omnes veſtram ipſorum accuſationem circumferretis, fatentes malorum hominum ſocietate voſmet ſponte veſtra vti.* Τελευτῶντες eſt *ad vltimum, denique:* vt infra, κατέχει τελευτῶν ἀντίδικος: et ſic ſaepiſſime. Senſus poſtulat οὐκ poſt οὗς, (quae vox cauſa forte omiſſionis fuit,) et ἀπαγγελεῖν. omiſi εἶναι poſt καλὸν, vt ſenſui ineptiſſimum. ortum videtur habuiſſe a ſequenti εἰ. MARKLAND.

In extremis vocabuli τελευταίους literis videor mihi terminationem εστάτους deprehendere, ſiue eſt a vocabulo

ταῦτα δ', ὅτι πρὸς τὰς τελευταίας ἔλεγεν [28], οὓς ᾠέσθε ἀπαγγέλλειν [29] ἡμῖν. καὶ ταῦθα σόφισμα καλὸν [30] εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες, ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὁμιλεῖτε. περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδεν ἂν περαίνοιτε. πυνθανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ [31] εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν συγγενεσάτας, an προσφιλεσάτας, an simile quodpiam aliud. v. paulo post illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν refertur ad τὸν δεῖνα, qui calumnias maleuolorum ad actorem retulerat.

29. ἀπαγγέλλειν] malim in futuro ἀπαγγελεῖν.

30. σόφισμα καλὸν —] Etsi irritum est in locis ita, vt hic est, conclamatis coniecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, si ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitiosior, atque iam est. post illa quae posui vocabula, videtur mihi haec sententia deesse. τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ἢ περιήλθετε. *hoc enim quid aliud est, quam: circumambulauistis vosmet ipsi accusantes* — Det, qui valet, meliora.

31. πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μέν γὰρ τι εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. TAYLOR.

τὸν εἰπόν]αμοι, πῶς γὰρ] Distingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ ἐκ ἴσε πρὸς ὃν ἐλέγε]ον λόγον; *Primum enim, vosne qui haec dixistis, interrogabitis quis fuerit, qui mihi nuntiauerit?* adeone obliuiosi, vt ab alio quaerendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς ἐκ ἴσε, vt Marc. IV, 40. πῶς ἐκ ἔχετε πίστιν; et VIII, 21. πῶς ἐ συνίετε; M.

Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. esse εἴσεσθε, aut ἆρ' εἴσεσθε. vos qui dixistis, scietis procul dubio, ad quem dixeritis. Primum, ait, frustraneum est, me vobis id dicere, quod ipsi iam nostis. deinde foret haec quoque datae fidei violatio. Possit quoque sic legi.

6. τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ ἂν ἴσε, πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ ταυτὰ [32] ποιήσαιμι αὐτὸν, ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. ἀ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν, ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ, ἐμοὶ χαριζόμενος, ἀπήγγελλε τοῖς ἐμοῖς [33] ἀναγκαίοις· 9. ὑμεῖς δὲ, βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι, πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. Καὶ ταῦτα [34] εἰ μὲν ἠπίστουν, ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δὲ [35] ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα [35 b] τοῖς προτοῦ, καὶ ἐμοὶ σημεῖα ταῦτα μὲν ἐκεῖ-

πρῶτον μὲν γὰρ εὔηθες, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. Stultum sit, vos, qui ipsi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit. Sufficit vos ista dixisse.

32. εἰ ταῦτα ποιήσαιμι] Lege, ταυτὰ, *eadem.* M.

33. Ἐμοὶ] Ἀλλ' ἔστι καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. STEPHANVS.

34. Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deesse aliquid suspicatur SCHOTTVS.

Quae sequuntur adeo sunt mendis obsita, vt eadem opera, qua lachrymas ex silice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR.

35. νῦν δὲ· ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte distinguitur νῦν δέ· est enim Aposiopesis: quasi dixisset, *Nunc vero* non opus est, vt ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ὅμως δὲ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit *Stephanus* ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ etc. cum aliter, vt ipse notat in Margine, in MS. fuerit. MARKLAND.

Subaudi ad νῦν δὲ, ἐκ ἀπιστῶ, vel ἐκ ἠπίστουν.

35 b. ταῦτα] Cum Scal. ταυτὰ. TAYLOR.

ἐκείνων ἐστὶν, ἐκεῖνα δὲ τέτων ἱκανά. πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν [36] πράξαντά με περὶ τῆς θέσεως 12. τῷ ἵππῳ [37], προσῆγε [38] μαχόμενον κάμνοντα [39] τὸν ἵππον.

36. δι' ὑμῶν] malim δι' ὑμᾶς.

37. post ἵππῳ desunt quaedam.

38. προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένῳ καὶ καμνοντι τὸν ἵππον. Salmas. Quae quidem lectio deinde poscit βελομενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? TAYL.

προσῆγε] scil. πρὸς ἐμὲ.

39. μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βελόμενον. Διόδωρος ἔτος etc.] Totam sententiam ita lego et distinguo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντός με περὶ τῆς θέσεως τῷ ἵππῳ, προσῆλθε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μοι βελομένῳ Διόδωρος. ἔτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων, etc. *Primum quidem, cum de appigneratione equi omnia feciſſem vobis auctoribus, et vellem* Polycli *reſtituere equum vitioſum et morbidum, ad me acceſſit Diodorus. ille me dehortari conatus eſt, dicens* etc. Sed vt haec intelligas, ſcienda quoque eſt (friuola ſane) huius equi hiſtoria, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noſter Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitioſum et morbidum deprehenſum, reſtituere voluit, et pecuniam a Polycle reportare. interceſſit Diodorus, Noſtri amicus, vt putabatur, et συνεστιατὴς, qui illum a reſtitutione equi dehortabatur, dicens Polyclem ſine controuerſia pecuniam redditurum eſſe, ſi mereretur equus. re ad arbitros et poſtea in iudicium delata, contra Noſtrum Diodorus vertit cornua, et a Polyclis partibus ſtetit, affirmans, pecuniam non poſſe iure a Polycle repeti. Caeterum θέσεως verti *oppigneratione:*

ἵππον. ἀνάγειν [40] με βελόμενον Διόδωρος ἔτος ἀ-
ποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων ἐδὲν ἀντιλέξειν περὶ
τῶν δώδεκα μνῶν Πολυκλέα, ἀλλ' ἀποδώσειν [41]. τό-
15. τε λέγων ταῦτα, μετὰ τὸν θάνατον τῦ ἵππυ
κατέση τελευτῶν ἀντίδικος μετὰ τέτων, λέγων,
ὡς [42] ἐ δίκαιόν με εἴη κομίσασθαι τὸ ἀργύριον. καί-

V 2 τοιγε

de quo vide *Valeſium* ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, eſt quem ἀπειθῆ vocat Pollux I, 11. ἀνάγωγον et ὑβριστὴν, et ἀπειθῆ, et φιλόνεικον Xenophon, κακοήθη Heſychius, V. Γλοιὰς. De vocis ἀνάγειν ſenſu iuridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII, 6. ſegm. 34, 35. Caetera ſunt coniecturae, quas quis vel admittat, vel, me libente, reſpuat. profecto enim haec, ſi ſana eſſent, vix tanti ſunt, vt bis legantur, nedum vt multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, ſc. μνᾶς. MARKLAND.

Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus eſt. μαχόμενος idem eſt atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ὑπὸ τῦ μάχεσθαι. Corrumpunt elegantiam dictionis qui καὶ interponunt.

40. ἀνάγειν] reducere e pugna ad dominum equi, vel ſtabulum.

41. ἀποδώσειν] videtur Polycles cum domino equi, auctore huius obiurgationis, iniſſe ſponſionem, vt ſi equus periret, ipſe Polycles pro eo duodecim minas penderet.

42. ἀντίδικος, μετὰ τέτων λέγων ὡς —] ſic olim erat diſtinctum. ego ſic diſtinxi ἀντίδικος μετὰ τέτων, *adiunxit ſe parti aduerſariorum*, factus mihi eſt vna cum his aduerſarius, λέγων, ὡς — Et ſic diſtinguendum eſſe Taylor quoque admonuerat.

τοιγε ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν [43]. εἰ γὰρ ἃ μετὰ τέτων ἀδικεμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν, ἦπε καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὤμην Φιλοσο- 18.
Φεῖντας [44] αὐτὲς περὶ τᾶ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον λόγον [45]. οἱ δ' ἄρα ἐκ ἀντέλεγον, ἀλλ'

ἀντέ-

43. ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν. εἰ γὰρ ἃ etc.] Haec mihi obscurissima sunt: vt et ista, quae mox sequuntur, ὀριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς. ante quae nonnulla deesse puto. Post, pro ἀποτρέπειν φάσκοιτε, sensus videtur postulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter istud ἤδη. Paulo ante, pro δοκοίη, scribendum δοκοίην. MARKLAND.

Rursus hic nonnulla desunt, quo fit, vt locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic desunt quaedam, quae coniectura restaurare nequeo) ἀφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγόρουν. — ex illis ipsis, quae illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τέτων ἀδικεμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. Nam si mihi ab istis nulla re laeso nil erat, quod iure quererer, vtique decebat eos communem inter se causam habere.

44. Φιλοσοφεῖντας] Φιλοσοφέω hic accipitur, vt Latinis *Philosophari* est interdum. SALMAS.

Φιλοσοφεῖν h. l. est quaestionem propositam more philosophorum, praesertim academicorum, aequo et suspenso animo, neutramque in partem inclinato agitare, vt collatis inter se libratisque momentis veritas tandem eruatur, exercitationis tantummodo scholasticae ergo in disputando.

45. τὸν ἐναντίον λόγον] alias τὸν ἥττω, causam iniquam, partem causae deteriorem, inferiorem, oppositam parti causae iustae, aequae, verae, probabili.

ἀντέπραττον. καὶ διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδεῖη Πολυκλῆς. ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα
21. παρόντων τῶν διαιτητῶν. * ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δοκοίη, ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν. ἆρά γε ταῦτα [47] ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς [48] ἀπήγγειλεν, ὡς τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν, ἀπο-
24. τρέπειν [49] φάσκοιτε, τὰς δέ τινας ἤδη * κωλύσαιτε [50]. καὶ ταῦτα τί με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν

ludebant sic philosophi in quaestionibus controuersis vtramque in partem disputando agitandis, exercendi aut ostentandi ingenii causa.

46. ὀργιζόμενος] sic dedi secundum Markl., in mstis est ὁριζόμενος. in singulari. vulgati dant ὁριζόμενοι. in plurali. tum deesse videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὀργιζόμενος, ὁ πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τὰς ἐμὰς ἐπιτηδείας ἀδικεῖν δοκοῖεν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is est ipse Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota causa est obscurissima, vt suspenso timidoque gradu hic, vt in spissa caligine loco salebroso et incilibus interciso incedere oporteat.

47. ἆρά γε ταῦτα] num leg. ἆρά γε καὶ ταῦτα. Num *etiam* haec, quae nunc statim dicam, consentiunt cum illis, quae ab illo certo homine de vobis ad me relata sunt? ταῦτα sic non ad praemissa referetur, sed ad insequentia.

48. αὐτὸς] idem, qui illa ad me retulit, quorum causa suscepta est tota haec vobiscum expostulatio.

49. ἀποτρέπειν] malim ἀποτρέψειν. in futuro.

50. κωλύσαιτε] sic, in optatiuo, dedi de meo, pro vulgato κωλύσετε. nonnullos iam a vobis cohibitos fuisse.

* ἔτι [51]. *Φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνο* [52], ὅτι [53] Κλειτοδί-

51. ἐξελέγχειν ἔτι. *Φέρε γὰρ.*] sic dedi de meo. vulgati sic dant ἐξελέγχειν. ὅτι *Φέρε γ.*

52 ὅτι *Φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος·* ὅτι etc.] Cum aliqua Veri ſpecie hoc in loco, opinor, verſati fuimus, totum ſic legendo et diſtinguendo: *καὶ ταῦτα εἴ με δεῖ Φανερώτερον ἐξελέγχειν, τί, Φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι* Κλειτοδίκῃ *δεηθεὶς λέγειν, οὐκ ἔτυχεν; καὶ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἐπεὶ κέρδος — πρὸς ὑμᾶς) ἕτω προθύμως, ὥστε σπεδάσαι — πλάσασθαι ταὐτὰ. Atque haec ſi me redarguere manifeſtius neceſſe ſit, quale age, quale tandem fuit iſtud, quod Clitodicum obteſtatus, vt cauſam meam peroraret, non obtinuit? aduerſariis enim meis patrocinatus eſt (me enim apud vos calumniari in lucro ponebat) adeo prompte et libenter, vt operam dederit eadem figmenta ad neceſſarios meos deferre.* Explicatione non indigere puto. Caeterum κέρδος ἦν διαβάλλειν ἐμὲ, tale eſt, quale iſtud Pauli ad Philippenſes I, 21. *καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.* Vide et Orat. XXIV. *Excitantis* Formula eſt vſitatiſſima *Φέρε γὰρ.* Pro ταὐτὸν MS. ταῦτα: vnde feci ταὐτὰ, *eadem;* nempe qualia vos finxeratis. *Schottus* quoque coniecerat ἐκεῖνο. Λέγειν eſt, quod infra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. MARKLAND.

ἐκεῖνο] ſic dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e Schotti ſententia. ſubaudi *σκοπῶμεν.* Et neſcio, an hoc ipſum addendum ſit. *age etiam illud ſpectemus.* facile fieri potuit, vt ipſius vocabuli *σκοπῶμεν* maxima pars neſcio quo caſu periret, ſola prima litera ſupereſſet et cum ἐκεῖνο coaleſceret.

53. ὅτι κλειτοδίκῃ —] Schottus vtrumque, ὅτι [tam hoc, quam proximum ſuperius] excludit, ad hunc modum. ἐξελέγχειν. *Φέρε γὰρ* ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου — TAYLOR.

τοδίκᾳ δεηθεὶς ἐκλέγειν, ὃκ ἔτυχον. ὁ γὰρ δὴ παρῆν τέτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ
27. πρὸς ὑμᾶς, ἕτω προθύμως, ὥστε σπεδάσαι πρὸς τὰς ἐμὰς ἀναγκαίας πλάσασθαι ταὐτόν[54]. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητέντας[55] πρόφασιν, ἥνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε λέγειν κακῶς δι'
30. ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων αὐτὸν, εἰ δι' ἐμὲ κακῶς λέγοι[56] Διόδωρον. ὁ δὲ τοσῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ. πολλὰ γὰρ δεῖν ἔφη, δι' ὀντινᾶν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα, προσάγοντος[57] ἐμοῦ, πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι, περὶ ὧν ἕ-
33. τος[58] ἔλεγεν. ἕτος δὲ πάντων μᾶλλον[59] διεπράτ-

 τετο.

54. ταυτὸν] num ταῦτ' αὐτὸν. Verum totus hic locus, vt vniuersum hoc opusculum, mihi spississimus est atque intricatissimus.

55. ζητέντας] addendum, aut certe subaudiendum est ὑμᾶς.

56. λέγοι] sic dedi pro λέγει vulgato. tametsi multum non interesse fateor.

57. προσάγοντος ἐμοῦ] scil. Thrasymachum ad Diodorum.

58. ἕτος] ille non nominatus susurrator, qui sermones illos clandestinos ad actorem retulerat. Sed proximum ἕτος ego ad Diodorum refero.

59. πάντων μᾶλλον] Opinor, πάντ' ἂν μᾶλλον διεπράττετο: *quiduis potius faceret.* Quae sequuntur, sic distinguenda: μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον etc. MARKL.

Sententia postulat aut διεταράττετο, aut διετράπετο. eadem vtrumque sententia.

τετο. μετὰ τᾶτον Αὐτοκράτης, ἐμᾷ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι, φάσκοντα κακῶς ἀκέειν ὑπ' αὐτᾶ. τὸν ἀπαγγέλλοντα δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιζε μετ' ἐμᾶ· κἀκεῖνος ἔτε ἀκᾶσαι 36.
πώποτε ἔφασκεν, ἔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον. καὶ ἐ ταῦτα μόνον, ἀλλ' ἐδὲ διελέχθαι πολλᾶ χρόνᾳ. τοιαύτας προφάσεις προφασιζόμενοι, τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυμάχου συνουσίας ἐξὲ [60] φανεροὶ, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς 39.
αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσας [61], κλέπτη δ' ἐδέν. χρῆν μὲν ἔν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν με [62] ταῦτα παθεῖν, ὅταν καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν

60. ἐξὲ] malim ἦτε in imperfecto. poſt φανεροὶ deeſt ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ βαρυνόμενοι, aut πρός ἐμε δυσνόητεροι ὄντες, vel tale quid.

61. κακώσας, κλέπτη δ' ἐδέν.] Lego et diſtinguo: νῦν δὲ, ἐπειδὰν ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσαντες, κλέπτετε ἐδέν: *nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, ſine vlla ſimulatione aperte me inuaditis:* ita vertit Interpres Brabantus: ad Senſum non male. Κλέπτειν vero pro *clam agere* vel *latere* notiſſimum eſt. Mox, pro ἔλεγε κακῶς legendum ἐλέγετε. MARKLAND.

Duas poſtremas literas v. κακώσας amputandas eſſe, facile liquet. ſed tum dubium eſt, vtrum λέγετε an ποιεῖτε deſit. In κλέπτη videtur κλέπτετε latere. niſi plura deſunt. Sed nimis confoſſus hic eſt locus a ſcabie et vermibus, quam vt ſanari queat.

62. με ſecundi loco malim μοι legi. aut vtrumque copulari, vt ſit ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν.

ρὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐλέγετε [63] κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ
42. Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε πάντες, εἴρηκα πρὸς
ὑμᾶς, κἆτα τὶ δὴ ταῦτα * ἐκ ἐφυλαττόμην [64]; εὐηθές τι ἔπαθον. ὤμην γὰρ ἀπόθετος [65] ὑμῖν εἶ-

V 5 ναι

Non dicitur ἐγὼ ὀφείλεμαι, neque ἐγώ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, ſed ὀφείλεταί μοι τοῦτο.

63. ἔλεγε] Hic ſaltim eligerem ἐλέγετε. TAYLOR. Et ſic dat Hanouiana. et ego ſecundum illam idem dedi.

64. κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, εὐηθές τι ἔπαθον.] Lego: κατά τι δή ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμην· εὐηθές τι παθών. *dixi vobis quam ob rem haec vitaui*, vel, *in his cautus fui: ſtulte quidem ego: opinabar enim* etc. κατά τι δή ποτε, vt apud Dion. Halicarnaſſeum De Struct. Orat. ſegm. 22. κατά τι δή ποτε βάλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν. et ita paſſim. Statim, ἀπόθετος φίλος elegantiſſime dicitur, metaphora ſumta a *Vino* vel aliis pretioſis κειμηλίοις, quae ἀποτίθενται, *ſeponuntur*. amicus *interioris notae*. Sic *ſepoſitam togam* dicit Tibullus, non quotidiani vſus, et ideo in maiori pretio. ita *ciuitate Athenis donari* vocatur δωρεὰ ἀπόθετος τοῖς εὐεργέταις, *donum benefactoribus ſepoſitum*, apud Auctorem Orat. in *Neaeram*, quae vulgo Demoſthenis nomen praefert. Xenophon Αναβασ. II. p. 279. de palmarum glandibus: τὰς δέ τινες ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν· *pro bellariis repoſuerunt*, vel *ſepoſuerunt*. MARKL. Dedi de meo κἆτα τὶ δὴ ταῦτα ἐκ ἐφυλαττόμην; *ecquid tamen ego iſtaec haud caui?* reſpondet εὐηθές τι ἔπαθον.

65. ἀπόθετος] repoſitus in arcano quodam theſauro, vt veſtis ſplendidior, quam in arca ſeruamus, ne inquinetur. inde pro re omni cara, ſacra, quam ſer-

ναι Φίλος, τῦ [66] μηδὲν ἀκῦσαι κακὸν, δι' αὐτὸ τῦτο, διότι πρὸς ἐμὲ τὰς ἄλλας [67] ἐλέγετε, καὶ παρακαταθήκην ἔχων [68] ὑμῶν παρ' ἑκάστε λόγες πο- 114.1
νηρὰς περὶ ἀλλήλων. ἐγὼ τοίνυν ἑκὼν ὑμῖν ἐξίσαμαι τῆς Φιλίας. ἐπείτοι μὰ τὰς θεὰς ἂν οἶδ' ὅ, τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνὼν ὑμῖν. ἀδὲ γὰρ ὠφελέμην ξυνών. πότερον γὰρ, ὅταν ἥ τι μοὶ πρᾶγμα, τότε 3.
ποθέσομαι [69] τὸν ἐρῦντα καὶ τὰς μαρτυρήσοντας; καὶ νῦν ἀντὶ μὲν [70] τῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμῦ, τὸν λέγοντα πειρᾶσθε κωλύειν· ἀντὶ δὲ τῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρτυρεῖν τὰ δίκαια, ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς ἀντιδίκοις,

uare ab omni macula et noxia ſaluam quam diligentiſſime cauemus. vt arabicum معان

66. τῦ] rectius καὶ. TAYLOR.

Imo vero τῦ bene habet. ſubauditur χάριν vel ἕνεκα. ſaepe vſurpatur pro ὥστε. conſtructio haec graecis eſt vſitatiſſima. poteſt reddi, *reſpectu*, vel *ratione*, vel *quod attinet*.

67. τὰς ἄλλας ἐλέγετε] interpone aut adde κακῶς.

68. ἔχων] imo vero εἶχον aut ἔσχον.

69. πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι] num πρᾶγμά ποτε, τόθ' ἕξομαι παρ' ὑμῶν τὸν συνερῦντα. hoc poſterius συνερῦντα colligo ex ἀναιρῦντα, quod eſt in Vindobonenſi.

70. καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deeſt aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: vt ſit Reſponſio ad ſuam ὑποφοράν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νυν opponitur τῷ τοτε praecedenti. MARKLAND.

Aut καὶ cum οἱ eſt commutandum, aut vtrumque eſt copulandum ſic οἱ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν.

6. κοις[71], * καὶ μαρτυρεῖτε. ὡς εὖνοι ὄντες ἐμοὶ, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς * λέγετε[72]. τὸ μὲν ἔν ἐμὸν ἐκ ἐμποδὼν[73] ὑμῖν ἔσαι. τοιοῦτον[74] γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς
9. πείσεσθε. ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν, ἕνα τῶν ξυόντων ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν, ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ μηνύσω[75] πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς τρέψεσθε[76], κἄπειτα καθ'

71, ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνοι etc.] Puto legendum, *οἱ ἐκ ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνοι* etc. *vosne, qui ex beneuolentia erga me teſtimonium pro me ferre noluiſtis, vos*, inquam, *aliquid boni de me dicetis?* vnde hoc *futurum* datur ſperare, cum *etiam* NVNC *me maxime omnium maledictis inceſſitis?* Indignationis haec ſunt plena. MARKLAND.

Dedi de meo ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε. hic finit ſententia. tum incipit vehemens et acerba inimicorum obiurgatio ὡς εὖνοι ὄντες (ſic enim leg. in plurali, et ſic dedi de meo, pro εὖνους vulgato. *Vosne optime de me praedicabitis, tanquam bene mihi volentes?* Poſt haec ſcripta μαρτυρεῖτε inueni in Vindob. quoque.

72. λέγετε] ſic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. praeſens tempus poſtulat praemiſſum καὶ νῦν.

73. ἐμποδὼν] per me quidem haud ſtabit, quo minus res veſtras ex animi veſtri ſententia agatis. vel ſic. haud ego equidem ſorti intercedam, quaecunque vos manet, et quam nunc vobis eo praedictum.

74. τοιοῦτον] quale ſcil. nunc ſtatim dicam.

75. ἐγὼ μηνύσω] Lege, ἐγὼ μὴ συνῶ (vel ξυνῶ) *poſtquam ego inter vos verſari deſiero.* et mox, πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς τρέπεσθε: lege, τρέψεσθε, *in voſmet ipſos conuertemini.* συνῶ vel ξυνῶ ὑμῖν ſaepe occurrit in hac Oratione, et vbique. Gorgias Orat. pro Palamede: ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (l.

τα καθ' ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὑτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον[77] μὲν ὑμῶν 12. ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι. τὰς μὲν γὰρ χρωμένας ὑμῖν, κακῶς καὶ λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων ἑδένα πώποτε.

συνόντων.) πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις γὰρ υμιν συνειμι. Praecedentia vero ſic diſtinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδὰν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς τρέψεσθε· κἄπειτα, καθ' ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὑτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum δεῖ, cui reſpondet ἑ πώποτε in fine ſententiae: et ita ſupra dixit, ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam eſſe hanc Orationem, prout patet ex iſtis, κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μεν, ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι· (τὰς μὲν γὰρ — ἑδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio, pendente adhuc πρῶτον μὲν, ſine Redditiuo ſuo ἔπειτα δὲ, vel ſaltem δὲ, ſiue vltima includas Parentheſi, ſine non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND.

μηνύσω videtur bene habere, et haec eſſe ſententia. vbi ego vobis ſignificauero, qui veſtrum quem coetus veſtri verbis contumelioſis infectatus ſit.

76. τρέψεσθε in futuro, dedi pro vulgato τρέπεσθε.

77. πρῶτον μὲν] Praeſtolor ἀνταπόδοσιν. TAYLOR.

Nihil hic deeſſe videtur. ſolummodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρώτιστος ὑμῶν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter priuatas simultates rursus catalogo adscribitur. Quod cum parum profecerint inimici (vti verisimile est, nam in hac parte deficit oratio) *postulatur conuitii*, *νόμῳ διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορεῖνας ζημιᾶν. Aestimata multa, nondum vero exacta, Quaestores, in quorum tabulas relata erat, causam cognoscunt, fortasse praeter legem, hominemque absoluunt. Iam ventum est ad iudices.*

Τί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι, τῷ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μὲ ἐπε-
21. χείρησαν διαβάλλειν; πότερον ἀγνοοῦντες, ὅτι [2] περὶ

1. *Λυσίᾳ λογος ὑπὲρ τοῦ Στρατιώτου. Coisl.* Pro *ὑπὲρ*, *περὶ Harpocr.* in *Δικαίωσις*, qui merito quoque ambigit, *εἰ γνήσιος* haec Oratio. TAYLOR.

2. *ὅ, τι*] Pro *ὅτι Aldinae* editionis Steph. mala prorsus fide. Non *quid* dicendum sit, sed *omnino dicendum esse*. Nam *ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν*, cuiusmodi sit mores hominis exagitare, causam negligere, vetitum est in quibusdam Actionibus Atticis. Vid. *Lysiae* orationem exeuntem *apologeticam adu. Simonem. Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1. Poll.* VIII. 10. ceterosque et quae nos quoque dicturi sumus de Legg. Atticis apud *Lysiam* repertis. TAYLOR.

περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἡγέμενοι δὲ λήσειν, περὶ τοῦ παντὸς[3] πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι μὲν 24. ἔν γε ἐμοῦ καταφρονήσαντες, ἀλλὰ τοῦ πράγματος, τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσαμαι. εἰ μέντοι ὑμᾶς οἴονται[4] δι' εὔνοιαν[5] ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαί μου, ἐκ ἂν θαυμάσαιμι[6]. ὥμην μὲν 27. ἔν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος ἢ περὶ τοῦ τρόπου, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι. διαβαλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων[7] ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν ἔν περὶ τῆς ἀπο-

3. περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. MARKL.

Aut cum Marklando faciendum est, aut leg. περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est τοῦ ἐπιόντος) quicquid in buccam, vel in mentem venit.

4. οἴονται] sic dedi pro vulgari οἶόν τε.

5. εὔνοιαν] imo vero ἄνοιαν. per vel propter stultitiam suam opinantur.

6. ἐκ ἂν θαυμάσαιμι.] Demens esset reus, qui coram iudicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τοῦτ' ἂν θαυμάσαιμι? MARKLAND.

Non video, cur non reus coram iudicibus hac oratione vti possit, a qua iudicum dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, si aduersarii tam stulti sint, vt futurum sperent, vt vos a calumniis decepti ius aequum peruertatis. Stultitiae ignominia hic non in iudices, sed in aduersarios confertur.

7. περὶ πάντων] scil. ὧν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι.

30. ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. ἀφικόμενος πρότερον 8 εἰς τὴν πόλιν, ἔπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκὼς, κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν, ὑπετοπέμην 9 εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν ἓν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα, ὅτι ἐστρατευ-
33. μένος εἴην 10. ἔτυχον δὲ ἐδένος τῶν μετρίων· προπηλακιζόμενος δὲ, ἠγανάκτουν μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενος τινὶ τῶν πολιτῶν, τί χρήσομαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες 11, ὅτι ἐδὲν ἐλάτ-

8. πρότερον] imo vero προπέρυσιν *anno abhinc retro tertio*. Confirmant hanc suspicionem insequentia v. p. 114, 37. de Cteficle archonte, collata cum v. 40. ἐξιέσης τῆς ἀρχῆς, Cteficlis puta.

9. ὑπετοπέμην] sic dedi pro vulgari ὑπετυπέμην. quod dedi, idem est atque ὑπετόπαζον. suspicabar.

10. ἐστρατευμένος εἴην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ὅσας ἂν αὐτῷ προσετάχθησαν, vt loquuntur Oratores Attici. V. *Aesch. c. Timarch.* p. 5. edit. *Steph.* init. TAYLOR.

11. λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Sensum funestauit lacuna deploratissima, quam ante comma proximum cuiuis subodorari licet. TAYLOR.

Cteficles puta, qui videtur idem ille Strategus fuisse, de quo defensor modo commemorauerat, vna cum assessoribus suis. nihil hic deesse videtur. Verum principio orationis deesse nonnulla vt suspicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα. nisi malumus existimare, hoc vocabulo significari partem illam orationis ab accusatore habitae, qua is verba retulisset contumeliosa, a defensore in Cteficlem coniecta.

ἐλάττω χρόνον Καλλικράτες Πολύαινος ἐνδημοίη [12]. 36. κἀμοὶ μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο [13] ἐπὶ τῇ Φιλίᾳ τραπέζῃ. οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέες [14] τὸν ἄρχοντος, ἀπαγγείλαντος [15] τινὸς ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τῷ νόμῳ ἀπαγορεύοντος [16], ἐάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδο-

12. πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyaenum fuisse causae huius defensorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyaenus militaret. Sententia haec est, non debere Polyaenum, qui miles gregarius esset, aegre ferre, neque queri, quod in castra exire tam cito iuberetur. Callicratem, eius tribunum, illuc iam esse profectum. Iniquum esse militem, qui postulet, diuturnius in vrbe otium sibi, quam tribuno, concedi.

13. διείλεκτο] id est εἴρητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων.

14. Κτησικλέες] Ctesicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At *Lysias* maturius supremum diem obierat. TAYLOR.

οἱ μετὰ κτησικλέες, videtur nouo modo dictum esse, pro illo solito οἱ περὶ κτησικλέα. Ctesicles, Archon, eiusque assessores in tribunali rerum bellicarum.

15. ἀπαγγείλαντος] subaudi αὐτοῖς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτὲς.

16. τῷ νόμῳ ἀπαγορεύοντος ἐάν τις κ. τ. λ.] *Cum lex vetaret Magistratui in ipso senatu nulla legitima de causa conuitium facere.* Interpres acutus et iuris Attici consultissimus. Quid? Licebatne ergo Magistratui *extra Senatum* conuitia quaecunque ad rauim vsque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solo non cauit. Attamen profecto ignosci potes, cum *Petito* viro optimo haec ipsa imposuerunt. Imposuerunt dico, nam et ille hunc locum non intelle-

xit. Conuitia in Magiſtratum euomendi licentiam ab omni ore et *vbique* remouit Iuriſprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Priuatorum*, id quod in hoc loco voluit *Lyſias*. *Illo* probato *hoc* facilius ſequetur. Et ecce. Ἐὰν Θεσμοθέτην, ἢ τινα τέτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ σεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῶ, ὑβρίση τις, η κακως εἰπη, ἄτιμος ἔςω καθάπαξ. Demoſth. *c. Midiam.* Videtis nullam προθεσμίαν, nullam omnino vel *loci* vel temporis vel alicuius circumſtantiae haberi rationem: attamen ἄτιμος ἔςω καθάπαξ. Iam vero quid ſtatuit eadem Iurisprudentia de Priuatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκώλυσε πρὸς ἱεροῖς, καὶ δικαςηριοις καὶ αρχειοις, καὶ θεωρίας ἔτης ἀγώνων· ἢ τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in *Solone.* Τὲ μὲν νόμε διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τὲς εν τῳ συνεδριῳ λοιδορεντας ζημιᾶν ἀκηκόατε. Noſter procedente oratione. De Rabulis in Concionibus verba facientibus maxime id cauit. Τῶν Ρητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βελῃ ἢ ἐν δημῳ περὶ τᾶ εἰσφερομένε, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάςε, ἢ δὶς περὶ τᾶ αὐτᾶ, ὁ αὐτος τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορηται ἢ κακως αγορευη τινὰ — ἀφειμένης τῆς εκκλησιας, ἢ τῆς βελης, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μεχρὶ ν δραχμῶν κ. τ. λ. Aeſch. *c. Timarch.* Quanquam et alibi quoque convitiantem reprimit. Non ergo in his verbis ſomniandum eſt de *Magiſtratu*, ſed αρχην per *omnino* exponi velim. Paſſim ita. Οὐτινα μὲν τρόπον, αρχην ἔγωγε ἐκ ἔχω εἶπαι. Herodot. *Vran.* 128. Οἱ ςασιῶται σφι γενόμενοι, ἐπεβέλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ, ἑόντες αρχην ἑπτά Id. *ibid.* 132. Ἀμομφάρετος δὲ αρχην τε ἑβδομᾶ Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. *Calliop.* 56. Add. 59. 79. et *Clio.* 9. Ita *Sophocl. Electr.* 441.

Αρχην γαὲρ, εἰ μὴ τλημονεσάτη γυνὴ
Πασῶν ἔβλαψε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
Οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷ δ' ἐπέσεφε.

Ioseph. Antiq. I. 3. 8. Σῶφρον γαὲρ εἶναι την αρχην αὐτοῖς μηδὲ χαρίσασθαι τὸ ζῆν, ἢ δέιται τέτες διαφθείρειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' ἐδ' αρχην εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνηθέντες ἀπίασιν. V. Cl. *Hudson.* ad locum priorem, qui laudat *Ienfium* in *Lection. Lucian.* Iam quemnam non taedebit miſellulorum homuncionum, qui et haec quoque praecepta *νομοθεσίας* Atticae miſerrime interpretantur, *αρχην ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν.* Αρχην ὑπεύθυνον μὴ σεφανεῖν, etc. cuiuſmodi ſunt illa ex Iuramento Heliaſtarum, quam formulam expreſſit *Demoſthenes* in oratione *Timocratea*, Οὔτ' αὐτὸς ἐγὼ, ἔτ' ἄλλον ἐδένα ἐάσω, ἐδὲ αρχην καταςήσω, ὥσε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς? Vbi *ἀρχὴν* pro Magiſtratu eſt inſcitiſſimum. TAYLOR.

Aut detrahenda eſt vocabulo *ἀπαγορεύοντος* prima ſyllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc ſignificatu hic eſt vſurpatum rariuſculo, pro ſimplici *ἀγορεύοντος* aut *προειπόντος*. *cum lex edicat*, *denunciet*, *his verbis.* IN CVRIA SI QVIS MALE DICAT MAGISTRATVI. ſubaudi *τῆτον ζημιῆν.* hunc magiſtratus multatae pecuniariae damnato. Mutaui diſtinctionem veterem, quae haec erat *λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι.* Verum illa vocabula *παρὰ τὸν νόμον* cohaerent cum *ἠξίωσαν ζημιῶσαι.* Cteſieles cum ſatellitibus ſuis, nulli dubitarunt mihi praeter omne ius et fas multam irrogare. Verba *ἐάν τις ἀρχὴν* [id eſt *ἄρχοντά τινα, ὄντινῆν*] *ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῇ* verba ſunt, vt Taylor appellat, legitima, h. e. ipſius legis formula. vt *ζημιοῦν* addatur, neceſſe non eſt; ſi adſit, haud ſim repudiaturus.

18. *ἐπι-*

39. λοιδορῆ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβαλόντες [17] δὲ τὸ ἀργύριον [18] πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν· ἐξιόσης δὲ τῆς ἀρχῆς, γράψαντες εἰς λεύκωμα, τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἵδε μὲν [19] τάδε διεπράξαντο [20]. οἱ δὲ ταμίαι, ἀδὲν ὅμοιον τοῖσ-
42. δε διανοηθέντες, ἀναπαλεσάμενοι δὲ [21] τὲς παρόντας, καὶ τὴν γραφὴν [22], ἐσκοπεῖντο τῆς αἰτίας τὴν

X 2 ας τὴν

17. ἐπιβαλόντες] de ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. TAYLOR.

18. τὸ ἀργύριον πράξασθαι] comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, fustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, siue ad ἐπιβαλόντες, siue ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitiuum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro vsurpatur.

19. οἵδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἵδε μὲν ἂν τάδε. Sed in Lysia fero breuitatem vincientes particulas omittentem. οἵδε redit ad Cteficlem eiusque assessores.

20. διεπράξαντο] callidis machinationibus et clandestinis inter se deliberationibus hoc perficiebant, vt haec tam legibus et iuri aduersantia peragerent.

21. δὲ hoc malim abesse.

22. καὶ τὴν γραφὴν,] Nisi desit Participium aliquod post has voces, scribendum videtur, κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοπεῖντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguendum, — λοιδορῆ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. MARKLAND.

Pro simplici γραφὴν malim ἀπογραφὴν. non enim libellus accusatorius hic erat exhibitus, neque accipere poterant quaestores libellos accusatorios, id quod solis licebat praetoribus iuri dicundo constitutis; sed

ας [23] τὴν πρόφασιν. ἀκέσαντες δὲ τὸ γεγενημένον, ἐννοέμενοι [24] οἷα πεπονθὼς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθον αὐτὲς [25] ἀφεῖναι, διδάσκοντες, ὡς ἐκ ἐπιεικὲς εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας [26] ἀναγράφεσθαι [27]. ἀπορέντες δὲ μεταπεῖσαι αὐτὲς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποσάντες, ἄκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν. ὅτι μὲν ἂν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, 3. ἐπίσασθε. προσήκειν δὲ ἡγέμενος καὶ διὰ ταύτην [28]

115.1

τὴν

solas ἀπογραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in quibus scripta essent nomina aerariorum, seu debentium aerario; a quibus vt debita redigerentur, opera danda erat quaestoribus.

23. ἐσκοπεῖντο τῆς αἰτίας] sine dubio καὶ hic deest. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, potest σκοπεῖσθαι. considerabant tabulas sibi traditas, quibus Polyaenus vt aerarius esset inscriptus; vnaque considerabant, vel explorabant causam offensionis vel criminationis, h. e. cur Cteſicles et eius assessores ita offensi essent Polyaeno (ita enim iuuat defensorem appellare) vt eum quaestoribus pro aerario traderent.

24. ἐννοέμενοι] sic dedi pro vulgari ἐννοῦντες.

25. αὐτὲς] Cteſiclem puta cum sociis.

26. διὰ τὰς ἔχθρας] idem est atque διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας. propter priuatas simultates. nam contentio cum aliquo in republica, ea ἔχθρα non est.

27. ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογραφεσθαι. In militiam sc. Similis fere error oratione exeunte. TAYL.

Vulgata bene videtur habere, idemque valere, atque ἀπογρ. vel ἐγγρ. in tabulas aerariorum referri.

28. καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] paulo durius atque obscurius dictum. bene si habet, haec erit sen-

τὴν ἀπόδειξιν ἀπηλλάχθαι τῆ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. καί μοι λάβε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ [29]. Τῆ
6. μὲν νόμῳ διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τὸς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῆντας ζημιῆν, ἀκηκόατε. ἐγὼ δ' [30], ὅτι μὲν ἐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην [31]. ἀδίκως δὲ ζημωθεὶς, οὔτ' ὀφείλω, ἔτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν
9. εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τὸς ἐντὸς πλημμελῆντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἠδικηκὼς μὲν ἐδὲν φαίνομαι, ἔχθρᾳ [32] δὲ ἄνευ τότῳ [33] παρα-

λόγως

tentia. per hanc, quam nunc edo, demonstrationem innocentiae meae, per hanc purgationem meam, in qua cum maxime versor. Subauditur τῆς ἐμῆς μετριότητος, aut ὅτι ἀδικοῦμαι καὶ συκοφαντοῦμαι.

29. ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρεσχόμην.

30. ἐγὼ δ'] Aliquid deesse suspicatur Schottus, credo, propter istud μάρτυρας, quod sequitur. At non necesse est suspicari hunc locum. TAYLOR.

31. μάρτυρας παρεσχόμην] Vbinam sunt hi *testes*, quos dicit se *exhibuisse*? certe nulla eorum in praecedentibus mentio. aut igitur defectus est alicubi in Contextu, aut legendum, μάρτυρας παρασχήσομαι. μαρτυρες. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

32. ἔχθρᾳ] Coniecit Steph. ἔχθρᾳ, quod probo. Sequentia fortasse ita concinnari possunt. Εχθρᾳ δὲ αντι τότῳ παρανομως ζημιωθεὶς. παραλογως Scal. et *Coisl.* TAYLOR.

ἔχθρᾳ δὲ ἄνευ τότῳ παραγώγως ζημιωθεὶς.] Recte *Stephanus* ἔχθρᾳ, casu Tertio. Sed quis caetera explicet, vti nunc habent? Lego: ἔχθρᾳ δὲ ἀ̄νων (i. e. ἀνθρώπων) τότων παρανόμως ζημιωθεὶς. No-

λόγως [34] ζημιωθείς. συνέγνωσαν [35] δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἠδικηκότες. ἔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, ἔτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες, τὰ πραχθέντα ψή- 12. φῳ κύρια κατέσησαν. εἰ δ' ἔν [36] ἐζημίωσαν μὲν

οἵδε

tum est vocem ἀνθρώπων in MSS. ita scribi solere ἄνων. inde forte istud ἄνευ. Tale mendum emaculauimus ex Philone Iudaeo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θρέμμα καὶ ἔτος, ἀκοῦν οὐ βλάσημα. scribe, ἐκ ὄυνου (id est ἐρανῦ) βλάσημα. ita enim vox ἐρανὸς concipitur in MSS, ὄυνος. Porro: παρανόμως ζημιωθεὶς, vt supra, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι, et ἀδίκως ζημιωθεὶς: cui mox opponitur ἐννόμως ζημιωθεὶς. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam paruum esse discrimen in Libris scriptis inter, μ, ν, et γ, vt παρανόμως in παραγώγως facile abire potuerit. MARKLAND.

33: ἄνευ τότε bene habet. Significat *solummodo*, mera ex simultate, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset ἔχθρᾳ μόνῃ, ἄνευ τῦ ἠδικηκέναι μέ τι.

34. παραλόγως] sic dedi pro vulgari παραγώγως.

35. συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita, συνέγνωσε δὲ καὶ αὐτοῖς φησὶν. Pro quo Scal. συνέγνωσε δὲ καὶ αὐτοῖς φησασιν ὡς ἠδικηκότες εἰεν. TAYLOR.

36. εἰ δ' ἔν κ. τ. λ.] Conuertit hic omnia Schottus. Εἰ δ' ἔν ἐζημίωσαν μὲν ὧδε προσηκόντως, ὧδε ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολήν (MSS. ἐπιβλήν. Sed de his actum satis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τῦ ἐγκλήματος απηλλαγμενος εἰην. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι ανομως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν αφειθην: εἰ δ' ουκ ἐξεσι κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, vt et tota oratio, hor-

οὐδὲ [37] προσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν [38], τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τῷ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. εἰ μὲν [39] γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἐννόμως [40] ζημιωθεὶς, εὐ-

 λόγως

ridus, et praefractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse videor, *Schottum* in hoc loco nihil potesse, et, quaecunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse leui immutatione in postremo inciso, totum sanabitur. Εἰ δ' ἔξεστι μὲν ταμίαις ἀφεῖναι, διδόασι δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν κ. τ. λ. TAYLOR.

37. οὐδὲ] Cteſicles puta eiusque ſodales.

38. δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] Lego, ἐκύρωσαν δ' ἔννομον τὴν ἐπιβολὴν, *legalem vero mulctam ſanxiſſent.* Ita ἔννομος ἐκκλησία, Actor. XIX, 39. ἔννομος πολιτεία, Aeſchines κατὰ Τιμάρχε, p. 1. et ἔννομον κήρυγμα, idem contra Cteſiph. p. 57. ἔννομοι κολάσεις, Philo Iudaeus Vit. Moſ. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν *Schottus* legit ἀπηλλαγμένος εἴην: forte recte. non ita paulo ante, vbi legit ὐδὲ προσηκόντως, ὐδὲ ἐκύρωσαν. ſana enim eſt vulgata. MARKLAND.

Bene habet ἐν ὑμῖν. in iudicio veſtro. alloquitur Heliaſtas, aut potius Logiſtas.

39. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] quaeſtores puta. verum pro prima voce εἰ malim οἱ. hi quidem, quaeſtores puta, habebant in poteſtate ſua arbitrioque, debitum a me exigere, aut miſſum me facere.

40. ἐννόμως ζημιωθεὶς] interpone δὲ. legaliter autem, h. e. legibus conuenienter, ſi mulctae fuiſſem a Cteſiclis tribunali addictus, ſemper tamen debuiſſem, ſeu aerarius fuiſſem, idque ſummo iure, etiamſi quaeſtores me abſoluiſſent. Nam quaeſtorum abſolutio iuribus veſtris nil derogat.

λόγως ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεσι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, 15.
διδόασι δὲ [41] αὐτοῖς [42] ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἴ
τι ἠδικήκασι [43], τῆς προσηκούσης ῥᾳδίως δίκης τεύ-
ξονται. ὧν μὲν τρόπῳ παρεδόθην [44], καὶ ἐζημιώθην,
ἐπίσασθε. δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τὸ ἐγκλήματος τὴν 18.
αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν εἰδέ-
ναι [45]. Σωσράτῳ γὰρ φίλος ἐγενόμην, πρότερον μὲν
τῆς τότων ἔχθρας, εἰδὼς δὲ [46] περὶ τὴν πόλιν ἄ-

ξιον

41. διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contextu. in priori membro ſententiae pro ἐννόμως et ὤφειλον, *Schottus* coniicit ἀνόμως et ἀφείθην: et initio huius, inſerit ἐκ ante ἔξεσι. Mihi adhuc tenebrae: et defectu laborare locum ſuſpicor. De his vero Quaeſtoribus vide Doctiſſ. *Kühnium* ad Pollucem VIII, 9. ſegm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, ſi ſana ſit. MARKLAND.

42. αὐτοῖς] ſine dubio leg. αὐτοὶ εὐθύνας. ipſi autem rurſus rationes vobis reddunt.

43. ἠδικήκασι redit ad quaeſtores, τεύξονται autem ad Cteſiclem et eius collegas. facile hi a me et a quaeſtoribus repetent poenas debitas, ſi quid quaeſtores deliquerint, h. e. mulctam a Cteſicle mihi irrogatam praeter fas mihi remiſerint.

44. παρεδόθην] a Cteſicle puta quaeſtoribus pro aerario.

45. εἰδέναι] ſic dedi e Vindobonenſi, pro vulgari εἰδῆσαι. ad quod Markland merito offendit.

46. εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λογε γεγενημένον] Primo legendum, εἰδώς γε. aliter, nihil erit in ſequentibus, quod reſpondeat iſti δέ. niſi aliquid deſit poſt γεγενημένον: quod ſane ſuſpicor. Deinde, licet

ξιον λόγε γεγενημένον. γνώριμος δὲ γενόμενος διὰ
21. τῆς ἐκείνε δυναστείας, ἔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, ἔ-
τε φίλον εὐηργέτησα 47. ζῶντος μὲν γὰρ, διὰ τὴν
X 5 ἀνάγκην

ἄξιον λογε suo loco probum sit, tamen quum sermo sit de viro, qui de Ciuitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et vsitatissimum est ἄξιον πολλε. Sic Orat. X. περὶ τε πατρὸς ἔτω πολλε ἀξίε γεγενημένε καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. Πολλε ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθε καὶ πολίτε πολλε ἀξίε. Plato in Sympos. de Amore: πολλε ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quae vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνε δυναστείας ἔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην ἔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνε δυναστείας est *durante eius potestate*. et ita intelligendum puto difficile istud 2 Petr. III, 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. *sub quibus, ille tunc mundus* etc. i. e. quibus ita existentibus, *sub quo* rerum et creationis *statu*. MARKLAND.

47. ἔτε φίλον εὐηργέτησα] Has tris voces delet Schottus: Quae tamen adeo non sunt delendae, vt locus sine his constare nequeat. TAYLOR.

ἔτε φίλον εὐηργέτησα] Has voces omittendas censuit *Schottus:* verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret haec Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se vsum fuisse *Potestate* Sostrati nulla *omnino* in re: modo loquendi satis vsitato, quo *Vniuersalitas* (vt ita dicam) rei alicuius designatur per duo Opposita, quae totam rem exprimunt et comprehendunt. sic *dicenda tacenda* Horatio sunt *omnimoda*. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων. *Noti ignotique*, id est *omnes homines*, Petronius c. 112. Propertius III, 5.

ἀναγκὴν καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον· ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον, ἤτε λόγῳ ἤτε ἔργῳ ἐβλαψα ἀδέναʃῶν καʃηγορόντων. ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην 24. ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων, ἢ κακῶς πάσχοιμι. τὴν μὲν ἓν ὀργὴν διὰ τὰ προειρημένα [48] συνεσήσαν-

Vltima quae pactio noxque dieſque *fuit*, id eſt, vltimum *tempus* vitae: imitatione Pindari Pyth. IV. μοιρίδιον ἦμαρ καὶ νύκτες, i. e. μοιρίδιος χρόνος. Iſocrates ad Philippum: ἄγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Vlpianus ad Demoſth. adu. Ariſtocrat. vbi explicat phraſin ἄνω καὶ κάτω per πανταχῆ, rationem addit, διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et ſic apud Aeſchinem adu. Cteſiph. p. 68. πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, eſt ἀεὶ. Iuuenalis Sat. III.

Melior, qui ſemper, et omni
Nocte dieque *poteſt alienа ſumere vultum*
A facie: iactare manus, etc.

ita legendus et diſtinguendus iſte locus. vulgo, *alienum ſumere vultum. A facie iactare manus* etc. Quin et ita intelligendum iſtud Matt. XII, 32. ἤτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, ἤτε ἐν τῷ μέλλοντι: *neque in hoc aeuo, neque in futuro:* id eſt *nunquam.* et iſtud 1 Tim. IV, 8. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id eſt, *omnis temporis:* quod modò vocauerat πάντα, ſc. χρόνον, et illi oppoſuerat ὀλίγον, nempe χρόνον: quemadmodum poſtulat Argumentatio. Porro: par huic Lyſiae loco eſt ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται ἤτε τῶν ἐχθρῶν ἀδεὶς τετιμωρημένος, ἤτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. Cuius oblitus erat *Schottus.* MARKLAND.

48. διὰ τὰ προειρημένα] Hinc patet Defectus, quem ſupra memoraui, poſt vocem γεγενημένον. nul-

εσήσαντο, προφάσεως [49] οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν
ὑπαρχέσης. ὀμόσαντες μὲν ἓν τὲς ἀτρατεύτους
27. καταλέξειν, παρέβησαν τὲς ὅρκες. πεῦθεσαν δὲ
τῷ πλήθει βελεῦσαι [50] περὶ τᾶ σώματος [51]. ζη-
μιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν [52] λοιδορᾶντα, κατο-
λιγω-

la enim irae aut inimicitiarum cauſſa in *praedictis* apparet: vt neceſſe ſit totam hanc partem intercidiſſe, in qua iſta narrabantur. MARKLAND.

Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρ. colligi poſſe orationis principium eſſe mutilatum. poteſt enim haec dictio ſignificare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Soſtrato, cuius auctoritas et potentia Cteſiclem eiusque amicos grauabat.

49. προφάσεως] ſubaudi ἰδίας, aut ἰδίᾳ παρ' ἐμᾶ αὐτοῖς δεδομένης.

50. βελεῦσαι] imo vero βελεύσασθαι *in deliberationem ire.*

51. περὶ τᾶ σώματος] ſubaudi τᾶ ἐμᾶ. debeamne in poſterum quoque libertate mea ciuili ſalua perfrui, an ea priuatus, atque infamia notatus pro ſeruo vaenire. Colligitur hoc e loco, ſi quis magiſtratui munus fungenti inſultaſſet, eum eo genere infamiae fuiſſe notatum, vt non modo foro arceretur, ſed etiam pro mancipio venderetur. Quod neſcio an ex alio nullo vetuſti auctoris, qui hodie quidam exſtet, loco confirmari poſſit.

52. τὴν ἀρχὴν] Poſt ea, quae dicta ſunt, nemo grauabitur mecum reſtituere εν αρχειωι. Nam neque Magiſtratui conuitiatus eſt, neque ſi conuitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis *locus*, in quo conuitium feciſſe inſimulatur, diſertiſſime poſtulat notari. TAYLOR.

λιγωρήσαντες δὲ τῆ δικαίᾳ, βιαζόμενοι [53] βλάπτειν ἐξ ἅπαντος τῆ λόγᾳ, πᾶν ἔπραξαν [54] μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτὲς 30. ὠφελήσειν. οἵτινες, ἐδετέρᾳ τέτων ὑπάρχοντος, πάντα περὶ ἐλάττονος [55] ποιῆνταϳ τῆ δικαίου [56].

ἀλλὰ

Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὸν ἄρχοντα. colligit ſic. magiſtratus quidem dignitatem honoris ſui ſuorumque corporum laeſam tam ſeuere vlciſcuntur, ipſi autem ius violare nulli dubitant, cui tuendo praefecti ſunt publice.

53. βιαζόμενοι βλάπτειν] fort. με eſt interponendum. dum connituntur omni neruorum contentione me laedere, quocunque tandem id fiat modo, nihil non egerunt, vt illo vulgari vtar, nihil intentatum ſibi reliquerunt.

54. ἐξ ἅπαντος τῆ λόγᾳ πᾶν ἔπραξαν] Videntur haec ita diſtinguenda et legenda eſſe. ἐξ ἅπαντος (τὸ τῆ λόγᾳ) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἅπαντος ſubauditur τρόπῳ vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τῆ λόγᾳ ſubaudi ἔπος. *vt in prouerbio dicitur.* idem eſt ac ſi dixiſſet ὅ ἐϛι τῆτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῇ μοι χρῆσθαϳ ἐκείνῳ τῷ παροιμιώδει. Ecquodnam autem eſt illud prouerbiale, cui a ſe vſurpando veniam praefatur? Eſt nempe πᾶν ἔπραξαν. Prouerbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, vt, *mettre le diable a quatre.*

55. πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλειονος. Vel παντος περὶ ἐλάττονος ποιῆνταϳ το δικαιον. Schott. Quod poſtremum, aegre vbi tandem intellexi, nauſeabam. TAYLOR.

πάντα περὶ ἐλάττονος ποιῆνταϳ τῆ δικαίου] Omnino contrarium dicere voluit. et ideo *Schottus* pro ἐλάττονος primò legebat πλείονος: ſed poſtea, παντὸς

ἀλλὰ γὰρ εἰ [57] κατεφρόνησαν τῆ ὑμετέρου πλήθους, ἀδὲ φοβηθῆναι τὰς θεὰς ἠξίωσαν, ἀλλ' ὅτως
33. ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογήσασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων ἀδ' ἐπεχείρησαν. τὸ δὲ τελευταῖον [58], νομίζοντες ἐχ ἱκανῶς

περὶ ἐλάττονος ποιῆνται τὸ δίκαιον. Forte ſcribendum, πάντα περὶ ἐλάττονος ποιῆνται τῆ ἀδίκε. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἳ legendum. MARKLAND.

56. τῆ δικαίε bene habet. Sententia haec eſt. affectant ſanctimoniam tuendi iuris, volunt caſti et ſeueri iuris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, vbi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento ſibi quaerendo; ſeu, vbi neque ſua mecum ſimultas, neque ſpes lucelli interuenit.

57. εἰ κατεφρόνησαν] pro coniunctione mauult Taylor καὶ, et Markland οἳ. Sed bene habet εἰ. Sententia eſt, etiamſi hoc ipſis ignoueris, quod veſtram multitudinem (tot numero homines, ciues ſuos) contemſerint; at ſatis illis hoc non ſuit. Etiam deos ſpreuerunt. Qui hoc feretis? Idem eſt ac ſi latius et plenius ſic dixiſſet. ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τᾶτ' ἦν πως οἰστέον καὶ ὀλιγωρητέον, ὅτι τῆ ὑμετέρε πλήθες κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἐκ ἦν ἀνεκτὸν, ὅτι ἀδὲ τὰς θεὰς φοβηθῆναι ἠξίωσαν.

58. τὸ δὲ τελευταῖον] videri poſſit haec verborum idem ſignificantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti poſt τὸ πέρας, ferenda, et neſcio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a grauiore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne ſit quidem haec tautologia. τὸ τελευταῖον poteſt ſignificare, vt id dicam, quod in dicendis poſtremum habeo, πέρας autem, quae eſt iniuriarum poſtrema, et quaſi

νῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν 59. διατεθέντες 60 δὲ ἕτω παρανόμως καὶ βιαί-

coronis, aut cumulus, quas illi mihi iniurias multasque alias et peracerbas dedere.

59. ἐξήλασαν] *Eiicere voluerunt;* neque enim *adhuc* eum eiecerant in *hac* cauſſa condemnatum, neque *ante* in priori; prout patet ex praecedentibus. innuitur igitur *Voluntas*, non *Effectus:* cuius exempla vide ad fin. Orat. XIII. ſi ſanus ſit locus: ὃς ἕτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· *quos hic quidem* Agoratus *crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum ſeruauit.* Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε *lapidare vultis:* et com. 33. λιθάζομεν *lapidare volumus.* Quaero, an ex hac loquendi Forma explicandum ſit iſtud Lucae Actor. VII, 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ελιθοβολων. et ſtatim ſequitur, καὶ ελιθοβολων τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, vt idem *iterum* diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλων ſignificat *lapidare ſtatuebant*, volebant: in ſequenti, *lapidabant*, ſeu *lapidibus petebant;* vt in iſto *Intentio*, in hoc *Factum* denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc veroſimile videtur: nec poſſum credere vel Hiſtoricum δὶς τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interiecto ſpatio, tam diuerſis notionibus vſurpaturum. Forte igitur Lucas ſcripſit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ελιθολογων, *lapides legebant* vel *eligebant.* quod poſtquam factum fuiſſet, et *teſtes* (quorum id negotium imprimis erat) *veſtimenta exteriora depoſuiſſent*, deinde ἐλιθοβόλων *Stephanum.* Nimirum in Lapidationibus Iudaeorum Iudicialibus (qualis haec Stephani fuit) eligebatur Lapis *magnus*, quem *Teſtes* in damnatum *primi* mittebant vel demittebant. hic, vtpote inſignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξο-

36. βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ ἀδενὸς ἐποιήσαντο. παραγαγόντες [61] δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν, ἠδικηκότα με ἀδὲν ἐπιδεικνύσι, καὶ λοιδορῆσι· τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀ προσηκόσας διαβολὰς ἐπιφέροντες, τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις [τὰς]
39. οἰκείας καὶ συνήθεις. οἵδε μὲν ἓν ἐκ παντὸς τῆ τρόπε προθυμῆνταί με τῆ δίκη ἀλῶναι· ὑμεῖς δὲ, μήτε ταῖς τέτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες [62], ἐμῆ κατα-

ψηχὴν, *lapis ille:* et inde explicandum puto Ioannem VIII, 7. ὁ ἀναμάρτητος ἐν ὑμῖν, πρῶτος τον λίθον βαλέτω· *qui veſtrum ſine* huiuſce generis *peccato eſt, primus in eam lapidem* ILLVM *mittat:* id eſt, velut Teſtis legitimus, ius habeat *primus* mittendi *magnum iſtum* lapidem, niſi ita ſumatur, otioſus plane et ſuperfluus erit Articulus τὸν: cuius Pleonaſmi pauca admodum exempla ex ſcriptis N. F. proferri poſſe exiſtimo, in quibus mira eſt, et maior, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Iam vero, ſi *Teſtes* magnum illum lapidem *primi* mittebant, quinam ſunt iſti, qui ἐλιθοβόλεν Stephanum *priores*, et antequam Teſtes veſtimenta exuiſſent? Ne *Vulgus* faceret, obſtitit Mos, et Legum metus, et Religio: et praecipue, quod ab initio vſque ad finem totus huius Tragoediae proceſſus ad praeſcripta Legum et Iudiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, vt videtur, ἐλιθοβόλεν καὶ ἐλιθοβόλεν Stephanum; ſed forte ἐλιθολόγεν vel ἐλιθοφόρεν prius, et deinde ἐλιθοβόλεν: prout Natura Rei et Ordo Narrationis poſtulare videntur: vide Ioan. VIII, 59. et X, 31. MARKLAND.

60. διατεθέντες] id eſt διακείμενοι ἕτως, ἢ τοιαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν.

61. παραγαγόντες] ſcil. εἰς τὸ δικαστήριον.

62. ταῖς τέτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες] Quod ſu-

ταψηφίσησθε, μήτε τὲς βέλτιον καὶ δικαίως βε-
λευσαμένες [63], ἀκύρες κατασήσητε. οἵδε μὲν γὰρ
ἅπαντα καὶ κατὰ τὲς νόμες καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔ- 42.
πραξαν. ἠδικηκότες μὲν γὰρ ἐδὲν φαίνονται, λό-
γον δὲ πλεῖξον τῦ δικαίε ποιησάμενοι. τέτων [64] μὲν
ἓν ἀδικέντων, μετρίως ἂν ἠγανάκτεν, ἡγέμενος
τετάχθαι [65], τὲς μὲν ἐχθρὲς κακῶς ποιεῖν [66],
τὲς δὲ φίλες εὖ. παρ' ὑμῶν δὲ τῦ δικαίε σερηθεὶς, 116. I
πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθείην. δι' ἔχθραν μὲν γὰρ ἐ
δόξω κακῶς πεπονθέναι, διὰ κακίαν δὲ τῆς πό-
λεως [67]. λόγῳ μὲν ἓν περὶ τῆς ἀπογραφῆς [68] ἀγω- 3.
νίζομαι,

pra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέντες: vt mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι. ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι Herodian. III, 40. MARKLAND.

63. βελευσαμένες] quaestores designat, qui Polyaenum mulcta absoluerant; ad quos etiam proximum οἵδε redit.

64. τέτων] redit ad Cteſiclem eiusque collegas, qui Polyaeno mulctam dictauerant.

65. τετάχθαι] malim φύσει τετάχθαι a natura rerum ita esse constitutum, hanc esse legem a natura imperatam, ἕτω πεφυκέναι.

66. ποιεῖν] subaudi τινα, aut ἔκαστον ἡμῶν.

67. διὰ κακίαν τῆς πόλεως] latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodaui, vnde sententia exsistit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum est, Lysiam dedisse διὰ κακίαν δὲ [subaudi τὴν ἐμὴν] σερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως. *Sed propter improbitatem meam vrbe eiectus, exsilio mulctatus fuisse.*

68. περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph.

νίζομαι, ἔργῳ δὲ, περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν δικαίων, (πιστεύω [69] δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ,) μείναιμι ἂν ἐν τῇ πόλει [70]. πραθεὶς [71] δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. τίνι γὰρ ἐπ-

ἀρθέν-

ἀπογραφῆς: quod verum est. sic initio fere Orat. πρῶτον μὲν ἓν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, scribe τε: et pone ὑποσιγμὴν, non τελείαν, post ἐν τῇ πόλει, vt recte legit *Stephanus*, cum antea deesset Praepositio. MARKLAND.

69. πιστεύων] vltimam literam censeo detrahendam esse, et verba ista πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ *confido autem vestrae beneuolentiae atque aequitati* pro parenthetis habeo. Post haec scripta reperio πιστεύω in Vindobon. et sic nullus dubitaui id sumere, atque locum pro sententia mea distinguere.

70. ἂν ἐν τῇ πόλει] praepositionem ἐν addidi.

71. πραχθεὶς] πραθεὶς *Ald.* Sed vtrumque nihili est. Fortasse hoc modo, πρὸς ἐχθρὸς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. TAYLOR.

πραχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε] Mallem, παραχθεὶς *adductus*, *productus*, sc. in iudicium: vt supra, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἠδικηκότα με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. MARKLAND.

A Stephano excogitatum et obtrusum πραχθεὶς, aut potius ab eius operis, rursus expuli, et genuinam lectionem πραθεὶς ex Aldina reuocaui. Venditus autem, aut adductus ad eam necessitatem, vt mihi sub corona veneundum sit, id quod certissime fiet, si hoc iudicio damner, quamquam si damner, praeter fas et ius damner; affugiam ex vrbe. Idem est ac si dixisset, εἰ δ' ὑφ' ὑμῶν ἁλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ ἄτω συμβαίη)

αρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με δ.
χρὴ [72] διανοηθέντα; εἰδότα μὲν τῶν ἀντιδίκων τὴν
προθυμίαν [73], ἀπορεῦντα δ', ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων
τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστε ἓν ποιησάμενοι τὸ δί-
καιον, καὶ ἐνθυμηθέντες, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περι-
φανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μη- 12.
δὲν ἀδικήσαντας, διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περίϊδητε
ἀδίκως τοῖς μεγίστοις * ἀτυχήμασι [74] περιπεσόν-
τας.

δέον ἐμὲ ἐπὶ τέτῳ ὑπὸ τέτων πραθῆναι, τῶν ἐμῶν ἐ-
χθρῶν, ἀποδραίην ἄν.

72. *με χρὴ διανοηθέντα*] aut iu *με χρὴ* latet *μέ-
τριον*, aut illis ſeruatis addendum eſt *μεῖναι*, aut *ἐπι-
τηδεύειν*. quid aequum et tolerabile ſperantem me o-
portet in vrbe manere?

73. *προθυμίαν*] animum odio mei ardentem, ſtu-
diumque atque contentionem modis omnibus mihi no-
cendi.

74. *ἀτυχήμασι*] ſic de meo dedi pro vulgari *ἀδι-
κήμασι*.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α ΠΡΩΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio haec ſcripta eſt, exprobratum ſibi dicit a Theomneſto, patrem ſe occidiſſe. *Theomneſtus dictum non negat, ſed negat id ad* Κακηγορίας *legem pertinere, quae prohibebat* ἀνδροφόνον *aliquem adpellare, quo probro non adfeciſſet eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is, qui agit, ex eo, quod, etſi verba, quibus laeſus fuerat, non eſſent in lege nominatim expreſſa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex* ἀνδροφόνον *quenquam adpellare contumeliae eauſa. Qui autem aliquem dicit patrem ſuum occidiſſe, cum* ἀνδροφόνον *dicit et plus quam* ἀνδροφόνον.

Deſid. Herald. *Animaduerſ. in Salmaſ. Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* II. 13. TAYLOR.

15. Μαρτύρων μὲν ἐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί· πολλὲς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικά-

1. κατα Θεομνησ8.] Cum hiſtoriolas, huiuſcemodi maxime, curta deceat breuitas, nolui, quae praeter *Heraldiana* obſeruari volebam, *argumento* adtexi, verum hic *poſt principia* latitantia minus occupatos ſolummodo morari. Ablata erat ciuibus Atticis non vna ſola lege conuiciandi licentia. Nam 1. QVI ALIQVID IN ALIQVEM CONTVMELIAE CAVSA DIXERIT, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα,

vt dicit noſter in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τῶτον, ὃς ἂν βλασφημῇ τινα, ἐκ ἔχων ἀποδεῖξαι περὶ ὧν λέγει, σαφὲς ἐδὲν; Dio Chryſoſtom. *Orat.* 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis ſolummodo ſacris, et publicis conſeſſibus remouit, *drachmarum*que *quinque* ζημίαν conſtituit, quarum tres ſoluendae erant ei, cui iniuria facta eſſe dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duae aerario publico: Plato vero in ſuae *νομοθεσίας* l. 11. non ſolum a templis et in iure dicundo, ſed vbique arceri voluit, poenamque arbitrio magiſtratus reliquit. Quem ſecuti ſunt Romani. *Papian.* l. *Reſponſor. tit.* 5. *Si quis — in conuicia atrocia forte proruperit, ſolutio vel vindicta pro facti ipſius qualitate in iudicis arbitrio et aeſtimatione conſiſtat.* At erant 2. quaedam grauioris notae, δεινότεραι quaedam contumeliae, in quas vehementius inſurgebat lex antiqua et ab omni ore excuſſit, non niſi *quingentis drachmis* redimendas. Huiuſmodi iuriſprudentia Attica nominauit ἀπόῤῥητα, Κακηγορίας ſc. lege deſignatas et nominatim interdictas. *Iſocrates c. Lochit.* Νόμος κελεύει τὸς λέγοντάς τι τῶν ἀποῤῥήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Vtpote ſi quis ἀνδροφονον quempiam adpellauerit. Noſter. Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς ἐκ ἔξι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον ἃ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφονον ἐκ εἶναι λέγειν. Inſcitiſſime, vt id obiter notem, *Meurſ. Them. Attic.* I. 15. hac conſtitutione homicidis *linguae* vſuram ademptam eſſe voluit, ἐκ ἐᾶν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuiſſe! Et recte inter ἀπόῤῥητα homicidae adpellatio refertur, cum ad eam ſermonis atrocitatem nunquam deuenit *iuriſprudentia ipſa*, niſi in iis ſolis, qui ἐαλωκότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνοι erant. *Demoſth. adu. Ariſtocrat.* Τὲς δ' ἀνδροφόνες ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ

τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμαίνεσθαί δὲ μὴ, μηδὲ ἀποινᾶν, ἢ διπλᾶν ὀφείλειν. ὅσον ἂν καταβλάψῃ κ. τ. λ. Ηκούσατε μὲν τὸν νόμον· σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον Τὸς ἀνδροφόνες φησί. πρῶτον μὲν δὴ τὸν ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ. Ου γαρ ἐξ ἐδεις υπο ταυτη τη προσηγορια πριν αν εξελεγχθεις αλω. Ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ἔν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τούτῳ. Εν μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράψας, ἐάν τις ἀποκτείνῃ τὴν βουλὴν δικάζειν εἶπεν, ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφονοῦ προσειπὼν ἃ χρὴ πάσχειν εἴρηκεν. ἃ μὲν γὰρ ἦν ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν. ἃ δ' ὁ ἁλὼς ἐνοχος τῳ προσρηματι τουτῳ καθεστηκε, τὴν τιμωρίαν ἔγραψε. Graue idcirco et τῶν ἀποῤῥήτων, aliquem *homicidam* adpellare. Lege erat ſpeciatim interdictum, et a tali verborum contumelia maxime cauit Euphemiſmus Atticus. Sed, quod me non mediocriter percellit, video hic in cauſa conuicii actorem a conuiciis non abſtinere, tametſi ea a *foro* et *Magiſtratuum conuentibus* praecipue, vt vidimus, exſulabant lege diſerta. Εγὼ δ' εἰ μὲν τὸν ἑαυτῦ [πατέρα] με ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων· φαυλον γαρ αυτον και ἀδενος ἀξιον ηγεμην. Et, quod felicioribus ingeniis relinquo concoquendum, eiuſmodi erat iſtud conuicium, quale nuper deſcripſimus, τῶν ἀποῤῥήτων ſcilicet, inter ea, quae diſertis verbis et nominatim vetabantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μη τες των ἀλλων πατερας κακως λεγειν τεθνεωτας. Demoſth. *adu. Boeotum* 2. Quam conſtitutionem cum quibuſdam aliis vti omiſit *Petitus*, gratiorem paulo operam ſumere videbor, quam ſumo quotidie, in *Legibus Atticis* recenſendis: quarum συλλογὴν, ſuppetant modo vires et hoc otium Academicum, in lucem meditor proferre. TAYLOR.

ζοντας τῶν τότε παρόντων, ὅτε Λυσίθεος [3] Θεόμνησον εἰσήγγελλε, τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα, ἃ ἐξὸν αὐτῷ

2. πρωτος] Male dicitur *prior*, cui non succedit altera, et quam etiam pro vnica habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ Θεομνήστ Cod. *Vatic. Harpocr.* in Απίλλεν et Απόρρητα, ceterique. Proinde palam omnibus praedico a secunda quae a tergo mox sequitur, cauerent. Inrepsit nimirum in ora hominum et *dias oras* cura nostri nondum subacta, quam in sedem δευτερολογίας, cum tamen a priori neque locorum tractatione, neque vocabulis ipsis discedat, inepte compegerint Librarii, exinde in multorum fallaciam quotidie depromendam. Euenit enim nostro, sicut et plurimis euenisse quoque credo, vt quam ibi contentionis imaginem rudiori tractu adumbrauit, hic diserti lumine orationis exprimeret, et, vt de se ait Tertullianus, *properatum opus pleniore scriptione rescinderet.* Vel fortasse, quod magis demum sentio, acta erat illa coram *Arbitris*, qui, vt infra discimus, de hac causa prius cognoscebant, haec coram *Iudicibus* post annum elapsum. Quod et aliunde confirmari posse credo. TAYLOR.

3. Λυσίθεος] Infra Dionysius dicitur. Nonnulla fortasse ibi sum admoniturus. TAYLOR.

Lysithei pariter atque Dionysii nomina recte habent. Lysitheus erat actor eius causae, qua Theomnestus abiecti scuti reus agebatur. Dionysius autem Lysitheo ea in causa operam dabat dicendo aduersus Theomnestum testimonio, quamquam ex insequentibus intelligimus Theomnestum causam vicisse, et Dionysium falsi dicti testimonii nomine notatum infamia fuisse.

18. αὐτῷ, δημηγορεῖν 4. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι, τὸν

πατέ-

4. δημηγορεῖν] απαγορευειν. Schott. *Non licuisse ire inficias.* Somnia mera! Quid enim, monstrum! ad hunc locum confert, siue Lysitheus in eo iudicio aduersarium nactus sit difficilem, siue confitentem? Lis erat ea δοκιμασίας. Negabat scilicet vllum Theomnesti vel *voce* vel *consilio* opus esse reipublicae, qui eam armis tegere per ignauiam non sustinuit. Nam in *orat. c. Timarch.* ἀπέδειξε νομοθέτης, ὃς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς ἃ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δευτέρου ἀπεῖπε, inquit *Orator*, μὴ λέγειν· εἰς τὰς στρατείας, φησὶ, μὴ ἐστρατευμένος — ἢ τὴν ασπιδα αποβεβληκως. Rescribe itaque Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα ἐκ αξιων αυτον δημηγορεῖν. Id est, ἀξιῶν αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν solita phrasi. Ita noster *c. Alcibiad.* Αντιβολήσασιν ἐκ αξιωντες τῦ Αλκιβιάδε υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι. Et rursus *pro Aristoph. bonis.* Εγὼ μὲν ἐκ αξιω ἔτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένες ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et *c. Agorat.* Ορῶντες τὰ πράγματα ἐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει, ἄγειν μὲν τὸν Αγόρατον ἐκ εφασαν προσήσεσθαι. Id. *de S. Oliua excisa.* Ταῦτα μὲν ἐνθάδε ουκ οιδ ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch. in *Alcibiad.* Ερωτώμενοι δὲ, ἐφ' οἷς ἀφιγμένοι τυγχάνεσιν, ἐκ εφασαν ἥκειν αὐτοκράτορες. Vid. eund. *de fort. Alexandri orat.* 1. p. 331. B. *Aristid. c. Plat. pro quatuor viris*, statim in fronte. *Xenoph.* p. 454. B. *Plat. de Rep.* T. 1. p. 34. Edit. Massie. Ita Latini fere. *Plaut. Mostell.* I. 3, 37.

Stulta es plane, quae
Illum tibi aeternum putes fore amicum et beneuolentem
Moneo ego te, te deseret ille aetate et satietate.

Ph. Non spero. TAYLOR.

πατέρα μ' ἔφασκεν [5] ἀπεκτονέναι τὸν ἐμαυτοῦ. ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων (φαῦλον γὰρ αὐτὸν [6] καὶ ἀδενὸς ἄξιον ἡγέμην) ἢδ' εἴτι ἄλλο [7] τῶν ἀπορρήτων ἤκουσα, ἐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ· (ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον [8] εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι) νυνὶ δὲ αἰσχρόν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτῳ πολλὰ ἀξία γεγενημένα καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλομαι, πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ, τι ἂν βούληται. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτη εἰσὶ [9] τριά-

ἐκ ἐξεῖν αὐτῷ δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda sunt haec ex Antiphonte Orat. *de Saltatore* p. 145. ὁ γὰρ νόμος ὅτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII, 7. segm. 66. Vnde mirum, quid in animo habuerit *Schottus*, cum pro δημηγορεῖν coniecerit ἀπαγορεύειν. Saepe hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. M.

5. ἔφασκεν] Theomnestus puta.

6. αὐτὸν] patrem Theomnesti puta.

7. εἴτι ἄλλο] εἴτῳ ἄλλῳ. *Ald.* Haeret Scal. Nam ex ea lectione refinxit, ἠδὲ τῷ ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYL.

8. ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον etc.] Lego, ἀνελευθέρου et φιλοδίκου, Casu secundo. MARKLAND.

9. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Nescio, quo fato euenerit, vt quae ab Auctore exiit oratio intempestiuius, δευτέραν tamen eius Φρυνίδα vincat hodie castitate! Id quod mox per plura euincam. Vel hic quam bel-

27. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτε δ' ὑμεῖς [10] κατεληλύθατε, Υ 5 εἰκο-

lule procedat calculus! Nescio sane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius posterior. Ετη γάρ ἔσι μοι δυο και τριακοντα, ἐξ ἧ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τετί. Φαίνομαι ἓν δωδεκαετης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν. Vidit haec Schott. Palmer. et *Bentleius* denique in *dissertationibus de aetate Phalaridis*. Attamen si supponamus annum integrum elapsum fuisse inter illam scriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus est Scal. ἔτη εἰσὶ τριακοντα τρια. Et cetera concordabunt. Pro τρισκαιδεκέτης *Coisl.* τρισκαιδεκάτης. TAYLOR.

ἔτη εἰσὶ τριάκοντα, ἐξ ὅτε ὑμεῖς etc.] Non conuenit cum Seipso: in Oratione enim secunda (quemadmodum vulgo inscribitur) *triginta duos* annos sibi attribuit; et mox, quod in hac τρισκαιδεκέτης, in ista δωδεκαέτης dicitur: vnde *Schottus* hunc locum ita refingit, ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδεκέτης, ex ista δωδεκαέτης hic emendatum vult. Sed cum istam Orationem omnino spuriam esse putem, nec ipsius Lysiae, sed Abbreuiatoris cuiusdam; huic priori potius standum esse iudico, et legendum hoc loco, ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία· ἐξ ὅτε δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοσὸν τετί; quemadmodum ibi legitur, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τετί. Et sane ex isto Epitomatore hoc capimus commodi, quod, licet nonnullis in locis Lysiae verba interpolauerit, et ad vsitatiores loquendi formas pro libitu, vel aeuo suo, reduxerit; quemadmodum hic, pro Lysiae ἐξ ὅτε, Ille substituit vulgarius istud ἐξ ἧς τε Sensum tamen retinet, et ad veram Lysiae scripturam saepe nos manu ducit. Optandum foret, vt Demosthenicarum aliquot Compendia huiusmodi haberemus. MARKLAND.

εἰκοσὸν τετί. Φαίνομαι ἔν τρισκαιδεκέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, ἔτ' εἴ ἐστιν [11] ὀλιγαρχία, ἠπισάμην, ἔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ ἐκ ὀρθῶς [12] τῶν χρημάτων ἔνε- 30.
κα ἐπεβέλευσα αὐτῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Πανταλέων [13] ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπεύ-

σας

10. ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς] aduerſatiuam δ' addidi e p. 119. 6.

11. ὅτ' εἰ ἔστιν] ουτ εἰ ἔστιν Codd. *Steph.* et *Coisl.* Scal. quoque. Rectius tamen Steph. ὅτε ο, τι ἐστὶν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τῆ δευτέρᾳ λόγᾳ ἀρχῇ TAYLOR.

ὅτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία ἠπισάμην] *Stephanus* coniicit, ἔτε ὅ, τι ἐστὶν ὀλιγαρχία, quia in Secundae initio ita fere concipitur. Sed MS. habet, ἔτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Απομνημ. lib. V. p. 835. ἀλλ' εἰ μὲν καλεῖσί με τῆτο τὸ ὄνομα, ἐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX, 2. Αλλ' ἀδὲ εἰ Πνεῦμα Αγιόν εστιν, ἠκέσαμεν. Mutauit, opinor, Abbreuiator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucae loco pro ἐστὶν Codex Vetuſtiſſimus Academiae Cantabrigienſi a *Beza* donatus habet λαμβάνεσί τινες: quod eſt Interpolatoris, vel non intelligentis phraſin, vel metuentis, ne ex hoc reſponſo viderentur Diſcipuli Epheſii dixiſſe, Se neſciuiſſe *Exiſtentiam* Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβέλευσα ἂν αὐτῷ, *inſidiatus fuiſſem illi.* vulgo deeſt ἂν. MARKLAND.

Dedi ἔτ' εἰ ἐστὶν, vt dant plerique codices.

12. ἐκ ὀρθῶς] videtur ἂν interponendum. vitae patris ſi fuiſſem inſidiatus, quo bonis potirer, non recte, non ſapienter feciſſem.

σας ἡμᾶς, τῶν πατρῴων ἀπεστέρησεν. ὥστε πολλῶν ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βέλε-
33. σθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν ἦν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι. ἐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε [14] ἅπαντες, ὅτι ἀληθῆ λέγω· ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ισως τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τέτων μὲν ἐδὲν ἀπολογήσεται·
36. ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητήν· ὡς ἐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις [15] εἴπῃ

13. Πανταλέων] Si ingenio fuissem vel mediocriter φιλοδίκῳ, ingentem vtique dicam isti Pantaleonti scripsissem. *Nomen* fratris minime erat necessarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγραφῷ, vbi legitur ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς παντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferuntur per ἅπαντα παρέλαβε, procliue erat in nomen proprium Πανταλέων commigrare. TAYLOR.

ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Πανταλέων etc.] Non intelligo hanc Ratiocinationem, nisi pro παρέλαβε legatur προέλαβε, *praeceperat*, scil. ante patris mortem: quod factum non probabile est, et reclamare videntur, quae sequuntur. Vt nunc sunt, pessime argumentatur. Dilucidius haec effert Abbreuiator, omissis ὀρθῶς et ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς, (ita enim legendum, non ὑμᾶς) quae vltima difficultatem iniiciunt sententiae. Caeterum contra Pantaleonta quendam scripsit Orationem Noster, cuius meminit Pollux IV, 3. segm. 23. An hicce fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τέτων, vt paulo post. MARKLAND.

14. σχεδὸν ἐπίστασθε] videtur γὰρ interponendum.

15. ἐάν τις] interpono τινα. *si quis ab aliquo di-*

εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι. τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον ἐκ ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τέτων διανοίας[16]· 39. καὶ πάντας[17] εἰδέναι, ὅτι, ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσί, καὶ ἀπεκτόνασί τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλωσε[18]. ἐ γὰρ δήπε, ὦ Θεόμνηστε, εἰ μέν τις σ' 42. εἴπῃ[19] πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίες ἂν αὐ-

τὸν

cat patrem eius esse interfectum. Nam e vulgata haec exsistat sententia, alienissima quidem illa, *si quis aiat a se patrem suum esse interfectum.*

16. τῆς τετων διανοίας] Abbreuiator, τῆς των ἐργων διανοίας. Lysias infra: εἴπερ μάχη τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοις ἐργοις τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τέτων. MARKLAND.

Post διανοίας videtur ἔχεσθαι deesse.

17. καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius haec et expressius in proxima oratione, vbi bis απεκτονασι, quod has sordis Hellenismi (ἀπεκτείνασι puta, quod est in vulg.) mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quoque. *Coisl.* TAYLOR.

18. ἐδήλωσε] ἐδήλωσεν Cod. *Steph.* quam quoque scripturam clare exhibet oratio sequens, quae vbique fere est correctior. TAYLOR.

19. εἰ μέν τις εἴποι] Lege, τις σε εἴποι. Sic in secunda: ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non καλέσῃ. Pro ἐδήλωσε paulo ante MS. habet ἐδήλωσεν: et ita Abbreuiator. MARKL.

Dedi εἰ μέν τίς σ' εἴπῃ, ex altero exemplo et Vindobonensi.

τὸν ὄφλειν σοι δίκην. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα [20] ἔτυπτες, ἆρ' ἂν αὐτὸν ἀζήμιον δεῖν εἶναι, ὡς ἀδὲν τῶν ἀπορρήτων εἰρηκότα; ἠδέως
117. 1. γὰρ ἄν σε πυθοίμην (περὶ τοῦτο [21] γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν) εἴ τις σε εἴποι ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν
3. τις φάσκῃ ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, ἐκ ἂν ἐδικάζε αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήρκει [22] ἂν σοι ἐρρῖφέναι τὴν ἀσπίδα λέγοντι, ἀδέν σοι μέλει [23]; ἀδὲ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι

20. φύσαντα] φυτεύσαντα habet oratio altera. TAYLOR.

21. τοῦτο] F. περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἶ — λέγειν. TAYLOR.

A codice Veneto Beſſarionis abeſt δεινὸς. quod vt non laudo, ita aio ferri poſſe. περί τι εἶναι eſt bene graecum. *circa aliquid verſari, ei deditus eſſe.* Verum vulgata h. l. bene habet.

22. ἐξήρκει —] videtur hic locus ſic ferme ſarciendus ἐξήρκει ἂν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐρρῖφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, ἀδέν σοι μέλειν. in infinitiuo. acquieſceres in hoc (neque ad iudicii certamen rem deferres) cauſans, tua nihil referre, neque te animo angi, propterea quod aduerſarius dixiſſet, te ſcutum ἐρρῖφέναι, non autem ἀποβεβληκέναι.

23. μέλλει] Recte olim confixere ſceleratum iſtud μέλλει Scal. et Steph. quorum ille nobis μέλει, hic μέλλειν propinauit. Verum mehercule dum Auctoris ſenſa liquide perſpicere videor, oratio tamen ipſa neſcio quid Inſubrici et praefracti retinere videtur. TAYL.

ἀδέν σοι μέλλει] *Stephanus* μέλειν. Mallem, ἀδέν μοι μέλει. et mox, pro ὀνομάζεται ſcribe ὠνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. M.

ἐξι ῥίψαι καὶ ἀποβεβληκέναι· ἀλλ' ὃδ' ἂν τῶν ἔνδεκα γενόμενος, ἀποδέξαιο εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι· ἀλλ' ἀφίεις [24] ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτι ἐ λωποδύτης ὀνομάζεται. ὃδ' εἴ τις παῖδα [25] ἐξαγαγὼν ληφθείη, ἐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν [26] εἶναι· εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν προσέχεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόματα πάντες τίθενται. Ετι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἐτοσὶ γάρ [27] μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ μαλακίας ὃδ' εἰς Αρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίσασθε, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ,

Expunxi vnum λ e vulgata μέλλει. tametsi μέλειν in infinitiuo malim, id quod modo dixi.

24. ἀφίεις] F. ἀφίης. Verbum certe. TAYLOR. Postremum quid sibi velit, haud intelligo, vt alia Taylori quamplurima. Optatiuum equidem hic malim ἀφιείης, ob praemissum ἀποδέξαιο, et insequens φάσκοις.

25. τὴν] F. τὸν. Τινὰ tamen legit *Herald. in Salmas.* IV. 7. TAYLOR.

Pro vulgato τὴν dedi τις, ex ingenio meo, et ex altero exemplo.

26. ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud *Liuium.* SALMAS.

27. ἐτοσὶ γὰρ] ratiocinium cohaeret sic. Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam prae mollitie et ignauia nunquam ille mihi videtur in Areopagum ascendisse.) vos igitur omnes nostis.

12. χωρίω, ὅταν τὰς τῆ φόνε δίκας δικάζωνται, ἢ διὰ τέτε τῆ ὀνόματος [28] τὰς διωμοσίας ποιῆνται, ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα [29]. ὁ μὲν γὰρ διώκων,

28. διὰ τέτε τῆ ὀνόματος] vult dicere, formula iurisiurandi vtrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non haec eſt, ἔτός ἐστιν ἀνδροφόνος τῆ δεῖνα, neque ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἀνδροφόνος τῆ δεῖνα. ſed iſtaec, οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δεῖνα. et, ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δεῖνα.

29. ἀλλὰ δι' ἅπερ κ. τ. λ.] Locum mendoſum eſſe auſim pronunciare. Lego ἀλλὰ δι' ἅπερ ἔργον κακῶς ἀκήκοα. SALMAS.

Fallitur vir doctiſſimus. Lego enim certiſſima emendatione, ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐγὼ κακως ἀκήκοα. Ita *Calumnia* ſolet deſcribi apud Graecos. Senſus eſt. *In actionibus Areopagiticis iuramentum vtrinque concipitur non in verbis legis, non* διὰ τέτε τῆ ὀνόματος, *de quo nunc agitur*, ſcil. ἀνδροφόνος, *ſed iis ipſis*, quibus me laedi conqueror. Διώκων enim διόμνυται, ὡς ἔκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Noſter *contra Familiaris.* Εἰπάτω τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμῆ κακως ακηκοεν; proxime Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δέησή σε κακως ακουσαντα τὸς ἐχθρὸς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Huc ſpectant, quae ſequuntur. Οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαιως ακηκοα; TAYLOR.

ἐγὼ καλῶς ἀκήκοα] Lege κακῶς ἀκήκοα, *male audiui*, i. e. vituperatus ſum. Dicit: in Areopago, quando de Homicidio quaeſtio fit, Formula iurisiurandi concipitur per hoc vſus eſt Theomneſtus, *quando mihi caedem patris mei exprobrauit*, δι' ἅπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim iurat ὡς ἔκτεινεν hunc vel illum Reus: Reus vero contra iurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notiſſima

κων, ὡς ἔκτεινε [30], διόμνυται· ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον [31] ἂν εἴη τὸν δόξαντα κτεῖναι

* ἀπο-

phrasis κακῶς ἀκέειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND.

Pro vulgari καλῶς dedi κακῶς.

30. ad primum ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, reus; ad secundum αὐτὸς.

31. οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui vt aliquid contuliſſe videatur ad emendandum, iſtud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum iudico, ſed loco moueri arbitror. Locus eſt laceratus et abſorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι· τὸν φεύγοντα * * * ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR.

οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε τὸν φεύγοντα διωμόσατο] Locus mire corruptus, inquit *Schottus*; qui voces τὸν φεύγοντα expunxiſſe contentus, nihil vltra addidit. Sed has voces, licet alio loco poſitas, poſtulat Argumentatio, quae ad certiſſimam, vt mihi videtur, huius loci reſtitutionem ducit. ea eſt haec: ἔκειν ἄτοπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα κτεῖναι, φάσκειν ἐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; *nonne igitur abſurdum foret, ſi Reus, qui demonſtratus fuit occidiſſe, diceret ſe non eſſe* ἀνδροφόνον *(homicidam,) quia Actor iurabat illum eſſe* ἀνδροκτόνον? *quod enim eſt inter haec diſcrimen* etc. Poſſis retinere οὐκοῦν, *igitur*, ſine Interrogatione: ſed iſtud viuidius eſt. De caeteris, vix dubitari poſſe puto. MARKL.

Ego locum hunc ſaltim ad tolerabilem et conuenientem ſententiam ſic reformaui, vt pro vulgari δείξαντα, ſufficerem δόξαντα, et ἀποφεύγειν adderem,

* ἀποφεύγειν, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα, ὧν ἔτος ἐρεῖ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν [32] Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω, εἰπόντι [33] σὲ ἐῤῥιφέναι

vtrumque de meo. Perabsurdum sit, eum, qui visus fuerit iudicibus caedem commisisse, quamquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolui, (ἀποφεύγειν, aut, si magis probes ἀξιῶν ἀποφεύγειν, postulare, vt absoluatur) ideo, quod actor in iure iurando affirmauerit, reum occidisse; κτεῖναι. nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non vsurpari, sed vocabulum ἀνδροφόνε.

32. αὐτὸ μὲν θέων κατηγορίας ἐδικάσω, εἶπέ τις σε] Sic vulg. Cod. *Steph.* et *Coisl.* αὐτὸς μὲν θέωνι. Lege itaque καὶ αυτος μὲν θεωνι κακηγορίας ἐδικάσω εἰποντι σε ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κατηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnis recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima, αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῳ εἰποντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR.

ἐδικάσω. εἶπέ τις σε ἐῤῥιφέναι etc.] Praecedentia recte emendarunt Viri Doctissimi, καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda — ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τε ῥίψαι ἀδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. *et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te ῥίψαι (abiecisse) clypeum: cum tamen de hoc verbo ῥίψαι in lege nihil dicatur, sed* etc. Clare Abbreuiator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ῥίψαι ἀ γέ-

ῥιφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι [34] ἐδὲν τῷ νόμῳ εἴρηται. ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν 18. κελεύει. ἐκὼν δεινὸν, ἐὰν μὲν [35] δέῃ σε, κακῶς ἀκέσαντα, τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, ἕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἐκλαμβάνειν [36]· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ

γραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. sic et ibi legendum puto, cum vulgo desit τὸ ῥίψαι, ex sensu et Lysia supplendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout postulat Coniunctio εἰ, et sequens ἀξιοῖς. et pro δεήσῃ σε forte δέῃ σε. MARKLAND.

33. εἰπόντι] sic dedi ex altero exemplo, pro εἴπέ τις.

34. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι κ. τ. λ.] Malo alite vsus est Criticorum princeps Salmasius, cum haec tractauit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι τὴν ασπιδα ἡ αποβεβληκεναι ἐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι est ipsissimum verbum iuridicum: Et hominem, quem alibi semper suspicere non sine aliqua reuerentia soleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere posse videtur. TAYLOR.

35. ἐκὼν δεινὸν ἐὰν μὲν δέῃ σε] sic dedi, pro vulgaribus istis. ἐκὼν δεινὸν, εἰ ὅταν μέν δεήσῃ σε. Postremum hoc δεήσῃ a Stephano profectum est. Aldus dederat δεῖ. vnde potius δέῃ debebat effici. Illa lectio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris esset, εἰ, in aliis, ἐὰν, in aliis ὅταν. Ego ἐὰν praetuli ex altero exemplo.

36. ἐκλαμβάνειν] sic exhibui rursus ex altero exemplo, pro λαμβάνειν, quod dederant Aldus et Stephanus tolerabiliter, λαμβάνεις Taylor de suo.

παρὰ τȣ̀ς νόμȣς εἴπῃς κακῶς, ȣ̓κ * ἀξιȣ̃ν[37] δȣ̃ναι
21. δίκην. πότερον ȣ̃τω σὺ δεινὸς εἶ, ὥςε, ὅπως ἂν βȣ́-
λῃ, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις; ἢ τοσȣ̃τον δύ-
νασαι, ὥςε ȣ̓δέποτε οἴει τȣ̀ς ἀδικȣμένȣς ὑπὸ σȣ̃ τιμω-
ρίας τεύξεσθαι; εἶτ' ȣ̓κ αἰσχύνῃ ȣ̃τως ἀνοήτως δια-
κείμενος, ὥςε ȣ̓κ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ'
24. ἐξ ὧν ἀδικῶν ȣ̓ δέδωκας δίκην, οἴει δεῖν πλεονεκτεῖν;
καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον[38]. ΝΟΜΟΣ. Εγὼ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι
ἡγȣ̃μαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τȣ̃τον δὲ οὕτω
27. σκαιὸν εἶναι, ὥςε ȣ̓ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα[39].

Z 2 βούλο-

37. ȣ̓κ ἀξιȣ̃ν] ſic dedi de meo, accommodans hoc quoque vocabulum illi infinitiuo λαμβάνειν vel ἐκλαμβάνειν. Vulgati dant ἀξιοῖς. Verum profecto tenenda hic eſt conſtantia, aut vtroque loco ſecunda perſona, λαμβάνεις et ἀξιοῖς, aut λαμβάνειν et ἀξιȣ̃ν infinitiui. Ego vero hos malui, tametſi altera quoque ratio vitio carebat.

38. καίτοι ἀνάγνωθι] Lege, καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, vt paulo poſt, καί μοι ἀνάγνωθι τȣ́τȣς τοὺς νόμȣς. et ita paſſim. Infra, ἄν πως ἀλλὰ νῦν: mallem, ἄν πως ἄρα νῦν, *ſi forte vllo modo nunc apud tribunal diſcat.* MARKLAND.

Non videtur lex περὶ τῆς κακηγορίας, de poenis maledicentium, ſed περὶ τȣ̃ ἀνδροφόνȣ de poenis homicidarum deſignari.

39. τὰ λεγόμενα] ſcil. ὑπὸ τȣ́τȣ τȣ̃ νόμȣ. vim et ſententiam huius legis non percipere. vel, diſputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges eſſe interpretandas, ſed ex deſtinatione legislatoris et ex natura rerum.

*βούλομαι ἔν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι· ἄν πως ἀλλὰ νῦν * γ' [40] ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῇ, καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος τοὺς παλαιούς [41]. ΝΟΜΟΣ. Δεδέσθαι [42] 30. δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ [43] ἡμέρας πέντε τὸν πόδα, ἐὰν*

μὴ

40. ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. οπως αρα νῦν. TAYLOR. Si quid mutandum ſit, malim ἄν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — *ſi nondum, at nunc ſaltim* — Verum videtur vulgata defendi poſſe, idemque dicere, atque *εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε ſi non citius, at nunc ſaltim.* Ego equidem γ' addidi de meo.

41. τοὺς παλαιούς] id eſt ſcriptos illo caſco, obſoleto ſermone priſcorum Atticorum. Conſultum duxit orator de hoc admonere ob inſequentia. alias potuiſſet etiam τοῦ παλαιοῦ dicere.

42. Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in *oratione Timocratea*, cuius fide adductus noſtrum, (id quoque videnti *Herald. Animadv.* III. 3.) emaculaui. Ο, τι ἐάν τις ἀπολέσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μή, τὴν δεκαπλασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκκῃ, vt mox monituri ſumus) τὸν πόδα πενθ ημερας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προϊμηση ἡ Ηλιαία. προϊμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ. Male in duas leges diſpertitur *Demoſthenicam* et *Luſiacam Petit. Legg. Attic.* TAYLOR.

43. ποδοκάκῃ] ſic vulg. admonuit *Moſchop. π. σχεδ.* p. 82. vocem hanc per duo κκ eſſe ſcribendam. Ποδοκάκκη διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita ſcribunt. *Theonem*, quoniam locum inſigniſſimum habet in *Progy-*

μὴ [44] προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία [45]. Η ποδοκάκκη αὕτη

ἐστὶν,

mnasm. adferre imprimis lubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ἢ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἡ ποδοκακκη καὶ ἡ ἡμεδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίε, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ τινὲς ἔτως ἐξηγῆνται,

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita *Harpocr.* Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ ἔτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημενε τῷ ἑτέρῳ κάππα, ποδῶν τις κάκωσις ἔσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσέας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήςε, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τὄνομα. φησὶ γὰρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quae verba lucem adfundent *Hesychio.* Nam idem velle videtur, sed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiscari licebit, quod per duo κκ scribitur, ἤτοι παρεμβεβλημένε τῷ ἑτέρῳ, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. Qui *Varinum* de hac voce consulet, inueniet vnum articulum, quasi vestem, ex diuersis et hinc inde sumptis pannis consutum. Sed idem emendabit *Glossas Nomicas.* Quarum haec sunt verba. Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τὲς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχεσιν (vel συνέχεσι) ὃ παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται κῆσπος. Aliud est Κῆσπος. Lege ex *Varino* κήππος. Quas turbas dedit *H. Steph.* in *Thesauro*, qui putat ex hoc loco male intellecto *Lysiam* distinxisse inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγορεῖ, ὅτι ἐκ ἐν τῇ ποδοκακκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξυλῳ. TAYLOR.

44. μὴ] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a Tayloro nulla de causa vitiatam et cum μὲν mutatam. Oritur hic e loco Demosthenis dubitatio,

ἐστὶν, ὦ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται 46 ἐν τῷ ξύλῳ δεδέ-

ferendumne sit, an expungendum illud μὴ. Nil interesse arbitror, sed vtrumque posse probari. In Lysiae loco μὴ exhibente, haec obtinet sententia. vincitor, nisi si quid praeterea mulctae poenaeue superaddiderit Heliaea. Quod si sit, praeter carcerem, etiam haec poenae accessio a damnato erit repetenda. In Demosthenico autem, μὴ omittente, istaec. praeter restitutionem rerum furto ablatarum, si carceris poenam adhuc irrogarit Heliaea, hanc quoque sons dato. Hanc autem poenae accessionem quicunque scisscere voluerit, eius rei ius ipsi esto. Nobis in eiusmodi discidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos sumus, quid olim legislator vere scriptum reliquerit, vtraque lectione cum sententia conueniente?

45. ἡ ἡλιαία] μηλιαία *Coisl.* De tribunali hoc vid. *Poll.* VIII. 7. *Harpocr.* in v. *Meurs. Areopag. c.* 11. Restitui debet apud *Antiph. π. τ. χορευτ.* Ελεξε μὲν γὰρ Φιλοκράτης ὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτῷ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακὸν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ηλιαιαν. TAYLOR.

46. καλεῖ] sic vulg. lege καλεῖται ex *Harpocr.* in v. Ποδοκάκκη, modo adlegato. TAYLOR.

ὃ νῦν καλεῖ] Lege καλεῖται. Harpocration, hunc locum citans; ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκη, seu ποδοκάκκη, vide, quae habet Doctissimus *Hemsterhusius* ad Pollucis VIII, 7. segm. 72. Εν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, vt Actor. XVI, 24. τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήσῃ ἡ ἡλιαία· Scribe, προτιμήσῃ, *mulcta pecuniaria puniat.* Pollux VIII, 5. segm. 21. de Verbis, quae *poenam* significant: τὰ δὲ ῥήματα,

δεδέσθαι. εἰ ἔν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἕνδεκα κατηγορεῖν, ὅτι ἐκ ἐν τῇ ποδοκάκ-
33. κῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, ἐκ ἂν ἠλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; Λέγε ἕτερον νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἐπεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα [47] τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν. Τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαν-
36. τα, ὀμόσαι ἐστί· τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Οἷς δὲ ἀπείλῃ [48] τῇ θύρᾳ [49],

τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, etc. προσιμᾶν, ἐπιτιμᾶν etc. Demosthenes adu. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προσιμήσῃ ἡ ἡλιαία. ita habet edit. *Herwag.* p. 510. mendose forte, pro ἐὰν μὴ προσιμήσῃ, vt apud Lysiam. MARKLAND.

47. ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitus atque ὁρκήσαντα. Corrigendus *Harpocr.* Ἐπιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὁρκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. *Cantab.* επιορκησαντα. Qui si non iussisset, iubet tamen hic locus *Lysiae.* TAYL.

48. ἀπίλῃ] sic vulg. ἀπίλει *Ald.* ἀπίλει τὴν θύραν *Coisl.* Nihilo rectius. Pro ἀπίλειν απειλειν vult doctissimus *Valesius* ad *Maussacum* (aliquantulum adiuuat Cod. *Harpocr.* MS. *Cant.* vbi sedes vocis Απίλλειν est inter Απατούρια et Απειπεῖν.) Deriuatur enim ab εἴλειν. Hesych. Εἴλη, εἴργη, κωλύη. Εἰλόμενον, Suid. Εἴλει. εἴργειν, κωλύειν, εἰργόμενον. Παλαια ἡ λέξις. TAYLOR.

49. Τῇ θύρᾳ] Opinor, Τὴν θύραν. Sequitur: Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: Τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπείλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, Τὸ ξάσιμον τοῦτο. et, νῦν ὀνομάζεται, vt veriu praecedenti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notaui Orat. VIII. M.

ἔνδον τῆ κλέπτε ὄντος. Τὸ ἀπείλεαν τὸ ἀποκλείειν [50] νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τῆτο [51] διαφέρον. Τὸ ἀργύριον ἑάσιμον [52] εἶναι, ἐφ' ὁπόσῳ ἂν [53] βέλη- 39.
ται ὁ δανείζων. Τὸ ἑάσιμον τῆτό ἐστιν, ὧ βέλτιστε, ἀ ζυγῷ ἰσᾶναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὁπόσον ἂν βέληται. Επανάγνωθι τετὶ [54] τῆ νόμε

τὸ

Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem eſt atque διὰ τῆς θύρας. *Ianua* excludere, h. e. per ianuam, adminiculo ianuae intercedentis et oppoſitae.

50. τὸ ἀπείλεαν τὸ ἀποκλείειν] videtur legendum τὸ ἀπείλεαν ταὐτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται.

51. διὰ τῆτο] ſubaudi ὅτι μὴ ταὐτόν ἐστι κατὰ τὸν φθόγγον.

52. Στάσιμον] Στάσιμον, vt videtur, apud veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod voluit *Heſychius*, atque adhuc vult, ſi ſuppetias feramus. Στασάμενον. δασυνάμενον. Labes. Lege δανεισαμενον. Explicat quodammodo in Οβολοσάτης. ἐβολοσάτας τὰς δανειστὰς ἔλεγον. ἐδίδεν δὲ ταδημῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοσάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἰσάνειν (ἰσᾶναι) φασίν. Vid. in Ισάμεθα. Ισάνειν. Ισασθαι. TAYLOR.

53. ἐφ' ὁπόσῳ ἂν] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a codicibus mſts confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, qui ἐφ' ὁπόσον dedit. Non dicitur ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, ſed ἐπὶ μεγάλῳ. ἐπὶ in talibus conditionem indicat, *vt detur* foenus, (nam in ἐφ' ὁπόσῳ ſubauditur τόκῳ) quantum creditor poſtulet et ſibi depeciſcatur.

54. τετὶ τῆ νόμε] Scribe, τετεῖ τῆ νόμε, vt Αγοράτε τετεῖ Orat. XIII. et alibi ſaepe. Vide Dionyſ. Halicarnaſſenſem περὶ Συνθέσ. Ονομ. ſegm. VI. vbi Demoſthenes laudatur, quia, ταχαζόμενος τῆς συνθέ-

τὸ τελευταῖον· Οσαι 55 δὲ πεφασμένως πωλῶνται,

Z 5 καὶ

σεως, dixit τετονὶ pro τῶτον. Quae sequuntur ita distingue ac lege: ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλῶνται· Καί. Οἰκῆος (Harpocration οἰκέως) τὴν βλάβην καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Istud καὶ non est pars Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem Transitio. Pari plane modo peccatum esse puto Lucae XXI, 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μϐ, λέγοντες· Οτι ἐγώ εἰμι· Καί· ὁ καιρὸς ἤγγικε. haec vltima vulgo confunduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quasi essent Christi verba in sua persona loquentis; cum reuera sint ea, quibus vsuri essent Impostores, Libertatem sectatoribus suis promittentes, et, *Nunc Tempus* esse, praedicantes. Sic et Matt. XI, 19. Καί· Εδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. vbi post καὶ repetendum est λέγουσιν, vt paulo ante. sensum verborum optime explicat istud Saluiani Massilienses lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis secta est, quales et sectatores.* Vulgo haec confunduntur, καὶ ἐδικαιώθη etc. MARKLAND.

Admisi in textum Marklandi coniecturam, τετεῖ, pro vulgari τετὶ. *huius legis*, quam tibi iam trado recitandam.

55. ὅσοι] Sic vulg. Lege οσαι ex *Plutarch.* in *Solone.* Monuit *Petit.* LL. *Attic. lib. 6. tit. 5.* Agit Lex de mulieribus, quae palam prostant et quaestum corpore faciunt, οσαι πεφασμένως πωλῶσι, h. e. vt interpretatur noster legum peritissimus, ὅσαι φανερῶς βαδίζουσιν. Atque itidem *Plutarchus* ἐμφανῶς φοιτῶσι: Et recte. Πολεῖσθαι (lege Πωλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλακις φοιτᾶν. Hesych. Vel vt explicat *Didymus* apud *Harpocr.* ὅσαι φανερῶς πορνεύουσι. Πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. Vid. *Hesych.* in

καὶ οἰκῆος [56] καὶ βλάβης τὴν δέλην εἶναι ὀφείλειν.

προσ-

Πῶλος. *Brodaeus* ad *Euripid. Rhes.* 261. *Varin.* in Πωλεῖται (*Harpocrationem* ipsum non moror, qui Πωλῆνται proprie dici velit pro Venditare.) Verum de his meretriculis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δέλην εἶναι ὀφείλειν. Hoc est secundum mentem *Petiti. Eas vel seruorum iniuriis obnoxias esse, eisqu parere iubet lex.* Quae si vera sint, nae tu inclementer nobiscum egisti, *Lysias*, qui in Ποδοκάκκη, in Επιορκήσαντα, Δρασκάζειν, Απείλειν, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen expromptisti; in his autem, quae quanta quanta sint, nihil nisi tenebrae sunt, nos nouos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate peruenit, plane destituisti. Potuimus profecto de Ποδοκάκκη diuinando, inuestigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δέλην, quod nos *iniuriis esse obnoxiam* nemini iurato, praeter te vnicum, crediderim. Legit igitur Schottus καὶ οἰκῆος καὶ δελης τὴν βλαβην εἶναι ὀφείλειν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δικην εἶναι ὀφείλειν. Ego cum *Herald. Animaduers. in Salmas.* V. 8. iudico haec ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, vt velit idem homo, esse depraua ta. Duae igitur leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

Οσαι πεφασμενως πωλουνται, καὶ
Οικηος και δελης την βλαβην οφειλειν.

Est enim omnino aliquid huiusmodi. TAYLOR.

56. οἰκῆος] *Ammonius* in Οἰκότριψ. Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γαρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. Παρὰ δὲ Σολωνι εν τοις αξοσιν Οικευς κεκληται ο Οικοτριψ. TAYLOR.

42. Προσέχετε τὸν νῶν. Τὸ μὲν πεφασμένως, ἐξὶ φανερῶς· πωλεῖσθαι δὲ [57], βαδίζειν. τὸ δὲ οἰκῆος, θεράποντος. πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐξὶν, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀλλ' εἰ μὴ σιδηρᾶς [58] ἐξὶν, οἶομαι αὐτὸν ἔννεν γεγονέναι [59], ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταὐτά ἐξὶ

Suſpicor ſic reſtaurandam hanc legem. Οικῆος βλάβην τῆς δέλης διπλῆν ὀφείλειν. id eſt ὄφλειν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δέλε βλαπτομένε, ἢ ὑπὲρ δέλης βλαπτομένης. mulctam pro ſeruo pendendam, eoque generis honeſtioris, vrbano, nam is eſt ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων) vbi laeſus ille fuerit, duplam eſſe debere mulctae pro ancilla pendendae laeſa, (ſordidiore inprimis et contemtiore.) τῆς tum non cohaerebit cum δέλης, ſed cum omiſſo, ſed ſubaudiendo, βλάβης. quaſi dixiſſet διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δέλης βεβλαμμένης.

57. πωλεῖσθαι] πολεῖσθαι. Scal. Credo auctoritate *Heſychii*. Quae in hoc loco, vt paulo ante vidimus, nulla eſt. TAYLOR.

58. εἰ μὴ σιδήρε ἐξὶν] *Stephanus* ἐκ σιδήρε. Propius mihi videtur σιδηρᾶς ἐξιν. Philo de Ioſepho p. 362. προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηρᾶς ἐγώ; MARKL.

Ceſſi auctoritati codicum mſtorum magis, quam virorum doctorum, vt σιδηρᾶς darem, pro vulgari σιδήρε, quod alias non mouiſſem; quippe quod nil habet, quod minus probetur.

59. ἔννεν] εὖνεν *Ald.* Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννεν. Solus tamen Scal. οἶομαι αὐτὸν ευ νυν εγνωκεναι. TAYLOR.

ἔννουν γεγονέναι] fortaſſis νῦν γε eſt interponendum. nunc tandem aliquando ſapere incipere vel incepiſſe. ἔννες γεγονέναι pro συνιδεῖν et ἐγνωκέναι dictio eſt paulo rarior inuentu.

τά ἐστι νῦν τε καὶ πάλαι· τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις 118.1.
τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν καὶ πρότερον. δηλώσει
δὲ [60]. οἰχήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ τῦ βήματος σιω-
πῇ. εἰ δὲ μὴ, δέομαι ὑμῶν [61], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰ
δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμεμένες, ὅτι πολὺ μεῖ- 3.
ζον κακόν ἐστιν, ἀκέσαντα [62] τὸν πατέρα ἀποβε-
βληκέ-

60. δηλώσει δὲ] scil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμῦ μεμάθηκε.

61. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμεμένες] Licet obuium sit ἐνθυμεμένων, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innouandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνεντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, etc. Infra, hac ipsa, quae sub manum est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμων δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστε, ἐνθυμεμενες, ὅτι etc. vbi eadem verba. Dinarchus κατὰ Δημοσθένες p. 104. ἃ προσεκτέον ὑμιν ἐστι τοῖς τέτων λόγοις, εἰδοτας ὅτι etc. Andocides adu. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρων, φυλάττεσθαι πολιτῶν τὰς ὑπεραυξομένας, ἐνθυμεμενες ὑπὸ τῶν τοιέτων τὰς τυραννίδας καθισαμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἐδόκει ημιν ἀναθεμενες τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων, etc. Denique, ita scribit Paulus Ephes. I, 18. δώη υμιν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμενες etc. Sequitur: ἐνθυμεμένους, ὅτι πολὺ μεῖζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime *Schottus*, τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreuiator. pro ἀκέσαντα vero, legendum ἀκέσαι τὸ. MARKLAND.

62. ἀκέσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] „Hic locus „est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse

βληκέναι. ἐγὼ γᾶν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρριφέναι [63], ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα [64]. ἕτος ἓν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ [65], ἐλάττονος

»ἀκέσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. Id omnino patet ex sequentibus.« Palmer. Ita Schott. Non solum patet ex sequentibus, sed ex oratione sequenti. Βοηθήσατε ἓν μοι, ἐνθυμέμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τον πατερα απεκτονεναι η την ασπιδα ῥιψαι. TAYLOR.

Constat hic aliquid deesse, quod quid sit, facile sententia ipsa subiicit. Aut hoc modo: ἀκέσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἀπιέναι καταγνωσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grauius malum esse, te damnatum e iudicio discedere, quod probrum parricidae merito tibi obiectum audieris, quam si discedas e iudicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata sit scuti abiectio. Aut etiam sic ἀκέσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκέσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grandius malum est, si tu inimicum ulcisci nequeas eum, qui te caedis in patre tuo tua manu commissae insimularit, quam illum, qui te dixerit scutum abiecisse.

63. post ἐρριφέναι videtur δοκεῖν abesse. me eum videri, qui scuta, quotquot sunt, omnia abiecerim.

64. περὶ τὸν πατέρα] num πρὸς τ. π. est quidem hoc vsitatius. nisi sic scripsisse nobis persuadebimus oratorem. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμὲ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. quam vobis eam de me opinionem insidere, me potuisse tantum facinus in patre committere.

65. τῇ αἰτίᾳ] scil. ἐφ' ᾗ διεβέβλητο, crimine cum teneretur eo, cuius insimulatus fuerat, scuti puta abiecti,

τονος δὲ ὅσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, ἃ μόνον ὑφ' ὑ- 6.
μῶν ἠλεήθη, ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα [66] ἠτί-
μωσεν. ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαν-
τα [67], ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ σώσας τὴν ἀσπί-
δα, ἀκηκοὼς δὲ ὅτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα,
μεγίστης δὲ ὅσης μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀποφεύξε- 9.
ται [68], τούτῳ δ' ὀδενὸς ἀξίας [69], εἰ κακηγορίας ἁ-
λώσε-

66. τὸν μαρτυρήσαντα] scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abiecti testimonium aduersus Theomnestum praestiterat.

67. ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] id est ἀποβεβληκότα τὴν ἀσπίδα.

68. εἰ ἀποφεύξεται] Insulse Schott. εἰ μὴ ἀποφευξοῦμαι. Quod sequitur, licet correxit Steph. *Aldinum* exemplar ἄξιος εἰ, est etiamnum mendosissimum. Forte τούτῳ δ' ὀδενὸς ἐξ ἴσου εἰ κακηγορίας (Cod. noster solito errore κατηγορίας) ἁλώσεται. Vbi punctum quoque est mutandum. TAYLOR.

69. τούτῳ δ' ὀδενὸς ἀξιώσει εἰ κατηγορίας ἁλώσεται] Vereor, vt hic *Stephanus* in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οἴκοθεν. Antiqua Lectio, vt Ipse in margine notat, erat ἄξιος εἰ: pro quo Ille admisit in contextum ἀξιώσει. quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione, τούτῳ δ' ὀδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἁλώσεται: *cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit*: Mors vel exilium: *huic vero paruum, si conuitii damnatus fuerit;* nempe, quingentae drachmae. συμφορὰ ὀδενὸς ἀξία, est calamitas parua et *vili aestimanda;* quae paruo taxatur: qualis erat mulcta τῶν κακηγορούντων, ϛοο tantum drachmae. Sic ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος, apud Iso-

λώσεται· ἐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτῦ λήψομαι; τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον, ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ' ἐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε· ἀλλ'
12. ὅτι βελτίων [70] καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' ἐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι; ἀλλ' ἐχ ἕτος ὁ λόγος [71] ἐν τῇ πόλει * κατεσκέδασται [72]. ἀνα-

μνήσθη-

cratem Orat. de Bigis: *inimicus minoris momenti.* ζημία μικρὰ καὶ ἀδενὸς ἀξία, *multa parua et nullius momenti.* Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλοῦ ἄξιον, Andocidi Orat. I. et Noſtro XI. XII. et paſſim. Tollenda vero plena Diſtinctio poſt ἀλώσεται, et ponenda minima: pendet enim adhuc ſententia, quae incepit ab iſtis, ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς, — ἐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτῦ λήψομαι; MARKLAND.

Correxi locum hunc ad mentem Marklandi.

70. βέλτιον] βελτίων. Ita lege cum Schotto. TAYL.

βέλτιον καὶ ἐκ βελτιόνων] Pro βέλτιον recte *Schottus* βελτίων. vſitata Oratoribus Formula. Demoſthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τότε, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adu. Androtion. ἑαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

71. λόγος] poſt vocabulum hoc videtur περὶ ἐμοῦ deeſſe, aut περὶ ἡμῶν. de me et de Theomneſto.

72. κατεσκεύασται] Emenda ex Abbreuiatore, καὶ ἔσπαρται. ille habet διέσπαρται, quod idem eſt. λόγος ἔσπαρται, Ariſtophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropaed. lib. V. ἕτος ὁ λόγος πολὺς ἤδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀταλαίπωρον· ἐκεῖνος (λόγος) διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 548. Mox, pro δῶρον, recte *Schottus* δωρεάν. MARKLAND.

μνήσθητε δὲ, ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν [73] ἐκείνην δωρεὰν [74] αὐτῷ δεδώκατε· ἐν ᾗ τίς ἂν ἐλεήσειεν 15. Διονύσιον, τοιαύτῃ μὲν συμφορᾷ περιπεπτωκότα, ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένον· ἀπιόντα δὲ ἀπὸ τῆς δικαστηρίας, καὶ [75] λέγοντα, ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἵημεν στρατείαν ἐστρατευμένοι, ἐν ᾗ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώσαντες τὰ ὅ- 18. πλα, ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν ἐαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν, ἢ οἴκαδ' ἐλθόντι τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκέσαντα Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους, 21. συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατρὸς ὄντως * αἰσχρὰν αἰτίαν ἀκηκοότι [76]; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε,

Dedi de meo κατεσκέδασαι. *Sparsus est.* Sic dudum ante emendaueram, vt e prima editione mearum ad Lysiam animaduersionum p. 49. constare potest, quae editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendauerat nescio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo.

73. μεγάλην καὶ καλὴν] est amara cauillatio.

74. δῶρον] sic vulg. δωρεαν. Schott. PALMER.

75. καὶ λέγοντα] malim καὶ abesse.

76. ἀκηκοότος; πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας κινδύνους etc.] Lego, ἀκηκοότος; ὃς

γησε, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας κινδύνας μεθ' ὑμῶν ἐκιν-
24. δύνευσε· καὶ ἔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνε σῶμα
ὑποχείριον ἐγένετο, ἔτε τοῖς πολίταις ἐδεμίαν πώ-
ποτε ὤφλεν εὐθύνην· ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξή-
κοντα [77], ἐν ὀλιγαρχίᾳ [78], δι' εὔνοιαν τῆ ὑμετέρου
πλή-
πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλὰς δὲ καὶ μεγαλας κιν-
δύνας μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreuiator: εἰς ἄνδρα,
ος πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγησε, πολλὰς (l. πολ-
λάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν κεκινδύνευκε. Amittebatur ὃς in
praecedente syllaba τος. Caeterum πολλὰς καὶ μεγά-
λας κινδύνας, vt Orat. XII. πολλῶν δὲ καὶ μεγαλων κιν-
δυνων ὑπαρξάντων. et ita saepe. Demosthenes Orat. in
Epist. Philippi: πολλὰς πόνες καὶ κινδυνες μεγαλους
ὑποσῆναι. Retineri tamen potest καὶ ἄλλας. Vide
ad Dion. Halicarnassensis *Lysiam* notata. Mox distin-
gue: ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἐν ὀλιγαρ-
χίᾳ, δι' εὔνοιαν τῆ ὑμετέρᾳ πλήθες, ἀπέθανεν. Se-
cunda, ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ
ἑξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diuersi-
tates Χρονικὰς esse ab Lysia. MARKLAND.

Olim sic legebatur h. l. ἔτως αἰσχρὰς αἰτίας ἀκη-
κοότος. πολλάκις. Possit pluralis pro singulari posi-
tus ferri, praesertim in eiusmodi re, vbi orator affe-
ctus ciere contendit, ausus tamen sum, nescio an sa-
tis circumspecte, αἰσχρὰν αἰτίαν dare. Verum de
ἀκηκοότι, ὃς, quod e vulgari ἀκηκοότος effeci, haud
poenitet. neque enim de hoc superesse potest dubitatio.

77. ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα] ἑβδομήκοντα in oratione
altera. TAYLOR.

78. ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ] ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθα-
νεν sine commate. Nam in sequenti oratione ὑπ' ὀλι-
γαρχίας ἐτελεύτησε. Et supra ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριά-
κοντα ἀπέθνησκε. TAYLOR.

πλήθες ἀπέθανεν, ἆρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκεῖνος κακῶς 27. ἀκηκοότος; τί γὰρ ἂν τότε ἀνιαρότερον 79 γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν παίδων· ἔ ἔτι καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες· δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνα-

79. τί γὰρ ἂν τότε ἀνιαρώτερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν etc.] Putares ſuperfluum eſſe vel τότε vel ἢ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. ἐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τοτων, η πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. vbi τότων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τοτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, η τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι τοὺς αὑτῶν; Qui locus huic eſt ſimillimus. MARKLAND.

80. πρὸς τοῖς ὑμετέροις] ἱεροις adiiciendum eſſe cenſet cl. *Waſſius*. Eam vocem conſeruauit oratio altera. TAYLOR.

πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνάκειται] Lege, πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται, *in temp'is veſtris ſuſpenduntur*. Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Iſaeus de Haered. Dicaeog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antiſthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς Θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter ſimilitudinem cum praecedentibus τεροις. MARKLAND.

Vt ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror eſſe. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Athenienſi accommodatius eſt; ſcil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata ſunt prope monumenta veſtrae virtutis, h. e. in templis ve-

ἀνάκειται· τὰ δὲ τέτε καὶ τῦ τέτε[81] πατρὸς τῆς κακίας, πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων[82]; ἔτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσῳ μείζες εἰσὶ, καὶ νεανίαι τὰς ὄψεις, τοσό-
33. τῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι. δῆλον γὰρ, ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς[83] ἐκ ἔχεσιν. ἀ-

ftris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solum actoris patrem, id quod inuidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod inprimis facit ad conciliandam actori iudicum gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius.

81. καὶ τὰ τέτε] sic vulgati. dedi καὶ τῦ τέτου. vbi τῦ ad πατρὸς refertur.

82. πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] scil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς. monumenta ignauiae, qua nobilitati sunt hic Theomnestus eiusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam vbi illi tropaea erexerunt, ibi suspenderunt quoque scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, vt ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείοις τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad huiusmodi auctores breuitatis in dicendo studiosos afferendus domo est sensus communis et aequitas animi, vt sententias ipsis ne affingamus, neue obtrudamus inuitis, absurdas, eorumque propositis repugnantes, cum videantur ex ipsorum dictione exsistere, sed, si quae implicate, inconcinne, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus.

83. τὰς δὲ ψυχὰς ἐκ ἔχεσι] varie tentaui hunc

κέω δ' αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον τρέπεσθαι [84], ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ [85]. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὁ νομο- 36.
θέτης

locum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (scil. corporibus) ἐκ ἔχεσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν ἐκ ἔχεσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam si sit qui defensum eat, ei dicendum erit, subaudiri e praemissis νεανιῶν debere, ac si dictum sit, τὰς δὲ νεανιῶν ψυχὰς ἐκ ἔχεσι. quod vereor ne durum sit atque improbabile.

84. ἀκέω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν: in Futuro. M.

85. Διονυσίῳ] Ex *Lysitheo*, vt olim monui, prodit, vt vides, amice lector, *Dionysius*. Credo antiquos non vocum *elementa* in hominibus compellandis religiose trutinare, sed ad *significatum* potius siue Etymon animum aduertere. Ita Sophocles ab aliis *Sophili*, ab aliis *Diphili*, et deinde ab aliis *Theophili* filius dicitur, non Codicum errore, sed veterum circa eas res inconstantia. Idem enim valet *Theophilus*, *Diphilus* et *Sophilus*. (Sophili nomen in memoriam reuocat turpissimam hallucinationem, quam in lexico *Varini Camertis* nuper recudendo admisere Bibliopolae Veneti. Bibliopolae, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operae impendisse nullus credo. Ecce autem Αντιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων, Φιλοσόφῳ μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς Φυλῆς δὲ Ραμνούσιος. Lege ex *Harpocr. Suid. Plutarch. Photio* ceterisque, Αντιφῶν εἷς τῶν δεκα ῥητόρων, Σωφίλῳ μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς Φυλῆς δὲ Ῥαμνούσιος. Mi homo! pene verba mendis aequasti.) Redeo autem. Hinc oritur discrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim sonat *Dionysius* ac *Lysitheus*. Vocatur enim Bae-

Θέτης ἐδεμιᾷ [86] ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα [87], ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἐσιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δὶς ἤδη περὶ τέτε μεμαρτύρηκα. ἐ γάρ πω ἤδειν, ὅτι ὑμεῖς τὲς μὲν ἰδόν-

39. τας [88] τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλεσι συγγνώ-

μην

chus Λύσιος θεός. *Hesych.* Λύσειοι (f. Λύσιοι. Vid. *Suid.*) τελεταὶ. ἔτως ἐλέγοντό τινες τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ Λυσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. *Sympos.* 7. *Sap.* Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τά τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λυσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. Pausan. *Boeotic.* Πρὸς δὲ ταῖς καλεμέναις πύλαις Προιτίοις θέατρον ᾠκοδόμηται, καὶ ἐγγυτάτω τῷ θεάτρῳ Διονύσε ναός ἐσι ἐπίκλησιν Λυσιου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτες ἄνδρας ἐχομένες ὑπὸ Θρᾳκῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Αλιαρτίαν ἐγίνοντο, ἐλυσεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναί σφισι τὲς Θρᾷκας παρέδωκεν ὑπνωμένες. Add. *Plutarch. Sympos.* 3. et 7. Eodem credo spectare nomina alia. *Liaeus*, *Liber.* Ελευθέριος. Cognatus fere λυσιμελὴς ὕπνος.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HVMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.
Lindauii Heluetiorum.

TAYLOR.

86. ὁ νομοθέτης ἐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] Lege, ἐδεμίαν: et ita Abbreuiator. MARKLAND.

Bene habet ἐδεμιᾷ *nulli iraę*, h. e. nulli iniuriae per iracundiam oblatae, quacunque tandem e causa exorta fuerit illa iracundia.

87. τὸν λέγοντα] videtur κακῶς interponendum esse.

88. ἰδόντας] Theomnestum puta scutum abiicien-

μην ἔχετε. περὶ μὲν ἓν τούτων οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγών μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ, φόνου φεύγω τὸν πατρός. ὃς μόνος, ἐ- 42.
πειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι, καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς [89] ὀμωμόκατε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΣ[1].

Ὅτι μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν [2] ἀπεκτονέναι, πολλοὶ συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυρῆσι δέ μοι

tem. Verum tamen duriuſculum hoc cum videatur eſſe, malim duo illa vocabula μὲν ἰδόντας in vnum μένοντας contrahi, aut ſic legi τὲς μὲν μένοντας. ſcil. ἐν τοῖς ὅπλοις, vel ἐν τῇ μάχῃ.

89. οἷς] proprie dicendum fuerat ᾧς. verum accommodauit caſum, pro more, caſui proximo ſuperiori.

1. Δευτερος] λογος δεύτερος. *Coisl.* Scal. ad oram ſui exemplaris, ἔτος ὁ λόγος ἀδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρου ἐστί. Iamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur haecce oratiuncula, neque hic

μοι 3· ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ
6. τριάκοντα· ἐξ ἃ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τε-
Aa 4 τί. Φαί-

quidquam exſpectabis dici, quod non dictum ſit prius. TAYLOR.

Supra dixi ſpuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile perſuaſerit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, niſi vbi paullum immutare Explicationis cauſſâ, vel pro libitu ſuo, exſcriptori viſum fuerit. At quare Cramben ſuam repeteret Noſter, ſine vlla vel minima ad Accuſationem acceſſione, vel Epilogo? Mihi non dubium eſt, quin Studioſi cuiuſpiam hoc ſit opus, Exercitationis et μελετήματος cauſſâ in Epitomen redigentis praecedentem Lyſiae Orationem. MARKLAND.

2. ἔφασκον] Corrige εφασκεν ex oratione antecedenti. TAYLOR.

ἔφασκον] Lege, ἔφασκεν, vt in ſuperiori. MARKL.

3. καὶ μαρτυρῶσι κ. τ. λ.] καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι, ὅτι ἀ πεποίηκα. Steph. Aliud iubeo. Scilicet poſt πεποίηκα, vel ex genio linguae vel ex vitio librarii ſupplendum eſt δῆλον, aut aliquid ſimile. *Eum haec dixiſſe, teſtimoniis veſtris comprobatum eſt:* ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, δῆλον· ἔτη γὰρ κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι· ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ τριάκοντα] *Stephanus* coniicit, καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι, ὅτι ἀ πεποίηκα. Sed nihil mutandum, praeter diſtinctionem: καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι. ὅτι δὲ ἀ πεποιηκα· ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ ἃ δ' ὑμεῖς etc. *Stephani* Coniectura fallidicum inducit. Iudices enim, quos appellat et ad quos prouocat Orator, non potuerunt teſtari eum *non occidiſſe* Patrem ſuum: ſed teſtari potuerunt ſe audiuiſſe Theomneſtum

τί. Φαίνομαι ἓν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὥς γ' ἐδ' ὅ, τι ὀλιγαρχία ἦν ἤδειν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν οἷός τε ἦν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεξέρησεν ἡμᾶς. ἴσως δ' ἐρεῖ, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾶν λέγειν· ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων + διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ὁπόσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσι· καὶ ὅσοι ἀνδροφόνοι τινὸς, καὶ ἀπεκτόνασι τοῦτον. πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δή που ἐάν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλέσῃ[5], ὑπόδικός ἐστιν.

9. 12. 15.

hoc illi obiicientem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem *Stephanum* fefellit βραχυλογία ista, ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα: vbi subintelligendum est δῆλον, *patet*, vel ἀποδείξω *demonstrabo*, vel aliquid eiusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαέτης, quam Lysiae τρισδεκαέτης, nescio. MARKLAND.

4. ἔργων] τούτων in orat. praeced. TAYLOR.

5. καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν] Supra monui legendum καλῇ σε. Coaluerant voces, vt apud Pollucem VIII, 9. segm. 88. καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι: vbi non recte legitur δικασὰς ἀπὸ. nisi sit error Operarum. Sic et in Suida: Ἄβρος λειμὼν καινότερος καὶ

18. ἐστιν. ἐὰν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα τύπτοι [6], ἀζήμιος ἔσαι. καὶ εἴ τις εἴπῃ ῥίψασπιν, ἀθῷος ἔσαι. τὸν γὰρ νόμον, ἐάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι, ζημίαν τάττειν, ἀλλ' ἐκ ἂν τις ῥίψαι φῇ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν καὶ τῶν ἕνδεκα
21. γενόμενος, ἐκ ἂν ἀπεδέχε τὸν ἀπαγόμενον, ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος [7] ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. εἰ μή τις [8] παῖδ' ἐξῆγεν ὡς

ἀνδραεὐθαλὴς· scribe, καὶ νοτερὸς, *et humidum*. Pro ἐστιν verius puto ἔσαι, vt ἀζήμιος ἔσαι, et ἀθῷος ἔσαι. MARKLAND.

6. τύπτοι] *Stephanus*, τύπτειν εἴπῃ, vel, τύψαι λέγῃ: ad Sensum recte: ad vestigia vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴποι: quod confirmat Lysias, εἴποι ὡς ἔτυπτες. MARKLAND.

7. ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον] Lego, εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον: ex Lysiae istis, εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι. Hoc pacto vterque idem dicet: sed breuius, et pro instituto suo, Pseudo-Lysias. MARKLAND.

8. εἰ μή τις κ. τ. λ.] Corrigenda haec ex superiori. TAYLOR.

εἰ μή τις παῖδ' ἐξῆγεν] Iterum ex Lysia corrigendum, μηδ' εἰ τὴν παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδραποδιστὴν, sc. ἀπεδέχε ἄν. Ille ita: ἐδ' εἰ τὴν παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, ἐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Luderet, inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδραποδιστὴς, quia in seruitutem non deduxi vel abduxi ἄνδρα *virum*, sed τὴν παῖδα *puellam*. quasi aliquis diceret, Non sum *Parricida*, quia non *patrem* occidi, sed *fratrem* tantum. Atqui vt *Parricidii actio non solum in*

ἀνδραποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ [9] οὐ γέγραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβλη- 24.
κέναι. πῶς οὖν [10] οὐ δεινὸν, ἐὰν μή τις γε εἴπῃ [11] τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἄξιον δοῦναι

eum dabatur, *qui* parentem *interemisset*, *sed et in eum*, *qui* fratrem *occiderat*, (Isidorus Orig. V, 26.) sic et ἀνδραποδιστὴς erat non solum qui *liberum virum*, sed et qui *seruum* vel *seruam* (*serua* enim comprehenditur sub *seruo*) alienam abduxisset, Pollux Onomast. III, 8. segm. 78. Horum vero poena erat Mors, si confiterentur, vel conuincerentur. vnde Agorati frater ob tale delictum vltimo supplicio afficiebatur, vt narrat Noster Orat. XIII. MARKLAND.

9. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται] Supra monui legendum, καίτοι τὸ ῥίψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lysias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri suppetias fert. MARKLAND.

10. Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe mecum. Πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν μεν τις σε εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ αξιουν δοῦναι δίκην. TAYLOR.

11. ἐὰν μή τις γε εἴπῃ] Lege et distingue; ἐὰν μέν τις σε κακῶς εἴπῃ, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῦν (non ἄξιον) δοῦναι δίκην; Lysias: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ (vel δέῃ) σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς κακῶς, οὐκ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. Omnia eadem in vtroque, nisi quod Interrogatiue haec efferat Abbreuiator. MARKLAND.

δῆναι δίκην. βοηθήσατε ἔν μοι, ἐνθυμέμενοι, ὅτι
27. μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν
ἀσπίδα ῥίψαι. ἐγὼ ἔν δεξαίμην [12] πάσας ἀποβε-
βληκέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τὸν πατέρα ἔ-
χειν. καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑ-
μεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε διὰ τί
30. ἐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός
μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' εἰδ' ἂν
αὐτοὶ φήσαιτε, ἀλλ' ὡς [13] βελτίονος ὄντος; ἀλλ'
εἰδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν· ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς
τὰ ὅπλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ' ἐχ ἧττος ὁ λό-
33. γος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκού-
οντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ' ὑβρίζοντί τε
καὶ λέγοντι παρὰ τὰς νόμους, συγγνώμην ἔχετε.
καὶ ταῦτα, εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας
ἐστρατήγηκε, πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν [14] κεκινδύνευκε·
36. καὶ ἅτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν, εἰθ' ὑ-
μῖν εὐθυναν ὤφλεν· ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὢν ὑπ' ὀ-
λιγαρχίας ἐτελεύτησε, διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν.
ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου
ἀνια-

12. ἐγὼ ἔν δεξαίμην] Melius Lysias, ἐγὼ γῆν δεξαίμην ἄν. MARKLAND.

13. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τότε ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND.

14. πολλὰς δὲ κ. τ. λ.] Legendum cum praecedenti, πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κεκινδύνευκε. TAYLOR.

πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν] Lege πολλάκις, patet ex sensu et Lysia. MARKLAND.

ἀνιαρότερον ἀκέσειεν, εἰ τεθνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, 39.
αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνηρῆσθαι, ἢ τῆς ἀρε-
τῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκει-
ται· τῆς δὲ τούτων κακίας, πρὸς τοῖς τῶν
πολεμίων; ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ'
ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἐδημίαν συγγνώμην
ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ 42.
ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δὶς περὶ τούτου μεμαρ-
τύρηκα· ἐ γὰρ ἤδειν, ὅτι ὑμεῖς τὸς μὲν ἰδόντας [15]
τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχε-
τε. δέομαι ἓν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ
διώκω μὲν κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύ- 120.1
γω τὸν πατρός. ἓ μείζων ἀγὼν ἐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς
μόνος δοκιμασθεὶς τοῖς τριάκοντ' ἐπεξῆλθον ἐν Α-
ρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ' ἓν κἀκείνῳ, κἀμοί.

15. ἰδιώτας] Offendi superius lectionem esse ἰδόντας. Ita legit et Schott. TAYLOR.

ἰδιώτας] *Schottus* ἰδόντας, optime. Lysias: τὸς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND.

16. κατηγορίας] κακηγορίας. Scal. Schott. Atqui *Stephanus*, qui haec reliquit, vix vnica pagina elapsa idem mendum sustulerat. TAYLOR.

διώκω μὲν κατηγορίας] Iterum recte *Schottus*, κακηγορίας. Lysias: νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας. Isocrates Panegyrico: χρὴ δὲ κακηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τὸς ἐπὶ βλάβῃ λοιδορεῖντας: ita scribendum puto pro κατηγορεῖν. Sic et initio Orat. *de Bigis*, pro κατηγορίας scribendum forte κακηγορίας. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ[1], ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ, ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratosthenes *cum vnus de triginta Tyrannis esset*, Lysiae *fratrem*, Polemarchum *nomine*, *indicta causa necari iusserat*. *Quare nunc de eo supplicium vult sumi* Lysias. CANTERVS.

Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. τοιαῦτα αὐτοῖς[2] τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ

1. Κατα Ερατοσθενους] Κατ' Ερατοσθένες. Κατ' Ερατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ερατοσθένες ἑνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. *Harpocr.* in Δαρεικὸς. Θέογνις. Θηραμένης, et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum sedulitas, quae adiunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noster enim, qui plurimas causas *scripsit*, nullam fortasse *egit*, hac vnica excepta, eam diligentiam adnotandi flagitat. Contra fere *Demosthenis* vsu venit, vt non quas ipse egerit, sed quas aliis agendas scripserit, curiosius erant indicandae. *Athen.* l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ

τα τὸ πλῆθος εἴργασαι, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον 12. δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτε τἀληθῆ βελόμενον εἰπεῖν, ἅπαντα δύνασθαι· ἀλλ' ἀνάγκη[3] ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν, ἢ τὸν χρόνον

ἐπιλι-

γνήσιος, ον Απολλοδωρος ειρηκεν. Egit enim *Apollodorus* quidam, cuius gratia ſcripta fuit a *Demoſthene*, ſi tamen a *Demoſthene*. Tu interea, *Dulechampi*, non bene de *Apollodoro* Critico ſomniaſti. *Demoſthenes Rhetor in oratione contra Neaeram, ſi modo germana eſt*, vt Apollodorus cenſuit. TAYLOR.

2. αὐτοῖς] Eratoſtheni eiusque collegis atque ſatellitibus.

3. ἀνάγκη] αναγκην ειναι Stephano placet magis, praeter rem religioſo. Nam quamuis prae *Stephanica* lectione tolerari poſſit αναγκη, in tertio caſu pro ἀναγκαίως, ego tamen quaſi abſolute dictum integrum relinquo. *N. de Euandri probatione.* Ἐὰν ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος ἐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλ' αναγκη ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι κ. τ. λ. Huiuſmodi eſt in *Orat. c. Andoc.* Ουχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ανδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοιν θατερον, ἢ τὲς νόμες ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τῆ ἀνδρός. Et *Lucian.* in *Amoribus*. Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν ὡς θῆλυ δυοιν θατερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανέργως. TAYLOR.

ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν etc.] Maulult *Stephanus*, ἀνάγκην εἶναι ἢ τὸν etc. Non opus puto vt quidquam mutetur: ſubintelligas modo ἐστὶ poſt ἀνάγκη. Caeterum Orationem hanc *quinquies* nominatim citat Harpocration ſine vlla dubitationis nota: nempe in Vocibus Λαρεικὸς, Θέογνις, Θηραμένης, Πείσων, Πολέμαρχος. Scripſit quoque Orationem noſter ὑπὲρ τῆ Ερατοσθέ-

ἐπιλιπεῖν. τἐναντίον δέ μοι δοκεῖμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ προτεῖ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τὸς κατηγορεῖντας ἐπιδεῖξαι, ἥτις εἴη πρὸς τὸς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυν-
18. θάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτε [4] τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. ἐ μέντοι ὡς ἐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς, τὸς λόγος ποιεῖμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας [5] ἔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ ὑπὲρ τῶν δημο-

νους, *pro Eratosthene* quodam: Idem V. Αὐθέντης. MARKLAND.

4. ἀνθ' ὅτε] aut ἀνθ' ὅτης leg. vt ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτε, scil. ἔργε, vel γεγονότος, vel συμβάντος. *et cuius facti aut casus ergo.*

5. πολλῆς ἀφθονίας ἔσης] »Deest ἐ μᾶλλον post »ἔσης.» Canter. Si deesset μᾶλλον, attamen non ἐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abest per dolum librarii. Abesse solet. Ἐγὼ γᾶν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρῖφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. N. in oratt. praecedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
Οἶκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέσιος.

Hom. Odyss. γ. 232.

Οὕτω ἂν ἡμέας δικαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας ηπερ Αθηναίες. i. e. δικαιότερον. Herodot. *Calliop.* 26. δικαιως ἂν τις τέτες ἢ τὲς — *Diod. Sic.* l. 11. Ita Latini. *Eo tacent, quia tacita* bona *ſt mulier ſemper* quam *loquens*. Plaut. *Rud.* IV. 4. 70. Qui plura velit adeat *Boſii Ellipſ. Vechner. Hellenolex*, et ſcholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῖν γὰρ πόκος ἐ κνάπτεται. TAYLOR.

δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν ἴσθι, ὦ ἄνδρες δικα- 21.
σταί, ἔτ' ἐμαυτῷ πώποτε, ἔτε ἀλλότρια πράγμα-
τα πράξας, νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων
τότε κατηγορεῖν· ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν
κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνά-
των ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν 24.
ποιήσωμαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς
ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. Οὑμὸς πατὴρ
Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην
τὴν γῆν ἀφικέσθαι· ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε[6], καὶ
οὐδενὶ πώποτε ἔτε ἡμεῖς ἔτε ἐκεῖνος δίκην ἔτε ἐδικα- 27.
σάμεθα, ἔτε ἐφύγομεν· ἀλλ' ἔτως ᾠκοῦμεν δημο-
κρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν,
μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριά-
κοντα, πονηροὶ μὲν[7] καὶ συκοφάνται ὄντες, εἰς 30.
τὴν

Ad verba πολλῆς ἀφθονίας ἔσης ſubauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum poſt verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων deſunt iſtaec pauca εἰώθασι μᾶλλον. ſed quia, quamquam ſatis et ſupereſt cuique malorum priuatorumque publicorumque, tamen homines maiores iras concipere et exercere ſolent ſuper priuatis iniuriis, quam ſuper publicis.

6. ᾤκησε] imo vero μετῴκησε. Cephalus enim cum liberis, non ciues erant Athenis, ſed μέτοικοι, inquilini.

7. μὲν abeſſe malim, turbat enim ſententiam, non habens ſibi reſpondens δὲ. praeterea quoque, periodum hanc vtcunque verſo et voluo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam eam eſſe, et ἐπειδὴ carere ſua antapodoſi, videtur vtique poſt ἐτόλμων haec breuis

τὴν ἀρχὴν κατέσησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν, καὶ τὰς λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι [8]· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, ἃ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων·

33. ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν, καὶ [9] περὶ τῶν

sententia deesse πάντα ταῦτα ἀνετράπη, vel similis quaepiam; *tota haec nostra pristina felicitas concidit et euersa fuit.* peruersa sunt ista omnia, scil. quae modo dixerat de quieta sua Athenis habitatione, etc.

8. τραπέσθαι] f. τρέπεσθαι. TAYLOR.

τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, etc.] Nulla est connexio vel exitus sententiae, nisi vel supra pro φάσκοντες legas ἔφασκον, et hic pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες, etc. omisso καὶ. Ποιεῖν ἐτόλμων est *facere sustinebant*, id est, *faciebant:* vt Orat. III. ἐκ ἐτόλμησα ἐπισκήψασθαι αὐτῷ, *actionem illi non intendi.* et Orat. II. ἐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, *non in animum induxerunt quemquam accersere*, id est, *neminem accersebant.* Et ita sumenda haec vox passim in N. T. vt 1 Cor. VI, 1. et Ioan. XXI, 12. ἐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν, *nemo eum interrogabat*, *Tu quis es?* propter Rationem, quae sequitur, *scientes* (i. e. *sciebant enim*) *quod Dominus est. audacia:* neque in isto loco Isocratis Panathen. ἐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν: quem *Wolfius* vertit, *non in suum peculium conuertere ausi fuerunt.* rectius fuisset, *conuerterunt*, vel, *conuertere sustinuerunt*, in animum induxerunt. MARKLAND.

Bene habet vulgata τραπέσθαι. In simili re, vbi de animi in melius commutatione agitur, aoristus secundus magis, quam imperfectum vsurpatur.

9. καὶ] post praemissum πρῶτον debebat ἔπειτα

τῶν ὑμετέρων ἀναμνῆσαι[10] πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες[11] τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην ἔν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως[12] δὲ τὴν μὲν 36. πόλιν

καὶ sequi. verum in scriptore breuitatem consectante facile fero hanc indiligentiam.

10. ἀναμνῆσαι] h. e. διὰ παραδειγμάτων διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. planum vobis facere conabor, per exempla, quae vobis in memoriam reuocabo.

11. τινες] scil. τῶν μετοίκων.

12. πάντως κ. τ. λ.] Laudo bellulos interpretes, qui haec concoquere potuerunt. Lege autem παντας δὲ αισθεσθαι τὴν μὲν πολιτειαν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. De vi τῆ ἀρχὴν dixi bene multa in superioribus. Scalig. adhuc non intelligo. Πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δε ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR.

τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν etc.] Nullus in his Sensus. Lego: τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων, *ciuitatem pauperem esse, imperium vero* (vel *Magistratus*) *pecunia indigere.* Orat. XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων. et ita Orat. XVIII. Paullo post: ἔδοξεν αὐτοῖς δεκα συλλαβεῖν· Xenophon Ελλην. II. p. 469. dicit *triginta*, non *decem*. Dicam de hac re ad Orat. XXV. MARKLAND.

Mihi venit aliquando in mentem πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet atque γὰρ, quomodo δὲ haud raro vsurpatur) τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρ. (aut τὴν ἀρχὴν δὲ δεῖσθαι χρημάτων. vniuerse enim, et prorsus necessario debere ciuitatem eo redigi, vt nulla sit, principes autem pecuniis indigere. πόλις ἄπολις est ea ciuitas, quae nomine ciuitatis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate

πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τὰς ἀκόντας ἀ χαλεπῶς ἔπειθον. ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους, περὶ ἀδενὸς ἡγοῦντο· λαμβάνειν δὲ χρήματα, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν
39. αὐτοῖς δέκα [13] συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πέντας, ἵνα αὐτοῖς ἡ πρὸς τὰς ἄλλας ἀπολογία, ὡς ἀ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται [14]· ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως πεποιηκότες [15]. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας,

ἐβά-

et aequo iure ciuili, cuius res et fortunae omnes conciderint, numerus ciuium sit imminutus, nerui conuulsi, animi deiecti. Vbi tyranni sunt, ibi nulla est πόλις, sed δαλεία.

13. δέκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memoriae prodidit *Xenophon*. Ἔδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φεφεῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτὲς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι. *Hist. Gr.* Plutarchus *de Animal. Terrestr. et Aquatic.* quoque de hac re consulendus. TAYLOR.

14. γεγένηται] In hac regione pauca quaedam desunt. Possit locus sic propemodum farciri. ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνονται καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες. *sed e rep., constetque inter omnes, etiam hoc, vt si quid aliud, ipsos sapienter gessisse.*

15. πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκοτας absolute, Atticorum more. TAYLOR.

πεποιηκότες] Caue ne mutes, in πεποιηκόσι, vt concordet cum αὐτοῖς, prout postulat Constructio Grammatica. his enim Casuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil est Obscuritatis vel Ambiguitatis

ἐβάδιζον [16]· καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑστιῶντα κατέλαβον, 42. οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον [17] ἐλθόντες, τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο [18]. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων, εἰ βούλοιτό

in Senſu. Vide ad Orat. X, et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγράφοντο recte *Stephanus* admiſit in contextum ἀπεγράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, *in tabulas referebant.* Vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. IV, 25. MARKLAND.

16. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον·] *Partiti vero domos, ibant.* Quomodo haec concilianda cum iis, quae de his temporibus refert Demoſthenes Orat. in Androtionem? τότε τοίνυν, ὡς ἔστιν ἀκούειν, οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὃς ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον· *iis igitur temporibus, vt fama accepimus, nemo ſalute priuabatur, qui ſe domi occultabat: ſed ob hoc accuſantur Triginta-uiri, quod homines inique ex medio foro abducebant.* Lyſiae potius, de ſe narranti, habenda fides: niſi forte Diſtinctio aliqua reperiri poſſit. Repetit haec Demoſthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lyſia facit Xenophon Hellen. II. vbi Thraſybulus in oratione ſua ait, δειπνουντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθευδοντες, καὶ ἀγοράζοντες. Falli igitur videtur vel Demoſthenes, vel Rumor. MARKLAND.

17. ἐργαστήριον] Huc adludere videtur *Poll.* IX. 5. vbi poſt laudatam vocem οἰκάριον ex orat. *Lyſiae*, quae intercidit, ſubiungit καί που καὶ εργαστηριον καὶ καταγωγαί. T.

18. ἀπεγράφοντο] Male *Ald.* ἐπεγράφοντο. V. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in voce. *Deſcribere*, in *tabulas referre.* Heſych. Απογραφὴ, ἀρίθμησις, ἢ ἡ γινομένη μήνυσις. Recte. Et vtroque modo vtitur noſter, et

λοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ
121.1. πολλὰ εἴη. εἶπον ἕν, ὅτι τάλαντον ἀργυρίε ἕτοιμος
εἴην δοῦναι. ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστά-
μην μὲν ἔν, ὅτι ἄτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει,
3. ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον
εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν· ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξ-
ώλειαν ἑαυτῷ [20] καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώμενος, λα-
βὼν τὸ τάλαντον, με σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δω-

μάτι-

Describere et *Deferre*. Ο Αξωνευς Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρε διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ απεγραφετο αὐτὰ καὶ ἀπέξεαλε καὶ διώκει. Took a Bill of their Lading. *Heraclid. Pontic.* apud *Athen.* l. 12. extrem. Vbi lego αιξωνευς. Ita enim proferuntur et quidem conſtanter iſtius δήμου Populares. *Heſych.* Αἰξωνεύεσθαι· κατηγορεῖν. Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ . . . . . .
ΑΥΤΩΙ. ΥΙΩΝΟΙ. Μ . . . . . ΛΟΠΙ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΤΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.

Monument. Antiq. Graecum Venetiis.

TAYLOR.

19. ὤμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, ſi me audias, ωμολογησεν — ἐπαρώμενος — σώσειν. Vt *D. Matthaeus*, Μεθ' ὅρκε ωμολογησεν αὐτῇ δῶναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. XIV. 7. TAYLOR.

20. ἑαυτῷ] ἑαυτῶ. *Ald.* Sed perperam. corrige *Antiph. de caede Herodis*, iuxta initium. Εξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. TAYLOR.

μάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι, Πείσων δ' αἰσθόμενος [21] εἰσέρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, καλεῖ τῶν 6. ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ ἐχ ὅσον ὡμολογήκειν [22] εἶχεν, ὦ ἄνδρες

δικα-

21. αἰσθόμενος] scil. ἐμὲ ἀνοιγνύντα τὴν κιβωτὸν, ἢ πολὺ ὂν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον.

22. ὁμολογεῖν] *Stephanus*, ὡμολογήκειν, *promiseram*. Potes etiam ὡμολόγεν. Paulo ante, τὰ ἐνόντα, *quae insunt*, vel *inerant*; vt Luc. XI, 41. πλὴν τα ενοντα δότε ἐλεημοσύνην, *sed date eleemosynam* QVAE INSVNT: nempe in *calice et catino*; hoc est, *potum* et *cibum*; prout postulat Sensus et Argumentatio, quam corrupit praua distinctio com. 30. vbi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur ἔσωθεν cum ὑμῶν: cum ita distingui oporteret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τῦ ποτηρίυ καὶ τῦ πίνακος, vt paullo ante, τὸ ἔξωθεν τῦ ποτηρίυ καὶ τῦ πίνακος) ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας: *internum* (ita loqui liceat) *vero* calicis et catini, *plenum est rapina et nequitia vestra*: id est, deliciis, quae paratae sunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam versis. Pergam, quoniam ibi sum. Sequitur: *Stulti*, *nonne qui fecit quod diforis est, etiam id, quod deintus est, fecit?* id est, *Stolidi* ratiocinatores! si in honorem Dei, vel ad vitandam offensionem eius, *externum* calcis et catini a materiali pollutione purum tam sollicite seruatis; nonne multo fortior Ratio postulat, vt *internum* eorum a morali pollutione purum seruetis? *nonne* enim idem Deus, *qui externum* eorum *fecit*, *internum quoque fecit? Sed* vobis monstrabo veram munditiarum viam: *date eleemosynam* pauperibus *ea quae insunt* vestris calicibus et catinis, *et ecce*, (obseruate quid dicturus sum, ἰδὲ) *omnia* (calix et catinum, internum et externum, po-

δικασαὶ, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀργυρίε καὶ τετρακοσίες κυζικηνὲς, καὶ ἑκατὸν δαρεικὲς [23], καὶ φιάλας

tus et cibus) *vobis munda* erunt. ita interpretor πάντα: quia neceſſe eſt, vt eius ſignificatio reſtringatur ad ea, de quibus ſermo fit: vt cap. XXI, 32. ἕως ἂν πάντα γένηται: ſcil. *omnia* iſta, de quibus paullo ante locutus fuerat. At vnde Tu, inquies, hanc nouam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem diſertim adfirmantem video Matthaeum XXIII, 25. καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῆ ποτηρίε καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γεμουσιν (ſc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροψὶς: non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας, ſcil. ὑμῶν. Satis idoneus hic Sponſor. vide et comm. 26. MARKLAND.

Praeter alia, quae Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, poſſit quoque ὡμολογῆμεν et ὡμολογήκειμεν probari. Ego Stephani coniecturam praetuli.

23. καρικὲς] Sic vulg. librarios omnis fefellit iſtud portentum, homines naſutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctiſſimus *Mauſſacus*, ad *Harpocr.* in Δαρεικὸς, quem vide. Numi huius meminere ex antiquis *Arrian. expedit. Alex. l. 4. Plutarch.* in *Apophthegm. Lacon.* in libro *de fraterno amore*, in *Ageſil. Artaxerx.* et *Lyſandro*, et alibi, *Thucyd.* VIII. 28. *Plato* in *Lyſide*, *Xenoph.* in *Cyripaed.* et in *Expedit. Cyri* iunioris, *Herodot. Polym. 28. Melpom.* 166. *Lucian. Dial. Meretric. Ariſtoph. Eccl.* 598. vide σχ. *Aelian. V. H.* I. 22. praeter Lexicographos, *Pollucem*, *Heſychium*, *Harpocrat.* et *Suid.* Ex neotericis explicant et illuſtrant *Gronov. de pecuniis Vett. Sperling. de numis non cuſis*, *Hoſius*, *Brerewoodus*, *O. W. de Monetis*, *Bernard. de menſuris*, *et pond.* *Briſſonius de regno Perſarum*, *Alexand. ab Alexand. Genial. Dier.* IV. 15. ceterique quam plurimi. TAYLOR.

λας ἀργυρίε τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτῦ ἐφόδιά μοι 9.
δῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω. ἐξιῦσι δέ μοι καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τῦ ἐργαστηρίε ἀπιόντες· καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν, ὅπη βαδίζοιμεν. ὁ δ' ἔφασκεν, εἰς τὰ 12.
τῦ ἀδελφῦ [24] τῦ ἐμῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν ἂν ἐκέλευον βαδίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὑτῶν ἀκολυθεῖν εἰς Δαμνίππε. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγῇ με παρεκελεύετο, καὶ θαῤῥεῖν, ὡς ἦξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐ- 15.
τόθι Θεόγνιν, ἑτέρυς φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες

ἐμὲ

καρικοὺς] Recte *Schottus* Δαρεικοὺς, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendóse legatur *δαρυκὲς*) et confirmat Harpocration. De hoc numismate vide *Perizonium* ad Aelian. Var. Hist. I, 22. MARKL.

24. εις τα τῦ ἀδελφῦ τῦ ἐμῦ] *ad domum fratris mei.* Hinc illustratur Lucas II, 49. εν τοις τῦ πατρός με, *in domo patris mei.* Sic Iosephus Antt. Iud. XVI, 10. segm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ εν τοις Αντιπάτρε: *hospitio autem Antipatri domo utebatur.* Sic ἐγγὺς των Πυθοδώρε, *iuxta Pythodori aedes*, Demosthenes adu. Cononem. Miror aliquos hunc Lucae locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quaesiuisse, et non statim sciuisse, vbi futurus eram. vbi enim quaerendus erat *Filius*, nisi *in domo Patris* sui? Emphasis quoque est in istis, τῦ πατρός με. Maria enim supra dixerat, ὁ πατήρ σε, de *Iosepho* loquens: Iesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, *Deum*, non *Iosephum*, Patrem eius *reuera* esse. MARKLAND.

ἐμὲ πάλιν ἔχοντο. ἐν τοιούτῳ [25] δ' ὄντι μοι κινδυνεύειν [26] ἐδόκει, ὡς τὸ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας δὲ [27] Δάμνιππον, λέγω πρὸς αὐτὸν
18. τάδε, »Ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὤν, ἥκω [28] δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν· ἀδικῶ δ' ἐδέν· χρημάτων δ' ἕνεκα ἀπόλυμαι. σὺ ἓν ταῦτα πάσχοντί μοι πρόθυμον παράσχε τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν«. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδό-
21. κει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θεόγνιν μνησθῆναι· ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνῳ δὲ διαλεγομένῳ Θεόγνιδι, (ἔμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδειν, ὅτι ἀμφίθυρος εἴη) ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι· ἐν-
24. θυμεμένῳ, ὅτι, ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι· ἐὰν δὲ

25. ἐν τοιούτῳ κ. τ. λ.] Locus asperrimus. Quis non adripiat, ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδυνῳ φευγειν ἐδόκει, ὡς τὸ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. TAYLOR. Subauditur καιρῷ vel τόπῳ. Alias solent ἐν τοιούτοις vsurpare.

26. κινδυνεύειν] Ego equidem compositum ἀποκινδυνεύειν hic praeferrem, tentare fortunam, aleam iacere, experiri, successurumne sit, nec ne.

27. δὲ bene si habet, vsurpatum hic est pro ἓν, quod sententia postulat. Et sane nullas non formas sententiarum induit δὲ.

28. ἥκω] duo subiicit haec momenta. 1) versor nunc in domo tua. quapropter te decet hospitem tuum tueri, saluumque seruare ius hospitii. 2) oportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi maior est, quoniam tibi recessus et latebrae et exitus domus tuae tibi noti sunt.

λῃφθῶ, ἡγέμην [29] μὲν, εἰ Θέογνις εἴη πεπεισμένος ὑπὸ τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, ἀδὲν ἦττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως [30] ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς, ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυ- 27.
ρῶν ἀσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου, ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄστυ, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἦκων δὲ ἔλεγεν, ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ [31] λαβὼν, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. κἀγὼ 30.
ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μεγάραδε. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὸ ἐπ' ἐκείνων [32] εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· ἔτω πολλοὺς ἐδέησε 33.
κρι-θῆ-

29. ἡγέμην μεν, εἰ] verba malim sic strui. ἡγοῦμην, εἰ μὲν.

30. ὁμοίως] perinde ac si mansissem, nullo facto elabendi periculo.

31. ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Vsitatius est συλλαβὼν. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σῴζοντα αὐτὸν — ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. et ita saepe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthaeus XXVI, 55. συλλαβεῖν με, *comprehendere me*. Nihil tamen muto. Vide Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πεπυσμένος, scribe ταῦτα. MARKLAND.

32. ἐπ' ἐκείνων] reuocaui bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano frustra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutatam, quam Stephani coniecturam insecuti editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων est *eorum aetate*, illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur.

κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπε-
φέρετο ἐκ τῆ δεσμωτηρίε τεθνεὼς, τριῶν ἡμῖν οἰ-
κιῶν ἐσῶν, ἐδεμιᾶς εἴασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλί-
σιον μισθωσάμενοι, πρὲθεντο αὐτόν. καὶ πολλῶν
36. ὄντων ἱματίων, αὐτῆσιν ἐδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλ-
λὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον,
ὁ δὲ ὅ, τι ἕκαστος [33] ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνε
ταφήν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν
ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσῆ-
39. τον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἔπιπλα, καὶ ἱμά-
τια γυναικεῖα, ὅσα ἐδεπώποτε ᾠοντο κτήσασθαι,
καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν (ὧν τὰ μὲν βέλ-
τισα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδο-
σαν) εἰς τοσαύτην ἀπλησίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν
42. ἀφίκοντο, καὶ τῆ τρόπε τῆ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποι-
ήσαντο. τῆς γὰρ Πολεμάρχε γυναικὸς χρυσῆς ἑ-
λικτῆρας [34], ἧς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τοπρῶτον
ἦλθεν

33. ἕκαστος] Vel potius ἑκάτῳ. TAYLOR.

ὅ, τι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνε ταφήν.] Lego, ὅ, τι ἑκάτῳ ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἴ τις ἦν ἑκάτῳ αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III, 5. 6. ἑκάτῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, cerulicalia, etc. Herodianus VIII, 13. vocat τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταφὰς: vbi inepte legitur τροφὰς. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Ad ἕκαστος subauditur διδοὺς, aut ἔχων, aut φέρων, aut θέλων.

34. ἑλυκτῆρας] Sic vulg. Inaures veterum nomi-

ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξεί-
λετο. καὶ ἐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς ὑσίας 122.1
ἐλέᾳ παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' ὅτως εἰς ἡ-
μᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕ-
τεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες· ἀτέτων 3.
ἀξίως γε ὄντας τῇ πόλει· ἀλλὰ πάσας [35] τὰς χο-
ρηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς εἰσενεγ-
κόντας [36], κοσμίως δ' ἡμᾶς αὐτὸς παρέχοντας, καὶ
πᾶν τὸ προσαττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' ἀδένα
κεκτημένους, πολλοὺς δ' Αθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων 6.
λυσαμένους, τοιούτων ἠξίωσαν· οὐχ ὁμοίως μετοικοῦν-
τας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. ὅτοι γὰρ πολλοὺς
μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολ-
λοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀταφους ἐποίησαν·

πολλοὺς

nabantur ἑλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Steph. Scal. Ελικτῆρας quoque habet Cod. *Coisl.* Ελικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide *Bartholini* opus poſthumum, *Caſp. Barthii* librum ſingularem, *Iſidorum*, alioſque, non tamen vt omittam praeclariſſimum *Dempſter. Paralipom. ad c.* 20. *Antiquitatum Roſini L.* I. TAYLOR.

ἑλικτῆρας] Recte *Stephanus* ἑλικτῆρας. Harpocration: Ελικτῆρες, ἐνωτίων εἶδος· Λυσίας. Hunc locum forte innuit. Heſychius· Ελικτῆρες, ἐνώτια. Latine, *inaures*. MARKLAND.

35. πάσας τὰς] interponi velim μὲν.

36. εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et ſaepiſſime. Vide Pollucem VIII, 15. ſegm. 157. MARKLAND.

Sic dedi, vt ille voluit.

9. πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέσησαν[37]· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλόσας ἐκδίδοσθαι, ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥσθ' ἥκεσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν,
12. ὡς ἀδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν· ἐγὼ δ' ἐβελόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν. μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τότε τἀγαθοῦ ἐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ ὅτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, ὅτε πρὸς ἐμέ. τὸν ἀδελφὸν γάρ μοι (ὥσπερ καὶ πρό-
15. τερον εἶπον) Ερατοσθένης ἀπέκτεινεν, ὅτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικέμενος, ὅτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βάλομαι ἔρεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί· τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω·
18. ἐπὶ μὲν τῇ τότε ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τότε[38] διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τότε

37. πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέσησαν. Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum satis fuisset ἀτίμους κατέσησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητο. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel post. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND.

Aut delenda sunt ista duo vocabula cum Marklando, aut leg. est sic ἀτίμους καὶ ἀμοίρους τῆς πόλεως κατέσησαν.

38. περὶ τότε] Omitti possent hae voces sine aliquo sensus dispendio. sed non ideo eiiciendae sunt: huiusmodi enim Pleonasmi satis sunt frequentes. Vertendum vero, *de hac re:* non, *de hoc homine*, prout fe-

τότε βλάβη, καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι ἔν μοι καὶ ἀπόκριναι, εἴ τι ἄν σε ἐρωτῶ. Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὔ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἴσθα δ' 21.
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο [39] περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι, ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἵνα ἀποθάνωμεν [40]; Ἵνα μὴ ἀποθάνητε. Ἡγούμενος ἡμᾶς ἀδίκα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἀδίκα. Εἶτ', ὦ σχετλιώ- 24.
τατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσειας, συνελάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνοις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φὴς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπει- 27.
δὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φὴς, ἀντεῖπον, ἐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τούτοις δῶναι δίκην; Καὶ μὴν ἐδὲ τοῦτο εἰ- 30.
κὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγεις, φάσκων

ἀντει-

cit *Vanderheidius*. Pone etiam minimam Distinctionem post ὠφελείᾳ. MARKLAND.

39. ἐγίγνοντο] Sic dedi pro vulgari ἐγένοντο.

40. ἵνα ἀποθάνωμεν] interponi velim μὴ. Nam cum respondisset Eratosthenes, se xxx tyrannis oblocutum fuisse, consentaneum erat, aut Lysiam interrogandi finem hic facere, aut, si quid tamen vltra vellet, hoc interrogare. *Nempe quo nos morti ne daremur?* cui respondet Eratosthenes iisdem verbis. *Scilicet, quo vos morti ne daremini.*

ἀντειπεῖν) ὡς αὐτῷ * προσετάχθη [41]. ἐ γὰρ δή πε ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτῶ ἐλάμβανον. ἔπειτα [42] τῷ ἧσσον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅσις ἀντει-

41. προσετάχθη] sic dedi de meo pro vulgari ἐτάχθη.

42. ἔπειτα κ. τ. λ.] Iamdudum vidi locum ita rescribi debere. επειτοι τω (i. e. τινὶ) ηττον εικὸς ἦν προσαχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἧττον et πίστιν scriptione quam propissime absunt. Ηττον quoque, quod serius vidi, subiecit CANTERVS. TAYLOR.

τῷ πίστιν εἰκὸς ἦν προσαχθῆναι; ἢ ὅσις etc.] Delendam puto vocem πίστιν, vtpote a Librario ex praecedenti male repetitam. pro ea bene legi posset ἧττον, (sublata Interrog. nota post προσαχθῆναι) nisi a vestigiis vulgatae nimis recederet. πίστιν vero nequaquam ad rem. Quae paullo ante sunt, sic distinguas: καὶ μὲν δὴ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει Φάσκων αντειπειν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη: *ac ne in hoc quidem illi credere par est*, (li *concedamus illum vera dicere, cum affirmat* SE CONTRADIXISSE) *ex mandato illum egisse.* Alludit ad verba Eratosthenis, in Responsione eius supra allata, ἀντέλεγον, et, προσαχθέντα ἐποίουν. Porro, πίστιν ἐλάμβανον est *fidem accipiebant*, scil. *per iusiurandum*, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις πίστις, vt loquitur Noster Orat. XIX. satis in his Orationibus vsitata phrasis. Interpres tamen male cepit. MARKLAND.

Bene habet ἔπειτα. est enim hoc alterum argumentum. Sed πίστιν cum ἧσσον mutaui. eccui alii videntur tyranni hoc minus fuisse mandaturi; seu, aliis verbis, cuicunque alii potius, quam tibi, videntur hoc negotium demandaturi fuisse. Olim suspicabar ita scriptum fuisse, ἔπειτα τῷ πιστὸν, ἐκείνῳ προσαχθῆναι, ὅτι-

ἀντειπών γε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμέ- 33.
νος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ
τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβέλοντο [43] πραχθῆναι;
ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανή μοι δοκεῖ πρό- 36.
φασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς τὲς τριάκοντα
ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτὲς δὲ τὲς τριάκοντα, ἂν
εἰς σφᾶς αὐτὲς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέ-
χεσθαι; εἰ μὲν γάρ [44] τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυ-
ροτέρα αὐτῆς [45], ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ
τὸ δίκαιον ἀνθρώπες ἀποκτίναι, ἴσως ἂν εἰκότως 39.
αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ παρὰ τὲ [46] ποτε
καὶ λήψεσθε δίκην, εἰπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέ-
γειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐ-
ποίουν; καὶ μηδὲν δὴ [47] ἂν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ
ὁδῷ

τις — eccui credibile eſt, hoc demandatum fuiſſe ei, qui —

43. ἐβελεύοντο] Sic vulg. Sanior eſt lectio Cod. *Coisl.* quam et ego quoque vidi fuiſſe neceſſariam, priusquam eam auctoritatem conſecutus eſſem. *εβουλοντο.* TAYLOR.

ἐβελεύοντο πραχθῆναι] Lege, ἐβέλοντο. Sic Orat. XII. ἵνα ῥᾳδίως ἃ βέλοιντο διαπράττοιντο. et ſic paſſim. MARKLAND.

44. εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego εἰ μὲν γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR.

45. αὐτῆς] malim ταύτης.

46. νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit praeter Canterum. Νῦν δὲ παρα τευ. TAYLOR.

Dedi παρὰ τᾶ (id eſt παρὰ τίνος *a quonam?*) pro vulgari παρ' αὐτᾶ.

47. καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum inſigni medela

42. ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα [48], ὃν

macto. Nam et grauiſſime exceptus eſt, et caeteri ante me fere omnes conclamarunt potius, quam adiumento praeſto erant. Punge igitur poſt ἐποίεν. Perfecta eſt ea ſententia. Tum autem pergas. Καὶ μὴν ἤδη ἐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατα τὰ τέτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αυτον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. Vbi vides iſtud ὃν ante συλλαβὼν oriri ex priori voce exeunte. Cetera omnia eaedem fere ſunt literae. Praeiuit aliquo modo Canter. Καὶ μὴν ἔδει κ. τ. λ. *Groulartus* haec interpretatione non donauit. TAYLOR.

καὶ μηδὲν δὴ] Lege, καὶ μὲν δὴ, vt in quauis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὴ βελεύειν, reſtituit *Stephanus* καὶ μὲν δή. MARKLAND.

Vt paucis rem peragam, totum hunc locum ſic ponam, vt Lyſias, ſi non ita reliquit, videtur ſaltim voluiſſe ſcribere, ſententia illuc lectorem deferente. Nam verba ipſa dare negatum nunc eſt. καὶ μὴν οὐδὲ τῦτο δύναιτο προφασίζεσθαι, (vel ἐδὲ τῦτο ὠφελήσειεν ἂν αὐτὸν λέγοντα) ὅτι ἐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, πολέμαρχον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. neque hoc poterit ad ſui excuſationem afferre, (vel, nil ei proderit hoc excuſare,) quod Polemarchum in carcerem abduxerit a ſe, non domi eius, ſed in via publica comprehenſum; quem comprehendiſſet ipſe ideo, quod ſaluti ipſe ſuae cauiſſet, et paruiſſet mandatis xxx virorum.

48. καὶ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα] Suſpicor has voces ex loco ſuo motas eſſe, et pertinere ad praecedentem ſententiam: hoc modo: εἴπερ ἐξέσαι τοῖς Τριάκονλα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκονλα προσαχθέντα, καὶ τὰ τέτοις ἐψηφισμένα, ἐποίεν; καὶ μὲν δὴ ἐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὃν

ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες [49] ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. καίτοι εἰ χρὴ τούτοις [50], διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἑτέρους ἀπο-

μεῖς δὲ πάντες ὠργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, etc. Certe omnia sic optime cohaerebunt. Pro αὐτὸν rescripsi αὑτὸν, *se ipsum*, de Fratre enim suo loquitur: et deleui ὃν, natum forte ex praecedente syllaba. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς: quae Ellipsis Nostro et omnibus vsitatissima est. MARKLAND.

49. πάντες] aut cum πᾶσιν est mutandum, aut vtrumque est copulandum, vt sit πάντες πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim.

50. τούτοις] videtur quidem oppositio esse inter τούτοις et ἐκείνοις. verum si τούτοις seruatur, sententia exit impedita, aut potius nulla. non enim video, quo referri possit alio, quam eodem, quo τούτοις proximum superius redit, scil. ad xxx. tyrannos. Verum nemo tum xxx. tyrannis ignoscebat ideo, quod alios pessum dediſſent sui conseruandi causa. quare malim τοῖς h. l. legi, quamquam si venia debetur iis, qui alios pessumdant, quo ipsi salui maneant, multo maximo iure debetur ea venia iis, qui, a xxx. tyrannis ablegati, in domus ciuium irrumpebant, et ciues illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratosthene secus est, qui Polemarchum non domo extractum, sed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccauerint, et maiore venia digni sint hi, si qui ciues domibus extraxissent, quam qui e semita publica corripuissent. Nam, ait, qui missi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperisse, quos reperissent, capite suo culpam luebant. Verum infitiari a se visum

123. 1. ἀπολέσασι, συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις [51] ἂν δικαιότερον ἔχοιτε [52]. κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν [53], καὶ καταλαβεῖν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ 3. δὲ Ερατοσθένει [54] ἐξῆν εἰπεῖν, ὅτι ἐκ ἀπήντησεν· ἔπειτα, ὅτι ἐκ οἶδεν. ταῦτα γὰρ ἔτε ἔλεγχον, ἔτε βάσανον εἶχεν· ὥστε μηδ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βελομένων [55] οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι· χρῆν δέ σε, ὦ Ερατόσθενες, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον 6. τοῖς μέλλεσιν ἀδίκως [56] ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι, ἢ τὸν ἀδίκως ἀπολεμένες συλλαμβάνειν [57].

aut noſcitatum eſſe, cui in via publica occurriſſet, id vero periculo carebat.

51. ἐκείνοις] ſcil. qui ciues e domibus ſuis extractos in carcerem agerent.

52. δικαιότερον ἔχοιτε] ſcil. quam illis, qui ciues media de via publica abripiunt.

53. μὴ ἐλθεῖν] ſc. eam in domum, in quam miſſi fuiſſent.

54. ἐρατοσθένει] quippe qui Polemarchum non domo extraxiſſet, ſed e via corripuiſſet, vt ep. 121. 29. conſtat.

55. βελομένων] ſcil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδόμενον.

56. τοῖς μέλλεσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui ſtatim opponitur, τὸν ἀδίκως ἀπολεμένες. MARKLAND.

57. ἢ τὸν ἀδίκως ἀπολουμένες συλλαμβάνειν] ſi συλλαμβάνειν ſenſu vulgari hic accipitur, pro *comprehendere*, vocabula ſecundum, tertium et quartum ſunt ſuperuacanea, nam modo praeceſſerunt. Sin autem ſenſu *adiuuandi, operam nauandi*, accipies, et antitheton hic ſubeſſe cenſebis, quod vero ſimile nemini non videbitur, qui Lyſiam norit, leg. erit ἢ τοῖς ἀδίκως

νῦν δὲ σε τὰ ἔργα φανερὰ γεγένηται ἐχ ὡς ἀνιωμένε, ἀλλ' ὡς ἡδομένε τοῖς γιγνομένοις, ὥστε τόσδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγο- 9.
μένων [58] τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν ἐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. ἐ γὰρ μόνον ἡμῖν παρεῖναι [59] ἐκ ἐξῆν, ἀλλ' ἐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὥστε ἐπὶ τούτοις ἐσὶ, πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένα ἀπολύσι συλλαμβάνειν, *quam operam nauare sceleratis insontes opprimentibus.*

58 τῶν τότε λεγομένων] eorum sermonum, quos Eratosthenes tum ad xxx tyrannos reuera habuit, ad pestem insontibus ciuibus conscisscendam, non horum, quos nunc iactat a se habitos pro defensione nostri, quos sermones ille nunquam habuit, sed comminiscitur modo nunc, sui purgandi causa, quo vos fallat, atque e manibus vestris elabatur.

59. ἡμῖν παρεῖναι] Lege, ὑμῖν, *vobis*, scil. τοῖς Τριάκοντα, vestris consultationibus. ἀλλ' ἐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, *sed ne illis quidem* (sc. damnatis) *adesse permissum fuit.* Artificiose et vt inuidiam augeat. Orat. XIX. ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκεν. Mox pro ποιήσαις scribo ποιήσειας. MARKLAND.

Bene habet ἡμῖν, neque eo carere potest oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime potest; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ὑμῖν e praemissis facile subauditur. nobis non solum non licuit interesse vestris deliberationibus, sed ne esse quidem domi nostrae, manere in domiciliis nostris, verum exsulandum nobis propter vos fuit. idem est ac si dixisset παρ' ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἴκοι μένειν.

12. γασμένοις τὴν πόλιν, πάντα ταὐγαθὰ περὶ αὑτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι ἐ φεύγω, ἀλλ' ὁμολογῶ σοι, εἰ βέλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ, τί ἂν ποτε ποιήσαις [60] συνειπὼν, ὁπότε ἀντειπεῖν φάσκων, ἀπέκτεινας Πολέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν [61] εἰ καὶ
15. ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτῷ, ἢ καὶ υἱεῖς, ἀπεψηφίσασθε [62]; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Ερατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς ἐκ ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ὡμολόγησεν ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥᾳδίαν
18. ὑμῖν τὴν διαψήφισιν [63] περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἥκουσιν, εἰσόμενοι, τίνα γνώμην περὶ τούτων ἕξετε. ὧν οἱ μὲν ἡμέτεροι [64] ὄντες πολῖται, μαθόντες ἀπίασιν, ὅτι

60. ποιήσαις] F. ποιησειας. TAYLOR.

Quasi non idem sit ποιήσαις atque ποιήσειας! aut quasi Lysias vbique locorum cogendus esset attice loqui! Quot locis obliti estis, o boni, Lysiam attice docere loqui! Abundabatis profecto vos ambo otio, quibus tantas minutias consectari vacaret.

61. τί ἄν] scil. ἐποιεῖτε, aut ἐποιήσατε. nisi potius alterutrum addendum est.

62. ἀπεψηφίσασθε;] Vel deesse videtur ἄν, vel legendum ἀποψηφίσαισθε. MARKLAND.

Videtur post hoc vocabulum ἀπεψ. deesse responsio ἐ. *absolueretisne? neutiquam.*

63. διαψήφισιν] Exponit *Valesius* ad *Harpocr.* pag. notar. 46. TAYLOR.

64. ἡμέτεροι] imo vero ὑμέτεροι. Lysias, qui ciuis Athenienſis non esset, dicere non poterat, *ciuis noſter*, at poterat *veſter* dicere, id quod inquilinum decebat.

ἢ δίκην δώσουσιν, ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυσ- 21.
τυχήσαντες δὲ, τὸ ἴσον ὑμῖν ἕξουσιν. ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται, πότερον ἀδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες, λαβόντες [65] ἀφή- 24.
σουσιν, ἥπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τετιμένους [66]. ἔκπυστον δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγοὺς, οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι [67] διὰ χειμῶνα ἐκ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης [68]

ἀνε-

65. λαβόντες] scil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ὑφ' ὧν κακῶς πεπόνθασι.

66. τηρομένους] τετιμένους. Canter. Non adsequor. Lege περιέργως ὑπὲρ ὑμῶν τηρομένους. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν τηρουμένους] Lego, τιμωρουμένους, *vestri gratia poenas sumentes:* vt infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτε mallem ὅτι. Ista vero periodus longa ita distinguenda est: τέτους δὲ, οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ἐποίησαν — ἀποκτιννύναι, ἐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς — κολάζεσθαι. Male plene distinguebatur post ἀποκτιννύναι. MARKLAND.

Ego nullus dubitaui Canteri certissimam emendationem τετιμένους admittere.

67. ὅτι] sic dedi ad mentem Marklandi, pro ὅτε vulgari.

68. τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] potest ferri, si necesse est, vt multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ.

69. τεθνειότων] recurrit haec forma p. 125. 19. vsitatior tamen est altera, quae pro diphthongo sim-

ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώσατε, ἡγέμενοι χρῆναι
27. τῇ τῶν τεθνειότων [69] ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λα-
βεῖν· τέτες δὲ δὴ [69 b.], οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθό-
σον ἐδύναντο ἐποίησαν [70] ἥττηθῆναι ναυμαχοῦντας,
ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέπλησαν, ὁμολογοῦσιν ἑ-
κόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτιννύναι·
30. ἐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας * ὑφ' ὑμῶν [71]
ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι; ἐγὼ τοίνυν, ὦ
ἄνδρες δικασταί, ἠξίουν [72] ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγο-
ρημένα· μέχρι γὰρ τέτε νομίζω χρῆναι κατηγο-
33. ρεῖν, ἕως ἂν θανάτε δόξῃ τῷ φεύγοντι· ἄξια εἰρ-
γάσθαι [73]. * ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα

Cc 4 παρ'

plex ε dat, quam formam vbique locorum Lysiae reſtituendam arbitror.

69. b. τέτες δὲ δὴ, οἳ] particulam δὴ e Vindobon. addidi.

70. ἐποίησαν] aut ante aut poſt hoc vocabulum deeſt ὑμᾶς. *in culpa fuerunt, vt vos praelio nauali vinceremini.* deſignat illam Athenienſibus fatalem ad Aegoſpotamos pugnam.

71. ὑφ' ὑμῶν] ſic dedi de meo, pro ἀφ' ὑμῶν vulgari.

72. ἠξίουν] Sequi debebat aliquid huic reſpondens. Incipit ſic. ego equidem exiſtimabam, oportere, quae adhuc attuli capita, ad accuſandum ſufficere. Iam ſequi debebat quod non ſequitur. ἀλλ' ἐκ ἐᾷ με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ αἰσχρῶς ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatebor equidem expreſſis verbis haec non legi. Verumtamen inſequentia idem dicunt quoad ſententiam, vt nihil deeſſe videatur.

73. ταῦτα γὰρ ἐσχάτην δίκην etc.] Opinor ταύ-

παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὥστ' ἐκ οἷδ', ὅ, τι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ ἀθ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθανόντες, δίκην δῶναι δύναιντ' ἄν 74. ἐ γὰρ δὴ ἀδὲ τοῦτο * αὐτῷ 75 προσήκει ποι- 36.

ῆσαι,

τη, *hoc modo*, ſcil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτη μὲν ἄρα ψεῦδος ἐν Θεῷ ἐκ ἔνι: *hoc igitur modo* (vel, *hac parte*) *falſum in Deo non eſt.* vbi vulgo ſtulte legitur, ποιητὴς ἄρα ψευδής, *poeta falſus.* MARKLAND.

Dedi de meo ταύτην, pro vulgari ταῦτα. poſtmodum reperi meam coniecturam a Vindobonenſi confirmatam.

74. δίκην δῶναι δύναιντ' ἄν.] *Si bis*, inquit, *pro ſingulis eorum factis moriantur, non poſſunt poenas dare.* Dicere debuit *iuſtas poenas*, vt bene Interpres. hoc vero videtur eſſe, δίκην δῶναι ἀξιαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξιαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανὴν. et ita Demoſthenes de Corona: ἐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξιαν λαβεῖν. Sed clare Noſter Orat. XXVIII. ἐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν δῶναι δίκην ἀξιαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' ἐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτὸς δίκην ἀξιαν δεδωκέναι, etc. Vide et Iſocrat. in Buſirid. encomio. MARKLAND.

75. αὐτῷ] vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, vt e Tayloro didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum ſic iam correxiſſem, reperi poſtmodum in Vindobonenſi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoque e lectione Coisliniani αὐτὸν effici, pari iure, parique conuenientia, vt accuſatiuus cum infinitiuo ποιῆσαι conſentiret. Ego vero datiuum cum προσήκει cohaerentem praetuli.

ῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμένον ἐστίν [76]· πρὸς μὲν τὰ κατηγορέμενα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα [77] λέγοντες ἐνίοτε [78] ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες, ὡς στρατιῶται ἀγα-
39. θοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες· ἢ πόλεις [79], πολεμίας ἔσας,

Cc 5 φίλας

76. ἐστιν] post hoc vocab. deesse videtur εἰώθασι γὰρ πολλοί. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογῆνται.

77. ἕτερα] a *causa* aliena. num etiam a *veritate*? vt significet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τῶ προκειμένω ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεζευγμένα.

78. ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἐξαπατῆσαι. TAYLOR.

ἐξαπατῶσιν] Constructio videtur postulare ἐξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξαπατῆσαι δὲ. Sed et porro: quomodo hoc est ἐξαπατῆσαι *decipere*, si, quod sequitur, *demonstrent* Rei se esse strenuos milites, vel aliter bonos ciues? a *causa* quidem *abducere* hoc est, sed non *decipere*, si *reuera* monstrent se tales esse, quales prae se ferunt. Παραλογισμὸς hic esse videtur: et suspicor vocem ἀπαντῆσαι *occurrere* latere sub ista ἐξαπατῶσιν. MARKLAND.

Bene habet h. l. vulgata. non enim semper fallebant iudices eiusmodi praestigiis, sed interdum solummodo, si sic contingeret.

79. τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et distingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸς ἀποδεῖξαι etc. Si *enim* huiusmodi dicant, *iubete illos demonstrare* etc. sic distinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδλώσαν-

Φίλας ἐποίησαν. ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν[80] ἀποδεῖξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν· ἡ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν· ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν[81] κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων[82] ἐσκύλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Αττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν[83], ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Λακεδαιμονίων προστατ- 42. 124.1

τατο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ερμηνείας: Ποίαν τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Sensum et paene verba Lysiae exscribit Aristoteles. MARKLAND.

Dedi, vt Markland praeceperat. facile potuit ἡ in concursu cum π elidi, cum forma literarum paene similis inter eas sit.

80. αὐτὸν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de xxx tyrannis tum Athenis supererat, et in iudicio stabat, vtpote reus. ἀπέκτειναν autem vna cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus superesset, scelerumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere iubetur.

81. ἡμετέραν] imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysiae inquilini hominis, non ciuis.

82. τῶν πολεμίων] subaudi τοσαῦτα, nisi addere mauis.

83. ἐδήλωσαν] Sic vulg. Nihil verius correctione nostra. Quam etiam vtcunque tuetur Cod. *Coisl.* TAYL.

καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν. ὅτι οὐδὲ etc.] Lego, καὶ ὑμᾶς ἐδήλωσαν· οἱ οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς

ταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' οἷς [84] αὐτοῖς τὴν ἀρ-
3. χὴν ἔτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. πολλάκις ἦν
ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν·
πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστιν, αὐτές
τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τὰς τοιάτας
ἐπαινεῖν [85]. ὁ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
6. τὰ ἐναντία ἔπραξεν [86], ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τετρα-
κοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς, ἔ-
φευγεν ἐξ Ελλησπόντα τριήραρχος καταλιπὼν τὴν
ναῦν, μετὰ Ιατροκλέους, καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόμα-
τα ἅδην δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τὰ-
9. ναντία τοῖς βελομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπραττ-
τεν

(non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτές τε, ſcribe, αὐτές τε. MARKLAND.

84. ἀλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. TAYLOR.

85. ἐπαινεῖν] Deeſſe aliquid vehementer ſuſpicor. TAYLOR.

Animaduertens Taylor οὐ γὰρ non ſtringere, hic aliquid deeſſe ſuſpicatus eſt. Deeſt vtique aliquid ad ſententiam. verum vtrum auctor ipſe id reticuerit acuto et attento lectori de ſuo ſupplendum, an ſupinitas librariorum, an alia quaepiam fraus temporum, ea, quae ille ſcripta reliquiſſet, oppreſſerit, id pro certo non auſim arbitrari. Vtcunque eſt, articulorum, nunc quidem hiantium, hic eſt nexus. ὅτι δὲ ἔτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. eiusmodi ſceleratum autem eſſe Eratoſthenem, nunc demonſtratum eo, ſcil. qui et ipſe ſcelera committere haud dubitet, aliosque facinoroſos laudet.

86. τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidiſſe vox οὗτος, vel Ερατοσθένης. MARKLAND.

τεν. καὶ τάτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτῷ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία, καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι ἔσης, ὅθεν[87] τῆς στάσεως ἦρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων[88], συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν[89], ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ 12.

τῷ

87. ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν] gemino modo haec possunt accipi, aut pro parentheticis, *(unde quoque molitionem suam rerum nouarum auspicati sunt)* aut pro interrogatione. *unde tandem res nouas moliri coepere?* vt respondeat πέντε — *quinqueuiri* —

88. ἑτέρων] „Lego εταιρων, vt et infra: vbi legitur ετεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego εταιροι. Et haec emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀκολουθία et ex ipsis *Lysiae* verbis infra, vbi de Critiae et Chariclis ἑταιρείᾳ loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam singuli suas ἑταιρείας et factiones, quibus opprimebant remp. et iis vtebantur ad sua priuata emolumenta. *Thucyd.* lib. 8. Ελθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίων ἀφανῶς ἕκαστος καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ελληνες νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο, εἴ τι πᾳ δέοι χειρουργεῖν. Quos autem hic *Lysias* vocat ἐφόρους, *Thucydides* eodem libro videtur vocare πρυτάνεις.„ PALMER.

89. συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] idem est ac si dixisset, quod vtique fuisset planius, ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἄρχοντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic speciosa turpibus, συναγωγεὺς honestum et blandum, ἄρχων inuidiosum. πολίτης molle et ciuile, συνωμότης horribile; vt conciliatores

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ερατοσθένης
15. καὶ Κριτίας ἦσαν. ἔτοι δὲ Φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς
Φυλακὰς [90] κατέσησαν, καὶ ὅ, τι δέοι χειροτονεῖ-
σθαι καὶ ὅστινας χρὴ ἄρχειν [91] παρήγγελλον, καὶ
εἴ τι ἄλλο πράττειν βέλοιντο, κύριοι ἦσαν. οὕτως
ἐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων,
18. πολιτῶν ὄντων, ἐπεβεβλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν
μηδὲν ψηφίσεσθε [92], πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε.

τοῦτο

concordiae ciuilis facibus atque tubis discordiarum et factionum.

90. *Φυλακὰς*] Ita vertit *Groulartus*. *Hi tribunos* in custodia *constituerunt*. Sed corrigendum *Φυλας*. Populus enim per *Φυλας* suffragia tulere, quorum hi *κύριοι* erant futuri. TAYLOR.

ἐπὶ τὰς Φυλακας] Plane legendum, *Φυλάρχους ἐπὶ τὰς Φυλας κατέσησαν*. Vide sequentia. MARKL.

Est vtique prima fronte speciosum *Φυλὰς*, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim *Φυλὰς* repeti nil opus erat, quod satis in *Φυλάρχους* esset conspicuum. deinde potius *ἐπὶ τῶν Φυλῶν* aut *ἐπὶ ταῖς Φυλαῖς* videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. constituebant phylarchos ad custodias vel vigilias obeundas, et ad praesidendum in locis vrbis opportunis.

91. *ἄρχειν*] videtur hic locus ita constituendus, *καὶ ἔσινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ἄστινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον*.

92. *ψηφίσεσθε*] imo vero *λήψεσθε*. vt neque bonum quodpiam adipiscemini.

τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσαντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων, δυνήσονται. καὶ ὑμᾶς ἠγοῦντο [93], τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων 21. οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας, (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ερα- 1
τοσθένους ἀκούσαντας· καίτοι εἰ ἐσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν [94] ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν 24.
σφετέρων ἁμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον, καὶ τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥᾳδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τού- 27.
τους τοσαῦτα λέγω. τοὺς δὲ μάρτυρας [95] μοι κάλει.

καὶ

93. καὶ ἡμᾶς ἠγοῦντο] Scribe ὑμᾶς. MARKLAND. Sic dedi, pro vulgari ἡμᾶς.

94. κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Lege, αὐτῶν: *contra seipsos testimonium dicerent.* Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND.

κατεμαρτύρουν αὐτῶν] redit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiuerant, quum ipse Eratosthenes ore suo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui socii atque ministri, vel principes potius scelerum Eratostheni fuerant. Hi, si saperent, testimonium erant aduersus eos, xxx tyrannos puta, et in his Eratosthenem, dicturi.

95. μάρτυρας] testaturos nempe, se audiuisse ex Eratosthene, cum affirmaret, in collegio Ephororum se quoque fuisse.

καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν ἀρχὴν καταφὰς, ἀγαθῷ μὲν ἑδενὸς μετέσχεν, ἄλ-
30. λων δὲ πολλῶν [96]· καίτοι εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βελῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν. καὶ Βάτραχος [97] καὶ Αἰσχυλίδης ἐ ταληθῆ μηνύσουσιν [98], ἀλλὰ ταλη-
33. θῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγ-

96. ἀγαθῷ μὲν ἑδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν] Forte, κακων δὲ πολλῶν: vt supra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' ἐ μεγάλων κακων γεγενημένους. Dixisset potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide Orat. III. ad finem. MARKLAND.

Durior atque contentiosior si sis, haud scio, an ἄλλων defendere possis. Neque enim despero exempla inueniri, vbi ἄλλα vsurpatum sit pro κακὰ. praesertim cum de bonis, quae illorum sunt contraria, mentio, vt hic factum est, praecesserit. Sic Latini quoque *secus* et *secius* vsurpant.

97. καὶ Βάτραχος, κ. τ. λ.] Locus non sine meliorum Codd. ope sanandus. TAYLOR.

98. ἐ ταληθῆ μηνύσουσιν, ἀλλὰ ταληθῆ — εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circulus iste Epicharmi,

Τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών.

Scribe vero, ἀλλ' ἄτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. *Sed tanquam vera, a triginta viris conficta, deferunt.* MARKLAND.

Pro posteriori ταληθῆ aut τὰ solummodo, merus articulus, nil aliud, videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα ὑπὸ τ. τ.

συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, ἀδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. ἕτεροι[99] γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, ὧν ἀχ οἷόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὖ- 36.
νοι φασὶν εἶναι, πῶς ἐκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες, καὶ τὸς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες; ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοί-
κει, (καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσαι) ὅπως τι μὴ
Φανήσεται[100] ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιού- 39.
μενος· εἰ δὲ μὴ [1], ἐνταυθοῖ[2] δῆλος ἔσαι, ὅτι ἐκεῖνά τε αὖ-

99. ἕτεροι] εταιροι, vt monuit, *Palmer.* supra. TAYLOR.

Adeo amplexus fuerat hanc Palmerianam deprauationem Taylor, vt eam textui suo inferciret. Ego veterem probam lectionem ἕτεροι reuocaui.

100. ὅπως τὶ μὴ Φανήσεται] Forte ὅπως μή τι Φανήσεται. Vide tamen Demosthenem Philipp. IV. ἄν τι μὴ νῦν ἐπανορθωσώμεθα. Paullo ante, pro αὐτοί τε, iterum rescribendum αὐτοί τε, *ipsique.* MARKL.

1. εἰ δὲ μὴ] In hac regione deesse aliquid, paret, siue post ἐναντιούμενος, siue post εἰ δὲ μὴ. Si prius, sic ferme hiatum farcias. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι ὑμᾶς ἡγοῦμαι τοῦτον συνεωρακέναι ψευδόμενον *ego vero vos iam dudum hunc Eratosthenem autumo noscitasse mentientem. Sin autem minus hoc deprehenderitis, saltim nunc* — Sin autem posterius verius habebimus, sic ferme — ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐντεῦθεν δῆλος — *Sin autem aliunde non constiterit, hinc saltim constabit.*

2. ἐνταυθοῖ] Sic dedi pro vulgari ἐνταῦθα.

τε αὐτῷ ἤρεσκε [3], καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο, ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. χρῆν δ'
42. αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν [4] ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἐξήμαρτεν· ἀλλ' ἔτος [5] τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθρούς, φίλους· ὡς ἀμφότερα ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμη-
125. 1. ρίοις παραξήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους [6] διαφορὰς ἀχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένας, ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι [7], καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι.

3. ἐκεῖνά τε αὐτὰ ᾧ ἤρεσκε καὶ τοσοῦτον etc.] Confusa haec et indistincta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἦν (vel δῆλον) ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο etc. Acutissime: Si Eratosthenes illis non contradixerit, sequitur, illum consensisse: vel si non consenserit, tantae erat apud istos Tyrannos auctoritatis, vt haec dissensio impune illi cesserit. Istud, malitiam eius; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam ciuilem redarguit. MARKLAND.

Vocabulo ἐκεῖνα significat tyrannorum in ciuium vitas fortunasque nefanda consilia, insidias et grassationes.

4. προθυμίαν] contentionem, assiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia, quae in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur.

5. ἔτος] Eratosthenes puta.

6. πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] non Theramenis cum Eratosthene simultates, sed vniuersorum tyrannorum inter se mutua odia.

7. ταῦτα πράξουσι] Mallem, πάντα πράξουσι. Demosthenes in Zenothemin: καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα

ξεσι [8]. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ [9] τῶν ἀδικεμένων ἐξασία-
ζον, πᾶ κάλλιον ἂν ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θρασυβέ- 3.
λε Φυλὴν κατειληφότος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν
αὑτῷ συνεσίαν [10]; ὁ δ' ἀντὶ τᾶ ἐπαγγείλασθαί τι
ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τὲς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν με-
τὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσίναδε, 6.
τριακοσίες τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτή-
ριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων θάνατον κατε-
ψηφίσατο. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν, καὶ
αἱ τα-

πράττων ἔτος. et ita adu. Macartatum. Thucydides. I. segm. 110. ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. MARKLAND.

Vellem etiam μοι enucleaſſet. mihi dubium nullum eſt, leg. eſſe μόνοι πάντα πρ. *utri ſoli omnia ſint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio ſuo et ex libidine ſua geſturi.

8. καὶ τῆς πόλεως ἄρξεσι. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.] Lege, ἄρξεσιν. εἰ γὰρ etc. Iſtud εἰ pro καὶ *Schotto* debetur. MARKLAND.

9. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ] Sic dedi ad mentem Canteri, vulgatis εἰ deeſt.

10. ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτῷ συνεσίαν;] Opinor, εὔνοιαν. Orat. XVIII. τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν — ἐπέδειξε. et paullo infra, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν. Sic et paullo ante hac ipſa Orat. XII. et ita Demoſthenes de Corona. Ferri forte poteſt συνεσίαν: ita tamen, vt εὔνοιαν praeſtare putem. MARKLAND.

Nullus dubito Marklandum verum vidiſſe; quamquam mihi quoque εὔνοιαν in mentem venerat, et cui non veniat plana et obuia emendatio? Locus p. 126. 7. τές τ' ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatae patrocinari videtur, huc nil facit, neque debet huc trahi.

αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν [11], καὶ περὶ τῶν δι-
9. αλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπί-
δας εἶχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφότεροι
ἔδοξαν [12]. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς [13], κρείττους ὄν-
τες, εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν [14]· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ
ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον [15], πλὴν
12. Φείδωνος καὶ Ἐρατοσθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκεί-
νοις ἐχθίστους εἵλοντο, ἡγέμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν
αὐτῶν τούς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πει-

11. καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν] leg. videtur καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι κατέσησαν *priores-que tumultus conquieuerant.*

12. ἔδοξαν] Canterus malebat ἔδοξαν. Sed vulgata bene habet. Sententia est, ἀμφοτέρους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους, οἵοι ἔδοξαν (id est προσεδοκήθησαν) ἔσεσθαι. Sperabant nempe exsules futurum, vt ab oppidanis in patriam reducerentur eiectis tyrannis, et rursus oppidani sperabant, si principes sibi praeficerent ex iis, qui xxx tyrannis essent inimicissimi, futurum, vt et exsules redirent, et tyranni exterminarentur, omnesque turbae sopirentur. Quae spes ambos fefellit.

13. Πειραιέως] Lege Πειραιῶς. Vid. nostrae editionis pag. 121. TAYLOR.

14. εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἄστεος? et paullo post lego, ἢ τοὺς (non τοῖς) ἐξ ἄστεος: id est, ἐπὶ τοὺς, vt ante. MARKLAND.

αὐτοὺς designat oppidanos, a Piraeensibus acie deuictos. hos sinebant exsules in Piraeeo collecti saluos in vrbem redire.

15. ἐξέβαλον] conabantur eos expellere, iubebant eos ex vrbe emigrare, quamquam id non statim fiebat.

ραιεῖ Φιλεῖσθαι. τέτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, καὶ Ιπποκλῆς, καὶ Επιχάρης ὁ 15. Λαμπτρεὺς [16], καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ * αὖτις [17] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέσησαν [17]b., πολὺ

μείζω

16. Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes λαμπτρευς. Quorum fides ſincerior eſt, quam exſcribentium ex voce alterius. Inſcriptio Attica, apud *Sponium Itiner.*

. . . . χιρια. ομιλου.
(Alii λιριλομηλου.)
I.
Πατρεως.
Ομηρος. λαμπτρευς.

Atque iterum, ibid.

Γαμηλιωνα. Επικτητος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
Ανθεστηριωνα. Μακρεινος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
&c. &c.

Alia, ex ſchedis ineditis,

Θεοδωρος
Ναυηωνος (corrige Ναυσιωνος)
Λαμπτρευς.

Solus, quod ſciam, *Harpocratio* retinet Λαμπτρευς. Vnde ceteri corrigendi. TAYLOR.

17. αὐτὲς] Lege αὐτὲς cum aſpero. TAYLOR.

κατέσησαν] Scribendum κατεσήσατε: vel αὐτοὶ pro αὐτὲς. patet ex ſequentibus. et οἱ καὶ ex MS. pro οἱ δὲ. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ego de meo dedi αὖτις *rurſus, denuo.* vt denuo principatum adipiſcebantur. nam iam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante ſic correxeram, quam excerptae variantes e codice Veneto ad me peruenirent.

μείζω τάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τὰς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς[18]
18. ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. ἢ καὶ[19] φανερῶς ἐπεδείξαντο,
ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ, οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως
ἀπολυμένων ἐξασίαζον, οὐδ' οἱ τεθνειότες αὐτὰς ἐλύ-
πουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι· ἀλλ' οἱ μεῖ-
ζον δυνάμενοι, καὶ θάσσον πλεονέκτουντες. λαβόντες
21. γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπο-
λέμουν, τοῖς τε τριάκοντα, πάντα κακὰ εἰργασμέ-
νοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τοῦ-
το πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευ-
γον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς[20] ἀδίκως, οἱ τριά-

quo in codice est αὐτοῖς. quod illuc ducit. Saepissime illa duo αὐτοῖς et αὖθις vel αὖτις inter se permutantur a librariis.

18. τοῖς] Lege τὰς. TAYLOR.

19. ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis est οἱ δὲ. in Cod. Stephani οἳ καὶ. quod Taylor haud paulo melius vulgato iudicat esse. In Vindob. est ἢ καὶ. vnde ἢ καὶ effeci. *quo etiam.*

20. εἰ δ' ὑμεῖς] Manifesto hic deest aliquid. Vt breuis sim, sic autumo locum esse leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, (tyranni puta) ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε. Si tyranni sic meriti ex vrbe sunt expulsi, vobis in eo facta est iniuria, quod ab his Decemuiris prohibiti fuistis a recuperatione sedium et fortunarum vestrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem iure merito vos exsulastis, iniuriam tyrannis fecerunt hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. verum enim vero vos praeter ius et fas patria caruistis, tyranni autem sic meriti caruerunt.

κοντα δικαίως· ὃ γὰρ δι' ἑτέρων [21] ἔργων αἰτίαν λα- 24.
βόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων [22]·
ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων αἱρεθεὶς
ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων
Ερατοσθένει μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τὲς μὲν
κρείττες αὐτῶν [23] δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἕτοιμος ἦν, 27.
ὑμῖν δὲ [23 b.] ἀδίκως φεύγεσιν ἐκ ἠθέλησεν ἀποδῦ-
ναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔπει-
σεν αὐτὲς στρατεύεσθαι· διαβάλλων, ὅτι Βοιωτῶν
ἡ πόλις ἔσαι, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν
μάλιστα. ὃ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε καὶ [24] 30.
τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν [25] ὃ βε-
λομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα ἔχῃ ἐπι-
κάρρες μισθῶσθαι. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα ἠτήσαν-
το [26], εὐνόστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακο-
νόστατον

21. δι' ἑτέρων ἔργων] Stephanus malit δὴ ἑ. ἔ. non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per alia quaepiam facinora, quam per haec, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt.

22. τούτων] scil. τῶν ἀδίκων. quae in Eratosthene et in eius collegis, Phidone reliquisque decemuiris noto.

23. κρείττες αὐτῶν] se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat.

23 b. ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγεσιν] Lege ὑμῖν: vt paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND.

24. εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] illud καὶ videtur delendum, vt vitiose redundans.

25. αὐτῶν] redit ad Lacedaemonios.

26. ἠτήσατο] Sic, in singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offen-

33. νούσατον δὲ τῇ πόλει· μισθῶντα δὲ μάλισα [27] τὰς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες [28], καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν συμμάχων [29] ὁπόσους ἐδύναντο πεῖσαι, ἐ διαλλά-
36. ξαι, ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν· εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθὲς [30], οἷς ὑμεῖς δηλώσατε [31] πα-

ρὰ τῶν

derer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitaui lectionem Aldinae ἠτήσαντο reuocare, *mutuo sibi dari, ad certi temporis vsuram rogabant*, Phido puta et Hippocles, et Epichares, sociique reliqui.

27. μάλισα] subaudi πάντων ἀθηναίων.

28. καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πολεμίας? cui mox opponitur συμμάχων. certe non placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. MARKLAND.

Bene habet πόλεις. quascunque possent ciuitates Graecas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς ἀθήνας.

29. τῶν συμμάχων] scil. τῶν τοῖς λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων.

30. εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθὲς] scil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη.

31. δηλώσατε] ζηλωσατε Schotto et interpretibus magis adridere video et demiror simul. Lectio est οις ὑμεῖς δηλώσατε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari ἓς, quod in libris Lysiae excusis ante Taylorum versabatur. Cohaeret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. quorum ius laesum ita vos vlciscimini, poenas ab eorum inimicis repetendo, vt hac vltione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre. Aldinae ἓς qui seruare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς ἓς. *ad*

ρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἶδ', ὅτι ἃ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ὅμως δ'· ἐγώ τε γὰρ [32] δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑ- 39.
μῶν τ' ἐνίοις ἥδιον ὡς πλεῖσον [33] τὸς αὐτὸς λόγους ἀκοῦσαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύναμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως [34]. 42.
καὶ μηδενὶ τοῦτο παρασχῇ [35], ὡς Ἐρατοσθένης κινδυ-

νεύον-

quos, vel *erga quos declarate*. quod nescio an a Lysia sit potius profectum, quam *οἷς*.

32. ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Monui ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δὲ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. *veruntamen* producam testes: *etenim et ego interquiescere paullisper opus habeo; et vos* etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. *Sed* desino mirari, *quando in mentem venit* etc. Vide locum. MARKLAND.

33. ὡς πλεῖσον] ἐπὶ interpone. aut πλείσων lege.

34. ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως] Mihi videtur Lysias scripsisse ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, *vestrum ipsorum, atque Vrbis caussâ*: ex sensu, et loco simili Orat. XXVI. *Neque quisquam vestrum opinetur me accusare Euandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus* mihi *sit;* ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. Xenophon Hellen. VII. p. 632. τετιμωρηκότας ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἁπάντων. MARKLAND.

35. παρασχῇ] idem est ac si dixisset, nolim cuiquam vestrum in mentem venire, ὡς ἄτοπα ποιῶ, ἐρατοσθένης ἀγωνιζομένῳ, Θηραμένης κατηγορῶν, me stulte agere, qui, Eratosthenis in causa, in Theramenem inuehar. Aliena non ago. Caussa huius cum

νεύοντος, Θηραμένες κατηγορῶ [36]. πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις [37] φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι
126. I. σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη. ὁπότε καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. ἐ γάρ μοι δοκεῖσιν [38] ἴσων ἄξιοι

istius coniuncta est. Audio enim Eratosthenem scelera sua hac potissimum excusatione amicturum esse, vt dicat, se, qui in collegio xxx fuisset, ipsis adversari haud potuisse. Quod si ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriae machinatos fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse iudicandum, eoque nomine puniendum.

36. Θηραμένες κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέες καὶ Θηραμένες κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσεσθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themistoclis et Theramenis, collatos cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND.

37. ἐκείνοις] F. ἐκείνῳ, Therameni puta. TAYL.

38. ἐ γάρ μοι δοκεῖσιν ἴσον ἄξιοι γεγενῆσθαι] *Stephanus* ἴσε ἄξιοι. mallem ἴσων ἄξιοι: vt vitetur concursus Vocalium. Ante voces ἐ γάρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γάρ. MARKLAND.

Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas iuncturas; quo multum negotii facessit lectori vincula orationis vestiganti. Deest autem eiusmodi

γεγενῆσθαι. ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων ἀκόντων ᾠκο- 3.
δόμησεν αὐτὰ, ἔτος δὲ τὸς πολίτας ἐξαπατήσας καθεῖλε. περιέσηκεν ἔν τῇ πόλει τἐναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ [39] τὸς φίλους τοῦ Θηραμένους προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ ταναντία πράττων. νῦν δὲ ὁρῶ τάς 6.
τε ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας, τάς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους [40], ἀλλ' ἐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τε- 9.
τρακοσίων πολιτείαν ἑλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆ τῶν προβέλων ὧν ταῦτ' ἔπραττεν, αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνέστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῆ ἠρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πισὸν ἑαυ-

τὸν

quid hic loci, ſaltim tacite a legentium quoque ſupplendum. ἀκεῖν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει ἐπιχείρων ἀπολαυσάτω. mercedem ergo ferto Eratoſthenes eandem cum Theramene. Aut ἀκεῖν ὀρθῶς ποιῶ τἔτον ἐκείνῳ ἀντιτιθεὶς. ergo recte in eo facio, quod Theramenem Themiſtocli oppono. ἴσων dedi pro ἴσον vulgari. In δοκῆσιν ſubauditur, Themiſtocles, atque Theramenes.

39. καὶ τὸς φίλους] non ſolum Theramenem, ſed eius quoque amicos vna cum ipſo perire et funditus exſtirpari. Poſt γὰρ ſubaudiri debet ἦν, tametſi additum mallem.

40. αἰτίους — γεγενημένους] nullus dubito leg. eſſe αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὃς cum reliquis inſequentibus.

12. τὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα πρᾳοτέρους[41] αὐτῷ γενομένους[42], τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος ἐκέτι βουλόμενον ζῆν[43] ἀκροᾶσθαι, τότ' ἤδη, διάλυσιν πρὸς ἐκείνους[44] φθόνου καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος[45], μετέσχε τῶν Αρι-
15. στοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Αντιφῶντα[46] καὶ Αρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεβουλώσατο,
18. διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς[47] ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε· Φάσκων πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον.
21. ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ὁμήρους δοὺς, μήτε τὰ

41. πρᾳοτέρους] προτέρους voluerunt Canterus et Schottus. Sententia subiicit προκριτοτέρους. *maioris fieri, quam se.*

42. γενομένους] reuocaui hoc ex Aldina, pro vulgari γινομ.

43. τότων] redit ad Theramenem eiusque patrem.

44. πρὸς ἐκείνους] Pisandrum et Callaeschrum.

45. τὸ παρ' ὑμῶν δέος] ne a vobis ob superiora scelera male mulcaretur.

46. Αντιφῶντα] Bellulus interpres Αριστοφῶντα legit, et nos, credo demonstrationis gratia, amandat ad *Thucyd.* l. 8. c. 10, 12. Qui vulgatam *Lysiae* lectionem confirmat. Adde *Plutarch.* in *Antiph. Phot.* in eodem, et *vit. Thucyd.* per Anonymum. TAYLOR.

47. αὐτὸς — αὐτὸς] *idem.* primum videri possit *ultro*, *sponte sua.* secundum, *suismet manibus.*

τε τὰ τείχη καθελὼν, μήτε τὰς ναῦς παραδὲς. ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν ἑδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, πραττέσης [48] μὲν τῆς ἐν Αρείῳ πάγῳ βελῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκεν τἀπόρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτῆ πολίταις ἐπ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἃ πρὸς τὸς πολεμίες ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως ἐπετρέψατε [49] αὐτῷ πατρίδα, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς αὐτές. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο, ἑδὲν ἔπραξεν, ἕτω δὲ ἐνετεθύμητο, ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν. ὥστε περὶ ὧν ἑδεὶς πώποτε ἕτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, ἕτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι· ἐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς [50] ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος, τῆ τε Περ-

ραιῶς

48. πραττέσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια, *salutaria* ciuitati. Mox, pro ἐπέμψατε recte *Stephanus* ἐπετρέψατε. saepe ita loquitur Noster. Vide infra. MARKLAND.

Vulgatam qui defendat, possit ille dictionem πράττειν τὴν σωτηρίαν accipere pro, oratione, literis, legationibus, consiliis, opera sua denique omni pacem atque salutem contendere conciliare. Verum penes me dubium nullum est legi oportere προσαττέσης et σωτήρια. Defectus ipse articuli in vulgata vitium statim prodit.

49. ἐπετρέψατε] Sic dedi ad sententiam Stephani et Canteri, aliorumque, pro vulgari ἐπέμψατε.

50. αὐτὸς repossui e Canteri, Taylori et Marklan-

ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν
33. ἐλπίδων ἀποστερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὃ πρότερον εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως [51] ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου [52] καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτῶν ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο [53] μὲν τὰς με-
36. τὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων, καὶ

di sententia, pro vulgari αὐτοῖς, quod a Stephano profectum est. Aldus enim αὐτοὶ dederat.

51. ἕως] Aliquando ἢ ἕως leg. esse suspicabar, antequam morem Lysiae tenerem. Sed bene habere h. l. vulgatam docet alius simillimus p. 144. 42. μὴ πρότερον — ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν.

52. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ' ἐκείνων, sc. Λακεδαιμονίων: *tempus ab illis constitutum.* MARKLAND.

Idem suasit Taylor quoque, sed bene habet h. l. vulgata. Vtrumque, tam ἐκείνου, quam αὐτῶν, ad eundem Theramenem redit. poterat vtique ὑπ' αὐτῶν sine damno sententiae abesse. verum haec est Lysiae breuitas. Saepe deficit in necessariis, saepe redundat cum dedecore et ad fastidium. Mutandum tamen si quid h. l. sit, malim ὑπ' αὐτῶν legi. praedictum ab ipso tempus (a Theramene puta,) religiose ab ipsis (Lacedaemoniis nempe) seruatum esset.

53. μετεπέμψατο] imo vero μετεπέμψαντο in plurali, Lacedaemonii puta. Horum enim erat imperatorem suum ex Asia arcessere. Theramenі ius nullum et potestas nulla in Lysandrum erat; proinde etiam illum arcessere nequibat.

καὶ παρόντων Λυσάνδρε, καὶ Φιλοχάρες, καὶ Μιλτιάδε, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίεν· ἵνα μήτε ῥήτωρ αὐτοῖς μηδεὶς ἐναντιοῖτο, μήτε ἀπει- 39.
λοῖτο [54]· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἕ-
λοισθε, ἀλλὰ τἀκείνοις δοκοῦντα ψηφίσαισθε [55]·
ἀναξὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς [56] τριάκοντα
ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ
χρῆσθαι, ἣν Δρακοντίδης ἀπέφηνεν [57]· ὑμεῖς δ' ὁ- 42.
μως καὶ ἔτω διακείμενοι, ἐθορυβεῖτε, ὡς ἀ ποιή-
σοντες ταῦτα. ἐγνώσκετε γὰρ, ὅτι περὶ δουλείας
καὶ ἐλευθερίας [58] ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε.
Θηραμένης δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, (καὶ τούτων ὑμᾶς
αὐτὸς μάρτυρας παρέξομαι) εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ 127.1
μέλοι τῆ ὑμετέρᾳ θορύβῳ, ἐπειδὴ πολλὲς μὲν Ἀθη-
ναίων εἰδείη τὲς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δο-

κοῦντα

54. μήτε ἀπειλοῖτο] videtur ἄρχων interponendum esse, vt sibi membra respondeant μήτε ῥήτωρ — μήτε ἄρχων.

55. ψηφίσαισθε] reuocaui hoc e vulgaribus libris, pro ψηφίσοισθε, quod Taylor nescio qua de causa dederat.

56. ὑμᾶς] dedi e Marklandi auctoritate pro vulgari ἡμᾶς.

57. ἀπέφηνεν] Sic dedi e Vindobon. pro vulgari ἀπέφαινεν.

58. περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] scil. ὁποτέραν αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἔχειν ἐκτέον. vtram earum imposterum sitis habituri. Verumtamen suspicor Lysiam dedisse καὶ ἐκ ἐλευθερίας *super seruitute, non autem libertate, imposterum habenda.*

3. κἄντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι· μετ' ἐκεῖνον δὲ Λύσανδρος ἀναξὰς ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδες ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι ὁ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσαι, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ * ποιήσαιθ'[59], ἃ Θηραμένης κελεύοι.
6. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρασκευὴν[60] καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτῷ μένοντες ἡσυχίαν ἦγον, οἱ δὲ ᾤχοντο ἀπιόντες· τοῦτο γὰν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι ἐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δέ τινες, καὶ
9. πονηροὶ καὶ κακῶς βελευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλετο γὰρ αὐτοῖς, δέκα μὲν, ἃς Θηραμένης ἀπέδειξε, χειροτονῆσαι, δέκα δὲ, ἃς οἱ καθεσηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. ἔτω γὰρ τὴν ὑμετέραν[61] ἀ-
12. σθένειαν ἑώρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσαντο, ὥσε πρότερον[62] ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ ἐκ ἐμοὶ * δεῖ[63] πι-

[illegible] σεῦσαι,

59. ποιήσαιθ'] id est ποιήσαιτε, in actiuo. sic dedi de meo, pro vulgari ποιήσαισθ'. verum medium verbum hic loci locum non habet.

60. παρασκευὴ est oratoribus atticis coniuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, vt operae fraudisque et gratiae et potentiae quicquid possent conferrent, ad efficiendum, vt ius aequum peruertatur, et libertas ciuilis opprimatur.

61. ὑμετέραν dedi de meo pro vulgari ἡμετ.

62. πρότερον] subaudi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλησίαν.

63. δεῖ] sic de meo dedi, pro δοκεῖ vulgari.

σεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ [64]. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος [65] ἔλεγεν· ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν [66], ὅτι δι' αὐτὸν κατέλθοιεν [67]· οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων· ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγενημένος, τοιούτων τυγχάνοι [68], πολλὰς πίστεις αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, καὶ παρ' ἐκείνων ὄρκους εἰληφώς. καὶ [69] τοσούτων καὶ ἑτέρων κακῶν

64. ἐκείνῳ] Therameni puta.

65. εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος etc.] Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτὸς. MARKLAND.

Pari modo Taylor quoque auctor fuerat, vt vulgarium librorum interpunctio h. l. corrigeretur. Et parui. Defensionem hanc Theramenis Xenophon in Hellenicis retulit.

66. τοῖς φεύγουσιν] non illis, qui a Phyla, post sublatam xxx tyrannorum tyrannidem, domum rediissent, qui reditus caede Theramenis est posterior, sed his, qui post cccc viros, dudum ante.

67. δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ etc.] Lege, ὅτι δι' αὐτῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐτῶν, sc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

68. τυγχάνοι] sic dedi pro vulgari τυγχάνει.

69. καὶ] hic absoluta excursione de Theramene, redit orator ad propositum conficiendum, quod hoc est. Eratosthenes fidit Theramenis amicitia, per eamque sperat se elapsurum. atqui Theramenes inimicus reip.

κῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἴτιοι [70] γεγενημένοι, τολμήσεσιν αὐτὸς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
21. θανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτῷ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἤδη γὰρ αὐτὴν κατέλυσε [71]) δικαίως δ' ἂν [72] ἐν δημοκρατίᾳ· δὶς γὰρ ὑμᾶς κατεδελώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν·
24. καὶ τῷ καλλίῳ [73] ὀνόματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος κατασὰς. περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους

vestrae fuit infestissimus. Ergo Eratosthenes quoque est. Ergo puniri debet.

70. *αἴτιοι γεγενημένοι*] scil. Eratosthenes cum sodalibus. Ego vero malim legi *αἰτίῳ γεγενημένου*. vt ad solum Theramenem referatur. Audebunt se amicos ferre Theramenis eius, qui cum tanta mala conscivisset reip., cecidit, non pro vobis, sed ob facinora sua. Nam pro vulgari illo *ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πονηρίας* dedi e Vindobon. *ὑπὲρ τῆς αὐτῷ πον.*

71. *κατέλυσε*] id est *ἐπειρᾶτο καταλύειν.*

72. *ἂν ἐν*] interponi velim *καί*.

73. *καὶ τῷ καλλίῳ, κ. τ. λ.*] Innuit agnomen, quod Theramени vulgo tribuebatur, *κόθορνος* scilicet, quod ei nomen inditum fuit ob eius mutationes et parum constantem in partibus animum, eo quod cothurnus species erat calceamenti tragici, quod vtrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR.

Nomen illud pulcherrimum atque honestissimum, quo Theramenes ad velandum fraudes suas abutebatur, erat studium tuendae reip. pacisque reconciliandae.

μένες ἱκανά μοι ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ερα- 27.
τοσθένες καὶ τῶν τετρὶ συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μηδὲ μαχομένες[74] κρείττες εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφιζομένες δὲ, ἥττες τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φα- σὶ μέλειν πράξειν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀπεῖσι μὲν τοῖς τριάκον- 30.
τα ἐπιβελεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύ- χης, ἣ τέτες παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐ- τοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ερατοσθένες καὶ τῶν τέτε φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μέντοι ἀγὼν ἐκ 33.
ἐξ ἴσε τῇ πόλει καὶ Ερατοσθένει. ἕτος μὲν γὰρ, κατήγορος καὶ δικασὴς[75] αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων[76]· ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέ- σαμεν. καίτοι ἕτοι μὲν τὲς ἑδὲν ἀδικῆντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τὲς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν, 36.
κατὰ τὸν νόμον ἀξιῆτε κρίνειν· παρ' ὧν ἐδ' ἂν πα- ρανόμως βελόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδι- κημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι, λάβοιτε. τί

γὰρ

74. μαχομένες κρείττες] interponendum videtur μὲν. Idem poſtmodum in ſchedis Brularti anis quoque reperi.

75. κατήγορος καὶ δικασὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, *idem*. Philo de Ioſeph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικασὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

76. τῶν γινομένων] imo vero τῶν κρινομένων reorum in ius vocatorum.

γὰρ ἂν παθόντες[77], δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν
39. ἔργων δεδωκότες; πότερον, εἰ αὐτὸς ἀποκτείνοιτε καὶ τὸς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τῷ φόνῳ δίκην λάβοιμεν, ὧν ἕτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφὸς ἀκρίτως ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερὰ * δημεύσαιτε[78], καλῶς ἂν ἔχοι, ἢ
42. τῇ πόλει, ἧς ἕτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ποιοῦντες, δίκην παρ' αὐτῶν ἐκ ἂν δύνησθε λαβεῖν[79], πῶς ἐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἥντινά τις βέλοιτο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἄν μοι
128.1. δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις, νυνὶ, ἐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαίων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἥκει ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτὸς τὸς μάρτυρας τῆς τά-
3. τε πονηρίας. τοσοῦτον δ'[80] ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις, ὅτι ἔτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο

 ποιεῖν,

77. ἂν παθόντες] alius καὶ interpoſuiſſet, item alius dixiſſet εἴησαν ἂν τῶν ἔργων.

78. δημεύσαιτε] ſic dedi de meo, pro vulgari δημεύσετε.

79. poſt λαβεῖν videtur ἱκανὴν deeſſe.

80. τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita diſtinguendum, nec opus eſt, vt, cum *Stephano* legamus δὴ vel γε, pro δ'. Sequitur: ἔτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν etc. lege, ἐδύναντο, ſcil. τότε: vt νῦν ἐπεχείρησαν: ante quae deeſſe videtur ταῦτα, vt oppoſitio per omnia ſeruetur. MARKLAND.

Aut delendum eſt hoc δὲ, aut cum ἢ eſt mutandum.

ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, ἔτ' ἂν νῦν ἐπεχείρησαν ἐλεῖν [81], μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σω- 6.
θήσεσθαι, οἳ ἐ τέτοις ἥκεσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγέμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων [82], καὶ τἄ λοιπἄ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βέλωνται, εἰ τὰς μεγίστων κακῶν αἰτίας λαβόντες ἀφήσετε. ἀλλὰ καὶ τῶν * συνερέντων [83] αὐτοῖς ἄξιον θαυμά- 9.
ζειν, πότερον ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ [84] αἰτήσονται [85],

τὴν

81. ἐλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid ſimile. TAYLOR.

ἐπεχείρησαν ἐλεῖν] Forte, ἐρεῖν: cui opponitur praecedens ποιεῖν. ſic infra, ὅτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lyſia hoc modo ſcriptus fuiſſe videtur: ἐνθυμεμένοις, ὅτι ἔτ' ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, ἔτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. ſingula ſingulis reſpondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND.

Mihi videtur ſic leg. ἔτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν. (ſcil. ἐνθάδε.) neque nunc auſuros fuiſſe huc venire, ad cauſam capitis dicendum.

82. τῶν πεπραγμένων] malim ἐκ τῶν πεπρ. nam ἄδειαν non cum hoc genitiuo cohaeret, ſed cum ποιεῖν.

83. συνερέντων] ſic dedi de meo, pro vulgari συνεργέντων.

84. καλοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοι κἀγαθοι. Canterus etiam πότερον, ὡς καλοι κἀγαθοι απολογησονται. TAYLOR.

Dedi καλοὶ κἀγαθοὶ. neque dubito idem in Vindobonenſi eſſe, tametſi ex eo nonniſi καλοὶ eſt annotatum.

85. αἰτήσονται bene habet. eſt idem atque ἐξαι-

τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας [86]· ἐβελόμην μέντ' ἂν αὐτὸς ἅτω προθύμως εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ ἕτοι ἀπολῦναι [87]. ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται, καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλῆ ἀξία ἀποφανοῦσιν; ἀλλ' ἐχυπὲρ ὑμῶν ἀδεὶς αὐτῶν * ἀδὲ [88] τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. ἀλλὰ τὰς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τούτοις μαρτυρήσαντες, αὐτῶν κατηγορήσι· σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τὴν ὑμετέρα πλήθος [89] ἀδεῶς ἠγήσανται τοὺς

τήσονται, rogabunt Eratosthenem eiusque complices sibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dedisset (et nescio an sic dederit) ὡς κακὲς ἀγαθοὶ αὐτοὶ ὄντες ἐξαιτήσονται. v. p.

86. τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετὴν. SVA IPSORVM *merita maiora esse ostendentes, quam* HORVM *improbitas fuerit.* Vide sequentia. MARKLAND.

Assentior Marklando, aiens, aut τούτων aut ἐκείνων interponendum esse.

87. ἀποδῶναι] Lego, ἀπολύναι. *Vtinam*, inquit, *Hi tanto studio* SERVARE, (σώζειν,) *quanto Isti* PERDERE *rempublicam, vellent.* Eadem oppositio infra: καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιοῦτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγορήσι, supra monui scribendum αὑτῶν, *se ipsi accusant.* MARKLAND.

Dedi ἀπολῦναι pro vulgari ἀποδῶναι.

88. ἀδὲ] sic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne iusta quidem et aequa.*

89. διὰ τὴν ὑμετέρα πλῆθος] Vltima vox videtur

τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τὸς συνάρχοντας αὐτῷ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν 90. καίτοι ἔτοι 91 μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, ὃς 18. ἔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχεσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. ἐκεῖν δεινὸν 92 εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπ-

ώλυν-

ferunare veſtigia verae Lectionis; quae, niſi me falſit Ratio, eſt ελεε. mirum, inquit, ſi *per veſtram miſericordiam* hi nunc ſeruentur, ipſi olim adeo crudeles et *immiſericordes*, vt in ciuium a ſe occiſorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiſerint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τὸς προσήκοντας παραγενέσθαι, vt de iis narrat Aeſchines adu. Cteſiph. p. 87. MARKLAND.

Bene videtur πλήθος habere. Lyſias, antitheſorum venator, multitudinem plebis Athenienſis opponit paucitati tyrannorum.

90. τεθνειότων] ὀλίγῳ ὕστερον, τεθνεώτων. Steph. TAYLOR.

αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην. καὶ τὸς συνάρχοντας αὐτῷ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratoſthenem vero et collegas eius non licuit, ne defunctorum quidem funera proſequi.* MARKLAND.

91. καίτοι οὗτοι] ſic diſtinxi vocabula. vulgares libri ſic dant καὶ τοιοῦτοι.

92. οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita reſtituere meditatur Schottus. Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασι, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἥξειν, οποσοις θανειν αδικως αυτοι παρεσκευασαντο. Iam mihi quotidianus erit ille Oedipus, qui *Lyſiam* corrigit, prae illo, qui a te corre-

ὠλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ

 πε ἐκ-

ctum intelligit. Facilius mecum ſanabis. Οὐκᾶν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, οποτε επ ἐκφορὰν ηξουσιν· αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσῦτοι βοηθειν παρασκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuiſſe διὰ Ερατοσθένην, τῶν τεθνειώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domeſticam calamitatem ſc. et funus Polemarchi reſpiciens: iam autem comparatione facta graue iſtud et indignum clamitat, *periclitari eos, qui ſub trigintauirali dominatu ad amicorum iniuria ſublatorum exſequias iuere: eis autem ſicariis ipſis tot ciuis in eorum calamitate ſubuenire.* TAYL.

οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ πε ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε νοηθεῖεν τοσῦτοι παρασκευάζονται] Non poenitet coniecturae in hunc deſperatiſſimum locum: ἐκᾶν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολλυμένοις αὖ τοῖσδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε τὸ θανεῖν τοσούτοις οὗτοι παρεσκευάζοντο: *iniquum igitur foret, ſi amicis eorum, quî iniuſte perierunt, ad horum, qui rempublicam perdiderunt, nunc inuicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero* venturi, *quandoquidem iſti* (οἱ Triginta) *cauſſa mortis tam multis extiterint.* Vſitatior ordo ſcribendeſt, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν ἥξουσι· πολλοὶ, ὁπότε, etc. et hunc in Verſione, perſpicuitatis cauſa, ſecutus ſum. ſed alterum fieri ſolet, et venuſtatem ſuam habet. Haec vltima acutiſſima ſunt. *Schotti* Coniectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per ſe ipſa refutatur. Mox, pro δείξατε, ſenſus poſtulat δείξετε, *oſtendetis.* MARKL.

In hoc loco *primum* pro εἰ leg. videtur ἦ vel εἴη. Sic οὐκᾶν δεινὸν ἦ. *graue et infandum ſit.* hic inſiſtit oratio paululum. tum de nouo ſic orditur τῶν μὲν ἀδίκως

πε * ἐπ' ἐκφοραὶν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν δοσεῖται 21.
παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾷον [93] ἡγεμὼν
εἶναι, ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντεπεῖν [94], ἢ πε-
ρὶ [95] ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι
λέγουσιν, ὡς Ερατοσθένει ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα
κακὰ εἴργασαι, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆ- 24.
ναι. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ελλήνων [96] πλεῖστα εἰς ὑμᾶς
ἐξημάρτηκεν, ἐκ οἵονται [97] χρῆναι αὐτὸν ἀπολέ-
σθαι.

— *deinde* pro ἢ πε ἐκφοραὶν legendum arbitror ἢ που ἐπ' ἐκφοραὶν vtique, profecto, procul dubio, exsequias ibunt, honoris causa. *tertio* βοηθεῖν e Taylori annotatione adsciui, pro vulgari νοηθεῖεν. Et sic perleui opera sanatum habemus hunc locum.

93. ῥᾷον] sic dedi pro vulgari ῥᾴδιον.

94. ἀντεπεῖν] id est h. l. κατηγορεῖν.

95. περὶ] ὑπὲρ *Coisl.* Haec loco moueri video. Lege itaque ῥᾴδιον — περὶ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντεπεῖν, ἢ ὑπερ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. TAYLOR.

96. τῶν ἄλλων ελληνων] Rectius, vt mihi videtur, scripsisset τῶν ἄλλων πολιτων. Comparatio enim nimis extenditur, et vltra rem profertur. Suspicor vocem ἑλλήνων ortum habuisse ex praecedente ἄλλων. M.

Ego equidem ἑλλήνων tuebor. Sententia plana est. Eratosthenes, etiamsi verum sit, quod aiunt eius defensores, eum omnium tyrannorum minimum vobis malorum iniunxisse, tamen omnium Graecorum vnus plurima mala vobis dedit. Vel in omnibus graecis simul sumtis, qui vos bellis vnquam exagitarunt, nemo est, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic vnus Eratosthenes.

97. οὐκ οἵονται] subaudi διὰ τοῦτο.

σθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε, ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τότε καταψηφιεῖσθε,
27. δῆλοι ἔσεσθε ὡς [98] ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ ἐχ ἕξετε λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε. νυνὶ μὲν γὰρ ἀδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέ-
30. ραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω, μὴ τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἴεσθε [99] κρύβδην τὴν ψῆφον· φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.
33. Βέλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας, καταβαίνειν, τούς τε ἐξ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἵνα τοὺς ὑμῖν διὰ τοῦτον γεγενημένους συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεος ἐστὲ, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τού-
36. των ἔτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλε-

98. ὡς] malim aut plane deletum, aut in eius locum suffectum πᾶσιν.

99. μηδ' οιεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον] Legendum, οισετε: *neque clam suffragium laturi estis:* vt mox, ποιήσετε. Dinarchus adu. Aristogit. περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οισετε τὴν ψῆφον. Demosthenes in Mid. καὶ περὶ τότε τὴν ψῆφον οισετε νῦν ὑμεῖς. Vbique occurrit phrasis. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὑτοῦ γνώμην τοῖς Θεοῖς. MARKLAND.

Ego equidem οἴεσθε seruem, at οἴσειν addi velim post ψῆφον.

μον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον εἶχετε [200], νικήσαντες δ' ἂν, τέτοις ἐδελεύετε. καὶ τὰς ἰδίας οἰκίας ἕτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων [1] 39. μεγάλας ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλες πόλεμον ἐλάττας εἴχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς ἠκήξίεν, συνδιαβάλλεσθαι [2] δ' ἠνάγκαζον. εἰς τοσῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥσε ἀ τῶν ἀγαθῶν κοινέμενοι, πιεὰς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ 42. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες, εὔνες ᾤοντο εἶναι. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θαρραλέῳ ὄντες, καθόσον δύνασθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ Πει-

ραιῶς

200. τὸ ἴσον εἴχετε] Excidit Negatiua ἐκ, vel ἐκ ἂν, ante εἴχετε. Dixi ad Orat. IV. vbi idem mendum. MARKLAND.

Bene habet vulgata. in quo si vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores; h. e. perinde serui xxx tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuissetis, erant.

1. ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἁρπαγμάτων, *rapinis*. Aeschines adu. Ctes. p. 85. τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰς τριηράρχες ἁρπάγματα. Scio quidem πράγματα interdum significare *turbas*. MARKLAND.

Vulgatum rursus ausim defendere. Subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Saepe vocab. πράγματα malo sensu vsurpatur pro molestiis, negotiis turbulentis et luctuosis. ex illis negotiis calamitosis, in quibus versabantur.

2. συνδιαβάλλεσθαι] eadem inuidia, eodemque odio, quo ipsi apud ciues a se crudeliter vexatos ardebant, conflagrare, eorumque, qui alias amici vobis futuri fuissent, animos erga vos exulcerari.

ραιῶς τιμωρήσασθε. ἐνθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ 3 τέτων * πονηροτάτων 4 ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμη-
129.1. θέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύεσθε, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς
3. πόλεως βελεύεσθε· ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικέρων, ὃς ἔτοι φύλακας τῆς σφετέρας 5 ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δελείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέσησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς 6 μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ Πειραιῶς ἐξε, πρῶτον μὲν

3. ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amussim inter se respondere debent, prodit insequens νῦν hic inserendum esse τότ' (id est τότε). verum nil est cur autumemus Lysiam tam misere diligentem verborum libripendem fuisse. Satis indicat imperfectum ἤρχεσθε tempus praeteritum. Sed ais, satis indicat πολιτεύεσθε tempus praesens, vt addi νῦν nihil opus esset. cur ergo addidit? haud habeo, quod respondeam.

4. πονηροτάτων] sic de meo dedi pro vulgari πονηροτέρων.

5. ὑμετέρας] Sensus postulat οὓς οὗτοι φύλακας τῆς εαυτων ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δελείας — κατέσησαν. TAYLOR.

φύλακας τῆς υμετερας ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δελείας κατέσησαν] Inepte. Lege, τῆς σφετερας ἀρχῆς: *custodes imperii* SVI, *vestrae vero seruitutis, constituerunt.* Ita supra, τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, *peccatorum suorum.* Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND.

Dedi ad mentem Marklandi σφετέρας pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter se *ipsorum* (xxx tyrannorum) *dominatio* et *vestra seruitus.*

6. ὑμᾶς] subaudi τὲς ἐξ ἄστεος.

μὲν τῶν ὅπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας 6.
ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ ὑπὸ τῶν πολε-
μίων, ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὔσης, ἀφηρέθητε τὰ
ὅπλα· ἔπειθ', ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πό-
λεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας
δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐζητοῦντο 7. ἀνθ' ὧν ὀργι- 9.
σθητε μὲν, ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε· ἀναμνήσθητε δὲ
καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν· οἳ
τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρ-
πάζοντες βιαίως ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων 12.
καὶ γονέων καὶ γυναικῶν * ἀφέλκοντες [8], φονέας
αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ ἐδὲ ταφῆς τῆς
νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν· ἡγέμενοι τὴν αὑτῶν ἀρ-
χὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρί-
ας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κιν- 15.
δυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες,
καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν
ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖ-
δας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ, πολλῶν ἐναν-
τιωμένων, ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ 18.
μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γε-
νόμενοι, τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ' [9] εἰς τὴν
πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ εὐδυσχήσατε καὶ τού-
των

7. ἐζητοῦντο] sic dedi ad mentem H. Stephani pro vulgari ἐζητοῦντο.

8. ἀφέλκοντες] sic dedi de meo, pro vulgari ἀφελόντες.

9. τοὺς δ'] num leg. αὐτοὺς δὲ. vosmet ipsos autem in patriam reduxistis.

τῶν ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε,
21. μὴ πάθητε τοιαῦτα, οἷα καὶ πρότερον· καὶ ἔτε ἂν
ἱερὰ, ἔτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικημένους διὰ τὸς τότων
τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι σωτήρια [10]
γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν,
ὑπὸ τότων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἐπὶ ξένης, μικρῶν
24. ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδέλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικε-
ρησόντων. ἀλλὰ γὰρ ἃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βέλο-
μαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τότων ἐδυνάμενος
εἰπεῖν. ἐδὲ γὰρ ἑνὸς κατηγόρε, ἐδὲ δυοῖν ἔργον ἐςὶν,
ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐδὲν
27. ἐλλέλειπται [11] ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ ἔτοι τὰ μὲν ἀπέ-
δοντο,

10. σωτήρια] sic in adiectiuo dedi, pro vulgari σωτηρία, quod est substantiuum.

11. ἐλλέλειπται] ἐδεν ἐλλέλειπται. Canter. nescio quo animo. TAYLOR.

ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλειπται] Sensus videtur esse, *Verumtamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere:* vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiae adiicienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. Ἐγὼ μὲν ἔν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα: *Ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum.* Scribi forsan potest, ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται, Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: vt τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. vbi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest, ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλει-

δοντο [12], τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον· ὑπέρ τε τῆς πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποίει· ὑπέρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον· καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε· οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν τε ἀκροᾶσθαι [13], καὶ 30. ὑμᾶς εἴσεσθαι τὴν [14] ψῆφον φέροντας· ἡγεμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι· ὅσοι δ' ἂν [15] παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους [16]. 33.

παυσοπτας· adeo vt voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris etc. MARKLAND.

Inter προθυμίας et ἐλλέλειπται interposui οὐδὲν. ego studium contentionemque meam haud passus sum desiderari.

12. τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legisse ἀπεδύοντο. vertit enim *spoliarunt*. Sed nihil muta. intelligit enim Orator *vasa*, *donaria*, et caeteras *res sacras* in Templis repositas, quas Illi *vendiderunt* surreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Agesil. p. 672. MARKLAND.

Venduntur templa multis referta pretiosisque donariis et vasis argenteis aureisque, ei, cui potestatem facimus ea templa spoliandi.

13. ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, *audituros*: vt εἴσεσθαι. Nisi εἴσεσθαι sumendum sit in significatione Temporis Praesentis. MARKLAND.

14. εἴσεσθαι τὴν] sic dedi, omisso τὰς, quod vulgati libri interponunt.

15. ὅσοι δ' ἂν] pro ἂν malim h. l. αὖ.

16. τιμωρίας πεποιημένους] videtur φανήσεσθαι interponendum.

παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἑωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ[1] ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, sub trigintauirali dominatione multa nefaria commisit, eorum tyrannidis satelles atque administer. Dionysodorum maxime actoris adfinem, ceterosque de rep. bene meritos ciuis delatione sua interfecit. Postulatur caedis, rep. redintegrata. Causa est Ἐνδείξεως, *quam inter ceteros optime explicat* Pollux VIII. 6.

Προσήκει μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ὑμῖν, τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ καὶ μοὶ ἐχ ἧκιστα. κηδεστὴς γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος
42. καὶ ἀνεψιός· τυγχάνει ἓν μοι ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τετονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα. ἔπραξε γὰρ ἔτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ εἰκότως μισεῖται· ὑπό τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλῃ, δικαί-

1. Ἀγοράτε] nomen est seruile, significans τὸν ἠγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in foro emtum, de captiua.

δικαίως τιμωρηθήσεται[2]. Διονυσόδωρον γάρ, τὸν 130.1.
κηδεστὴν τὸν ἐμόν, καὶ ἑτέρους πολλούς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἀπέκτει- 3.
νε[3], μηνυτὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα, ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζημίωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας, ὀλιγαρχίας, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. Ἐγὼ οὖν, ἄνδρες δικασταί, δίκαιον καὶ ὅσιον 6.
ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ἅπασι, τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται· καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι[4]. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξαίρ-

χῆς

2. τιμωρηθήσεται] sic dedi e Vindobonensi, Aldina et Stephanica, pro τιμωρήσεται Taylori.

3. ἀπέκτανε] sic vulg. Eieci, quoniam est semibarbarum. *Th. Magister.* Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπεκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτεινε praetuli, eodem licet refragante *Magistro*, cuius vadimonio nuper fruebar, tum quia est ipsissima lectio Cod. *Coisl.* tum quia est verbum *Lysiae* familiare, idque saepe in hac oratione. Ἐκεῖνοι μὲν ἓν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπεκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde Οὓς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interiectis, ἃ τ' ἂν ἑκὼν ἔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi saepissime. TAYLOR.

4. νομίζω — ἂν γίγνεσθαι.] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιοῦσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψεσθαι. Et ita vbique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facetè, vt exscribere sit operae pretium: ἔλεγε τὸς (f.

9. χῆς τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀκέσαι· ἵν' εἰδῆτε, πρῶτον μὲν, ὦ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη, καὶ ὑφ' ὅτε· ἔπειτα, ὦ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Αγοράτε ἀπέθανον, καὶ δὴ ὅ, τι [5] ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκρι-
12. βῶς ἂν μαθόντες ἥδιον καὶ ὁσιώτερον Αγοράτε τετεῖ καταψηφίζοισθε. ὅθεν ἓν ἡμεῖς τε ῥᾷσα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. Επειδὴ [6] γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν, καὶ τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀ-

σθενέ-

τας) ἐν ἅδε μᾶλλον αν κολαζεθαι, εἰ ὁλοκλήροις καὶ μὴ τετριμμένοις (f. τετρημένοις) ἀγγείοις ὑδροφόρεν· pro κολασθήσεσθαι. *Dicebat* Bion, *Danaïdas apud Inferos maiores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasis aquam ferrent.* Paullo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί. vulgo deest Interiectio. MARKLAND.

5. καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem καὶ δε οτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. *Ald.* habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fer[illegible]ante me sustulere. TAYL.

καὶ διότι ἀποθνήσκειν etc.] Lego, καὶ δὴ ὅ, τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν: *et praeterea quid iam morituri mandarunt:* nempe, puniri Agoratum; vt ex multis infra locis patet. sic εἴ τι ἐπισκήπτοι, *num quid mandare vellet*, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro κατασήσασθαι legendum videtur κατασήσεσθαι. MARKLAND.

Dedi ad mentem Marklandi καὶ δὴ ὅ, τι pro vulgari καὶ διότι.

6. Επειδὴ γὰρ, κ. τ. λ.] In pugna scilicet ad Aegospotamos, vbi vniuersa fere classe amissa Athenienses a Lysandro victi sunt, et res eorum omnino depressae. PALMER.

σθενέστερα ἐγεγένηντο, ὃ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον αἵ τε 15.
νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἀφικνῆνται,
καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς εἰρήνης
ἐγίγνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βουλόμενοι νεώ-
τερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι, ἐπεβούλευον· 18.
νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι, καὶ μάλιστα [7]
ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβού-
λοντο, κατασήσασθαι. ἡγοῦντο δὲ ὠδὲν ἄλλο σφίσιν
ἐμποδὼν εἶναι, ἢ τοὺς τῷ δήμῳ προεστηκότας, καὶ
τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους ἔν 21.
ἐβούλοντο ἀμωσγέπως [8] ἐκποδὼν ποιήσασθαι, ἵνα
ῥᾳδίως

7. post μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deesse. quo admisso κατασήσασθαι (in aoristo) poterit probari et seruari.

8. ἄλλως γέ πως] sic vulg. videtur omnino legendum αμωσγεπως. Hesych. αμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου. Etym. M. Αμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καθ' ὁντινανοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἑνί γε τινί. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emendandus *Harpocratio*. Αμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Αριστογόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Vbi reponendum, si forte ad hunc locum respexit, Αγοράτου. V. *Meurs. Biblioth. Attic.* TAYLOR.

ἄλλως γέ πως] Scribe, ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, vt hanc vocem explicat Hesychius. Luciani Scholiastes p. 40. T. I. ἀμηγέπη· ἀντὶ τοῦ, κατά τινα τρόπον. Vide Harpocrationem, qui Lysiam citat hac voce alibi vtentem sensu paullum diuerso, pro ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ, *vno aliquo modo*. MARKLAND.

ῥᾳδίως ἃ βέλοιντο, διαπράττοιντο. πρῶτον μὲν
ἦν Κλεοφῶντι [9] ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιούτου. ὅτε
γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο,
24. καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἥκοντες ἔλεγον, ἐφ' οἷς
ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ
κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα σά-
δια ἑκατέρου· τότε ὑμεῖς τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
ἐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς κα-
27. τασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀνα-
στὰς ἀντεῖπεν, ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν
ταῦτα. μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων
τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει, ὅτι, ἐὰν
αὐτὸν ἕλησθε περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτο-
30. κράτορα, ποιήσει, ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διελεῖν [10],
μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττῶσαι μηδέν· οἴοιτο δὲ
καὶ ἄλλό τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει
εὑρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἵλεσθε ἐκεῖνον
πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἕτερα-
33. τηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, ἃ νομίζον-
τες εὖνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν
οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔμενεν ἐκεῖ πολὺν χρό-

9. Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus infra in orat. *c. Nicomachum.* TAYLOR.

10. *διελεῖν*] subaudi primum *δεῖν*, quod solet in talibus infinitiuis omitti, deinde *μηδὲν*, quod in proximo situm est ambobus infinitiuis, *διελεῖν* et *ἐλαττῶσαι*, commune. Sitne denique ante *μηδὲν* etiam *μηδένα* addendum, id in medio relinquam.

νον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκεμένες· εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἐν ἀπορίᾳ [11] ἐχόμενον, καὶ διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰ κακὰ [12] τὲς πολλὲς [13] τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντας· νομίζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμένως ὁποιαντινῦν ἐθελῆσαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβελεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν [14], εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιςᾶσι· πρόφασιν μὲν, ὅτι ἐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος [15]· τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν, μὴ καθαιρεῖν τὰ τείχη. ἐκείνῳ μὲν ἓν δικαςήριον παρασκευάσαντες, καὶ εἰσελθόντες οἱ βελόμενοι ὀλιγαρχίαν καταςήσασθαι, ἀπέκτειναν ἐν [16] τῇ προφάσει ταύτῃ. 36. 39. 42.

Θηρα-

11. ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere solent ἀπορίᾳ συνεχόμ. aut κατεχόμ. Nescio tamen, an istaec locutio Lysiae, vt ipsi propria, relinquenda sit.

12. τὰ κακὰ] videtur τέτου interponendum. *eiusque*, belli puta, *mala*.

13. τὲς πολλὲς] Ferri forte potest, vt intelligatur *vulgus*, maior pars. Forte tamen τοὺς πολίτας. MARKLAND.

14. ἐπιβελεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν] rarior haec dictio, sed nullo modo improbanda, idem dicit atque vsitatior ἐπιβελεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας. quasi dixisset βελευόμενοι μετ' ἐπιβουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

15. ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος. MARKL. Bene videtur vulgata habere. quo respiraret aliquantisper, in vrbe, domi suae manens, atque requiesceret a laboribus militiae.

16. ἐν τῇ προφάσει] alii aut plane omittunt in

Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος· προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε στρατηγῶν [17] τινες καὶ τῶν ταξιαρχῶν, (ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσό-
131.1. δωρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοῦντες ὑμῖν (ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον) ἠγανάκτουν σφόδρα. ἦλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μα-
3. θόντες ἔγνωμεν [18]. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι· ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλό τι ἀγαθὸν τῇ πό-
6. λει εὑρέσθαι, τάς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος περιε-

eiusmodi loco praepositionem, aut ἐπὶ pro ἐν vsurpant. Neque tamen ideo damnare ausim ἐν, bene gnarus, vt cuique alii auctori, ita Lysiae quoque suum esse proprium loquendi morem, eumque ipsi relinquendum.

17. στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν et communiter per totam hanc orationem, κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν. Modo τοὺς στρατηγοντας καὶ ταξιαρχοῦντας. TAYLOR.

στρατιωτῶν τινες καὶ τῶν ταξιάρχων] Lege, στρατηγῶν: vt mox hae voces coniunguntur, μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. iterum infra: ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et ſtatim: περὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rursum inferius: in quibus omnibus locis de iisdem viris sermo fit. MARKLAND.

Dedi στρατηγῶν pro vulgari στρατιωτῶν.

18. Deesse suspicor post ἔγνωμεν. TAYLOR.

λεῖν. ὁρῶντες δὲ ἔτοι οἱ ἄνδρες ὀνόματι μὲν εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι [19] ταῦτα γενέσθαι· οὐκ ἐλεξεντες, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται, (οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τέτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἑκάτῳ προσῆκεν) ἀλλ' αἰσθόμενοι, ἐκ τῦ τρόπυ τέτυ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον. οὐδ' (ὡς φασί τινες) οὐκ ἐπιθυμῶντες εἰρήνην γίγνεσθαι, ἀλλὰ βελόμενοι βελτίω ταύτης εἰρήνην [20]

τῷ

19. ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψειν. Steph. Locum consimilem, qui infra occurrit, idem neglexit. Si tamen hoc sit negligenter agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν επιτρεψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. TAYLOR.

οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι] *Stephanus* coniicit ἐπιτρέψειν hoc loco. miror eum praeteriisse alterum locum infra, vbi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum esse aliquid in ambobus his locis non dubito: (non enim credo ἐπιτρέψαι, per se positum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν) sed mallem repetitam esse syllabam praecedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim vsitatissimum est. ita supra, ἐθελῆσαι ἂν pro ἐθελήσειν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσειν: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V, 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι· sed scribendum puto δέξεσθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

20. εἰρήνην (in accusatiuo) dedi e coniectura mea

τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ δυνήσεσθαι. καὶ επραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Αγοράτου τουτουὶ ἀπώλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα Θηραμένης, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες, οἳ κωλύσουσι τὸν δῆμον καταλυθῆναι, καὶ ἐναντιώσονται περὶ [21] τῆς ἐλευθερίας, εἵλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι, τέτες [22] πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνες καταστῆσαι· ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ [23] ὑπὲρ τῶ ὑμετέρε πλήθες ἀντιλέγῃ. ἐπιβελὴν ἓν τοιαύτην ἐπιβελεύσι. πείθσι γὰρ Αγόρατον τετονὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν γενέσθαι· ξυνειδότα ἐκείνοις, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, οὐδέν. ἐγὼ γὰρ δήπε [24] ἐκεῖνοι ἔτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικέτων ἂν πραγμάτων [πράττοντες,] [25]

et e Vindobonenſi, pro vulgari εἰρήνης. quod ſi ſeruetur, legendum ſit cum articulo, ταύτης τῆς εἰρήνης.

21. ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπὲρ. Sed vtrouis modo videtur recte dici poſſe hoc loco. MARKLAND.

22. τῆτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτες. Sed iſtud ἐκείνων eſt ſubleſtae fidei. Codd. enim *Steph.* et *Coisl.* exhibent potiorem lectionem, Ινα μηδεὶς ἐκεῖ. TAYLOR.

τῆτον πρῶτον] Lege, τέτους. patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Praetuli τούτους vulgari τοῦτον.

23. ἐκεῖ] ibi, in concione puta. ſic dedi, pro vulgari ἐκείνων.

24. οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat *Priſcian.* l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Ἀγόρατον, ὡς πιστὸν καὶ εὔνουν, δῆλον, καὶ ἐκ δέ-
λων ὄντα, παρεκάλεσαν· ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς ἔτος
ἐπιτήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβέλοντο ἓν ἄκοντα δο-
κεῖν αὐτὸν καὶ μὴ ἑκόντα μηνύειν, ὅπως πιστότερα[26] 24.
ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. ὡς δὲ ἑκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶ-
μαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι
γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ[27] τῶν τριάκοντα βου-
λεύουσαν, Θεόκριτον τὸν τῆ Ελαφοσίκτε καλούμε- 27.
νον[28]. ὁ δὲ Θεόκριτος ἦτος, ἑταῖρος ἦν τῷ Ἀγοράτῳ καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ * ἡ πρὸ[29] τῶν τριά-
κοντα βουλεύσα διέφθαρτο, καὶ ὀλιγαρχίας ἐπε-
θύμει,

25. πράττοντες vt ſuperuacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, vncis incluſi. Sin tamen exiſtimetur in eo non nihil exquiſitius latere, ſuſpicer latere προκρίναντες.

26. ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιστότερος, *fide dignior:* ſcil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, *Stephanus* notat in MS. eſſe, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod veriſſimum puto: et patet ex ſequentibus. MARKLAND.

Vel potius poſt ὑμῖν deeſt τὰ μηνυθέντα.

27. πρὸς] ſic vulg. lege προ. Poſtrema ſc. βουλὴ, quae habita erat ante triginta uirorum dominatum. Ft haec lectio confirmatur a Codd. *Steph.* et *Coisl.* TAYLOR.

28. καλούμενον] Patre incerto et quaſi *vulgo quaeſito.* Ita *Aeſch. c. Timarch.* Τὶς τῶν πολιτῶν ἐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον τον τε Μολωνος καλεμενον — ἢ Μνησίθεον τον τε μαγειρε καλεμενον; TAYLOR.

29. βουλὴ ἡ πρὸ] articulum ἡ de meo interpoſui, quo vulgatae carent.

θύμει, ὡς ἴσε, μάλισα [30]. τεκμήριον δέ. οἱ γὰρ 30. πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βελῆς τὴν ὑσέραν [31] βελὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβέλευον. τῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τὰ ψηφίσματα [32]

30. ἴσε, μάλισα] velim πάντες interponi. *omnes propemodum.* nam alias haud apparet, quae vis ſit illi μάλισα h. l.

31. ὑμετέραν] Eſt vox nihili. Lego ὑσεραν vel ὑσεραιαν βελήν. Demoſth. π. παραπρεσβ. Ο δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραια (ſc. βελῇ) πάντων ἀκόντων ὑμῶν εἰς τὴν ὑσεραιαν, ἐν ᾗ τὴν εἰρήνην ἔδει κυρῶσθαι κ. τ. λ. *Alio ſenatu* dixit *Plin.* V. ep. 4. Τῇ ὑσερῃ Ολυμπιάδι, Herodot. *Erat.* 103. *i. e.* Proxima Olympiade. Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum ſolertia emendatos ſibique inuicem lucem affundentis. Η βελὴ ἡ προ τῶν τριάκοντα, et deinde, οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βελῆς τὴν ὑσεραιαν βελὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβέλευον. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν βελὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον] Ex ſenſu facile reſtituitur hic locus, τῇ ὑσέρᾳ βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Diſtinguit inter concilium prius, quod erat *ante* XXX Viros, et *poſterius* iſtud, quod eorum tempore ἐβέλευεν. Infra: εἰς τὴν βελὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rurſus: ἡ βελὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βελεύσασα. MARKLAND.

Dedi ὑσέραν pro vulgari ὑμετέραν. item τὴν articulum pone βελὴν addidi, quo carent vulgatae.

32. τὰ ψηφίσματα — ελεγετο] Forte εγενετο. Infra: ἐπειδὰν δὲ τῦτο τὸ ψήφισμα εγενετο. Xenophon. Cyropaed. II. ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενεσθαι τῦτο τὸ ψήφισμα. Demoſthenes contra Euerg. τῦτ' τοίνυν τῷ ψηφίσματος γεγενημενῳ. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἰρηται, Orat. contra Ariſtocr. et

ἐξ ἐκείνης τῆς βȣλῆς ȣ̓κέτι εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τȣ̃ δήμȣ τȣ̃ ὑμετέρȣ ἅπαντα ἐλέγετο, καὶ ὡς τοιȣ́τοις ȣ̃σιν αὐτοῖς τὸν νȣ̃ν ἧσσον προσέχητε[33]. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βȣλὴν ἐν ἀποῤῥήτῳ Θεόκριτος μηνύει, ὅτι συλλέγονται τινὲς ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθιςαμένοις πράγμασι. τὰ μὲν ȣ̃ν ὀνόματα ȣ̓κ ἔφη αὐτῶν ἐρεῖν καθ' ἕκαςον. ὅρκȣς τε γὰρ ὀμωμοκέναι τȣ̀ς αὐτȣ̀ς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἑτέρȣς, οἳ ἐρȣ̃σι τὰ ὀνόματα· αὐτὸς δὲ ȣ̓κ ἄν ποτε ποιῆσαι ταῦτα[34]. καίτοι εἰ μὴ ἐκ παρασκευῆς ἐμηνύετο[35], πῶς ȣ̓κ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βȣλὴ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα Θεόκριτον, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι[36]; * * * * * * * νυνὶ τȣ̃το τὸ ψήφισμα

33. 36. 39.

alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. MARKLAND.

Videtur ἐλέγετο ſeruari poſſe. Pſephiſmati cuique praeſcribebat auctor cum nomine ſuo εἶπε. vt e. c. Κτησιφῶν — εἶπε.

33. καὶ ὡς τοιȣ́τοις ȣ̓κ οὖσιν αὐτοῖς τὸν νȣ̃ν προσείχετε] Vel delendum videtur ȣ̓κ, vel pro ȣ̓κ ȣ̃σιν ſcribendum ἀκȣ́ουσιν, poſita ὑποςιγμῇ poſt ἐγένετο. Forte etiam ſcripſit Lyſias προσέχητε. MARKLAND.

In codicibus reperi προσέχητε. vnde lectionem hanc procudi ὡς τοιȣ́τοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ἧσσον προσέχητε. Deleui nempe ȣ̓κ, quod vulgatae dant pone τοιȣ́τοις, et ἧσσον de meo addidi, et pro προσείχετε dedi προσέχητε.

34. ποιῆσαι ταῦτα] Melius τȣ̃το. Mox, poſt ψηφίσεσθαι videtur excidiſſe vox ψηφισμα, vt bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

35. ἐμηνύετο] malim in actiuo ἐμήνυε.

ψήφισμα ψηφίσεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψή-
φισμα ἐψηφίσθη, κατέρχονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον
42. εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες [37] τῶν βουλευτῶν,
καὶ περιτυχόντες αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ, ἐζήτουν ἄγειν.
παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης, καὶ ἄλ-
λοι τινὲς, ὁρῶντες τὰ πράγματα ἐχ οἷα [38] βέλ-
132. τιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον
ἐκ ἔφασαν * προήσεσθαι [39]· ἀφηροῦντο δὲ, καὶ ἠγ-
γυῶντο καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βουλήν.

γρα-

36. ποιήσασθαι;] λείπει πολύ. *Ald.* In Cod. tamen *Coisl.* continenter haec sunt scripta, quasi nulla interceſſerit lacuna. Deinde habet Cod. *Steph.* νυνὶ δε τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφισετε. Atque ita *Coisl.* nisi quod non legatur δὲ post νυνί. TAYLOR.

Non videntur multa deesse. forte sic lacunulam expleas. τὴν μήνυσιν ποιήσαντα ἀναγκάσαι τὴν βουλὴν τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν etc. cur non coegit senatus Theocritum indicare nomina, eoque intercedere, quominus senatus hoc faceret decretum ab ipso coactus. quod decretum ideo factum est, quod Theocritus nomina indicare omisit. DECRETVM. Postquam igitur hoc decretum promulgatum fuit —

37. διαιρεθέντες] malim simplex αἱρεθέντες. nam alterum illud compositum in hac re haud est vsitatum. ΔΙ facile potuit ex ΑΙ enasci.

38. οἷα bene si habet, aut vsurpatum est raro modo pro ὡς, aut leg. est ἐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα.

39. προήσεσθαι] sic dedi de meo, pro vulgari προσήσεσθαι. ἄγειν idem est atque ὥστε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν.

γραψάμενοι δὲ οἱ βεληταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυω- 3.
μένων, καὶ κωλυόντων [40], ἀπιόντες ᾤχοντο εἰς ἄστυ.
ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν
βωμὸν Μουνυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐκίνησαν [41], ἐβου-
λεύοντο, τί χρὴ ποιεῖν. ἐδόκει ἔν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον
ὡς τάχιστα. καὶ παρορμίσαντες [42] δύο πλοῖα Με- 6.
νυχιά-

40. κωλυόντων, ἀπιόντες] videtur ἄγειν interponendum.

41. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν. Schott. Nos autem iubemus Επεὶ δὲ εκει ησαν. V. noſtrae edit. pag. 36. TAYLOR.

ἐπειδὰν δὲ ἐκίνησαν] *Schottus* ἐκάθισαν. propius eſt ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII, 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστι. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ανταλκίδας etc. Paullo poſt: κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, vt infra, ἐάν τις υμας μεγάλα κακα εργασηται. MARKLAND.

Non dubitaſſem ἐκεῖ ἦσαν ſufficere, niſi adhuc ambigerem, vtrum hoc, an ἐκείνη ἦσαν, dediſſet Lyſias, quod ἐκείνη prorſus idem eſt atque ἐκεῖ. Poteſt quoque Lyſias exiſtimari ἐπειδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dediſſe. *vt autem vna erant.* In hac incertitudine lectionis viſum fuit ſatius antiquum vitium ſeruare.

42. παρορμήσαντες] Auctor ſum recipiendi lectionem Steph. et *Coisl.* παρορμισαντες. (Nam παρορμέω eſt ἀμετάβατον) Quanquam miror *Stephanum*, vocem, quam reſtituit, in ſuo *Theſauro* non adgnouiſſe. TAYLOR.

Praetuli participium a verbo παρορμίζω ductum, vulgari lectioni, quae a παρορμεῖν manat. Confirmauit denique Vindobonenſis.

νυχιάσιν, ἐδέοντο αὐτῷ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Αθήνηθεν· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως τὰ πράγματα καταστήσῃ· λέγοντες, ὅτι, εἰ κομισθείη εἰς τὴν βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκα-
9. σθήσεται ὀνόματα εἰπεῖν Αθηναίων, ὧν ἂν ὑποβάλωσιν οἱ βουλόμενοι κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκείνων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν ἑτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς Αγόρατος ἕ-
12. τοσί. καίτοι, ὦ Αγόρατε, εἰ μή τι σοὶ ἦν παρεσκευασμένον, καὶ ἐπίστευες [43] μηδὲν κακὸν πείσεσθαι, πῶς ἂν ἂν ᾤχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων, καὶ τῶν ἐγγυητῶν ἑτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ σοι ἦν [44], καὶ ἔπω ἡ βουλή σε ἐκράτει.
15. ἀλλὰ μὲν [45] δὴ οὐχ ὅμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε.

43. καὶ ἐπίστευες] tacite a communi repete εἰ μή. quasi scriptum esset καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες *et nisi certus fuisses.* tametsi μὴ iteratum vtique mallem.

44. σοι ἦν, καὶ] verbum substantiale ἦν e Vindobonensi et e coniectura mea addidi.

45. ἀλλὰ μὲν δὴ] imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ — *at enim vero.* In οὐχ ὅμοια videtur subaudiri τὰ διαφέροντα. *non idem tuaque illorumque intererat.* aut non erat tua conditio illorumque pari loco. h. e. maior tibi erat necessitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab vrbe facilius, quam illi, auelli, animoque aequiore desiderium eius ferre, quae tibi patria non esset, illis esset. Interim haud celabo lectores coniecturam, cuius olim in mentem venit, speciosam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud ausim. ἄθλα δὲ μὰ δί' οὐχ ὅμοια.

χε. πρῶτον μέν γε Αθηναῖοι ἦσαν· ὥστε ἐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες, ἕτοιμοι ἦσαν συνεκπλεῖν μετά σε· ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν, ἢ τῶν 18.
πολιτῶν πολλὲς καὶ ἀγαθὲς ὑπό σε ἀδίκως ἀπολέσθαι. σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι [46]· ἔπειτα ἐ πατρίδα ἂν σαυτῷ ἀπέλιπες· ὥστε ἐκ παντὸς τρόπε σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν [47], εἰ μή τι ἦν, ᾧ ἐπίστευες. νῦν 21.
δὲ ἄκων μὲν [48] προσποιῇ, ἑκὼν δὲ πολλὲς καὶ ἀγαθὲς Αθηναίων ἀπέκτεινας. ὥστε [49] παρεσκευάσθη ἅπαν-

46. ὑπομείναντι] aut idem valet h. l. compositum cum simplici μείναντι, aut hoc illi est praeferendum.

47. συνέφερεν] adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἄν. id quod etiam tu facturus eras, nisi —

48. ἄκων μὲν προσποιῇ] bene si habet, subaudiri debet ex insequentibus ἀποκτεῖναι· verum hoc paullo durius est. quare suspicor μένειν vel μεῖναι aut μηνύσαι deesse.

49. ὥστε, κ. τ. λ.] Lego ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτε) τῆς βελῆς καταμαρτυρήσει. Infra. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτε τὰ ἐκ τῆς βελῆς — καταμαρτυρεῖ. TAYLOR.

ὥστε παρεσκευάσθη etc.] Totam sententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. μαρτυρες. ψηφισμα. Επειδὴ etc. Vulgo deest μαρτυρες; quam tamen vocem praecedentia videntur postulare aeque ac ψηφισμα: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, vt alibi notaui. MARKLAND.

ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω· καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα * σὲ τὸ τῆς βελῆς [50] καταμαρτυρή-
24. σει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν τὲτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βελῆς Μενυχίαζε, ἑκὼν ἀνέση Αγόρατος ἀπὸ τὲ βωμὲ. καίτοι νῦν γε βίᾳ φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βελὴν ἐκομίσθησαν [51], ἀπογράφει Αγόρατος,
27. πρῶτον μὲν τῶν αὐτὲ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν· ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τὲ παντὸς κακὲ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε τὰ ὀνόματα, οἶμαι

Probo ὡς δὲ, ſed pro ἃ legi malim ἦ *qua ratione ego aio.* καὶ μάρτυρες εἰσὶ idem eſt, ac ſi dixiſſet τοῦτο καὶ μάρτυρες εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες.

50. τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] ſic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὗτω τῆς βελῆς. Cohaeret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te teſtabitur. Diuerſum hoc eſt plephiſma, ab illo, quod p. 131. 39. recitatum fuit, ſimilis tamen argumenti.

51. εἰς τὴν βελὴν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim ſolo loquitur. infra: ἐξῆν Αγοράτῳ τέτῳ, πρὶν εἰς τὴν βελὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τὲ βωμὲ ἐκάθητο Μενυχιάσι, σωθῆναι: ita diſtinguendum. Mox: ἀπόκριναι δή μοι. Ἐβέλοντο τοίνυν etc. poſt vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις ad Accuſatoris Quaeſtiones, poſt quas pergit Orator ad nouam materiam. MARKLAND.

Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Mineruae Munychiae conſederant, Strategi puta. et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga praeuertebant periculum, ſi ſibi male metuebant?

οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν. εἰ δὲ μή, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δή μοι [52]. 30.
Ἐβέλοντο [53] τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλειόνων αὐτὸν [54] τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· ἕτω σφόδρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι· αὐτὸς [55] δ' ἐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα τἀληθῆ πω κατηγορηκέναι. τέτες μὲν ἕν ἅπαντας ἐκὼν ἀπογράφει, ἠ- 33.
δεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης ἔσης. μετὰ τῦτο [56] προσαπογράφει ἑτέρες τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, ἕτω σφόδρα τινὲς ἐπεμελῶντο, ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν μήνυσις γένοιτο· 36.
περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη [57]. ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγεσιν εἰς τὸν δῆμον.

52. post δή μοι deesse nonnulla paret.

53. ἐβέλοντο] conciliabulum illud latronum, quod βουλὴν appellat.

54. αὐτὸν] sic dedi ad praescriptum Taylori, vel potius ipsius rei, pro vulgari αὐτοὶ.

55. αὐτὸς δ'] Consentiunt multi codices in hanc lectionem et distinctionem ἕτω σφόδρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτὸν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, vt mihi videtur, haud contemnenda, dummodo in fine legatur ἐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. *Tam gestiebat*, vel *ruebat senatus ei* (Agorato) *malum dare*. Oratio, id quod paret, est ironica. *Verum non videbatur* (Agoratus) *illis* (latronibus) —

56. μετὰ τοῦτο] post haec v. deest δὲ, quod respondeat praemisso μὲν.

57. μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et articulum interponunt codices μὲν. vnde efficio μόνη. vt

μον. καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Ἀγόρατε. ἀλλ' οἶμαί [58] σε ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐναντίον Ἀθηναίων ἁπάντων
39. ἐποίησας [59]. ὁμολογεῖ μὲν [60] καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τῆ δήμε [61] ἀναγνώσεται.

ΨΗ-

constructio verborum paulo conturbatiorum haec sit. ἀπέχρη μόνη ἡ μήνυσις ἡ ἐν τῇ βελῇ γεγενημένη.

58. ἀλλ' οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Scribe γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι: *sed negaturum te reor.* Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῖν τῆ δήμε ἀναγνώσεται. ita distinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψηφίσματα. Iterum post vocem ἐποίησας desunt Oratoris Quaestiones, et Agorati *Responsa*, seu Ἀποκρίσεις. Quae paullo ante praecedunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βελῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγεσιν εἰς τὸν δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum praecedentibus ἕτω σφόδρα ἐπεμελεῖντο. Lege etiam, ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γεγενημένη. MARKLAND.

Mihi videtur leg. esse οὐ γὰρ ἂν οἶμαι. *non enim videris mihi ea infitiaturus esse* —

59. ἐποίησας] id est hic loci εἶπας. nam qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid, praesertim in senatu vel concione, is quoque *agit.* Locutio est *actio.* Verum post hoc vocabulum deesse videtur titulus ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ.

60. post μὲν videtur οὖν vel δὴ deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indiligentior atque parcior.

61. τῆ δήμου] imo vero τὰ τῆ δήμε. Verumtamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari ψήφισμα plurale ψηφίσματα substituendum. aut contra.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος ἑτοσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ [62] καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἐσὶ φονεὺς ἐκεί- 42.
νων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι. ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἁλῶναι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλ-
ληφθέντες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τὰς 133. 1
λιμένας τὰς ὑμετέρας εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τείχη κατεσκάφησαν, * καὶ οἱ τριάκοντα [63] κατέστησαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ 3.
τοίνυν οἱ τριάκοντα κατεσάθησαν, εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο [64]. καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Εἰ μὲν ἦν [65] ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώ- 6.
ζοντο·

62. καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] subaudi ἀπογραφέντα.

63. καὶ οἱ τριάκοντα] copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est vsitatior, et p. 134. 4. est vsurpatus in hac ipsa formula.

64. ἐψηφίσατο] decretum plebs scisebat, quo suum in hac causa iudicandi ius a se in senatum e xxx viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absoluendi, aut damnandi.

65. Εἰ μὲν ἦν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo. Εἰ μὲν ἦν ἐν τῷ δικα-

ζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ἔ ἦν κακῶ
ἡ πόλις, ἐν ᾧ [66] ἐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ'
εἰς τὴν βελὴν αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσά-
9. γσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη ἐγίγνετο, οἵαν καὶ ὑ-
μεῖς αὐτοὶ ἐπίσασθε. οἱ μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκά-
θηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, ἔ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέ-
ζονται· δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριά-
κοντα ἐκείσθην. τὴν δὲ ψῆφον ἐκ εἰς καδίσκος, ἀλ-
12. λὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθε-
σθαι. τὴν μὲν καθαιρεῖσαν, ἐπὶ τὴν ὑστέραν· τὴν
δὲ σώζσασαν, ἐπὶ τὴν προτέραν. ὥστε ἐκ τίνος τρόπε
ἔμελλέ τις αὐτῶν [67] σωθήσεσθαι; ἑνὶ δὲ λόγῳ, ὅσοι
15. εἰς τὸ βελευτήριον ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσῆλθον κρι-
θησόμενοι, ἀπάντων θάνατος κατεγινώσκετο· καὶ
ἑδενὸς ἀπεψηφίσαντο, πλὴν Ἀγοράτε τετεί· τῦ-

τον

σηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥαδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤ-
δη ἐγνωκότες ἦτε, ἔ ἦν κακῶ ἡ πόλις· νῦν δ' εἰς τὴν βε-
λὴν αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγσιν· ἐν ᾗ ἐδὲν
ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Postremum membrum iampridem suis sedibus auulsum et istud ᾧ continuo in ᾧ deformatum elegantissimam iunctura miſere funestauit. τ.

66. ἐν ᾧ bene habet, idem significans atque ὅτε vel ὅπε. *cum*, *quando*, *vbi*. nihil hic est transpositum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obscurus, hic est. In iudicio populi libero atque legitimo, si de illis lata fuisset sententia, absoluti abissent. noratis enim eos insontes esse, perinde atque multos alios, qui per illorum temporum calamitatem in iudicium inducti fuissent, nullius noxiae rei, capitisque damnati. cernebatis enim labem reipublicae, sed mederi non item noratis.

67. τις αὐτῶν] interponi velim ἂν.

τον δὲ ἀφεῖσαν, ὡς εὐεργέτην ὄντα. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὡς πολλοὶ ὑπὸ τέτε τεθνᾶσι, βέλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι [68]. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες 18.
δικασταὶ, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, καὶ ἔδει αὐτὲς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὁ μὲν * ἀδελφὴν [69]· ὁ δὲ, μητέρα· ὁ δὲ, γυναῖκα· ὁ δ' εἴ τις [70] ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκεσα· 21.

ἵνα

68. post ἀναγνῶναι deest titulus, aut Ἀνάγνωσις, aut Κατάλογος, aut Ὀνόματα.

69. ἀδελφὴν] sic de meo dedi, pro vulgari ἀδελφὸν. ob insequentia nomina, quae sunt omnia foeminina. Neque enim licebat nexis, mox morti dandis, mares ad se arcessere necessarios, sed foeminas solummodo, quae defunctos lauarent, vestirent, exponerent, quae munia sunt, non virilia, sed muliebria.

70. εἴ τις ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκεσα] Lego, προσήκων. quare enim *Foeminas* tantum accerserent condemnati? quin et statim dicit ἀσπασάμενοι τες αὐτῶν, et paulo ante dixerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accersitum fuisse. Paulo ante legendum, βέλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. Ονοματα. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deest ονοματα. quemadmodum in Andocide de Myster. p. 3. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ονοματα. Τέσδε Ανδρόμαχος ἐμήνυσεν, Αλκιβιάδην, etc. Sic et ibi legendum, cum ante deesset ονοματα: paulo post enim recte habetur, καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ονοματα. Τέσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε, Φαίδρον etc. et ita rursus p. 5. Quin et idem iterum defectus videtur esse p. 7. eiusdem Orationis, post voces καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. MARKLAND.

εἴ τις] codices bene multi ἤ τις. ambigo, vtrum

ἵνα τὰ ὕστατα ἀσπασάμενοι τὸν αὐτῶν, ἕτω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτῷ ἔσαν. πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφ-
24. ικνεῖται, μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη [71], ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ αὑτῷ διέθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτῳ τότε ἔλεγεν, ὅτι αἴτιος
27. ἦν [72] τῷ θανάτῳ· καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τότῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὑτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὑτοῦ ἐπέσκηπτε (νομίζων αὐτὴν κύειν ἐξ αὐτοῦ) ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
30. νομένῳ, ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς φονέα ὄντα. ὡς ἔν ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Α-
33. θηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον.

praeſtet. vtrumuis praeferas, ſemper poſt προσήκουσα ſubaudiri debet ταύτην.

71. μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη] *Stephanus* μέλαν γε. Forte, μέλαν θοιμάτιον: nempe, ſolennem *illum* habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ſcribe αὐτῆς. MARKLAND.

Aut τε eſt delendum, aut deeſt haec ferme ſententia καὶ δακρύουσα, vel δεδακρυμένη (nam perinde eſt) aut καὶ πενθοῦσα.

72. ἦν] malim aut ᾖ aut εἴη.

ἐπεὶ δὲ τέτες ἐκποδὼν ἐποιήσαντο οἱ τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο. ὧν ἅπας ἁπάντων αἴτιός ἐστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους, ἀνιῶμαι μὲν οὖν ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πό- 36.
λει, ἀνάγκη δ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε, ὡς σφόδρα ὑμῖν * ἐκ ἐλεεῖν[73] προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν γὰρ τὲς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἵοι ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ οἵῳ ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπώλοντο. ἴστε δὲ 39.
τὲς ἐξ Ελευσῖνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ ἐχρήσαντο. μέμνησθε δὲ καὶ τὲς ἐνθάδε διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας ἀπαγομένες εἰς τὸ δεσμωτήριον. οἱ ἀδὲν κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες, ἠναγκάζοντο αἰ- 42.
σχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι· οἱ μὲν, γονέας σφετέρες αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν τὸν βίον, ταφήσεσθαι· οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότες· οἱ δὲ, παῖ- 134.1
δας μικρὲς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένες. ἓς, ὦ

ἄνδρες

73. ἐλεεῖν] Recte habet Cod. *Steph.* μὴ ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Ironiam rariſſima eſt in auctore noſtro. Haec familiariſſima. Modo in ſuperioribus: Ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ ἐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione *c. Eratoſth.* Ηκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. TAYLOR.

Ego οὐκ praepoſui de meo ante voc. ἐλεεῖν.

ἄνδρες δικασταὶ, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τού-
3. τῳ[74] ἔχειν, ἢ ποίαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ' ἐκείνοις γένοιτο[75], ἀποχειροτονήσαντας διὰ * τοῦτον[76] τῶν ἰδίων; ἔτι δὲ[77] τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ νεώρια[78] καθηρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπο-
6. λιν[79] ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν· πρὸς δὲ τούτοις, τὰς[80] ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσατε. καὶ τὸ τελευταῖον, συλλήβδην ἅπαντες ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος ἐξη-

74. περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τούτων, *per hos*, nempe Agoratum et τοὺς XXX. Hic itaque scribendum περὶ τούτων, aut illic διὰ τούτου. Pro γένοιντο, forte leg. γένοιτο: *si res esset arbitrii illorum.* MARKLAND.

75. γένοιτο] sic dedi, ad Taylori et Marklandi sententiam, pro γένοιντο vulgari. subauditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον.

76. διὰ τοῦτον] sic dedi ex opinatione mea, ad quam nuper accessit auctoritas Vindobonensis, pro vulgari διὰ τούτων. *propter hunc*, Agoratum puta.

77. ἔτι δὲ] subaudi a communi e superioribus repetendum μέμνησθε.

78. καὶ τὰ νεώρια] articulum de meo addidi, quo vulgati carent.

79. τὴν ακροπολιν ἡμῶν — τῆς πολεως — τῆς ἐλαχίστης πολεως τὴν πολιν] Molesta est eadem vox toties repetita in eadem sententia. suspicor vltimam τὴν πόλιν esse a Glossatore Grammatico. nisi supra, ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς πόλεως scribendum sit τῆς πολιτείας. MARKLAND.

80. τούτοις τὰς] videtur καὶ interponendum esse.

λάθητε. ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθό- 9.
μενοι, ὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ποιήσασθαι. ὃς σὺ, Ἀγόρατε [81], βελομένης ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει [82], ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτὰς τῇ * βουλῇ [83], ἐπιβουλεύειν τῷ πλή-

81. ὃς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa ſunt in hoc commate, quae mihi ſtomachum mouent. 1. Iſtud τῇ πόλει vſque ad nauſeam ingeminatum, ἀγαθόν τι πρᾶξαι τη πολει, ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτὰς τη πολει — καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τη πολει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων: quorum omnia non ſunt Graeca. 2. Iſtud βελόμενος etc. eſt praeter rem, ſed hoc facilem medicinam recipit, legendo βελομενης, quae veriſſima eſt lectio. 3. Falſo id dicitur delationem Agorati huiusmodi eſſe, hos homines ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει. Infra enim. Δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτὰς πονηρὰ καὶ ἐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἶομαι δὲ ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. 4. Denique male vſurpatur τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, cum ad Agoratum oratio conuertitur. TAYLOR.

Pro βελόμενος vulgari dedi βελομένης.

82. ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει] Forte, τὴν πόλιν. Iſocrates Panegyrico: ὅτις ἂν οἴεται τὰς ἄλλους κοινῇ πράξειν ἀγαθὸν. Demoſthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX, 13. altera forma vtitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σε. et Iſocrates Orat. de *Bigis*, ad finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540. ἐνόμισε καταπρᾶξαι ἄν τι τῇ πόλει ἀγαθὸν. MARKLAND.

83. τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungendum poſt ὑμετέρῳ: et legendum, καὶ τῷ πλήθει: diſtinguit enim τὴν πό-

12. πλήθει τῷ ἡμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων· νῦν ἔν μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυσυχημάτων, καὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

15. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅ, τι ποτὲ τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς ὠ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, ἀδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστι τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν [84] δύναιτο ἀδέποτε ἀποδεῖξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ 18. ψηφίσματα αὐτοῦ [85] τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δή-

λου a τῷ πλήθει. exempla passim. Editio *Vanderheidii* in Parenthesi male includit haec quatuor vocabula, τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, quasi essent exegetica tantum vocum τῇ πόλει. Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas laedet, nisi fallor, hic ordo verborum. potior foret, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῶν κακῶν τῶν τῇ πόλει γεγενημένων. MARKLAND.

Pro vulgari τῇ πόλει dedi de meo τῇ βουλῇ, id est πρὸς τὴν βουλήν. qui ad senatum detuleris, vel denunciaueris, hoc viros plebi nostrae insidiari.

84. κἂν δύναιτο, κ. τ. λ.] Delet haec Schottus. Sed festinanter nimis, si me audias. Lege ὃ ἐκ ἂν δύναιτο ἀδέποτε ἀποδεῖξαι. Aliquatenus praeiuit Scaliger. TAYLOR.

Coniecturam Taylori probaui, a Vindobon. confirmatam.

85. αὐτοῦ] Quare iterum hoc deleat Schottus plane nescio. TAYLOR.

τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, καταμαρτυρεῖ,] Ita distinguendum: et con-

μου καταμαρτυρεῖ, διαβρήδην ἀγορεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν ἐκρίθη ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαβρήδην λέγει, Διότι (φησὶν) ἔδοξε ταληθῆ εἰσαγγεῖλαι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗ- 21.
ΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ [86]. Ὡς μὲν ἔγ ἐκ ἀπέγραψεν, ἐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' ἂν ἀποδεῖξαι. δεῖ τοί-

ſtruendae voces αὐτῷ καταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτῷ. Parua ſunt haec, fateor: ſed haec parua Virum magnum, *Schottum*, in errorem induxerunt, vt putaret eiiciendam eſſe vocem αὐτῷ, quam tamen poſtulat ſenſus. MARKLAND.

86. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. *Stephani* bene inſerit, καί μοι ἀνάγνωθι. Fro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: *duo* enim erant, vnum τῆς βελῆς, alterum τῷ δήμῳ, vt paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem eſt κρίσις ſeu *Conſultum* τῶν XXX, cuius particulam modo citauerat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND.

In vulgatis locus hic ſic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν ἔγ. Ego collatis inter ſe codicum lectionibus hanc conflaui, quam arbitror a vera Lyſiae manu proxime abeſſe. Εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν ἔγ — In plurali dixit τὰς γραφὰς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφὴ h. l. a Lyſia ſenſu rariuſculo vſurpatum eſt pro ἀπογραφή. Deſignat illos duos indices ab Agorato, id quod e ſuperioribus conſtat, alium poſt alium, exhibitos, in quibus perſcripſerat nomina a ſe delatorum. Paulo poſt, ſub exitum huius paginae recurrit voc. γραφὴ hoc ſenſu *indicis*, *d' une liſte*.

τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα [87], ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτὸς πονηρὰ καὶ ἐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας. οἶομαι δ' ἐδ' ἂν * τοῦτό γ' αὐτὸν [88] ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. ἐ γὰρ δήπε [89], εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο,

87. ταῦτα] malim πάντας. delatos a se cunctos merito delatos esse.

88. οἶομαι κ. τ. λ.] οἶομαι δε ἐδ' ἂν τουτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. Steph. TAYLOR.

Partim de meo dedi οἶομαι δ' ἐδ' ἂν τοῦτό γ' αὐτὸν pro vulgari οἶομαι ἐδ' ἂν τοῦτον αὐτόν.

89. οὐ γὰρ δήπε κ. τ. λ.] Recte iam tandem Schottus sustulit ociosum istud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in eius verba semper fere iurat, ὁ δῆμος τιμωρῆντες. Vtrique communiter etiam deletis delendis imposuit huius loci praua distinctio. Emendabit lector nasutus mecum. Οὐ γὰρ δήπε εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείησαν, τιμωρῆντες ὑπὲρ τῦ δήμε ἂν αὐτὸς ἀπέκτειναν. TAYLOR.

μὴ καταλυθείησαν, ὁ δῆμος τιμωρῆντες etc.] Lego et distinguo: οὐ γὰρ δήπε εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωρῆντες ὑπὲρ τῦ δήμε ἂν αὐτὸς ἀπέκτειναν· *Si enim* isti *populum* (vel, *statum popularem*) *Athenienſem in re qualibet laeſiſſent, Triginta viri non puniſſent eos morte, popularis ſtatus gratia, vel metu ne Democratia diſſolueretur: immo contra*, muneribus eos affeciſſent. Ο δῆμος est *Democratia*, status popularis. vbique occurrit tum apud Nostrum, tum Aeschinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet *Schottus*. par huic mendum Orat. XIX. vbi pro ᾠήθησαν Stephanus restituit ᾠήθη ἄν. Mox,

σαντο [90], οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωρεῖντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον τότε [91]. ἀλλ' 27. ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα [92] κακὰ ἐργάσασθαι· ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν, ὑ τότε ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι [93]. εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο με- 30. μνῆσθαι [94], ὅτι ἐξὴν Ἀγοράτῳ τότῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν

pro εἶτα δε καὶ ἐκεῖνο μεμνῆσθαι, forte ſcribendum δει. Vulgata tamen ferri poteſt. MARKLAND.

Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione vniusque literae redundantia miſere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter ſanatus eſt, reſtitui.

90. εἰργάσαντο] redit ad delatos ab Agorato.

91. τἀναντίον τότε] occiſi ſunt ſcil. e contrario, quod ſalutaria reipublicae conſilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica iugularetur.

92. τοσαῦτα] grauiter dictum. Nam cum haud ſit inconſentaneum, aliquem imprudentem et inuitum aliquando labi, errore ſuo, alienoue impulſu, tum eſt admodum improbabile, eum inuitum ſaepe ruere. contra vero, quo ſaepius peccet, hoc certius conſtat eum data opera peccare volentem.

93. οὐ τότε ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι] idem eſt ac ſi dixiſſet, οὐκ οἴομαι δεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. *non autumo vos ideo oportere vltionem omittere.* Denique ſitne οὐ δεῖν, vt eſt in libris, ſeruandum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relinquam, et nil magnopere intereſt.

94. μεμνῆσθαι] Taylor mauult μέμνησθε. Haud repugnabo. verum neque in vulgata video, quod ob-

βελὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τῷ βωμῷ ἐκάθητο Μυνυχιάσι, σωθῆναι. καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαζο, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ [95] ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι
33. εἰ ἐκείνοις ἐπείθε, καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, ἔτ' ἂν ἐκὼν, ἔτε ἄκων, τοσέτες Αθηναίες ἀπέκτειναν· νῦν δὲ πεισθεὶς, ὑφ' ὧν τότε ἐπείθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν τὰ ὀνόματα μόνον εἴποις, μέγα τὶ ᾖδε παρ' αὐτῶν δια-
36. πράξασθαι [96]. ἔκαν τότε ἕνεκα δεῖ σε παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ ἀδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σὲ ἐδεμιᾶς ἔτυχον, ἃς σὺ ἀπέκτειναν. καὶ Ιππίας μὲν ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ικαριεὺς [97], οἳ ἐπὶ τῇ αὐ-
39. τῇ αἰτίᾳ τότῳ ὑπὸ τῆς βελῆς μετεπέμφθησαν, ἔτοι

stet. Aut enim potest infinitiuus hic pro more solito graecorum accipi pro imperatiuo, vbi δεῖ subauditur, aut potest a communi e superioribus repeti οἴομαι ὑμᾶς. arbitror vos meminisse.

95. καὶ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, vt supra et infra. Paulo ante, distinguendum post Μυνυχιάσι, non post ἐκάθητο. MARKLAND.

Addidi articulum οἱ, quo vulgati carent.

96. διαπράξασθαι] Lege, διαπράξεσθαι, *te consecuturum esse.* MARKLAND.

97. Καριεὺς] „Nullus fuit demus Καρία in Attica, vnde gentile formari possit Καριεύς. Tu lege meo periculo Ικαριεὺς a pago seu demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεὺς inuenitur apud *Demosthenem contra Cononem*, et de illo demo, quem alii Ικάριον, alii Ικαρίαν vocant, marmoris *Arundeliani* Chronicon loquitur pag. 3. lin. 55. tum *Harpocratio*, *Stephanus*, *Suidas*, et alii.„ Palmer. Vide quoque *Meursium de Pagis.* TAYLOR.

ἔτοι μὲν ἀπέθανον· ὁ μὲν, τρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ, Ἱππίας, ἕτω [98]· διότι ἐκ ἀνάξιοι [99] ἐδόκουν

τοῖς

98. οὕτω] Si fas sit non omnia scire, sit istud portentum inter ea, quae iuxta sciam cum maxime inscientibus. TAYLOR.

ὁ δὲ Ἱππίας, οὕτω] *Eodem modo:* scil. quaestioni subiectus. sed vocem ἕτω mihi suspectam reddunt Distributiua ista μὲν et δὲ, quae Dissimilitudinem aliquam poenarum innuere videntur. Modus aliquis supplicii, quod patiebatur Hippias, forte latet sub ista voce. Vide Pollucem VIII, 7. segm. 71. vbi recenset *instrumenta carnificis*, quae erant ξίφος, βρόχος, τύμπανον, φάρμακον, κώνειον. Plura vide apud Aristophanem in Ranis. MARKLAND.

Miror ambos hosce viros doctissimos in re plana et obuia aestuare, et de obscuritate queri, et inscitiam suam fateri, neque recordari eorum, quae bene norant, et alibi recte ipsi tradiderant. Velim omnes auctorum graecorum locos salebrosos ita esse planos et expeditos, atque hic est. ἕτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ τρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem est atque simpliciter morti dari, sine praemisso tormentorum cruciatu. ἕτως idem est atque ἁπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui supplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronou. Aristophanis Ranas v. 638. Markland ad Demosth. Midianam p. 89. 6. Ego ipse quoque hoc de vsu particulae ἕτως, ni fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli.

99. ἐκ ἀνάξιοι] sic dedi de meo, duobus vocabulis, quae in vulgatis exemplaribus tria sunt οὐκ ἂν ἄξιοι. Esse ἂν h. l. importunissimum aienti Tayloro largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a

τοῖς τριάκοντα σωτηρίας εἶναι, (ἐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλυσαν) [100] Ἀγόρατος δὲ ἀφείθη, διότι ἐδό-
42. κει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι. Ἀκάω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τῷ Μενεστράτῳ πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο. ὁ Μενεστράτος ἔτος ἀπεγράφη ὑπὸ τῷ Ἀγοράτῳ, καὶ συληφθεὶς ἐδέδετο. Ἀγνόδωρος δ' ἦν
135. 1. Ἀμφιτροπαιεὺς [1], δημότης τῷ Μενεστράτῳ, Κριτίᾳ κηδεστής, τῷ τῶν τριάκοντα· ἐτοσὶ δ' ἦν, ὅτε ἡ ἐκκλησία Μυνυχιάσιν [2] ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο, ἅμα
3. μὲν βελόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ, ὡς πλείστους ἀπογραφέντας ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν

Coislin. abeſſe. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in vnum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippias videbantur triginta tyrannis non indigni, qui ſeruarentur propterea, quod ciuem Athenienſem nullum peſſumdediſſent ſua delatione. Non indigni ſalute ſunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis eſſe, propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quemquam ſupereſſe.

100. ἀπώλυσαν] hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippias, nemini cauſam exitii denunciatione ſua attulerant, h. e. neminem indicauerant.

1. Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτεροπαιεὺς *Ald. Coisl.* Κηφισιᾶσιν ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργασήρια δύο. Aeſch. *c. Timarch.* TAYLOR.

2. ἐν Μυνυχιάσιν] Lege Μυνυχιάσιν abſque ἐν, vt ſemper alibi ſolet noſter, atque vti legebat quoque *Ald.* Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. 92. TAYLOR.

Suſtuli praepoſitionem.

αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. καὶ * εὑρίσκονται [3] αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τετὶ ἄδειαν [4]. ΨΗΦΙΣΜΑ. Επειδὴ δὲ τῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέξρατος καὶ προσαπογράφει ἑτέρες τῶν πολιτῶν. 6. τῦτον μέντοι οἱ μὲν τριάκοντα ἀφεῖσαν, ὥσπερ Αγόρατον τετονὶ, δόξαντα ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕξερον, λαβόντες ἐν δικαξηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ [5] παρέδοτε, καὶ ἀπετυμπα-

3. εὑρίσκων] Rectius εὑρίσκει. TAYLOR.

καὶ εὑρίσκων τε αὐτῷ etc.] Lego: καὶ εὗρισκέ γε (vel εὑρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τετὶ ἄδειαν. ψηφισμα. Επειδὰν δὲ τῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myſter. p. 5. Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὑρόμενος. In *Stephani* Edit. deeſt ψηφισμα, quod in ſuam inſeruit *Vanderheidius*, ex coniectura, opinor. certiſſimam tamen reſtitutionem puto. Mox ſic diſtingue et lege, ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕξερον λαβόντες, ἐν δικαξηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. *Schottus* quoque coniecerat τῷ δημίᾳ, *carnifici*, pro τῷ δήμῳ. M.

Duo vocabula, in vulgatis h. l. verſantia εὑρίσκων τε, in vnum εὑρίσκονται contraxi. *impetrant*, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, vt ei venia ſpiritus daretur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti.

4. poſt ἄδειαν auctore Marklando, addidi titulum, quo vulgatae carent. Nam decretum hic recitari teſtatur vocabulum τουτὶ.

5. τῷ δήμῳ] f. τῷ δημίῳ. Schott. Quod ad veritatem pulchre accedit. TAYLOR.

9. τυμπανίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν [6], ἦπε Ἀγόρατός γε δικαίως ἀποθανεῖται. ὥστε τόν τε Μενέστρατον ἀπογράψας, αἴτιος ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου· καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος, ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;

12. ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ [7], ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο, καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μενυχιάσιν ἕτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τοῦτο. καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνῳ [8] εἶναι, ἐσώθης,

Dedi δημίῳ pro vulgari δήμῳ.

6. ἐκεῖνος ἀπέθανεν] videtur δικαίως interponendum. Vniuerſe mallem hanc ſententiam ſic enunciatam fuiſſe καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Meneſtratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανε δὲ δικαίως) ἦπε ἀγόρατός γε πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ μενεστράτου ἀπογραφεῖσι. τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος —

7. Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam vtroque modo ſcribitur pro temporum ratione diuerſitateque exarandi. V. *Harpocr.* et *Mauſſac. Meurſium et Sponium de pagis Atticis*, σχ. *Ariſtoph. Acharn.* 405. *Demoſth. c. Theocrin. Steph. Byzantin. Reineſ. Inſcript.* II. 69. *Prid. ad Marm. Oxon.* p. 83. TAYLOR.

τῷ Χολλίδῃ] Χολλείδῃ legiſſe videtur Harpocration: Χολλεΐδαι, Λυσίας· δῆμος τῆς Λεοντίδος. ſed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide *Valeſium* ad locum: et *Caſaubonum* ad Diog. Laertium Platone. Demoſthenes adu. Lacriti Παραγρ. Διονύσιος Δημοκρατίδε Χολλίδης. MARKLAND.

8. ἐπ' ἐκεῖνον] ἐπ' ἐκείνῳ. Scaliger, quod multo melius. TAYLOR.

θης, καὶ ἔτ' ἂν Αθηναίων ἑδένα ἀπώλεσας, ἔτ' ἂν αὐτὸς εἰς τοιέτες κινδύνες κατέσης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν σαυτῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ * ἐπέτριψας [9] καὶ ἐκεῖνον καὶ τὲς ἄλλους ἐγγυητάς. τῦτον [10] μέντοι, ὡς ἐ καλῶς [11] Αθηναῖον ὄντα, καὶ, τόγε ἐπ' ἐκεινον εἶναι, ἐσώθης,] Scribendum forte ἐκεινω. *et quantum in ipso erat, seruatus fuisses.* Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τετοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεσήκατε: *quantum in his fuit.* Thucydides VIII. segm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκεινοις εἶναι. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσον γε ἐπ' ἐκεινω: ita legendum pro ὅσῳ. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV, 28. ἐκέλευεν ἥντινα βέλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφας εἶναι, ἐπιχειρεῖν· vbi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 514. ὥσε τὸ μὲν ἐπ' ἐκεινοις εἶναι, ἀπολώλατε. MARKLAND.

9. ἀπέγραψας] ἐπέγραψας. *Ald.* continuo fere errore. Vide quae diximus de hac voce ad principium orationis superioris. Απογράψας. *Coisl.* TAYLOR.

Dedi de meo ἐπέτριψας *pessumdedisti*, pro vulgari ἀπέγραψας.

10. τῦτον] Aristophanem puta Chollidem.

11. ὡς ἐ καλῶς Αθηναῖον ὄντα] Lege ὡς ἐ καθαρως Αθηναῖον ὄντα. Lucian. in *Timone.* Τύπτεις ἐλευθέρες οὐ καθαρως ἐλεύθερος ἐδ' ατος ὤν. TAYLOR.

ὡς οὐ καλῶς Αθηναῖον etc.] Scribo: τῦτον μέντοι, ὡς ἐκ ἄλλως (vel ἐχ ἕλως) Αθηναῖον ὄντα, ἐβέλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τετὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθεσι ψηφίζεσθαι. ψηφισμα. Μετὰ τῦτο etc. *Hinc igitur, vtpote caeteroquin* (vel, *omnino*) *non Athenienſem, voluerunt nonnulli quaeſtioni ſubiici*, etc. Ciuis enim Athenienſis tormento ſubiici per le-

ὄντα, ἐβέλοντο τινὲς βασανισθῆναι· καὶ τετὶ τὸ
18. ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι [12].
ΨΗΦΙΣΜΑ. μετὰ τᾶτο τοίνυν προσιόντες τῷ
Αριστοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα,
ἐδέοντο αὐτᾶ κατειπεῖν, καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κιν-
δυνεύειν, ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας, τὰ ἔσχατα πα-
21. θεῖν. ὁ δὲ ἐκ ἔφη ἐδέποτε [13]. ἔτω χρηστὸς ἦν καὶ
περὶ τὲς δεδεμένες καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Αθη-
ναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ κατειπεῖν,
καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ
ὑπό σου [14] ἀπολλύμενος, τοιουτοσὶ ἐγένετο· καὶ

ges non potuit, vt supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Athenienses σρεβλώσαντες occiderunt: si tamen iste Ciuis reuera fuit, et non hoc nomine ab Aeschine falso donatus, ad inuidiam Demosthenis faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγνισθῆναι· quod vult, opinor, καταγνωσθῆναι, *condemnari*, et hoc verum videtur. Iterum restitui vocem ψηφισμα: quae omissio adeo vsitata est, vt bis acciderit in vna pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. post verbum ἀπέκτεινε, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ ἐκ ἔφη ἐδέποτε· intellige, κατειπεῖν ἄν: *ille autem pertinaciter affirmauit se nunquam* delatorem fore. MARKLAND.

καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς.

12. post ψηφίζεσθαι addidi titulum ψήφισμα, quo vulgatae carent.

13. post ἐδέποτε videtur ποιήσειν deesse.

Ξενοφῶν [15] ὁ τρεβλωθεὶς, καὶ Ιππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' ἀδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδὼς, πειθεὶς δὲ, ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις τῆς τότε πολιτείας [16] καθισαμένης, ἀπέγραφες [17],

καὶ

14. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σέ] Post καὶ videtur αὐτὸς deesse.

15. καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ τρεβλωθεὶς, καὶ Ιππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θασιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριευς τρεβλωθεὶς? mirum ni ista vox exciderit, et ira eos recensuit supra, καὶ Ιππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς. vt aut abiiciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum Καριεὺς. sed hoc potius. Sic infra, Θρασύβελός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Απολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς MARKLAND.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] articulum arbitratu meo sustuli.

16. μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τοτε πολιτείας: vt Orat. XVI. ἀδὲ μετέσχον τῆς τοτε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τοτε καθισαμένοις πράγμασι. Dion. Halicarnassensis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῇ τοτε καθεστώσῃ. Sequitur, ἀπεγράφης, καὶ ἀπέκτεινας etc. scribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, *detulisti et occidisti*. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, ἓς ἔτος etc. Haec sunt arena sine calce: deest enim Verbum his Nominatiuis. Lego et distinguo: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενον καὶ σωθέντες, (ἓς ἔτος ἀπέκτεινεν ὠμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐνθένδε, — τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν, etc. Notaui supra ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte sumendum esse pro *occidere voluit*, sed, vt verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπέκτεινεν ἂν ὁμοίως,

καὶ ἀπέκτειναν Ἀθηναίων πολλὰς καὶ ἀγαθάς. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδεῖξαι, οἵων ἀν-
27. δρῶν ὑπὸ Ἀγοράτε ἀπεξέρησθε. εἰ μὲν [18] ἃ πολλοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε. νῦν δὲ, συλλήβδην περὶ πάντων [19]· οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις [20], μείζω τὴν πόλιν τοῖς δια-

δεχο-

similiter accidiſſet, niſi Fatum ſeruaſſet. Deleui γὰρ poſt φυγόντες, Conſtructione ita poſtulante: niſi poſt σωθέντες intelligendum ſit ἦσαν: quo tamen modo Lyſias non ſolet ſcribere. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum τότε pro vulgari τε.

17. ἀπεγράφης] Lege ἀπεγραφες. TAYLOR.

18. εἰ μὲν οὐ] Lyſiam ſi neſcirem copulandae orationis paulo eſſe negligentiorem, ſuſpicarer hic deeſſe aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἱ εἰ μὲν οὐ leg. eſſe.

19. περὶ πάντων] ſcil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἐρῶ. quorum vnum aliquod addi, quam ſubaudiri malim.

20. οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto. Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] cum vobis ſaepe Strategatu functi fuiſſent. *Vobis* h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategi, iuſſu veſtro et auctoritate veſtra legitime et rite conſtituti. πολλάκις autem ſignificat illos honores ab iis geſtos fuiſſe non ſemel, ſed ſaepenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot interualla, aut per annos plures continuabantur. vt Romae e. c. Marius ſepties Conſul factus eſt. Aeſchines

δεχομένοις τραίηγοῖς παρεδίδοσαν· οἱ δ' ἑτέρας με- 30.
γάλας ἀρχὰς ἄρξαντες, καὶ τριηραρχίας πολλὰς
τριηραρχήσαντες, ἀδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν ἀδεμίαν αἰ-
τίαν αἰσχρὰν ἔσχον [21]. οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι
καὶ σωθέντες [22], ὃς ἔτος μὲν ἀπέκτεινεν [23] ὡμῶς [24],
καὶ θάνατος αὐτῶν καλεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ 33.
δαίμων περιεποίησε· φυγόντες [γὰρ] ἐνθένδε [25],
καὶ ἁλόντες, ἀδὲ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν,
καλελ-

fratrem ſuum Polemarchum praedicat Strategum eſſe iam in annum tertium. quo ſignificat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuiſſe delegatum.

21. ἀδέποτε ὑφ' ὑμῶν ἀδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον] ſic dedi e coniectura mea, nuper a codice Vindobonenſi confirmata. Vulgati ſic dant ἀδέποτε οὐδ' ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν etc. Ego vero iſta inutilia ἀδὲ et τὴν amputaui.

22. σωθέντες] e periculo iudicii coram xxx tyrannis.

23. ἀπέκτεινεν] quoad voluntatem ſcil. tametſi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametſi res effectu caruit.

24. ὡμῶς] Lege ὅμως. TAYLOR.

Mera haec eſt deprauatio bonae lectionis. Vulgata recte habet.

25. φυγόντες γὰρ ἐνθένδε] Incluſi coniunctionem γὰρ vncis, vt inutilem et amputandam, et conſtructioni officientem. Illa enim ſi ſeruatur, neceſſario deeſt aliquid in ſuperiori membro, neque habent illi nominatiui περιγενόμενοι et σωθέντες praedicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innituntur omnes hi nominatiui, velut fulcro communi, vni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν.

καταλθόντες ἀπὸ Φυλῆς, τιμωνλαι ὑφ' ὑμῶν, ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄνλες· τέτες μὲν τοιέτες ὄνλας Α-
36. γόραλος, τὲς μὲν ἀπέκτεινε, λὲς δὲ, φυγάδας ἐνλεῦθεν ἐποίησε. τίς ὢν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δῦλος καὶ ἐκ δύλων ἐστίν· ἵν' εἰδῆτε, οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνελο. τέτῳ μὲν γὰρ παλὴρ ἦν Εὐμάρης [26]· ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης ἕτος Νικοκλέες καὶ

26. ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμαρὴς ἕτος, Νικοκλέες καὶ Αντικλέες.] Probare vult Agoratum fuisse *Seruum*, ex *Patre* Eumare itidem *Seruo*. Igitur Εὐμαρὴς Νικοκλέες eiusdem est formae ac *huius Byrrhiam* apud Terentium, subaudita voce δῦλος, quam ob εὐφημισμὸν veteres malebant reticere, ne *seruitutem* cuiquam exprobrare viderentur. Demosthenes παραγρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κἀκεῖνος ην τινων, εἶτ' ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ ἕτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς εγενετο Πασίων Αρχεστρατε, *veruntamen, quod et ille quoque* ERAT QVORVNDAM, (scil. *dominorum seruus,*) *deinde manumittebatur eodem more, quo Phormio, a vobis, accipe haec testimonia*, quae testantur *Pasionem* FVISSE ARCHESTRATI, scil. *seruum*. Tollenda vero distinctio post ἕτος. Pro καὶ *Stephanus* coniicit τῦ. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum seruus esse potuit, vel simul, vel diuersis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: vt in exemplo ex Demosthene modo allato, vbi Pasion seruus erat Antisthenis et Archestrati trapezitarum; vel amborum communis, vel istius primum, deinde huius. Caeterum pro Εὐμαρὴς scribendum puto Εὐμάθης. scripsit Isaeus Orationem ὑπὲρ Εὐμαθῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Isaeo. Εὐμάθης quoque quidam erat vnus ex Triginta-Viris. MARKL.

Αγλικλέες. καί μοι ἀνάβηϑε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥ- 39.
ΡΕΣ. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσα[27] κακὰ
καὶ αἰσχρὰ καὶ τέλω καὶ τοῖς τέλε ἀδελφοῖς ἐπιτεϑήδευ-
ται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας,
ὅσας ἔτος ἡ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἡ 42.
γραφὰς ὅσας[28] ἐγράφετο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέ-
γραφεν, ἐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν. συμβέβ-
δην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν τῷ
δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτὸ κατέγνωτε· καὶ ὠ- 136.1
φλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμάς. ὥστε τάτῳ μὲν[29] κα-
κῶς

Mutaui accentum, vt ex adiectiuo εὐμαρὴς *facilis, commodus*, fieret nomen proprium seruile, Εὐμάρης, penacute.

27. ὅσα] Constructio h. l. paulo est impeditior. ὅσα si seruas, subaudiri ad πολλὰ debet ἐστιν. et tum pro πολὺ leg. erit ἃ πολύ. multa sunt, quae ille fraterque patrauerunt facinora. quae perquam operosum sit omnia enumerare velle. Possit etiam sic legi. πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὄντα κακὰ καὶ αἰσχρά, ἃ καὶ τάτῳ —

28. γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] secundum hoc ὅσας seruari si debet, necesse erit, vt tertium quoque iteretur, et post ἢ ἀπογραφὰς rursus addatur. Ego vero malim secundum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit eius loco δημοσίας legendum esse, id nihili est. Non enim dicitur γραφὴ δημοσία, sed γραφὴ simpliciter. quamquam oppositio sic futura sit hoc luculentior inter δίκας ἰδίας et γραφὰς δημοσίας.

29. τάτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται.] Illustrant haec D. Ioannis ista Epist. III. com.

κῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν, τοιοῦτος ὢν, μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν ἐλευθέρας ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοιχός. καὶ τότε θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ησαν τοίνυν ἔτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἑτέραις ἀδελφοί. τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος [30] τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπεδυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐνθένδε ἀνδράποδον ἐξήγαγεν [31]· ἐκεῖθεν δὲ παι-

12. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· *Demetrio teſtimonium redditur ab omnibus, et ab ipſa veritate.* MARKLAND.

30. παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum laudat leui cum diſcrimine *Suid.* in Παραφρυκτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

31. ἀνδράποδον ἐξήγαγεν.] Clamat totus locus, vt ita reſcribamus. Ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντεῦθεν ἀνδράποδον ἐξηγαγετο· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται. Non probaturus ſum luce clariora. TAYLOR.

ἐξήγαγεν bene habet. Nam ſi frater Agorati, quodcunque ei nomen fuit, puerum Athenis Corinthum curaſſet per alium exportari, non ipſe exportaſſet, Lyſias videtur non ἐξηγάγετο, ſed ἐξέπεμψε dicturus fuiſſe. Proximum inſequens αὐτὸς non ad exportationem refertur, quaſi prius ſeruile corpus per alium, poſterius per ſe exportaſſet, ſed ad captionem reſpicit. Vt ipſe antea alios ceperat, quos pro mancipiis venderet, ſic rurſus, e contrario ipſe capiebatur, quo in carcere periret.

δίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε. Τὸν δὲ τρίτον Φαινιππί- 9.
δης [32] ἐνθένδε [33] λωποδύτην ἀπήγαγε· καὶ ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες αὐτῷ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε [33b]. ὡς δὲ ἀλη-

32. Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. TAYLOR.

τὸν δὲ τρίτον Φαινιππίδην ἐνθένδε λωποδύτην ἀπήγαγε·] Lege, Φαινιππίδης ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε· *Phaenippides hic* (sc. Athenis) *vestium furem abduxit*, nempe, *ad iudices*. Phaenippides erat vnus τῶν Ενδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, vt de iis refert Pollux VIII, 9. segm. 102. Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἁλίσκεται forte ἡλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἡλίσκετο, *conuictus erat eduxisse puellam*, vel *seruum*. MARKLAND.

Dedi Φαινιππίδης in nominatiuo, pro vulgari Φαινιππίδην in accusatiuo.

33. ἐνθένδε] hinc, e concione vestra, in qua ego nunc stans coram vobis, vobiscum ago. Agebatur enim haec causa in concione coram Heliaea. Phaenippides fratrem hunc Agorati non nominatum fortuito in concione stantem conspicatus, illinc manu sua extractum ad vndecimuiros adduxerat, a quibus in custodia tantisper asseruaretur, donec causa eius a populo per Heliaeam iudicaretur.

33b. ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] videntur deesse voces τῷ δημίῳ, *carnifici*: vt supra, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Ferri tamen potest Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βέλοιτο, παραδῶναι βασανίζειν. Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρεδόθη absolute Matt. IV, 12. Ιωάννης παρεδόθη. et passim in Euangeliis. Mox, pro ὑπὸ τῶ γε, *Schottus* legit, ἥπτε γε. optime. MARKLAND.

δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τῶ-
12. τον, καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πῶς ἂν ἐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τότε καταψηφί-
ζεσθαι; εἰ γὰρ τότων ἕκαστος δι' ἓν ἁμάρτημα θα-
νάτε ἠξιώθη, ἦπε, * τότε γε [34] πολλὰ ἐξημαρ-
τηκότος καὶ δημοσία εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕ-
15. καστον ὑμῶν, ὃν ἑκάστε ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις
θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον
αὐτῶ καταψηφίσασθαι. Λέξει δὲ [35], ὦ ἄνδρες δι-
καστὰι, καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ
18. τῶν τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε· καὶ ἀντὶ τότε
φησὶν αὐτὸν [36] Αθηναίων τὸν δῆμον ποιήσασθαι·

ψευ-

34. ὑπὸ τῶ γε] Feliciter Schott. ἦπε γε, vel forsan paulo rectius ἦπε τῶ γε. Quod tu rescribas. TAYL.

Pro vetusta praua lectione ὑπὸ τῶ γε dedi, partim de meo, ἦπε, τότε γε. Non cohaeret hic genitiuus τότε cum καταψηφίσασθαι, (nam hoc cum αὐτοῦ cohaeret) sed est genitiuus absolutus, vt vulgo vsurpatur, vel consequentiae. τότε ἐξημαρτηκότος idem est atque ὅτι ἕτος ἐξημάρτηκε.

35. λέξει] sic dedi, vt praeceperat Taylor, pro vulgari λέξαι.

36. φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι] Scribe, αὑτὸν, *se*. haec enim verba sunt *Agorati*, de *seipso* loquentis. aliter mox, ἔτε Αθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο· recte ibi αὐτὸν: *Orator* enim de Agorato loquitur. Hae voces αὐτὸς et αὑτὸς tam saepe in his Orationibus confunduntur, vt paene molestum sit monere. De morte vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd. VIII. segm. 92. qui rem aliter narrat. MARKLAND.

ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἔτε γὰρ Φρύνιχον
ἀπέκτεινεν [37], ἔτε Αθηναίων αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιή-
σατο. Φρυνίχῳ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, κοινῇ Θρα-
σύβελός τε, ὁ Καλυδώνιος, καὶ Απολλόδωρος, ὁ 21.
Μεγαρεὺς, ἐπεβάλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην
αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν
Φρύνιχον, καὶ καταβάλλει παράξας, ὁ δὲ Απολ-
λόδωρος οὐχ ἥψατο, * ἀλλ' ἅμα τούτῳ [38] κραυγὴ
γίνεται, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Αγόρατος δὲ ἔτο- 24.
σι [39] ἔτε παρεκλήθη, ἔτε παρεγένετο, ἔτε εἶδε
τῶν πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑ-
μῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οτι
μὲν οὖν ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσμα-
τος δῆλον. ἐδαμοῦ γάρ ἐστιν, Αγόρατον Αθηναῖον εἶ- 27.
ναι, ὥσπερ Θρασύβελον καὶ Απολλόδωρον· καίτοι
εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ
στήλῃ, ἵνα περ Θρασύβελον καὶ Απολλόδωρον, Αθη-
ναῖον πεποιημένον [40]. τὰ μέντοι ὀνόματα [41] δια-
πράτ-

Pro vulgari ἀθηναῖον dedi ἀθηναίων et hic et ſtatim poſt.

37. ἔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν] »Confer cum hoc loco *Lycurgum contra Leocratem.* ex eo hanc hiſtoriam de morte Phrynichi licebit melius noſcere.» PALM.

38. ἀλλ' ἅμα τούτῳ] ſic dedi de meo. Simul atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ τούτῳ.

39. Ἀγόρατός τε οὐτοσὶ] Scribe, Ἀγόρατος δὲ. MARKLAND.

Copulatiuam τε, quae libris inſidet vulgatis, cum aduerſatiua δὲ mutaui.

40. πεποιημένον.] Credo non vnam vocem aut al-

30. πράττονταϛ σφῶν αὐτῶν, δόντεϛ ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰϛ τὴν ϛήλην, ὡϛ εὐεργέταϛ ὄντας [42]· καὶ ὡϛ ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα [43] ἐλέγξει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οὕτω μέντοι οὗτοϛ πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥϛε ἐκ ὧν Αθη-
33. ναῖοϛ, καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε [44], καὶ γραφὰϛ τὰϛ

teram, ſed pluris deſiderari inter hanc periodum et ſequentem. TAYLOR.

Poſt πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deeſt γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρᾶσθαι, aut ſimile quid.

41. τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deeſſe puto. MARKLAND.

Poſt αὐτῶν aut poſt διαπράττονται deeſt πολλοὶ aut τινὲϛ. V. ad h. l. quae in libello variantium dicemus.

42. εὐεργέταϛ ὄντας] Poſtulat quidem conſtructio nominatiuum εὐεργέται ὄντεϛ, ſi ad διαπράττονται refertur, aut genitiuum εὐεργετῶν ὄντων, ſi ad αὐτῶν. Verumtamen intutum eſt hic aliquid moliri, quia neſcimus, quid interciderit.

43. τοῦτο τὸ ψήφισμα] videtur hoc decretum, quod hic affertur, in eos latum fuiſſe, qui ſe falſo ciues Athenienſes gererent, cum malis fraudibus in ciuitatem irrepſiſſent, ſcripti quidem in albo ciuium, verum haud legitime, fraude quorundam ICtorum, quos mercedula corrupiſſent, nunquam ab ipſo populo iure ciuitatis donati.

44. καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίαζε. et ita hic forte ſcribendum, *iudicio contendebat*, quemadmodum ciuis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet, καὶ τὸ δικάζειν καὶ ἐκ-

τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο [45], ἐπιγραφόμενος Αναγυράσιος [46] εἶναι. ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. vnde lis de vtraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίαζε, iure optimo moueri potest. Demosthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND.

45. γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distanti. Οτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλὰς, ὡς Αθηναῖος τὄνομα ἐπιγραφόμενος. Vbi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud *Aesch. c. Timarch.* τὸ δὲ τελευταῖον, δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τας ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς, quam exponit σχ. ineditus ἢ τὰς ἀπολλυναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ὡς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud *Aeschin.* rescripserunt dudum plurimi, vti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξανθρωπους, immitis, crudelis. Vid. quae congessit *Needhamus* ad *vitam Hieroclis* a *Suida* descriptam. TAYLOR.

καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, etc.] Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Αθηναίων ἐγράφετο: *et dicas scribebat, quasi Athenienſis fuisset.* sic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλὰς, ὡς Αθηναῖος τὄνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribebatur Αναγυρᾶσιος, vel potius Αναγυράσιος Agoratus; saltem, ita prae se tulit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Αθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV, 26. pro, ἡ δὲ ἄνω Ιερουσαλὴμ, Montfauconius Palaeogr. Graec. V, 1. notat se in Codice quodam inuenisse, ἡ δὲ ἀνθρώπῳ Ιερουσαλὴμ. MARKLAND.

τεκμήριον, ὡς ἐκ ἂν ἀπέκλεινε Φρύνιχον, δι' ὃν Αθηναῖ-
36. ος φησὶ γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος γὰρ ἔτος τὸν τετρα-
κοσίοις κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος ἀπέθανεν [47], οἱ
πολλοὶ τῶν Τετρακοσίων ἔφυγον. πότερον ἓν δοκεῖσιν ὑμῖν
οἱ τριάκοντα, καὶ ἡ βελὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βελεύσ-
39. σα, οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευ-
γόντων [48], ἀφεῖναι ἂν, λαβόντες [49], τὸν Φρύνιχον
ἀπο-

Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc. caufarum forenfium nullum non tractauit genus; nullus eft in vniuerfo iure titulus, ex quo agi in quemquam poffit, quem titulum Agoratus intentatum fibi reliquerit. nullum accufationis genus excogitari poteft, quo non aliquem exagitauerit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipfe ad Aefchinem agnouit atque retractauit.

46. Αναγυράσιος] fic vulg. Αναγυράσιος. *Coisl.* Quae eft lectio inſcriptionum, auctorumque omnium. T.

47. ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανε. SCHOT. ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Lege, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ſc. Φρύνιχος. et ita *Schottus*. Mox, pro ἀφεῖναι ἀναλαβόντες, *Stephanus* ἀφεῖναι ἂν λαβόντες: quod certiſſimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, etc. admodum ſollerter et ingenioſe excogitatum eſt Argumentum. MARKLAND.

Dedi ἐκεῖνος ἀπέθανεν, vt res poſtulabat, pro ἐκεῖνοι ἀπέθανον vulgari.

48. τῶν φευγόντων] qui tum ſtatim poſt caedem Phrynichi in exſilium ſponte ſua exiſſent, vnde poſtmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, rediſſent.

49. ἂν λαβόντες] fic dedi ad mentem Stephani, pro vulgari ἀναλαβόντες.

ἀποκτείναντα, ἢ τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου, καὶ τῆς φυγῆς, ἧς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν [50]· εἰ μὲν ἓν, μὴ ἀποκτείνας, προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγώ φημι. εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, καὶ φὴς Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλον, ὅτι μεί- 42.
ζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας, τὴν ὑπὲρ Φρυνίχε αἰτίαν πρὸς τὲς τριάκοντα ἀπελύσω. ἐδέποτε γὰρ πείσεις ἐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας, ἀφείθης ἂν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκε- 137. 1.
στα κακὰ εἰργάσω· ἐὰν μὲν ἓν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε, ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' ἃ φάσκῃ, ἔρεσθε 3.
αὐτὸν, διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ἐδικάζετο [52], καὶ ἐκκλησίαζε, καὶ ἐσυκοφάντει πολλὲς, ὡς Ἀθηναῖος, τέγομα ἐπιγραφόμενος. ἀκέω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι, ἀπολογεῖσθαι, ὡς ἐπὶ [53] Φυ- 6.
λήν τε ᾤχετο, καὶ συγκατῆλθεν ἀπὸ Φυλῆς· καὶ

τοῦτο

50. τιμωρεῖσθαι] ego malim aut τιμωρήσασθαι, vt modo praeceſſit, aut eodem ſenſu τετιμωρῆσθαι.

51. ὡς ἐγώ φημι] redit, non ad proximum ἀδικεῖ, ſed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτονέναι τὸν Φρύνιχον, ἐκ ἀποκτείνας.

52. ὅτι καὶ ἐδικάζετο, κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδικαζε καὶ ἐκκλησιαζε. Vid. ſupra. TAYLOR.
Tutius viſum fuit vulgatam reuocari.

53. ὡς ἐπὶ Φυλὴν] ſic dedi e codd. mſtis, omittens καὶ, quod vulgati poſt ὡς admetiuntur.

τῦτο μέγιστον [54] ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ τοιῦτον. ἦλθεν ἔτος ἐπὶ Φυλήν· (καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄν-
9. θρωπος μιαρώτερος [55], ὅστις, εἰδὼς, ὅτι εἰσί τινες ἐπὶ Φυλὴν [56] τῶν ὑπὸ τότε ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τότες;) ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες, ἄγουσιν ἄντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, ὅπερ καὶ τὸς ἄλλος ἀπέσφαττον, εἴτινα λη-
12. στὴν ἢ κακοῦργον συλλάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ανυτος ἐπὶ Φυλὴν, ἐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτὸς ταῦτα· λέγων, ὅτι ἔπω ἔτω διακέοιντο, ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτὸς ἡσυχίαν ἔχειν, εἰ δέ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμωρήσοιν-
15. το τὸς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων, αἴτιος ἐγένετο τῷ ἀποφυγεῖν τῦτον ἐπὶ Φυλήν. ἀνάγκη δὲ ἦν τῷ στρατηγῷ ἀνδρὸς [57] ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι.

54. τῦτο μέγιστον] pone alterutrum horum vocabulorum deesse videtur αὐτῷ. *et hoc ei firmum inprimis esse propugnaculum, quo fidat.* ἀγώνισμα h. l. idem est atque ἔλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum aduersario, vtaturque ad causam suam euincendam.

55. μιαρώτερος] subaudi τότε. et tum parenthesis in hoc vocabulo μιαρ. est claudenda.

56. τινες ἐπὶ Φυλὴν] similis dictio illi notae οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. subauditur συνελθόντες.

57. στρατηγῷ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τῷ στρατηγῷ ἀνδρός. *Stephanus* Articulum eiecit. Forte scripsit Lysias, τῷ στρατηγοῦντος ἀκροᾶσθαι: vt supra, στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος. MARKLAND.

Reuocaui τῷ ex Aldina, quod Stephanus seu prae-

σθαι. ἀλλ' ἕτερον [58]. ἔτε γὰρ συσσιτήσας τέτῳ ἐδεὶς φανήσεται ἔτε σύσκηνος γενόμενος, ἔτε ταξίαρ- 18.
χος εἰς τὴν Φυλὴν κατατάξας [59]· ἀλλ', ὥσπερ ἀλι-
τηρίῳ,

teruiderat, ſeu exterminauerat. Verum tum leg. erit τὸ ϛρατηγὸ ἄνδρας φυγάδας ἀκροᾶσθαι.

58. ἀλλ' ἕτερον] imo vero ἀλλ' ἐτήρων. *Verumtamen acribus oculis obſeruabant*, aut ἔφευγον *deuitabant* eum, ab eius conſortio refugiebant.

59. Φυλὴν] Errauit *Stephanus*, qui hoc litera maiuſcula ſcripſit, quaſi agatur de *Phyle* caſtello, de quo circa hunc locum agitur plurimum. εἰς Φυλὴν enim atque εἰς τάξιν κατατάξαι perinde ſunt. Infra de eadem re. εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς ταξιν τινὰ κατέταξεν. Populus enim per *tribus* diſpertitus ſuffragia tulere, et per *tribus* etiam diſpertitus in acie ſtabant. Λακεδαιμονίων ϛρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Αθηναίων εὐθὺς ὁρμησάντων ἐπ' αὐτὸς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ τῆς Φυγῆς ἔθετο μετα των Φυλετων εἰς λόχον τὰ ὅπλα. Plutarch. in *Pericle*. Idem in *Ariſtide*. Εν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιϛα τῶν Αθηναίων ἓξ μέσε πονήσαντος, καὶ πλεῖϛον ἐνταῦθα χρόνον ἓν τῶν βαρβάρων ἀνθερεισάντων καλὰ Λεοντίδα καὶ Αντιοχίδα Φυλὴν, ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τελαγμένοι παρ' ἀλλήλες, ὅ, τε Θεμιϛοκλῆς καὶ ὁ Αριϛείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης, ἦν ὁ δ' Αντιοχίδης. Et poſtea, Φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρημον λάβωσι τῶν ἀμυνομένων ταῖς μὲν ἐννέα Φυλαῖς ἠπείγοντο πρὸς τὸ ἄϛυ, καὶ καθήνυσαν αὐθημερόν. ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ Φυλῆς Αριϛείδης ἀπολειΦθεὶς Φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem bello Marathonio. Τὸ μὲν δεξιὸ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε ὕτω τοῖσι Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἡγεομένε δὲ τέτε ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμεονται αἱ Φυλαὶ, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. *Erat.* III. TAYLOR.

τηρίῳ, ἐδεῖς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. καί μοι κάλει τὸν ταξίαρχον. ΜΑΡΤΥΣ. Ἐπειδὴ δὲ διαλ-
21. λαγαὶ πρὸς ἀλλήλας ἐγένοντο, καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς * τὴν πόλιν [60], ἡγεῖτο μὲν Ἄϊσιμος τῶν πολιτῶν [61], ἔτος δὲ ἔτω τολμηρὸς καὶ ἐκεῖ [62] ἐγένετο. συνηκολούθει γὰρ, λα-

Ii 2 βὼν

Apparet h. l. aliquid deesse. Taxiarchus enim non praeerat φυλῇ, sed τάξει. videtur itaque sic leg. ἔτε ταξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, ἔτε φύλαρχος εἰς φυλήν. non constabit, taxiarchum seu centurionem quemquam in suam centuriam (vel manipulum) allegisse Agoratum, aut phylarchum, seu praefectum turmae equestris, in turmam. v. versu 35.

60. εἰς τὴν πόλιν] addidi articulum de meo, quo vulgatae carent.

61. ἡγεῖτο μὲν Ἄϊσιμος τῶν πολιτῶν] Lego, τῶν ὁπλιτῶν. patere videtur ex sensu et sequentibus, λαβὼν τὰ ὅπλα, et, ἔθεντο τὰ ὅπλα. Vide Thucyd. VI, 59. Praeterea, cum πολῖται modo praecessisset, non scripsisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si de *ciuibus* iterum locutus fuisset. Mox, pro ἐκεῖνος recte *Schottus* ἐκεῖ: et infra, πύλαις pro φυλαῖς Idem. MARKL.

Vulgatam τῶν πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius pompae, seu processionis armatae, vniuersae, non modo peditum, sed etiam equitum, erat Aesimus. Neque pondus addit Marklandi coniecturae insequens τὰ ὅπλα ἔθεντο. Nam ὅπλα ibi non solos hastatos atque scutatos, sed vniuersam aciem, pedestrem vna equestremque complectitur. Pari modo paulo post versu 34. vulgatam tuebor.

62. καὶ ἐκεῖνος] sic vulgati. Dedi καὶ ἐκεῖ, vt Schottus voluit.

βὼν τὰ ὅπλα, καὶ συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ. ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύ- 24.
λαις [63] ἦσαν, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα [64], πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἴσιμος αἰσθάνεται· καὶ προσελθὼν, τήν τε ἀσπίδα αὐτῷ λαβὼν ἔρριψε, καὶ ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. ὁ γὰρ ἔφη δεῖν ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν 27.
πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ. τάτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω κάλει μοι τὰς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τάτῳ τῷ τρόπῳ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ ἐν Πειραιεῖ πρὸς τὰς πολίτας [65] διέκειτο. ἐδεῖς γὰρ αὐτῷ διελέγετο, 30.
ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι· τῶ τε μὴ ἀποθανεῖν Ανυτος ἐγένετο

63. *Φυλαῖς*] »Lege *Ἰαῖς πύλαις*, vt patet esse legendum ex superioribus.» Palmer. Schott. quoque. TAYLOR.

64. *ἔθεντο Ἰὰ ὅπλα*] armati in acie consisterent, quo lustrarentur, a tribunis. *sich in Wachparade stellten*, oder *stunden*, oder *paradirten*.

65. *ὁπλίτας*] Repositi *πολίτας*. Fidem faciet res ipsa. Non semel hae voces confunduntur inuicem, vt videbimus in sequentibus. TAYLOR.

πρὸς Ἰὰς ὁπλίτας διέκειτο] Hic vice versa Sensus postulat *πολίτας*. MARKLAND.

πρὸς Ἰὰς πολίτας bene mihi videtur habere, tametsi inuerse dictum. Exspectasses enim *πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται διέκειντο*. Placuit autem Lysiae *ἀντιστρόφως* enunciare. hic erat Agorati aduersus ciues habitus, seu, haec ei cum ciuibus erat ratio, vel situatio, vt barbarissae nostri vsurpant.

γένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν ἔν τῃ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπολογίαι χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρὴ, εἰ Ανυτος αὐ-
33. τῷ ἐγένετο αἴτιος τῦ μὴ ἀποθανεῖν [66], ἑτοίμων ὄντων [67] τιμωρεῖσθαι, καὶ ἔρριψεν αὐτῦ Αἴσιμος τὴν ἀσπίδα, καὶ ἐκ εἴα μετὰ τῶν πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπήν· καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν. μήτε ἔν ταῦτα αὐτῦ ἀποδέχε-
36. σθε· μήτε ἂν λέγῃ, ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωρέμεθα. ἐ γὰρ οἶμαι ἐδεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι. ἀλλ' [ἐγὼ μὲν οἶμαι,] [68] εἴτ' εὐθὺς, εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν ἀποδεικνύναι, ὡς ἐ πεποίηκε, περὶ ὧν ἔχιν ἡ αἰτία.

66. αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν] Reſtitue Articulum τοῦ μὴ ἀποθανεῖν: vt paulo ante. Thucydides quidem Articulum omittit, lib. I. ſegm. 16. Κωλύματα αὐξηθῆναι, *impedimenta ne creſcerent.* Sed hoc nihil ad Lyſiam. MARKLAND.

αἴτιος τῦ μὴ] articulum interpoſui, quo ſaltim planior fieret oratio ſolitaeque ſimilior; tametſi vulgata, cui τῦ deeſt, quodammodo defendi queat. ὑπολαμβάνειν h. l. idem valet atque ὑποβάλλειν *occurrere interrogando.* proprie ſignificat alterius ſermonem ſuo excipere, illo deſinente loqui incipere.

67. ἑτοίμων ὄντων] videtur ὑμῶν interponendum, quod facile potuit accidere in iſta ſimilitudine cum fine vocabuli ἑτοίμων. nam veteres οι et υ promiſcue habebant in exarando, et neſcio, an etiam in pronunciando.

68. ἐγὼ μὲν οἶμαι] tria haec vocabula, quibus ſententia facillime careat, vncis incluſi, vt vitioſe redundantia.

ἔτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς ἐκ ἀπέκτεινεν 39.
ἐκείνους, ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιοῦντας τὸν δῆμον
τῶν Αθηναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕσε-
ρον ἡμεῖς τιμωρέμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη,
ὃ προσῆκον αὐτῷ [69]· οἱ δὲ ἄνδρες ὑπὸ τούτου [70] ἑδὲν
ἧττον τεθνήκασιν. Ακούω δ' αὐτὸν καὶ τῳδὶ ἰσχυ- 42.
ρίζεσθαι [71], ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ [72] ἐπι-
γέγραπ-

69. ἔζη] ἔξει. *Ald.* Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum. Τὸν χρόνον ἐκερδαινε, ὃν ζην οὐ προσηκεν αὐτῷ. Ad mentem, sat scio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR.

Ad ὃ προσῆκον αὐτῷ subauditur ζῆν. idem est ac si dixisset, ὃν ἔζη, καίτοι ὃ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet ὃ προσῆκον, conueniens cum illis in vulgus notis ὃ δέον, ὃκ ἐξὸν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendauit Stephanus, quam Taylor tentauit.

70. ἀπὸ τούτου ἑδὲν ἧττον τεθνήκασιν.] Scribe, ὑπὸ τούτου ἑδὲν ἧττον: vt infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. MARKLAND.

Dedi ὑπὸ τ. e Coisl. et Vindobon. praelatum a Tayloro quoque, pro vulgari ἀπὸ. item pro vulgari ἑδὲν, dedi ἑδὲν.

71. καὶ τῳδὶ ἰσχυρίζεσθαι] sic dedi de meo, pro vulgari καὶ διισχυρ.

72. ἀπαγωγῇ] Crasse vbique *Ald.* et *Coisl.* ἐπαγωγῇ, quod vbique deprehendit Scaliger. Mox pro ὧν lege ἦν. Ενοχος ην τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR.

Sic, ἀπαγωγὴ, appellatur h. l. libellus accusatorius ab actore iudici contra Agoratum exhibitus, vt aduersus hominem, qui posset ab actore ἀπάγεσθαι, sine vlteriore dilatione, aut iuris persecutione, statim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perscriptum erat, ob quod abductus in carcerem

γέγραπται· πάντων[73], ἐγὼ οἶμαι, εὐηθέστατον· ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο, ἔνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσ-
138 I. γέγραπται, ἔνοχος ὢν[74], ῥαῳθύμην τινὰ οἴεται αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ ἄδενι ἄλλῳ ἔοικεν, ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι[75], μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ, καὶ περὶ τού-
3. τοῦ διϊσχυρίζεσθαι[76], ὥσπερ[77], εἰ, μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τότε ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε[78] οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξά-

 μενοι

fuisset, formula vsurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuisse deprehensum.

73. πάντων] hic deesse quaedam constructio prodit. Nam ἔνοχος ὢν non potest cum praemisso αὐτὸν cohaerere, cum quo tamen necessario cohaerebit, si nihil deest. videtur vtique deesse ὃ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. Id quod si dicet, oratione vtetur, omnium, ni fallor, ineptissima.

74. ἔνοχος ὢν] id est καίτοι ὢν ἔνοχος. tametsi sons vel in culpa sit.

75. ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι.

76. περὶ τότε διϊσχυρίζεσθαι] exspectabam διαμάχεσθαι, aut saltim τότῳ διϊσχυρίζεσθαι, sine περὶ. nam alterutrum postulat loquendi ratio.

77. ὥσπερ etc.] inuerse sic dixit. nam proprie sic debebat dicere ὥσπερ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, ἐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ.

78. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus esse mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non est, sed vitiosus. Emenda mecum. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην,

μενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς

ουκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, αλλα διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ος ὅπου ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. *Schott. Obſeru. Human.* IV. 5. TAYLOR.

οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε] Opinor ex ſenſu ſcribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξειν τόδε, *non rati hoc pro Agorato facturum eſſe.* vt et paulo poſt, προσγράψασθαι τόδε (non τότε) επ αυτοφωρῳ: *adſcripſiſſe hanc phraſin*, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quae ſequuntur, ᾗ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν etc. deprauatiſſima ſunt, nec ſine MSS. facile reſtituenda. Argumentatio tamen tale aliquid poſtulare videtur: *quare non* ἐπ' αὐτοφώρῳ *dici poteſt, qui aliquos* (τινας) *coram tot teſtibus delatione ſua occiderit, vel etiam iis cauſa mortis fuerit? certe enim non hoc ſolum putat eſſe* ἐπ' αὐτοφώρῳ, *ſi quis clava aut gladio alium percutiens ſtrauerit.* MARKLAND.

Donec certiora libri meliores prodant, ſi qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quamquam deſpero meliores et pleniores noſtris adhuc vſurpatis vſquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratorem ſic reliquiſſe, quo ſententiam ſaltim cohaerentem atque perſpicuam habeamus. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελεῖφθαι τὸ ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ, ᾗ ὅπῃ ἂν ᾖ, καὶ τοῦτον ἰδόντες τούτῳ διϊσχυριζόμενον, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ ᾗ ὅπῃ ἂν ᾖ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον ἐλεγχθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ᾗ εἰ πρῶτον μὲν — — ἀποκτείνειε — videntur mihi vndecimviri recte feciſſe in eo, quod Dionyſium coegerunt formulae τῆς ἀπαγωγῆς

6. θῶς ποιῆσαι Διονύσιον [79], τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπῃ ἂν ἦ· πρῶτον μὲν, ἐναντίον πεντακοσιων ἐν τῇ βουλῇ· εἶτα πάλιν ἐναντίον Αθηναίων
9. ἁπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτείνειε, καὶ αἴτιος γένοιτο τῷ θανάτῳ. ἐὰν γὰρ δήπου τοῦτο μόνον εἴηται [80] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ παταξας καταβάλῃ· ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λόγου ἐδεὶς φανήσεται ἀποκτείνας τὸν ἄνδρας, ὃς σὺ
12. ἀπέγραψας· ἔτε γὰρ ἐπάταξεν αὐτὸς ἐδεὶς, ἔτε

seu actionis suae in Agoratum tanquam sicarium, adscribi curare a scriba publico hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut vbicunque locorum alias Agoratum in scelere deprehendisset; existimantes nempe, huius formulae ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locoue sicarius esset ab actore deprehensus, omissionem e re Agorati fore, qui in ea omissione latebram aliquam et perfugium esset habiturus. Quomodo enim magis et euidentius possit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehensus esse, quam si indicio suo, primum coram senatu D. deinde coram vniuersa concione populi edito homines occiderit? v. Lib Variant. h l.

79. Διονύσιον] Est frater Dionysodori, cuius supplicium, a xxx tyrannis secundum Agorati indicium peremti, fundus est huius actionis.

80. εἴηται] Non enim profecto tanta est Agorati stultitia et tarditas, vt existimet, id solummodo esse homicidium, si quis alterum ferro manuue peremerit; minus esse, si delatione sua necessitatem necis alicui conscisçat. Deinde subito, pro more oratorum, a tertia persona ad secundam transfert orationem.

ἀπέσφαξεν· ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον [81]. ἐκεῖν [82] αἴτιος τῷ θανάτῳ ἔστος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐσί. τίς ἔν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ, ἀπογράψας; ὥστε πῶς ἐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνας; Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὅρ- 15
κων καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τὰς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται, ἃς συνεθέμεθα πρὸς τὰς ἐν ἄσει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν ἔν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι. ἐμποδὼν γᾶν ἡ ὅρκους, ἢ συνθήκας, ἢ 18.
χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ [τι] ποιεῖται [83], αὐτῷ δὲ τῷ

81. ἀπέθανον] ante hoc vocabulum paucula quaedam desunt, fortassis haec τὸ κώνειον πιεῖν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἀπέθανον.

82. ἐκεῖν] imo vero retracto accentu, aut duobus vocabulis ἐκ ἔν est exarandum. Est cauſſatio, vel obiectio ficta, cui ſtatim occurritur. Ergo, ſi illi hauſta cicuta ipſi ſeſe ſuſtulerunt, Agoratus necem illis non conſciuit. Reſpondet. Ecquis ergo alius fecerit, ſi tu, Agorate, non feciſti, qui eos detuliſti.

83. τι ποιεῖσθαι, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὗτοι πιστεύει καλῷ ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασαί, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et οὗτος pro οὗτοι, ſublata plena Diſtinctione poſt ἀγωνιεῖσθαι. *Si igitur hic obiicit iusiurandum, aut conuentiones, aut lapſum temporis, aut iſtud* ἐπ' αὐτοφώρῳ *ſuum, et confidit ſe bono cum euentu in hac cauſa verſaturum eſſe, ſi literae legis adhaereat, vos tamen, Iudices, non aequum eſt haec admittere: ſed* etc. Recenſet omnes Obiectiones, quibus Agoratus in Defenſione ſua vſurus erat. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι eſt *obiicere.* τῷ γράμματι ἀγωνίζεσθαι eſt, quod Orat. IX. vocauit

δὲ τῷ * πράγματι [84] ἔ τοι πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐ προσήκει περὶ τούτων [85] ἀποδέχεσθαι ἀλλ' ὡς ἐκ ἀπέγραψεν, ἐδὲ οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ἔπειτα [86] τὰς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ἐδὲν ἡγεῖμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον [87]. οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γε-
21. 24. γένηνται. εἰ μὲν ἓν ἦτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆκαι· νῦν δὲ καὶ ἦτος ἐν Πειραιεῖ ἦν, καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος,

μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, *vocabulis dimicare*, δὲ post ὑμῖν idem est quod ἀλλὰ, et saepe hoc more vsurpatur. nec opus est, vt mutetur in δὴ, prout fecit *Stephanus* Orat. XIV. vbi par huic exemplum. MARKLAND.

Ego τι vncis vt inutile et amputandum incluſi, et facile potuit e proxima litera π vocabuli ποιεῖσθαι enasci. Sin tamen ſeruandum ſit, neceſſe erit aliquid deeſſe. e. c. ἢ ἄλλο. vt ad hunc modum legatur ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim iusiurandum, aut pacta, aut vetuſtatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam ſibi praeſtruit quaſi munimentum, pone quod lateat; ipſa autem re nil fidit.

84. πράγματι ἔτοι πιστεύει] ſic dedi de meo pro vulgari γράμματι ἤτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro ἔτοι eſt ἔτε. Suſpicor verum eſſe ἔ τι aut ἐχί.

85. poſt περὶ τούτων videtur φλυαρῆντος, aut ἀδολεσχῆντος, aut tale quid deeſſe.

86. ἔπειτα] malim ἐπεὶ ſi quidem.

87. ἡμῖν] ſic dedi pro vulgari ὑμῖν. dictio haec inuerſa eſt. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. huic pacta nobiſcum nulla eſſe, aut pacta nobiſcum inita nil quicquam ad eum pertinere.

*σιος, καὶ ἔτοι ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρέμενοι. ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐμποδὼν * οὐδέν* [88]. οὐδένα γὰρ ὅρκον [89]

οἱ ἐν

88. *ἐμποδὼν οὐδὲν. οὐδένα γὰρ* —] sic dedi, de meo addens *οὐδὲν*, quo carent vulgatae, et quod facillime potuit in concursu cum *οὐδένα* elidi.

89. *οὐδένα γὰρ ὅρκον, κ. τ. λ.*] „Non ita scripserat procul dubio *Lysias*, nam omnino falsam sententiam exhibet haec lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutauit. Lege confidenter, lector, et meo periculo *οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ.* Audio debere (inquit) Agoratum in sua defensione proponere foedera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piraeum occupabant, et iis nititur, quasi contra ius sacramenti et foederum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Piraeo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Piraeo nobiscum, et omnes alii, qui eum vlcisci cupiunt. Non vetant igitur ea foedera, ne ius nostrum contra Agoratum persequamur. *Non enim ii, qui Piraeo erant, cum iis, qui etiam Piraeo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos vlla foedera facta.* Haec est *Lysiae* manifesta sententia, qua intellecta, probabis, credo, nostram emendationem.„ Palmer. Ita quoque et Schottus. TAYLOR.

ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμιν ἐμποδών. οὐδένα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄστει ὤμοσαν.] Primo, legendum puto *ὑμιν*, vt supra, *τοὺς ὁρκους οὐδὲν ἡγῶμαι προσήκειν ὑμιν πρὸς τοῦτον.* Deinde, post *ἐμποδὼν* desunt voces *ὁ ὅρκος*: propter Rationem, quae sequitur, *οὐδένα γὰρ ὅρκον* etc. Vltimo, pro *τοῖς ἐν ἄστει* legendum *τοῖς οὐκ ἐν ἄστει*: quod verius puto quàm *Schotti οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν. itaque nulla est vobis obiectio* (vel *obstaculum*) *a iureiurando: qui enim in Piraeo fuerunt nul-*

27. οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄσει [90] ὤμοσαν. ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἑνὸς θανάτου ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τῆ δήμου [91], τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτός

lo iureiurando obſtricti ſunt iis, qui non in Vrbe fuerunt; ſed iis tantum, qui in Vrbe fuerunt. MARKLAND.

90. E ſchedis Brularticanis intelligo Fabrum eodem modo emendaſſe τοῖς ἐν πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium. haud conſtat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque coniecturam hanc Marklandinae τοῖς ἐκ ἐν ἄσει praefero.

91. ὅσις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τῆ δήμου. Corrigit vir eruditus ὅσις φυσει μὲν ὑπὸ τῆ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, vt loquitur *Lyſias* in ſuperioribus, δῆλος καὶ ἐκ δήλων ἐσὶ. Scripſit auctor noſter ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τῆ δήμου αυτον αθηναιον πεποιησθαι: τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita ſupra. Καὶ ἀντὶ τέτου φησιν αυτον αθηναιον τον δημον ποιησασθαι. Ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ἔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, ἔτε αθηναιον αυτον ο δημος εποιησατο. TAYLOR.

ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τῆ δήμου, τὸν δὲ δῆμον, etc.] Facilis huius loci ſuppletio: ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τῆ δήμου Αθηναῖον αὑτὸν πεποιημένον· τὸν δὲ δῆμον, etc. *qui fatetur ſe a populo factum fuiſſe Athenienſem; et tamen hunc populum, quem ipſe Patrem ſuum appellat, iniuria affecit, deſtituit, et prodidit eas res, ex quibus populus fieret maior et potentior:* καὶ προδόσας (ſcil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. ſic enim legendum et diſtinguendum. male vulgo ἐγένετο: et haec vltima praue ad *Agoratum*, non ad *populum*, referuntur; cum vox ἐκεῖνος ſatis clare oſtendat, ad quem haec pertineant. MARKLAND.

τὸς φησι πατέρα αὐτῷ εἶναι, φαίνεται κακώσας, καὶ ἀφεὶς καὶ προδόσας [92] ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος ἐγένετο. ὅσις ἓν τὸν τε γόνῳ πατέρα 30.
τὸν αὐτῷ ἔτυπτε, καὶ ἐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τόν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο, ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθὰ, πῶς ἐ καὶ διὰ τᾶτο [93] καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον ἄξιός ἐσι θανάτῳ ζημιωθῆναι; προσήκει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ἅ- 33.
πασι, τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως, ὥσπερ ἡμῶν [94] ἑνὶ ἑκάςῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ, ὑμῖν ἐπέσκηψαν [95] καὶ ἡμῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρατον τετονὶ, ὡς φονέα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν, καθ' ὅσον ἂν βραχὺ 36.
ἕκαςος δύνηται [96]. εἰ τοίνυν τι ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν
πόλιν

Post δήμε aliud nihil deest, praeterquam πεποιῆσθαι *se adoptatum esse*.

92. προδόσας] hoc ne graecum quidem est, vt mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coislin. et Vindobon. est προδόντα. vnde exsculpo πρεδὲς πάντα. prodidit ea omnia, per quae ille (populus Athenienſis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) numero et opibus creuerat.

93. τᾶτο] imo vero τἄλλα, et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum.

94. ὑμῶν] Lege ἡμῶν. TAYLOR. Cui obsecutus sum. v. Lib. Variant. ad h. l.

ὥσπερ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάςῳ] Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: vt respondeat praecedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND.

95. post ἐπέσκηψαν deesse videtur ἴσα (aduerbialiter) *aequaliter*, *pariter*, vel simile quid.

96. βραχὺ] bene si habet, rara est et mira dictio

πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐξι πάντας ἐκείνοις φίλες καὶ ἐπιτηδείες εἶναι.
39. ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ ἐπέσκηψαν. ἔκαν ἔτε ὅσιον ἔτε νόμιμον ὑμῖν ἐξιν ἀνεῖναι [97] Αγόρατον τετονί. Υμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ἐπεὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεί-
42. νοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοίτε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε, διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεσηκότα [98], νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεισθε δ', ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε. εἰ γὰρ ἀποψη-
139.1. φιεῖσθε Αγοράτε τετεῖ, ὃ μόνον τότῳ διαπράττεσθε [99], ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ὃς ὁμολογεῖτε

Lyſiae propria. Suſpicatus aliquando ſum leg. eſſe καθ' ὅσον ἂν κἂν βραχὺ ἕκασος δύνηται. prout quisque, etiamſi parum quid, poſſet.

97. ανειναι Αγόρατον] Opinor αφειναι, *abſoluere*: vt ſupra, ἡ κρίσις ἣν ἐκρίθη, καὶ αφεθη. Alcidamas: καὶ μὴ αφειναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat. IX. et paſſim. Xenophon tamen Ελλην. lib. II. εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND.

98. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεσηκότα] Mallem, περιεσηκότα: id eſt, διὰ τὰς τότε περισάσεις, *propter circumſtantias iſtius temporis*. Demoſthenes de Corona: εἰς τὲς περιεσηκότας τῇ πόλει κινδύνες. et ita idem paulo poſt, et paſſim. clare Noſter Orat. XXXI. ἀποροῦντες τοῖς περιεσηκόσι πράγμασιν MARKLAND.

Dedi περιεσηκότα pro vulgari παρεσηκότα.

99. οὐ μόνον τότῳ διαπράττεσθε] Putarem συμ-

γεῖτε ὑμῖν εὔνους εἶναι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον καταψηφίσεσθε [200]. ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τῶ θανάτω, οὐδὲν ἄλλο γιγνώ- 3.
σκετε, ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. καὶ ἔτως ἂν δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ, οἷς ἐπέσκηπτον ἐκεῖνοι, ὡς φίλοις ὄσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ἔτοι ὁμόψηφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς τριάκοντα γενήσονται. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικα- 6.
ταὶ, πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσησθε, οἳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες, διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουὶ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες δ' ἂν ἁπάντων τῶν δεινῶν, 9.
καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἑκάστῳ ἐγένοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν ἅπαντα

πράττεσθε, vel συμπράττετε. nisi vox ἄδειαν amissa sit in Praepositione διά: vt sit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen muto. τούτῳ διαπράττεσθε eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp. III. Φιλισείδης ἔπραττε Φιλίππῳ. et Thucydides IV, 210. οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, eadem significatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abessent duae vltimae voces. MARKLAND.

Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deest. patet ex opposito θάνατον.

200. τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. sed nihil sani praeferunt, nisi quod *Ald.* et *Coisl.* vterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

παντα [1] καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπο-
12. γραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων Αγόρατος ὢν
αὐτοῖς αἴτιος τῦ θανάτε. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν
ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὧν μὲν τοίνυν
ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς [2] ἀποψηφίσα-
σθε· ὧν δ' ἐκεῖνοι θάνατον ἐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς
15. καταγινώσκετε. οἱ τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀν-
δρῶν τότων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέ-
γνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Αγοράτε
δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ἐδόκει [3] προθύμως τότες
18. ἀπολλύναι· ἃ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν ἓν τὰ
ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε, πρῶτον μὲν
ἐχ ὁμόψηφοι [4] γίγνεσθε· ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις
αὐτῶν

1. ἅπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἀπανταχόθεν effecero.

2. ante ὑμεῖς aut adde, aut ſupple ſaltim tacita cogitatione, τότων.

3. διότι δοκεῖ] Scribe, ἐδόκει: vt ſupra, διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND.

Dedi ἐδόκει pro vulgari δοκεῖ.

4. Aut delenda ſunt iſtaec quatuor vocabula ἐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα — nam prorſus idem dicunt cum illis modo praemiſſis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε. aut potius ſeruanda quidem illa ſunt, verum deſunt nonnulla. Mihi videtur Lyſias aut ſic reliquiſſe. πρῶτον μὲν ἐχ ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίσοις γίγνεσθε. primum quidem hoc conſequemini, vt ſententia veſtra ab hominum impuriſſimorum vobisque inimiciſſimorum ſententia diſcrepet. Quod de odio iudicum erga tyrannos commemorat, ei bene reſpondet ex oppoſito, quod ſtatim de ipſorum er-

αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε· ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

ga defunctos voluntate subiicit. Pro γίγνεσθε postulat quidem, cum rei ratione, etiam insequens ἔσεσθε, futurum γενήσεσθε. verum auctores in vsu temporum non semper fuisse cernuntur diligentissimi.

5. γίγνεσθε] Lego, γενήσεσθε: vt ἔσεσθε, et δόξετε. MARKLAND.

Admonitio. In locum annotationis nostrae ad pag. 459. n. 36. *Non videntur multa deesse* haec velim sufficiat. Nihil deesse suadet consensus codicum Coisl. et Bessar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν. Ad ἐψηφίσατο subauditur ἡ βουλὴ e continente. Sic debebat hic locus constitui, taedetque nunc et pudet me mei, qui citius non animaduerterim, quam sero cum esset, re non amplius salua.

Pag. 476. ad annot. 91. adde. Vel sic potius. Imo vero plurimi eos fecissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ[1] ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius inter ὁπλίτας recenſitus ad equites ſe contulit ſponte ſua. Arguitur λειποταξίȣ. *Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et inſtitutis congeſſit Orator.*

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subſcriptionem* Romani iuriſconſulti (vid. *Budaei annotat. poſterior. in pandect.*) Eſt enim ἐπαγωνισμὸς τȣῦ πρoτέρȣ. Praeiuit Archeſtratides quidam. Vid. *Aphthonii* σχ. pag. 12. qui de his agit ſubtiliter, *et Hermog.* περὶ μεθόδȣ δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν.

27. Ἡγȣ̃μαι[2] μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐδεμίαν ὑμᾶς ποθεῖν ἀκȣ̃σαι πρόφασιν παρὰ τῶν βελομένων Αλκιβιάδȣ κατηγορεῖν. τοιȣ̃τον γὰρ πολίτην

ἑαυ-

1. κατ' Αλκιβιαδȣ] Alcibiades erat iunior, Alcibiadis τȣ̃ πάνυ filius ex Hippareta Hipponici filia. Hunc *Xenoph. Memorab.* l. 1. ἐυπροσωπότατον καὶ ὡραιότατον memorat. Quam etiam oris venuſtatem praedicat noſter cum ſpurciſſimae libidinis infamia coniunctam. Cauſam olim dixit *de bigis paternis*, quae oratio inter ceteras ab *Iſocrate* ſcriptas ad nos περιῆλθεν. Patrem, quo *nihil fuiſſe excellentius vel in vitiis vel in virtutibus* memorat *Nepos* in vita, in illis ſolummodo expreſſiſſe

ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς παρέσχεν, ὥσε καὶ εἴ μή τις ἰδίᾳ ἀδικόμενος ὑπ' αὐτῦ τυγχάνοι [2], ἀδὲν ἧττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡ 30. γεῖσθαι. ἐ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἀδὲ συγγνώμης ἄξια, ἀδ' ἐλπίδα παρέχοντα, ὡς ἔσαι τοῦ λοιπῦ

videtur, vt de eo teſtatur *Ariſtoteles Rhetoric.* II. 17. et *Archippus* Comicus apud *Plutarch.* in *v. Alcibiadis* iuxta initium. Videtur fuiſſe in lucem ſuſceptus, ineunte Olymp. 91. ſub id temporis ſcil. quo pater militiae in Siciliam transferendae fatalem operam praeſtitit. Haec habui, quae de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quae in orat. *Lyſiae* et *Iſocratis* reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφαγία. TAYLOR.

Huius Orationis meminit Harpocration in V. Λευκὴ ἀκτή. at in voce Αλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lyſias πρὸς Αλκιβιάδην in V. ναυτοδίκαι: quae vox cum non extet in hac Oratione, *Valeſius* pro Αλκιβιάδην coniicit Αρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnaſſenſi in *Iſaeo* laudatur Lyſiae Oratio contra *Archebiadem.* Sed nihil inde mutatum vellem. ſcripſit enim aliam Orationem Noſter πρὸς Αλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, *de domo*: in qua hac voce Ναυτοδίκαι bene vti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παρακαταβολή. Porro: inter Iſocrateas extat Oratio περὶ τῦ Ζεύγες, *de Bigis*, in qua Alcibiades Iunior huic Lyſianae reſpondet, in multis (praeſertim in iis, quae ad Patrem ſuum ſpectant) adeo euidenter, vt ipſis etiam verbis Lyſiae ex hac Oratione vtatur, vt refellat. De perperam facta Diuiſione huius Orationis in Duas Actiones Λειποταξίου et Ασρατείας, cum Vna tantum ſit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND.

2. τυγχάνοι] ſic dedi pro vulgari τυγχάνει.

λοιπῆ βελτίων· ἀλλ' ἔτω [3] πεπραγμένα, καὶ εἰς
33. τοσῆτο κακίας ἀφιγμένα, ὥς' * ἐπ' ἐνίοις [4], ὧν οὐ-

3. ἔτω] sine dubio huic aduerbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυρῶς, aut μιαρῶς, aut simile quodpiam.

4. ὥς' ἐπινικίοις κ. τ. λ.] Multa meum stomachum in hoc commate mouent, quorum vnumquoduis si quis concoquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Επινικίοις αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὧν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τῷ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Vtrumque constabit ex hac ipsa oratione ad finem vergente. Ωστε επι μὲν τοῖς καλοῖς αισχυνεσθαι, επι δὲ τοῖς κακοις φιλοτιμεισθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, vt *ob victoriae insignia, quibus Alcibiades gloriatur, inimici erubescant*, (quo pacto ab incurioso interprete versa haec verba habemus) ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone gestarum, anne idcirco minor erat aut inhonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiae, anne Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπελθειν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non vtique dixisset ἐχθρὸς, sed πολεμίους. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad priuatas vitae rationes totus hic locus spectat: 6. demum, et vltimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Επινίκια aut Festa ob victoriam siue in theatris, siue in ludis publicis, siue denique bello partam concelebrata. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν (l. Κολωνῆθεν) Πυθίοις νενικηκότα ποιητὰς εἱστιῶμεν τα επινικια. Plutarch. *Quaest. 4. Sympos. Problem. 2.* Vid. *Athen.* l. 1. init. et l. 5. *Plat. Sympos.* init. *Meurs. Graec. feriat.* Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Vi-

τος Φιλοτιμεῖται, τὰς ἐχθρὰς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν [5] διαφορᾶς ὑπαρχέσης, καὶ πάλαι τοῦτον

storiae partae. Οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοί, δῆλον ὅτι τὰς μὲν ἡμεραις ἐκειναις, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς πατρίας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανούμεθα, ὁμοίως ὅ, τε μέλλων νικᾶν, καὶ ὁ πάντων ὕστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπὲρ αὐτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demosth. *adu. Midiam.* Aut erant carmina in iis diebus recitari solita. Cuiusmodi erant *Pindari* quaecunque supersunt, *Euripidis* item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινικιον. Athen. l. 1. init. Cuius ἀποσπασμάτιον reseruauit nobis *Plutarchus* in *vita Alcibiadis. Adfirmauit se laetum inter laetos cantaturum* Epinicia, *quae iam nunc sibi componi oporteret.* Sueton. *Ner.* 43. Aut erant denique Victoriae praemia militibus gregariis data, quae νικητήρια, ἀριστεῖα vocat *Poll.* VI. 41. Ἐπινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταυτά. Phauorin. Lego igitur. Ὡς' ἐπ' ἐκεινοις οις ϐτος Φιλοτιμεῖται, τὰς ἐχθρὰς αἰσχύνεσθαι. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπ' ἐνίοις super quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur.

5. ἡμῖν] ἡμῶν Scal. nulla necessitate locum sollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχέσης, quasi illa simultas, quae inter patres intercessit, ad filios quoque descenderit. Πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄντα. Lucian. in *Timone.* TAYLOR.

πρὸς τὰς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς etc.] Scribe, ἡμῶν. et post αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. MARKLAND.

Erga patres nostros, h. e. pater eius oderat meum;

τῆτον ἐχθρὸν [6] ἡγέμενος, καὶ νῦν ὑπ' αὐτῆ πεπον-
36. θὼς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγ-
μένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν
τῶν ἄλλων [7], Αρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε·
καὶ γὰρ τὰς νόμες ἐπέδειξε, καὶ μάρτυρας πάν-
των παρέσχετο· ὅσα δ' ἔτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ
39. καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νό-

Kk 4 μον.

et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad ſolum reſtringitur, quisquis eſt, actorem huius cauſae, ſed cum illo eiusque conſortibus, una quoque Alcibiadem eiusque amicos et aduocatos complectitur. et in patribus non ſolum patres ipſi, ſed etiam aui paternique maternique continentur tam actoris, quam rei. Neceſſarii mei, ait, cum neceſſariis eius mutuas exercebant ſimultates.

6. ἐχθρὸν] πότερον. *Coisl.* Ratio huius varietatis videtur eſſe, quod olim in quibuſd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur, quodmodo occurrebat. TAYLOR.

In cauſis forenſibus ſemper requirebant iudices ab actore cauſas accuſationis; in quibus vel princeps habebatur ἡ ἔχθρα, ſimultas vetuſta, aut ab ipſo actore cum reo ſuſcepta, aut a maioribus tradita. Legitima erat haec cauſa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant πότερον. quod indicat in libris vetuſtis etiam fuiſſe verſatam lectionem πονηρὸν. quae vt non mala ſit, neque abhorreat ab h. l. praehabebo tamen equidem ei vulgatam.

7. περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lyſiam magis refert, περὶ μέντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπὲρ. Sed vtrouis modo recte dici videtur. MARKL.

Poſt μὲν videtur ἦν deeſſe.

μον [8]. ΝΟΜΟΣ. Εἰκὸς ταίνυν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐξ ἧς τὴν εἰρήνην [9] ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας, μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς [10] γενέσθαι· εὖ εἰδότας, ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, ἕτω καὶ 42. τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτε χρηστὲ καὶ δικαστὲ δικαίε ἔργον εἶναι, ταύτη τὲς νόμες διαλαμβάνειν [11], ὅπη εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γάρ τινες λέγειν, ὡς ἀδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίε [12], ἀδὲ 140. 1 δειλίας. μάχην γὰρ ἐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐάν τις λίπῃ τὴν τάξιν εἰς τὲπίσω [13],

δειλίας

8. τὸν νόμον] scil. περὶ τῶν λειποτακτούντων, de poenis, quae debentur desertori stationis suae in acie.

9. τὴν εἰρήνην] significatur ea pax, quam redeuntes in vrbem e Piraeeo cum vrbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio.

10. αὐτὲς] respondet latino *eosdem*. id est, vna, simul quoque, in vna eademque persona, vt vulgo vsurpant. non solum iudices, sed vna quoque legislatores.

11. διαλαμβάνειν] raro sensu pro διαχειρίζειν, tractare, versare, administrare.

12. ἔνοχός ἐστι λειποταξίε] Frequentia in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Iosepho, pag. 379. Ed. Turneb. D. Iacobus II, 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI, 66. Idem V, 22. cum Quarto casu et Praepositione, ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς. ἔνοχοι δεσμῷ γεγόνασι, Demosthenes de Cor. Trierarch. MARKLAND.

3. δειλίας ἕνεκα, μαχομένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τὸς στρατιώτας [14] δικάζειν. ὁ δὲ νόμος ὁ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. Ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον. NOMOΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμ-
6. φοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι ἐὰν μάχης ἔσης εἰς τὸπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ, τίνες εἰσὶν, οὓς δεῖ παρεῖναι. ὀχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην [15] ἔχωσιν; ὀχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ
9. ἄνδρες δικασταί, ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἁλῶναι, ὅτι καταλεγεὶς ὁ πατὴρ [16] ὐκ ἐπεξ-

13. εἰς τὸπίσω] num deest ἀναχωρῶν? vide paulo post versu 6. Verumtamen leges dictionis breuitatem consectari, constat.

14. στρατιώτας] στρατηγους. Schott. Recte fortasse. Id mendum non simplici vice *Lysiae* Codd. inuasit. TAYLOR.

τὸς στρατιώτας δικάζειν.] *Schottus* legit στρατηγοὺς. propius videtur στρατηγοῦντας. Legi quoque posset δικάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτὸν. MARKLAND.

15. ταύτην] subaudi ἣν ἔχει νῦν Ἀλκιβιάδης. Alias malim τὴν τακτὴν legi, aetatem a legibus sancitam.

16. „Dele voces ὁ πατὴρ, quae turbant sententiam, et tenebras affundunt huic loco; aliter ea mutare in melius non possum sine ope correctioris Codicis.„ Palmer. Mutauit *Steph.* Notabilis est lectio Cod. *Coisl.* in hoc loco, non tamen vtique correctior. Ο καταλεγεὶς ο πηρον ὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν *Ald.*)

ἦλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομένων, ἀδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας· δειλίας δὲ, ὅτι, δέον [17] ἔκαγον μετὰ τῶν ὁπλιτῶν [18] κινδυνεύειν, ἱπ- 12.
πεύειν εἵλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν ποιήσεσθαι [19], ὡς ἐπειδήπερ ἵππευεν, ἀδὲν ἠδίνει
στρατοπεδῳ μονος ου παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τα-
ξαι. Fortaſſe. οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευο-
μενος, ἀδὲ παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ταξαι. TAYL.

E lectione codicis Coislin. ὁ πηρὸν effeci δοβηρόν. vt ſit καταλεγεις εἰς δοβηρὸν, aut εἰς σκίρον, ὃκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, ἀδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι.

17. δειλίας δὲ κ. τ. λ.] δειλίας δὲ, ὅτι δεον αυτον vel δειν αυτον μετὰ τῶν κ. τ. λ. Schott. Δει *Coisl.* δεον Scal. TAYLOR.

ὅτι δεῖν ἔκαγον μετὰ τῶν πολιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἵλετο] Primo, ſcribendum δέον, *cum oporteret*. Deinde, pro πολιτῶν *Stephanus* ὁπλιτῶν: quod placet ex Oppoſitione, ἱππεύειν εἵλετο: et ita infra, bis. Paulo ante, pro ὁ πατὴρ, Idem reſtituit ὁπλίτης: recte. Pro δεῖν ἔκαγον *Schottus* tentauit δεον, vel δεῖν αὐτὸν. Bene δέον: ſed in altero nulla eſt Conſtructio. Melius Idem mox, pro Οτι τοίνυν, coniicit ὅτος τοίνυν. Paulo ante, ſcribe ποιήσεσθαι pro ποιήσασθαι: quemadmodum recte edidit *Vanderheidius*. MARKLAND.

18. ὁπλιτῶν] ſic dedi h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum melius etiam Koenius ad Corinthium de Dialectis p. 60. probat. Confer infra huius ipſius paginae verſum 20.

19. ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι] ſic dedi, partim ex Aldina, vnde articulum reuocaui, pro vulgari ταύτην ἀπολογίαν ποιήσασθαι. Praeter Marklandum, Taylor quoque futurum hic malebat, quam aoriſtum.

ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγεμαι, διὰ τοῦθ' ὑμᾶς [20] δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι, τῶ νόμω κελεύοντος, ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι· ἐ- 15. τόλμησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ετι [21] τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ ἅτως ὑμῶν κατεφρόνησε, καὶ τὰς πολεμίας ἔδεισε, καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε, καὶ τῶν 18. νόμων ἐκ ἐφρόντισεν, ὥσε ἀδὲν αὐτῷ τούτων [22] τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβελήθη καὶ ἄτιμος εἶναι, καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι, καὶ πάσαις ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν ὁπλιτῶν [23] εἶναι καὶ ὁπλίτης γενέσθαι. 21. καὶ ἕτεροι μὲν ἀδεπώποτε ὁπλιτεύσαντες, ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν [24] ἄλλον χρόνον, καὶ πολλὰ κακὰ τὰς πολεμίας πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν [25]

ἐπὶ

20. ὑμᾶς] sic dedi ex mente Taylori pro vulgari ἡμᾶς.

21. Ἔτι] sic dedi de meo pro vulgari ὅτι. cuius loco Taylor et Markland cum Schotto malunt ἔτος.

22. τούτων] id est, in lege modo recitata propositorum, et quae ipse statim enumerat.

23. ὁπλιτῶν] sic rursus etiam hic pro vulgari πολιτῶν dedi. Sed annon idem est μετὰ τῶν ὁπλιτῶν εἶναι et ὁπλίτης γενέσθαι. Num alterum alterius est scholium? Arbitrentur alii.

24. καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod iam aliquoties admonendum duxi, idem significat atque simplex πᾶς vel ἅπας.

25. ἐκ ἐτόλμησαν] subaudi καταλεγέντες εἰς τὸ ὁπλιτικὸν, καὶ κελευσθέντες ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν.

ἐπὶ τὰς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον [26]· ἕτω γὰρ [27] ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολεμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ 24.
μεγάλης ἐσομένης, καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦντας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, ἔτε εὖνους ὢν τῷ πλήθει, ἔτε πρότερον ἱππεύσας, οὔτε νῦν ἐπισάμενος, ἔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθείς· ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμ- 27.
βάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὅτι [28], εἰ ἐξῆσαι ὅ, τι ἄν τις βέλτιστα ποιεῖν, ἀδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι, ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι, ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μέν τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης [29] τάξεως 30.

τεταγ-

26. τὸν νόμον] legem videtur eam designare, quae militibus imperat, vt dicto praetorum audientes sint. Iam edixerant Strategi, vt in ea, de qua hic agitur, expeditione nemo in equo militaret, omnes in pedibus. Quod edictum contempserat Alcibiades.

27. ἕτω γὰρ] h. e. quia viri fortes et strenui erant, non pauidi, non hostium formidine perculsi, sed bene de seque de patriaque sperabant, contra quam Alcibiades, qui maluit in equo merere, quia equiti celerior atque expeditior fuga est, quam pediti sub graui armatura laboranti.

28. ὅτι εἰ] sic de meo dedi, pro vulgari ὅτ' εἰ. id quod significat ὅτε εἰ. quod ab hoc loco alienum est.

29. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recurrit haec eadem dictio p. 147. 11. verum hic loci est corrigendum, aut sic vt ἐπὶ addatur, id quod in posteriore loco Scaliger quoque fecit, aut sic, vt post τεταγμένος addatur εἶναι. quod in posteriorem locum haud quadrat.

τεταγμένος, τῆς δευτέρας γένηται, τότε μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι· ἐὰν δέ τις ἐν τοῖς ὁπλίταις τεταγμένος, ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τότῳ συγγνώμην ἔχειν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, ὃ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τὸς ἀγνῶτας κολάζητε, ὀλίγοι ἔσονται τῶν ἄλλων βελτίους. ὀλίγοις γὰρ εἴσεται * τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα[30]· ἐὰν δὲ τὸς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται. ὥστε τότῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τότε καταψηφιεῖσθε, ὃ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται, καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν[31] ὁρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους, καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τὸς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν, κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ἡδέως ἂν οἱ μὲν, ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ δὲ, οἴκαδ' ἀπελθόντες, τῶν οἰκείων ἐπε-

30. τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα] sic dedi de meo. Vulgatae τὰ in neutro plurali dant.

31. ἐὰν ὁρῶσιν] Mallem, ἐπὰν *postquam:* quia praecessit ἐὰν in hac sententia. Sic Orat. XXX. ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. MARKLAND.

ἐπεμέλοντο· οἱ δὲ φίλοι ἐῤῥατεύοντο [32], οἱ δ' ἐν141.1.
τοῖς ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως ἐκ ἐτολμᾶτε
ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις, ἐδὲ τὰ ἀρεσκὰ ὑμῖν αὐτοῖς
αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τὲς τῆς 3.
πόλεως νόμες, ἢ τὸν πρὸς τὲς πολεμίες κίνδυνον [33].
ὧν

32. οἱ δὲ φίλοι] Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantulum sanando profeceris, mutans φίλοι vel in οπλιται cum Schotto, vel in ψιλοι, quo pacto videtur *Groulartus* accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, vt cetera complanentur, quae sunt mendosissima. TAYLOR.

οἱ δὲ φίλοι ἐῤῥατεύοντο,] *Schottus* ὁπλῖται. Obuium erat ψιλοί, *leuis armaturae milites:* quos τῆς κυφῆς ὁπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nempe, ἀκοντισάς τε καὶ σφενδονίτας καὶ ἱπποτοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοὶ, πλὴν μάχιμοί γε καὶ ἔτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pollucem I, 10. segm. 131. et Scholiast. Thucydides lib. I, segm. 60. et Demosth. adu. Aristocratem, vbi coniungit ψιλὲς et ἱππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II, segm. 79. et IV, 93: et alibi passim. MARKLAND.

Malim οἱ δ' ἐν ψιλοῖς ἐῤῥατεύοντο, vt statim sequitur οἱ δ' ἐν ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον.

33. πολέμιος] sic vulg. Legendum πολεμιες, vt olim obseruaui. Vid. nostrae Edit. p. 44. TAYLOR.

τὸν πρὸς τὲς πολέμιος κίνδυνον.] Scribe πολεμίες, *hostes:* vt Orat. XVI. τὲς κινδύνες τὲς πρὸς τὲς πολεμίες. Statim post ψῆφον recte inserit *Stephanus* φέρειν: vt Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum, καὶ ἀντιβολήσασιν ἐκ ἀξιῶν — καταγνῶναι: non ἀξιῶντες. MARKLAND.

ὧν χρὴ μεμνημένες ὑμᾶς νυνὶ φέρειν [34] τὴν ψῆφον, καὶ πᾶσι φανερὸν ποιεῖν, ὅτι Αθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ὑφ' ὑμῶν κακῶς
6. πείσονται. Ηγεῖμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐχ ἕξειν αὐτὲς [35] ὅ, τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, ἐκ ἀξιοῦντες τὸν Αλκιβιάδε υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι· ὡς ἐκεῖνον [36]
9. πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, ὃν εἰ [37], τηλικοῦτον ὄντα, ἀπεκτείνατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, ἐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἶναι, εἰ αὐτοῦ
12. μὲν ἐκείνε θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱῆ ἀδικοῦντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε, ὃς αὐτὸς μὲν ἐκ ἐτόλμα μεθ' ἡμῶν [38] μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν

34. φέρειν addidi, quo vulgatae carent.

35. αὐτὲς] Alcibiadem puta eiusque patronos atque aduocatos.

36. ἐκεῖνον et γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusatiuos cum genitiuis ἐκείνε et γεγενημένε esse mutandos. redeunt enim non ad iuniorem Alcibiadem, sed ad seniorem. nisi mauis accusatiuos absolutos esse.

37. γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον etc.] Restitue ὃν ante εἰ: ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα etc. Amittebatur in praecedente syllaba. MARKLAND.

Interposui ὃν. redit ad Alcibiadem, patrem huius, rei.

38. μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι] Potius ὑμῶν: vt ante, ἐκ' ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομένων. et ita saepe in hac Oratione. MARKLAND.

τὰ τῶν πολεμίων [39] ἠξίᾳ στρατεύεσθαι. καὶ ὅταν μὲν, παῖς * ὢν [40], ὅπω δῆλος ἦν [41] ὁποῖός τις ἔ-

σαι,

39. Post μετὰ τῶν πολεμίων addendum videtur ἐφ' ὑμᾶς. v. p. 142, 28, 36. 40.

40. παῖς ὤν] sic dedi de meo pro vulgari παῖς ἦν.

41. ὅτω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Itane? Illene, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina praegrauasse? Namque ita profecto *Lysias*, διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγῳ τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη. Et ita de se ipso testis minime aspernandus. Οὔπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τὸ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην. Isocr. *de Bigis*. Quid? Quadrimulum? τηλικοῦτον, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure. Ουπω δηλον ον ὁποῖός τις ἔσαι. Atque ita procedet argumentum. *Eumne, quem* infontem, *quem incertum an patriae aliquando prodesse potuerit:* oppressit *olim vestra* in patrem querela, *eumne*, *inquam*, *iam* propriis flagitiis *onustum* eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitur in fine orationis *pro Polystrato*. TAYLOR.

καὶ ὅταν μὲν παῖς ἦν (ὅτω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔσαι) διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα etc.] Audi ipsum hunc Alcibiadem de infortuniis suis loquentem, apud Isocratem Orat. de Bigis: ὅπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην. ἔτι δὲ παῖς ὢν, ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον. Sensus vero postulat, vt in hoc Lysiae loco, pro ὅτω δῆλος ἦν, legamus ὅπω δῆλος ὢν: quia non ob *sua* aliqua, sed ob *Patris* delicta, hoc illi periculum, *puero* adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit indoles Filii μήπω πράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, vt in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX, 11, Sic Orat. XX. διὰ τὰς

15. ϛαι, διὰ τὰ πατρὸς[42] ἁμαρτήματα ὀλίγȣ τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίϛασθε καὶ τὴν τȣ́τȣ πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε; ȣ̓κȣ̃ν δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικαϛαὶ, τȣ́τȣς μὲν ȣ̃τως εὐτυχεῖς εἶναι, ὥ-
18. ϛε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ αὐτῶν[43] γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυϛυχήσαμεν διὰ τȣ̀ς ȣ̃τως ἀτακτȣ̃ντας, μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς * λέγῃ[44]. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ

παῖδας, ȣ̃ς ουπω ἴϛε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται. et ita Orat. II. Iſaeus de Haered. Apollod. p. 66. ἀλλὰ καὶ τȣ̃τ' ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπȣδαῖον, εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν; ſcil. παιδίον. Vide etiam Noſtrum Orat. XXVI. et Demoſth. in Aphobum Orat. II. ἐμȣ̃ μὲν γὰρ εἰ καὶ μηπω πείραν εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἴην, etc. MARKLAND.

42. τὰ πατρὸς] malim articulum τȣ̃ interponi.

43. αὐτῷ] αυτων cum *Coisl.* et Scal. αὐτῶν item Steph. qui monet nonnullos legiſſe αυτο. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contempſeris. TAYLOR.

44. ἀρετὰς] ἀρετὰς προβάλλωνται. Η παρέχωνται. Η προβαλλώμεθα. Ομοίως δὲ παρεχώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. Steph. Id vltimum fortaſſe rectius cum leui mutatione: μηδεν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Aliter Scal. μηδὲ δια τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. TAYLOR.

μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς.] Variis modis haec tentat *Stephanus*. Obuia, vt mihi videtur, eſt

καὶ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ ἐὰν 21
ὁμοίαν τοῖς ὑπὸ τούτων περὶ τὴν πόλιν πεπραγμέ-
νοις, ὦ ἄνδρες δικασταί [45], εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελ-
τίους

medicina: *μηδὲν ἂν δύνασθαι — μηδ' αὐτὰς τὰς τ. ἀρ. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ — γεγόνασι*, etc. Emphasis et Indignatio huius loci pulcerrimi pendet ab Oppositione inter *Genus* et *Virtutes*. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Maiorum stemma a vobis seruabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissemus, *nihil* Nos seruaret, neipsae quidem VIRTVTES (et quanto maius hoc quam *Genus*) maiorum nostrorum, tametsi multae et magnae fuerint, atque his ipsis hostibus salutares, etc. MARKL.

Ego post vocabulum ἀρετὰς de meo addidi λέγῃ.

45. ὦ ἄνδρες δικασταί.] Hae voces nostro non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim faciat, et Lysias semel, vel bis. Praeterea, in huius sententiae initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ω ανδρες δικασαι, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ω ανδρες δικασαι, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· etc. εὖ δ' οἶδ', ω ανδρες δικασαι, ὅτι περὶ πλείστ etc. Quam insulsa est haec repetitio! merito irrisa Luciano in Rhet. Praecept. p. 320. κἂν ποτε ἀποχήσῃς πράγματος ᾠδικῆ, τὸς ανδρας τὸς δικασας ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν: *et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam* ὦ ἄνδρες δικασταί, *et puta te harmoniam expleuisse*. Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. MARKLAND.

ὦ ἄνδρες δικασταί] exclamatio inprimis grauis et efficax, atque oportuna, neruorum plena et spirituum. Auditores enim cum reuocat ad contemplationem for-

τίες [46] εἶναι, σώζοντες τὲς φίλες, δῆλον, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνες δόξετε εἶναι τιμωρέμενοι τὲς ἐχθρές. 24. ἀξιῶ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν μέν τινες τῶν συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι· ὅτι τότε μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, (ἢ δεηθέντες οὐκ ἐδύναντο εὑρέσθαι [47], ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως πραττόμενα [48]· ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται, ὡς ἐ χρὴ

Ll 2 παρὰ

tium facinorum a maioribus editorum, eosque ad imitandum ſtimulat, tum grauiter indignatur et ingemiſcit turpitudini facinorum gentis Alcibiadeae, tam diſſimilis maioribus, eoque auditores ad ſuccenſendum illis atque vlciſcendum accendit.

46. βελτίες et ἀμείνες nihil aliud ſunt, quam καλοὶ κἀγαθοί. boni atque fortes, homines frugi, viri honeſti et probi.

47. εὑρέσθαι] Lege τρεπεσθαι. *N. c. Eratoſth.* init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι. TAYLOR.

ἐκ ἐδύναντο ευρεσθαι ποιεῖν etc.] Mirum, vnde tanta deprauatio, ſi Lyſias ſcripſit πεισαι, et tamen vix aliud ſcribere potuit, ſi ſenſum ſpectes, et ſequentia, ὑμᾶς δὲ πειθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαί ὑμῶν, ἐπειδὰν ἐμὲ ἐκ ἠδύναντο πεισαι. MARKLAND.

Bene habet hoc verbum εὑρέσθαι. εὑρίσκεσθαι eſt aliquid ab aliquo precibus, gratiaue, aut alio quocunquo modo impetrare. ποιεῖν non tam cum εὑρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohaeret. Interiectae pro parenthetis haberi poſſunt.

48. τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως πραττόμενα] Veriſſime *Stephanus* emendauit, legendo προσαττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσαττόμενα, non πραττόμενα. In MSS. haec vox ita ſcribitur, πρταττόμε-

παρὰ τῶν ἀδικέντων δίκην λαμβάνειν. ἐὰν δέ τινες 27. τῶν ἀρχόντων 49 βοηθῶσιν αὐτῷ, ἐπίδειξιν μὲν

τῆς

να. vnde, amisso apice, seu minuto ο, ex πρταττόμενα exiit πραττόμενα. quod mendum frequentissimum est. Sic in Epitaphio, seu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum puto προσάγματα. et ita in Philone Iudaeo p. 372. ed. Turneb. pro πράττωσιν scribendum προσάττωσιν. et p. 671. pro πραχθὲν, προσαχθὲν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII, 17. καὶ τὰ ἔθη ἀποσήσαντες ῥᾳδίως, μίσει τῆς Μαξιμίνε τυραννίδος, τές τε ἐκεῖσε προσατῶντας, εἰ τὰ Μαξιμίνε Φρονεῖν, ἀποκτείναντες, προσέθεντο Ῥωμαίοις· ita distinguendum et legendum, pro ἐκεῖσε πράττοντας, quam ex commerito suspectam habuit *Stephanus*. Nec dubito, quin Xenophon Απομνημ. lib. V. p. 862. scripserit, τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μεῖω προσάττειν προσάγματα, vbi nunc legitur πράγματα. Vide Humanissimum Montfauconium Palaeogr. Graec. lib. V. c. 1. Haec extra propositum meum: Lectori tamen φιλέλληνι non ingrata fore opinor. MARKLAND.

49. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, — ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem, τῶν στρατηγέντων. patere videtur ex sequentibus, quorum tota Argumentatio ad τὸς στρατηγὸς vel στρτηγέντας, pertinet, non ad τοὺς ἄρχοντας: nisi voci ἀρχόντων additum fuisset ἐν τῷ στρατοπέδῳ, vt Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἄρχοντες, simpliciter, et, οἱ ἄρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγέντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων· vbi τῶν ἀρχόντων videtur idem esse, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. vbi τὸς ἄρχοντας denotat τὸς σιτοφύλακας *praefectos rei Frumentariae*. Sic et Matthaeo IX, 18. vocatur ἄρχων, absolute, quem Lucas VIII, 41. ἄρχον-

τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιέμενοι, Φιλοτιμέμενοι δὲ[50], ὅτι καὶ τὰς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται· ὑμᾶς δὲ χρὴ[51] ὑπολαμβάνειν, πρῶτον μὲν, ὅτι, εἰ
30. πάντες Αλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, ἀδὲν * ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν[52]· ἀδὲ γὰρ εἶχον, ὅτῳ ἡγεῖντο. ἔπειθ'

τα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro vltimo δὲ *Stephanus* voluit δὴ. Si ex MSS. reciperem: ex Coniectura, non neceſſarium puto. ita enim ſaepe loquuntur hi Scriptores. MARKLAND.

50. ποιούμενοι, Φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] ſine dubio leg. eſt ποιῆνται, Φιλοτιμέμενοι ὅτι (ſine δὲ.)

51. ὑμᾶς δὲ χρὴ] reuocaui δὲ ex Aldina, et Stephanica, pro quo Taylor δὴ ſuffecerat.

52. ἀδὲν ἀλλ' ἔδει] Diuinauit *Steph.* ἀδὲν αρα ἔδει. Bene eſt. Lego autem deinceps pro ἀδὲν αδενα, vel, quia tutius eſt ad MS. accedere, αδε. Sic enim Cod. *Steph.* Iam recta ſunt omnia. Εἰ πάντες ἀλ. ὅμοιοι ἐγένοντο, ἀδὲν αρα ἔδει τᾷ στρατηγεῖν· αδε γὰρ αν εἶχον ὅτου ἡγεῖντο. TAYLOR.

ἀδὲν ἀλλ' ἔδει τᾷ στρατηγεῖν· ἀδὲν γὰρ εἶχον ὅτῳ ἡγεῖντο.] Scribo: ἀδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· ἀδένα γὰρ εἶχον ὅτῳ ἡγοῖντο. *nullum opus fuiſſet militiae ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent.* Demoſthenes πρὸς Λεωχαρ. Εἰ μὲν ἦν Λεωχάρης ἔμελλεν δείξειν, ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Αρχιάδᾳ, αδεν αν εδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. ſegm. 74. et Xenophontem Αναβ. V. p. 344. E. *Stephanus* pro ἀλλ' maluit ἄρα, et pro ἀδὲν, in ſecundo loco, MS. habet οὐδὲ: non male. MARKLAND.

Dedi ἀδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari ἀδὲν ἀλλ' ἔδει τᾷ στρατηγεῖν. In ſe quidem poterat ſanum videri τᾷ στρατηγεῖν, verum inſequentia plura-

ὅτι πολυ μᾶλλον αὐτὸς προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν, ἢ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς τὸς ἄλλους ἐθελήσειν ποιεῖν 33. τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσαττόμενα, ὅταν αὐτοὶ μὴ ἔτοι τὸς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται; ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αἰτέμενοι ὑπὲρ Αλκιβιάδε, ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὁπλίταις, ἢ ὡς * ἵππευσε [53] δεδοκιμασμένος, ἀποψη- 36. φίσασθαι· ἐὰν δὲ, μηδὲν ἔχοντες δίκαιον, * ἃ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι [54], μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι διδάσκε-

lia εἶχον et ἠγοῦντο neceſſarium faciunt, vt τῶν στρατηγῶν legatur.

53. ἱππεύειν] ἱππεύει. Scal. Lectio eſt, vt nos conformauimus. TAYLOR.

ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένος,] Lege, ἵππευε. MARKL. Dedi de meo ἵππευσε. Taylor ἵππευεν dederat.

54. ὀργίζεσθαι] μὴ ὀργίζεσθαι. Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίζεσθαι. TAYLOR.

κελεύωσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι,] Obuium erat, κωλύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, *prohibeant vos illi iraſci.* Sed verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι: propter locum Orat. XV. vbi loquitur de his ipſis στρατηγοῖς· ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅ, τι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. Inuidioſa eſt vox κελεύειν, in libero populo. vnde Orat. XII. de Theramene: ἀνασὰς δὲ Θηραμένης ἐκελευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo poſt: εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἃ Θηραμένης κελευει. artificioſe. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι *Schottus* coniicit αὐτῷ ἀποψηφίζεσθαι. nimis violenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, ſcribe, αὐτοῦ. MARKLAND.

διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν, καὶ τοῖς νόμοις μὴ πεί-
θεσθαι· καὶ ὅτι, λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοη-
39. θοῦντες, πολλὰς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιή-
σουσι. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ
τις ὑμῶν τὸν Αλκιβιάδην ἀξιώσει[55] διὰ μὲν τοὺς
βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὑτοῦ πονηρίαν μὴ
ἀπολέσθαι[56]. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι· ἵν' ἐπίστησθε,
42. ὅτι ἐκ ἂν εἰκότως αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα
μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ' ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γε-
γενημένου. ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτῳ πεπραγμέ-
νων, δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον καταψηφίζοισθε.
προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι. ἐπειδὴ γὰρ
142.1. καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς
σφετέρας αὐτῶν[57] ἀρετὰς, καὶ τὰς τῶν προγό-
νων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀ-
3. κροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πολλὰ
εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας, καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν

Dedi de meo δίκαιον, (subaudi εἰπεῖν, quanquam nescio, an hoc melius sit additum) οὐ κελεύσουσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι. Vulgati sic dant δίκαιον, κελεύσουσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι.

55. ἀξιώσῃ] sic vulg. Cum Steph. qui suam coniecturam ex Cod. nostro *Coisl.* confirmatam habet, ἀξιώσει. TAYLOR.

56. μὴ ἀπολέσθαι] tota haec sententia sic videtur enuntianda fuisse ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὑτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι, διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ σώζεσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι.

57. αὐτῶν] Dormitauit magnus Scal. qui iussit αὐτοῦ. TAYLOR.

πολλῶν κακῶν αἰτίας γεγενημένας[58]. ἔτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Αρχεδήμῳ[59] τῷ γλάμωνι, * τῷ ἐκ[60] ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ὑφηρημένῳ[61], πολλῶν ὀρώντων * ἔπινεν, ὑπὸ τῷ * αὐτῷ ϛρωματεῖ κατακείμενος, 6. ἐκώμαζε * δὲ μεθ' ἡμέραν[62], ἄνηβος ἑταίραν ἔχων,

58. αἰτίας γεγενημένας] interponi velim ὑμῖν.

59. Αρχεδήμῳ] „Hunc Archedemum in theatro traduxit *Aristophanes*, vt in *Ranis*, p. 231. [v. 419.] Traducitur autem vt extraneus, et lippus, vt malus etiam, et qui funditus perire debebat, p. 240. [v. 596.] De eo etiam *Xenoph. Hellenic.* I.» PALMER.

60. τῷ οὐκ] articulum de meo addidi.

61. ἀφηρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφηρημένῳ Ita infra, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. et Orat. XXIX. ὀδὲν ὑφηρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi istius τῦ γλάμωνος meminit Aristophanes Ran. v. 596. MARKLAND.

Praetuli ὑφηρημένῳ.

62. αὐτόματι] Schottus. ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος· quasi *nondum sui iuris*. Ita accepit et *Groulartus*. At hoc nondum mihi sincere placet, neque quod hariolatur vir eruditissimus αὐτηματι *Sub dio*. TAYLOR.

ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος ἐκώμαζε etc.] Non intelligo. *Schottus* legit, ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι. neque adhuc intelligo. Vertunt quidem, *nondum sui iuris*. sed probandum erat ita verti posse, vel omnino Graecum esse, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod *puerili* aetati, vel adhuc immaturae, proprium est. quale istud, ἔτι ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν, de aetate *Infantili*, apud Aelianum V. H. VIII, 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de aetate *ephebica*: de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl.

ἔχων, μιμέμενος τὲς ἑαυτῦ προγόνες, καὶ ἡγέμενος ἐκ ἂν δύνασθαι, πρεσβύτερος ὢν, λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν, πονηρότατος δόξει εἶναι [63]. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ Αρχεβιάδε [64], ἐπειδὴ Φανε-

Ll 5 ρῶς

Graeuio ad Lucian. Soloecist. p. 757. (ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον· de vidua quadam nobili, quae adolescentulum amauit) et Max. Tyrium Diss. XXVI. et quae collegit eruditiss. *Valesius* Not. in *Mauss acum* ad Harpocrat. p. 320. Ita vero distinguendum puto hunc locum: ἔτος γὰρ, παῖς μὲν ὢν, — πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακείμενος ἐκώμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, etc. Distincte nequitiam Alcibiadis describit, et per singula κῶλα adauget. Vltimum illud, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, egregie illustrat locus Philonis Lib. de Iosepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφεῖται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡλικίαν, πόρνοις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μισθαρνεῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· παρ' ἡμῖν δὲ, ἐὰν ἑταίρᾳ ἔξεσιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑταιρέσης ὥρισαι δίκη θανάτε. Loquitur Iosephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebraeorum institutis. MARKLAND.

Ego de meo sic locum constitui atque exhibui πολλῶν ὁρώντων ἔπινεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρωματεῖ κατακείμενος, ἐκώμαζε δὲ μεθ' ἡμέραν. Vulgatae sic dant. πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν.

63. πονηρότατος δείξει εἶναι] Forte δόξει. sed nihil temere. Pro λαμπρῶς recte *Stephanus* λαμπρὸς. MARKL.

64. μετεπέμφθη ὑπὸ Αρχεβιάδε] scorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amantibus per seruos domum missos, palam et importune atque cum conuicio, ad compotandum et peruigilandum secum

ρῶς ἐξημάρτανε[65]. καίτοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' 9.
ὑμῶν νομίζεσθαι εἶναι, ὅσις κἀκείνῳ, τοιαῦτα[66]
ἐπιτηδεύων, διεβέβλητο[67], * ὃς[68] τὰς ἄλλας ταῦτ'
ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πα-
τρὶ, Ὀρεὰς πρόσωκεν[69]. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὸ χω-
ρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα[70], 12.
τελευ-

arceſſuntur. Verum hanc vocabuli ſignificationem ab hoc loco alienam eſſe monſtrant inſequentia. quare malim κατεμέμφθη *obiurgabatur*. Pro vulgari Ἀρχιβιάδῃ dedi Ἀρχεβ. vt etiam paulo poſt verſu 15. feci.

65. Φανερῶς ἐξημάρτανε] eo nempe modo, quo Aeſchines Timarchum arguit in corpus ſuum peccaſſe, quaeſtum meretricium vulgariter exercendo.

66. τοιαῦτα] ſic dedi pro vulgari ταὐτὰ.

67. διεβέβλητο] „Senſus claudicat, niſi legatur διαβεβληκως τὰς ἄλλας ἐδίδασκε.„ PALMER.

Iam duce *Palmerio*, locum minus intelligo, quam dudum. Cod. *Steph.* ὅσις κἀκείνῳ τοιαυτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem ſequuntur interpretes. *Coiſl.* τοιαύτας. Sed vulgata recte ſe habent. Sis tamen interea admonitus, de *Alcibiade* patre hic non agi. Inuenit enim in ſuo Cod. *Groulartus* Αρχιβιαδε, quo facto etiam inferius Cod. *Steph.* pro Αλκιβιάδης, Αρχιβιαδης. TAYLOR.

68. ὃς] ſic dedi de meo, pro vulgari ὡς.

69. προὔδωκεν] Theotimo puta. ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit. qui Theotimus ab Alcibiade iuniore traditum ſibi caſtellum nactus, primum eum ſtupro polluit, deinde in cuſtodiam dedit.

70. ὡραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δήσας, etc.] Diſtingue et lege: ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν eſt *tandem*. Paulo an-

τελευτῶν [71] δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο [72]. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἔτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε * ἢδ' ἂν ἀποθανόντος [73] ἔφασκε τὰ ὀξᾶ κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνε [74], ἐρασὴς [75] γενόμενος Ἀρ-

χεβιά-

te distinguendum, ἐπιβελεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεὺς προδῶκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater: ὕβριζεν αὐτὸν, nempe Θεότιμον. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἔτως ἐμίσει σφόδρα etc. *pater vero Theotimi tanto illum* (Theotimum) *odio habuit.* Nescio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum solita sua subtilitate haec narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσεσθαι, *se relaturum.* Τελευτήσαντος δ' ἐκείνε, scil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο: MS. αὐτὸν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεὺς *Stephani* Codex Ὀρνεὺς. Forte, Ὀρνεὰς. Vide Thucydidem VI, 7. MARKLAND.

71. τελευτῶντα] l. τελευτων, vt respondeat τῷ πρότερον. TAYLOR.

Dedi τελευτῶν (Theotimus puta) pro vulgari τελευτῶντα.

72. εἰσεπράττετο] numos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemtione e carcere, si vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus nisi det.

73. ἢδ' ἂν ἀποθανόντος] sic dedi de meo, pro vulgari οὐδὲ ἀποθανόντος.

74. ἐκείνου ad vtrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est. ego tamen ad patrem referre malo.

75. ἐρασὴς] „Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quae dixit supra: πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα et quae sequuntur. Sed si pro ἐρασὴς γενόμενος legatur ἐγκρατὴς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur in-

tellige. Alcibiades iunior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Cherſoneſum, quem muniuerat pater ſuus Alcibiades (nam eum ſibi muniuiſſe caſtella quaedam circa Biſanthem et Cherſoneſum in Thracia ſcribit *Plutarchus* in *eius vita)* et amaſius etiam illius Theotimi factus eſt. Sed ille Theotimus metuens, vt eſt veriſimile, ne qui patrem ſuum prodiderat, etiam cum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, ſperans inſuper ſe a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negauit ſe vel oſſa mortui requiſiturum. Poſtea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperauit, et *eius loci factus dominus*, id eſt ἐγκρατὴς, Alcibiadem iuniorem vtpote filium liberauit. Sic intelligendus eſt, meo quidem iudicio, hic locus, et ex eo emendandus *Conſtantini Porphyrogenetae* locus *Themate Occidentali primo*, vbi ſic legitur. Επαρχία Θράκης, ἤγεν Εὐρώπης ὑπὸ Κονσιλιαρίων, τᾶτ' ἔσι βελευτῶν, πόλεις ιδ' Εὐδοξία πόλις, Ηράκλεια, Αρκαδιόπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ορνοι, Γάνος, etc. Legendum eſt autem. Βιζανθη, Πάνιον, Ορεος, Γάνος, etc. vt pluribus probamus in noſtra *Graecia.*» PALMER.

Quod olim dixit Phocio de homine odioſo, qui ſuam orationem moleſtiſſima garrulitate interpellauerat, Οὐκᾶν περὶ μὲν τῶν ἱππέων καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἀκηκόατε, λείπεται δέ μοι περὶ τῶν ψιλῶν καὶ πελταςῶν διελθεῖν, id mihi ferme video contigiſſe. *Theotimus Alcibiadem noſtrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Archibiades propter delicias liberum eſſe voluit.* Cod. enim *Steph.* Αρχιβιαδης αυτον ἐλύσατο. Quae lectio eſt veriſſima. In Cod. *Coisl.* αὐτὸν degenerauerat in ἀσιὸν. Et cum Alcibiades in textum ſe ſemel inſinuauerat, in promtu erat, vt ſequeretur ὡς υἱόν. TAYLOR.

15. χεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο [76]. ὁ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον κατακυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς [77] ὁρμώμενος, τὰς φίλας κατεπόντιζεν. ὅσα μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τὰς πολίτας, ἢ εἰς τὰς οἰκείας, ἢ περὶ τὰς αὑτῷ ξένας, ἢ περὶ τὰς ἄλλας ἡ-
18. μάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἱππόνικος [78] δὲ, πολλοὺς παρακαλέσας, ἐξέπεμψε τὴν [79] γυναῖκα· φάσκων τοῦτον, ὡς ἐκ ἀδελφὸν αὐτῆς [80], ἀλλ' ὡς ἄν-

76. ἐλύσατο] pecuniam ſoluens, quam Theotimus poſcebat, Archebiades Alcibiadem iuniorem e vinculis liberabat.

77. Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat *Lyſiae* orationem *c. Alcibiadem* Harpocr. in v. Iunge et *Suidam*, et *Phot. Lex.* MS. TAYLOR.

78. Ἱππόνικος δὲ etc.] Initium huius hiſtoriae deeſt. Videtur autem hic Hipponicus frater fuiſſe Alcibiadis, qui ad vxorem Hipponici paulo liberius commigrare ſolebat. vnde eam dimiſit Hipponicus, querens, *Alcibiadem* ὡς ἐκ ἀδελφὸν αὑτῷ, ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὑτῷ, *non vt fratrem ſui, ſed vt maritum iſtius, ad domum ſuam ventitare ſolere*: ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quae lectio totam dicti venuſtatem perdit. Si vxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lyſias vix ſcripſiſſet αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Perſona: tametſi ſciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Ἀναβ. p. 249. E. Sed aliter Lyſias ſemper, niſi fallor. MARKLAND.

79. αὑτῷ] Hipponicus *ſuam* vxorem, Alcibiadis noſtri ſororem repudiauit. TAYLOR.

80. αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutrum redundat. redit enim vtrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis iunioris ſororem, Hipponici vxorem. alius quicunque

ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὑτῆ. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκότι, καὶ ἔτω δεινὰ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, ἔτε τῶν πεπραγμένων αὐ- 21.
τῷ [81] μεταμέλει, ἔτε [82] τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ὃν [83] μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιέμενον τὸν ἑαυτῆ βίον τῶν τῆ πατρὸς ἁμαρτημάτων, ἕτος ἑτέρες ὑβρίζειν πειρᾶται, ὥσπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ὀνειδῶν [84] τῶν 24.
ἑαυ-

alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, breuitatis alias, etiam vltra modum studiosus, haud raro vocabula praeter necessitatem, et cum taedio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgiae, et nescio an Isocratis quoque praeceptis innutritus, quo factum est, vt vbique locorum aequalitatem colorum (τῶν κώλων) sectetur.

81. ἔτε τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μεταμέλει, ἔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.] Scribo, αὐτῷ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duci poenitentia facinorum, quae *nondum* admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. et tamen nihil muto: quia αὐτῷ μεταμελήσει facile intelligi potest, ex sensu et praecedentibus supplendum. Ellipsi satis frequenti, et cuius multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esse de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat. MARKL.

αὐτῷ] sic dedi pro vulgari αὐτῶν.

82. ἔτε τῶν μελλόντων] videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων.

83. ὃν] malim ἀλλ', ὃν — quod latet in μᾶλλον.

84. εἰδῶν] ἐθῶν. Schott. Locus certe male sanus. T. τῶν εἰδῶν — μεταδέναι.] *Schottus* τῶν ἐθῶν: nisi

ἑαυτοῦ προσηκόντων [85] τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι· καὶ ταῦθ', υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε, ὃς ἔπεισε [86] μὲν Δεκέλειαν

fallor; pro ἠθῶν, *morum*, affectionum animi. Sed verum puto, τῶν ἐνειδῶν: *quasi aliquam paruam portionem dedecorum suae familiae cum aliis communicare posset.* Sic Orat. XII. τῶν ἐνειδῶν μεταδιδόντες. MARKLAND.

Dedi ἐνειδῶν ex Marklandi sententia, pro vulgari εἰδῶν facile prima syllaba ον potuit in concursu cum τῶν elidi.

85. τῶν ἑαυτῷ προσηκόντων] sunt masculina, non neutra. *necessariorum suorum.* dedecorum genti suae adhaerentium.

86. υἱὸς ὢν A. κ. τ. λ.] „Deest aliquid ad sententiae intelligentiam. Sic lego υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε, ος ἔπεισε etc. Et sic legendum esse cogit historia.» PALM.

„Hic, vt rei gestae constet veritas, addo ος ἔπεισε. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedaemoniis, vt Deceleam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud *Isocratem* loquitur *orat. de pace*, et altera *de Bigis*, Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειρῆσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conantur patrem meum, quasi Deceleam munierit. Narrat idem semel iterumque *Thucyd.* l. 7. *Diod. Sic.* l. 13. *Biblioth.* et *Plutarchus* in *Alcibiade*, itemque *Cornelius Nepos* seu *Aemilius Probus.* Huius, inquit, consilio Lacedaemonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt; Deceleam in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerunt.» A. Schott. *Obseru. Human.* IV. 9. TAYLOR.

καὶ ταῦθ' υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε ἔπειθε μὲν Δεκέλειαν etc.] Scribe, ὃς ἔπειθε. ita quoque cepit Interpres: *cuius consilio Lacedaemonii Deceleam munierunt.* Hoc vero κῶλον, et duo sequentia, eodem ordine, et iis-

λειαν Λακεδαιμονίες ἐπιτειχίσαι [87], ἐπὶ δὲ τὰς νήσες ἀποστήσων ἔπλευσε, διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο· πλεονάκις δὲ μετὰ τῶν 27.
ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο, ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνες. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλεσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὄντιν' ἂν λαμβάνητε τέτων [88]. καίτοι σφόδρα εἴθισαι [89] λέ-
γειν, ὡς ἐκ εἰκός ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐτῷ κατελ- 30.
θόντα,

dem fere verbis profequitur Alcibiades Fil. apud Iſocratem *de Bigis*: αὐτῷ κατηγορεῖσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειρῶσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπετείχισε, καὶ τὰς νήσες ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος: quod vltimum mox explicat, παρ' ἐκείνε μαθεῖν Λακεδαιμονίες ὡς χρὴ πολεμεῖν. MARKLAND.

Addidi ὃς, quo vulgatae carent.

87. ἐπιτειχίσαι] ſcil. ἡμῖν.

88. λαμβάνεται] Recte Steph. λαμβάνητε. Et hucuſque recte quoque Scal. Non erat neceſſe, vt adderet ὄντινα λαμβάνητε τρόπον. TAYLOR.

τιμωρεῖσθαι προσήκει ὄντινα λαμβάνητε τούτων] Sic recte emendauit *Stephanus*, pro λαμβάνεται. His vero ita reſpondet Iſocrates, ſub perſona Alcibiadis: καὶ τοιῦτον καταφρονῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνε φασὶν ἠδικῆσθαι, τέτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιῦσιν: *et leges adeo contemnunt, vt iniuriarum, quibus ab eo* (patre meo) *vos affectos eſſe dicunt, a me poenas exigi velint.* MARKLAND.

Dedi, partim de meo ὄντιν' ἂν λαμβάνητε, pro vulgari ὄντινα λαμβάνεται.

89. εἴθισαι] quisnam? Num Alcibiades? profecto non poteſt. Ad eum enim ſi hoc vocabulum rediret, verſu proximo non αὐτοῦ cum leni, ſed αὐτοῦ

θόντα, δωρεὰς παρὰ τῆ δήμῳ λαβεῖν, τῆτον δ' ἀδίκως [90] διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνῳ διαβεβλῆσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτῆ [91] ἀφείλεσθε, ὡς ἃ δικαίως δεδωκότες, τότε δὲ ἀδι-
33. κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε, ὡς τῆ πατρὸς χρησῆ περὶ τὴν πόλιν γεγενημένῳ. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἕνεκεν αὐτῆ καταψηφίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ [92] τῆς ἑαυτῆ πονηρίας. τολ-
36. μᾷ γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης [93] ἀδὲν δεινὸν εἰργασται ἐπὶ τὴν πατρίδα * στρατευσάμενος [94]. καὶ γὰρ ὑμᾶς

cum aſpero dicendum fuerat. quamquam hoc leue eſt, item verſu deinceps non τῆτον, ſed ἑαυτὸν. redit ergo ad aduocatum pro Alcibiade contendentem, cuius nomen hic videtur excidiſſe.

90. τῆτον δ' ἀδίκως] Scribe, αὐτὸν, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de *Se ipſo* loquitur. Haec ita Iſocrates: πάντων ἂν δ' εἴη δεινότατον, εἰ, τῆ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνῳ φυγὴν ζημιωθείην. Eadem omnia. MARKLAND.

91. αὐτῆ] redit ad Alcibiadem patrem. alius dixiſſet αὐτὸν in accuſatiuo. Graeci ἀφαιρεῖσθαί τινά τι dicunt.

92. περὶ] pro ὑπὲρ. ad colorandam ſuam improbitatem.

93. Ἀλκιβιάδης] Corrige Ἀλκιβιάδη. TAYLOR.

94. στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν etc.] Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φυγόντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. Sic mox, ὅσοι φυγόντας μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν.

ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν; καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. καὶ ταῦτα ποιήσαντας, οὐκ ὄνειδος τοῖς παισὶ καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι. ὡς 39.
τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατήεσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι [95] μὲν ἐζήτουν κατιέναι, ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακε- 42
δαιμονίοις παραδώσοντες [96], αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξοντες. τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὸν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ τοὺς βουλομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν. ὥσ' οὐχ ὁμοίων τῶν ἔρ- 43.1
γων ἀμφοτέροις γεγενημένων [97], τοὺς λόγους ποιεῖται· ἀλλ' ὅμως τοσούτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖται· καὶ λέγει, ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐ- 3.
δύνατο, ὥστε τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρί-

δος,

Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τίνος δ' ἀπείχεσθε; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σῖτον τον ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε; καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε; καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες, τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; MARKLAND.

Dedi de meo στρατευσάμενος pro vulgari στρατεύσασθαι. Mecum faciunt etiam Schedae Broulartianae.

95. οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua.

96. παραδώσοντες] sic dedi pro vulgari δώσοντες.

97. post γεγενημένων deesse videtur ὡς περὶ ὁμοίων.

δος, ὃς ἐκ ἂν, βελόμενος εἶναι πονηρὸς, εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις, ἃ χρὴ καταλαβεῖν τῶν χω-
6. ρίων; δηλώσειε δ' ἂν, ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν ὄρεων; διδάξειε δ' ἂν, ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων; μηνύσειε δ' ἂν τὲς βελομένες ἀφίεσθαι τῶν συμμάχων; ὁ γὰρ[98] δήπε, ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πό-
9. λιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε, καὶ πολλῶν ἦρξε τριήρων, ἔτε τὲς πολεμίες ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, ἔτε Χίες, ἃς ἀπέστησε, πάλιν φίλες ποιῆσαι, ἔτε ἄλλο ὁδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐρ-
12. γάσασθαι. ὥς ὁ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ὁδὲν τῶν ἄλλων διέφερε[99], πονηρίᾳ

98. οὐ γὰρ δήπε κ. τ. λ.] Haec praua interpunctione laborant apud *Steph.* Lege, Οὐ γὰρ δήπε ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR.

οὐ γὰρ δήπε ὅταν etc.] Forte, καὶ γὰρ, vel ἦ γὰρ δή που etc. Sed caute haec dico, vt qui sciam, quantum Negatiuorum vsui indulgent Attici. MARKL.

99. Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ὁδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te zelus extra siue Veritatis siue Memoriae oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade haec dicturus es, *et adeo multa se in vos deliquisse nouerat, vt, quamuis* ELOQVENTIA *valeret,* (λέγειν δυνάμενος) *et* AMICOS *haberet, et* OPIBVS *abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere.* Iam vero si quis haec Tria habeat, vtrum Ille vere dici poterit ὁδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Obliuionem vel Inconstantiam intellexit

δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ἤδει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς αὐτὸς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο [100]· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, ἀδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο· ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὠφείλετο. καὶ ἔτω πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυνάμενος, καὶ φίλων ὄντων, καὶ χρήματα κεκτημένος, ἀδέπστ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δῦναι· ἀλλὰ φυγὴν αὐτῷ καταγνὺς, καὶ Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβέλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον, ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς προτέρας πονηρίας, ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρῳ μετὰ Ἀδειμάντε προδῦναι. ὥστε εἴ τις

esse suum Bonum; quo et vsus est, prolatis ipsis huius loci verbis: καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτῷ προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς ἀδὲν διέφερε τῶν ἄλλων· νῦν δὲ πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. vt in priori parte sententiae, ista Isocratis, ἀδὲν διέφερε etc. hunc Lysiae Locum manifesto designant; ita vltima eiusdem, νῦν δὲ πάντων αὐτὸν etc. aeque clare adludunt ad ista Nostri, quae statim sequuntur, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τοῦτο πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. MARKLAND.

100. μηνυτὴς αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο.] Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quodvis horum vulgatae praestare puto. MARKLAND.

Ego vulgari lectioni αὐτοῖς praetuli αὐτὸς.

τις ὑμῶν ἢ τὰς τεθνεῶτας ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ [1] ἐλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δεδευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθηρημένων ἀγανακτεῖ, 24. ἢ Λακεδαιμονίοις μισεῖ, ἢ τοῖς τριάκοντα ὀργίζεται· τούτων ἁπάντων χρὴ [2] τὸν τότε πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον [3] αὑτοῦ, καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα [4], οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δὶς ἀμφοτέρους

1. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] articulum de meo addidi. pugna fatalis ad Aegospotamos designatur.

2. τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τότε πατέρα etc.] In accusando *Filio* Alcibiade, diu immoratus est *Patris* actionibus Noster. neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere eiusdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρίβεσι τὸν πατέρα μὲ διαβάλλοντες, ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες. MARKLAND.

3. πρόπαππον] *Harpocr.* in Ἀλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR.

Suspicatus aliquando sum leg. esse τὸν πρὸς πάτρὸς πρόπαππον. Verum statim animaduerti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum auum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii auus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias.

4. καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege, τὸν πρὸς μητρὸς παππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίᾳ. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὃν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς παππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ

ἐξωστράκισαν· τῷ δὲ πατρὸς αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι 27.
ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν. ὥστε νῦν χρὴ, ἡγησα-
μένους πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει, κα-
τατψηφίσασθαι· καὶ μήτε ἔλεον, μήτε συγγνώμην,
μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ πλείονος ποιήσασθαι
τῶν νόμων τῶν κειμένων, καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμό- 30.
σατε· σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ
τί ἄν τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιτο· πότερον, ὡς
πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσ-
μιοί εἰσι, καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; ἢ οἱ μὲν
πολλοὶ αὐτῶν ἠταιρήκασιν [5], οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγε- 33.
γόνασι;

πάππος Αλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι· lege, οὓς ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non *proauus* erat, sed *auus* Alcibiadis *maternus*. Cliſthenes enim erat *proauus maternus*. vt refert Alcibiades iunior apud Iſocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, *Valeſius* Not. in Notis *Mauſſaci* p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND.

Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, ſi codices auctores fiant. oratio certe ſic fiet planior, aditusque errori occluditur. Mea ſententia leui negotio tollatur omnis difficultas, ſi pro πρόπαππον legatur πατρόπαππον. tum enim vltro paret in τὸν πρὸς μητρὸς ſubaudiri πάππον. Saepe πατρο in manuſcriptis graecis exaratum inuenitur προ cum ſuperimpoſita virgula transuerſa; quae virgula potuit hic per incuriam periſſe.

5. ἠταιρήκασιν] *Muliebria paſſi ſunt:* vt Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. vnde dictum iſtud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. *Alcibiadem, cum eſſet*

γόνασι; τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασιν; οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι, καὶ τὰς Ἑρμᾶς περικεκόφασι, καὶ περὶ πάντας τὰς θεὰς ἠσεβήκασι; καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν, ἀδίκως
36. καὶ παρανόμως καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτὰς πολιτευόμενοι; ἀδεμιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, ἀδὲ ἔργε δεινῦ [6] ἄπειροι γεγενημένοι; ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ
39. πεπόνθασι [7]; ἕτω γὰρ διάκεινται ὥστε, ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε, ἀδικεῖν μὲν νομίσαντες, οἰόμενοι

adoleſcens, viros ab vxoribus; iuuenem vero, vxores a viris abduxiſſe. Facete, vt Bionis pleraque. MARKLAND.

6. οὐδὲ ἔργε δεινῦ] *Stephanus* ἀδενὸς ἔργου: bene. Sed et alterum ferri poſſe puto. MARKLAND.

7. ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασι. οὕτω γὰρ etc.] Mutandae ſunt ſedes vocabulorum ἃ et καὶ. Sic: ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, καὶ πεποιήκασιν ἃ πεπόνθασιν. *ſed quemadmodum extrema mala perpeſſi ſunt*, ita *et alios eodem modo affecerunt.* Intelligitur οὕτω ante καὶ: quod vſitatiſſimum eſt. Andocides de Alcibiade et domo paria fere dicit: τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τὰς μὲν πεποιηκέναι, τὰς δὲ πεπονθέναι. Philo de Leg. Special. p. 540. ἐκ ἐλάττω ὧν διατεθέασι πάσχεσι. Thucydides VII, 71. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro κακοῖς mallem αἰσχροῖς: tametſi illud tolerari poſſit. MARKLAND.

Videtur ſic leg. ἃ γε πεπόνθασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποιηκότες καὶ δικαίως πεπόνθασι.

δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμες ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς ἔν ἐλ-
πὶς ὑπὸ τέτε τὶ ἀγαθὸν πείσεσθαι τὴν πόλιν, ὃν 42.
ὑμεῖς, ὅτι μὲν ἀδενὸς ἄξιός ἐσιν, ἐπειδὰν ἀπολογῆ-
ται, εἴσεσθε· ὅτι δὲ πονηρός ἐσιν, ἐκ τῶν ἄλλων
ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε [8]; ἀλλὰ μὲν δὴ ἀδ' ἂν ἐξ-
ελθὼν ἐκ τῆς πόλεως ἀδὲν δύναιτο κακὸν ὑμᾶς ἐρ-
γάσασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης, καὶ πράττειν 144.1
ἀδύνατος, καὶ τοῖς οἰκείοις διάφορος, καὶ ὑπὸ τῶν
ἄλλων μισέμενος. ὥς' ἀδὲ τέτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον
φυλάττεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα 3.
ποιῆσαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς τέτε φίλοις, οἳ
τὰ μὲν προσαττόμενα ποιεῖν ἐκ ἐθέλεσι, τοιέτων
δ' ἔργων ἐπιθυμεῦσι, καὶ περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν
κακῶς βελευσάμενοι, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγο-
ρεῦσιν. Ἐγὼ μὲν ἔν ὡς ἐδυνάμην ἄριςα κατηγόρη- 6.
κα. ἐπίσαμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων
θαυμάζεσιν, ὅπως ποθ' ἕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξ-
ευρεῖν τὰ τέτων ἁμαρτήματα, ἕτος δέ με κατα-
γελᾷ, ὅτι ἀδὲ τὸ πολλοσὸν μέρος εἴρηκα τῶν τού-
τοις ὑπαρχόντων κακῶν. ὑμεῖς ἔν καὶ τὰ εἰρημένα 9.
καὶ τὰ παραλελειμμένα ἀναλογισάμενοι, πολὺ μᾶλ-
λον αὐτῷ καταψηφίσασθε· ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔν-

.....οχος

8. ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Scribe, εἴσασθε, *iam noueris.* MARKLAND.

Praecesſit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte atque oportune. conuenit enim iſti loco tempus futurum. huic autem praeteritum. Videtur ergo ἴσε aut πέπεισθε leg. Nam εἴσασθε in aoriſto graecis non eſt in vſu, tametſi futurum vſurpatur.

ὀχος μέν ἐστι τῇ γραφῇ, μεγάλη δ' εὐτυχία 9, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει ἀναγνῶθι 12. δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ 1.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Haec Oratio (quam *Lysiae* abiudico, cuius nomen in aliquibus Codd. non praefert, neque ea tamen solummodo ratione abiudico) *eundem Alcibiadem confodit eadem in causa.* Male ergo inscribitur ἀστρατείας (pro quo Codd. nostri vbique ἀστρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim singula oratio singulam αἰτίαν habet, sed ambae eandem. *Contra στρατηγοὺς bene multa disputantur, quorum quum fuerit officium litem promouere, id alienius esse ostenditur, vt pro iis intercedant, quos iudicandos stiterunt.* T.

Mm 5 Ἐγὼ

9. μεγάλη δ' εὐτυχία, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει.] Hi non sunt Numeri Lysiani. ille potius scripsisset, μεγάλη δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. MARKLAND.

1. Dicam, quare non existimem hanc esse Nouam et diuersam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis Λειποταξίου meminit, nullam Ἀστρατείας mentionem facit. Sed hoc parui est momenti: maio-

ris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et praecipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem profitetur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in vtraque, *Probabile* est (non dico *Necesse*) Actionem quoque Vnam et eandem fuisse; et Continuam, vt idem sit Archestratides in fine Orationis, qui in principio fuit: praesertim cum Rationes susceptionis causae huius in vtraque Oratione eaedem adlegentur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem.

Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur paene ἀποδεικτικὸν, hoc est: Licet aliquando diuersae res essent Λειποτάξιον et Ἀστρατεία, et diuersae Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duae species erant Λειποταξίου, et Duae Ἀστρατείας. in vna specie, haec crimina longe inter se dissidebant; vnde Demosthenes contra Timocrat. diuersos facit τοὺς ἀστρατεύτους et τοὺς λείποντας τὰς τάξεις: et Andocides de Myster. p. 10. In altera specie, in qua versatur haec causa Alcibiadis, coïncidebant. reus enim erat Alcibiades Λειποταξίου, quia deseruerat *pedestrem militiam* et iniussu Strategorum migrauerat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: Ἀστρατείας vero reus, quia non comparuerat in *pedestri militia*, vt ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, vt probet hanc esse Ἀστρατείαν si quis ἐν τῇ πεζῇ στρατείᾳ μὴ παρῇ. Iam vero quodnam discrimen? et quomodo diuersae et *Duae* Actiones, cum ex hoc ipso, quod Λειποταξίου erat reus, reus esset Ἀστρατείας quoque; et ex eo, quod Ἀστρατείας reus, in hoc casu Λειποταξίου quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diuersorum criminum mentionem faciat,

Λειπο-

Λειποταξίε, Αστρατείας, et Δειλίας, quorum singulorum poena erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio;* (adeas Aeschinem aduersus Ctesiphontem, p. 78.) Noster, hanc Legem proferens aduersus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, Λειποταξίε et Δειλίας, omissa Αστρατείᾳ, quam nouit in hac causa comprehendi sub Λειποταξίῳ: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem TOTIVS *huius Legis* (quae *Tria*, vt dixi, crimina complectebatur) *reum esse;* et vt hoc probet, *Duorum* iterum meminit, Αστρατείας et Δειλίας, omisso iam Λειποταξίῳ, quod contineri sciuit in Αστρατείᾳ. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex aequo non conueniret. atque adeo ipsa Actio inscribi potuisset Αστρατείας aeque bene ac Λειποταξίε, quandoquidem hae voces in hac causa synonymae sint, et ita eas vsurpet Orator, et Demosthenes adu. Boeotum, p. 68. edit. Heruag. et Aeschines adu. Ctesiphont. p. 74. ἐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτὸς ἐνεθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος. Quin et hanc Secundam (Αστρατείας) perorat verbis, quae plane pertinent ad priorem, Λειποταξίε: Αποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ, τῶν νόμων κωλυόντων, ἀδοκίμαστος ἱππεύσας. Idem igitur hoc loco Λειποτάξιον et Αστρατείᾳ: Vna igitur Causa, Vna Oratio.

Dicendum iam, vnde orta videatur haec Diuisio. His verbis clauditur Oratio praecedens: ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba iussus fuerit recitare *Leges*, aut *Psephismata*, aut *Delationem*, haec recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Aeschine et Demosthene aliquoties fit, Notae saltem eorum in Contextum Orationis

tionis inferuntur, *νομοι. ορκοι. γραφη.* quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hinc, vt mihi videtur, tota huius rei labes. cum enim hae voces omitterentur, (quod centies hisce Oratoribus accidisse certum est) relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Nouam ordiebantur ab istis, *Εγω μεν, ω ανδρες δικασται*, etc. Quia vero nulla Inscriptio Nouae huius Orationis inueniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis, quae statim sequuntur, *περι των της Ασρατειας γραφων κοινης ειναι* etc. imperite videntur fabricasse Titulum *Ασρατειας*: quae vox in hac causa, vt supra probaui, nihil aliud est, quam *λειποταξιε*. atque ita pro *Vna* Actione *λειποταξιου*, *Duas* habemus, *Λειποταξιε* et *Ασρατειας*, hoc est, *Λειποταξιε* et *Λειποταξιε*, vel *Ασρατειας* et *Ασρατειας*. Haec vero primitus ita connexa fuisse existimo: *ανεγνωσθι — ψηφισονται τα δικαια. νομοι. ορκοι. γραφη. Εγω μεν ουν, ω ανδρες δικασται*, etc. ita vt postquam *Leges*, etc. recitata fuissent, Accusator in Oratione pergat, quam abruperat ista Recitatio.

Caeterùm vna adhuc restat difficultas, quae nonnullis moram forte iniecerit. ea est haec: In lege Solonis superiùs a Lysia adducta dicitur, Si quis *Λειποταξιε* aut *Δειλιας* reus sit, de eo iudicaturos *Strategos:* (vulgo quidem legitur *τους ςρατιωτας*: sed de veritate coniecturae *Schotti*, *τους ςρατηγους*, vel meae, *τους ςρατηγουντας*, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum) Si vero *Strategi* de his rebus *iudices* essent, quinam sunt hi *ανδρες δικασται*, *iudices*, qui tam clare distinguuntur a *Strategis* initio huius Orat. XIV. *Peto igitur a Vobis* IVDICES, *et* STRATEGOS *oro*, *vt* etc? Vt hic eximatur scrupulus, sciendum est, Strategos Decem quotannis electos fuisse, quorum Potestas cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac causa se-

ſa ſedebant *iudices*, et quorum per Leges erat Iuriſdictio, Strategi erant *anni currentis*, prout loquimur: iſti alteri vero *Strategi*, qui Alcibiadi in hac cauſa fauebant, et qui diſtinguuntur a *iudicibus*, Strategi fuerant iſtius anni, in quo hoc crimen admiſerat Alcibiades. His Rebus explicatis iam ad Verba redeamus. MARKLAND.

Haec oratio Lyſiae vtique eſt, prioris δευτερολογία, ſeu ſecunda actio. finita nempe priori actione, cum interueniſſent Strategi, pro Alcibiade nitentes, eum teſtantes iuſſu ſuo ea feciſſe, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denuo cum aſſurrexiſſet, afferens haec, quae in hac oratione leguntur, vbi haec duo praecipue vrgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea ſuo iuſſu Alcibiadem feciſſe. Eos enim illa non iuſſiſſe. 2. Etiamſi iuſſiſſent, Alcibiadem tamen reum eſſe facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuiſſet potius, quam Strategis, penes quos poteſtas nulla ſit ea imperandi, quae a legibus vetentur.

18. Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλῶ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γρα-

21. φῶν κοινὼς [2] εἶναι τῷ τε διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι· καὶ

2. κοινωνὸς] Rectius κοινὸς. Παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατήν. Demoſth. *pro corona.* TAYLOR.

κοινωνὸς εἶναι τῷ τε διώκοντι, καὶ τῷ φεύγοντι.] Lege, κοινοὺς: hoc eſt, εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι, vt loquitur Demoſthenes initio Orat. de Corona: et paulo poſt, παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινον

καὶ μὴ βοηθῆντας ὡς [3] ἂν βέλωνται, πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν [4] παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς ψηφίσασθαι· ἐνθυμεμένους [5], ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε, εἰ ἐν τῇ *ἡμετέρᾳ [6] δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες, 24.

ἀμφοτέροις ἀκροατὴν. et Orat. contra Aphobum ψευδομαρτυριῶν: ἅνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γενήσεσθε ἡμῶν ἀκροαταὶ. Sic et loquitur Dion. Halicarnaſſeus ex Iſocrate: εἰ μὴ κοινὰς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινὰς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι. in iureiurando τῶν ἡλιαστῶν erat, ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν, Demoſthenes contra Timocratem. Vide quoque Dinarchum adu. Demoſth. p. 93. et Iſocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βέλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit, ὅ, τι ἂν βέληται: vt nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi κοινὰς pro vulgari κοινωνοὺς.

3. ὡς] vtcunque feram. mallem tamen aut οἷς aut ᾧ.

4. πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] dictio haec bene ſi habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lyſiae propriis, etſi paulo durioribus. Alius ſic enunciaſſet πᾶσαν προθυμίαν εἰσενεγκεῖν, ὥστε πεῖσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

5. ἐνθυμεμένους non ad βοηθῆντας redit, ſed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, ſed ad iudices.

6. εἰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ] ſic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in eiusmodi cauſa, vt cenſus agatur noſtri, vtrum ciues ſimus veri, an commenticii atque ſubrepticii, vt ſaepe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honeſtamne, an turpem et flagitioſam vitam agamus. nam de huiusmodi rebus nouem Archontes quaerebant.

τες [7], ὑμῶν ἐδέοντο καταψηφίσασθαι [8]· ἡγέμενοι δεινὸν εἶναι, εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ψῆφον διδόντες [9], παρακελεύσονται τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι [10]· τί δ' ἂν αἴσχιον ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγ-

7. οἱ θεσμοθέται ἀναβαντες,] Infra de re simili: εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων ἐμβας τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic ἀναβὰς? Thesmothetarum vero erat κρατηγὲς χειροτονεῖν ἐξ ἁπάντων. vt de iis narrat Pollux VIII, 9. segm. 87. MARKLAND.

8. καταψηφίσασθαι] scil. ἡμῶν ἀκρίτων.

9. διαδιδόντες] διαδόντες. *Ald.* Ita haec restituens *Stephanus* sibi nimium placere visus est. Suam enim emendationem, credo quoque et sui Cod. lectionem, textui inseruit ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio *Aldina* ad veritatem propius accedit, quae est διδοντες, vt infra, αὐτὲς τὴν ψῆφον διδοντας. ψῆφον enim διδόναι erat eorum magistratuum, qui permittebant *iudicia fieri*. Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, vt loquitur noster: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod vtique est ψῆφον διδόναι, non διαδιδόναι. Ita vt ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commisere Archontes, δίκας ἀκρατείας οἱ κρατηγοὶ. Demosth. *adu. Eubulid.* Τὴν δὲ ψηφον εὐθὺς εδιδε τοῖς παρεδσι τῶν δημοτῶν· et paucis interiectis, Τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς Εὐβουλίδη ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν, καὶ περὶ ἐμὲ πρώτὲ τὴν ψηφον διδοναι τοῖς δημόταις; TAYLOR.

10. παρακελεύσονται, τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν αἴσχιον ἔθος etc.] Clare deest Oppositum, prout patet ex isto τῶν μὲν. Lego, τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μὴ. MARKLAND.

Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi a communi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic

πρᾶγμα τόδε τῇ πόλει γένοιτο, εἰ τολμήσειε μὲν 27.
ὁ ἄρχων [11] * ἐν ταῖς [12] τῶν ἐπικλήρων δίκαις, ἀντιβολεῖν καὶ ἱκετεύειν τὰς δικαστὰς ὅ, τι ἂν βέλτιστα πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος, καὶ οἱ ἕνδεκα [13] δεήσονται ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις,

amant verba ſtruere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne altera quidem conſtructio damnanda videtur, tametſi minus vſitata.

11. εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων ἐμβὰς τῶν ἐπικλήρων δίκαις.] Scribendum, εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων etc. vt infra δεήσονται. explicandus hic locus ex Polluce VIII, 9. ſegm. 89. Hic vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπώνυμος Ἄρχων. MARKLAND.

Articulum addidi, verum non ante μὲν, ſed ante ἄρχων.

12. ἐν ταῖς] ſic dedi de meo, pro vulgari ἐμβὰς.

13. ὁ δὲ πολέμαρχος, καὶ οἱ τὰ * * * δεήσονται etc.] Opinor ſupplendum, καὶ οἱ ταμίαι δεήσονται: *quaeſtores*. Sic apud Lucianum in Demonacte p. 859. ὁμοδίαιτος ἅπασι, καὶ πεζος ὤν· ſupple, καὶ ὁμοτράπεζος ὤν. MARKLAND.

Dedi de meo καὶ οἱ ἕνδεκα δεήσονται pro vulgari καὶ οἱ τα δεήσονται cum vacuo relicto ſpatio. facile ex ια cum lineola transuerſa, qualis ſuperimponi ſolet nominibus propriis et numeris, potuit τα enaſci. Et cum dudum ante iam ſic reſtituiſſem, ſcil. οἱ ἕνδεκα, miſſa eſt ad me collatio codicis Vindobonenſis; in qua non per ſiglam, ſed diſtinctis et explicatis literis omnibus exaratum eſt, cum hac Storrii mei annotatione [Putem vel editorem, vel librarium, quem ille ſecutus eſt, τα pro ια̃ arripuiſſe. Certe ſi ἕνδεκα cum Viennenſi codice legas, nulla ſupererit lacuna. Caeterum de XI viris multa apud Lyſiam mentio.]

30. ναις, ὥσπερ καὶ νῦν [14]; χρὴ τοίνυν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι ἐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν [15], ἢ τέ-

14. ὥσπερ καὶ νῦν;] Hanc igitur δίκην εἰσῆγον Strategi, honori Alcibiadis consulentes, et vt ille ab hac infamia iudicio publico absolueretur. Exempla omnia supra allata hoc postulant. MARKLAND.

καὶ νῦν] scil. ποιεῖσιν aut ἐποίησαν.

15. ἐδὲν δεήσει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo, οὐδενὶ βοηθεῖν: *reputantes, non aequum fore vos* (qui *Strategi* aeque ac *Iudices* estis) *cuiquam priuatim opitulari in causa detrectatae militiae.* si enim, vt supra argumentatur, omnes idem faciant, quod fecit Alcibiades, quodnam opus erit vobis *Strategis?* Haec ad *Iudices.* deinde ad alteros Strategos, amicos Alcibiadis, ἢ τούτους ὧν τινὰς δεῖσθαι αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας. scribo, ἢ τέτες τινῶν δεῖσθαι, αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας; *aut hos, rogare aliquos* et prensare, *ipsos calculos distribuentes;* id est, cum causa *sua ipsorum* sit, et ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομένη. Notabis, τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, εἰσάγειν τὴν δίκην, et διδόναι vel διαδιδόναι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse. Quid sit τὴν ψῆφον διδόναι vide apud Vlpianum in Demosthenis Midianam ad ista verba, πείσας τὸν πρυτανεύοντα δῶναι τὴν ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Oratione, diuerso sensu dicit, Midiam productum esse Liberos suos, et petiturum, τέτοις δῶναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, *vt vos illis detis calculum* vestrum; misericordiae, non causae, hoc concedentes. Qui vero in causa, a se introducta, *Iudicibus* τὴν ψῆφον dat, is iudicium, quantum in se est, corrumpit; conando nempe persuadere iis sententiam ferre, non secundum Leges, sed priuatam ipsius vtilitatem. Insignis est de hac re locus in Oratione adu.

ἢ τέτες ὧν τινὰς [16] δεῖσθαι αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας. σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον, ὅτι ἀδεὶς πω τῶν ἀρχόντων 33. ἐν τῷ στρατοπέδῳ Αλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος [17].

ἐχρῆν

Eubulidem. Scio et aliam esse notionem huiusce phraseos: cuius exemplum vide apud Xenophontem Ελλην. VII. p. 630. A. MARKLAND.

16. τούτες] *Coisl.* habet τούτε, quod est fere nihili. Locum hunc ita restitue: Οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτες ὑμῶν δεῖσθαι αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας. TAYLOR.

Mihi videtur locus ita quodammodo posse restitui. ὅτι ἀδὲν μᾶλλον δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτες ὑμῶν ὑπέρ τινος δεῖσθαι, non vos magis decere, in causa non obitae militiae cuiquam priuatim gratificari, quam illos pro quoquam apud vos intercedere.

17. παρεσκευασμένος] De hac voce haereo quid statuam: vtrum sc. lectio sit mendosa, an excidat aliquid, quod sequi debuerat. TAYLOR.

Αλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος] In vltima voce videtur esse deprauatio, quam sine MSS. auxilio non possum corrigere. Hoc forte voluit Orator: *Considerate vero, iudices, an non hinc satis euidens sit argumentum, quod nullus Strategorum Alcibiadem* equestri militiae adscripserit. *si enim ita feciſſent, debuiſſent in ius vocare Pamphilum* equitum praefectum, *quod equum* Alcibiadis *adimens, ciuitatem equite priuaſſet:* debuissent *vero mulctam imponere phylarcho*, (equitum illius tribus praefecto,) *quod Alcibiadem ex sua tribu expellens, Strategorum mandata irrita feciſſet:* debuissent *autem iubere taxiarchum* (ordinum ducem) *delere Alcibiadem ex cata-*

ἐχρῆν γὰρ αὐτὸς, εἴπερ ἀληθῆ λέγεσιν, ἀναγκαλεῖν [18] μὲν Πάμφιλον, ὅτι φαίνων τὸν ἵππον [19], ἱπ-

Nn 2 πέως

logo militum grauis armaturae. Iam vero nihil horum fecerunt, Strategi; sed etc. Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. *Vanderheidii*, propter corruptum Contextum, miseris modis lancinatur. MARKLAND.

Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Vtinam multi alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset εἰ ἱκανὸν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένηται, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἔτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν οὐδείς πω ἦν αὐτῷ παρεσκευασμένος, ὡς νῦν εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρεσκευασμένοι. Graeci vsurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, vt in iudicio se aduocatione et testimonio adiutet. παρεσκευασμένος igitur est testis, aduocatus, patronus causae, corruptus, gratia, precibus, largitionibus inductus, vt causam iniquam tuendam suscipiat. quem nos *gewonnen* aut *gestimmet* vsurpamus.

18. ἀναγκαλεῖν μὲν Πάμφιλον] Scribe, ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ, *accusare, in iudicium vocare Pamphilum:* qui opinor ἵππαρχος erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in *equitibus* auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλῳ, haberet, vel adderet, τῷ ἱππάρχῳ, multo melius putarem. MARKLAND.

Verbum hoc bene habet. ἀναγκαλεῖν est h. l. ad tribunal suum, Strategorum puta, ad causam dicendam, excitare.

19. φαίνων] Tu repone ἀφαιρῶν. TAYLOR.

ὅτι φαίνων τὸν ἵππον] Forte, ἀφαιρῶν, *adimens.* Sed in MS. φένων, notante *Stephano:* hoc esset ἀφελὼν, eodem sensu. quod verum puto, propter fre-

quentes vices Literarum ν et λ, vnde ista deprauatio, vt mihi videtur, 1 Cor. XIV, 26. γλῶσσαν ἔχει, pro γνῶσιν. Locum adponamus: Οταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλωσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω· εἴτε γλωσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, etc. Ita distinguendum puto: et repetendam Coniunctionem εἴτε ante singula κῶλα, quasi scriptum esset, ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλωσσαν ἔχει, εἴτε γλωσσῃ τις λαλεῖ, etc. *vnusquisque vestrum* siue *psalmum habet*, siue *doctrinam habet*; SIVE *lingua quis loquitur*, etc. Non enim *affirmatiue* loqui videtur Apostolus, (neque verum, opinor, hoc fuisset, scil. *singulas* personas in Coetibus Primitiuorum Christianorum Donum aliquod Spirituale habuisse) sed *hypothetice*, et *praeceptiue*, SI quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Saepe autem vox ad vltimum membrum longioris sententiae posita, ante singulas eiusdem sententiae partes repetenda est. vide huius Epistolae cap. XV, 44. vbi vox σῶμα *sexies* repetenda est antequam deuenias ad propriam eius sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Iam vero cum agatur de γλώσσῃ commate 27, mihi probabile videtur scriptum fuisse γνῶσιν commate 26, ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate sexto huius Capitis, haec fere eodem modo coniunguntur, ἀποκάλυψις, γνωσις, προφητεία, et διδαχὴ: et ibi quoque τῶν γλωσσων distincte facta mentione. et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII, 1, 2, 8. Mox, φυλάρχῳ, et φυλῆς scribendum, litera initiali minore. *Vanderheidius* enim priorem cepit pro Nomine Proprio, *Philarcho:* et vertit ἐπιβάλλειν τῷ φυλάρχῳ, *adoriri Philarchum:* duplici errore. ἐπιβάλλειν est *mulctare:* Vide Harpocrat. V. Επιβολή, vbi Lysiam citat: et Pollucem VIII, 5. segm. 21. Saepe

πέως ἀπεχέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν [20] δὲ τῷ Φυ-
36. λάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Αλκιβιάδην ἐκ τῆς Φυλῆς,
ἄκυρον ἐποίει τὴν τέτων τάξιν [21]· κελεύειν δὲ τὸν
ταξίαρχον ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τῶν ὁπλιτῶν κα-
ταλόγε. νῦν δὲ τέτων ἐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν
τῷ στρατοπέδῳ περιεώρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προ-
39. πηλακιζόμενον, κἂν τοῖς ἱπποτοξόταις ἱππεύοντα·
ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν ἀδικέντων δίκην λαμ-
βάνειν, χαριζόμενοι μαρτυρῶσιν ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὸν
τετάχθαι. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, αὐτὲς
μὲν τὲς στρατηγὲς ὑπὸ τῦ δήμε χειροτονηθέντας,
42. μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν
ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τὲς νόμες· Αλκιβιάδην δὲ
τολμᾶν παρὰ τὲς τῆς πόλεως νόμες ὑπ' αὐτῶν τα-

pe hac voce vtitur Noster eodem sensu. Xenophon Ελλην. I. p. 448. ed. *Leuncl.* Ερασινίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ· ita legendum pro ἐπιβελὴν. male vertitur, *Erasinidem per insidias aggressus.* MARKL.

Etiam φαίνων bene habet. deferendo Alcibiadem apud iudices rerum militarium, vt turbatorem disciplinae militaris, qui pedestri militiae cum esset adscriptus, equo vteretur, et equitem se gereret, quamquam equus ei publicus a republica nullus esset datus.

20. ἐπιβάλλειν] subaudi ἐπιβολὴν, quod est genus aliquod mulctae, quam leges Archontibus arbitrariam reliquerant.

21. τὴν τέτων τάξιν] *horum*, Strategorum puta, *collocationem.* h. e. quod effecisset, vt ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi loc n deinceps in equitibus obtinendum assignassent.

χθῆναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων ἱππέων, ἐκ ἐπὶ τούτοις [22] 145.I ἐξὶν ὅντινα βέλονται [23] αὐτοὶ εἰς τὰς ὁπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὁπλιτῶν, ἀδοκιμάζων [24] ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔξαι ὅντιν' ἂν βέλωνται ἱππεύειν. εἰ μὲν 3. τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὄντες κύριοι, πολλῶν βελομένων, μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως [25] χαρίζοισθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμο-

22. ἐπὶ τούτων] ἐπὶ τουτοις. Steph. vt mox sequitur. Ita legit et *Petitus Attic. Leg.* p. 550. vbi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. TAYLOR.

ἐκ ἐπὶ τούτων ἐξὶν] *Stephanus* coniicit ἐπὶ τούτοις, vt paulo post, ἐπὶ τούτοις ἔξαι. recte, opinor: saltem vsitatius. sic Orat. I. ἐπ' αὐτῇ εἶναι, *penes eam esse.* Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν et τὰ ἐκ ἐφ' ἡμῖν. Vide, quae dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τό γε ἐπ' ἐκείνων. quae, licet rarior, proba tamen locutio esse potest. MARKLAND.

23. ὅντινα βέλονται] Rescribo, ὅντιν' ἂν βέλωνται, vt statim ὅντιν' ἂν βέλωνται ἱππεύειν. MARKL.

24. ἀδοκιμάζων ὄντων] mirum hoc mihi quidem accidit, cum equestri militiae nulli, nisi probati, adscriberentur, ad militiam pedestrem grauis armaturae admissos fuisse non probatos. Nae vereor, ne ἀδοκίμαζον ὄντα legendum sit. aliquem in equestrem militiam referre, nullo praemisso censu, vel scrutinio.

25. οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat. ἀδίκως: *non iniuste hoc illis concessissetis.* et alibi in his Orationibus hae voces parem mutationem passae sunt. Tali quoque mendo foedatur Sacer Textus Rom. V, 7. μόλις γὰρ ὑπὲρ ἀδίκου τὶς ἀπο-

ὁμολογήσεσι τάξαι, ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὁμω-
μόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' ἐχ ὅ, τι ἂν οὗ-
6. τοι κελεύωσι [26] ψηφιεῖσθαι. ὥστε ἐδένα χρὴ τῶν δεο-

Nn 4 μένων

θανεῖται· Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apoſtoli videtur dici potuiſſe. et hoc impulit Viros Doctos ad inanem iſto loco Diſtinctionem inter δίκαιος et ἀγαθὸς: quae *Verborum* Diſtinctio ſi ex vſu Linguae maxime foret, *Rei* tamen quoque, de qua agitur, Diſtinctio ſpectari debuit. ea vero neque *Moribus* conſentanea, neque *Naturâ* Hominum fundata mihi videtur: neque enim vnquam credo inuentos fuiſſe Homines, qui tam accurate diſtinguerent, vt pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δικαίῳ nollent: praeſertim cum quis non poſſit eſſe δίκαιος, vt non ſimul ex magna parte ſit ἀγαθὸς. Bene vero, quod Vetuſtiſſimi *Syrus* et *Arabs* Interpretes (adprobante *Grotio*) manum Apoſtoli ſeruarunt. tametſi etiam abſque iis, ex ſola Logica, hoc confici et concludi potuiſſet. certe ita conieceram diu antequam de Varia Lectione reſciuiſſem, ex ipſo συλλογισμῷ et *Ratiocinatione*, quae in altera, niſi fallor, nulla eſt, etiam admiſſâ iſtâ Diſtinctione: quod facile quis perſpiciet, ſi quaeſiuerit, quid per ſuum iſtud γαρ velit Paulus; quo Acutior et Accuratior Argumentator manum chartae nunquam admouit. MARKLAND.

Malim εἰ καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοισθε ἂν αὐτοῖς. gratificemini illis, tametſi haud optimo iure. idem eſt, ac ſi dixiſſet χαρίζοισθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id eſt abſoluatis quidem eos iudicio veſtro per gratiam, καίτοι οὐ δικαίως, tametſi haud meritos, aut etſi contra ius et fas.

26. κελεύωσι] Lege cum Steph. et *Coisl.* κελευωσι. TAYLOR.

μένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅρκων ποιεῖσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τῳ δοκεῖ μεγάλης ζημίας [27] εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι ὑ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τὰς κειμένας νόμας ψηφιόμενοι 9.
ὐδὲ τὰς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιζόμενοι, καὶ ὅλῃ τῇ πόλει βοηθήσοντες· εὖ εἰδότες, ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλίγους τιμωρησάμενοι, πολλὰς ποιήσετε κοσμιωτέρας ἐν 12.
τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὥσπερ ἕτος ἀμελήσας τῆς πόλεως, τὴν αὐτῆ σωτηρίαν ἐσκέψατο, ἕτως ὑμᾶς, ἀμελήσαντας τότε, τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι· ἄλλως τε καὶ ὅρκους ὀμωμοκότας, καὶ περὶ Αλκιβιάδε μέλλοντας 15.
ψηφίσασθαι· ὃς [28] ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, καταγελῶν τῆς πόλεως ἄπεισιν. ὁ γὰρ δὴ χάριν γενόμῖν ἀποδώσει, τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθὼν, ὃς τῶν φίλων τὸς φανερῶς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ· ὑμεῖς ἕν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰς τότων δεή- 18.
σεις περὶ ἐλάττονος [29] ποιησάμενοι, τὰ δίκαια ψη-
φίσα-

Dedi Coniunctiuum pro indicatiuo vulgatorum librorum.

27. μεγάλης ζημίας] malim μεγάλη ἡ ζημία.

28. οἷς κ. τ. λ.] Cum Steph. ος ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ. TAYLOR.

Praetuli ὃς vulgatae οἷς, vt par erat.

29. περὶ ἐλαττόνων ποιησάμενοι,] Scribe ἐλάττονες, vt semper. MARKLAND.

Dedi ἐλάττονος pro ἐλαττόνων.

φίσασθε. ἀποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τὸς ὁπλίτας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ τῶν νόμων κωλυόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας· καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι διαρρήδην ἔτε στρατηγὸν, ἔτε ἵππαρχον [30], ἔτε ἄλλον ἑδένα κυριώτερον ἐκείνων [31] ἀποδεικνύσι, περὶ τέτων, ἰδιώτης ὢν, τὴν ἐξεσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν ἔν καὶ Φίλῳ ὄντι Αρχεστρατίδῃ [32] βοηθῶν, καὶ Αλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτῷ τιμωρέμενος, δέομαι

30. ὕπαρχον] *Coisl.* ἵππαρχον. Officium eius describit *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 5. Noster in proxima oratione, πολλὰς μὲν τότε ἱππευσάντων βελεύοντας, πολλὰς δ' αὐτῶν στρατηγὰς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. TAYLOR.

ἔτε στρατηγὸν, ἔτε ὕπαρχον] Lege, ἵππαρχον. coniungit duas summas ἀρχὰς, hanc *equitum*, illam *peditum*. sic infra: πολλὰς δ' αὐτῶν στρατηγὰς καὶ ἱππάρχας κεχειροτονημένας. Demosthenes de Corona: καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἱππάρχον τὰς πεζὰς, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ελευσίναδε ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. coniungit ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosth. Philipp. I. et Aeschinem adu. Ctesiph. p. 55. MARKLAND.

31. ἐκείνων] pro ἑαυτῶν. redit enim ad leges.

32. Αρχιστρατίδῃ] In superiori erat Αρχεστρατίδῃ. TAYLOR.

Αρχιστρατίδῃ] In priori Oratione Αρχεστρατίδην appellauit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Αρχιστρατίδε, V. ἱερὰ: Harpocration Dinarchum ἐν τῷ κατ' Αρχεστρατίδε, V. ἀποψηφίζονται. parui est momenti, vtro modo scribatur: vno tamen vtrobique scribendum. MARKLAND.

Conformaui h. l. superiori lectioni.

μαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. ὑμᾶς δὲ χρὴ τὴν αὐ- 24.
τὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε
ᾤεσθε πρὸς τὲς πολεμίες διακινδυνεύειν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΝ ΒΟΥΛΗ ΜΑΝΤΙΘΕΩ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Est actio δοκιμασίας. Mantitheus *se magistratus candidatum professus vitae examen subire tenetur. Postulatur merendi sub trigintauiris.*

1. Hanc Orationem, sine vlla Inscriptionis mentione, semel citat Harpocration, V. *κατάστασις*: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notauit *Valesius*. Caeterùm hanc ex optimis Lysianis existimo. est enim Spiritu plena et magnanimitate, et fiducia Conscientiae innocentia sua et meritis erga Ciuitatem fretae. praestantissimam certe Mantithei huius indolem demonstrat. MARKLAND.

Εἰ μὴ συνήδειν, ὦ βελὴ, τοῖς κατηγόροις βελο- 30.
μένοις ἐκ παντὸς τρόπε κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολ-
λὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον [2] ταύτης τῆς κατηγο-
ρίας.

2. χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἰδέναι, vt norunt scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari mo-

ρίας. ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τού-
33. τους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐ-
τοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμέ-
νων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ ὅτῳ σφόδρα ἐμαυτῷ πι-
στεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με τυγχάνοι ἀηδῶς
36. ἢ κακῶς [3] διακείμενος, ἐπειδὰν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ
περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ, καὶ
πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι.
ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδεί-
ξω, ὡς εὔνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι, καὶ
39. ὡς ἀναγκασμοῦ τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν,
μηδέν πώ μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ [4]
τἆλλα μετρίως βεβιωκώς, καὶ πολὺ παρὰ τὴν
δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέο-
μαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι
42. χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω, ὡς ἐχ ἵππευον, εἶτ'
ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ [5] μετέσχον τῆς
τότε πολιτείας. ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ελ-
λησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ [6]
διαυ-

do χάριν ἔχειν. Quod credo obſeruari a *Polluce*, V. 32. Εἰδέναι χάριν. ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Υπερίδης τε καὶ Λυσίας. Editores male haec tractarunt. Tu mecum ſana. TAYLOR.

3. ἢ κακῶς] Suntne iſta vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακόνους *maligniter*.

4. περὶ] malim καὶ περὶ.

5. οὐδὲ] imo vero οὔτε.

6. ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαυτησομένους ἐξέπεμψε·] Admodum vaga eſt haec Satyri huius deſcri-

διαιτησομένας ἐξέπεμψε. καὶ ὅτε τῶν τειχῶν καθαιρεθέντων, οὔτε μεθισαμένης τῆς πολιτείας 7,146.1
ἀλλ'

ptio. plane deeſt vox βασιλεύοντα poſt Πόντῳ. Nimirum hic eſt ille *Satyrus*, cuius toties meminit Iſocrates in *Trapezitico*: vbi Actor in iſta cauſa dicit, Patrem ſuum adeo familiarem eſſe *Satyro*, ὥστε πολλῆς μὲν χώρας ἄρχειν, ἁπάσης δὲ τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνῳ, *vt et amplam prouinciam gubernet, et omnium Satyri copiarum curam agat.* Huius meminit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp. XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χρόνον καὶ Σάτυρος, Σπαρτάκῳ μὲν υἱὸς, βασιλεύς δὲ Βοσπόρου, ἐτελεύτησεν, ἄρξας ἔτη δεκατέσσαρα. Quem locum mihi ſuggeſſit Cl. Editor. MARKLAND.

Subaudi δυνάστην. quod vt addatur, opus nil eſſe videtur, niſi codices auctores fiant.

7. οὔτε μεθισαμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν etc.] Scio quid dici poſſit de repetitione τῇ, ἤλθομεν. nihilominus deeſſe puto vocem ἐπεδημοῦμεν, *in patria fuimus*, poſt πολιτείας: *neque cum moenia diruebantur, neque cum forma Reip. mutabatur*, Athenis fuimus, *ſed rediimus* etc. Interpres quoque in Verſione ſua inſerit *adfuimus*. Ηλθομεν vero eſt *rediimus*, vt Luc. XXIII, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, *quando redieris in regno tuo*, id eſt, quando redieris *Rex*, regia poteſtate praeditus: neque hoc ſolum, ſed et *tuo* regno, emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi vocatur ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, *in maieſtate* SVA. Mentem Lucae non bene exprimit *Vulgata: cum veneris in regnum tuum.* Longe aliud dicit Euangeliſta. MARKLAND.

Non equidem mouebo controuerſiam huic lectioni, quae accipi poſſit, ac ſi ſic eſſet ſcriptum πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [ſcil. ἤλθομεν] πρὶν — Viſus tamen aliquando fuit Lyſias ſic reliquiſſe πολιτείας κατ-

ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τὰς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. καίτοι ἔτε ἡ-
3. μᾶς εἰκὸς ἦν, εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους, ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, ἔτ' ἐκεῖνοι [8] φαίνονταί τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι [9] μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον,
6. ἢ [10] τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον * ἐτίμων [11]. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τῶ σανιδίω τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν. ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν ἐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀπομένντων [12], ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν [13]. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔ-

λεγχος

ἤλθομεν, *rediimus domum*, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν. Aut alias deeſt ἦμεν μάρτυρες, aut αὐτόπται, aut μετείχομεν οὐδὲν.

8. ἐκεῖνοι] xxx tyranni puta, et qui cum illis faciebant.

9. καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι, etc.] Scribe, καίτοι μηδὲν etc. *tametſi innocui eſſent*, per parentheſin. MARKLAND.

10. ἢ] καὶ. *Coisl.* Locus tamen etiamnum deſperatiſſimus. TAYLOR.

11. Poſt v. δῆμον addidi de meo ἐτίμων, quod oppoſitio requirit.

12. ἀπομέντων] ſic dedi, reuocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημέντων. Sed adhuc addendum videtur ἂν. ἀπομέντων ἂν. *qui ſint deieraturi*, iureiurando infitiaturi, militia equeſtri ſub xxx tyrannis ſe functos fuiſſe.

13. ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν.] Opinor ἐγγεγραμμένοι. MARKLAND.

λεγχος μέγιστος [14]· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψη- 9.
φίσασθε [15] τὰς Φυλάρχας ἀπενεγκεῖν τὰς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταξάσεις [16] ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν ὀδεὶς ἂν ἀποδείξειεν ὅτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν Φυλάρχων, οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις, οὔτε κατάσασιν παραλαβόντα [17]. 12.
καίτοι πᾶσι ῥᾴδιον τοῦτο γνῶναι, διότι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς Φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξαιεν [18] τὰς ἔχοντας τὰς καταξάσεις, αὐτοῖς [19] ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις [20] τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε.

14. ἔλεγχος] me ſcil. in illa militia ſcelerata non meruiſſe.

15. ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat *Harpocr.* in Κατάσασις, ſed mendoſe: ni eius ἀναπράξητε praeferat lector eruditus. TAYLOR.

16. καταξάσεις] manupretia, pecunias, quas recens conſcripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταξάσει, *zum Zeichen ihrer Beſtallung.* in teſtimonium allectionis, et vnde ſibi neceſſaria quaedam nouae prouinciae compararent. *Handgelder.* haec enim defuncti militia reddere tenebantur, vt ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites ſub xxx tyrannis meruerant, nunc pace reſtituta exauctorabantur.

17. παραλαβόντα] num προλαβόντα.

18. ἀποδείξαιεν] reuocaui hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν. qui eſſet ſingularis. verum pluralis numerus hic requiritur. aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξειαν.

19. αὐτοῖς] malebat Stephanus αὐτὲς. verum vulgata bene habet, apta e praemiſſo τοῖς Φυλάρχοις.

20. ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε.] Si ſana ſit haec ſcriptura, notatu dignum eſt, τούτοις

15. σεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾴδιον ἦν ἐξαλειφθῆ-
ναι [21] τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαν-
τας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆ-
ναι. ἔτι δὲ, ὦ βουλή, εἴπερ ἱππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἔξ-
αρνος, ὡς δεινόν τι πεποιηκὼς, ἀλλ' ἠξίουν, ἀποδεί-
18. ξας, ὡς ὠδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε,
δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ
χρωμένους· καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων,
βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱπ-
πάρχους κεχειροτονημένους. ὥστ' εἰ μηδὲν [22] διαβάλ-
λομαι,

ad *remotius*, ἐκείνοις ad *propius* referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox, pro αὐτοῖς ζημιοῦσθαι, *Stephanus* coniicit αὐτούς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς κατασάσεσι: vt Orat. XXX. ἐξ ταλάντιος τὴν πόλιν ζημιῶσαι: et ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demosth. adu. Dionysodorum. MARKLAND.

Subaudi τοῖς τῶν φυλάρχων. vt in τούτοις subauditur τοῖς ἐν τῷ σανιδίῳ γεγραμμένοις. haud raro occurrunt exempla, vbi ἐκεῖνος ad propius, ὅτος ad remotius refertur.

21. ἐξαλειφθῆναι] vult infidelitatem harum tabularum demonstrare, si facile fuit volenti cuique efficere, vt nomen suum ex illis expungeretur, facile item fuit alicuius nolentis nomen in illis scribi ab eius inimico, si quis ipsum laedere vellet.

22. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Corrige ωστε δια μηδεν αλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι κ. τ. λ. Vel si cui displiceat violata verborum iunctura, sic ad edita propius. Ωστε μηδεν δι αλλο, vt alibi noster. Ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι, καὶ εἰ μηδεν δι αλλο, τῆς τύχης ἕνε-

λομαι, ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, 21.
ἢ [23], ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσα-
σθαι. ἀνάβηθι δέ μοι, καὶ μαρτύρησον. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑ. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας ἐκ
οἶδα, ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. δοκεῖ δέ μοι, ὦ βελτ,
ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατ- 24.
ηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δο-
κιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδό-
ναι. δέομαι ἔν ὑμῶν, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαί μου.
ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν, ὡς ἂν δύνωμαι, διὰ
βραχυτάτων. Ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, ὑσίας μοι ὁ 27.
πολλῆς καταλειφθείσης, διὰ τὰς συμφορὰς καὶ

τὰς

καὶ τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. c. Nicomach.
Valeat Critice, ni hoc sit ad viuum ipsum resectum. TAYL.

ὥς' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι, ἡγεῖσθε ταύτην etc.] Scribe, ὥσε μηδὲν δι' ἄλλό με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. *itaque propter nihil aliud me existimate hanc apologiam facere, nisi quod* etc. Egregie et Fortiter. Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, vt ap. Diog. Laertium lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι, δι' ἐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ. MARKLAND.

Mihi, vt in loco mendoso, meliora nunc non succurrunt, quam haec, leg. esse ὥς' εἰ μηδ' ἐνταῦθα δικαίως διαβάλλομαι. Quare si ne hac quidem in parte iure merito apud vos denigratus inimicorum criminationibus fui, existimate, me sic luculentissime crimen purgasse, atque planum fecisse, inimicos meos me mendaciis a se conflictis et proditis infamatum isse.

23. ἢ delendum videtur, vt quod facile nasci e proximo N potuerit.

τὰς τῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπιδὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ· πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' ἔτως ἐνεμάμην, ὥς' ἐκεῖνον
30. πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμῦ τῶν πατρῴων. καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἅπαντας ἔτω βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια ἔτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν
33. μοι μέγιστον ἡγῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβυς, ἢ πότυς, ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνυσι τὰς διατριβὰς ποιύμενοι, πάντας αὐτὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρυς ὄντας, καὶ πλεῖστα τότυς περὶ ἐμῦ λογο-
36. ποιῦντας καὶ ψευδομένυς. καίτοι δῆλον, ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμῦμεν[24]; ἐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμῦ. ἔτι δ', ὦ βελτὶ, ἐδεὶς ἂν ἀποδεῖξαι περὶ ἐμῦ δύναιτο ἔτε δίκην αἰσχρὰν, ἔτε γραφὴν, ἔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην. καίτοι ἑτέρυς ὁρᾶτε
39. πολλάκις εἰς τοιότυς ἀγῶνας καθεστηκότας. πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας, καὶ τὺς κινδύνυς τὺς πρὸς τὺς πολεμίυς, σκέψασθε, οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν[25] ἐποιήσασθε πρὸς τὺς Βοιωτύς, καὶ εἰς Αλίαρτον ἔδει βοη-

24. τῶν αὐτῶν ἐπεθυμῦμεν,] Mallem, ἐπεθύμυν, propter istud ἐμῦ. *aliter sentirent de* ME, *si eadem* SECTARER. MARKLAND.

ἐπεθυμῦμεν] egoque, illique mei aequales aetate, sed studiis a me multum diuersis dediti.

25. ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac societate Athenienſium cum Boeotis vide *Xenoph. Hellenic* 3. PALMER.

βοηθεῖν, ὑπὸ Ορθοβέλε κατειλεγμένος ἱππεύειν, 42. ἐπειδὴ πάντας [26] ἑώρων τοῖς μὲν ἱππεύσιν ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν [27] νομίζοντας, τοῖς δ' ὁπλίταις κίνδυνον ἡγεμένες, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τὲς ἵππες, ἀδοκιμάσων, παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν ἔ-147.1 φην τῷ Ορθοβέλῳ, ἐξαλεῖψαί [28] με ἐκ τᾶ καταλόγε· ἡγέμενος αἰσχρὸν εἶναι, τᾶ πλήθες μέλλοντος κινδυνεύειν, ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσθαι. καί μοι ἀνάβηθι Ορθόβελε. MAP- 3. ΤΥΡΙΑ. Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδε, εἰδὼς αὐτῶν ἐνίες πολίτας [29] μὲν χρη-

στὲς

26. *πάντας* in accusatiuo dedi pro vulgari *πάντες* in nominatiuo.

27. *δεῖν* dedi pro vulgari *δὴ*. necesse esse, nequo fieri aliter per naturam rerum posse, quam vt equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur.

28. *ἔφην τῷ Ορθοβέλῳ, Εξάλειψαί με ἐκ τᾶ καταλόγε.*] Mallem, *ἔφην τῷ Ορθοβέλῳ ἐξαλεῖψαί με, iussi* vel *rogaui Orthobulum, vt me deleret ex catalogo:* quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Actiua saepe vtitur. *ἔφην ἐξαλεῖψαι*, vt apud Xenophontem Cyropaed. IV. *ἃ οἱ μὲν Μάγοι ἔφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν.* MARKLAND.

Olim sic exaratum erat in libris hoc vocabulum *Ἐξάλειψαι*, quasi haec ipsa esset Mantithei ad Orthobulum oratio, et quasi imperatiuus aor. 1. in medio esset. verum non in medio, sed in actiuo vsurpatur hoc verbum. quare maiorem literam cum minore, et accentus mutaui, et imperatiuum medii, cum infinitiuo actiui, *ἐξαλεῖψαι*, prout Markland recte praeceperat.

29. *πολίτας*] Vel fortasse *οπλιτας*. TAYLOR.

σὲς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀπορῶντας, εἶπον, ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας [30] παρέχειν τὰ ἐπι-
6. τήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ ὁ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ· ἐχ ὧν πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς
9. ἄλλοις γένηται. καί μοι ἀνάβητε [31]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης, καὶ πάντων προειδότων, ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης [32] τεταγμένος μάχε-

30. τοὺς ἔχοντας] *Diuites*: quibus opponuntur οἱ ἀπόρως διακείμενοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες 1 Cor. XI, 22. καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, *pauperes*, absolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Aiace Flag. v. 157.

Πρὸς γάρ τον ἐχον-θ' ὁ φθόνος ἕρπει:

ad diuitem. Isocrates in Amartyro: οὐ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐτιμωρεῖντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφῃροῦντο. vnde Demosthenes Orat. I. in Stephanum coniungit ἐχονῖα καὶ πλουτοῦντα. Sic *habere* pro *diues esse* Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. I.

quoque habeas *plus*

Pauperiem metuas minus:

ita scribendum puto, pro *quomque*, i. e. *quumque. quo magis diues sis*, eo *minus paupertatem metuas.* Supra, pro συλλεγόντων recte *Stephanus* συλλεγέντων. MARKL.

31. post ἀνάβητε videtur vocab. μάρτυρες iterandum esse ad hunc modum. ἀνάβητε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sic certe solent loqui.

32. τῆς πρώτης] malim cum Scaligero ἐπὶ τῆς πρ.

σθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας Φυ- 12.
λῆς δυσυχησάσης, καὶ πλείσων ἐνθαιόντων [33], ὕ-
στερον ἀνεχώρησα [34] τοῦ σεμνοῦ [35] Στειριέως [36],

τοῖς

vide ad p. 140. 30. aut leg. ὥς' ἐν τοῖς πρώτοις. Saepe in MSS. οι et η inter se permutantur.

33. ἐνθαιόντων] scil. ἐν τῷ ἀγῶνι, vel ἐν τῇ μάχῃ.

34. ὕστερον ἀνεχώρησα] Lege, ὕστατος: *postremus cessi*: μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν, vt de se dicit infra. Ο σεμνὸς στειριευς est *Thrasybulus*, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στηριέα τὸν δῆμον, perperam, pro Στειριέα, quemadmodum eum recte vocat Aeschines adu. Ctesiph. p. 82. Male quoque scribitur Θρασύβελον τὸν Στυρία pro Στειριέα apud Xenophon. Hell. IV. p. 540. Vide *Valesium* ad Harpocr. V. Στειριεὺς. Alius quoque erat istis temporibus *Thrasybulus*, τὸν δῆμον Κολυττεύς, ipse quoque τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ Φυλῆς, vt de eo refert Demosthenes adu. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. p. 549. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, vt Thrasybulus decoretur elogio, ὁ σεμνὸς, *ille venerandus*: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox ἐνθαιόντων, quae praecedit, deprauata est. conieceram ἔνθα θανόντων. sed Lysianum magis foret ἐνταῦθα ἀποθανόντων, vel ἐναποθανόντων. Vide Thucyd. II, 52. MARKLAND.

Vtrum legatur, ὕστερος an ὕστερον, interesse nil videtur.

35. τοῦ σεμνοῦ] est irrisio. qui vnus omnes prae se contemneret homines, se vnum fortem et strenuum existimans, reliquos ignauos et imbelles. Stirienſis de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, vt fit in nominibus castrensibus.

τοῖς [37] πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος [38]. καὶ ὃ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν [39] κατειλημμένων, ὥστε τὰς πολεμίας μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι [40] τάξεις, αἵτινες βοηθήσουσι, φοβε-

Oo 3 μένων

36. Στειριέως] Thrasybulum procul dubio intelligit, qui domo erat Stirienſis, et ſic ab aliis eiuſdem cum eo nominis diſtinguebatur. Θρασύβουλος ὁ Στειριεύς. PALMER.

37. τοῖς] malim τοῦ τοῖς.

38. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος] Nihili videtur vox ἀνθρώποις. Iterum legerem vel Ἀθηναίοις, vel ἄλλοις: quod vocabulum exſcriptor forte male cepit pro ἀνοῖς, id eſt, ἀνθρώποις. Vide quae dixi ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάντης· καὶ ὡς ὃ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ Θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, etc. vbi pro τῷ Ἀθηναίῳ *Kuhnius* ex ipſo Suida reſtituit τῶν ἀνθρωπείων. Sic apud Max. Tyrium Diſſ. III. p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀνθρωπίνην pro τὴν μαντικήν: inde nimirum, quia Librarius cepit vocem μαντικὴν pro ἀνίνην, id eſt, ἀνθρωπίνην. vide locum, nec de lectione dubitabis. MARKLAND.

39. ἰσχυρῶν] alias loca munita ſolent ὀχυρὰ appellari. ſed et alterum in vſu eſt. vtrumque ab eodem verbo ἔχειν manauit. quod *teneri* poſſint, aut *ſeſe tenere* (*ſich halten*, vt nos vſurpamus) h. e. tueri aduerſus hoſtium inſultus.

40. ἀποχωρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι,] Forte, ἀποκληρῶσαι, *ſorte legere* vel *deſignare:* propter ſequentia, *rogaui taxiarchum, vt noſtram* τάξιν *mitteret* ἀκληρωτὶ, *citra ſortem*, ſortibus non iactis, vel du-

μένων ἁπάντων (εἰκότως, ὦ βελή· δεινὸν γὰρ ἦν, ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένες, ἐφ' ἕτερον 18.
κίνδυνον ἰέναι) προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥς' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, ἐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔ- 21.
χοιεν. ἐ γὰρ μόνον τὰ προσαττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν, ἐχ ὡς ἐ δεινὸν ἡγέμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθιςαίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομι- 24.
ζόμενος ἁπάντων [41], τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καί μοι ἀνάβητε τέτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Τῶν τοίνυν ἄλλων ςρατειῶν καὶ φυγῶν ἐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε. ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατε- 27.
τέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδες ποιέμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τὲς φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένες ἐκ

τῶν

Etis. Thucydides IV, 8. διεβίβαζον εἰς τὴν νῆσον τὲς ἐπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. MARKLAND.

Bene habet vulgata. ſubauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ςρατοπέδου.

41. ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἁπάντων, τῶν δικαίων] ſic viſum fuit hunc locum diſtinguere, qui olim ſic diſtinctus erat ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος, ἁπάντων τῶν δικαίων. verum ἁπάντων cohaeret, non cum δικαίων, ſed cum ὑμῶν.

τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' ἐκ, εἴ τις τολμᾷ [42], διὰ
30. τοῦτο μισεῖν. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα [43] ἐπιτηδεύματα
ἔστε τοὺς ἰδιώτας ἔστε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει,
ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους
ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. ὥστε ἐκ ἄξιον ἀπ' ὄ-
ψεως [44], ὦ βελτί, ἔστε φιλεῖν, ἔστε μισεῖν ἐδένα,

42. τολμᾷ] F. deest post τολμᾷ. Et credo παῤῥησιάζειν aut aliquid simile, vt patet ex subiunctis. TAYL.

Videtur hic Mantitheus excusare velle obiectam sibi ab aduersario audaciam, proteruiamque, cum linguae, tum manus, praeripere aliis gloriam, et quo iussa non esset, eo sese ingerere gestientem, aliamque morum cruditatem.

43. τοιαῦτα] qualia scil. mea sunt, agrestis incessus atque status, et importunitas atque iactantia orationis, sibi soli pericula deposcentis.

44. ὥστε ἐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βελτί, ἔστε φιλεῖν, ἔστε μισεῖν ἐδένα, etc.] Non bene cohaerere videntur praecedentibus; et puto nonnulla excidisse, in quibus imperitiam suam in *dicendo* excusare voluit. Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non absimilia sunt ista Ioannis VII. 24. Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Sed forte legendum ἀφ' ὑποψίας, *a suspicione:* cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, *ex factis.* μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu, ad fin. Orat. XXX. Aeschines cont. Timarch. p. 21. ἀπειθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. apposite. MARKLAND.

Bene habet ἀπ' ὄψεως. subauditur μόνης. Ex hominis adspectu mero et nudo, h. e. ex iis, quae in oculos incurrunt, vultu, statu, incessu, sono vocis, similibus, quae ad veritatem iudicii de moribus eius ani-

ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν. πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν 33.
διαλεγόμενοι 45, καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν· ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων

mique penitiore conditione ferendi nil quicquam faciunt, haud decet eum iudicare, neque, vt modo quemque intuitus fueris, ita aut leuem grauemque, aut malum frugiue pronunciare.

45. διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι fubſtituere mauult Schott. διαδεχόμενοι, et pro ἀπερχόμενοι, ἀπαρχόμενοι. Vtrumque ſatis infeliciter. Διαλέγεσθαι, etſi rarius, occurrit tamen de oratione iuridiciali. *Aeſch. c. Timarch.* Πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἔναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βελευτηρίῳ τοῦτῳ εὖ πάνυ εἰποντας καὶ μάρτυρας παρισαμένους, ἀλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. TAYLOR.

πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι, καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλων etc.] *Schottus* coniicit διαδεχόμενοι. quod mihi aeque obſcurum eſt, ac iſtud, cuius emendatio eſſe debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρχόμενοι, idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil variant MSS. caetera ferri poſſe exiſtimo. mutatis participiorum ſedibus ita lego: μικρῶν ἀπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγόμενοι, μεγάλων etc. *multi enim a paruis initiis orſi, et ornate differentes, magnorum malorum cauſa fuerunt.* MARKLAND.

Vt impudentiae et paene furoris habebatur in inceſſu et in ſermone feſtinare, vociferari, blaterare, ſic contra modeſtiae, inceſſus moderatus, vox humilis et repreſſa, oratio breuis et modeſta. Sic Apollodorus apud Demoſthenem, qui locum hunc aliquoties attigit, excuſat vocem iuſto elatiorem, et inceſſum incitatiorem. naturae haec vitia eſſe, non animi. nil ideo

των [46] ἀμελῶντες, πολλ᾽ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν εἰργασμένοι. ἤδη δέ τινων ἠσθόμην, ὦ βελτ᾽, καὶ διὰ
36. ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτῷ πραγμάτων δημηγορῆσαι. ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τῷ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐν-
39. θυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται [47] τῶν τῆς πόλεως πραττόντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τέτες [48] μόνους ἀξίες [49] νομίζοντας εἶναι. ὥστε ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τίς ἂν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς
42. πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιέτοις ἀχθοισθε [50]; ἐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ᾽ ὑμεῖς.

se peiorem esse aduersario, qui vultu, voce, incessu, seueritatem et sanctimoniam cum praeferret, veterator esset, hominumque vnus omnium impurissimus et flagitiosissimus.

46. τῶν τοιέτων] scil. τῷ μικρὸν διαλέγεσθαι καὶ κοσμίως ἀπέρχεσθαι, qui nil curant in congressibus cum aliis similolas imitari, gestusque exprimere histrionicos, cuiusmodi gestus belluli adolescentes, elegantiae laudem atque gratiam aucupantes, a magistris saltandi discunt.

47. οὐδὲν πέπαυνται] idem est ac si dixisset, ὅτι ἐδέν ἐσι μέρος τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ὃ ἐκ ἔπραξαν, vel οὗ ἠμέλησαν.

48. τέτες] scil. τὲς, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, φιλοτιμότερον διατεθέντας, qui gloriae studio ad orationis quandam efferantur exsultationem quasi atque insolentiam.

49. ἀξίους] subaudi λόγου.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία *cum fisco de pecuniis iam publicandis (Vid. Not. 4.) Cuius historiam turbulentus homo* Herald. Animadu. in Salmas. III. 6. *dum increpanti similis in hominem insurgit, omnium, quos vnquam noui, longe doctissimum, neque consecutus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur obaeratus, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistratonis publicarentur quoque, atque ita de sorte in periculum veniret. intercedit orator Erasistrati, cui ea bona debebantur.* Haec summa causae, quae lecturo cetera complanabit.

Ἴσως τινὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ τὸ βέλεσθαί, με ἄξιον εἶναί τινος, ἡγῆνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον ἑτέρου δύνασθαι. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ ὑ. τῶν

50. ἄχθοισθε] ἀχθοίμην. Schott. F. ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἀχθοιντο; οὐ γὰρ ἐκεῖνοι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς. TAYLOR.

ἔτι δὲ, τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ etc.] Si nihil desit, coniicio, τί ἄν τις τούτοις ἀχθεσθῇ; ὃ γὰρ etc. *praeterea, quid si aliquis his irascatur?* quid hoc ad me? *non enim alii, sed vos harum rerum iudices estis.* Consentanea sunt haec τῇ παῤῥησίᾳ, qua per to-

τῶν μὴ προσηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα, μὴ

tam Orationem vſus eſt. *Schottus* legit ἀχθοίμην. paulo obſcurius, ſi ſequentia ſpectes. Paulo ante, ἀξίως ponitur ſimpliciter et ſine Adiuncto: vt ap. Matt. X, 11. ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστι. *meritis grauem* eadem Metaphorâ dixit Virgilius, et eodem ſenſu. MARKL.

Bene habet vulgata. ſententiam huius loci breuitate non nihil obſcuratam ſtudui in latinis admouenda quaſi face circumlocutionis illuminare.

-ϕ- -ϕ- -ϕ-

1. Δημοσίων ἀδικημάτων.] Quaeſtio agitatur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Scal. κτημάτων, quo rurſus quaſi improbato, διαδικασμάτων. *Valeſ. ad Harpocr.* Λυσίᾳ πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίᾳ. Optime tamen omnium Schott. et hic, et *Obſeruat. Human.* IV. 10. χρημάτων: quo praeeunte titulum reformauimus. TAYLOR.

Inſcriptio huius Orationis eſt Δημοσίων ἀδικημάτων. *Schottus* ita: *Rectius* χρημάτων. *de publicatis bonis.* At hoc foret Δημευθέντων (non Δημοσίων) Χρημάτων. Et ſane hic Titulus multo aptius conueniret Argumento Orationis; in qua non agitur de *Delictis in publicum*, ſed de *Publicatis Bonis.* Doctiſſ. *Valeſius* in Not. ad *Mauſſacum* in Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum huius Orat. πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίᾳ. mox tamen (ſi verba iſtius Annotationis recte diſtinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίων ἀδικημάτων. MARKLAND.

Veterem huius orationis titulum, qui eſt περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitratu ſuo Taylor ad mentem Schotti conformauerat, pro poſtrema voce χρημάτων ſufficiens. Ego vetuſtam probam lectionem in ſedem ſuam reſtitui, vnde per nefas depulſa fuerat. Profecto confiſcatio alicuius fundi praeter ius et fas facta,

και, μὴ καὶ περὶ ὧν ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδυνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν. Οἶομαι μὲν ἔν, ἂν πάντα διηγήσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Εράτωνα καὶ τὰς ἐκείνε παῖδας, ῥᾳδίως ἐξ αὐτῶν ὑμᾶς εὑρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας [2]*. ἐξ ἀρχῆς ἓν ἀκέσατε. Εράτων ὁ*

Ερα-

ἀδίκημα δημόσιον est, iniuria ab vniuerso populo priuato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quae est in Poliuchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco addicta, *παρανόμων φεύγων*. Sed ais, hic tantum de vna agitur iniuria, non de pluribus. Debebat ergo non *περὶ δημοσίων ἀδικημάτων*, sed *περὶ δημοσίε ἀδικήματος* inscribi. Audio. Sed falleris, quamquam recte videris colligere. salua res est. titulus hic, non vni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causae versantibus. Solebant eiusmodi tituli *καθολικοὶ* seu vniuersales, totis generibus causarum communes, orationi, quae quoque in genere prima quaeque esset, praescribi, vt *οἱ συμβελευτικοὶ*, *οἱ ἐπιτροπικοὶ*, *οἱ παραγραφικοὶ*, aliique similes apud Demosthenem.

2. *διαδικασίας.*] Exeunte oratione scripsit *ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδικασμα* eadem animi sententia, qua hic *διαδικασίας*. Vnde magnus Scal. adripuit *δημοσιων διαδικασματων*, ad titulum concinnandum, vti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus *περὶ δημοσίων χρημάτων*. *Διαδικασία* enim aut est simpliciter *ἀμφισβήτησις*, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denuo et peculiariter ea, qua committuntur

Ερασιφῶντος πατὴρ ἐδανείσατο παρὰ τῦ ἐμῦ πάπ-
12. πε τάλαντα δύο. ὅτι μὲν ἓν ἔλαβε τἀργύριον, καὶ ὡς τοσῦτόν γε [3] ἐδεήθη δανεῖσαι, ὧν ἐναντίον ἐδόθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐτῷ [4], καὶ ὅσα ὠφελήθη, οἱ μᾶλλόν τε ἐμῦ εἰδότες καὶ

inter se duo homines de ministeriis obeundis, disceptatio. Haec conseruauit *Hesych.* Διαδικασία. ἡ ἐπίκρισις τῦ ἐπιτηδείε πρὸς λειτεργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἀμφισβήτησις. κρίσις. Tertio autem, et potissimum, quod recentioris Iurisprudentiae Atticae consultos neglexisse et video et demiror simul, erat πρὸς τὸ δημόσιον de pecuniis publicatis aut publicandis controuersia: exceptio, quae partem rei fisco adiudicandae vendicat. *Etym. M.* Διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρεμάτων εν τη δημευθειση ὐσια. Vlpian. *in Timocrateam*, Διαδικασία δέ ἐσιν ὄνομα δίκης περὶ χρεμάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad *Chersonesitanam*, Διαδικασία ἢ πρὸς ἀλλήλυς ἔρις ἢ Φιλονεικία· κυρίως δὲ διαδικασία ἐσὶν ἐπιχειρημάτων (corrige επι χρεματων) ἀμφισβήτησις. Budaeus *Vlpianum* damnat neque valere arbitratur eam διαδικασίας κυριότητα. TAYLOR.

3. γε] sic dedi pro vulgari τε. Ad δανεῖσαι subauditur αὐτῷ.

4. ἃ δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur deesse εἰς ante ἃ. Demosthenes adu. Timotheum: ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ὑμῖν, τά τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὅ, τι ἕκασον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra: καὶ εἰς ὅ, τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert, τὴν χρείαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo post: καὶ τἄλλα τὰ συγκείμενα· Forte, καὶ τἄλλα, κατὰ τὰ συγκείμενα, *secundum pacta*. Xenophon. Αναβασ. VII. p. 398. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Saepe ita

καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε[5], διηγή- 15.
σονται ὑμῖν, καὶ μαρτυρήσουσι. καί μοι κάλει μάρ-
τυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εως τοίνυν ὁ Ερᾶτων
ἔζη, τός τε τόκως ἀπελάμβανον ἐγὼ καὶ τἄλλα
τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε, καταλιπὼν
υἱὸς τρεῖς, Ερασιφῶντα, καὶ Εράτωνα, καὶ Ερα-
σίστρατον, ἔτοι ἐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν 18.
μὲν ἂν τῷ πολέμῳ, διότι ἐκ ἦσαν δίκαι, ἃ δυνατοὶ
ἦμεν παρ' αὐτῶν, ἃ ὤφειλον, πράξασθαι· ἐπειδὴ
δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ ἀτυκαὶ δίκαι
ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τῦ συμβολαίυ
Ερασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, 21.
κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναινέτυ ἄρχοντος. μάρτυρας
δὲ καὶ

loquitur Thucydides. „Καὶ et κατὰ ſe millies loco de-truſerunt. aliquando vocabulum alterum periit:„ vt vere notat Doctiſſimus *I. P. D'Orville* in *Vanno*, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem iſtarum vocum accidit. Pro οὗ recte *Schottus* οὗν: et γε pro τε *Stephanus*. MARKLAND.

5. οἷς] ὅτε. Schott. Infeliciter, vt patebit. *Demoſth. c. Steph. 2.* Οἱ δέ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ' ἃ ἂν εἰδῇ τις, καὶ οις ἂν παραγενηται πραττομενοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύουσι. iuxta initium. Quem locum lego emendatius. TAYLOR.

οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς *Schottus* legendum putat ὅτε, non bene. vertendum erat: *et qui negotiis eius interfuerunt.* Pro τε iterum ſcribendum γε, frequenti vice literarum Τ et Γ; vnde iſte error inſignis in Longino περὶ Υψ. ſegm. 35. τῦ γένυς ἐκείνυ πυρὸς, pro γηγενῦς, *terrigenae iſtius ignis*: de Aetna loquitur, nimirum ſcri-

δὲ καὶ τέτων παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οτι μὲν [6] τὰ Ερατωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ τέτων ῥᾴδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα * δημεύεται [7], ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν [8]. τρεῖς γὰρ [9] καὶ τέτταρες ἔκασα ἀπογεγράφα-

24.

ptum erat, pro γηγενες τηγενες: vnde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quiuis exscriptor fecisset, τοῦ γένους. MARKLAND.

6. ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem sic rectius legi posse existimo. Οτι μὲν — ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν απογραφων (repetens ἀπὸ κοινῆ, ῥᾴδιον εἰδέναι) Τρεῖς γὰρ η τέτταρες ἔκασα ἀπογεγράφασι. Et mox παρελιπον repone me auctore pro illo παραλιπόντες. Post vero non longe: Πάντα τὰ Ερατωνος· mutilus hic locus hiatque videtur, nisi quid iudicans fallor, et absque libris calamo exaratis sanare me posse diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Schott. *Obseruat. hum.* IV. 10. SCHOTTVS.

Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione praemittitur. Locus, qui *Schotto* videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro την πάντα τὰ Ερατωνος, vti legit *Ald.* et *Coisl.* vel τα πάντα, vt Scalig. nouam periodum ordior h. p. νυν δὲ πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

7. δημεύεται bene habet. debet enim actor planum facere hanc esse διαδικασίαν seu actionem aduersus aerarium: Mihi ius est, ait, in bona Eratonis. atqui fiscales ea vestri vniuersa fisco adiudicarunt. hoc debet doceri, vniuersa bona, nulla parte excepta, proscripta esse. ergo vna illa quoque pars bonorum fuit proscripta, quam sibi actor vt oppigneratum vindicabat.

8. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν] sic dedi de meo addens articulum τῶν, qui abest a vulgatis, et facile potuit

γράφασι. καίτοι τοῦτό γε παντὶ εὔγνωστον, ὅτι, ἐκ ἂν παραλιπόντες [10], εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν. πάντα [11] τὰ Ἐράτωνος ἀπέγραφον, 27. καὶ * ἃ ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτημαι [12]. ὡς μὲν οὖν

a τῶν fine vocabuli ſuperioris αὐτῶν abſorberi. In Taylorana ſic legitur exaratum et diſtinctum. δημεύεται ἐξ αὐτῶν, ἀπογράφῳ.

9. γὰρ] redit haec particula ad numerum pluralem, quem recte ait vſurpatum eſſe. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν *ex ipſis indicibus*, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογραφῆς *ex ipſo indice*. NAM plures ſunt exhibiti indices, vel facti.

10. ὅτι ἐκ ἂν παραλιπόντες] Num ὅτι ἐκ ἂν παρέλιπον. eſt quidem ea planiſſima lectio. verumtamen ſaluari poteſt etiam vulgata, tacite ad ἐκ ἂν repetendo e praemiſſis ἀπογεγράφασι, quae eſt ratio tutiſſima.

11. πάντα] ſic exhibet ſecundum Stephanum Taylorana. Aldina, τὴν πάντα. In quo τὴν videtur τοίνυν latere. Quod ſi ita eſt, videtur ita legendum — δημεύειν. ἀπογράφοντες τοίνυν πάντα τὰ Ἐράτωνος, ἀπέγραφον καὶ ἃ ἐγὼ π. ἤ. χ. κέκτημαι. in indicem referentes bona Eratonis omnia, referebant etiam in tabulas ea, quae ego iam dudum poſſideo. In Taylorana ſic exaratus et diſtinctus legitur hic locus. δημεύειν. πάντα τὰ Ἐράτωνος ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτηνται. Ego de meo dedi ἃ ἐγὼ pro λόγῳ, et pro κέκτηνται dedi κέκτημαι.

12. κέκτηνται] Dubium eſt, vtrum κέκτηνται an κέκτημαι in ſuis Codd. legerit *Ald.* qui κέκτηναι dedit. κέκτημαι eſt lectio Codd. *Steph.* et *Coisl.* et quam diuinando proferebat Scalig. TAYLOR.

καὶ λόγῳ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτηνται.] MS. κέκτημαι. quae ſi vera Lectio ſit, pro λόγῳ reponendum

οὖν ἡμῖν ἐδ' ἑτέρωθεν εἰσπράξασθαι οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὔγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς, καὶ τὰς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε. ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν οἱ Ερασιφῶντος οἰκεῖοι τέτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτεν, ἅπαντα ἠξίεν ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τῆ χρέας ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ερασίστρατος ἡττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μισθωκα, τῶν δὲ Κικυννοῖ [13] καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμην τοῖς ἔχεσι· πέρυσι [14] μὲν ἓν διέγραψάν με τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῶ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι, ἐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτε ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι [15]· διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ

videtur ἔργῳ: *reuera* enim, vt infra probat, poſſeſſor fuerat per aliquot annos. Quae praecedunt ſuſpecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege, ἡμῖν: et ita paulo poſt, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND.

13. Κικυνοῖ] Κικυννοῖ. Cod. *Steph.* et rectius.

Λυσικρατης. Λυσιθειδε. Κικυννευς. Εχορηγει.

Heſychius male ſe habet, qui legit Κικινεῖς δῆμος τῆς Ακαμαντίδος Φυλῆς, neque vnum ἁμάρτημα ἁμαρτάνει. TAYLOR.

14. πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. *Petit. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. vlt.* TAYLOR.

15. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo, Επειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτε ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR.

καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὡρισάμην ἔν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, ὃ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον, ἢ τὰ δύο μέρη, τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών. ῥᾴδιον δὲ γνῶ- 39.
ναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος, ἢ ταλάντου, τετίμηνται [16]. ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς [17] ἐπεγραψάμην.

καὶ

ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι,] Ita distinguendum. MARKLAND.

Scilicet olim sic interpungebatur ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη τὰ Ἐρασιστράτου, ἀξιῶ μοι — Sententia est: postulo vnam tertiam partem haereditatis vniuersae mihi adiudicari, illam puta, quae Erasistrato cessit, trium fratrum minimo natu, postquam duas reliquas partes, quae reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi.

16. τετίμηνται] Scaligero placebat τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significatu passiuo. aestimata sunt. Verum siue passiuo, siue actiuo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata. nam si passiue accipis, haud inusitatum est Lysiae neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu actiuo accipiendum esse, pro *aestimarunt*, siue fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratus ab aerario deputati ad aestimandum bona Eratonis vniuersa, in tabulasque referendum.

17. χιλίας δραχμὰς] Perinde fuisset, si scripserat τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα ἐπεγραψάμην. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per dra-

42. καὶ εἰ πλείονος ἀξιά ἐστιν, ἢ τοσούτε, ἐπικηρυχθέντων, τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται. ἵνα δ' ἂν εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστι, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· πρῶτον μὲν, τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ τὸ ΣΦηττοῖ χωρίον[18], ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη[19] τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας· ἔτι δὲ τοὺς τε πέρυσιν ἄρξαντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν[20], καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθή-

 σονται

chmas et per minas numerare solent. *Eupolis ἐν Κόλαξι.*

Δεῖπνον; θὲς ἑκατὸν δραχμας. ἰδού
Οἶνον; θὲς ἑτεραν μναν. TAYLOR.

18. τὸ ΣΦηττοῖ] Supra dixit τὰ ΣΦηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur, ἔπειτα τὸ Κικυννοῖ, τοὺς γείτονας οἳ ἴσασιν etc. Lego et distinguo, ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν etc. vt supra, τῶν δὲ Κικυννοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἄρξαντας sunt οἱ ἔμποροι supra nominati, qui litem *inceperunt*, sed διέγραψαν, *sustulerunt*, ἀνεῖλον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesychium, Harpocrationem, et Pollucem VIII, 6. segm. 57. pessime enim Interpres, *diem dixere*. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Aelianus V. H. II, 4. et ἄρσιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Taylor dederat τὰ ΣΦηττοῖ. et τὰ Κικυννοῖ. pro vtroque articulo vulgares libri dant in singulari τὸ. Ego secundum τὰ cum τῶν mutaui, et pro primo dedi τὸ ΣΦηττοῖ χωρίον e Vindobon.

19. ἤδη ἀμφισβητοῦντας] interposui τρία ἔτη e Vindobon.

20. ἐλέχθησαν] Reposui, inuitis Codd. et quod *isti* existimare possunt inuita etiam Grammatica, pro ἐλέχθησαν, εληχθησαν. Quae vox cum nescio vtrum

σονται δὲ ὑμῖν καὶ αὗται αἱ ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε, ὅτι ἔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρή-

alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte formari non poteſt. Vti a λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθην, ita a λήχω inuſitat. λήξω, deriuetur ἔληξα et proinde ἐλήχθην neceſſe eſt. τὰς ἀρχοντας πρὸς ἃς αἱ δίκαι ἐληχθησαν. Moeris. λαχειν δίκην· Αττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι· Ἑλληνικῶς. Plenius *T. Magiſter.* λαγχανω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγουν κρίσιν, Αττικοὶ λέγουσιν, ἐκ ἐπιφέρω. διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποίουν. Deinde ex ſuo *Ariſtide* fidem adſtruit. Nos ex potioribus. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχοντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἐλαχον. N. *c. Pancleona*, et alibi ſaepius. Ἡνίκα τὰς δίκας ἐλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις. Demoſth. *c. Mid.* p. 615. *Edit. Wolf.* et proxime; δίκην δὲ τούτῳ λαχων ὕστερον τῆς κακηγορίας: et deinde, ἀλλὰ λαχων ἐξέλης πάλιν: paucis interiectis demum: Οἴδαμεν Δημοσθένην, ᾧ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχοτα Μειδίᾳ ἐξέλοις. Corrige ἐξέλης, vt ſupra. Οὐδεμιᾷ Φιλοπραγμοσύνῃ — τὴν δίκην ἐλαχον ταυτηνὶ Βοιωτῷ, ἐδ' ἡγνόουν, ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην με λαγχανειν, κ. τ. λ. Idem *c. Boeot.* init. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ληξεις δικῶν ἐποιήσαντο. Aeſch. *c. Timarch.* pag. 9. *Edit. Steph.* Corrigo iam, quae itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ Φόνου, καὶ ἐλεγε τὴν δίκην Στέφανος ἑτοσί. Demoſth. *c. Neaer.* lege ἐλαχε. *Lex. Biblioth. Coisl. Platonic.* Λαχεῖν, διήκειν, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δικην, γράψασθαι. Contra apud *Andoc. de myſteriis.* Ταύτην Καλλίας ἔπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἐὰν αὐτὸν λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἦλθον παράσασιν, καὶ ἐλαχον πρότερῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βέλη ἐπιδικάζεσθαι,

χρήματα ἀξιῶμεν ἡμέτερα εἶναι, ἔτε νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόνων ἀμφισβητῶμεν, ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ[21] τοῖς ἰδιώταις. καί μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡ-

6. ΤΥΡΕΣ. Ὅτι μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες[22] δικασταί, οὐ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' * αὐτὸς[23] τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτῆ ἀφεὶς, τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ὑμῶν.

ἔχε τύχη ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Vbi nihil de Iudiciis: intercedunt solummodo cum Leagro *sermones*. Καὶ ἔλεγον Λεάγρῳ, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit *passiue*, quod dudum volui, apud *Polluc.* Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαγχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 9. et paucissimis interiectis, Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

21. ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos praepositionem hanc saepe omittere. Sed Noster, si bene memini, non ita solet in hac phrasi. MARKLAND.

22. ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες] Post ἔν, quod e Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deesse.

23. ἀλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] sic dedi de meo, pro vulgari ἀλλ' αὐτῇ πόλει. *sed ipsemet vltro, sponte mea, remisi* —

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ

ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratis filius, Niciae τῷ πάνυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis suis publicandis, nec ne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία est, (non vtique fragmentum, vt male accipi a quibusdam sentio) et potius in maiorum laudatione, quam in controuersia, ponitur.

Ἐνθυμήθητε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἵτινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ, καὶ ὧν προσήκοντες, ἀ- 15. δικέμενοι ἀξιεῖμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, καὶ τῶν δικαίων

1. περὶ τῆς δημεύσεως τῷ Νικίᾳ ἀδελφῷ ἐπίλογος] Quid sit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero haec oratio vllo modo ad Niciae fratrem pertineat, id dudum comperi esse falsum. Πολυμαθέστατος *Galenus* in ὑπομνη. ά. εἰς τὸ κατ' ἰητρεῖον, laudat orationem *Lysiae* κατα Πολιαχου. Exstant verba laudata αὐτολεξεὶ in huius orationis fere capite: habitam vero fuisse *c. Poliuchum* proximum est, vt ostendam. Quo quid liquidius? Infra Εὖ οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείσου ἂν ποιήσαιτο πολιαρχος τῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Vbi potius textum ex *Galeno*, quam ex textu *Galenum*, placuit reformare: idque plurimis de causis. Ad *Galeni* lectionem accedunt Codd. nostri *Steph.* et *Coisl.* Πολίαχος. Quod cum nauci sit, scri-

καίων τυγχάνειν. ἐ. γὰρ μόνον περὶ τῆς ἐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ
18. δημοκρατεμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν ἓν περὶ Νικίε τὲ ἡμετέρε θείε ἀναμνήσθητε· ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτὲ γνώμῃ χρώμενος ὑπὲρ τὲ πλήθες τὲ ὑμετέρε ἔπραξε, πανταχὲ φανή-

 σεται,

ptum olim sine dubio Πολίοχος. Atque id respexit, credo, *Harpocratio*, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conseruauit. Πολίοχος καὶ Πολυαλκὴς. ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολίσχος, et rectius, vnde vnde reperit. Et fortasse Πολίσχος erat nomen Athenienſibus commendatiſſimum propter ὁμωνυμίαν Mineruae Praesidis Ciuitatis:

ΕΦ' οἵσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολιουχε, σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει. *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 344.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἱρῆ Αθηναίης Πολιεχου ἀποσπασθεὶς, ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. Herodot. *Cl.* 160. Atque haec eo libentius commentabar, quoniam reſtitui debet hoc cognomen in Inſcriptione apud *Spon. Miſcell. Erudit. Antiq.* X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β.
ΚΑΙ. ΚΟΙΝΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ. Β'.

Lege Πολιεχου. Maxime autem in altera *Meſſanae*, ex *Gualthero:*

ΑΣΚΛΗΠΙΩ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ.
ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
ΠΟΛΥΙΟΚΟΙΣ.

Omnino literis fere iiſdem tranſpoſitis Πολιεχοις. Vid. *Gruter.* LXVIII. 5. *Fabrett.* p. 119. Quod ſi retinea-

σεται, πολλῶν μὲν ἰδίᾳ [2] ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει 21.
γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τὰς πο-
λεμίας εἰργασμένος· ὅσα δὲ ἐβελόμενος, ἀλλ' ἄ-
κων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν ἐκ ἐλάχι-
στον αὐτὸς μετέσχε μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμ-
φορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν. ἐπεὶ 24.
τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ,
ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς δυσχέ-
σεσι ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε. στρατηγῶν γὰρ πολ-
λὰς μὲν πόλεις εἶλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν
πολεμίων ἔστησε τρόπαια· ὧν καθ' ἓν ἕκαστον πολὺ 27.
ἂν ἔργον εἴη λέγειν. Εὐκράτης [3] τοίνυν, ἀδελφὸς
μὲν

tur Πολίαρχος in textu *Lysiae*, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur *Scheffer.* ad *Aelian. V. H.* VIII. 4. qui ait se neminem Athenienſem hoc nomine apud veteres inueniſſe? Nam praeter hunc, et illum apud *Aelianum* l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud *Iſaeum de Cleonymi hereditate*, et Themiſtocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pauſan. *Attic.* c. 37. Athenienſes omnes. Κατὰ τῦ Πολιάρχυ titulo adiecit Scal. T.

In antiquo huius orationis elogio nihil aliud videtur vitioſum eſſe praeterquam ἀδελφῦ, pro quo leg. eſt ἀδελφιδῦ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, cauſae equidem nil video. δημεύειν τινα bene graecum eſt, *proſcribere aliquem*, pro bona eius publicare. Oratio haec mihi epilogus, neque integra, ſed fragmentum eſſe.

2. ἰδίᾳ] num νὴ δία. *medius fidius.*

3. Εὐκράτης] Eucrates erat Niciae frater et a triginta uiris morti datus. Haec confirmant alii. Vid. *Andoc. de myſteriis.* Suid. in Ἀπεσι, et Στύγαξ. Eum eſſe iudico, qui a Comico in *Equitibus* et *Lyſiſtrata*

μὲν ὢν ἐκείνῳ, πατὴρ δὲ ἐμὸς, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας [4] γεγενημένης φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε περὶ [5] τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. ἡτ-
30. τημένων γὰρ ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ [6], στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἡρημένος, καὶ παρακαλέμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν ἐπιβελευόντων τῷ πλήθει, ἐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς πείθεσθαι [7]. ἐν τοιούτῳ καιρῷ λη-
φθεὶς, ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ [8] μετα-
33. βάλλονται πρὸς τὰ παρόντα, καὶ ταῖς τύχαις εἴ-
κεσι, δυσυχοῦντος [9] τῷ δήμῳ, οὐκ ἀπελαυνόμενος τῆς πολιτείας. εὐ ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχέσης πρὸς τὸν ἄρξειν μέλλοντας· ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν τριάκοντα γενέσθαι, καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνα-
36. σθαι, μᾶλλον εἵλετο πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας

saepius exagitatur. De Nicerato Niciae filio vide *Diod. Sic. Plat. de Rep. Xenoph.* Sed exscribamus, quoniam non poenitebit. Ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλείσου, καὶ εὐδὲν ὁ πώποτε δημοτικὸν ἔτε αὐτὸς ἔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. *Hellenic.* 2. Ἀνεῖλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικήρατον τὸν τῶν Νικίου τοῦ στρατηγήσαντος ἐπὶ Συρακουσίους υἱὸν, ἄνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλάνθρωπον, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. *Biblioth. Historic.* l. 14. TAYLOR.

4. ναυμαχίας] in Sicilia puta, prope Syracusas.

5. περὶ] imo vero πρὸς.

6. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] articulum de meo addidi.

7. πείθεσθαι. ἐν] videtur ἀλλ' interponendum. quod si admittetur, cohaerebit cum εἵλετο paulo post insequente.

8. καὶ hoc possit videri redundare.

9. δυσυχοῦντος] Lege periodo noua exorsa, Δυσυχοῦντος τοῦ δήμου, ἐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

σωτηρίας ἀπολέσθαι, ἢ ἐπιδεῖν τείχη [10] καθαιρέμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομένας [11], καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδεδλωμένον. καὶ ἐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὢν ἐμὸς, καὶ υἱὸς Νικίᾳ, εὖνους ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν· ἔτε γένει, ἔτε οὐσίᾳ, ἔθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν. ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε [12] τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος εἶναι, καὶ διὰ τὰς προγόνας καὶ αὐτὸν [13], ὥστε οὐκ ἂν ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας· συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν [14] αὐτοῖς ὑπὸ [15] τῆς πολιτείας τιμωμένοις, καὶ 39. 42.

10. ἐπιδεῖν τείχη καθαιρέμενα] Restitue Articulum, τὰ τείχη, vt τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι. MARKLAND.

11. παραδεδομένας reuocaui ex Aldina, magis propter auctoritatem editionis principis, quam quod multum inter illam lectionem, et vulgarem παραδιδομένας interfit.

12. ἀλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo, ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνομιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ. TAYLOR.

13. διὰ τοὺς προγόνας καὶ αὐτὸν, etc.] Scribe, διὰ τὰς προγόνας, καὶ αὐτὸν, *seipsum*. ἑτέρας πολιτείας est Ολιγαρχίας: quae Atticis proprie dici videtur ἑτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Aeschinem adu. Ctesiph. p. 85. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Sequitur: συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς etc. mallem, ἅπαντες αὐτοῖς. MARKLAND.

Mutandum si quid sit, malim, vt mollius, καὶ δι' αὐτὸν.

14. ἅπασιν αὐτοῖς] me quidem non offendit. per-

καὶ πολλαχῆ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι, μεγά-
150. λλας δ' εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι, καὶ λελειτουργηκόσι
κάλλιστα· καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀποστᾶσιν,
ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως
λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν ἡμῶν εἶησαν δυστυχέ-
3. στεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν, εὖ-
νοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς κα-
κόνοι [16] ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστερούμεθα τῶν ὄν-
των; καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ Διόγνητος
διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν, φεύγων ᾤχε-
6. το, μετ' ὀλίγων [17] δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων ἦλθ' ἐπὶ
τὴν

tinet ad totum genus Niciae, maioresque posterosque et cognatos.

15. ὑπὸ] *ob.* dubito, rectene sic habeat, an ἀπὸ, aut ὑπὲρ praeferendum sit.

16. ὡς κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακόνοι: cui opponitur εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. ἐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adu. Demosth. p. 98. ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως, ζῆν ἂν βέλοιντο, etc. ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, etc. Demosthenes de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακόνουν ὑμῖν ἔφην. Tale mendum ex Philone Iudaeo sustulit Doctiss. *Mangeius*, lib. II. de Insomniis: τὸ κακόνουν εἰς εὔνοιαν μεταβαλόντες: vbi prius legebatur τὸ κακὸν. Porro, in huiusmodi κακόνους competebat Actio, quae vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midianae. MARKLAND.

Praetuli κακόνοι vulgari κακοὶ.

17. μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολιτῶν,

τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο [18], ἔτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· εὖ ἔστιν ὅτε καὶ αἴτιος, ἔτε φυγὼν, ἔτε κατελθὼν, τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται· ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς 9. ἡμαρτηκόσιν, ἢ τοῖς [19] αὐτῷ τῆς καθόδου [20] αἰτίοις γεγενημένοις. καὶ ἀρχὴν μὲν ἐδημίαν ἦρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ακαδημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν Νικηράτου [21] καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν 12. κατέ-

vel μετ' ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, cuius paulo ante meminit, idem videtur esse, qui infra Διόμνησος appellatur. MARKLAND.

Imo vero μετ' ὀλίγων. quamuis haud paucos secum haberet adiutores, exsilii sui socios, cum quibus potuisset inimicis acgre facere, tamen non fecit.

18. ἐστρατεύσατο] pungit Alcibiadem.

19. ἢ τοῖς] interponendum videtur ἔχαιρε vel ἥσθη vel simile quid. *quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam sibi dedissent.*

20. καθόδου] Haec verba, vt leguntur, nullum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro καθόδου legas φυγῆς, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere καθόδου, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἡδετο vel χαριν εἰδε, vel tale quid. PALMER.

τῆς καθόδου αἰτίοις] *Schottus* ἐξόδου. Dubito, an *fuga* tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδου: qua voce saepe vtitur Xenophon pro *discessu*. Vide Ἀναβάσ. V. p. 348. A. et VI. p. 382. C. MARKL.

21. λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia iuniore intel-

κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίᾳ, ἡμᾶς δὲ παρασησάμενος, ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὰς ἄλλας τὰς παρόντας, ὅσα εἴημεν πεπονθότες· καὶ οἵαις τύχαις κεχρημένοι· καὶ ἠξίε Παυσανίαν βοηθῆσαι, καὶ διὰ τὴν φιλίαν, καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὖνους εἶναι τῷ δήμῳ, παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τὰς ἄλλας Λακεδαιμονίας τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο [22], ὅτι ἐ τὲς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον [23], ἀλλ' * ὃς [24] μάλιστα προσῆκον [25] καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλῆτον καὶ διὰ

ligo: fuit enim moris Athenienſium nomina auorum in nepotibus repetere, et ſaepe duo nomina ſic alternatim imponebantur in vna familia. Sic Callias Hipponici filius et rurſus Hipponicus Calliae, et rurſus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmaeonidarum gente Alcmaeon et Megacles inuicem ſibi ſuccedebant. Sic itaque in Niciae domo Νικίας ὁ Νικηράτε dux ille celebratus, quem oppreſſit clades in Sicilia: eius filius fuit rurſus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: huius filius fuit alius Nicias, vt coniicio, de quo hic ſermo fit, et de quo mentionem fecit *Ariſtophanes* in *Concionantibus;* forte etiam de eo *Aelianus V. H.* IV. 23. PALMER.

22. ἐγεγένητο] Malim ἐγένετο. TAYLOR.

23. ἀπέκτεινον] Lege ἀπέκτειναν. TAYLOR.

24. οὓς] ſic dedi de meo pro vulgari οἷς.

25. προσῆκον] Fort. προσῆκεν. TAYLOR.

διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. ἔτω δ' ἠλεήμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Παυσα- 21.
νίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσαντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοιού- 24.
τους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον. εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο Πολιοῦχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολί- 27.
τας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὥσθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὄρκους ὀμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ἐναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ἐζη- 30.
μίωσε [26] τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι· νυνὶ δὲ κελεύων δημεῦσαι, νενίκηκε. καὶ [27] περὶ τούτων δὲ [28] ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρανόμων

φεύ-

26. ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον etc.] Forte, ἐζημιώσατε. sed retineri potest ἐζημίωσε: vt *mulctasse aliquem* dicatur is, qui *in causa* fuit, vt iste *mulctaretur*. Pro φεύγοντες recte *Stephanus* φεύγοντος. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, scribe αὐτοῖς, *vobis ipsis*. MARKLAND.

27. καὶ malim abesse, quod e postrema syllaba voc. νενίκηκε natum videtur.

28. δὲ] δὴ. *Coisl.* Quod rectius. Mox pro φεύγοντες subiecit Steph. φευγοντος. Non inscite. Fortasse rescribendum etiam παρα νομον, vt sit παρὰ νόμον φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum apud Athenienses

Φεύγοντος [29] τῦ αὐτῦ ἀνδρὸς, τἀναντία σφίσιν αὐ-
33. τοῖς ἐψηφίσαντο. ἐκῆν αἰσχρὸν, εἰ ἃ μὲν Λακεδαι-
μονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε· ἃ δὲ αὐτοῖς [30] ἐ-
ψηφίσασθε, ἕτω ῥᾳδίως διαλύσετε· καὶ τὰς μὲν
πρὸς ἐκείνες συνθήκας, κυρίας ποιήσετε, καὶ τοῖς
ἄλλοις Ελλησιν ὀργίζοισθε [31], εἴ τις Λακεδαιμονίους
36. ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανή-
σεσθε πιςότερον πρὸς ἐκείνες, ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτὲς
διακείμενοι. ἄξιον δὲ μάλιςα φθονῆσαι [32], ὅτι οὗ-
τως

bis de eadem causa iudicium adipisci esset legibus vetitum: emendatio satis se ipsam commendat. TAYLOR.

29. Φεύγοντες bene habet, sed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρὰ) τῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς. Populus Atheniensis dicitur ideo φυγεῖν παρανόμων, quod in iure dicundo commisisset aliquid, ob quod accusari posset legum temeratarum, ab eodem homine, Poliucho, (sed is potius Poliarchus est) inducti. Haec olim scripseram. Nunc postquam intellexi coniecturam Stephani a codide Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitaui eam in textum admittere, tametsi de causa ipsa parum mihi constat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus.

30. αὐτοῖς] dedi cum spiritu aspero, id est αὐτοὶ πρὸς ἑαυτὲς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτὲς. Poterat quoque sic dari ἃ δ' ἑαυτεῖς.

31. ὀργίζοισθε] Puto scribendum ὀργισθήσεσθε, vt βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. MARKLAND.

Legendum videtur ὀργιεῖσθε in futuro, quia tot alia futura praecedunt.

32. φθονῆσαι] Vides vestigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lysiam dedisse. MARKLAND.

φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾶν, ἀγανακτεῖν.

τως ἤδη [33] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες διάκειν- 39.
ται, ὥς' ἐχ ὅ, τι ἂν τῇ πόλει βέλτιστον ᾖ, τοῦτο
οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἂν αὐτοὶ κερδαίνειν
μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε· καὶ εἰ μὲν τῷ
ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τὰς μὲν ἔχειν τὰ αὑτῶν [34],
τῶν δὲ ἀδίκως δεδημεῦσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως ἂν
ἠμελεῖτε [35] τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων. νυνὶ δὲ πάν- 42.
τες ἂν ὁμολογήσαιτε, ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶ-
ναι [τῇ] πόλει [36], φάσιν δὲ, πάντων κακῶν αἰ-
τίαν. διαφέρεσθαι [37] δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιού-
των μάλιστ', ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν,
οἱ δ' αὖ [38] τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς 151. I.
ἔγνω-

33. ἤδη haud placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substituam, vocabulum. Sententia postulat αἰσχρῶς aut αἰσχροκερδῶς.

34. ἔχειν τὰ αὑτὰ] Lego τὰ ὄντα, quae mox vocat τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius, οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι: et, τῶν ὄντων ἐστερημένους. Saepissime occurrit. Statim, ἂν videtur deesse ante vel post ἠμελεῖτε. MARKLAND.

Dedi de meo τὰ αὑτῶν *bona sua priuata, cuique propria.* Confirmarunt postmodum coniecturam meam Vindobonensis et Schedae Brulart.

35. εἰκότως ἂν ἠμελεῖτε] interposui ἂν, quo vulgati carent.

36. εἶναι τῇ πόλει] vncis inclusi articulum, qui a plerisque libris abest. non Athenis peculiariter, sed vniuerse cuicunque reipublicae.

37. διαφέρεσθαι] impersonaliter, subaudi τοὺς ἀνθρώπους.

38. οἱ δ' αὖ τῶν ὄντων] effeci hoc ex Aldinae le-

ἔγνωτε, νεωςὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βελευόμενοι, (ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν,) καὶ τοῖς θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε [39] κατασῆναι
3. τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρελθυθότων τραπόμενοι [40], τὴν μὲν πόλιν σασιάσαι, τὰς δὲ λέγοντας, ταχέως πλατῆσαι. καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωςὶ κατελθυθόσιν, ἔτι τῆς ὀργῆς ἔσης προσφάτε, ἢ τοσέτῳ χρόνῳ ὕσε-
6. ρον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρελθυθότων τραπέσθαι, ὑπὸ τοιέτων πεισθέντας, οἱ ἐν ἄξει μείναντες [41], τὰν-

ctione, οἱ δ' αὐτῶν ὄντων. quamquam Scaligeri quoque emendatio οἱ δὲ τῶν ὄντων non minus est probabilis.

39. εὔχεσθε] ευξασθε. Schott. Propius abest ηυχεσθε. Quod verius est quoque. TAYLOR.

εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε κατασῆναι etc.] *Schottus* ita: *Forte εὔξασθε verius. Nam de praeteritis loquitur.* Homines sumus. MARKLAND.

Perinde potest εὔχεσθε pro imperfecto haberi, quod h. l. est, atque pro praesenti, quod hic minus est. augmentum in talibus verbis ab εὐ incipientibus omitti solet. v. versu 37. huius paginae.

40. τραπόμενοι] dura constructio, si ad ηὔχεσθε referatur. ego malim in datiuo legi τραπομένοις. vt σασιάσαι sit, non in seditionem concitare, sed in seditionem consurgere. Nam si prior significatio hic obtineat, stare non possit πλατῆσαι, sed cum πλατίσαι sit mutandum.

41. ἐν ἄξει μείναντες] idem est, atque quod paulo post aliis verbis dicit οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ταύτην ὑμῖν [42] οἴονται διδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐ-
νοίας, ἑτέρως κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' ἐ σφᾶς αὐτὸς
χρησὸς παρέχοντες· καὶ νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐ-
τυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ' ἐ πρότερον τῶν ὑμετέ- 9.
ρων κινδύνων μετέχοντες. καὶ εἰ μὲν * ἐωρᾶτο [43], ὦ
ἄνδρες δικασαὶ, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων
δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίσα-
σθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ
δὲ πολλῷ ἄξια ὄντα, ὀλίγου πιπράσκεται. ἂν δέ μοι 12.
πείθησθε, ἐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθή-
σεσθε, ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι. ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνη-
σος [44], καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, ἐκ μιᾶς οἰκίας
τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν· καὶ ὅταν ἡ πόλις δέηται
χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς ἂν ἡ 15.
μῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγό-
νων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε
ἡμῶν. ἀδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς κωλύῃ, ὦ ἄνδρες δικασαὶ,
ἀθλιωτάτους εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν τριάκοντα, ὀρφα-
νοὺς καταλειφθέντας· ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, τῶν 18.
ὄντων ἐρημένους, οἷς ἡ τύχη παρέδωκεν [45], ὥς' ἔτι

ἡμᾶς

42. αὐτὴν ὑμῖν etc.] Scribe, ταύτην ὑμῖν οἴονται διδόναι πίστιν. MARKLAND.

Pro vulgari αὐτὴν dedi ταύτην, quod praeter Marklandum Taylor quoque commendabat.

43. ἐωρᾶτο] sic dedi de meo, pro vulgari ἐωρᾶτε.

44. Διόμνησος] Anne idem, qui supra Διόγνητος? TAYLOR.

45. παρέδωκεν] aut addendum, aut certe subaudiendum est τοσοῦτον δύνασθαι.

ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παυσανίᾳ σκηνὴν ἐλ-
θόντας βοηθῆσαι τῷ πλήθει· καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπ-
21. αρχόντων, εἰς τίνας ἂν ἐβελήθημεν δικασὰς κατα-
φυγεῖν; ἐκ εἰς τὰς ὕτω πολιτευομένας ὑπὲρ τῆς πο-
λιτείας [46], ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν
ἀπέθανον [47]; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ' ἁπάντων
ἀπαιτῶμεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιίδεῖν ἡμᾶς ἀ-
24. πόρως διατεθέντας, μηδ' ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων γε-
γενημένους. μηδὲ τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν κα-
ταλῦσαι [48], ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆ-

46. ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ. TAYLOR.

47. ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπεραπέθανον.

48. τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι.] *Schottus* voluit εὐδοξίαν. non recte. optime habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρημασιν εὐδαιμονας ὄντας. εὐδαιμονία enim *opulentiam* denotat: vnde Pollux III, 22. segm. 109. ponit εἰς ὧν τῶν εὐδαιμονων, vt synonymum πλουσίῳ, *diuiti*. Hesychius: Εὐδαιμονία, πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. vnde Thucydides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et τῶν ἐδὲν πρότερον κεκτημένων. Dicit: Petimus a vobis, *ne finem ponatis felicitati maiorum nostrorum:* quod futurum erat, si *Res* tota et *bona* familiae eorum in aerarium redigerentur. *Schottum* decepit ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quae maiores *nostros*, (scil. Oratoris, et familiae eius maiores) non *vestros* denotat. paulo ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων: vnde non adeo necessarium erat, vt hic eadem forma vteretur. Quae sequuntur, ἐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, etc. optima sunt, et iudicium confirmant Plutarchi et Photii de Lysia; ἔστι

σαι [49] τοῖς βελομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἵων ὑμῶν ἐν τοῖς κινδύνοις τεύξονται. ἐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσω- 27.
μαι. τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὑτοὺς παρασχόντες [50], καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες, ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν τριάκοντα κώνειον πιόντες. ὥσε τῆς ἐρημίας 30.
τῆς ἡμετέρας αἴτιοι γεγόνασιν αἵ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας, προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι· ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ 33.
πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον μέρος [51]. ἄξιον δὲ καὶ τούτους [52] τοὺς

συνδί-

δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθήνασθαι, *mirus in adfectibus commouendis*. adeas modo priorem partem Orationis *in Diogitonem*, quae sine lacrymis vix legi potest. tametsi sciam aliter videri sentire Dion. Halicarnassēum. Sed de his quisque pro se optime diiudicare potest: neque opus est, vt quisquam tibi dicat, vtrum Tu *Indignatione* vel *Dolore* vel *Misericordia* afficiaris. MARKLAND.

Ante καταλῦσαι videtur ἐν ἡμῖν deesse.

49. ποιῆσαι] subaudi ἡμᾶς.

50. παρασχόντες] aut in praesenti leg. est παρέχοντες, aut ποιοῦντας in continenti, in accusatiuo, pro ποιοῦντες in nominatiuo.

51. μέρος] imo vero τὸ μέρος. pro virili sua. idem est atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος, κατὰ δύναμιν.

52. ἀξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo, ἄξιον δὲ. respondent enim haec praecedentibus, ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐν-

συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκπεπτωκότες, καὶ τὰς οὐσίας
36. ἀπολωλεκότες, ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε[53] δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι. Ἡμεῖς τοίνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑ-
39. μᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἁπάντων.

θυμηθέντας, — μέρος· ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, etc. sic distinguendum post μέρος. MARKLAND.

Dedi secundum Marklandum.

53. εὔχεσθε] Potius ηὔχεσθε. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ariſtophanis Nicophemi filii publicantur bona. Comperiuntur opinione minora. Poſtulatur ideo qui orationem habet, Ariſtophani adfinitate coniunctiſſimus. Videtur acta fuiſſe haec cauſa circa ineuntem Olymp. XCVIII.

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν ἑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι, ἂν 6.
ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, ἀ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ
πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων
στερήσομαι. ἀνάγκη ἦν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦ-
τα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ, ὅτως 9.
ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν ἓν παρασκευὴν καὶ προ-
θυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ ἀδὲν δεῖ περὶ τού-
των λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅ-
σοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι ἓν ὑμᾶς δίκαια καὶ
ἑάδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκέσαι, 12.
ὥσπερ τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογού-
μενον, κἂν ἐξ ἴσα ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν
γὰρ

1. υπερ] υπο *Coisl.* Vtroque rectius περι. TAYLOR.

γὰρ ἐκ πολλῦ χρόνυ ἐπιβελεύοντες [2], αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνυ μεγίστυ. εἰκὸς ἓν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογυμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παρα-
18. χρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι ἔτω φανερῶς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπυς ἐάλωσαν, ἡνίκα ἐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' ἓν τοιαῦτα πολ-
21. λὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκύω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήπω τὲς τῶν κατηγόρων λόγες ἡγεῖσθαι πιστὲς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκύω γὰρ ἔγωγε (καὶ ὑμῶν δὲ τὲς πολλὲς οἶμαι εἰδέναι,) ὅτι [3] πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ
24. τῦτο ἔχοι [4] ἄν τις δεινότατον, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ

2. ἐπιβελεύοντες] *Andocides*, qui eodem prooemio vtitur *de Mysteriis*, habet επιβελευσαντες. Noster *de S. Oliua*, περὶ ὧν ἔτος επιβεβελευκως ἥκει. TAYLOR.

3. ὅτι] Ακύω sc. ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. Fando ergo illud *audiuit dici!* Rumor erat Calumniam esse in ciuitate rem longe teterrimam! Id non liquido adfirmare potuit, sed accepit a viris auctoritate grauissimis! Profecto non ea vna absurditas, neque ea leuicula, sed multae, quibus hoc comma onustum est, certissimam lacunam indicant. TAYLOR.

4. ἔχοι ἄν τις δεινότατον ὅταν πολλοὶ etc.] *Stephanus*, δεινότατον ειπειν, ὅταν etc. subtilius mendum subest. Lege: ἔχοι ἄν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio

αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν. ὡς γὰρ ἐπιτοπολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται. πεπαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς, αὐτῶν ἀκροᾶσθε, καὶ τὰς ἐλέγχες ἤδη θέλοντες * ἀποδέχεσθαι[5]. ἐνθυμεῖσθε δ' ἔν, ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης ἄκριτοι ἀπέθα- 27.
νον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις[6] ὡς ἠδίκεν. ἐδεῖς γὰρ οὐδ' εἶδεν[7] ἐκείνες μετὰ τὴν σύλληψιν. ἐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν·

enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissâ primâ literâ vocis ἰδεῖν, ex δεῖν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, *lubenter* et cum voluptate *admittitis:* vt Ioan. VIII, 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετε ποιεῖν, vltro, et *lubenter*, et cum voluptate et προθυμία *facitis:* cupitis facere: cupidi facitis. et VII, 17. ἐάν τις θελῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, maius aliquid intelligitur, quam *voluerit:* nempe, *cupiuerit.* et ita VI, 21. ἠθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· *lubenter eum acceperunt in nauigium.* MARKL.

Stephanus post δεινότατον addi vult εἰπεῖν. Taylor coniicit leg. esse τι in neutro, pro τις in masculino. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἡγοῖτο, quomodo Latini quoque *habere* pro *existimare* vsurpant.

5. ἀποδέχεσθαι] sic dedi de meo pro ἀποδέχεσθε vulgari.

6. ἐλεγχομένοις] Noui qui ἐλεγχόμενον praeferat. TAYLOR.

7. εἶδεν dedi pro vulgari ἴδεν. ne vidit quidem, nedum vt audiuerit causam suam dicentes. neque solummodo viuos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulturam necessariis tradita non sunt.

δωκαν· ἀλλ' ἔτω δεινὴ συμφορὰ [8] γεγένηται, ὥστε,
30. πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τότε [9] ἐξέρηνται· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· (ἐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι) πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Ἀριστοφάνους. ἐδένα γὰρ ἔτ' ἰδίᾳ, ἔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες, ἀ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τὰς νόμους [10] τὰς
33. ἡμετέρας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς ἦν, ὑπὸ τῷ πάππῳ [11] ἐκτραφῆναι, ἐν ἔτω δεινῷ [12] καθέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐξερημένοι μὲν κηδεστῶν [13], ἐξερημένοι δὲ τῆς προικὸς [14], παιδάρια [15] δὲ τρία ἠναγκασμένοι
36. τρέφειν, προσέτι συκοφαντέμεθα, καὶ κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον, κτησάμε-

8. δεινὴ συμφορὰ] videtur articulus interponendus esse.

9. τότε] scil. τῷ ἰδεῖν τινα αὐτὰς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα.

10. παρὰ τὰς νόμους] quae leges vetabant, quemquam indicta causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane euenerat.

11. πάππου] Nicophemo, si nempe solus Aristophanes plexus fuisset.

12. δεινῷ] Auus enim orborum vna cum patre eadem clade perierat.

13. κηδεστῶν] socer et gener, sororumque mariti κηδεσταὶ appellantur. hic sunt Nicophemus et Aristophanes, ille pater Aristophanis, hic maritus sororis actoris.

14. προικὸς] quadraginta minis, quas soror actoris, nubens Aristophani, in domum eius intulerat.

15. παιδάρια] liberos, quos soror mea ex Aristophane peperit.

γοι ἐκ τῆ δικαίᾳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ἀνάλωσεν, ἢ εἰς αὑτὸν καὶ τὰς οἰκείας. διπλάσια δὲ, ἢ νῦν ἐστιν ἡμῖν, ὡς ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις 39. παρεγενόμην. μὴ ἓν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τῆ εἰς αὑτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος, ὑμῖν δὲ [16] πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν [17]· ἀλλ', ὅσοι [18] καὶ τὰ πατρῷα καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν [19], εἰς τὰς αἰσχί-

16. ὑμῖν δὲ πολλὰ etc.] Praecedit εἰς αὑτὸν μικρὰ δαπανῶντος· nonne hoc poſtulat εἰς ὑμᾶς δὲ πολλὰ? ſed verius puto deeſſe Participium χορηγοῦντος, vel tale quoddam, in hac parte ſententiae. MARKLAND.

17. ἐνιαυτόν] λείπειν videtur Scaligero poſt ἐνιαυτὸν, mihi nidem non facienti. TAYLOR.

Vtique deeſt προσικότος, aut εἰσεννεχότος. niſi ſi ὑμῖν accipere velis pro εἰς ὑμᾶς. prout poteſt et ſolet accipi. tum nihil deerit. ego vero prius verius et potius habeo.

18. ἀλλ' ὅσοι] id eſt ἀλλὰ τούτων προκαταγινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —

19. μὴ δῶσιν] Tot et ſimilibus quoque fere elementis conſtat λαβωσιν, quam certiſſimam lectionem propino eruditis. Diſtinguit inter bona paterna et quae alicunde obuenerunt, vt Legislator apud *Aeſch. c. Timarch.* Εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν alicunde. Δρο. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; Χη. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρόση, ἄνθρακα ποθεν λαβοῦσα. Lucian. *Dial. Meretric.* p. 542. Memineris autem haec in *Aeſchinem Socraticum* dici, qui, vt conſtat ex fragmento *Lyſiae*, apud *Athen.* conſeruato, ſua omnia abligurierat bona: atque etiam qui has Ariſtophanis fortunas, de quarum condicione hic agitur,

42. αἰσχίσας ἡδονὰς εἰθισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχεσι περὶ τῆς Νικοφήμε οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίε, ἣ νῦν ἐσιν ἐν τῇ πόλει [20], καὶ τὸ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τέτων ὑπαρ-

publicari impetrauit. Hoc conſtat ex *Harpocratione.* Vid. Fragmenta. TAYLOR.

καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν,] Pro μὴ δῶσιν, quod nihil eſt, ſenſui optime conueniret λάβωσιν, *acceperint: qui ſolent turpiſſimis voluptatibus inſumere et paternas haereditates, et quicquid alicunde acceperint;* per legata ſcilicet et donationes. Demoſth. I. in Steph. ὅτε γάρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, ἔθ' εὗρες, ὅτε λαβων ποθεν ἄλλοθεν ἦλθες ὡς ἡμᾶς. Suſpicor tamen literas μηδωσιν eſſe vltimam partem vocis alterius, nempe κληρονομησωσιν. Aeſchines contra Timarch. p. 5. εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. quae verba ſunt pars Legis Solonis, vnde probabile fit, Lyſiam quoque haec duo, τὰ πατρῷα, et τὰ κληρονομέμενα coniunxiſſe, quemadmodum in Legum Formulis ea coniuncta reperiebat. Idem Aeſchines in eadem Oratione p. 22. κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων· id eſt, ab amicis legata, vel donata. MARKL.

In illis corruptis μὴ δῶσιν latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem veniſſe, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῶσι. Si quid vsquam, vnde vnde, quoquo modo acquirere potuerint.

20. ἐν τῇ πόλει] Malui abeſſe ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίε, ἣ νῦν ἐσι τῇ πόλει. *Pauxillulum nummorum, quod haec publicatio in aerarium retulit.* Infra Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένε ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μη εγενετο τη πολει πραθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. TAYLOR.

ὑπαρχόντων, ῥᾳδίως γνώσεσθε, ὅτι ἐκ ἀληθῆ ἐστι τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας ἀκροασαμένους[22] ἡμῶν διὰ τέλους, ὅ, τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίζητε[23] εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν, ὦ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, διδάξω ὑμᾶς· στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος, ἐδεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν[24] αἰτοῦντι τῷ υἱεῖ τῷ Νικοφή-

153. 1. 3. 6.

21. καὶ τοῦ ἀγῶνος etc.] Puto deesse ταῦτα: καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel, ἅλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. *praesertim cum haec causa aduersus Publicum instituta sit.* quod et *Vanderheidius*, in sua Versione secutus est. MARKLAND.

22. δέομαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων ἡμῶν etc.] Notat *Stephanus* in MS. esse ἀκροασαμένους: quam Lysiae esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusatiuos: quasi scriptum esset, δέομαι δ' ὑμῶν, ὑμας ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. ἐδέν δεινὸν δόξει αὐτοις εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατησαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι: id est, δεινὸν αὐτοῖς, αὐτους ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ὠφελεῖσθαι. MARKLAND.

Dedi ἀκροασαμένους pro vulgari ἀκροασαμένων.

23. νομίζητε] Si dedi de meo pro vulgari νομίζηται.

24. τὴν ἀδελφὴν] τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱεῖ, quod nemo dixerit, υἱει cum Scal. et Manuscripto *Cois'*. Orator *adu. Neaer.* Ομογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ· Καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ τῷ υἱει τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δε ἐμην. TAYLOR.

κοφήμε. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτὲς [25] ὑπ' ἐκείνε [26] τε πεπισευμένες, γεγονότας τε ἐπιεικεῖς, * τῇ τε πόλει ἔν γε τῷ τότε χρόνῳ [27] ἀρέσκοντας, ἐπείσθη δῶναι, ἐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὁσισῶν ἂν ἐκείνοις [28] ἠξίωσε κηδεσὴς γενέσθαι. ἐπεὶ, ὅτι γε ἀ χρημάτων ἕνεκα [29], ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῦ βίε παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην [30], τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν ἀδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι [31] δὲ Ξενοφῶντος [32] ἦν τὴν ἀδελφὴν] subaudi τὴν ἐμὴν. non patris mei sororem, sed meam.

25. αὐτὲς] Nicophemum et Aristophanem.

26. ἐκείνου] a Conone puta.

27. ἐπιεικεῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας] sic de meo dedi. vulgati sic dant. ἐπιεικεῖς τῇ πόλει, ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας. *commodos, et ciuitati tum quidem approbatos.* nam postmodum grauiter ab iis offensa fuit ciuitas, vt tam saeuas ab iis poenas sumeret.

28. ἐκείνοις] cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Aristophane filio, affinitatem contrahere.

29. οὐ χρημάτων ἕνεκα] subaudi τῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἠξίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεσὴς γίγνεσθαι.

30. ἄλλην] subaudi praeter eam, vnde natus ego sum.

31. ὅτι] Lege αυτη. Ita s. *c. Alcib.* Οτι pro οὗτος. TAYLOR.

Bene habet vulgata. idem est ac si dixisset ἔγημεν αὐτὴν, ἀδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δὲ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος.

32. Ξενοφῶντος] Xenophontes pluris recenset *Me-*

ἦν Θυγάτηρ τῦ Εὐριπίδε υἱέος, ὃς ε μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξιώσατε, ὡς ἐγὼ ἀκήω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς, θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκες πάνυ πλησίων, ε δέδωκεν, ὅτι ἐδόκεν κάκιον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλω τῷ Παιανιεῖ, ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγῦνται εἶναι, ἢ πλησιώτερον· τὴν δὲ 32 b., πένητι γεγενη-

nag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic eſt ille, quem memorat *Thucyd.* II. 70. 79. quem imperatorio munere praeclare defunctum eſſe exinde diſcimus. Τὸ ὃς ergo referendum eſt omnino non ad Euripidem perſonam viciniorem, ſed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuiſſe contendit *Barneſius*, cui tamen aegre adſentior. TAYLOR.

32 b. *τὴν δὲ κ. τ. λ.*] Deeſt nomen viri et apponenda eſt nota hiatus ſic, *τὴν δὲ * * πένητι γεγεννημένῳ.* Ex poſterioribus autem videtur debere poni ſic: *τὴν δὲ Αριſοφανει πένητι γεγεννημένῳ. Ariſtophani in paupertatem delapſo.* PALMER.

Peritus rerum aeſtimator facile videbit, mihi, dum in his notis *Palmerium* a tergo ſequor, aliud negotium imponi praeter id, quod, vbi *Lyſiam* recudendum ſumpſi, ſolum dari credidi. Iam ſi illi auſcultaueris, ita ſcripſiſſe exiſtimabitur *Lyſias*. Τὴν μὲν Φιλομήλῳ — *τὴν δὲ Αριſοφανει πένητι γεγεννημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δε Φαιδρῳ ὄντι Μυρρινουσίῳ, ἐπιδὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Αριſοφανει τὸ ἴσον.* Quo quid abſurdius excogitari poſſit? Quid igitur agendum eſt? Homo duas filias (nam duas ſolum domi habebat, vt liquet, *ταῖν Θυγατέροιν* enim dicetur modo) elocat vnam Philomelo, alteram Phaedro fratris filio, vt lege potuit. Dos erat XL Minae. Phaedro autem, vt videtur, emor-

γεγενημένῳ, ἐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ
18. ὄντι Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδὲς τετταράκοντα μνᾶς 33, καὶ Αριστοφάνει, τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις, ἐμοὶ 33 b. πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν, ἐλάττω συνεβάλευσεν· ὥστε εὖ εἰδέναι, ὅτι κηδεσαῖς χρησοίμην κοσμίοις καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν
21. Κριτοδήμε θυγατέρα τᾶ Αλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ελλησπόντῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, ταῖν τε θυγατέροιν

tuo, eius viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Ariſtophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, ἐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ οντι, Φαιδρῳ Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδὲς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Αριστοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum vnum non inferciui: literulam vnam non ſollicitaui. TAYLOR.

Verti ego, ac ſi exaratum ſic fuiſſet οὐ διὰ κακίαν δὲ, (ſcil. πένητι γεγενημένῳ) pauperi quidem facto, non tamen turpibus de cauſis. Iam addit cauſam, quare pater huic Phaedro ſuam filiam in matrimonium collocarit. ἀδελφιδῷ ὄντι, quoniam is e fratre ſuo nepos eſſet. Iam nomen et tribum indicat. Φαίδρῳ τῷ μυῤῥινουσίῳ.

33. μνᾶς, καὶ] videtur ἂς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio aduerbialiter pro ἐξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocauit, primum Phaedro, deinde, Ariſtophani, Nicophemi filio, ſiue quod prior maritus, Phaeder, viuis exceſſiſſet, ſiue quod neceſſe habuiſſet vxorem viuus a ſe dimittere, ob aliam diuitem ἐπίκληρον, quae ei ducenda obtigiſſet, ſiue quacunque alia de cauſa.

33 b. ἐμοὶ] malim κἀμοὶ.

ρoιν[34] πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς ἂν εἰκὸς περὶ τούτῳ πιστεύειν, 24.
ὡς ἐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις[35] κηδεστὴς ἐγένετο; ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα, ὅτι πολλοῖς[36] ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο, ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ, ῥᾴδιον γνῶναι. ἥ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἥ τε Φύσις ἔτι πλέον. ἐκείνῳ[37] μὲν γὰρ ἦν[38] 27.
τὰ ἑαυτῷ πράττειν. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ μόνον τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, ἀνήλωσεν[39] ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ, ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν, ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ, βουλόμενος Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ὤχετο ὑποσὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου[40], φίλου ὄντος καὶ 30.
ξένου,

34. ταῖν τε θυγατεροιν] copulam τε interpoſui, qua vulgatae carent.

35. τούτοις] Nicophemo et Ariſtophani.

36. πολλοῖς] Potius ἄλλοις. TAYLOR.

Mutandum ſi quid eſt, potius vtrumque copulemus, vt legatur πολλοῖς ἄλλοις μᾶλλον, omiſſo ἂν hic loci inutili. et neſcio, an ἄλλοις in ἂν lateat.

37. ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si deſit, quod quidem ſuſpicor, tu ita reſtituas ad normam Attice loquendi, ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἱκανον ἦν τὰ ἑαυτῷ πράττειν. TAYLOR.

ἐκείνῳ] patri meo puta.

38. γὰρ ἦν] interponendum videtur προσφιλὲς, aut ἥδιον, aut ἱκανὸν, aut πρᾶγου, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud.

39. ἀνήλωσεν] ſubaudi εἰς ταῦτα.

40. Εὐνόμου καὶ Λυσίου] F. Εὐνόμου τοῦ Λυσίου. Monui alibi. TAYLOR.

ξένῃ, τὸ πλῆθος [41] τὸ ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ τῶν
33. παραγενομένων [42]. ἦσαν δ' ἐλπίδες τῷ πλῷ, πεῖσαι Διονύσιον, κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρᾳ, πολέμιον δὲ Λακεδαιμονίοις. Φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων
ὑπαρχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τῶν πολεμίων, καὶ
36. ἔπεισαν Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις, ἃς τότε παρεσκευάσατο, Λακεδαιμονίοις· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον [43] ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἀδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων [44]· ὑμεῖς δὲ τριήρεις
39. αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἆλλα ἐψηφίσασθε. ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον [45] ἠπόρει· ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν. ἐγὼ γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς [46], ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμισθώσαντο, καὶ ὅπλα ἐπρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' ἓν
42. τῶν χρημάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπεισε [47] δεόμενος, καὶ ἐγγυώμενος, καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ ὁμοπάτριδι

41. τὸ πλῆθος] malim καὶ τὸ πλῆθος aut τό τε πλ.

42. παραγενομένων] scil. τῷ Λυσίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος εὖ ποιοῦντι. orator hic ipse sibi testatur.

43. ἦκον] e Cypro huc Athenas.

44. σπεύδων] subaudi ὑπὲρ αὐτῶν.

45. εἰς τὸν ἀπόστολον] ad comparandum milites classiarios et remiges.

46. εἰς τὰς ναῦς] subaudi a communi προσεδεήθησαν πολλῶν χρημάτων. videtur tamen potius deesse ἐπιβάτας post μόνον. non solum milites classiarios conducebant pacta mercede.

47. ἔπεισε] sc. παρέχειν.

τρίᾳ ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, εἰπὼν [48], κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ ἦ ἀνήγετο, εἰσελθὼν ὡς [49] τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἐκέ- 154.1
λευσε χρῆσαι ὅ, τι εἴη ἀργύριον. προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελταστᾶις. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ. ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Φιλότι- 3.
μον μὲν ὄντα, ἐπιτολῶν δὲ ἡκόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ πα-

48. εἰπὼν] Nescio, quo errore λαβων in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν est enim quodammodo vox *usuraria*, et de mutuum *sumente* proprie dicitur. Noster exigua intercapedine ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων κατεχρησατο. Et deinde, ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβων παρὰ τῦ πατρὸς τῦ ἐμῦ. Xenoph. *Memorab.* l. 2. πότερον ἄν τις μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὑρεῖν, ἢ δανειζομενος λαβειν. Demosth. *c. Aphob.* 1. Τὴν μὲν τοίνυν προῖκα τῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβων. Et postea, paucis interiectis, ταῦτα μὲν ἔτως ὑμῖν ἐπιδείκνυμι λαβοντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναντίον τύτων. Huc adludit *Dionys. Halicarn.* π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν εὐτελεσάτων — ὀνομάτων πέπλεκται πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργὸς — καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὥραν τῦ λέγειν εὖ ποιέμενος ἐξ ἑτοίμυ λαβων εχρησατο. TAYLOR.

τεσσαράκοντα μνᾶς εἰπων, κατεχρήσατο.] Opinor, λαβων. sic paulo post: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων, κατεχρήσατο. et infra, de hac re: ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβων παρὰ τῦ πατρὸς τῦ ἐμῦ. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα, *Stephani* MS. ὡς: recte. M.

Cum prius hac de re ad fratrem retulisset, eiusque consensum impetrasset.

49. ὡς] sic dedi pro vulgari εἰς. Conf. paulo post πλεῖν ὡς Εὐαγόραν.

πατρὸς, μηδὲν ἀπορήσειν[50] ἐκ Κύπρου, ἠρημένου δὲ πρεσβευτὴν, καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑ-
6. πολείπεσθαι ἂν τι τῶν ὄντων; ἀλλ' ἐχὶ ὧν ἦν δυνατὸς[51], πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ[52] τε, καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστιν ἀληθῆ, κάλει μοι Εὔνομον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ[53].

50. ἀπορήσειν] Sic vulg. Reſcribe *ευπορησειν*. Quas voces, cum ſimiliter fere in Manuſcriptis exarentur, miror ab imperitis exſcriptoribus non ſaepius confundi. Vid. *Canter. de ratione emendandi Graecos auctores.* TAYL.

μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου,] Potius μηδενὸς ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ, *nihil illi defuturum in Cypro*, id eſt, ἐπειδὰν εἰς Κύπρον ἀφίκοντο, vt infra loquitur. ſic mox, ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ. MARKL.

Reuocaui lectionem vetuſtam ἀπορήσειν, pro qua Taylor εὐπορήσειν ſuffecerat. verum ἐκ κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quae vocabula bene ſi habent, loco videntur non ſuo ſtare, ſed pone παρὰ τῷ πατρὸς collocanda eſſe. literae cum crebrae ad Ariſtophanem ab ipſius patre Nicophemo venirent, quibus certior fiebat, illuc, in Cyprum, ſi veniſſet, nihil ipſi defuturum eſſe. De μηδενὸς cum Marklando facio.

51. ἀλλ' ἐκ εἴην, κ. τ. λ.] Corrupte haec, ſed corruptius adhuc *Ald.* ἀλλ' ἐκ εἶον ἦν δυνατὸς. Vidit Scal. ἀλλ' ἐχ ων ην δυνατὸς κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλ' ἐκ εἴην δυνατὸς πάντα παρασχόντα etc.] Forte, ἀλλ' ἐκ ἂν εἴη δυνατὸν, vel ſi retineas δυνατὸς, ſcribendum παρασχὼν. MARKLAND.

Dedi partim de meo, partim ſecundum Scaligerum, partim ex Aldina reuocaui ἀλλ' ἐχὶ ὧν ἦν δυνατὸς.

52. ἐκείνῳ] Euagorae puta.

53. κάλει μοι Εὔνομον. μαρτυρες. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκήκοατε,] Satis abſurde, quomodo enim *Teſtes*, quum

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκήκοατε, ἃ μόνον ὅτι ἐχρήσαντο [54] ἐκείνῳ δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν. ἐκομίσθη γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους [55]. ῥᾴδιον μὲν ἦν ἐκ τῶν εἰρημένων γνῶναι, ὅτι, τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων, ἀδενὸς ἂν ἐφείσατο τῶν ἑαυτοῦ. ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον. Δῆμος γὰρ ὁ Πυριλαμπέος, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μοι προσελθεῖν [56] αὐτῷ, λέγων, ὅτι ἔλαβε σύμβολον [57] παρὰ βα- 9. 12.

vnus tantum Eunomus citetur? Lego: καλεῖ μοι Εὐνόμον καὶ Λυσίαν. μαρτυρες. τῶν etc. nimirum hi ſunt, quos ſupra coniunxit, ὑποσὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. *Lyſias* omittebatur, opinor, quia Scribis abſurdum videbatur aliquem iubere *ſeipſum* appellari: non reputantibus, hanc Orationem non ab *ipſo* Lyſia, ſed ab *Ariſtophane* quodam dictam fuiſſe. Huiuſmodi errorem, mirandum ſane in Viro tam erudito et diligenti, admiſit *Schottus* in Praefatiuncula ſua ad has Orationes. MARKLAND.

54. ἐχρήσαντο] imo vero ἔχρησαν τὸ duobus diuiſis vocabulis leg. iisque addendum voc. ἀργύριον. vt ſit ἔχρησαν τὸ ἀργύριον, ἐκείνῳ δεηθέντος. *Se*, teſtes, *mutuo dediſſe aes* (cuius nempe ſumma illis a teſtibus edita fuerat) *illo*, Ariſtophane puta, *rogante*.

55. ἐπὶ τῆς τριήρους] triremis illa deſignatur publica ciuitatis Athenienſis, quae Ariſtophanem, vt legatum reipublicae ad Euagoram, illuc peruexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas rediſſet, attulerat quoque aes ab Ariſtophane Athenis ab amicis mutuo ſumtum pro legatis e Cypro Athenas miſſis. et ſic creditores aes ſuum recuperauerant.

56. προσελθεῖν αὐτῷ] ſubaudi ἐμὲ. Ad Ariſtophanem redit αὐτῷ.

57. σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si haec vera ſit ſcri-

ρὰ βασιλέως τῆ μεγάλη φιάλης μὲν [58] χρυσῆς, ὡς

ptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illuſtrat locutionem Matthaei XXIV, 30. τὸ σημεῖον τῆ υἱῆ τῆ ἀνθρώπη, *ſignum filii hominis*, id eſt, *ſignum, quod eſt filius hominis:* Genitiuus pro Nominatiuo appoſitiuo. Sic XII, 29. τὸ σημεῖον Ιωνᾶ, *ſignum Ionae*, pro *ſignum Ionas*, vel, *quod eſt Ionas*. Actor. IV, 22. τό σημεῖον τῆτο τῆς ἰάσεως, id eſt, ἡ ἴασις. 2 Cor. I, 22. et V, 5. δὲς τὸν ἀῤῥαβῶνα τῆ πνεύματος· id eſt, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV, 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίη ἀκαθάρτη· hoc eſt ἔχων πνεῦμα δαιμόνιον ἀκάθαρτον. vox enim πνεῦμα per ſe ſaepe denotat *ſpiritum malum* Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, id eſt, περιτομὴν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, vt non male, ita nec recte iſto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI, 13. *quies*, vel *ſopor ille, qui eſt ſomnus.* eſt enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Iſta ſine Hoc obtingere aegroto potuit, quemadmodum *ſopor* ſine *ſomno.* non recte igitur puto *Vulgat.* vertere, *de dormitione ſomni.* hoc enim eſſet *de ſomno ſomni.* Ita Aeſchines contra Timarch. p. 26. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τὲς νόμες: *depoſitum, quod eſt Leges.* Sic et Thucydides III, 45. θανάτη ζημία πρόκειται, pro θάνατος: *poena, quae eſt mors.* MARKL.

58. μὲν aut delendum eſt, aut cum μιᾶς mutandum, aut, ſi mauis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης eſt φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Perſiae rex Graecorum iis, quibus vti vellet pro agentibus in rebus ſuis, dare ſolebat eiusmodi teſſeras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferrent, fidem inuenirent apud eos, quibuscum aliquid in cauſa regia agerent. Sed rex Perſiae tum ſocius erat Euagorae. Confer. Epiſtola 12. Aeſchinis.

Ἀριστοφάνην [59] λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἔχοι [60] ἀναλίσκειν εἰς τὰς τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, λύσασθαι, ἀποδὲς εἴ- 15. κοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων [61] εὐπορήσειν, διὰ τὸ σύμβολον, ἐν πάσῃ τῇ ἠπεί-

59. ὡς Ἀριστοφάνην] Nonnulla hic, quae omitti videntur, locum turbant. TAYLOR.

ὡς Ἀριστοφάνην λαβειν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβειν: non enim *accipere* Ariſtophanem, ſed *dare* hanc pecuniam, voluit Demus. Lego, βαλειν: *deponere*, tradere. *ponere* Horatius: *Quaerit Kalendis ponere. committere* Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἔδει οὖν σε βαλειν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· *oportuit ergo te* COMMITTERE *pecuniam meam numulariis:* pro *commiſiſſe.* Diog. Laertius, Socrate: τιθέντα γοῦν το βαλλομενον, κέρμα ἀθροίζειν· εἶτ' ἀναλώσαντα, πάλιν τιθέναι. Iſocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat: et opponit τῷ λαμβάνειν. Καὶ ὅτε, ἃ ἐκ ἔλαβεν, ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἃ μὴ συνεβαλεν, ἤλπιζε πράξασθαι; Viſitatiſſimum eſt καὶ βάλλειν. MARKL.

Poſt λαβεῖν deeſſe videtur δανείσαντα, vt Ariſtophanes illam pateram ſibi tantiſper ſeruaret (donec nempe reluereturvbi pro ea mutuo dediſſet Demo ſedecim minas. pro quibus XVI. minis ſe, Demum, illi, Ariſtophani, ſpondere refundendas XX. minas, vbi in Cyprum appuliſſet.

60. ὡς ἔχοι] id eſt ὅπως δύναιτο αὐτὰς. *quo poſſet* (Demus puta) *eas inſumere in munia trierarchalia.*

61. χρημάτων] malim καὶ praeponi. Se in copiis fore bonorum, cum aliorum, tum pecuniarum quoque. ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non ſunt ſola bona. propterea diſtinguit inter bona

ἠπείρῳ. Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκέων μὲν ταῦτα Δήμᾳ, δεομένῳ δέ μου [61] b. μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον [62],
18. τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι· ἐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανῆσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν· ἐπειδὴ ἥδιστ' ἀνθρώπων [63], ἄγειν τε εὐθὺς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον, καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἃ ἐδεόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξο-
21. μαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν ὁ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον, ἐδὲ χρυσίον, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων. χαλκώματα δὲ σύμμικτα [64] ὁ πολλὰ ἐκέκτητο. ἀλλὰ καὶ ὅδ' εἰσὶα τὸς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰ-
24. τησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν [65]. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, δο-

alius generis, et inter χρήματα, quo nomine praecipue praesens pecunia, sed et alia pretiosa, mundus, argentum factum, vestis, supellex, comprehenduntur.

61 b. δεομένῳ δέ μου] non damnabo quidem, suspicor tamen a Lysia scriptum esse δεομένου δι' ἐμοῦ. per me rogante.

62. μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον,] Interpres: *quod et pecuniam recepturus esset:* ad sensum bene. sed dubito an ἄξειν idem sit, quod κομίσεσθαι: saltem in scriptore prosaïco. MARKLAND.

ἄγειν χρυσίον habere, et secum, quoque eat, ducere vas aureum.

63. ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deesse videtur ἄν: nisi legas ἄξειν et χαρίσασθαι. MARKLAND.

64. σύμμικτα] nulla arte facta, nullo delectu conquisita, vulgaria, triuialia.

κεῖ ὀλίγα εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ [66] Ἀριστοφάνει πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, γῆ μὲν ἐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον μικρὸν 27. Ραμνοῦντι. ἐγένετο δὲ ναυμαχία [67] ἐπ' Εὐβέλε [67] b. ἄρχοντος. ἐν ἓν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης οὐσίας [68], χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,

65. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.] Post haec verba sequebatur *Indiculus* vel *Inuentarium* rerum Aristophanis, quae post mortem eius in domo inueniebantur. hoc perfecto pergit Orator, Ἴσως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφήμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικῆσαι, intellecto τῷ, κατὰ: idem quod ναυμαχίᾳ νικῆσαι, Aeschines κατὰ Κτησιφ. p. 85. ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίοις καὶ Πόλιν ἐνίκησαν. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem p. 79. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocratem. MARKLAND.

Post ὑμῖν vtique deest titulus, siue is est ἀνάγνωσις, siue καταλογος χαλκωμάτων, siue χαλκώματα, siue ἀπόφανσις ἐπίπλων.

66. πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] quatuor haec vocabula inducenda videntur.

67. ναυμαχία] lege cum articulo ἡ ναυμαχία.

67 b. Εὐβέλε] Alii appellant Εὐβελίδε. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. *Pausan. Attic.* c. 1. *Plutarch.* in *Lysandro*, aliosque. TAYLOR.

68. μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας] *Schottus* οὐσίας: optime. Deinde scribe, ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, non αὐτοῦ. MARKLAND.

Dedi οὐσίας pro vulgari αἰτίας.

ται, τραγῳδοῖς τε * δὶς χορηγῆσαι [69] ὑπὲρ αὐτῆ
30. τε καὶ τῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι· ἔτι δὲ πρὸς τέτοις οἴεσθαι [70] χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ'
33. ἐδὲ οἱ πάλαι πλέσιοι δοκῦντες εἶναι [71], ἄξιον λόγε ἔχοιεν ἐξενεγκεῖν. ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι τοιαῦτα, ἃ κτησαμένῳ [72] εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδονὴν ἂν παρέχοι.

69. δὶς χορηγῆσαι] ſic dedi de meo, duobus vocabulis, pro vno vulgari διαχορηγῆσαι. Bis Choregus fuit Ariſtophanes, ſemel pro ſe, iterum pro patre, vt e p. 155. 33. conſtat.

70. οἴεσθαι] ſubaudi τινα ὑμῶν, aut ὑμᾶς. aptus eſt hic infinitiuus ab illo ſuperiori χαλεπὸν. quamquam durum hoc mihi accidit, vt οἴεσθε in ſecunda perſona plur. malim. *exiſtimatis* oportere hunc Ariſtophanem. nam in χρῆναι ſubauditur τοῦτον.

71. ἀλλ' ἐδὲ οἱ πάλαι πλέσιοι δοκῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Poſt vocem εἶναι Aſteriſcum poni debere puto. manifeſtus enim eſt defectus in connexu. Quae ſequuntur ita lego et diſtinguo: ἐνίοτε γὰρ ἐκ ἔστιν, ἐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ etc. Vulgo deeſt ἅ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, *non potes emere*, non poſſunt emi *talia*, *quae* etc. Mox recte *Stephanus*, ἀλλὰ τόδε σκοπεῖτε· τῶν ἄλλων etc. MARKL.

Ad ἄξιον λόγου ſubauditur πλῆθος ἐπίπλων aut χαλκωμάτων.

72. κτησαμένῳ] Lege Ενίοτε γὰρ ἐκ ἔστιν, ἐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι, τοιαῦτα α κτησαμένῳ, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλὰ τόδε [73] σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν [74]· ἡμεῖς δὲ, ἤδη δεδημευμένων, καὶ ἐξεληλυθυίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, φύλακας κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ [75] οἰκίᾳ· ἵνα μήτε θυρώματα, μήτε ἀγγεῖα, μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπόλοιτο.

Addidi ἆ, quod vulgatis deeſt.

73. τόδε] ſic dedi pro vulgari τότε.

74. ἀπεσπάσθησαν] Ratiocinatur ſic, praefectis aerarii iniquitatem exprobrans. Aliorum, ait, proſcriptorum bona cum ſub haſta veneunt, non ſupellex tantum omnis, ſed ipſae adeo fores veneunt, quo domus ipſae corruptae minoris veneunt. et vel ſic tamen multo minus illinc redit ad aerarium, quam e bonis Ariſtophanis rediit, cuius domum cuſtodiendo cauimus, quominus corrumperetur. Et tamen pauxillum viſum fuit aerario id, quod e bonis Ariſtophanis rediit; quamquam aequo fert animo, ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad ſe minus redire.

75. ἐμῇ deleri vult Taylor. Sed fallitur. bene habet. hic enim eſt cardo totius cauſae, vtrius illa domus de iure ſit, actoris, an aerarii; in proſcriptis haberi debeat, necne. Suam eſſe ait actor, quod ſuper ea domo, quae Ariſtophani quinquaginta minis conſtitiſſet, ſibi plus quam tantundem debeatur. Debebat nempe Ariſtophanes actori 1. quadraginta minas, dotem vxoris. 2. ſeptem minas ab actoris patre Ariſtophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. foenus illarum ſeptem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Ariſtophanis vxori a marito pro hypotheca fuerat aſſignata, vel oppoſita; et frater mulieris viduae erat, vbi pater deeſſet, eius κύριος ſeu curator.

39. λοιτο. Ἔπιπλα δὲ ἀπεφάινοντο[76] πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα ἐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρότερον πρὸς τὰς συνδίκας[77] καὶ νῦν ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων· ὀφεί-
42. λεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἑπτὰ μνᾶς, ἃς ὤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν ἦν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τἀκείνων[78] ἔχειν; ὃ δὲ[79] πάντων δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παι-
155. 1. δία ἔχουσαν πολλά, καὶ ταῦτα τρέφειν, μηδ' αὐτὸς ἔχοντας μηδέν, ἐὰν ὑμεῖς τἀ ὄντ' ἀφέλησθε. φέρε πρὸς θεῶν ὀλυμπίων. ἔτω γὰρ σκοπεῖτε, ὦ
3. δικασταί· εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς Τιμοθέῳ τῷ Κόνωνος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφήν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων τέτ-

76. ἀπεφάινοντο] scil. οἱ ἄρχοντες, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, aerario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, actiuum in hac significatione vsitatius est, quam medium.

77. συνδίκας] subaudi τοῦ δήμου. *aduocatos populi*, aut τοῦ δημοσίου *aduocatos aerarii*, qui fisci causas agerent contra priuatos cum populo super bonis proscriptis litigantes.

78. τἀκείνων] Nicophemi puta et Aristophanis.

79. ὃ δὲ πάντων δεινότατον] subaudi ἐστίν. alias vsitatius est τὸ δὲ π. δ. subaudi ὅπως εἴπω, vel potius σκοπεῖτε πόσον ἐστίν. nam alias insequentes infinitiui ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes.

τέτταρα τάλαντα ἀργυρίε, * διὰ τοῦτ' ἂν [80] ἠξιοῦτε τὸς ἐκείνε καὶ τὸς προσήκοντας [81] ἀπολέσθαι, ὅτι 6. ἠδὲ πολλοσὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ * μὴν τόσοιν [82] πάντες ἐπίσασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιῆντα ὄ, τι ἐκεῖνος προσάττοι. τῶν ἓν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰ-

80. διὰ τέτε] sic vulg. Steph. Διὰ τετο (quae est etiam lectio Cod. *Coisl.*) ἠξιε τὸς παιδας ἐκείνου καὶ τὸς προσήκοντας ἀπολέσθαι; tu autem hoc pacto, haud paulo melius. Διὰ τοῦτο ἠξιετε τὸς ἐκείνε προσήκοντας ἀπολέσθαι; vt modo. Τέτε ἕνεκα ἠξιουτε τὸς ἀναγκαίες τὸς ἐκείνε τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR.

διὰ τέτε ἠξίεν τὸς ἐκείνε καὶ τὸς προσήκοντας ἀπολέσθαι] *Stephanus:* διὰ τοῦτο ἠξιε τὸς παῖδας ἐκείνε καὶ etc. vel, ἠξίε τὸς ἐκείνε προσήκοντας ἀπολέσθαι. Recte διὰ τοῦτο, *propterea:* quod infra est ἕνεκα τέτε. Pro ἠξίεν forte ἠξίε ἂν: vel, quod rectius puto, ἠξιῆτε, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τέτε ἕνεκα ἠξιῆτε τὸς ἀναγκαίους τὸς ἐκείνε etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἂν. Deinde, mihi videtur excidisse τὸς οἰκείες ante ἐκείνε: τὸς οἰκείους τὸς ἐκείνε, καὶ τὸς προσήκοντας etc. vt apud Isaeum. Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκειοι καὶ οἱ προσηκοντες οἱ τέτων etc. MARKLAND.

Dedi διὰ τοῦτ' ἂν ἠξιῆτε. vulgatam ἠξίεν si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι.

81. τὸς ἐκείνε καὶ τὸς προσήκοντας] facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente.

82. ἀλλὰ μὴν τόσοιν] sic dedi de meo, pro vulgari ἀλλὰ μὲν τοῦτον. Dualis τόσοιν redit ad Nicophemum et Cononem.

9. να εἰκὸς πολλοστὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι· ὥς᾽ εἰ * οἴονται[83] πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται ἐδὲν πώποτε διενεχθέντες. ὥς᾽ εἰ-
12. κὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ γνῶναι[84]. ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ᾽ αὐτοῖς ἔχειν. ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ, καὶ γυνή· Νικοφήμῳ δὲ, γυνὴ καὶ θυγάτηρ ἠγέντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ ὅμως[95] σφίσιν εἶναι, ἴσα
15. [ὥσπερ][86] καὶ τὰ ἐνθάδε. πρὸς δὲ τέτοις[87] ἐνθυμεῖσθε,

83. οἴονται] sic dedi de mea coniectura, quam postmodum confirmauit Vindobonensis codex, pro vulgari οἷόν τε. *Si aduersarii nostri existimant*, quaestores puta et Syndici aerarii.

84. ταὐτα γνῶναι. ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε etc.] Distinguo et lego: ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε etc. *adeo vt verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse;* nempe, *vt vterque eorum filio suo relinqueret hic* (Athenis) *quod satis esset, caetera vero apud se* Cypri *retineret:* scribendum enim παρ᾽ αὐτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro εἰ δημεύσητε. quae sequuntur, ἐλάττω ἐὰν etc. emendauit *Stephanus.* MARKLAND.

Dedi ἱκανὰ pro vulgari ἱκανοὶ, item ταὐτὰ pro ταῦτα.

85. ὅμως] nihilominus quamuis hic Athenis agerent. nisi si ὁμοίως legere malis. sed tum ἴσα sit delendum.

86. ἴσα ὥσπερ καὶ] mediam vocem, vt primae aequipollentem, vncis inclusi.

87. πρὸς δὲ τέτοις] ratiocinatur sic. sed fingamus, Cononem et Nicophemum non ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona, tam quae Athenis haberent, quam

μεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος [88], ἀλλὰ παρὰ τῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ διένεμεν, ἐκ ἐλάχιστα ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε. βέλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες χρήματα μᾶλλον, ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορῦντες. νῦν τοί- 18.
νυν εἰ * δημεύσαιτε [89] τὰ τῦ Τιμοθέυ, (ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει) ἐλάττω ἐὰν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ', ἢ [90] ἐκ τῶν Αριστοφάνυς γεγένηται· τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίυς τὸς ἐκείνυ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; 21.
ἀλλ' ἐκ εἰκὸς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος [91] καὶ αἱ διαθῆκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς

quae in insula, sua esse, sed bona distribuere inter liberos voluisse, adhuc se viuis.

88. μὴ κτησάμενος] de bonis a se partis videtur pater iure paulum maiore statuere pro arbitrio posse, quam de patrimonio, quod necessario debet, vt ipse acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen huius ipsius patrimonii partem non minimam ipse sibi sit reseruaturus, etiamsi superstes adhuc bona inter liberos distribuat.

89. δημεύσαιτε] sic dedi de meo, pro vulgari δημεύσετε.

90. ἐλάττω ἐὰν] „Haec turbata sunt et diuulsa. Lego, ἐὰν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λαβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Αριστοφάνυς." Palmer. Quemadmodum fere correxerat Steph. TAYLOR.

Dedi ad mentem virorum doctorum λάβοιτ' ἢ pro vulgari λάβοι τὴν — Pro ἐλάττω malim εἶτ' ἐλάττω. Perinde est, siue ἐὰν pro εἰ quasi iterato, siue pro ἂν accipias.

91. ὁ γαρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid

σαφῶς ἐδήλωσαν, ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾷ
24. καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα [92], καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς, πεντακισχιλίας στατῆρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμάς· τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ
27. κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τέτων δὲ κεφάλαιον γίγνεται [93] περὶ τετταράκοντα [94] τάλαντα. καὶ

probaturum sit istud Rationale γὰρ. Lego, ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc. positâ plenâ distinctione post vocem δικασαὶ. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND.

92. ἀναθήματα] conueniunt cum legatis, quae nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis consecrant. Legabat hanc aeris summam Conon aerario gemino, alteri Mineruae Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, vt sacra inde fierent, pontifices-que atque aeditui et pauperes inde alerentur.

93. κεφάλαιόν τι γίγνεται] sic ambulat in vulgatis libris. ego τι vt e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata si seruatur, sic erit interpungendum κεφάλαιον τὶ γίγνεται; vt sit interrogatio. *Summa quaenam exsistit?* respondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere.

94. τετταράκοντα] Mehercule si computum recte iniuero, eam summam totis xv talentis non adtin-

τα. καὶ ἐδενὶ [95] οἷόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ ὡς ἐ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν [96], εὖ φρονῶν ἤσθετο. καί μοι κάλει τούτων μάρ-

τυρας.

git. Aut igitur excidit aliquod legatum, aut numeralia non rite inſtituuntur. TAYLOR.

Reliqua modo enarrata capita conficiunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille ſtateras neceſſe eſt aequipollere 18 talentis. 20 minis. Atqui ſtater Daricus aequipollebat (id quod e Demoſthene conſtat) 28 drachmis Atticis. vnde ſumma confieret 140000 drachmarum, ſeu talentorum ferme 31. id quod eſt nimium. Statuamus igitur ſtateras hos Cyprios minores fuiſſe Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lyſiae aetate ſtateras minus valuiſſe, quam Demoſthenis.

95. ἐδενὶ] Sic dedi pro vulgari ἐδὲν.

96. αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νησῳ ὢν εὖ φρονῶν διεθετο. TAYLOR.

ἐν τῇ νόσῳ ὢν, εὖ φρονῶν ἤσθετο.] Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an vltimam *iſtam* et fatalem valetudinem deſignat Articulus? an, quod verius puto, ſcripſit τῇ νήσῳ? ſupra enim dixit, αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id eſt, ἐν τῇ νήσῳ. quin et rei Ratio, ſi propius ſpectes, poſtulat νήσῳ. Deinde, lego εὖ φρονῶν διέθετο, *ſana mente teſtamentum condidit.* Iſaeus de Haered. Cleon. p. 36. ἐκ ὀρθῶς βελευόμενος ταῦτα διεθετο, πῶς γὰρ ἂν ευ φρονων, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβελήθη, τὸς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκοτας; et Orat. de Haered. Nicoſtr. p. 47. 48. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, ἐκ ἐάν τις διαθηται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλ' ἐὰν ευ φρονων. Sequitur in Iſaeo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποιήσατο τὸς διαθήκας· ἔπειτα, εἰ μη παρανοων διεθετο.

30. τυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Αλλὰ μὴν ὅσις ἔν [97], ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφότερα [98] δῆλα γενέσθαι, πολλοσὸν μέρος τὰ Νικοφήμε τῶν Κόνωνος χρημάτων ὠφήθησαν εἶναι [98 b]. Αριστοφάνης τοίνυν γῆν μὲν καὶ

et de Haered. Philoct. p. 57. Οὗτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτῶ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄῤῥενες· ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι' ἄλλό τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρεγνωσμένων διαθηται. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephanum. Haec confirmant et illustrant hanc emendationem. MARKLAND.

Vulgata videtur bene habere, aut saltim defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud equidem, quam ὧν cum πάνυ mutem. ad hunc modum, ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, admodum sibi mente constans, ἤσθετο, valebat sensibus omnibus, bene conscius erat eorum, quae circa se gererentur.

97. Αλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Αλλὰ μὴν οσισον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα δῆλα (vti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοσὸν μέρος τὰ Νικοφήμε τῶν Κόνωνος χρημάτων ωφηθη αν εἶναι. Steph. TAYLOR.

Αλλὰ μὴν ὅσις ἔν, etc.] Mallem hoc loco, ἀλλ' ὑμῶν ὁσισῖν: vt supra, ἄλλως τε καὶ υμων οσισον ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι. Caetera emendauit *Stephanus*, δῆλα pro δήλω, et ὠφήθη ἂν pro ὠφήθησαν. MARKL.

98. ἀμφότερα] Nicophemi puta atque Cononis bona. pro δήλω vulgati δῆλα. Laborat orator hic loci docere, saepe fieri, vt homines in aestimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suae opinionis fuerint praefecti aerarii.

98 b. ὠφήθησαν εἶναι] tametsi praecessit ὅσις ἔν,

καὶ οὐσίαν [99] ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων, καὶ ἐχορήγησε [100] δὲ ὑπὲρ αὐτῦ καὶ τῦ πατρὸς πεν- 33. τακισ-

tamen bene videtur ei pluralis ὠήθησαν subiungi, pro ὠήθη, quia ὅσις ἕν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse ἁπλᾶ μὴν πάντες ὅσις ἕν. sic enim solet. et tum bene quadrat ὠήθησαν cum πάντες. Sed. v. lib. variant.

99. ὐσίαν] sic vulg. Nemo vnquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. *Fundos*, inquis tu, *et* ὐσιαν *mercatus est quinque circiter talentis.* Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant ὐσία. *Vniuersas* enim facultates eo nomine concluserunt Attici iuris periti; et Latifundia quidem, Aedes ceteraque huiusce modi erant οὐσία φανερά. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, *Argentum* ὐσία ἀφανής. Haec probatione non indigent, quoniam sunt luce ipsa clariora. Scripsit vtique noster, γῆν μὲν καὶ οικιαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis Iɔɔ, in Trierarchia ἀνήλωσε minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in classe Cypria adornanda drachmas $\overline{\text{XXX}}$ agrum ad haec atque *aedis* mercatus est V talentis et quod excurrit. *Aedium* autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quae superius leguntur, huic loco germana. Χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τραγῳδοῖς τε διαχορηγησαι ὑπὲρ αὐτῦ τε καὶ τῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχησαι, εἰσφορὰς τε πολλὰς εισενηνοχεναι, οικιαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γης τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicunque sanam mentem habebit. MARKLAND.

100. καὶ ἐχορήγησε δὲ — πενταχισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ post praemissum καὶ. cre-

τακισχιλίας δραχμάς· τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκταν δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων [1] ἓξ ἔλαττον μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ἑκατὸν μνᾶς, εἰς δὲ τὸν ἀπό-
36. ξολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ Κύπριοι ἦλθον, καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς [2], καὶ τῶν πελταξῶν τὴν

μίσθω-

berrime ſic vſurpant. Verum quaenam iſtaec dictio eſt ἐχορήγησε δραχμάς. noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in vnum κατεχορήγησε eſſe contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον eſt aes in choregatum inſumere.

1. ὑπὲρ ἀμφοτέρων] ſe et patre, Nicophemo.

2. μνᾶς] Sic vulgo. Id demum eſt vero ſimillimum: Ariſtophanem, hominem priuati laris neque in re admodum lauta poſitum, vltro de proprio impendiſſe Drachmas 30,000 ſiue Talenta v: Ciuitatem vero, ad quam eius ſocietatis fructus erat redundaturus, *decem minas*. O frugi rempublicam, cui potentiſſimae ciuitatis συμμαχία tam vili precio redempta eſt! Phu! *decem minas?* Atqui iam a teneris vnguiculis didici *Agrum* Atticum non eſſe ob pauciores *pignori oppoſitum*. Ter. *Phorm.* IV. 3. 56. non *Aediculam*. Id. *ibid.* IV. 3. 58. tantidem denique conſtitiſſe *ſupellectilem et ſumptum ad nuptias* ſuburbanas. Id. *ibid.* IV. 3. 61. *Pro Pſaltria* ergo *viginti minae* reuera *periere*. Id. *Adelph.* IV. 7. 24. *Male* denique *conciliatus*, *vietus*, *vetus*, *veternoſus ſenex ille Eunuchus*, *colore muſtellino*, pro quo miſellulus Phaedria *dinumerauit*, aut *dilapidauit* potius, *viginti*. Id. Pro mercede *centum minarum* Rhetoricam docuit Gorgias: Iſocrates *mille*. Vaenibat XII Equus, *Ariſtoph. Nub.* 21.

μίσθωσιν, καὶ τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν, παρέσχε τρισμυρίας δραχμάς. καὶ τέτων κεφάλαιον πάντων γίγνεται,

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δωδεκα μνας Πασίᾳ.
Τῶ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
Οτ' επριαμην τον κοππατιαν.

et *ibid.* 1226.

Των δωδεκα μνων, ἃς ἔλαβες, ωνεμενος
Τὸν ψαρὸν ιππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit Alcibiades. *Plutarch. in vita.* *Centenas* in coenam quotidie impendit Alexander Macedo. *Athen.* l. 4. *Ducentis* sepultus est Timoleo. *Plutarch.* in vita. Non igitur de numis hic agitur: neque enim argentum ad hanc rem contulere Athenienses, sed *classem*, vt disertissime probare possum ex hac ipsa oratione: Υμεῖς δὲ τριηρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Αργυριε δὲ εἰς τὸν ἀπόστολον ηπόρει. Lege itaque καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναυς. Percommode quidem accidit, quod *Xenopho* eius rei memoriam conseruauit, et emendationi nostrae robur et aeternitatem dedit: nam de hac societate inter Athenienses et Cyprios eum loqui existimo *Hellenic.* 4. vbi ait, Ο δὲ Τελευτίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Εφιάλτε πλέοντι μετα δεκα τριηρων Αθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ξυμμαχίαν τῦ Εὐαγόρε — οἱ γὰρ Αθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ ξυμμαχίαν ἔπεμπον Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα. At priusquam manum de tabula, de *Scaligero* nonnihil, qui negat haec conficere summam μικρᾶ λείποντος, talentorum xv. magnus enim ille Magister ad haec postrema verba obelum suum, ψευδος sc. adleuit. Nescio, quo pacto computat, quidni et nos, infimi licet subsellii, computemus quoque? Age.

γνεται, μικρῷ λείποντος, πεντεκαίδεκα τάλαντα.
39. ὥσε ἐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε [3]. * ἐπεὶ [4] τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμολογεμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτῷ ἐκείνῳ, πολλαπλασίων δοκέντων * εἶναι [5], πλέον

Ss 3

			Tal.	Min.
Fundus et Aedes	—		5	00
Χορηγήσας 5000 Drach.		—	0	50
Τριηραρχ. 80 Min.		—	1	20
Εν εἰσφοραῖς	—		0	40
Sic. Exped. 100 Min.		—	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.			5	00
			14	30

TAYLOR.

ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα μνας] Satis ridiculum donum *decem minae* Legatis auxilium petentibus. Lege, τὰς δέκα ναυς: scil. *triremes*, quarum supra meminit, ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Haec vero Parentheſi includenda ſunt, (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς) vt recte *Vanderheidius*. MARKLAND.

3. ὥσε ἐκ ἂν εἰκότως] Legerem lubens: Ὥσε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, ει τῶν Κόνωνος τῶν ὁμολογεμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτῷ ἐκείνῳ, πολλαπλασίων δοκεντων, πλεον ἢ τριτον μέρος φαίνεται τὰ Αριστοφάνες. Adiuuat Cod. *Coisl.* qui iſtud ει non agnoſcit in poſteriore loco, quod tamen in aliquo loco erat neceſſarium. TAYLOR.

4. ἐπεὶ] *quandoquidem*. ſic dedi de meo, pro vulgari ἐπὶ.

5. εἶναι] ſic dedi pro vulgari ει. quod a Coisl. et Vindob. abeſt.

πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ [6] Ἀριστοφάνους. καὶ ἐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, ἔσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγα- 42.
τρός· ἐγὼ μὲν ἐκ ἀξιῶ [7], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένες ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τῶ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι ἐ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, πολλῶν ἐψεύσθη- 156. 1
τε τῆς ἐσίας· οἳ ζῶντες [8] μὲν πλουτεῖν ἐδόκει, ἀποθανόντες δὲ [9], πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνησαν [10]. αὐτίκα [11] Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη, πάντες

6. φαίνεται τὰ] interponendum videtur ὄντα.

7. ἐγὼ μὲν ἐκ ἀξιῶ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως.] Forte, ἐγὼ μὲν ἔν ἀξιῶ ἡμᾶς ἐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ὑμᾶς δ' ἐκ ἀξιῶ τὸν αὐτὴν τάττω γνώμην ἔχειν: et quae ibi notaui. quibus adde quae attulit Doctiss. *Pearsonus* ad Symbol. Apostol. p. m. 53. MARKLAND.

8. οἳ ζῶντες] sic dedi ad mentem Taylori. pro articulo vulgati dant καὶ.

9. ἀποθανόντες δὲ,] Obserua τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim suo deficitur hic Nominatiuus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δὲ, absolute, *postquam vero mortui fuerint.* sic paulo post, Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, — τέτε τοίνυν τίμημα ἀδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Notum istud Actor. VII, 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — ἐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

10. ἐφάνησαν] sic dedi de meo, pro vulgato ἐφάνη. terminatio σαν solet per siglam supra versum positam exprimi, quam siglam praeteruideri perquam facile factu est. Post haec scripta, vidi meam coniecturam a Vindobonensi confirmari.

τες ᾤοντο εἶναι πλείω ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκήκω. * ἐνεμάσθην δὲ τὼ υἱέε [12] ἑδὲ δέκα τά-

Ss 4 λαντα

11. αὐτίκα, Ισχομάχῳ etc.] Sic distinguendum: αὐτίκα est *exempli gratia*, non *imprimis*, vt male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἵππευεν, οὐ μόνον etc. vbi iterum male, *simul atque equitare coepit*. Dion. Halicarnasseus περὶ Συνθέσ. Ονομ. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcerrimo: Κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα, μένοντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς, ὡς ἀεὶ καινὰ μένει. Εν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν ἐχ ἅπαντα ἔξεσι μεταβάλλειν, ἢ ἐχ ἅπασιν, ἀδ' ἐφ' ὅσον βέλονται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτρον ἐκ ἔξεσι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege et distingue: ποικιλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς ἀεὶ καινὰ μένειεν. Τοῖς μὲν ἓν — ἀδ' ἐφ' ὅσον βέλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιοῖς etc. *exempli causa, carmina et versus Lyricos scribentibus* etc. Pro ὡς ἀεὶ legi quoque posset ὡσεί. ista, ἢ ἐχ ἅπασιν, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more vtitur Dionysius p. 192. 224. 240. eiusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὸν Δημοσθ. δεινότ. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, Προπεμφθέντες κοινῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit haec vox, eodem significatu: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

12. ἐνεμάσθην τὼ υἱέε] sic, in duali, tam verbi, quam substantiui et articuli, dedi de meo (nam υἱεὺς in duali contractionem haud patitur) pro vulgari ἐνεμάσθη (in singulari) τῷ υἱεῖ. duo filii patrimonium inter se partiebantur.

λαντα ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλῆ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων [13], ἀποθανόντος δ' ἡ οὐσία ἐφάνη περὶ ἔνδεκα τά- 6. λαντα. ὁ τοίνυν Νικίᾳ οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι ἐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν [14].

Νική-

13. πλέον ἢ π. ταλάντων] aut ἢ est delendum, aut τάλαντα leg.

14. ἔνδον ἦν·] Constructio vult εἶναι. scil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ενδον vero est, quod vulgo dicimus *in specie*, pecunia parata, vt apud nos ἀργὸν iacens. opponitur ei, quae est ἔξω, et ἐνεργὸν, foenore, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra: ἦσαν δ' ἡμῖν ενδον ἑπτὰ μναῖ. Demosthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργυρίου δ' ενδον ὀγδοήκοντα μνᾶς, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione. passim inuenies. Quae sequuntur ita distinguo: Νικήρατος δ', ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. *Niceratus vero, quando moriebatur, affirmauit se nihil argenti vel auri relinquere. praedia vero, quae filio reliquit* etc. ita verte οὐσίαν, *praedia, res soli, res immobiles;* quae opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciae filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. vnde pro καταλιπεῖν coniicio legendum esse καταλαβεῖν, *inuenisse:* et verba ista, *praedia vero quae filio reliquit*, intelligenda esse de praediis, quae Nicias Niceratо reliquit. De Niciae diuitiis vide Xenoph. p. 925. et Thucyd. VII. ad finem. Quae vero praecedunt, ἐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum, ἢ nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. segm. 13. ἐκ ἐλάσσονος (l. ἔλασσον) ἦν ἢ

Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν· ἀλλὰ τὴν οὐ-
9. σίαν [15], ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, ὃ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ [16] τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκε, ὃς [17], ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, πλεῖσα τῶν Ελλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, (καὶ, ὥς

φησι πεντακοσίων ταλάντων· vbi Scholiastes notat, τὸ ἢ, περιττὸν. MARKLAND.

Haud equidem contemnam ἦν. pleraque *erant*, non in re, verum tamen in opinione hominum famaque vulgari. ἦν pro ἐδόκει εἶναι.

15. ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, ὃ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων.] Antiptosis: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo est, ἀλλ' ἡ οὐσια, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῳ υἱεῖ, etc. et notabilis est locutio, quia egregie illustrat parem S. Pauli 1 Cor. X, 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; id est, ὁ αρτος, ὃν τὸν ἄρτον κλῶμεν, οὐχὶ etc. *panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Christi?* ita enim intelligendum puto ἐστιν. scil. *denotat, significat:* vt Matt. XIII, 38. ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστιν ὁ κόσμος, *significat mundum.* et ita in isto, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, *hoc denotat corpus meum:* et alibi passim, tam in Veteri quam Nouo Foedere. Haec vero Compositio, την οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, τον ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, rariorem puto. vsitatior ista, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. MARKL.

16. ἀξιά ἐστιν ἢ] Potest Marklandi ratio probari. Quod si tamen durior videatur, en aliam dabo haud paulo molliorem, vt scil. legatur ἀξίαν ἴσε ἢ *nostis non pluris aestimatam* (vel *deprehensam,*) *quam* —

17. Καλλίας ὁ Ἱππονίκε, ὃς, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει

φησι [18], *διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτῷ ὁ πάππος τότε*) *τότε ταυῦν* [19] *τίμημ' ἐδὲ δυοῖν τα-* 12.

λάντοιν

ὁ πατὴρ, πλεῖσα] sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod *ὅς* a sede sua vera aberrauit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone *πατὴρ*. Articulus ille *ὅς* redit ad Calliam, ad quem etiam *αὐτῷ* redit, in illis *αὐτῷ ὁ πάππος*.

18. *ὥς φησι*] Melius *ὥς φασι*. Atque ita fum interpretatus. TAYLOR.

καὶ ὥς φησι διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτῷ ὁ πάππος, τότε τότε τοίνυν etc.] Primo legendum *ὥς φασι, ut aiunt*. Deinde, *ἐτιμήσατο, aestimauit:* deest *id*, *quod* aestimauit, scil. *τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ὄντα*: quod vltimum forte latet in voce *τότε*: male enim Interpres Passiue accepit *ἐτιμήσατο*, et vertit *censebatur*, quasi esset *ἐτιμήθη*. Sic Orat. III. *την γὰρ ουσιαν τὴν ἑαυτῆ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ετιμησατο*. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: *Καλλίας τοίνυν ὁ Ιππονίκε, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, (ὃς πλεῖσα τ. Ε. ἐ. κεκτῆσθαι, καὶ, ὥς φησι, δ. τ. ἐ. ἀ. ὁ π. τότε) τότε τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐσί*. De *τῷ ἀνακολέθῳ* supra memini. MARKLAND.

Ego vulgatam *φησὶ* tuebor, subaudiens *αὐτὸς*, *ut ipse*, Callias puta, *ait*. supererat enim Callias tum adhuc in viuis. quamquam vtique *αὐτὸς* additum mallem. Verba haec *καὶ, ὥς φησι* vsque ad *τότε* parentheseos signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum. *ὁ πάππος, τότε τότε τοίνυν* —

19. *ταυῦν*] sic de meo dedi pro vulgari *τοίνυν*. manifesto enim inter se opponuntur *τότε* et *ταυῦν*. Curauerat censum bonorum suorum a censoribus in tabu-

λάντοιν ἐσί,[20]. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσε[21], ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα, καὶ προσεδοκᾶτο πάνυ πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, ἐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα. ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ, παρ' οἷς κατέλιπεν[22], ὁμολογεμένως πένητες εἰσί. φαινόμεθα καὶ

las publicas referri (id enim eſt ἐτιμήσατο) τότε hunc temporis, cum ſcil. id fiebat.

20. ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐσί] Suſpectum mihi tunc locum reddit ſummae exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae ſororem vxorem habuit, poſt mortem Hipponici exegiſſe et abſtuliſſe a Callia *decem* talenta, quaſi ab Hipponico ſibi promiſſa, ſi *marem* ex filia eius procreauerit. Scio quidem Calliam poſtea ad pauperiem redactum fuiſſe; ſed non ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. maiorem igitur ſummam puto latere ſub iſto δυοῖν. De hac Familia vide erudite diſſerentem *Perizonium* ad Aelian. V. H. XIV, 16, et IV, 16. 23. *Callias Hipponici* Fil. cuius meminit Demoſthenes in Orat. περὶ Παραπρεσβ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum impoſuerunt Athenienſes, *auus* erat huius Calliae, de quo nunc agitur. MARKLAND.

21. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσε ὅτι διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα,] Id eſt, πάντες δὲ ἴσε, ὅτι Κλεοφῶν διεχείρισε. Sic 1 Cor. XVI, 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Αχαΐας, i. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστιν etc. MARKLAND.

22. παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum ſit iſtud παρ', legere vtique ſuaderem, παρ' οἷς κατελυσεν. Aliter, ſcripſiſſe videtur noſter, οἷς παντα κατέλιπεν. TAYLOR.

καὶ τῶν ἀρχαιοπλέτων πολὺ ἐψευσμένοι, καὶ τῶν νεωσὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥᾳδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ τε- 18.
θνεώτων λέγουσιν, ἃ πάνυ θαυμάζω (ἃ γὰρ ὑπό γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἄν·) ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος ἔχοι τάλαντα τετταρά- 21.
κοντα πλείω [25], ὅσα αὐτὸς ὡμολόγει, παρὰ τῶν ναυκλή-

Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictae aut nullae vſquam erant, aut, ſi quae erant tamen, erant certe apud eius neceſſarios et affines. Hi ſi nullas habebant ab eo ſibi relictas, nemo alius habebat, ſed nullas reliquerat Cleopho.

23. φαινόμεθα] poſt hoc voc. deeſt particula quaedam e genere concludentium, τοίνυν, vel ἔν, vel δή.

24. περὶ τεθνεῶτος] Scribe, τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. MARKLAND.

Praetuli pluralem ſingulari, qui eſt in vulgatis.

25. πλείω ὅσα] Lege, πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Forte, παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *foenore nautico* occupata. quod nos diceremus, *in manibus* nauclerorum etc. ſic ναυτικὰ ἑβδομήκοντα μνᾶς παρὰ Ξάθῳ, Demoſth. in Aphob. I. MARKLAND.

Etiam Taylor interpoſitum ibat ἢ. Non equidem refragabor, verum eo non perſanatus eſt locus. Non enim ſolummodo ſumma ementita, ſed etiam vera debebat edi. Nouimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuiſſe, a nauicularіis et mercatoribus ipſi data, in eoque famam modum veri exceſſiſſe, et plus

ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων [26]· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν, ἐκείνου ἀπογραφέντος [27], καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο, ἐδεῖς ἐξήλεγξε· δεκα-
24. μένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκεῖνος λογίσασθαι. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, οἷον ἂν ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων * ἁπάντων [28] ἀκηκοότων, ὅτι τετταρα-

dixisse, quam ipse Diotimus fateretur se tulisse. verum non nouimus *quanto* plus. Hoc etiam debebat edi. num ergo sic leg. est τετταράκοντα, *quadraginta talenta*, τριάκοντα πλείω *triginta talentis plura*, ὅσων (in genitiuo plurali, aut, si mauis, ἢ ὅσα) *quam quot talenta ipse Diotimus se fateretur tulisse*. Vera si haec est lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus praeterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit.

26. παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων] bene quidem habent hi genitiui. verum deest εἰληφέναι.

27. ἀπογραφέντος] ἐπιγραφέντος legit doctiss. *Vales.* ad *Harpocr.* p. 279. quod nollem tanto viro, Iurisque Attici adeo perito, excidisse vnquam. TAYLOR.

28. ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum post Διότιμος credo nonnulla subesse. TAYLOR.

εἰ Ἀθηναίων ἀπόντων ἀκηκοότων etc.] Legendum ἀπόντος, absolute, *illo absente*, donec Diotimus peregre erat. Male *Schottus* omittendam hanc vocem putauit, vtpote natam ex sequenti. Ita Lucae XXIV, 47. ἀρξαμένων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· sic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμενον, quod nullam habet Constructionem. ἀρξαμένων, absolute, scil. τῶν κηρύκων: quae vox includitur in praecedenti κηρυχθῆναι, prout fieri solet: *postquam inceperint* praedicatores *ab Hierusalem*. Mox, εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πλὴν καταπλεῦσαι etc. Recte *Stephanus* πρὶν pro πλὴν: et forte delendum εἰ. Paulo post pro ἀδίκως τε scribe γε. MARKL.

τετταράκοντα τάλαντα ἔχοι Διότιμος, εἶτα εἴ ἔπαθέ τι πρὶν καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτῷ ἐν κινδύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ, εἰ ἔδει αὐτὸς πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ 27.
* εἰδότας[29] μηδὲν τῶν πεπραγμένων. αἴτιοι ἔν εἰσι καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι, καὶ νὴ Δία ἀδίκως γέ[30] τινας ῥᾳδίως[31] ἀπολέσθαι, οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπες ἐπιθυμοῦντες[32]. ἔπειτ' οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι Αλκιβιά- 30.
δης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἑστρατήγει ἐπικρατῶν, καὶ νενικηκὼς Λακεδαιμονίες, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίου αἱ πόλεις διδόναι, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν· ὥστ' ὤοντο εἶναι τινὲς αὐτῷ πλέον, ἢ ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν, ὅτι ἐκ ἀλη- 33.
θὲς τοῦτο ἦν. ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε[33] τοῖς παισὶν

Dedi de meo ἁπάντων. In concione enim ista iactata fuerant, vbi omnes, h. e. plerique ciues aderant.

29. εἰδότας] sic dedi de meo, in accusatiuo, pro vulgari εἰδότες in nominat.

30. καὶ νὴ Δία ἀδίκως γε] sic de meo dedi pro vulgari καὶ ἰδίᾳ ἀδίκως τε.

31. ῥᾳδίως] malim ἕτω ῥᾳδίως.

32. ἐπιθυμοῦντες] referri possit ad συκοφαντεῖν, vt τολμῶντες refertur ad ψεύδεσθαι. verum minus haec ratio placet. praestat, ni fallor, vtrumque infinitiuum cum vno τολμῶντες copulare, alterum autem participium, ἐπιθυμοῦντες, accipere pro seorsim posito et per se stante causamque rei reddente, quasi si dixisset δι' ἐπιθυμίαν, aut διότι ἐπιθυμοῦσι. *prae cupiditate*, quia cupidiores sunt.

33. ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε etc.] Ita queritur

παισὶν, ἢ αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν. ὅτι μὲν ἓν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι. φασὶ δὲ καὶ τοὺς
36. ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ ἓν δοκοῦμεν εἰκότα λέγειν, καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς ἡμεῖς, τῆς μὲν διαβολῆς ὅτῳ μεγάλης ὄσης, ἀεὶ προσεδοκῶμεν κρα-
39. τήσειν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς [34]· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, ἀλλ' ἐλπὶς ἐδεμία σωτηρίας ἐδόκει [35] ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βέλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον, ἢ ἀδίκως * ἀπολέσαι [36]. καὶ πιστεύετε τοῖς
42. ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχωσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους. περὶ μὲν ἓν αὐτῆς τῆς γραφῆς [37], καὶ ᾧ τρόπῳ

Alcibiades iunior apud Isocratem Orat. *de Bigis*: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις, περὶ ζημίας, (sc. ὁ κίνδυνός ἐστιν) τοῖς δ' ἀπόροις, ὥσπερ ἐγω, διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.

34. Post ἀληθοῦς videtur ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deesse.

35. ἐδόκει] nullus dubito δοκεῖ in praesenti esse leg. de προσεδοκῶμεν adhuc dubito, vtrum προσδοκῶμεν praesens praestet.

36. ἀπολέσαι] sic dedi de meo, pro vulgari ἀπολέσθαι.

37. γραφῆς potest hic accipi siue pro ἀπογραφῆς, quo sensu aliquoties in superioribus Lysias hoc vocabulum γραφὴ vsurpauit. Et profecto actor domum

τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο [38], καὶ ὅτι ἐκ ἐξήκεσε τὰ ἐκείνε [38] b. εἰς τὸν ἔκπλεν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο [39], ἀκηκόατε, καὶ μεμαρτύ- 157. 1
ρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἐμαυτῦ βραχέα βέλομαι ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη τριάκοντα, * οὔτε [40] τῷ πατρὶ ἐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, ἔτε τῶν πολιτῶν ἐδείς μοι ἐνεκάλεσεν· ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς 3.
ἀγορᾶς, ἐδὲ πρὸς δικαςηρίῳ, ἐδὲ πρὸς βελευτηρίῳ, ὤφθην ἐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι. περὶ μὲν ἓν ἐμαυτῦ τοσαῦτα λέγω. περὶ δὲ τῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὥσπερ ἀδικῦντος [41] αἱ κατηγορίαι

Ariſtophanis pro ſua ἀπεγράψατο curauerat a cenſoribus et quaeſtoribus in tabulas referri, vt pro ſororis dote ſibi oppigneratam; ſiue in ſignificatu illo vulgari, quo actiones omnes publicas cum populo complectitur, ſiue illae ſunt pro populo, vt ſunt cauſae maieſtatis, ſiue etiam aduerſus populum, vt hic loci actor cum populo queritur ex titulo ἀδικίε, ſeu iniuriae ſibi a populo oblatae.

38. ἐγένοντο ad vtrumque, Nicophemum et Ariſtophanem, redit, ἐκείνε ad hunc ſolum.

38 b. ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκεῖνον *Ald.* animum aduertente Scal. Sed vnice vera eſt lectio Cod. *Coisl.* εκεινου, Ariſtophanis ſc. vt vidimus in ſuperioribus. TAYLOR.

39. προσεδανείσατο] Lege, προσεδανείσαντο, *inſuper foenerati ſunt.* MARKLAND.

Errauit vir doctus. bene habet vulgata. Solus Ariſtophanes deſignatur.

40. οὔτε] ſic dedi de meo, pro vulgari οὐδὲ.

41. ὥσπερ ἀδικῦντος] poſſit ferri. malim tamen ὡς περὶ ἀδικ.

6. γορίαι γεγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, ἐὰν λέγω, ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ γὰρ [42] φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου
9 ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες, οὐ μόνον τούτου [43] ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες, διπλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἁπάσας κεχορήγηκε. τετριη-
12. ράρχηκε δὲ ἑπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, καὶ καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται [44]. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,

42. οὐ γὰρ] ſubaudi a communi ταῦτα λέγω.

43. τούτου] ſcil. τοῦ προαναλίσκειν. ſolius reipublicae gratia, vt ſpontaneis ſuis contributionibus, vel praenumerationibus potius, ei ſuccurrant, aliud nil ſpectantes, quam ſalutem publicam.

44. καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸ πλῆθος.] Scribe καθ' ἕκαστον, *ſingulatim*. Deinde legebatur Catalogus Impenſarum Nicophemi. poſt quae ſubdit, Ακούετε, etc. *Auditis, o iudices, quam multae impenſae fuerint.* Interpres male: *Audite, iudices, populum.* MARKLAND.

Copulam καὶ ante καθ' ἑκάστην abeſſe malim. Sed ipſum καθ' ἑκάστην bene habet. Subauditur εἰσφορὰν. Poſt ἀναγνώσεται (ſcriba puta) deeſſe videtur titulus. ἀνάγνωσις vel κατάλογος τῶν εἰσφορῶν vel, tale quid aliud.

καιρὸν, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ [45] ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατὴρ αὐτοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν ἓν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς [46] τι ἐξ ἀρ- 15. χῆς ἔχειν, ἀδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως [47] δὲ καὶ μάρτυρας [48] ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡ-

ΤΥΡΕΣ.

45. γὰρ] Subiicit hoc, nil esse, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre dependarum miretur. Nam per quinquaginta iam annos eum contribuisse.

46. δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, ἀδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι·] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν ἀδεμίαν ἂν εἰκὸς etc. id est, *non verosimile ejs, eum, si peculatus reus fuisset, nullam impensam refugisse:* quia, vt supra arguit, *non est eiusdem hominis, nulla incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere.* ἔχειν τὶ ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, *ex praefectura* vel *magistratu suo aliquid acquisiuisse*, est, iniuste opes reipublicae in rem suam conuertisse: quod supra vocat ἔχειν τὶ τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, scil. τὶ, Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste vsus vocis τι, sensu malo, sic Actor. XXV, 5. εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ: *si quod est in viro crimen*, Vulgat. MARKLAND.

Penes me dubium nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad hunc modum. — ἔχειν, πῶς ἡμᾶς ἐδὲ μίαν εἰκὸς δίκην πεφευγέναι. Quod si ergo visi fuissemus ex honoribus gestis locupletati fuisse, qui consentaneum sit, nos, per tempus tam longinquum, ne semel quidem in ius fuisse vocatos?

47. ὅμως] quamquam hoc verum est, et inter omnes constat, nihilo minus tamen ego testibus id confirmabo.

48. μάρτυρας] at cuius rei? num, quod nunquam

ΤΥΡΕΣ. Τέτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἐννέα τάλαντα καὶ δισχίλιαι δραχμαί. ἔτι τοίνυν
18. καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀπορεῖσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς, τὰς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων· τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγέμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τὰς φίλας, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι. νῦν δὲ
21. πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν 49. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν ἓν μαρτύρων ἀκηκόαμεν· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὑτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν ἀεὶ ἄν εἷς λάθοι πονηρὸς ὤν. τῷ οὖν παρ-
24. τρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε. ἔκειν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις πι-

honores neque ambiſſent, neque geſſiſſent? an, quod nunquam peculatus cauſam dixiſſent? vtrumuis decus ingens eſt, perſpicuumque modeſtiae et continentiae documentum. Sed nunc video, quid rei ſit. teſtes de ſummis pecuniariis teſtantur ab actoris patre in rempublicam collatis.

49. *καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. μαρτυρες*] Mira deprauatio: nam admodum probabile puto ſcribi debere *μαρτύρων*, vel *τῶν μαρτύρων*, pro *μου*. Quin et ante *ὑμᾶς* deeſſe videtur *τέτων*, vel *περὶ τέτων*. *Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τέτων ὑμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων*: *nunc vero aequum eſt de his quoque vos audire teſtes*: ſed de Liberalitate patris in ciues egenos. *πρέπον ἐστὶ*, *par eſt*, *aequum eſt*, vt Matt. III, 15. *οὕτω γὰρ πρεπον ἐστιν ἡμῖν* etc. MARKLAND.

σεῦσαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη [50] ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ χρόνῳ [51], * ὃν ὑμεῖς [52] σα-
φέστατον ἔλεγχον τὲ ἀληθὲς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ 27.
ἦν τοιοῦτος [53], ἐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν.
ἐπεὶ εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων, καὶ δη-
μεύσαιθ' [54] ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα
λάβοιτ' ἄν. ὥστε οὐ μόνον πρὸς δόξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς
χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφί- 30.
σασθαι. πολὺ γὰρ πλείω ὠφεληθήσεσθε, ἂν ἡμεῖς
ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου,
ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ
τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ, τριηραρχῶν δὲ
ὁ πατὴρ ἀπέθανεν. πειράσομαι δ', ὥσπερ ἐκεῖνον 33.
ἑώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς
τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ γ' ἔργῳ [55] πάλαι
ταῦτ'

50. τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ] Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αὐτῷ ante ἐπράχθη. Deinde, pro ὃ νῦν scribe ἃ νῦν, sc. ἔργα. MARKLAND.

51. τῷ χρόνῳ] non cohaeret cum ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, sed cum πιστεῦσαι.

52. ὃν ὑμεῖς] sic dedi de meo, pro vulgari ὃ νῦν εἰς. redit ὃν ad χρόνῳ. Ad vulgarem lectionem haec annotauerat Taylor. [ὃ νυνὶ σαφέστατον. absque εἰς. quod vacat.]

53. τοιοῦτος] qualem ego nunc illum ad vos praedicaui.

54. δημεύσαιθ'] sic dedi de meo, et testem nactus sum Vindobonensem. et sic paulo post quoque, versu 35. δημεύσαιτε restitui ex eodem et Coislin. pro vulgari δημεύσετε.

55. τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστι, καὶ ἔτ' ἐγὼ etc.]

ταῦτ' ἐστὶ, καὶ ἔτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι, ὑμῖν τε [56] πλείες ἔτως αἱ ὠφέλειαι, ἢ εἰ δη-
36. μεύσαιτε. πρὸς δὲ τέτοις, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, οἵαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι. αὐτίκα, ὅτε ἵππευεν, ὃ μόνον ἵππες ἐκτήσατο λαμ-
39. πρὲς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς [57] ἐνίκησεν, Ισθμοῖ καὶ

Lego: ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πολλὰ ταῦτ' ἔσαι· καὶ ἔτ' ἐγὼ etc. PARVA *mea, inquit, in Reipublicae commodum ita comparabo, vt reuera* MAGNA *futura fint:* id eſt, Opes meas, quae paruae iam reſtant, Reipublicae temporibus et occaſionibus ita impendam, vt, licet paruae ſint, ex opportunitate earum pro magnis reuera haberi potuerint. MARKLAND.

Probo Marklandi τῷ γε, et ſic reformaui. Sed reliqua eius ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet, ſed hoc male, quod ὑμέτερα poſt πάλαι deeſt. *reuera haec* [bona puta mea, de quibus nunc iure vobiſcum contendo] et fuerunt ſemper, et ſunt et erunt bona veſtra, tametſi ego ea poſſidere pergam. quoad dominium mea ſunt, quoad vſum fructum veſtra.

56. ὑμῖν τε] particulam hanc τε ſuffeci vulgari δὲ. Ad ὠφέλειαι ſubauditur ἔσονται.

57. ἀθλητὰς] Potius ἀθληταις. TAYLOR.

ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς ἐνίκησεν Ισθμοῖ καὶ Νεμέᾳ·] Legendum ἀθλητὴς, et de certaminibus *curulibus* intelligendum. MARKLAND.

Ad ἀθλητὰς ſubauditur ἵππους. num autem vulgata h. l. ſeruanda, an poſt illud voc. ἀθλητὰς addendum ſit οἷς, in dubio relinquam. Ego equidem hoc malim. vt ſententia ſit, equos habebat non ſolum ſplen-

Νεμέᾳ· ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι. καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἁπάντων τῶν εἰρημένων, βοηθεῖν ἡμῖν, καὶ μὴ περιιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας 58. καὶ ταῦτα ποιοῦντες, 42. τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

didos, sed etiam pugnatores, (in certaminibus vel ludis certare doctos) quibus in equis ille victoriam ludorum Isthmicorum et Nemeorum abstulit. Vulgatam qui defendere volent, hi poterunt hoc afferre, vt dicitur παῖδας et ἄνδρας νικᾶν, vbi de ludis agitur, ita quoque consentaneum esse, vt dictum olim fuerit ἵππους νικᾶν. Verum tamen vt παῖδας ἀθλητὰς νικᾶν vsurpatum non fuit, neque ἄνδρας ἀθλητὰς νικᾶν, sed solummodo παῖδας et ἄνδρας νικᾶν, ita quoque non videtur in vsu fuisse dictio, ἵππους ἀθλητὰς νικᾶν, sed nude ἵππους. quare certum penes me quidem est, post ἀθλητὰς debere οἷς addi.

58. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας.] Forte, ἀφαιρεθέντας, *spoliatos*, facultatibus priuatos, vt supra, καὶ ἔτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum forte est, eodem significatu. Vide Demosth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν τούτων ποιοίην, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν, παντάπασιν ἀναιρεθείην, *omnino perderer*. Lysias tamen, nisi fallor, nunquam ita scribit. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ[1], ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Polyſtratus, qui inter cccc *Tyrannos locum habuit, et rep. reſtituta grandi pecuniae ſumma damnatus erat, iterum in ius vocatus eadem de cauſa, a filio defenditur.*

Οὔ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνί-
6. ων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβεβλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δὲ

1. Vulg. Λυσίᾳ ὑπὲρ Πολυστράτᾳ λόγος. Titulum reſtituimus ex auctoritate *Harpocr.* in v. Πολύστρατος. Neque tamen *Mauſſaci* fides me mouet, qui verbis *Harpocrationis* adductus et hanc, quae ὑπὲρ Πολυστράτᾳ inſcribi ſolebat, et illam alteram, quae δήμου καταλύσεως ἀπολογία (nam eiuſmodi etiam oratio hodie exſtat) in vnam conflare velit. Praeter multa, quae adferri poterunt, legentibus patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc, in illa de tyrannide trigintauirali. Neque cum eodem doctiſſimo viro ſtatuere poſſum hanc orationem eſſe ἀκέφαλον, ſiquidem *Lyſias*, vt *Dionyſii Halic.* teſtimonio vtar, cui et *Hermogenis* auctoritas accedere poteſt, ἀπροοιμιάστως ποτὲ εἰσέβαλλε. TAYLOR.

Haec Oratio, praeter mendas in Contextu, man-

μήτε ἵνα [2] τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες, εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. ὧν εἷς ὢν ἔτος τυγχάνει Πολύστρατος. ἔτος γὰρ [3] ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, ὡς χρηστὸς 9. ὢν ἀνὴρ καὶ περὶ τὰς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· κατηγορεῖσι δὲ αὐτῦ, ὡς ἐκ εὐνῆς ἦν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, οἳ ἄριστα διαγνοῖεν [4] περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. ἔτος δὲ τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύ- 12. μησε; πότερον [5] ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ διαπράτ-

ca etiam est pluribus in locis. Defectus aliquot vnius vel duarum vocum ex ipso Argumento et Ratione facile suppleri potuerunt: de caeteris, spectandi Codices. MARKLAND.

2. ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe aliud est, et huic loco conuenit magis. TAYLOR.

3. ἠρέθη] scil. εἷς τῶν τετρακοσίων.

4. διαγνοῖεν] adde ἄν, quod nimis crebro deest Lysiae, culpa non ipsius, sed librariorum.

5. πότερον κ. τ. λ.] Locus in hunc diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque *per aetatem*, neque *propter flagitia* anteactae vitae, (quibus fere causis adducti homines nouis rebus studere solent) in societatem τῶν cccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispertiunt, totam orationis venustatem conuellunt. Dispertiunt autem, qui cum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τὰς ἄλλας — et quae sequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων, θελων: deinde autem ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτῦ τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τὰς ἄλλας ἱκανὸς (vel cum Cod. *Steph.* et *Coisl.* ἱκανός ἐστιν) ἀποτρέπειν τέτων. Mox in istis,

πράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι πιστεύων [6],

διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε, lege εκειν' ἂν ἔπραττε: Tum autem porro, pro αὐτοῦ ἕνεκα, αὐτοῦ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi restituere velit Schottus μηδε διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque supplendum aliquid, sed potius exterminandum iudico. Ista enim διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα margini adlita fuisse credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, consulta interpretatione nostra, de his omnibus diiudica. TAYLOR.

πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν;] Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τὶ, etc. *Vtrum ea qua erat aetate, cupiens aliquid consequi apud vos?* id est, aliquid *iniqui*, et parum *ciuilis*. De voce τὶ, sensu malo, dixi aliquid ad Orat. praecedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, vt apud Dion. Halicarnasseum in Lysia: ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω, *vt mea fert opinio*. Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Mos. lib. I. ὡς εὐσεβείας ἔχει καὶ ὁσιότητος. *Schottus* quoque coniecerat θέλων pro λέγων. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, *a vobis*. Deest vero aliquid post hanc sententiam. est enim Ὑποφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, vt in sequenti sententia factum videmus: *An corpori fidens, vt vestrûm aliquem iniuriâ afficeret?* cui respondet: *Atqui aetatem eius videtis*, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed haec exciderunt. MARKL.

Facile quidem sit ita emendare, ὡς ἡλικίας οὕτως ἔχων, ὥστε λέγων (id est διὰ τῶν λόγων) Verumtamen non video, quid ἡ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere possunt atque iuuenes, et interdum valent plus etiam.

ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν [7]. ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων; ὅστις μὲν ἦν ἄτιμος ὢν, κακόν τι ἐργασάμενος [8] ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα αὐτῷ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε [9]· τούτῳ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἡμάρ-

6. πιστεύων] pendet hoc e praemissa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας.

7. τὴν ἡλικίαν. ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανὸς ἀποτρέπειν τούτων;] In MS. *Stephani* ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανή ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων. *atqui aetatem eius videtis, quae apta est ad dehortandum alios ab huiusmodi facinoribus.* erat enim Polystratus Septuagenarius, frigidae et cautae aetatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἣ τοὺς ἄλλους πέφυκεν ἀποτρέπειν. MARKL.

Addidi ἐστιν. Porro aut ἱκανὴ cum Marklando est legendum, (nam ἱκανὸς habet tria genera, et nusquam pro adiectiuo duum generum vsurpatum reperitur,) aut si ἱκανὸς seruatur, (quod tum ad Polystratum redibit) legendum erit ἦ in datiuo. *qua aetate sua senili satis valet* Polystratus *alios absterrere adeo*, nedum allicere.

8. ἐργασάμενος] id est διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset.

9. διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτῷ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἕνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἁμαρτήματ' αὐτῷ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum huius loci euidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήμαθ' αὑτοῦ

μάρτηται, ὥστε αὐτῷ ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέ-
18. τερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν [10] γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν
ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἔπραττε. Sequitur enim: *Huic vero nil tale commissum est*, ὥστε αὐτῷ (l. αὑτῷ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων: *vt propter* SE, *vel* FILIOS SVOS, *populum vestrum odio haberet.* vnde clare patet haec vltima verba, ἢ τῶν παίδων, fuisse in priore sententia: aliter enim non recte argumentabitur. Deinde; hoc Argumentum ita concludit, ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Conclusione dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μήθ' αὑτῷ, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Si adtente haec legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi mihi nimis subtilis videtur, vt satis non intelligam. Quoad ego iudicare possum, nihil hic deest. Ad ἔπραττε subauditur τοῦτο. feciisset hoc, id est, res nouas appetisset, suimet ipsius causa, coactus a pristinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, statu rerum manente quieto, illorum a se facinorum poenae repetantur. Polystrato autem res nouas moliendi causa nulla fuit, neque propter ipsummet, neque propter liberos. nam neque ipse quicquam peccauerat, neque liberi.

10. ὁ μὲν γὰρ] ipse actor sese designat, sic colligens. Alias inter seditionis causas aliis haec est, quod liberi ipsis sunt, quos tutos praestare volunt ab alterius factionis iniuriis. Causa haec patri nostro non fuit, neque potuit esse, cur nouis rebus studeret. Nos enim tres fratres, liberi eius, tum Athenis non eramus, adeoque inimici nostri nobis nocere non poterant. Causae igitur turbandi cum patri nullae essent, censendus non est libertati publicae insidiatus fuisse.

δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκεν ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ [11] διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. καὶ κατηγορῆσι μὲν αὐτῆ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν, ἀποδεῖξαι δὲ ἑδεὶς οἷός τέ ἐστιν, ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ἃ τότε ἀδικεῖν ἐν 21. τοῖς πράγμασιν [12] ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς, μὴ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. ἃ γὰρ οἱ καλῶς

11. ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] mediam vocem, quae vulgatis deest, addidi. post ἐπιθυμῆσαι vel in hac regione, deesse quoque videtur δοκεῖ.

12. τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, etc.] De hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex adiunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis supplendis summa incertitudo. Mox, οἱ δ' ἐχ ὑπέμειναν, etc. ante haec verba *Schottus* putat esse hiatum. mihi bene connecti videtur contextus, si recte capias ἐχ ὑπέμειναν, *non remanserunt*, profugerunt αὐτοκατάκριτοι, sponte exularunt: quod infra vocat οἴχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. Andocides de Myster. initio fere: ὁπόσοι γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι, καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐστὲ καὶ ὑμεῖς etc. vide et sententiam proxime sequentem, vbi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι, et p. 3. ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι, καὶ μὴ οἰχεσθαι φεύγοντας, ἐγώ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND.

Dedi de meo τότε [quod ad τὲς καλῶς ἄρξαντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non μὲν, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione designat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt.

λῶς ἄρχοντες προὔδίδοσαν τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. ἔτος δὲ πρῶτον μὲν [13] ἄρξας ἐν Ωρωπῷ,
24. ἔτε προέδωκε [14], καὶ ἑτέραν [15] πολιτείαν κατέσησε, τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσοι ἦρχον, καταπροδόντων τὰ πράγματα. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν [16], καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἡγέμενος μηδὲν ἠδικηκέναι, δίκην δίδωσι. καὶ τὰς μὲν ἀδικεῖν-
27. τας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ἀδικεῖνται ἀποφαίνουσι [17]· καὶ ὁμοίας τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῶν μή. οὗτος δὲ οὐδὲ γνώμην [18] ἠδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ

13. πρῶτον μὲν] expreſſis quidem verbis non ſequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterum, quo actor vtitur ad defendendum Polyſtratum, hoc eſt, quod is non auffugerit, ſed iudicio ſe coram exhibuerit.

14. ἔτε προέδωκε] Si hic locus non ſit lacunoſus, legerem, ἔτε προέδωκε, ετε ἑτέραν πολιτείαν κατέσησε. TAYLOR.

15. καὶ ἑτέραν] non videtur καὶ cum ἔτε mutandum. vnus enim et idem eſt articulus, quod Polyſtratus Oropum non prodiderit Lacedaemoniis, neque in ea vrbe principatum ex eorum mente conſtitui paſſus ſit.

16. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus eſſe. TAYLOR.

Ante haec verba videtur ἔτ' ἀπεδίδρασκε τὴν δίκην deeſſe. nam alias ἔτε pari ſuo deſtitutum pendet.

17. ἀδικεῖντας ἀποφαίνουσι] id eſt accuſant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen ſic legi, ἠδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. deferunt quamuis inſontes.

18. ἠδὲ γνώμην] ne ſententiam quidem dixit in veſtram rempublicam, nedum vt grauiora patrauerit,

περὶ [19] τῶ ὑμετέρω πλήθες. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι ἀξίως εἶ- 30.
ναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακὸν, εἰ [20] ὑ-
μῖν μὲν εὔνοι ἦσαν [21], ἐκείνοις δὲ ἐκ ἀπηχθάνοντο. τῶν
γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν ἔφευγον, οἱ δὲ
ἀπέθνησκον. ὥστε εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑ- 33.
πὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ * φόνος [22] τῶν πεπονθό-
των

19. περὶ] Sententia poſtulat κατὰ *aduerſus.*

20. εἰ] Legendum οἱ, vt referatur ad τούτους, quod eſt ſolitarium. TAYLOR.

τούτους — εἰ ὑμῖν μὲν εὔνοι etc.] Forte, οἱ ὑμῖν. Sed εἰ poteſt denotare idem, quod ὅτι, vt Actor. XXVI, 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. *quod paſſibilis Chriſtus ille, quod primus* etc. MARKLAND.

Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. *quod, propterea quod.* τούτους idem eſt atque τοὺς τοιούτους. qui ſcil. aduerſus rempublicam veſtram nil ſcelerati decreuerunt.

21. εὔνοι ἦσαν] planius dixiſſet λάθρα εὔνοι ἦσαν. nam in eo λάθρα vis et robur eſt argumentationis. quod *clam* vobis bene vellent, illos autem *clam* odiſſent. Hoc λάθρα cum abeſt, non ſtringit inſequens τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία. Non enim licebat aperte, neque voluntatem erga vos propenſam, neque animum illis infeſtum prae ſe ferre, quoniam, qui ipſis contraria ſciſcerent, aut repugnarent, alii exſilio, alii morte multabantur. Sed v. lib. var.

22. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.] Hic quoque excidiſſe videtur aliquid. Forte: τὸ δέος το των κατηγορων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος το των κατηγορων. et rurſus: τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ το των κατηγορων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. MARKLAND.

των ἀπέτρεπε πάντας. ὥςε οἱ πολλοὶ [23] πάντα ἐγίγνωσκον αὐτῶν. τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαυνον αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπεκτίννυον. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶ-
36. σθαι, καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν, μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους ἂν καθίςαντο [24]. ὥςε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία [25]. οὔκουν δίκαιοί εἰσιν, ὧν ὑμῖν εὖνοι

Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. metus, et caedes eorum, quibus id calamitatis obuenerat, vt capite luerent.

23. οἱ πολλοὶ] ου πολλοὶ. Schott. Credo autem facile totum locum esse lacerum valde. TAYLOR.

ωςε οἱ πολλοὶ etc.] *Schottus* legit οὐ πολλοὶ. Verius puto, ουτε οἱ πολλοὶ, etc. id est, neque *maior pars* ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Praecessit ὥςε paulo ante, et mox sequitur. MARKLAND.

Pro simplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὐτῶν cum aspero. οἱ πολλοὶ sunt plebs. Sententia sic erit haec. plebeii nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis praesagiebant. exspectabant durissima et saeuissima quaeque.

24. τούτους ἂν καθίςαντο] pro particula ἂν legi malim αὖ *rursus e contrario.*

25. ὥςε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία.] Lego et distinguo: ὥςε * * * * οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςησεν ὑμῖν etc. plane enim desunt nonnulla, ad hunc forte sensum: *itaque* si caeteri eodem animo fuissent, *non facile Respublica vestra in aliam formam fuisset mutata.* Ita Orat. XXV. ὥςε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ χρῆσθαι συμφορᾷ. Eadem fere sententia. MARKLAND.

Humani quid hic passus est vir doctissimus, μετέςησεν existimans idem significare atque μετέςη. bene

εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ τοῖς εἰπεῖσι περὶ τὸ πλῆθος [26] τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα, ὁ μηδὲν εἰπὼν ταὐτὰ πείσεται. 39. καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν ἐξήμαρτεν [27] εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτὼ δ' ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες, χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ [28] γεγένηνται, πείσαντες τὰς κατηγόρους, οἱ δ' ἀεὶ ὑμῖν [29]

χρη-

habet hic locus. nonnihil quidem offendit ἂν tam cito iteratum. verumtamen ἂν ſaepiſſime ita iteratur, vt alterum redundet; id quod vel pueris notum eſt.

26. περὶ τὸ πλῆθος] imo vero πρὸς τὸ πλ. aut περὶ τῦ πλήθους.

27. ἐξήμαρτον] Lege ἐξαμαρτών. TAYLOR.

οὐδὲν ἐξήμαρτον εἰς ὑμᾶς,] Lego, ὁ οὐδὲν (vel ὁ μηδὲν, vt paulo ante) ἐξαμαρτὼν εἰς ὑμᾶς: *et qui per ſeptuaginta annos nihil in vos deliquit, per octo vero dies* tantum: ſcil. intrando in concilium Quadringentorum. Mox, ſcribe πατρὸς, litera minuta, non Πατρὸς: non enim Proprium eſt nomen. τὸ πατρὸς eſt *patris* mei: *Filius* enim Polyſtrati hanc pro patre ſuo dixit, et ita in ſequentibus ſcribendum. MARKLAND.

Pro vulgari ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia ſingulari ἐξήμαρτεν. ſcil. pater meus.

28. λογιστηρίῳ] Logiſterium erat curia τῶν λογιστῶν calculatorum, vbi defuncti magiſtratibus tenebantur a ſe geſtae reipublicae aut adminiſtrati aerarii publici rationes reddere. Hoc in tribunali ſedentes iudices, ait actor, qui largitionibus corruperit, et ſibi devinxerit, is quamuis fur et ſicarius, tamen abſoluitur.

29. ὑμῖν] ſitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam.

42. χρησοὶ ἦσαν[30], ἔτοι πονηροί. καίτοι ἐν ταῖς[31] πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησαν ψευδῆ τὸ πατρὸς, καὶ συγγενῆ[32] Φρύνιχον αὐτῷ εἶναι ἔφησαν. καίτοι εἴ τις βέλεται, ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω, ὡς[33] ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ.

159. ἀλλὰ γὰρ ψευδῆ κατηγόρων[34]. ἀλλὰ μὴν[35] ἐδ' ἐκ παι-

30. aut poſt ἦσαν, aut poſt ἔτοι videtur νῦν deeſſe. Fuit cum ſuſpicarer ſic eſſe leg. οἱ δ' ἀεὶ ἐν ὑμῖν χρησοὶ [ſcil. γεγονότες, vel πεφηνότες. vt οἱ ſit articulus, non poſtpoſitiuus, ſed praepoſitiuus, qui ſemper a veſtro conſeſſu declarati habitique fuiſſent homines frugi] πῶς νῦν εἶησαν ἂν ἔτοι πονηροὶ qui fiat, vt hi nunc ſint ſcelerati? Verum bene poteſt vulgata ſtare, ſi cum voce mirantis et ſtomachantis, aut cauillantis proferatur.

31. ἐν ταῖς] ſic dedi, omittens τε, quod vulgatae interpoſitum habent.

32. καὶ συγγενῆ] alius dixiſſet, καὶ δὴ καὶ συγγ.

33. aut delendum videtur ὡς, aut leg. ὡς εἰδὼς ἀναγκαῖον.

34. ἀλλὰ γὰρ ψευδεῖ κατηγόρῳ.] Vtinam mihi adeſſet Oedipus, qui haec diuinando complanaret! Nam in ſcriptis Codd. nihil quidquam ſpei eſt reliquum, et tamen haec verba manifeſte ſunt mendoſa. TAYLOR.

ψευδεῖ κατηγόρῳ· Lege, ψευδῆ κατηγόρων, *falſam accuſationem intendebant.* ſupra, κατηγόρησαν ψευδῆ τὸ πατρὸς. infra, ψευδῆ ἐμαρτύρων. Aeſchines περὶ τῆς παραπρεσβ. p. 36. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ etc. Demoſthenes adu. Calliclem: τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. MARKLAND.

Ego dedi ſecundum Marklandum, cuius coniecturam Vindobonenſis confirmat, ψευδῆ κατηγόρων, pro vulgari ψευδεῖ κατηγόρῳ.

35. ἀλλὰ μὴν ἐδ —] idem eſt, ac ſi dixiſſet οἱ

παιδείας Φίλος ἦν αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλ- 3. θὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει· ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε[36] τῷ δημοσίῳ, ἐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον. καίτοι ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν, οἱ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν δη- μότης, ἐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πα- 6. τήρ· εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς[37] ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστι πο- λίτης. πῶς δ' ἂν[38] γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις ὑμῶν μένον οὐ συγγενὴς ἦν ὁ Φρύνιχος τῷ πατρὶ, ἀλλ' ἐδὲ Φί- λος ἐκ παιδείας. Significat non modo neceſſitudinem nullam ſanguinis inter Phrynichum et patrem interceſſiſſe, ſed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem diſciplina vſos fuiſſe, non eundem ludum frequentaſſe. Conſtat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium eſſe conſtantiſſimas atque firmiſſimas, et extremum vsque in ſenium produci.

36. ἐξέτινε] Phrynichus puta, vt εἰσήνεγκεν ad Polyſtratum redit. quaeſtum ſycophanticum qui exercerent, non poterant cauere, quominus ob falſa dicta teſtimonia, aut ob vexationes iniquas hominum inſontium, mulctis damnarentur.

37. εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege, εἰ μὴ καὶ, etc. *niſi vos quoque iniuſte agitis.* MARKLAND.

38. πῶς δ' ἄν] Sententia media hic deeſt, a lectore quoque tacita cogitatione ſupplenda, in hunc ferme modum. ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατὴρ ἐν τοῖς μάλιστα, τῇ Φρυνίχῃ τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιωμένῃ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικός ἐστιν, ἢ — Pergit defenſor Polyſtrati argumentum accuſatoris re-

ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδῦναι τὰ πράγματα, καταλογεὺς ὢν ἐνακισχιλίους κατέ-
9. λεξεν; ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν [39]· ἀλλ' ἵνα [39 b.] τὸν μὲν βελόμενον [40] γράφῃ·

Vv 2 εἰ δέ

futare, qui ex amicitia, quam inter Polyſtratum et Phrynichum fuiſſe commentus et mentitus fuerat, illum eadem ſtudia cum hoc fuiſſe ſectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diuerſiſſima. Phrynichus tyrannidem affectabat. in qua etiam cecidit. pater ciuilis fuit.

39. *ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βελόμενον γράφῃ· εἰ δέ τῳ* etc.] Lego: *ἐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βελόμενον **** ἐγγράφῃ· εἰ δέ τῳ* etc. *non metu, ne offenderet quemquam contribulium, ſed* hoc animo, *vt ſi quis* ciuium *vellet* reipublicae ſuccurrere, *illum catalogo inſcriberet; ſi quis vero* ob res tenues *non poſſet, illi gratis donaret.* Deeſſe videtur vel *λειτουργεῖν*, vel *ὅπλα παρέχεσθαι*, ex Thucyd. VIII. ſegm. 97. Ed. Oxon. *Διάφορος εἶναί τινι*, eſt, *diſſidium cum aliquo habere.* Orat. VII. *ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες.* cui paulo ante opponit *φίλοι.* Pollux V, 20. ſegm. 115. *διάφορός μοι ἐστὶν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω*, etc. vnde Heſychius *διαφέρονται* explicat *μάχονται.* Al *πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ*, Orat. XXV. *ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον*, Demoſth. adu. Pantaenetum. MARKLAND.

39 b. *ἵνα*] Iſtud ſecundum *ἵνα* miras tenebras toti huic loco hactenus offudit, quare delendum eſſe iudico. TAYLOR.

40. *βελόμενον*] ſcil. *γράφεσθαι ἐν τοῖς βουλεύουσιν ἐν τοῖς πεντακισχιλίοις.*

εἰ δέ τῳ μὴ οἷόντ' εἴη[41], χαρίζοιτο. καίτοι ἐχ οἳ ἂν πλείστους πολίτας[42] ποιῶσιν, ἕτοι καταλύσει τὸν δῆμον, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. ἕτος δὲ ἔτε ὁμόσαι[43] ἤθελεν, ἔτε καταλέγειν[44], ἀλλ' αὐ- 12.
τὸν ἠνάγκαζον, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες[45]· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον, ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν ἀ πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις· καὶ τετρωμένος δεῦρ' ἦλ- 15.
θε,

41. εἶόν τε] malim ἥδιον εἴη. Si cui minus esset volupe eo in codice scribi, eum rursus postmodum expungendo, atque excusando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem inuitum scripsisset, iniret, honore, quem illi habuisset.

42. πολίτας] loci ratio videtur potius βουλευτὰς suadere.

43. ὁμόσαι] iusiurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui καταλογέως munus capesseret, quo ille sacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus sibi fuisset visus, in numero quinquies mille virorum esse scripturum.

44. καταλέγειν] munus καταλογέως, Recensitoris suscipere, h. e. eius, qui indicem conscriberet eorum, quos idoneos atque dignos iudicaret, qui sederent in collegio Quinquies mille virorum.

45. καὶ ζημιοῦντες] Estne superuacaneum post illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? estne scholium? videtur paene. Sin minus est, accipi debet pro, *illasque mulctas exigentes*. De Eretria, quod statim addit, id accipio sic, Polystratum illuc isse missum, siue ad praesidendum vrbi, siue cum imperio praesidentium ibi copiarum militarium.

θε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ ἔτος μὲν ἔτ' εἰπὼν γνώμην ἐδεμίαν, ἔτε πλέον ὀκτὼ ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸ βελευτήριον[46], ὤφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ' εἰπόντων ὑμῖν τἀναντία,
18. καὶ διὰ τέλες ἐν τῷ βελευτηρίῳ ὄντων, πολλοὶ ἀποπεφεύγασι. καὶ ἐ Φθονῶν τέτοις λέγω, ἀλλ' ἡμᾶς[47] ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες[48] ἀδικεῖν, ἐξη-

 τημέ-

46. ελθων εἰς τὸ βελευτήριον] Supra dicit init. Orat. εισηλθον εἰς τὸ βελευτήριον. et paulo ante, ὀκτὼ ἡμέρας εισελθων εἰς τὸ βελευτήριον. et infra, ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εισελθων εἰς τὸ βελευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. Vide, quae notaui ad init. Orat. III. Demosthenes in Euergum: ελθων εἰς τὴν βελὴν, τάς τε πληγὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

47. ἡμᾶς] sic dedi pro vulgari ὑμᾶς.

48. οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν,] Scribe, μὴ δοκοῦντες ἀδικεῖν· quibus mox opponuntur οἱ δ' ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND.

Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui visi fuissent iudicibus in noxa vtique esse, eorumque sententia fuissent perculsi. His opponit mox alios, quos, si fides habenda est libris nostris, ἠδικηκότας appellat. ego vero suspicor leg. esse ἠδικηκότιν ἑαυτοῖς συνειδότες. qui ipsi sibi reatus contracti conscii essent. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν subauditur τοῖς κριταῖς. Sententia haec est. Alii rei facti, cum fuissent a iudicibus damnati, poenas tamen effugerunt, quoniam gratiosi apud populum viri, ob strenuam in periculis populi praestitam operam, eos deprecati sunt. alii, quamuis ipsi sibi conscii essent culpae suae, tamen ne in iudicium quidem vocati, aut certe damnati non fuerunt, quia accusatores pecunia redimebant, vt aut accusationem

τημένοι εἰσὶν ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων· οἱ δ' ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τὰς κατηγόρους, ἀδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν ἔν ἐκ ἂν 21.
δεινὰ [49] πάσχοιμεν; καὶ κατηγορῆσι μὲν τῶν τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί [50]· καίτοι ὑμεῖς [51] αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἷς [52] αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων ἐ χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' ἐχ 24.
ἧττοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. ἧττος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὑμῖν, ὅτι, εἴπέρ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐκἂν

ποτε

nullam instituerent, aut semel institutam haud prosequerentur, sed omitterent.

49. πῶς ἂν οὖν ἐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;] Videtur abundare prius ἂν, errore exscriptoris: tametsi sciam hanc particulam alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς ἔν οὐκ ἂν δικαιότατος εἴην, etc. MARKLAND.

50. κακοί] Koen. ad Corinthium p. 228. legi vult κακόνοι sine causa.

51. καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε ἕνα ἕκαστον etc.] Lego et distinguo: καίτοι ὑμεῖς αὐτὸς, πεισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων ἐ χρῆν πεισθῆναι; Vulgo ἐ χρὴ πεισθῆναι. Caetera ex ductu Argumentationis refinximus. MARKLAND.

Ego αὐτοὶ tuebor, sed post ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς. vos ipsi, horum Quadringentorum auctoritate moti, vosmet tradidistis Quinquies mille viris.

52. οἷς] sic dedi secundum Marklandum pro vulgari οἱ, et in continenti χρῆν, pro vulgari χρὴ.

ποτε ἐν ὀκτὼ ἡμέραις [53] εἰσελθὼν εἰς τὸ βελευτή-
27. ριον, ᾤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὅτι κερ-
δαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι ἥρπα-
ζον [54] καὶ ἔφερον. ἐδεὶς τοίνυν [55] ἂν εἴποι τις ὅπως
τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ πάντα μᾶλλον [56] κατη-

Vv 4 γορῶ-

53. ἐν ὀκτὼ ἡμέραις] haec vocabula cum ᾤχετο ἐκ πλέων cohaerent. die, ex quo curiam frequentare coepisset, octauo in naue abiit.

54. ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον καὶ ἔφερον.] Forte deest οἱ: οἱ ἥρπαζον. Sed vix opus est. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥσπερ ἔνιοι [subaudi a communi κερδαίνειν ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν] οἱ τὰς ξένας ἦγον καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν vsurpatur, non autem ἁρπάζειν καὶ φέρειν.

55. ἐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει·] *Stephanus*, εἴποι ὅπως τι τῶν etc. Non opus est, ea recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμετέρων idem est, quod ἔχει τι τῶν ὑμετέρων. de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. MARKLAND.

Fortassis leg. est ἐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τι καὶ ὅτε τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἔχει. nemo facile dixerit, quid et a quonam vestrorum sociorum Polystratus per vim et nefas ceperit.

56. πάντων μᾶλλον κατηγορῆσιν] MS. πάντα. Scribe, παντ' ἂν μᾶλλον κατηγορῶσιν etc. *sed de quouis potius accusare possunt, quam de iis, quae ad magistratum eius spectant.* MARKLAND.

Vulgati dant πάντων. quod ego equidem non mouissem. Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut sic, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον, [scil. ποιῆσιν] ἢ κατηγορῆσιν εἰς τὴν ἀρχήν. alia omnia potius agunt, quam vt eius praefecturam arguant.

γορεῦσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι τότε μὲν ἀδαμῆ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ, ἀδὲ ἐ- 30.
βοήθεν· νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνόστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοηθεῖσι, τῷ μὲν ὀνόματι, ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ, σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοσαῦτα ὤφειλε [57] χρήματα. ἐρήμην γὰρ αὐτὸν λαβόντες [58], αὐτῷ τε καὶ ἡμῶν κατηγο- 33.
ρεῦν-

57. ὤφειλε] imo vero ὤφλε. diuersa ista sunt. ὄφλεσιν illi, qui in iudicio ad mulctam dependendam condemnantur. ὀφείλεσιν autem, qui illam mulctam sibi irrogatam nondum dependerunt, sed adhuc debent.

58. ἐρήμην κ. τ. λ.] Vide ne sit ἐρήμην γὰρ αυτῳ λαχοντες. TAYLOR.

Non displicet Taylori coniectura prima specie, verum si diligentius inspicias, inuenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abest, et nescit se accusari, vsurpatur haec formula ἐρήμην λαγχάνειν, sed de eo, qui cum esset in ius vocatus, sciretque sibi standum coram iudicibus certa die fore, volens atque sciens copiam sui iudicibus denegat, et se non sistit. quae est contumacia; illa prior ignorantia. Bene si habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. Contra si hoc bene, illud male. Aut ergo ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. desertum ab amicis et desolatum cum deprehendissent Polystratum, aut ἐρήμην αὐτὸν λαθόντες (a verbo λανθάνειν) *ipsum nescium*, *clam*. Constructio tum erit haec. εἷλον αὐτὸν ἐρήμην, [id est ἐπὶ προφάσει δίκης ἐρήμης, condemnarunt eum, h. e. perfecerunt, vt a iudicibus condemnaretur, titulo deserti fori, seu actionis, vbi reus se passus esset desiderari.] κατηγορεῦντες [id est διότι κατηγόρευν] propterea quod eumque nosque accusabant, λαθόντες, scil. ἡμᾶς, id est λάθρα ἡμῶν, nobis nesciis.

ρȣ̃ντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ, ȣ̓δ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν [59], εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων· τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες [60] ἐμαρτύρȣν. ἢ δεινά γ' ἂν [61] πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικα-
36. ςαὶ, εἰ τȣ̀ς μὲν ȣ̓χ οἵȣςε ὄντας ἐξάρνȣς εἶναι μὴ ȣ̓ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τȣ́τȣς μὲν ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαι-

59. εἶχε] Credo υπειχε vel ανειχε, vel ειλε demum. TAYLOR.

ȣ̓δ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν, εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος etc.] Iterum videtur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμα μαρτυρεῖν. *Huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt.* Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρȣν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium *verum*, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam *falsa* testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutaret *Schottus* δεδοικότες in δεδορκότες? vocem optimam, in vocem, quae, secundum proprietatem et vsum Graecae Linguae, huic loco conuenire nequaquam potest? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθοιμεν recte *Stephanus* δεινά γ' ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristogit. I. ἢ δεινά γ' ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo ante, pro αὐτȣ̃ τε καὶ ἡμῶν κατηγορȣ̃ντες, forte legendum, οἱ αὐτȣ̃ τε καὶ ἡμῶν κατηγορȣ̃ντες. MARKL.

Videtur leg. ȣ̓δ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος — Etiam in Vindobon. secundum εἶχε non reperitur.

60. ψευδῆ δεδοικότες] interponendum videtur μηδὲν. *falsa adeo, nil veriti, testabantur.*

61. δεινά γ' ἂν] sic dedi pro vulgari δεινὰ ἄγαν.

τεμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γεγενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τῶ πατρὸς ἀδέν ὑμᾶς ἠδικηκότος [62], ἀ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ἤτει, ἢ εὐεργέτης ἀνα- 39.
γραφῆναι ἠξίει, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ ἀ δώσετε ἡμᾶς αὐτὰς [63] ἐπιτίμους ὑμῖν [64] γενέσθαι. εἰ δέ τι- νες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα, ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, ἀχ οἱ ἀπόντες [65] τέ- 42.
των

62. καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ. vt ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικόντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τότων μισθοφορῆντες, ἀλλ' ἀ τότων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed haec omnia superat istud Pauli Actor. XXII, 17. ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ιερυσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, vt ait Demetrius περὶ ἑρμην. segm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως· *magnificum est in figuris, neque in eodem manere casu.* MARKLAND.

63. αὐτοὺς] num αὖτις *rursus.*

64. ὑμῖν] malim ἐν ὑμῖν. *decreto vestro*, vi sententiae a vobis de tribunali pronunciatae, quae sententia vim legis habet.

65. ἅπαντες] πάντες. *Ald.* Sed ea lectio est vnice vera, quam in textum admisimus. TAYLOR.

ἐχ οἱ απαντες αἴτιοι εἰσίν·] Scribe, οἱ αποντες, *absentes:* sequitur enim, ἐπεὶ καὶ τὲς παροντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua vltima voce (ἀπελύσατε, *absoluistis*) notanda κρίσις Iul. Pollucis VIII, 2. segm. 9. vbi inter voces, quae *absolutionem* significant, refert ἀφεῖναι, ἀπ-

των αἴτιοι εἰσίν· ἐπεὶ καὶ τὸς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. ἀδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, ἐχ ὑμεῖς ἐστε αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἐξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόν-

160.1. *τες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἧττον μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτὸς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι· ἵνα*

ἀλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολυσαι, inquit, *ἰδιωτικόν· est enim vox ἀπολῦσαι vulgare.* et tamen Dion. Halicarnaſſeus dicit Lyſiam eſſe *τῆς Ατικῆς γλώσσης ἄριστον κανόνα, optimam Attici ſermonis normam.* ſed, vt bene notat doctiſſ. *Hemſterhuſius* ad locum iſtum Pollucis, Nemo eſt tam elegans ac nitidus ſcriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhaeret. Fieri quidem poteſt, vt haec Oratio non ſit Lyſiae; vel vt eam non legerit Pollux: vel vt huius loci oblitus fuerit. Et ſane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lyſiam toties citat, ne in vna quidem, quod ſciam, harum, quae extant, Oratione eum citauiſſe. Sed quid dicemus de hoc loco politiſſimi Xenophontis, *Απομν.* lib. IV. p. 816. E. *οἱ Αθήνησι δικασαὶ πολλὸς μὲν ἤδη μηδὲν ἀδικοῦντας, λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτειναν· πολλὸς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλυσαν.* et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera eſſe poteſt Pollucis obſeruatio. Thucydides quoque hac voce vtitur ſenſu pari, lib. I. ſegm. 95. *τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν·* de Pauſania loquitur. His auctoritatibus ſe tuetur Lucas XXIII. 20. *θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ιησῦν.* et comm. 16. *παιδεύσας ἕν αὐτὸν ἀπολύσω.* et ita paſſim Ille, et caeteri Euangeliſtae.

MARKLAND.

ἵνα ἢ ὑμᾶς πραοτέρους ποιῶσιν, ἢ τούτους [66] πείθω- 3.
σιν. ἔτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, ἐὰν ὑμᾶς ἀδικῶν,
εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα [67]· ὅτε ὑμεῖς τε μάλι-
στα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων, καὶ ἔτος ἐλεγχθήσε-
σθαι ἔμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι,
ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. ὡς δ' ἦν δημο- 6.
τικὸς, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων
ἐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο,
ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐ-
τῷ τὴν ἐσίαν ἀφανῆ κατασήσαντι, μηδὲν ὑμᾶς [68]
ὠφε-

66. τούτους] scil. accusatores.

67. εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita distingue — πράγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἔμελλε) πιστεύων ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὖ ἀγωνιεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνιεῖσθαι Orat. XIII. *bono cum periculo in hac causa versari.* Paulo post pro ὅσων ἐδεμιᾶς *Stephanus* coniicit ἁπασῶν ἐδεμιᾶς. Mallem, τῶν ἁπασῶν ὅσων ἐδεμιᾶς· *non aberat in ulla omnium, quotquot fuerunt, expeditione.* Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυρίας οσας ἰδέας, et πλείσων οσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis: et πάνθ' οσα λεγέσθω, de Leg. Special. p. 539. Vtcunque legas, requiri videtur Articulus. MARKLAND.

Post πράγματα videtur ἐπανελθὼν aut ἐπανήκων excidisse, et post ὅσων, v. 7. ἐστρατεύσασθε.

68. μηδὲν κ. τ. λ.] Legerim cum Steph. et Cod. *Coisl.* μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, nam vtrique τὸ δὲ fustulerunt, quod erat quidem importunissimum, et fustulerunt etiam ὑμᾶς, quod erat tamen minus necessarium. TAYLOR.

μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Abundat δὲ. vnde eam delet *Stephanus.* Forte leg. δή. MARKLAND.

9. ὠφελεῖν, εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς [69]· ἵν', εἰ καὶ βέλοιτο κακὸς εἶναι, μὴ ἐξῇ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς, καὶ λειτουργοίη. καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ [70] μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' ἐκ

Deleui δὲ, quod vulgatae dant, ex auctoritate virorum doctorum et Vindobon.

69. συνειδέναι ὑμᾶς] scil. ἑαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν.

70. καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuscula sunt, quae sequuntur, et turbata omnia. Non displicebunt fortasse, quae proferat diuinatio. Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τὰς ἱππέας· ὑμῖν δ' ἐκ ἐξὴν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. TAYLOR.

ὑμῖν δ' ἐκ ἦν, **** ὥς' εἰδέναι τὰς ἱππέας etc.] Ita hunc locum signo, cum manifestus sit defectus, vt mihi videtur. Mox pro διεφθάρη *Schottus* coniicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, σῶον ἦν, quàm διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρησαν. et, τὰς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demosth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ; vbi opponitur τὸ, εὐσθενεῖν. Noster Orat. XXII. τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ· ita enim ibi reponendum ex MS. *Stephani*, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἠλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθην — ὡπλιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν: *et ad Catanam saluus euaseram, grauis armaturae miles inde profectus sum.* recenset enim facta sua, quando erat ἱππεὺς, et quando ὁπλίτης. vnde hunc locum mox concludit ita, ὥς' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππευων τε καὶ ὁπλιτευων· ὧν τὰς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deest ὧν, quam vocem bene addidit *Stephanus*. MARKLAND.

δ' ἐκ ἦν, ὥς' εἰδέναι [τὰς ἱππέας,] οἷος ἦν τὴν 12.
ψυχὴν ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν· ἐπειδὴ δὲ
διεφθάρη καὶ ἀνεσώθην [71] εἰς τὴν Κατάνην, ἐλπι-
ζόμην [72] ὁρμώμενος ἐντεῦθεν, καὶ τὰς πολεμίας
κακῶς ἐποίων. ὥστε τῇ θεῷ τε [73] τὰς δεκάτας ἐξαι-
ρεθῆναι πλέον ἢ τριάκοντα μνᾶς, καὶ τοῖς στρατιώ- 15.
ταις [74] εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.
καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον ἱππεύειν, ἵππευον·
καὶ ἀδενὸς ἀδ' ἐνταῦθα κινδύνε ἀπελειπόμην, ὥς'
εἰδέναι ἅπαντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἱππεύων τε
καὶ ὁπλιτεύων. ὧν ὑμῖν [75] τὰς μάρτυρας παρέξο- 18.
μαι.

Mihi videtur locus sic esse leg. ὑμῖν δ' ἐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omissis duobus vocabulis τὰς ἱππέας, quae a sua vera sede aberrarunt et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot versibus post collocanda in illis ὑμῖν τὰς μάρτυρας παρέξομαι.

71. ἀνεσώθην] sic, in prima persona, dedi pro ἀνεσώθη, in tertia.

72. ἠλπιζόμην] F. ἐλπίζομην. TAYLOR. Et sic dedi.

73. τῇ θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ θεῷ τε εις δεκάτας — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. TAYLOR.

74. καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.] Videtur deesse aliquid, forte, τὰ εἰς σωτηρίαν etc. vt dicat, tantum captum fuisse praedae et pecuniae, quantum satis esset ad redimendos ex hostibus captiuos milites nostros. MARKLAND.

Post τοῖς στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι deesse. et vt supereſſet, vnde milites possent e captiuitate redemti in patriam ad suos reuerti.

75. ὧν ὑμῖν] articulum, quo vulgatae carent, addidi. Post ὑμῖν mihi videri duo vocabula τὰς ἱππέας

μαγ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ακηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὦ ἄνδρες δικασταί· οἷος δ' εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. ἀφικομένῳ γὰρ ἐκεῖσε Συρακοσίῳ ὅρκιον [76] ἔχοντος, καὶ ἑτοίμου
21. ὄντος ὀρκῶν, καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθὺς αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα, διηγέμην ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι ἐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' ἓν ἐγὼ εἶπον καλῶ μάρτυρας [77]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Σκέψασθε δὴ καὶ τῦ

paulo ante a me vncis inclusa, vt loco non suo posita, inserenda esse, modo admonui.

76. ὅρκιον] aut est formula sacramenti militaris, aut charta, *Creditiv* appellamus, fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum, cui data sit istaec charta, a magistratibus, quorum legatus esset, instructum esse auctoritate vel potestate milites conscribendi et sacramento adigendi.

77. καλῶ μάρτυρας.] Nunquam alibi, nisi fallor, ita loquitur, sed semper κάλει. Orat. XXXI. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον. et paulo post eadem Orat. κάλει μοι τὸς μάρτυρας. Orat. XII. τὸς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. et ita fere in singulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demosthenes enim pariter loquitur, in Midiam: καὶ τότων τὸς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας. et ita iterum in eadem Oratione: et alibi passim. Mox, lego et distinguo: τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν ἀποδῶναι ἐμοὶ, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθῇ ἦν, ἢ οὔ· non ἀγαθὰ. Ἀγαθὸς τῷ ὑμετέρῳ πλήθει est, quod passim dicit χρηστὸς, πρόθυμος, εὔνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Sequitur: τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦκεν, vel ἤξειν· *domestica enim res inibi erant perscriptae; et praeterea, vt quando res Siculae*

τῆ πατρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν[78] ἀποδῶναι 24.
ἐμοί. πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθὰ ἦν, ἢ
οὔ[79]. τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο[80], καὶ ἔτι,
ὅτε[81] καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν. καίτοι ταῦ-
τα[82] ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ· ὡς εἰ μὴ εὕρες 27.
ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, ἂν ἄν ποτε τοιαῦτα ἐπέ-
στελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον,
οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρο-
μῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οἱ δ' μόνον ἐνθά-
δε[83], ὅ, τι οἷοίτ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ

ἀπὸ

compositae essent, reuerterer. Haec sana tribus modis tentat *Schottus*: sana, inquam, nisi aliter MSS. Deinde, mallem ὑμῖν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ. vulgo deest τε. MARKLAND.

78. ἣν ἔδωκεν] sed cui? videtur hic nomen eius desiderari, cui addita fuit illa epistola a Polystrato, filio reddenda.

79. post ἢ οὐ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα.

80. ἀνεγέγραπτο] malim ἐνεγέγρ.

81. καὶ ἔτι κ. τ. λ.] ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic, ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῇ, vt hoc modo legatur? καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν, vel ἐξῇ ἥκειν. Haec adnotauit Schottus. TAYLOR.

Subauditur ἐνεγέγραπτο. et praeterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi domum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent. Possent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς *dum adhuc bene haberent res.*

82. ταῦτα] Lege ταὐτά. TAYLOR.

83. οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Lege οἱ δ' μόνον ἐνθά-

30. ἀπὸ τᾶ τείχες [84] ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἱππέων ἕνα [85] ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένες παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε [86]

33. ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἧττον' [87] εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχήν· καί μοι ἀνάβητε δεῦρο [88]. πῶς ἂν ἃ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν,

δε ο, τι οἷοί τ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quae sequuntur. TAYLOR.

τῶν Φυγάδων, οὐ μόνον ἐνθάδε, etc.] Scribe, οἳ οὐ μόνον etc. constructione ita postulante. MARKLAND.

Parui praecepto virorum doctorum, et οἳ addidi, quo carent vulgatae, atque ὅτε cum ὅ, τι mutaui.

84. ἀπὸ τᾶ τείχες] Deceleam videtur significare.

85. ἕνα] subaudi τῶν Φυγάδων.

86. οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμων, vel ἴσασιν in ἴσατε commuta. Schott. TAYLOR.

ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ· ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpungendum: et pro ἦτε legendum οἵτε. Pro ἧττον recte *Stephanus* ἧττονα. MARKL.

Mihi videtur pro οἵτινες leg. οἵτε, et pro ἦτε iterum pariter οἵτε. tam illi, qui nunc hic adsunt Athenis, vel huic iudicio interfunt, quam qui adhuc in Hellespontο sunt, nondum reuersi domum.

87. ἧττον'] accentum mutaui et apostrophum addidi, quo e neutro, quod in vulgatis est, masculinum efficerem.

88. καί μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς ἂν etc.] Supple, δεῦρο μάρτυρες. μαρτυρες. Πῶς οὖν etc. *Vanderheidius* quoque semel inseruit vocem TESTES. geminari opor-

βάνειν, εἰ τοιῦτοι ἐσμέν; * ἢ ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς * ἀδικαίως[89], τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα 36.
ἀπολέσθαι· δι' ὧν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα[90], μηδεμίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' ἀδίκαιον· ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς πάσχειν[91], δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. ἀ γὰρ ἂν ἡμεῖς 39.
χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι, παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γιγνώσκοντας[92], ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, ἀ 42.
μόνον

tuit. Solennis haec omissio, abbreuiaturae alicui forte debita, vel Notae ταχυγραφικῆ. MARKLAND.

89. δικαίως] Editio postrema δικαίως ad proximum comma transtulit, lectore mutatae interpunctionis non admonito. Attamen leuiculis editoribus ea consuetudo non indulgebitur, cum a summis exigerem rationem huiusce correctionis. TAYLOR.

διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ratio postulat ἀδίκως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

90. Post γεγενήμεθα subaudi τούτων ἡμῖν. quae alius addidisset.

91. πάσχειν] alii κακῶς πάσχειν vsurpant. nescio, an Noster quoque hic vsurparit.

92. γιγνώσκοντας, κ. τ. λ.] Quantum *Schotti* mentem intelligam, ita hunc locum ordinari voluit: γιγνώσκοντας ὅτι ἀ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλλας (ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ) προθυμοτέρους ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur iussisse πρόθυμος εἰς ημας

μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε, οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλ-

ῆ pro εἰς ὑμᾶς. Sed circa hunc locum hominis ſenſa videntur editores peſſima fide exſcripſiſſe. TAYLOR.

χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γινώσκοντας, ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλλας προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὁς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ·] Totum locum adduxi, quia omnia in eo confuſa ſunt et perturbata. ſine vnius literae mutatione ſingula in ſuas ſedes en tibi reducta: χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τὰς δὲ ἄλλας (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὁς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· *oportet autem vos tales eſſe aliorum quoque cauſa, qui veſtris forte rebus ſtudent: ſcientes, non nobis ſolum beneficium vos collaturos eſſe, ſed et alios (noſtrum enim* iam, *ante has preces, experimentum ſumſiſtis) promptiores reddituros eſſe, ſi meritam gratiam rependatis* illi, *quicumque vos beneficio afficiat.* Omnia iam clara; et egregia eſt ſententia. *Schottus* quoque Parentheſin poſitam voluit poſt voces τὰς δὲ ἄλλας. MARKLAND.

Dubio vacat Schottum εἰς ἡμᾶς exaraſſe, *erga nos.* Cuius e coniectura ſententia exſiſteret non inconueniens, ſi πρόθυμος εἴς τινα εἶναι de iudicibus clementia erga reos vtentibus vſurparetur. verum de ciuibus vſurpatur virtute ſua patriam ornare conantibus. Mentem vtique ſuam Lyſias paulo indiſertius h. l. declarauit, quae haec eſt. ὅτι, ἐὰν νῦν ἡμᾶς ἐλεοῦντες ἀφῆτε, ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τὰς εἰς ὑμᾶς προθύμους γεγενημένας, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτάς. Si nos

λως προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν [93] πάντων πονηρό- 161.1
τατον. λέγεται γὰρ τὼς κακῶς πεπονθότας μεμνῆσθαι μᾶλλον, ἢ τὼς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὕ- 3
τω. περὶ ἡμῶν γάρ ἐστι ψῆφος ὑμῖν, καὶ ὑ περὶ χρημά-

absoluatis, non solum vos gratos et memores acceptorum beneficiorum esse, (nos enim fuisse bene de vobis meritos,) sed etiam commodis vestris vna prospicere, neque magis nobis, qui bene de vobis mereri studeamus, prospicere, quam vobismet ipsis. ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, scil. ὑμᾶς — Nam etiamsi erga nos ingrati sitis, tamen id non multum vobis nocere posse, quia iam abstuleritis officia nostra. Verum alios facietis vestri studiosiores, si gratiam acceptam in nobis referatis.

93. καὶ μηδαμῶς, κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λεγειν το πάντων πονηρότατον. TAYLOR.

βεβαιώσητε λεγοντων πάντων πονηρότατον.] Lege: λογον των (vel τον) πάντων πονηρότατον· *neque confirmabitis sententiam, omnium iniquissimam:* quae sententia sequitur, λέγεται γὰρ etc. Absque Articulo Andocides de Myster. p. 3. λόγον πάντων δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ἑλλην. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, vt ὠφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND.

Dedi secundum Marklandum λόγον τῶν πάντων, pro vulgari λεγόντων π.

χρημάτων, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν 94, ἡμῖν Φανερὰ ἐσία, καὶ ἦν ὁ πατὴρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστερήθημεν.

6. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν ἐκ εἴη πόθεν ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιῶμεν εὑρίσκεσθαι χάριν. καίτοι ὁρῶμέν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐάν τις παῖδας αὐτῷ ἀναβιβασάμε-

94. ἦν iterandum videtur ad hunc modum, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἦν ἡμῖν ἐσία Φανερὰ.

95. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Haec quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et depravatione. Lego: ὥστε ἐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν ἐκ ἂν εἴη πόθεν ἐκτίσομεν) αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιῶμεν εὑρίσκεσθαι χάριν· *Non igitur* nunc *sumus vobis beneuoli rerum huiusmodi* (facultatum nostrarum) *causâ; (probe enim scimus nobis non fore, vnde soluamus*, si mulctemur) *sed* olim *beneuoli cum fuerimus*, nunc *gratiam reposcimus*. Hic videtur esse sensus, satis obuius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deesse ἤδη aut πρότερον: quasi scriptum fuisset, πρότερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιῶμεν etc. vel tale quidpiam. Inserui ἂν ante εἴη. Phrasin εὑρίσκειν (idem quod Lysiae εὑρίσκεσθαι) χάριν habes apud Lucam I, 30. et Actor. VII, 46. Sensu tamen diuerso. MARKLAND.

Eam ipsam ob causam, quod bonis euersi essent. Diuites enim possunt largitionibus gratiam populi redimere, iramue placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent.

νος κλαίη καὶ ὀλοφύρηται, τές τε παῖδας καὶ αὐ- 9.
τὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεῦντας, καὶ ἀφιέντας τὰς
τῶν πατέρων ἁμαρτίας [96], διὰ τὲς παῖδας, οὓς
ἔπω ἴσε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενή-
σονται· ἡμᾶς δ' ἴσε, ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς 12.
ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα ἐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥσε πολ-
λῷ δικαιότεροι ἐσὲ, ὧν πεπείρασθε, τότοις χαρίσα-
σθαι, ἢ ἕς γε ἴσε ὁποῖοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν
δὲ τἐναντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
τὲς παῖδας παραιτάμενοι ἐξαιτῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς 15.
δὲ τὸν πατέρα τελοῦνι καὶ ἡμᾶς, ἐξαιτέμεθα, μὴ ἡμᾶς
ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμες ποιήσητε, ἀντὶ δὲ πολι-
τῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα γέ-
ροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς [97] ἀδίκως ἀπολεῖ-
τε, πῶς

96. αφιεντας τας των πατερων αμαρτιας, etc.] Matthaeus IX, 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. MARKLAND.

97. Locus corruptus et lacer. Schott. Qui in *Obſeru. human.* IV. 10. haec adiecit. Locus ſane eſt, mihi quidem impeditus. Tentabam ſic meliorem facere ac perſpicuum, quatuor duntaxat voculis mutatis, vnaque omiſſa. Εἰ δὲ τοῦτον ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἡμῖν ἡδέως συνεσομεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε ἀναξια πασχοντες καὶ τῆς πόλεως. Sed fortaſſe nihil eſt opus, modo legas noua diſtinctione, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἔτος ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] *Stephanus* pro ἡμῖν et ἡμεῖς coniicit ὑμῖν et ὑμεῖς. *Schottus* putat locum corruptum et lacerum. mihi omnia

18. τε, πῶς ἢ ἔτος ἡμῖν ἡδέως συνέζαμ, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ [98] ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα τρεῖς ὄντες, ἐᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δεόμεθα ἓν ὑμῶν
21. πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἑκάστῳ, ὅτῳ μέν εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅσις δ' ἡμῖν [99] ἡλι-

κιώ-

sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε *perditis*, scil. *exilio:* prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιῶμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι· vbi de *multa* loquitur. Demosthenes πρὸς Εὐβελ. ὥσπερ φυγάδος ἤδη μοι ὄντος, καὶ ἀπολωλότος: vbi vltima vox de *exilio* capienda est. et ita ἀπολέσητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo ante, pro ἐλεήσατε recte *Stephanus* ἐλεήσητε: et mox, ὅσις δὲ ἡμῖν pro ὅσις ἡμῖν. MARKLAND.

98. ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim pone ὄντες stabat, tollendo illuminaui sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Est ergo idem, ac si dixisset ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. Si simul vobis et vestrae ciuitati simus dedecori. Sunt autem ciuitatibus et iudicibus dedecori hi ciues, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniquis iudiciis et ad miserrimam paupertatem redacti, ciuitati immemorem animum, et iudicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobant, vt Plinius iunior domum nimis caro emtam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri ciuitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, ciuium ingentia de se merita obliuisci, aut iniuriis vlcisci. Indignum est fama et aequitate iudicum, iniquis iudiciis insontes pessumdare.

99. ὅσις δ' ἡμῖν] interposui coniunctionem, quae vulgatae carent.

κιώτης τυγχάνει, ἢ τῷ πατρὶ [100], ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε [1], καὶ μὴ ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν, ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, ὃς εἰκὸς 24. ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὑρησόμεθα τῆ σωθῆναι [2].

100. Post τῷ πατρὶ videtur τὴν ἡλικίαν deesse.

1. ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε] ἐλεήσαντας ἀποψηφίσασθαι Coisl. ἀποψηφίσασθαι *Ald.* quoque, quod correxit Scal. TAYLOR.

2. Aut post εὑρησόμεθα, aut post σωθῆναι deesse videtur ἄξιον. Si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, vt operae pretium feciſſe videamur, nos ex hostium telis et captiuitate liberando. σωθῆναι hic non est iudicio absolui, sed vitam et corpus saluum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit. μηδὲν εὑρησόμεθα δοκοῦντες ἀνάξιοι τῆ σωθῆναι. scil. παρ' ὑμῶν.

Spicilegium annotationum ad hanc orationem, quarum in mentem venit currente prelo, spatiorum angustiis excluſus, reieci ad libellum variantium lectionum, vbi, si iuuat, videbis.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in quâ Reus (quisquis demum sit) suspicionem δωροδοκίας a se amolitur, recensendo totius vitae instituta et plurima in remp. merita non ex lege, sed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuisse orationis initium, quibus *exordium multaque alia deesse constat.* Verbis vtor postremi editoris. TAYLOR.

Περὶ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκέσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίσησθε, περὶ ὅτε τι-

1. Απαρασημος.] Nescio, an ad *laudem* hoc adiectum sit a magistellulis, cum contrarium in *vituperationem* adduci videam. *Aristoph. Acharn.* 516.

Αλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
Ατιμα καὶ παρασημα καὶ παράξενα·

Vti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτωρ παράσημος. Videantur *Harpocr.* et Lexicographi. Tantundem scio, quid sibi velit *Hesych.* in hac voce exponenda. Απαράσημον. ἀσυνέκρατον. ἀπαραχάρακτον. Vnum hoc scio, exstare in libris editis *Antiphontis* orationem cum eadem nota, eamque (quicunque demum recte) male certe intellexisse *Palmerium*, qui interpretatus est,

νὸς [2] ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην 33.
μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταστὰς δὲ χορηγὸς
τραγῳδοῖς, ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς· καὶ τρίτῳ
μηνὶ [3] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ, δισχι-
λίας δραχμάς· ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς 36.
πυῤῥιχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακο-
σίας. ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας δραχμάς·
καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλι- 39.
κῷ [4] χορῷ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριη-
ράρχουν

sine nomine. Απολογία δωροδοκίας απαρασημου Cod. *Vatic.* TAYLOR.

Mihi videtur Palmerius verum vidisse, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, *sine nomine.* Caret haec oratio nomine rei sese defendentis. Nomina reorum sunt σημεῖα, notae, vnde oratorum atticorum et romanorum orationes inter se distinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roscio Amerino et pro Milone inter se distinguas, vbi signa ipsarum, nomina reorum, ipsis detraxeris?

2. περὶ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe οἵου τινὸς. Exempla vbique. MARKLAND.

3. τρίτῳ μηνὶ] subaudi μετὰ ταῦτα.

4. κυκλικῷ] Vel κυκλίῳ, vt alii plerique. *Plutarch.* in *Andocide*, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλιῷ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Suid. in Πύθιον. Πύθιον ἱερὸν Απόλλωνος Αθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονὸς, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλιῷ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

ρᾴρχειν ἑπτὰ ἔτη [5], καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡ-
42. μέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως εἰσφορὰν [6], τὴν μὲν, τριάκοντα μνᾶς, τὴν δὲ, τε-
τρακισχιλίας δραχμὰς, εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Αλεξίδε ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνα-
σιάρχειν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων, ἀναλώσας
162. 1. δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδι-
κῷ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Ευκλείδε ἄρχοντος κωμῳδοῖς χορηγῶν Κη-
φισο-

Sed vtroque modo ſcribitur, vnde textum *Horatii* in *Arte Poetica* 136. ſollicitare non debuit *Bentleius* ὁ κριτικώτατος. TAYLOR.

5. ἑπτὰ ἔτη] Vir doctiſſimus neſcit, vnde haec dici poſſint, quoniam inter Theopompi et Dioclis praeturam, non *ſeptennium*, ſed *vnus* tantum *annus* interceſſit. Itaque ſuo acumine, id eſt nullo, corrigit, τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηράρχειν, ἑπτὰ ετι η καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctiſſimus eſt *S. Petit.* in *Commentario de LL. Atticis*, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus deſignatur. Nam vt procedente oratione diſcimus, Reus triremi praefuit, ſub imperio x virorum, et in proelio ad Arginuſas, et Alexia praetore domum rediit, quae omnia geſta ſunt Olymp. 93. poſt Theopompi, Glaucippi et Dioclis praeturas altera. Et profecto ſi a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. TAYLOR.

6. ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσενήνοχα] Lege, εἰσφορὰς. Patet ex Diſtributiuis, τὴν μὲν, τὴν δὲ. MARKLAND.

Φισοδότῳ [7], ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς
ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς, καὶ Παναθηναίοις τοῖς 3.
μικροῖς ἐχορήγουν πυρρίχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνή-
λωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν [8] ἀμιλ-
λώμενος ἐπὶ Σνίῳ, ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς·
χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας [9], καὶ ἄλ-
λα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον ἢ τριά- 6.
κοντα μναῖ· καὶ τούτων, ὧν κατέλεξα, εἰ ἐβουλόμην
κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ'
ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα. τὸν δὲ χρόνον, ὃν
ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄρισά μοι ἔπλει παντὸς τοῦ 9.
κρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν μέγιστον ἐρῶ.
πρῶτον μὲν γὰρ Αλκιβιάδης (ὃν ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἂν
ἐποιησάμην μὴ συμπλεῖν μοι) ἔτε φίλος ὢν, ἔτε συγ-
γενὴς, ἔτε φυλέτης, ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι
ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι κρατηγὸς, ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ὅ, τι 12.
ἐβούλετο, ἐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν, εἰ μὴ
τὴν ἄρισα πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς κινδυνεύσειν.

ἐπει-

7. Κηφισοδότῳ] videtur hic saltandi magister fuisse, cuius arti debebat hoc defensor huius causae, quisquis fuit, vt chorus ab ipso productus reliquos choros saltando vinceret.

8. μὲν hoc respondet oppositio δὲ, non proximo, sed illi, quod versu 9. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ὃν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthetis seu interiectis habeo.

9. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας] Possit videri ἐνίκησα subaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα vel talo quid malim.

ἐπειδὴ δὲ, ἐκείνȣς [10] μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρ-
χῆς, τȣ̀ς δὲ μετὰ Θρασύλλȣ δέκα εἵλεσθε, ȣ̃τοι
15. πάντες ἐβȣ́λοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς πλεῖν. ἀνέβη
μέντοι, πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων, Αρχέ-
ςρατος ὁ Φρεάῤῥιος. ἀποθανόντος δὲ τȣ́τȣ ἐν Μι-
τυλήνῃ, Ερασινείδης μετ᾽ ἐμȣ̃ συνέπλει. καίτοι ȣ̃τω
18. παρεσκευασμένην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι
χρήματα; ἢ πόσα τȣ̀ς πολεμίȣς εἰργάσθαι κακά;
ἢ πόσα τὴν πόλιν εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τȣ́τȣ
μέγιςον· ὅτε γὰρ ἐν τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διε-
φθάρησαν, ȣ̓δενός μοι συμπλέοντος ςρατηγȣ̃ (ἵνα καὶ
21. τȣ́τȣ μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ [11] τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε
διὰ

10. ἐκείνȣς] Potius εκεινον, Alcibiadem ſc. TAYL.
ἐκείνȣς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς] Scribendum ἐκεῖνον, ſc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis praecedentibus. Paulo poſt, Ερασινείδης idem opinor eſt, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. ſaepe vocant Ερασινίδην. et pro Θρασύλλȣ Idem ſcribit Θρασύλȣ. MARKL.
Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis nouem eius collegis.

11. ςρατηγȣ̃ (ἵνα καὶ τȣ́τȣ μνησθῶ) ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφοράν. ἐγὼ etc.] *Stephanus* delet δὲ. Pro eo legendum puto καὶ, et locum ita diſtinguendum: ȣ̓δενός μοι συμπλέοντος ςρατηγȣ̃, (ἵνα καὶ τȣ́τȣ μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορὰν) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτȣ̃ etc. MARKLAND.
Conformaui locum hunc ad mentem Marklandi. Parentheſin, in vulgatis in v. μνησθῶ finientem produxi ad v. συμφορὰν, et pro δὲ dedi καὶ. Vt etiam huius rei mentionem faciam, quae glorioſa mihi eſt,

διὰ τὴν γενομένην συμφορὰν,) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτῦ ναῦν ἐκόμισα, καὶ τὴν Ναυσιμάχε τῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα ἐκ ἀπὸ τύχης ἐγίγνετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. εἶχον γὰρ, χρήμασι πείσας, κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, 24. ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον [12]. καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκόλεθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίσασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε· ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον [13]. 27.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν, δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἐμαυτῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχε τριήρη. καὶ ἔτω πολλὰς κινδύ-

solus ego inter omnes trierarchos nauem meam saluam domum reduxi, meismet auspiciis, tametsi nullus mecum esset imperator. Nam caeteri trierarchi rem ita gesserunt male, vt ipsis perinde, atque imperatoribus, succenseretis.

12. πρὸς ἐκεῖνον] F. προσῆκον. TAYLOR.

Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites classiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui sunt, hi sunt ei pares atque consentanei, eo digni, perinde boni atque ille est. Valet idem atque insequens ἀκόλεθον.

13. Λυσίμαχον] Ναυσιμαχον cum Palm. et Schott. TAYLOR.

κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον.] *Schottus* Ναυσίμαχον, cuius iam facta mentio. Recte: nisi ibi legendum Λυσιμάχου. MARKLAND.

καὶ ante nomen hoc proprium aut deletum velim, aut cum μοι, aut cum μοι ὅμως mutatum.

κινδύνες ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀ-
30. γαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι ὑ δωρεὰν,
ὥσπερ ἕτεροι, ἀντὶ τούτων [14] παρ' ὑμῶν λαβεῖν,
ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ· ἡγέμενος καὶ ὑ-
μῖν αἰσχρὸν εἶναι [15], παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ'
ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ ὑ τοσοῦτόν μοι μέλει εἴ με
33. δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ' ὑκ ἂν δεξαίμην ὑβρι-
σθῆναι, ὑδὲ παρασῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λει-
τουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνη-
λωμένα, ἐκείνους [16] δὲ δοκεῖν ἐρθῶς βεβουλεῦσθαι,
ὅτι ὑμῖν ὑδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν ἓν
36. ἐμοὶ πεισθῆτε, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ τὰ
λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, τὰ * προσιόντα [17] τῇ πόλει ὡς ὀ-
λίγα

14. ἀντὶ τούτων] duo haec vocabula, quae vulgatis desunt, addidi.

15. ἡγέμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι] Coniunctio καὶ, quae nullius vsûs est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἡγέμενος ἐμοὶ (vel ἐμοί τε) δεινὸν, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ etc. Mox: ὑδὲ παρασῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, vertenda erant, *neque exemplum praebere iis, qui detrectant* (vel *subterfugiunt*) *munera publica.* Male *Vanderheidius* et confuse, *si publicis ministeriis fungentes nihil praecipuum habeant prae iis, qui eadem detrectare solent.* ἐνδεδυκέναι τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noster διαδύεσθαι. et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adu. Phaenippum. MARKLAND.

16. ἐκείνους] Rectius ἐκείνοις. TAYLOR.

17. τὰ προσιόντα] sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. *vectigalia reipublicae.*

λίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἁρπάζεται. ὥς ἄξιον ταύτην ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιοτάτην τῇ πόλει, τὰς ὑσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν. ἂν ἓν εὖ βελεύσησθε, ἐδὲν ἧττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων, ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν· εἰδότες, ὅτι ἔξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις, ὥσπερ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων- 42.
ὑμῖν ἔσομαι ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς[18] αὐτὰς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα[19] διανεμῶνται, ὥσπερ καὶ τἄλλα. ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ 163.1
διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι· καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὰς ἄλλας εἶναι τοιού- 3.
τους πολίτας[20], ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων μὴ ἐπιθυμήσωσι[21], τὰ δὲ σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν.

18. καὶ ὑμᾶς] Si καὶ μὲ hic non deeſt, ſubaudiendum certe eſt. non me ſolum, ſed vna vos ipſos quoque laedetis.

19. καὶ ταῦτα] etiam haec bona mea adminiſtrabunt pari, atque reliqua veſtra adminiſtrant, modo, h. e. rapacitate atque furacitate.

20. τοιούτους πολίτας] qualis nempe ego erga vos fui.

21. τῶν μὲν ἑτέρων ἐπιθυμήσωσι,] Recte *Schottus* μὴ ἐπιθυμήσωσι. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. vbi eadem omnia. MARKLAND.

Addidi μὴ, quod vulgatis deeſt. τῶν ἑτέρων idem eſt atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. bonorum, quae ſunt

σιν. ἡγεῖμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, (καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῇ) πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζη-
6. τητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τὰ δημόσια χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥς ἰδίᾳ μὲν τῶν Φείδομαι [22], δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι· καὶ ἐκ
ἐπὶ τοῖς περιοῦσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑ-
9. μᾶς ἀνηλωμένοις. ἡγέμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι [23] καταλιπεῖν· καὶ

διὰ

in aliorum poteſtate. Fuit, cum ſuſpicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. praemia virtutis quidem appetant, cuiusmodi ſunt honores in republica, imagines, ſtatuae, tituli ſaxis inſculpti, conuictus in Prytaneo, coronae aureae. illa autem praemia ſua in rempublicam liberalitate promereantur.

22. τῶν] Vel dele iſtud τῶν, vel lege cum viro erudito τῶν εμων. Vtrumuis erit neceſſarium. Prius malim. TAYLOR.

ἰδίᾳ μὲν τῶν Φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι] Lego, τῶν εμων Φείδομαι. vt ſupra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν εμων ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. et paulo ante: τῶν εμων ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere, τῶν οντων Φείδομαι. MARKL.

Aut cum viris doctis ἐμῶν eſt interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων.

23. ἑτέρους μοι] ετεροις με. Schott. Quam indigne homine in literis enutrito! TAYLOR.

τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι καταλιπεῖν] Feſtinanter *Schottus* et rectà contra mentem Auctoris, ἑτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέρους μοι. Explicat Ouidius, noto iſto, Metam. XIII.

διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκείνα δὲ ὑφ' ὑμῶν δικαίως σώζεσθαι[24]. ὡς ἐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν· καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτό[25] γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι· ἢ ὡς αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι· ἢ ὡς αἰσχροῦ τινος αἴτιός εἰμι[26]· ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ἔ-

Nam genus, et pronuos, et quae non fecimus ipsi, *Vix ea* nostra *voco.*

Mox, pro σώζεσθαι mallem σωθήσεσθαι. MARKLAND.

24. δικαίως σώζεσθαι] interpone ἂν potentiale, vt in re dubia, essetne absoluendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἄν ἄρα σωθήσομαι.

25. τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Cum interrogatione haec omnia, vt recte animaduertit Stephanus. Quod cum non animaduertit Scaliger, legit τοῦτό γε εἰπεῖν ουκ ἔχοι τίς. TAYLOR.

τοῦτό γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς etc.] Lego, εἰπεῖν ουκ ἂν ἔχοι τις. sic infra: ου γὰρ αν ἔχοιμι ὅ, τι μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακὸν. Passim haec phrasis occurrit. *Stephanus* vulgatae Interrogationem addit, eodem sensu. Sed Lysianus scribendi mos istud alterum postulat, nisi fallor. MARKLAND.

Videtur sic leg. δεόμενος ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' ἐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε.

26. αἴτιος εἰμι] interponendum videtur ὑμῖν.

ων [27] ἔτως ἡγεμαί μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὥσε οὐδὲν * δεῖν [28] με ἀπολογήσασθαι περὶ
18. αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν [29], ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμὲ γνώμην ἔχειν, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ· καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνῆσθαι, * ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων [30] ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι· ἡγεμένης ταύτην εἶναι τὴν λει-
21. τουργίαν ἐπιπονωτάτην διὰ τέλους, τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα· καὶ μήθ' ὑφ' ἡδονῆς ἡττηθῆναι, μήθ' ὑπὸ κέρδους ἑαρθῆναι· ἀλλὰ τοιοῦτον παρασχεῖν ἑαυτὸν, ὥσε μηδένα τῶν πολιτῶν
24. μήτε μέμψασθαι, μήτε δίκην τολμῆσαι προκαλέσασθαι [31]. ἔκεν ἄξιον, ὦ ἄνδρες δικασταί, πειθομέ-

27. καὶ τῶν δημοσίων] articulum e Vindob. addidi, quo vulgatae carent.

28. οὐδὲν δεῖν] sic dedi de meo in infinitiuo, pro οὐδὲν δεῖ vulgari, haud nescius, ὥσε etiam cum indicatiuo solere construi.

29. δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Haec citantur a *Suida* in τέως, licet corrupte. Vbi obseruare est auctoris nomen excidisse, orationis solummodo conseruari. TAYLOR.

30. ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων] interposui de meo καὶ, quo vulgatae carent.

31. δίκην προκαλέσασθαι] Lego, προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpocration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII, 6. segm. 39. et Viros doctos ad segm. 61. eiusdem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xenophon Hellen. VII. p. 635. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων

νες κατηγόροις τοιούτοις, ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἳ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι, τηλικοῦτοι [32] γεγόνασιν, ἐξ ὧν δυνάμενοι δ' ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν 27. τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας [33] ἕτω διακείμενος πλείους στρατείας ἐστράτευται, ἕτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσαι, ἃ συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν, ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ὀργισθήσεσθε [34]. ἕτοι μὲν ἔν, ὦ ἄν- 30. δρες δικασαί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐπιτηδεύματα. ἃ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι τούτου

προσκαλουμένων, ἐκ ἐδίδοσαν. vbi tamen *Leunclauius* mauult προκαλεμένων. MARKLAND.

Leg. videtur μήτ' ἐς δίκην τ. προσκαλ.

32. τηλικοῦτοι poteſt pariter ad potentiam atque ad aetatem referri. Priorem modum in latinis meis expreſſi. ſin autem poſteriorem praeferas, erit haec ſententia, in perpetuis contentionibus forenſibus, iisque in cauſis grauiſſimis et capitalibus, vt ſunt cauſae impietatis, ad hoc, quod agunt, aetatis prouectioris peruenerunt.

33. Κινησίας.] Adducit in comparationem Cineſiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulieroſus, et eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in *Lyſiſtrata*. PALMER.

καὶ ὧν Κινησίας etc.] Non intelligo. Caeterùm de hoc *Cineſia* vide Harpocrationem; cuius tempore extabant Duae Orationes Lyſiae in eum ſcriptae. MARKL.

34. ὀργισθήσεσθε] ſic dedi pro vulgari ὀργισθῆσθε. poterat quoque ὀργισθῆτε dari, verum illud prius auctoritate codicum nititur.

τότε μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι, καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, μὴ καταγνῶ-
33. ναι δωροδοκίαν ἐμέ· μηδ' ἡγήσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ [35] βεληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τὴν μὲν πατρῴαν ἐσίαν φιλοτιμέμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ
36. τῶν ἄλλων δωροδοκοίην. ἐγὼ μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκ οἷδ', ὅτινας [36] ἢ ὑμᾶς ἐβεληθην περὶ ἐμὲ δικασὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τὸς εὖ πεπονθότας περὶ τῶν εὖ πεποιηκότων εὔχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, (ἐπιθυμῶ γὰρ
39. καὶ τότων μνησθῆναι) ἐδεπώποτε, λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον [37], εἰ τοσότῳ [38] πενεστέρους τὸς παῖδας

35. ἃ ἐγὼ] Rectius ων. Scal. TAYLOR.

τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ βεληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι.] Senſui aliquid deeſt. Forte: ἃ ἔχων βεληθείην ἄν etc. *neque vllas pecunias tantas eſſe putetis, vt, iis acceptis, vellem aliquid infortunii ciuitati obuenire.* Orat. XXVIII. ἐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡτιηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τὸς ἀδικοῦντας. et XXIX. ἐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμεῖς, ὃς ἐὰν λαμβάνῃτε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι. Niſi malis, πρὸς ἃ ἐγὼ βεληθείην: vel, ἃ ἐγὼ λαβὼν βεληθείην, eodem ſenſu. MARKLAND.

Interponendum videtur λαβὼν aut δεξάμενος.

36. ὅτινας] ſubaudi ἄλλες μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. vt ſi ſic dixiſſet ἐκ οἷδ' ὅτινας ἄλλες μᾶλλον ἄν, ἢ ὑμᾶς ἐβεληθην.

37. Poſt δέον videtur ἐλυπήθην, vel potius ἐνεθυμήθην deeſſe.

38. εἰ τοσότον] ελογισαμην εἰ τοσότον aut aliquid

καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ προσταχθέντα· ἐδ', εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις μέλλοιμι, ἐδεπώποτ' ἠλέη- 42.
σα [39], ἐδ' ἐδάκρυσα, ἐδ' ἐμνήσθην γυναικὸς, ἐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ. ἐδ' ἡγέμην δεινὸν εἶναι, εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον, ὀρφανὸς καὶ πατρὸς ἀπεξερημένος αὐτὸς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὀνείδη καὶ ἐμαυ- 164.1
τῷ καὶ ἐκείνοις περιάψω. ἀνθ' ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις [40] ἐμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντος, ὑμᾶς νυνὶ ἐν 3.
τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντας, ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι· ἡγεμένους ἡμῖν μέν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ ξερηθέντες

τῶν

Simile suppleri iubet Schott. ελυπησαμην alii. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν δέον, εἰ τοσοῦτον etc.] *Schottus* supplet, ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον etc. aut quid simile Tale aliquid certe deest. MARKLAND.

Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. Vulgari τοσοῦτον praetuli e Vindobon. τοσοῦτῳ, vt melius, sine hac auctoritate alias haud moturus vulgatam.

39. ἠλεήσα] perinde esse puto, siue absolute hic positum habeatur hoc verbum pro sensu commiserationis affici, sine respectu ad certum hominem, siue cum respectu ad vxorem et liberos, qui in continenti commemorantur.

40. ἐν τοῖς κινδύνοις] *vestris* puta, verum hoc additum malim, siue sic. ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, siue ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις.

6. τῶν ὑπαρχόντων, πένητες εἶναι, καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιέναι· ἀναξίως[41] μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀναξίως δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων· μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι, τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις, οἵοισπερ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ[42].

41. ἄξια] αναξια. Steph. cui Schott. ſuo merito malo non aſſentitur. TAYLOR.

ἄξια μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ etc.] *Stephanus* ἀνάξια μὲν: quod verum puto, modò legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Iſocrate Orat. de Bigis, p. 703. vbi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert, ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πράττοντας. Demoſthenes Orat. de Cherſon. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις. *Schottus* putat melius eſſe ἄξια, vt Textus eſt. MARKLAND.

Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἄξια. verum ὑμῶν tuebor. *vobis ipſis indigna*, h. e. alia, quam a vobis exſpectabantur, et vos decebant; *et indigna noſtris de vobis meritis*. h. e. alia quam meruimus officiis, quae a nobis ad vos profecta ſunt. ἡμῶν, quae eſt coniectura Taylori, probari quoque poteſt, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἄξια ſi qui tuebuntur, his interpretandum ſic erit. quo nobis eueniet id, quod veſtrae quidem perſonae conueniat, qui iudices ſitis, ſeueritatem iuris plena cum poteſtate arbitraria exercentes.

42. ἐν πρόσθεν χρόνῳ] Inſere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim ſemper, opinor, loquitur. MARKLAND.

Articulum τῷ interpoſui, quo vulgatae carent.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ

ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Plaguit Athenienſibus, qui πλείστων ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτῳ σίτῳ vtebantur, (verbis vtor *Demoſthenis* in Orat. c. *Leptinem*) *multis legibus coercere eorum hominum iniurias, qui annonam comprimendo et incendendo,* vt loquuntur Iuriſconſulti, *ciuium fortunas adterebant. Vna erat, quae ſub capitis diſcrimine ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πλείω πεντήκοντα Φορμῶν συνωνεῖσθαι. Ex qua lege hic agitur. Se excuſant Dardanarii, quod iubente Magiſtratu id feciſſent, et quod ex ſtudio et beneuolentia in remp.*

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες, ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βελῇ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτὸς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τὰς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν ἂν ἀναγκασθείην κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἐπέδοσαν [1] εἰς τὴν βελὴν περὶ αὐτῶν, ἔτως ὠργίσθη-

1. ἐπέδοσαν] ſubaudi τὴν διάγνωσιν. Sic dedi pro vulgari ἀπέδοσαν. tradiderunt, permiſerunt, retulerunt.

18. σθησαν [2] αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς
ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι θανάτῳ
ζημιῶσαι. ἡγέμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐ-
νθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βελὴν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι
δοκοίη κρίνειν τὲς σιτοπώλας [3] κατὰ τὸν νόμον· νε-
21. μίζων, εἰ μέν εἰσιν ἄξια θανάτε εἰργασμένοι, ὑ-
μᾶς ἐδὲν ἧττον ἡμῶν [4] γνώσεσθαι τὰ δίκαια· εἰ

2. ἔτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Schottus ad emendandum minime natus ita ex suo ingenio *Lysiam* suppleuit, ἔτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον, ἐπειδαν τινὲς τῶν ῥητόρων διελεξαντο, ὡς ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid leuius? Tu solummodo lege, ἔτως ὠργίσθησαν α. ὡ. ε. τ. τ. ῥ. ὡς ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι. Xenopho *Hellenic.* I. Αν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανατῳ ζημιωσαι και τοις ενδεκα παραδωναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι. TAYLOR.

ὥστε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτως χρὴ etc.] *Schottus: Forte rectius ita:* ὥστε ἔλεγον, ἐπειδαν τινὲς τῶν ῥητόρων διελεξαντο, ὡς etc. Cui bono haec licentia, cum absque ea omnia bene habent? MARKL.

Ad ὠργίσθησαν subaudi οἱ βελευταὶ, quod latet in praemisso βουλὴν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus est, quam Schottus. παραδῶναι θανάτῳ ζημιῶσαι idem est, atque παραδῶναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent.

3. σιτοπώλας] σιτοπώλες. *Ald.* Sed praeter linguae genium, quae composita a πωλέω nunquam ita format. Corrigendus itaque *Hesychius*, qui habet Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. Lege σιτοπωλαι. TAYLOR.

4. ἡμῶν videtur delendum, vt e proximo ἧττον

δὲ μηδὲν ἀδικῆσιν, ἢ δεῖν αὐτὸς ἀκρίτως ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βελῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν[5] με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τὸς λόγους τούτους ἐποιέμην. 24. πρὸς μὲν ἕν τὴν βελὴν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ* ἀπελογησάμην[6]. τῶν γὰρ ἄλλων[7] ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν. ἠξιάμην μὲν ἕν 27. τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας[8], αἰσχρὸν ἡγοῦμαι

natum. propterea quod frumentarii in iudicium vocentur, vos non ideo minus iusta et aequa de illis esse statuturos, quam si causa indicta et inaudita eos ad supplicium rapiantur. Alias si ἡμῶν manebit, videtur aliquid deesse, e. c. κρινόντων αὐτὸς, si a nobis in ius vocentur, ἢ μὴ quam si id minus fiat. aut ἡμῶν ἐλεγχόντων αὐτὸς, ἢ σιωπώντων. vos non minus iustam et veram sententiam esse pronuntiaturos, si frumentarios arguamus, quam si taceamus.

5. ἐπεχείρουν] quinam? Num deest τινες? potest fieri. verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstans, huius causae tum, quam nos hodie sumus peritior, facile norat, quos actor designaret.

6. ἀπελογησάμην] Sic, per η, dedi de meo, (a verbo ἀπολογεῖσθαι) pro vulgari ἀπελογισάμην, per ι, a verbo ἀπολογίζεσθαι.

7. τῶν ἄλλων] subaudi πρυτανέων, vel βελευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est.

8. τὰς αἰτίας] scil. τὰς παρὰ τῷ δήμῳ. metuens ego, ne nomen meum malignis sermonibus apud ple-

μαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ, τι ἂν βέλησθε ψηφίσησθε. καὶ πρῶτον μὲν [9] ἀνάβηθι, καὶ εἰπέ [10] σὺ ἐμοὶ, μέτοικος εἶ; Ναί [11].

30. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ, τι ἂν βέλῃ; Ὡς πεισόμενος. Ἀλλό τι ἔν * ἐκ ἀξιοῖς [12] ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τὲς νόμες, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία; Εγωγε. Ἀπόκριναι δή μοι, εἰ ὁμολογεῖς

33. πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος

bem differretur, ac si ego dardanariis clam studerem, et cum iis colluderem.

9. καὶ πρῶτον μεν ἀνάβηθι.] Scribe, μοι ἀνάβηθι, vt centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί. Scribendum πέρυσιν ἐμοὶ, vel πέρυσί μοι. Istud Ναί est *Responsum* Accusati, siue Rei. Sic Lucas Actor. V, 8. Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτε τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπε, Ναι, τοσούτου. et XXII, 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ρωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναι. MARKLAND.

10. ἀνάβηθι, καὶ εἰπὲ] sic dedi e Vindobonensi, pro vulgari ἀνάβηθι. Εἰπέ —

11. εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί.] Vel vt mendose magis *Ald.* εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶναι. Egregie Scal. et nos textum vel inuitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. *Groularti*, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

12. ἄλλο τι ἔν ἐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] ergo nullam aliam ipse tute tibi statuis, quam mortis poenam? Sic dedi, de meo addens ἐκ, quo vulgatae carent. Cui bene respondet responsio. ἔγωγε. scil. ἐκ ἀξιῶ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quae responsio non sit quadratura, si ἐκ a praemissa interrogatione absit.

ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην. Ἂν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει [13] τὰς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἂν οἱ ἄρχοντες κε- 36
λεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μή, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον [14] πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

* χρῆν

13. ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: si enim Leges *iubeant* frumentum coemere, quodnam opus, vt Archontes idem *iubeant?* Lege: ὃς δ' κωλύει τὰς σιτοπώλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. *Si igitur ostenderit, iudices, vllam esse legem, quae non prohibeat frumentarios coëmere frumentum, etiamsi praefecti iusserint; absoluite eum.* Ratio hoc postulat. οὐ omittebatur ob praecedens ὃς. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi friuola et vltra quam par est, arguta est. Bene habet vulgata.

14. σῖτον πεντήκοντα φ] Emenda cum Steph. et *Petit. ad LL. Attic.* p. 420. σῖτον πλειω πεντήκοντα φορμῶν, vt supra. Εἰ ὁμολογεῖς πλειω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Quod ad φορμὸς adtinet, vide *Aristoph. Thesmoph. 820. Hesych. Pollux.* saepiuscule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat mensurae genus. Fortasse eadem erat, quam Latini nominabant *Cumeram.* Arbitror sane. Nam ita *Acro* ad *Hor. 1. Serm. I. 53. Cumera vas est ingens vimineum, vel fictile simile doliis, vbi frumentum suum reponebant Agricolae:* vel vas minus capiens quinque siue sex modios. TAYLOR.

ἐν τῇ πόλει σῖτον πεντήκοντα φορμῶν etc.] *Stepha-*

* χρῆν [15] μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἱκανὴν εἶ-
39. ναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ ἔτος μὲν ὁμο-
λογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαί-
νεται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸς νόμους ὀμωμόκατε ψηφι-
εῖσθαι. ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρ-
χόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν
42. περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους
ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τὸς ἄρχοντας ἠρωτῶ-
μεν [16]. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τῶ πράγ-
ματος·

nus: σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν. Recte: nisi quod ordinem verborum fuisse reor, ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον etc. vt paulo ante, Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Atque hinc forte patefit erroris causa. nempe amittebatur πλείω in simili πόλει. MARKLAND.

Addidi πλείω, quo vulgatae carent.

15. χρῆν] sic dedi de meo, pro vulgari χρὴ. *oportebat*, in imperfecto.

16. ἠρώτων με] ἠρώτων αυτες. Schott. Lectio est ηρωτωμεν, cui accedit Cod. *Coisl.* qui habet ἠρώτων μέν. TAYLOR.

παρακαλέσαντες τὸς ἄρχοντας ἠρώτων με] Lego: παρακαλέσας τὸς ἄρχοντας ἠρωτώμην, *aduocatis praefectis interrogaui* eos. *Schottus* quoque coniecerat παρακαλέσας, et ἠρώτων αὐτὸς. Legere etiam potes ἠρόμην, pro ἠρώτων με. istud propius est: hoc saepius vtitur Lysias. Vel, παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τὸς ἄρχοντας ἠρώτων. ὡς ἐμὲ, *ad meam domum*. MARKLAND.

Exhibui, vt volebat Taylor, qui verum hic vidit. Nos, Prytanes, cum arcessiuissemus Archontas, [magistros rerum annonariarum] interrogauimus, τὸς σιτοφύλακας. quos numero tres fuisse, ex hoc loco constat.

ματος· Ανυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τῷ προτέρῳ χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τέτων ὑπερβαλλόντων [17] 165.1
ἀλλήλες, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτὲς μαχομένων, συμβελεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι Φιλονεικῆσιν· ἡγέμενος [18] συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρ' ἐτέτων ὠνεμένοις, ὡς ἀξιώτατον τέτες ρίασθαι. δεῖν γὰρ αὐ- 3.
τὲς ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον· ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένες καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτὲς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβέλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς [19] ἔτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βελῆς τέτες εἶπε τὲς λόγες, ἔ- 6.
τοι δ'* ἐπὶ τῆτες [20] συνωνέμενοι φαίνονται. ΜΑΡ-
ΤΥΣ.

17. ὑπερβαλλόντων] Sic, geminato λ, dedi. vulgatae dant ſolummodo ſimplex.

18. Φιλονεικῆσιν· ἡγέμενος — τέτες ρίασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Diſtingue: Φιλονεικῆσιν· (ἡγέμενος — τέτες ρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

19. παρεξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς] Vox ΜΑΡΤΥΣ loco ſuo mota eſt. Repone modo poſt φαίνονται. TAYLOR.

ὡς τοίνυν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. καὶ ὡς — φαίνονται. ὅτι μὲν τοίνυν etc.] Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migrauit, abſciſſâ in medio tenore ſuo ſententiâ. Reſtitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένες καταθέσθαι αὐτὲς ἐκέλευεν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς ἔτος (f. αὐτὸς) μὲν — ἔτοι δὲ — φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde poſt teſtimonium Anyti pergit: Οτι μὲν τοίνυν ἠχ — ἀκηκόατε. MARKLAND.

Conſtitui locum ſic, vt viri docti volebant.

20. ἐπίτηδες] dedi de meo ἔτι τῆτες *adhuc hoc anno.*

ΤΥΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν ἐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε. ἡγῶμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, ἐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὸς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων [21] κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν εἰσι νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς ἐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ τὸς μὴ πειθομένος, καὶ τὸς κελεύοντας τούτοις τἀναντία πράττειν; ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτὸς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐρῶσιν [22], ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, ὅτι ψεύδονται. ἐχρῆν γὰρ

opponuntur enim inter se annus praesens et superior.

21. ἐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὸς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. Scribe, ὑπὲρ αὐτῶν, *pro seipsis.* τούτων, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes *Groulartus* et *Vanderheidius* hunc locum non ceperunt: quod mirum, cum sensus admodum obuius sit. *si haec maxime vera allegent, opinor tamen eos non* inde *excusaturos esse seipsos, sed accusaturos esse praefectos.* Sic Orat. VI. eadem sententia: καίτοι ἐχ ὑπὲρ αὐτῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει: *quamuis ea ratione non tam se purgabit, quam alios accusabit:* quemadmodum vertit ipse *Vanderheidius.* MARKLAND.

τούτων redit ad τὸς ἄρχοντας, vel quod idem est, τὸς σιτοφύλακας.

22. ἴσως δ' ἐρῶσιν, κ. τ. λ.] Vid. *Suid.* in v. Ἄξιον. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum laudat, ad mentem potius Auctoris attendens, quam αὐτολεξεὶ describens. TAYL.

γὰρ αὐτὸς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλῶντας, ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτὸς ἐπέλιπε [23]· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῆ τιμιώτερον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι· καὶ τούτων 18. ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι [24]. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἣν πάντες εἴσεσθαι [25] μέλλουσιν, ἐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν

23. ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτὸς ἀπέλιπε·] Passiue, *coëmptum* frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἐωνημένον ἀρνίον. *agnus sedecim drachmis emptus.* Isaeus de Haered. Agn. p. 88. οἰκίαν δὲ Μελίτη, τρισχιλίων ὠνημένην· lege, ἐωνημένην. Demosthenes περὶ Παραπρεσβ. ἂν καὶν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. et ita Orat. I. adu. Stephanum: et Orat. adu. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

24. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe: ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μαρτυρες. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem deprauari. MARKLAND.

25. οἴσεσθαι] Sic vulg. *Indignum autem est, si, quum tributum est pendendum,* quod omnes persoluere debent, *refugiant et paupertatem obtendant: in iis vero, in quibus capitis poena proposita est, et praestat eos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse.* Groulart. Et eodem acumine interpres alter. Sed vbi est istud, quod conqueritur δεινὸν? Vbi oppositorum viuida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! *verba dedisti.* Sed tempus est, vt *Lysiae* opem feram. *Iactitarunt hi darda-*

νίαν προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζη-
21. μία, καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐ-
νοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες
ἐπίστασθε, ὅτι τούτοις ἥκιστα [26] προσήκει τοιούτους
ποιεῖσθαι λόγους. τἀναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἄλλοις συμφέρει. τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅ-
24. ταν κακῶς τινος ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει, τίμιον
τὸν σῖτον πωλῶσιν. οὕτω δ' ἅσμενοι τὰς συμφορὰς
τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν
ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λογοποιοῦσιν [27]·
ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ
27. Λακεδαιμονίων ἐκπλεύσας [28] συνειλῆφθαι, ἢ τὰ
ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀποῤ-
ῥηθή-

narii egregiam ſuam in rempublicam beneuolentiam. Vbi autem exprompta eſt iſta tanta beneuolentia? Non in alacri fludio tributi pendendi, quod palam omnibus innoteſceret; *ſed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis*, vbi expedit eſſe quam occultiſſimis. Lego enim cum Cod. *Coisl.* ἢν πάντες εισεσθαι μέλλουσιν. TAYLOR.

26. ἥκιστα] id eſt πάντων ἥκιστα. quod equidem malim ſic legi.

27. ἕτοι λογοποιοῦσιν·] Mallem, αὐτοὶ, *ipſi* fingunt. et pro ἐφθάρθαι, reſtituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND.

Dedi αὐτοὶ, pro vulgari οὗτοι, et in continenti διεφθάρθαι pro vulgari ſimplici ἐφθάρθαι.

28. ἐκπλεούσας] vnde? e Piraeeone, an e Ponto? poſterius equidem rectius arbitror.

ῥηθήσεσθαι [29]. καὶ εἰς τῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥς' ἐν τύτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβελεύσειν ἡμῖν ἐν οἵσπερ * ἐδ' οἱ πολέμιοι [30]. ὅταν γὰρ μάλισα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζσιν [31] ἕτοι, καὶ ἐκ 30. ἐθέλσι πωλεῖν· ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα [32], ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἂν ὁποσονοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. ὥς' ἐνίοτε εἰρήνης ἔσης, ὑπὸ τύτων πολιορκέμεθα. ἔτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τύτων πανεργίας καὶ κακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, 33. ὥς' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τὰς ἀγορανόμες Φύλακας κατεσήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας [33] ἀποκληεῖτε. καὶ πολ-

29. ἀναῤῥηθήσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. l. idem eſt, atque noſtrate *aufſagen, einem den Kauf, den Dienſt, die Miethe aufſagen. renunciare.* per nuncium ad alterum allegatum ei teſtatum facere, ſe nolle in poſterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, ſed ab hoc momento reſciſſum id velle.

30. ἐν οἵσπερ ἐδ' οἱ πολέμιοι] particulam infitiantem de meo addidi, re ipſa id ſubiiciente, et praeterea illa proxima εἰρήνης ἔσης confirmant.

31. ἀναρπάζειν τὸν σῖτον eſt mandare ſeruis, vt frumentum in ſolaria congerant, ibique clauſum et abſconditum ſeruare, neque ſinere rurſus in aedes inferiores deferri, quo vendatur.

32. διαφερώμεθα] ſubaudi αὐτοῖς. ne nos emtores ſecum de pretio contendamus, aut rixemur, nolentes tantum dare, quantum illi flagitent.

33. χωρὶς σιτοφύλακος ἀποκληεῖτε·] Potius, σιτοφύλακας ἀπεκληεῖτε: vt ἐλάβετε. *Schottus* quo-

36. πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων[34] δίκην
τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι ἐχ οἵοίτ' ἦσαν τῆς τού-
των πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτὸς
τὸς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὁπότε καὶ τὸς
μὴ δυναμένος φυλάττειν ἀποκτείνετε; ἐνθυμεῖσθαι
39. δὲ χρὴ, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι.
εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογέντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
ἐμπόρες συνίσασθαι, δόξετ' ὑμεῖς ἐπιβελεύειν τοῖς
εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποι-
ῦντο, ἐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτι-
42. μᾶν, (ἐφ' ὑμῖν γάρ ἐστιν, ὁποτέροις[35] βέλεσθε πι-
στεύειν) νῦν δὲ πῶς ἂ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τὸς
ὁμολογῦντας παρανομεῖν, ἀζημίους ἀφήσετε; ἀνα-
μνήσθητε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη
ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν[36], καὶ μάρ-

que σιτοφύλακας. Χωρὶς est *seorsim*, extra ordinem. MARKLAND.

34. πολιτῶν ὄντων] hoc eo spectat, quod in dardanariis permulti essent, non ciues, sed solummodo inquilini. Quod si ergo ciues respublica punit, quanto magis puniet et punire debebit peregrinos.

35. ὁποτέροις] accusatoribus puta dardanariorum, an ipsis dardanariis sese defendentibus. Ante vocabulum hoc ἐστιν addidi, quo vulgatae carent.

36. πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν,] Miror, quid velit vox vltima: et suspicor incuriam Scribae repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνειν. Noui, quid sit ἔχειν αἰτίαν, *culpae obnoxium esse, reum esse:* quod saepe admodum occurrit. λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius sit,

τυρας παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστεύσαντες ἡγησάμενοι τὰς τῶν κατηγόρων λόγους [37]. καίτοι πῶς ἂν ἀ θαυμαστὸν εἴη, εἰ, περὶ τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον * ἐπεθυμεῖτε [38] παρὰ τῶν ἀρνεμένων δίκην λαμβάνειν [39]; καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ἡμῖν φανερὸν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει. ὥστε πεύσονται, ἥντινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε· ἡγούμενοι, ἂν μὲν θάνα-

3.

probum est: vt Orat. XII. ἀ γὰρ δὴ ἑτέρων ἔργων αἰτιαν λαβοντες (τοι,) ἐκ τῆς πολεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. Pollux VIII, 10. segm. 120. εἴ τις τῶν φευγόντων ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ αἰτία, δευτέραν αιτιαν ἑκουσίου προσλαβοι. Thucydides lib. II. segm. 18. αιτιαν τε ἐκ ἐλαχίστην Αρχίδαμος ελαβεν ἀπ' αὐτοῦ. et ita Idem VI. 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολογίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intellige: *multos, in quos haec eadem accusatio* (seu *crimen*) *cadere potuit, morte mulctauistis.* MARKLAND.

Aut delendum est, vt vult Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 3. quocunque errore huc irrepsisse, aut si quid eius tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum. πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, πειρωμένων λανθάνειν, καὶ μαρτυρας π. multos, qui, cum eiusdem criminis essent insimulati, conarentur infitiando subterfugere, testesque adeo suae innocentiae praestarent.

37. λόγους] subaudi ἢ τὰς τῶν πειρωμένων λανθάνειν.

38. ἐπεθυμεῖτε] sic, in imperfecto, dedi de meo, pro vulgari ἐπιθυμεῖτε in praesenti.

39. λαμβάνειν] subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων.

6. θάνατον αὐτῶν καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τὰς λοιπάς· ἂν δ' ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὅ, τι ἂν βέλωνται. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ μόνον τῶν παρελημυθότων ἕνεκα αὐτὰς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παρα-
9. δείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ἕτω [40] γὰρ ἔσονται μόγις [41] ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ', ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τὸ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι· καὶ ἕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελῶν-
12. ται, ὥστε μᾶλλον αἱρῶνται [42] καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν, ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν δὴ, ἐὰν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν [43],

40. οὕτω] Fort. οὗτοι. TAYLOR.

41. μόγις cohaeret, non cum ἀνεκτοὶ, ſed cum ἔσονται. vix enim erunt vel hoc pacto tolerabiles; h. e. vix hoc modo poterit hoc obtineri, vt ſe gerant tolerabiliter; ſi nempe poenarum ſeueritatem exerceatis; nedum vt tolerabiles ſint futuri, ſi vos ad puniendum torpeatis. ἕτω bene habet.

42. αἰτῶνται] F. αἱροῦνται. TAYLOR.

μᾶλλον αἰτοῦνται] Lege, μᾶλλον αἱρῶνται, *malunt*. Demoſth. Philipp. III. τέτες μὲν ἐξαπατᾶν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι. et ita paſſim. MARKL.

Exhibui αἱρῶνται pro vulgari αἰτῶνται.

43. τῶν τε πολιτῶν] ſubaudi τέτες. illos veſtrorum ciuium, (ſitophylacas deſignat, de quibus iam paulo ante mentionem fecerat) qui cum horum frumentariorum fraudes compeſcere ſatis non potuiſſent, ideo capite ſuo luerunt.

οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τὰς 15.
ἐμπόρους [44], ἐφ' οἷς [45] ἔτοι συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς χα-
ριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους [46] ποιήσετε, δίκην παρ'
αὐτῶν λαμβάνοντες. εἰ δὲ μή, τὴν αὐτὴν [47] οἴε-
σθε

44. καὶ τὰς ἐμπόρους] καὶ τοις εμποροις. Scal. Inſcite. TAYLOR.

συνέζησαν (οἷς — ποιήσετε) δίκην etc.] Dele Parentheſin, et diſtingue: συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν, (vel παρὰ τούτων) λαβόντες. Paulo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἱ διὰ etc. Tolle diſtinctionem, et ſubintellige τούτους, vel ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἱ etc. vt τὰς ἐμπόρους paulo poſt. MARKLAND.

Subauditur a communi ἐλεήσαιτε.

45. οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Haec non recte parentheſi includuntur. Lege — συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni potius fuiſſet, παρα τουτων. TAYLOR.

ἐφ' οἷς] poſſit defendi. Nam ἐπί τινι perinde eſt, in fraudem et noxam alicuius, atque ἐπί τινα. malim tamen in accuſat. ἐφ' οὓς, vt vſitatius.

46. προθυμοτέρους ποιήσετε] ſcil. αὐτούς, eos, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametſi neceſſarium, quia ſtatim ſequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem ſpiritu de diuerſiſſimis vſurpatum lectores perturbaret.

47. τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis huius loci reſtitutio. Lege: ἐπειδὰν πύθωνται, ἦν πως ὅτε τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. *Vander-*

σθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν κα-
18. πήλων, οἳ τοῖς ἐκπλέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε. ἐκ οἵου, ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι· τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἂν ἓν τούτων 48
21. καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

heidius vertit: *alioqui, eodem ipsos animo fore existimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos absoluisse.* Recte supplet: sed pro πύθωνται videtur legisse ἐπύθοντο, sine causa. Ηνπερ ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε· vt Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ηνπερ οτε ὦεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. MARKLAND.

Mihi videtur leg. esse τίν' αὐτὲς οἴεσθε γνώμην ἔξειν. quem ipsis animum existimatis fore, cum audierint — Vulgatam si seruabimus, erit ad τὴν αὐτὴν sub audiendum τοῖς ἐπιβουλεύσιν ὑμῖν. communem causam facturos cum dardanariis, a quibus insidiae vobis struuntur, existimate.

48. ἂν ἓν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat *Suidas* in v. Αξιον. οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δίκη ξενίας. Vid. *Harpocr.* in Ναυτοδίκαι, et *Poll.* VIII. 10. *Pancleo seruus fugitiuus in ius vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore arbitrato eum fuisse μέτοικον. At cum ille exceptione fori vsus Plataeensem se esse dixit, ideoque ciuem Atticum, deprehenditur post adcuratissimam inuestigationem habitam,* vt Auctoris verbis vtar, μὴ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερος.

Πολλὰ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τούτου[1] 27. τοῦ πράγματος ἔστ' ἂν δυναίμην, ἔτέ μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι,

1. Legendum contendit doctissimus *Meurs.* ὅτι ἐκ ἦν Πλωθειεύς, (nam inter Atticae populos erat Πλωθεικὰ, vt ostenderunt ipse *Meursius* aliique) *et per totam deinceps orationem,* hominis ipsius verbis vtor, *vbicunque editur* Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας, *rescribendum sine dubio* Πλωθειεὺς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας. Vid. *Attic. Lect.* III. 29. Cui nolim aliquid grauius dici, cum, nisi me mea memoria fallat, errorem suum alibi reuocet. Plataeenses erant ciuitate donati, vti li-

ωνί, ἐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀπο-
30. δεῖξαι. ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον ἐκ ἐπαύε-
το, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσ-
εκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον· νομίζων
μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τότε, ὅτι Πλαταιεὺς
33. εἴη, ἠρόμην, ὁπότε δημοτεύοιτο [2]· παραινέσαντος
τινὸς [3] τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς

Zz 5 τὴν

quet ex decreto, quod exſtat apud *Demoſth. c. Neaer.* ex *Ariſtoph.* in *Ranis*, et *Pauſan. Attic.* c. 29. aliisque. Vid. *Petit de LL. Attic.* pag. 133 et *Miſcell.* II. 9. I. 14. *Meurſ.* ipſum *de fortuna Athenarum*, cap. 5. Eodem itaque iure cum Plataeenſi agendum erat, atque Athenienſi. Praeterea locus egregius exſtat in fine orationis, qui ad Plataeenſem ſolummodo ſpectare poteſt. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Ἀριστόδικον, μεταξὺ ἐντεῦθεν Θήβησι μετώκει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχῆ μᾶλλον, ἢ Θήβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes ſimultates olim interceſſiſſe inter Thebanos et Plataeenſis: Inter Thebanos et Plothaeenſis *Meurſius*, credo, ſolus. TAYLOR.

Confer. Obſeruat. Miſcell. Amſtelodam. T. VII. p. 317. ſqq. et Corſini Faſt. Attic. T. I. p. 16. ſqq.

2. ὁπόθεν δημοτεύοιτο] Lege, ὁπόθε: *ex quo pago eſſet.* Inuſitata vero ſcaeuitas in hac Oratione. MARKL. ὁπότε (per τ) eſt in libris, non per θ, vt Markland, neſcio qui aut vnde, recitauit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo eſſe demonſtratam. id quod patet e reſponſione Δεκελειόθεν. vnde, h. e. quonam e demo ſe pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto eſſe, ὁπόθε aut ὁπόθεν legatur. vt pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν vſurpatur.

3. παραινέσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοι-

τὴν Φυλὴν ἥσινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ 4 ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν

τὸ. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίναντο etc.] Mallem, mutatâ ſede particulae δὲ, et diſtinctione, ita legere: παραινέσαντος δέ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

4. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio eſt huiuſmodi. *Pancleonem ad Polemarchum in ius vocat Orator ob quaſdam contumelias, exiſtimans eum fuiſſe inquilinum.* (Polemarchus enim, vti Praetor peregrinus apud Romanos, ius dixit de inquilinis. Τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. *Poll.* VIII. 9.) *Sed vbi adfirmauit ſe eſſe domo Plataeenſem, atque idcirco iure ciuis Athenienſis vti poſſe ex decreto, ibi mutato conſilio quaerit, cui tribui et populo accenſeretur, vt ab eo populo ius adipiſceretur.* (Nam vt ex *Demoſthene* liquet l. c. ea erat condicio ciuitatis Plataeenſibus data, vt vnuſquiſque in tribum aliquam relatus ita demum ciuis fieret. Κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιέας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς. Atque haec videtur vis et notio eſſe τῷ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. *Harpocr.* in v. *Heſych.* etc.) *Qui cum dixiſſet* Δεκελειόθεν, *confeſtim nomine dato apud eos, qui in iſta tribu iudicabant*, (ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΩ-
ΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗ.
ΕΥΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ.
ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex *Sponio*) *ad tonſirinam vbi ire conſueuerant Deceleenſes ſe contulit, et quoſcunque ibi ex Deeceleenſibus of-*

τὸν καὶ πρὸς τὰς τῇ Ιπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλ-
36. θὼν ἐπὶ τὸ κρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμᾶς, ἵνα οἱ Δε-
κελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, ἔς τε [5] ἐξευρίσκοι-
μι Δεκελέων ἐπυνθανόμην, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δε-
κελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐ-
δεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος, ὅτι
39. καὶ ἑτέρας δίκας, τὰς μὲν φύγοι [6], τὰς δ' ὠφλή-
κοι [7] παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ [8].

πρῶ-

fendit, ab iis percunctatus eſt, quenquamne nouerint Pancleonem ei tribui accenſeri. Sed vt haec ſe ita habere poſſint, Graecis eſt opitulandum. Lege itaque Επειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τὰς (ſine καὶ) τῇ Ιπποθοωντίδι δικάζοντας, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, ἔς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελεων, εἰ τινα γιγνωσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam iſtud ἐπυνθανόμην eſt gloſſematicum τῦ ἠρώτων, indeque natae hae turbae. TAYLOR.

5. ἠρώτων, οὕς τε] idem eſt, ac ſi dixiſſet ἠρώτων, εἴπε εἰσί τινες Δεκελεῖς. interrogabam, eſſentne ibi Deceleenſes, et eorum ſi quos reperiſſem hoc pacto, eos interrogabam, noſſentne aliquem Pancleonem —

6. φύγοι] malim in praeſenti φεύγοι. nam tempus praeſens poſtulat ſententia. actiones quasdam in Pancleonem ſuſceptas adhuc pendere nondum diſceptatas apud Polemarchum.

7. ὠφλήκοι] ſic, per ω, dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron. alias aduerſus eum actiones iam eſſe deciſas, mulctaeque ipſum eſſe condemnatum. ξενίας puta. nam de eiusmodi cauſis ius dicebat Polemarchus.

8. καὶ ἐγὼ] ſcil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ.

πρῶτον μὲν ἔν ὑμῖν Δεκελέων ὃς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνεσι παρόντες. καὶ μοι 42.
ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο [9] μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δό- 167.1
ξαι ὑβρίζειν βέλεσθαι μᾶλλον, ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην· πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτατόν τε Πλαταιέων ἐγίγνωσκον, καὶ μάλιστα ᾠόμην εἰδέναι, ἠρόμην, εἴ τινα γιγνώσκοι Ἱππαρμοδώρου υἱὸν 3.
Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι τὸν Ἱππαρμόδωρον μὲν γιγνώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνῳ ἐδέναι, ἔστε Παγκλέωνα, ἔστε ἄλλον ἐδέναι εἰδείη ὄντα, ἠρώτων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες ἔν ἀγνοοῦντες 6.
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν [10] τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ.

9. ἀντεγράψατο] hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se ciuem esse, non inquilinum. Polemarchum non de ciuibus, sed de peregrinis iudicare.

10. χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, *ad viridem Tyrum*, quo nihil vnquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, vbi *Casei recentes* venum prostituebantur. Plura dicturus sum in *Lectionibus Lysiacis*. TAYLOR.

νέα. ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῶ μηνὸς ἑκάστῳ ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τὰς Πλαταιέας. ἐλθὼν ἔν εἰς τὸν τυρὸν
9. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπυνθανόμην αὐτῶν εἴ τινα γιγνώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην[11] σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν, εἷς δέ τις εἶπεν, ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν ἐδενὶ εἰδείη τῶτο ὂν τὸ ὄνομα, δῆλον
12. μέντοι ἔφη ἑαυτῶ ἀφεσῶτα[12] εἶναι Παγκλέωνα· τήν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τῶτου, καὶ τὴν τέχνην, ἣ ἕτος χρῆται. ταῦτ' ἔν ὡς ἀληθῆ ἐστι, τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ τὸν[13], ὃς ἔφη δεσπό-
15. της τῶτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ημέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα ὀ πολλαῖς ὕστερον, ἰδὼν ἀγόμενον τῶτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδες, ὃς ἐμαρτύρησεν αὐτῶ

11. πολίτην] exspectabam δημότην. sed bene habet vulgata. Plataeenses ab Athenienſibus ciuitate attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Plataeenſis, ciuitate Athenienſis eſſet, is πολίτης πλαταιεὺς appellabatur, vt Plataeenſibus reliquis conſors ciuitatis atticae.

12. ἀφεσῶτα] Egit ergo Nicomedes in Pancleonem ex titulo ἀποστασίε, vt herus in ſeruum fugitiuum.

13. καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τῶτου εἶναι. Conſtabit vtique ex ſequentibus. TAYLOR.

Bene habet h. l. nil deeſt. τὸν idem eſt, atque τῶτον. Centies articulus praepoſitiuus ὁ pro pronomine οὗτος vſurpatur.

αὐτῷ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον. βελόμενος εἰδέναι, ὁποῖόν τι περὶ αὐτῷ πραχθήσοιτο. τότε μὲν 18.
οὖν ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν
τούτῳ παρόντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς, ὃς [14]
ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. ἐπὶ τούτοις [15] ἐγ-
γυησάμενοι παρέξειν, εἰς ἀγορὰν ᾤχοντο ἀπιόν-
τες [16]. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τῆς τε ἀντιγραφῆς ἕνεκα ταυ- 21.
τησὶ [17] καὶ αὐτῆς τῆς δίκης [18], ἔδοξέ μοι χρῆναι
μάρ-

14. ὃς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmauit, non ipse frater Pancleonis, sed alius aliquis fuit, bene habet locus, sententiaque haec est. *esse Pancleoni fratrem, nescio quem, qui eum sit in libertatem vindicaturus.* Sin autem, id quod mihi quidem multo est probabilius, ipse frater haec dicit, *se esse fratrem Pancleonis, et se velle ipsum in libertatem asserere*, tum εἶπέ τις erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ.

15. ἐπὶ τούτοις] in hanc legem, sub hac conditione, vt frater ille Pancleonis eum liberali manu assereret.

16. παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες] sic in libris Lysiae vulgatis distinctus est hic locus. Ego vero distinctionem, vt vides, mutaui, quemadmodum Taylor quoque fecerat in latinis. Athenienſium quotidianum opus atque negotium erat forum adire spectandi et audiendi ergo quae ibi gererentur. Quae igitur modo narrauit, ea extra forum fuerant acta.

17. ἀντιγραφῆς ἕ. ταυτησὶ] ob *hanc* ἀντιγραφὴν, (v. p. 166. vlt.) quae mihi necessitatem imposuit in Pancleonem agendi. id quod nunc facio. Simul digito demonstrat illam exceptionem Pancleonis in tabula exaratam lignea, in aditu tribunalis suspensa, vt iudicibus omnibus in conspectu esset.

18. αὐτῆς τῆς δίκης] ob illam actionem Nicome-

μάρτυρας λαβόντι παραγενέσθαι· ἵν' εἰδείην τόν τ' ἐξαιρησόμενον αὐτὸν, καὶ ὅ, τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν ἓν ἐξηγγυήθη, ἔτε ἀδελφὸς, ἔ-
24. τε ἄλλος ἀδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ, φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δᾶλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικομήδει, καὶ ἐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν ἓν αὐτόθι ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τᾶτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἵ τε παρόντες τάτῳ καὶ
27. αὐτὸς ἕτος, ὥσε ἐθέλοντος μὲν τᾶ Νικομήδες, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τᾶτον ἄγοι, [ἢ] Φάσκων [19] ἑαυτᾶ δᾶλον εἶναι, τάτων ἀδὲν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι ᾤχοντο. ὡς ἓν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τάτοις ἐξηγγυήθη, καὶ τότε
30. βίᾳ ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ [20]. ΜΑΡΤΥ-
ΡΕΣ.

dis in Pancleonem, vbi frater producendus erat, vi pacti die ante facti. Sub conditione cuius producendi Nicomedes sponsores acceptauerat de corpore Pancleonis praestando.

19. ἄγοι Φάσκων] sic dedi, partim ex Aldina, in qua, vt et in Vindobon. est *Φάσκων*. Vulgo legitur in libris excusis ἄγοι, ἢ Φάσκοι. Verum nemo vnquam dixit εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, sed sic dicunt omnes εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δελείαν ἄγειν. quare nullus dubito sic leg. esse h. l. ἢ εἰς ἐλευθερίαν τᾶτον ἐξαιροῖτο, ἢ εἰς δελείαν ἄγοι, Φάσκων —

20. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥᾴδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, post ὕδωρ, vox μαρτυρες: quam restituit *Stephanus*. MARKLAND.

Addidi titulum, quo vulgatae carent.

ΡΕΣ. Ράδιον τοίνυν εἰδέναι, ὅτι ἀδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' ἀδὲ ἐλεύθερον. ὅσις γὰρ ἐβελήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς, ἐνόχες καταξῆσαι τὲς ἑαυτῦ ἐπιτηδείες τοῖς βιαί- 33.
οις, μᾶλλον ἢ κατὰ τὲς νόμες εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς, δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐτὸν, ἀδενὶ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα δῆλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταξήσας περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίσασθαι. ὅτι μὲν ἔν Πλαταιεὺς εἶναι 36.
πολλᾶ δεῖ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τέτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ ἀδ' ἕτος, ὃς ἄρισα εἶδε τὰ αὐτᾶ, ἡγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλαταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε[21], ῥᾳδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης, ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Αρισόδικος ἑτοσὶ, ἀμφισβητῶν[22] 39.
μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας, διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναί· ἐπισκηψάμενος[23] δὲ τῷ μάρτυρι ἐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἴασε καταδικάσα-

21. Poſt ὧν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deeſſe.

22. ἀμφισβητῶν redit, non ad Ariſtodicum, ſed ad Pancleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit.

23. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκέμενος. *Ald.* Vnde ſemel placuit Stephano ἐπεσκημμένος, vti et Scaligero quoque placuiſſe video. Lege επισκηψαμενος. Επεσκήψατο, ἀντὶ τᾶ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. Harpocr. Επίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυριαν ὡς ψευδη αἰτιῶτο. Poll. VIII. 6. Ην δὲ ψευδομαρτυριων θέμις ἐσὶν ἐπισκῆψαι. Aeſch. *c. Timarch.* p. 18. *Edit. Steph.* TAYLOR.

Dedi ἐπισκηψ. (per η)

κάσασθαι αὐτῷ [24] τὸν Αριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμε-
42. ρος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπεισε. καὶ
τούτων, ὡς ἀληθῆ ἐστι, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι
ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι [26] αὐτῷ, δεδιὼς
τὸν Αριστόδικον, μετασὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει.
168. 1. καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς,
πανταχῇ μᾶλλον ἢ Θήβησιν ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοι-
κῆσαι. ὡς ἓν ὤκει [27] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν
3. μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε [28] τὸ ὕδωρ.
ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημέ-
ναι, ὦ

24. αὐτῷ] sic de meo dedi, pro vulgari αὐτὸν.

25. καθότι ἔπεισε.] Vertit Interpres Brabantus: *transactione, vt commodissime potuit, facta.* Nescio vnde: certe non ex Lysiae verbis. MARKLAND.

καθότι ἔπεισε] mulctam dependit, non quatenus illi a iudicibus irrogata fuerat, sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Pancleo, vt mulctae partem aliquam sibi remitteret.

26. ταῦτα ὁμολογηθῆναι] quae modo narrauerat de Pancleonis cum Aristodico transactione seu decisione.

27. ὡς ἓν ὤκει πολὺν χρόνον etc.] Forte: ὤκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. *Thebis.* Omissa videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem cum praecedente ὤκει. Demosthenes Orat. in Aristocrat. ἦκε μὲν γὰρ ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Εξήκεστος εἰς Λέσβον, καὶ ᾠκεν ἐκεῖ. Matthaeus XII, 45. καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. MARKLAND.

28. ἐπίλαβε] ἐπίβαλε. *Ald.* Ἀλλ' ἐν τοῖς πρόσθεν γέγραπται τρὶς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. Steph. Simile est mendum apud *Isaeum* in *oratione de Pyrrhi hereditate*, Ἀναγίνω-

να, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε [29], οἶδ', ὅτι τά τε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩ ΑΔΥΝΑΤΩ ΑΡΓΥΡΙΟΝ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δεῖνα, quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calleret, vnde quaestum facere posset, stipendium tamen a ciuitate oblatum eis, qui corporis debilitate laborabant, accepisset. Contra eam delationem arguitur.

Πολλὴ δέω [2] χάριν ἔχειν, ὦ βελτί, τῷ κατηγόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τε-

τονί.

σκε· σὺ δ' ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. *Edit. Steph.* p. 39. Quod tu corrigas. TAYLOR.

29. διαμνημονεύητε] scil. ταῦτα, τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα. Pro οἶδα simplici malim, vt certe vsitatius, εὖ οἶδα.

1. Περὶ τοῦ Ἀδυνάτου Harpocr. in Ἀδύνατος, Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβόλου. Suid. in Ἀνάπηρον ψυχήν. Vide *Gronou. ad Harpocr.* in v. et *Valesium* quoque, *Perizon. Responsa ad nuperam notitiam de variis Aeliani etc. locis*, p. 31. *Meurs. Attic. Lect.* VI. 5.

Petit. de LL. Attic. p. 558. *Herald. Animadu. in Salmaſ.* III. 8. Forte legendum, *πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τῆ διδοσθαι τῳ μη αδυνατῳ ἀργύριον.* Grauiſſimum iſtud Athenienſium inſtitutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum *Aeſchinis c. Timarch. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῦντα* haec habet, quae non inutiliter hic ſubiiciantur, *σχεης* ineditus. *Αντὶ τῆ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τὲς τοιέτες ἐκ τῆ δημοσίε τρέφεσθαι. Αλλως. κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ* (F. *ἐκ τῆ δημοσίε*) *ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτες δὲ λέγεσιν πάντας τὲς ὁπωσδηποτεῦν ἠχρειωμένες πρὸς ἐπικειρίαν ἑαυτῶν, οἷον τὲς τυφλές. Αλλως. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχεσιν ἐχορηγεῖτο ἑκάσης ἡμέρας τριώβολον εἰς τροφὴν ἐκ τῆ δημοσίου.* Et videtur antiquitus huic reipublicae fuiſſe peculiare. *Μονοι δ' ἀπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ' ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνες ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκασον ἔτος λέγειν· τὲς δὲ παῖδας δημοσία τρέφειν ἄχρις ἥβης — τες δ' αδυνατες τῶν πολιτῶν δημοσια τρεφειν.* Ariſtid. *Panathen.* Recte hic addo, quae de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. *Coisl.* quum quod ceteris expreſſius ſit paulo, tum quod eiſdem emendata lectione antecellat. *Αδύνατοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τῆ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἳ καὶ ἐχορηγῆντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορέντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν Φ'. βελῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας, ὄβολον ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, ε'. Αριστοτέλης δὲ β'. ἔφη.* Montefalc. *Biblioth. Coislin.* pag. 603. TAYLOR.

2. Πολλῆ δέω] Si mentem auctoris aſſequar, ait Reus, ſe *plurimam gratiam debere* Accuſatori, quod hanc contentionem ipſi comparauerit. Nam cum nullam vn-

quam nactus sit occasionem exponendi suae vitae rationes et instituta, quam se transegisse ad laudem confirmat, hodie eius opera huiusmodi quem exspectauit, quem flagitauit, dicendi loco vtatur. Sed profecto Πολλῷ δέω et Πολλῷ δεῖ etc. tam est huic sententiae aduersum, quam quod maxime. Πολλοῦ ἐδεησε κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. *N. c. Eratosth. Tam longe abfuit, vt causam dicere liceret.* Τοσοῦτο ἐδεησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι — ὥστε. *Tantum abfuit, vt eum poeniteret*, etc. *N. c. Simonem.* Ἐγὼ δὲ τοσοῦτο δέω — ἱκανὸς εἶναι λέγειν — ὥστε δέδοικα κ. τ. λ. *N. ineunte orat. περὶ δημοσίων χρημάτων.* τοσοῦτο γε δεῖ ἐπαγγέλλεσθαι, ὥσ' ἀδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιτο. Demosth. π. παραπρεσβ. Ἵν' εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ ψηφίσματος αὐτὸν τετεῖ. Id. c. *Aristocr.* ολιγου δὲ δεω λέγειν. *Parum abest, quin dicam.* Id. *de Rhodiorum libertate.* Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, οἷον Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικροῦ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενος. Moschop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret vti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρεία ἐστὶν aeque ac vbi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelluli videntur mihi inuidere, legerem hoc pacto, sc. πολλην δέω χάριν ἔχειν, ὦ βελτὶ, τῷ κατηγόρῳ. Quod si eiusmodi vsus τοῦ δέω mihi denegetur, ita accipiendus est sensus auctoris. *Plurimum abest, vt gratias dignas accusatori referre possem.* Sed istud duriuscule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de *gratiis actis*, sed de animo *ad agendas procliui* et praeparato. Proinde vti distinguuntur Gratias *habere* et *agere* apud Latinos. TAYLOR.

Si nihil hic deest, videtur ὀργὴν leg. esse pro χάριν. *multum abest, vt irascar.* Verum credibilius est nonnihil hic deesse, ad hunc ferme modum. πολλοῦ δέω τούτῳ μέμφεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν

τονί. πρότερον γὰρ ἐκ ἔχων [3] πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίε λόγον δοίην, νυνὶ διὰ τέτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τέτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμ-
15. αυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνε μᾶλλον ἄξιον [4], ἢ φθόνε. διὰ γὰρ ἐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον ἔτος, ἢ διὰ φθόνον. καίτοι ὅτις τέτοις φθονεῖ, ἧς οἱ ἄλλοι ἐλεῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ
18. πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, συκοφαντεῖ [5]· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτῷ με τιμωρεῖται, ψεύδεται. διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτὸν, ἔτε φίλῳ ἔτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἦ δὴ τοίνυν, [6], ὦ βελτὶ, δῆλός ἐσι φθονῶν; ὅτι τοιαύτη κεχρημέ-
21. νος συμφορᾷ, τότε βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ εἶμαι δεῖν, ὦ βελτὶ, τὰ τῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν [7] ἰᾶσθαι. καὶ-

ρὶν ἔχειν. non tantum nil queror de accusatore, sed etiam magnas ei gratias habeo.

3. πρότερον ἐκ ἔχων πρόφασιν etc.] Legendum puto, πρότερον γαρ ἐκ ἔχων πρόφασιν. Huius vero Orationis meminit Harpocration. V. ἀδύνατοι: vbi pro περὶ τῦ ἀδυνάτε, forte legendum ὑπὲρ. MARKLAND.

Addidi γὰρ, quod vulgatis deest.

4. ἄξιον] malim aut ἀξίως aut ἄξια.

5. συκοφαντεῖ. εἰ] sic dedi, ex Aldina, omittens με, quod reliquae vulgatae interpositum habent.

6. ἦ δὴ τοίνυν] sic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. ecqua tandem ratione?

7. ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς.] Scribe, καλοις. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ καλλισα τῶν ἐπιτηδευμα-

λῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσε τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω, καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τότε διοίσω; περὶ μὲν ἓν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω [8]. ὑπὲρ ὧν δέ μοι προσήκει λέγειν [9], ὡς ἂν οἷόντε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος ἃ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον. καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι [10], καὶ ἐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων·

τῶν ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noster Orat. XXXI. et Demosthenes in Epitaphio. Aeschines contra Timarch. p. 6. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem. MARKLAND.

Mihi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. esse. id est κατορθώμασιν. opponuntur τὰ ἐπιτεύγματα recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τῷ σκοπῷ, τοῖς δυσυχήμασιν. Interim si negabimus hic Lysiam acumen consectatum fuisse, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς vtrinque sepsi punctis. Est sententia per se vno vocabulo perfecta et absoluta. *Recte vero sic arbitror.*

8. εἰρήσθω] non improbo. fuit tamen cum leg. suspicarer προειρήσθω in antecessum dicta sunto.

9. προσήκει λέγειν] Recte si diuinauimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. νῦν.

10. καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quae in medio sunt, inrepserunt ex glossemate. Sc. non nemo istud τῷ σώματι δύνασθαι explanauit concinnius et expressius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR.

Verba καὶ ἐκ εἶναι ἀδύνατον non sunt superuacanea, multo minus a scholiasta immissa, sed oportuna et ne-

27. τῶν· καὶ τέχνην ἐπίσασθαι τοιαύτην, ὥσε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τότε ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω· τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ [11] εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν
30. μὲν ἓν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν, καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον οἷος * τυγχάνει ὢν [12] πάντας ὑμᾶς οἶομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶγὼ διὰ βραχέων ἐρῶ. Ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
33. τοῦτο. παῖδες δέ μοι ἔπω εἰσὶν, οἵ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν. ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξό-

 μενον

cessaria, et ab ipso oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo ἀδύνατον, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus περὶ τῶν ἀδυνάτων constituentibus iisque beneficia et priuilegia nonnulla indulgentibus.

11. ἐν τῇ τέχνῃ] Melius haud paulo ἐκ τῆς τεχνης, vt mox. TAYLOR.

τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας,] Rectius ἐκ τῆς τέχνης, vt statim, τὴν μὲν ἓν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν. MARKLAND.

12. τυγχάνει ὢν] sic dedi de meo pro vulgari τυγχάνω, quia in multis codicibus legitur τυγχάνει in tertia persona, et ὢν semper abesse nequit, siue prima, siue tertia persona verbi obtineat. Lectionem codicum a Tayloro prolatam si optes, quae cur optanda sit causae nil video, sic erit leg. τῆς μὲν ἓν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὢν, πάντας —

μενον [13] δ' αὐτὴν ἔπω δύναμαι κτήσασθαι [14]. πρόσοδος δέ μοι ἐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης· ἧς [15] ἂν 36.
ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῆ δυσχερεστάτη γενέσθαι τύχη. μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ γέ ἐστιν, ὦ βέλτιστε, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἃ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρέωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μη- 39.
δὲ πρότερον καὶ περὶ τὰς ἀδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, νυνὶ διὰ τοῦτον τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινὰς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξησθε.

μηδὲ

13. διαδεξόμενον] queritur fibi tantum aeris non superesse, vnde seruum potuisset emere, qui artem a se disceret, eaque imbutus in illa exercenda et quaestu inde faciendo adiuuaret. Alii opifices aut artifices, sutores, sartores, pictores, negotiatores, foeneratores, etc. habent tirones aere suo emtos, quos artem quique suam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην.

14. οὐ δύναμαι κτήσασθαι.] Intelligit *seruum* aliquem operarium, quem voluit *emere* sibi succesturum in labore artis suae; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀσφάβῃ, seu *mulo*: νυνὶ δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον ἐ δύναμαι κτήσασθαι, *non possum acquirere*; ob exiles facultates. MARKLAND.

15. ἧς] Melius ἦν. Ita continuo fere: μηδὲ ἃ νεωτέρῳ ἔδοτε πρεσβυτερον ἀφελησθε. Et procedente oratione, ἐ γὰρ δήπου τον αυτον ὑμεῖς μὲν ἀφαιρεσεσθε το διδομενον. TAYLOR.

Contendit quidem Koen ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgari, ego tamen cum Tayloro ἦν malo.

μηδὲ με τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς
42. ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένας ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ
γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βελτὶ, εἰ, ὅτε μὲν ἁπλῆ
μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ
ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ
τὰ τούτοις ἐχόμενα [16] κακὰ προσγίνεταί μοι, τότε
169. 1. ἀφαιρεθείην [17]. δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς
τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδεῖξαι σαφέστατα
μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ καταστὰς χορηγὸς
3. τραγῳδοῖς * προκαλεσαίμην [18] αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν,
δεκάκις ἂν ἕλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον, ἢ ἀντιδῆναι ἅπαξ.
καὶ πῶς ἐ δεινόν ἐστι, νῦν μὲν κατηγορεῖν, ὡς
διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξίσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς
πλουσιωτάτοις· εἰ δὲ * ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμε-
6. νον [19], εἶναι τοιοῦτον καὶ ἔτι πονηρότερον [20]; περὶ δὲ

16. τούτοις ἐχόμενα] aut τούτοις ἑπόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, si dualem malis τούτοιν) ἐχόμενα.

17. τότε ἀφαιρεθείην.] Vel τόδε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, vt paulo ante. MARKLAND.

18. προκαλεσαίμην] sic dedi de meo, sine sibilo primae syllabae, quem addunt vulgati.

19. τύχοι τὶς γενομένων] τύχοι γενόμενον. *Ald.* γενομένων. Scal. Pro τύχοι τὶς, τύχοιμι. Schott. Vbi salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τυχοιμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR.

εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι τὶς γενομένων, εἶναι τοιοῦτον, καὶ ἔτι πονηρότερον;] Post γενομένων desunt nonnulla. *Schottus* legit τύχοιμι pro τύχοι τὶς. sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἔχω. MARKLAND.

Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam

τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς ἔτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἔτε τὴν τύχην δείσας, ἔτε ὑμᾶς αἰσχυνθεὶς, ἃ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὦ βελὴ, πάντας τὰς ἔχοντάς τι δυσύχημα τοιοῦτον, ζητεῖν [21] καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα μετα- 9. χειριῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος [22]. ὧν εἷς ἐγὼ, καὶ [23] περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ, ταύτην ἐμαυ-

veram et probam lectionem, εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον. Sin autem tale quid, vt ego aio, forte fortuna euenerit. Nihil hic de Aldina mutaui, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὧν.

20. πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret. atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν. vbi quis forte ductus ad fungendum munere sumtuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorem ederet.

21. ζητεῖν] νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν, ἢ, ἡγεμαι δεῖν ἤ τι τοιοῦτον. Steph. F. in ζητεῖν, quod est ociosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus, νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR.

Tale quodpiam verbum vtique deest post βελὴ, e.c. νομίζω, ἡγοῦμαι, aut οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ aias leg. esse λέγω γὰρ. verum in eiusmodi loco non vsurpant λέγω, sed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. *circumspicere, requirere.* φιλοσοφεῖν *solerter excogitare.*

22. τὸ συμβεβηκὸς πάθος.] Recte. Aelianus Var. Hist. XIV, 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. Τὸ γεγενημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Praecedentia suppleuit *Stephanus.* De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

23. ὧν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὼς] videtur post pro-

ἐμαυτῷ ῥᾳςώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέ-
ρας τῶν ἀναγκαίων. ὁ δὲ μέγιςον, ὦ βουλὴ, τεκ-
12. μήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕ-
βριν (ὡς οὗτός φησιν) ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω,
ῥᾴδιόν ἐςι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην οὐσίαν, ἐπ' ἀ-
ςράβης ἂν ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους
ἵππους ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον [23] b. οὐ δύ-
15. ναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκά-
ζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπόν
ἐςιν, ὦ βουλὴ, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀςράβης
ὀχούμενον ἑώρα με, σιωπᾷν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλε-
γεν;) ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ᾐτημένους [24] ἵππους ἀναβαίνω,
πειρᾶ-

nomen excidiſſe ὧν. aut ſic leg. eſſe ὧν ἶσα (aduerbiatiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκὼς. *quibuſcum pariter ego quoque, cum incidiſſem in tantum infortunium* —

23 b. τοιοῦτον] ſcil. ζεῦγος vel ἅρμα. niſi potius tale quid addendum eſt.

24. ἡττημένους] Lege ᾐτημενους. V. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in v. Ητημένην. Quas niuis non frigiditate ſuperet tralatio vetus! *Conari autem vobis perſuadere, ideo me eſſe validum, quod* vilis iugoque domitos *equos adſcendam.* TAYLOR.

ἐπὶ τοὺς ἡττημένους ἵππους ἀναβαίνω,] Lego: ἐπὶ τοὺς ᾐτημένους ἵππους ἀναβαίνω, *equos* alienos *commodato acceptos inſcendo.* Demoſthenes adu. Euergum: ἔπειτα παῖδα διάκονον (ſc. λαμβάνει ὁ Θεόφημος) ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ᾐτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et ſeruos ſuos vi abripuerat. *Paupertatis* vero, vel *ſordium* et *auaritiae* nota erat, *alienis* equis vectari. vnde hoc exprobrat Midiae Demoſthenes, quod ἐπ'

πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς εἴην; καὶ ὅτι 18.
μὲν δυοῖν [25] βακτηρίαιν χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ
χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυνα-
μένων [26] ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τὸς ἵππους ἀναβαίνω, τεκ-
μηρι-
ἀλλοτρίᾳ τὰς πομπὰς ἡγεῖτο ἵππῳ. Ασράβη autem verti potest *lectica*. significat etiam quoduis *iumentum*. Vide Hesychium, et Harpocrationem. Haec scripseram, sed iam deprehendo hanc emendationem a *Valesio* praereptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. vbi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑβρίᾳ ἠτιμένη profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. vbi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. MARKLAND.

25. δυοῖν] Taylor dederat δυαῖν. quod ego cum vererer ne parum graecum sit, pristinam Aldi et Stephani lectionem δυοῖν reuocaui.

26. δυναμένων] δυναμένων, sc. ἀναλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quanquam profecto vix deesse arbitror delicatulorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone caecutire, quam cum Lynceo ἐξυδερκεῖν maluerint, negantes haec ita esse vera, quin vt verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo saepius vsurpetur in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατος εἴην. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμενων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari nostrum, vt illi cogitent: cuius ea mens atque animus. *Iniquum admodum est accusatorem operam dare, vt ostendat me esse* τῶν δυναμένων, *quod alio-*

μηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων;
21. οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν * ἀμφοτέραις ἐ χρῶμαι [27]. τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντίᾳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσούτους ὄντας εἷς ὢν, ὡς ἐκ εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὦ
24. βελτὶ, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων; καὶ ὑμᾶς [27 b]. ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι τὸν ὀβολὸν,

nis et commodatis equis vehar (istud enim est futilitate plenissimum) iniquum tam siculneo argumento aliquid potesse putare: et si quid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam, ad fortunas sc. meas magnificandas, *id prorsus intactum omittere: cuiusmodi esset, me mulis sumptuosius vehi, si modo me aliquando mulis vehi vidisset: cuiusmodi esset duobus scipionibus inniti, quod certo erat luxuriae et ὕβρεως, cum ceteris omnibus unus sufficeret.* TAYLOR.

27. ἀμφοτέραις ἐ χρῶμαι] sic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omissa particula infitiante. ἀμφοτέραις redit ad βακτηρίαις. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem est ac si dixisset καίτοι ἐγὼ ἐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέραις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἣν οἱ δυνάμενοι, καὶ τώματι καὶ χρήμασι, μιᾷ μόνον χρῶνται βακτηρίᾳ. Ego enim duobus innixus baculis incedo, quia pedibus sum mutilatus, diuites autem et pedibus valentes, incedunt singulis cum baculis, propter insolentiam atque superbiam.

27 b. καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quae verba parum intelligo, licet vt laudentur a *Suida* in Ἀνάπηρον, intelligam minus. Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας· τοῦτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀνάπηρῳ; TAYLOR.

λὸν, ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι [28] πάντας, ὡς ἀναπήρῳ; ἐ γὰρ δήπε [29] τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ [30], ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ 27. γὰρ ἔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην, ἔθ' οὗτος εὖ ποιῶν [31]. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἐπικλήρε [32]

τῆς

28. ψηφίσασθαι] scil. τὸν ὀβολὸν.

29. τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe, τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενον, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. MARKLAND.

30. οἱ δὲ] scil. nouem Archontes. Ergo in collegium nouem Archontum nemo corpore debilitatus admittebatur. Bene habet totus hic locus.

31. ἔθ' οὗτος εὖ ποιῶν.] Ex ſenſu et ſequentibus ſcribendum videtur ἔθ' ὅστις εὖ φρονῶν, *neque quiſquam, qui ſana mente eſt.* ſequitur enim, ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. *Quom. conſcr. ſit Hiſt.* p. 616. ταῦτα ἃ οἶδα εἴ τις τῶν εὐ φρονούντων ἀνάσχοιτο. Demoſth. Philipp. III. ἀλλ' ἔστιν, ὦ πρὸς τοῦ Διός, ὅστις εὐ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ' εἰρήνην ἢ πολεμοῦντ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; Saepe ita loquitur Demoſthenes. MARKLAND.

Legendum videtur οὐθ' οὗτος ὑμῖν. ſcil. τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην. *neque ille rurſus idem vobiſcum ſentit.* εὖ ποιῶν bene habet. elegans et vſu contrita eſt dictio. *in quo recte facit.* vel *quod ego factum laudo.*

32. ἐπὶ κλήρε] ἐπικλήρου. Steph. et Scal. ἐπιδήλου. Schott. Inauſpicato hic homo omnia: nam ſi eſſet res ἐπίδηλος, quinam diſceptando relictus eſſet locus? Quod ergo longiſſime abeſt a notione τοῦ ἐπίδηλος, id huic loco congruet maxime, eritque, vti diuinarunt homines magni, ἐπικλήρε. Επίκληρος enim, vti ἐπί-

τῆς συμφορᾶς ἔσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς, ὡς ἐκ εἰμὶ τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς
30. ὁρᾶτε πάντες· ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονέντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύσατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τότε λόγοις. λέγων δ', ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος, καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος, ὥσπερ εἰ Φοβερὸν [33] ὀνομάσαι, μέλλων ἀληθῆ λέγειν,

δικος, est id quod ἐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. Vid. *Hesych.* in Επίδικος. TAYLOR.

ὥσπερ ἐπὶ κλήρου τῆς συμφορᾶς ἔσης, ἀμφισβητήσων ἥκει· καὶ etc.] *Schottus* ἐπιδήλου pro ἐπὶ κλήρου. quid voluerit non intelligo. Rectius *Stephanus* ἐπικλήρου, vna voce: *hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex asse haerede, disceptaturus venit*: id est, non permittit mihi esse debili et calamitoso; sed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expetenda et lucrosa, litem mouet et disceptat. Recte et proprie ἀμφισβητήσων: vnde ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου Polluci VI, 38. segm. 177. *disceptatio de orba virgine ex asse haerede bonorum.* et VIII, 6. segm. 62. πρόσκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου· *est vero* πρόσκλησις, *quando aliqui disceptant de haereditate, vel virgine haerede.* Exempla vbique apud Oratores. vide Demosth. adu. Macartatum. MARKLAND.

Duo haec vocabula in vnum ἐπικλήρου contraxi.

33. Φοβερὸν] Φοβερῶς Cod. Steph. et Coisl. Recte credo. lege enim. Λέγων δ' ω. υ. ε. κ. λ. α. δ. ωσπερει Φοβερως ο. μ. α. λ. Consule versionem. TAYLOR.

ὥσπερ εἰ Φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀληθῆ λέγει, ἀλλ' ἐκ ἂν πάνυ πρᾷον. ὡς μηδὲ etc.] Mutila haec et luxata esse suspicor. mallem: ὡσπερεὶ Φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ' ἐκ ἂν πάνυ πρᾷον, *** ἀληθῆ λέγει, ὡς

γειν, ἀλλ' ἐκ ἂν πάνυ πρᾷον. ὡς μηδὲ ψεύσηται 33.
ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ὦ βελτ, σαφῶς οἶ-
μαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώ-
πων ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει. ἐ γὰρ
πενομένης [34] καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρί- 36.
ζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγ-
καίων κεκτημένους· ἐδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώ-
μασιν ὄντας, ἀλλὰ τὲς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς
αὐτῶν ῥώμαις· ἐδὲ τὲς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλι-
κίᾳ [35], ἀλλὰ τὲς ἔτι νέους, καὶ νέαις ταῖς διανοίαις

χρωμέ-

μηδὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων. *tanquam terribilem* aliquem *nominaturus potius quam valde mitem*, * * * *vera dicit*, etc. Vel, ὥσπερ τι φοβερὸν, vt infra, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν. MARKLAND.

Locus hic ita corruptus est, vt a mera coniectura sanari nequeat. desunt enim nonnulla non facile ex ingenio supplenda. Caetera sic satis possent intelligi. verum ex illis postremis ὡς μηδὲ ψεύσηται (vel ψεύδηται) ταῦτα ποιήσων me non expedio. ὀνομάσαι est tertia persona optatiui. et subauditur με. pro λέγει vulgari dedi λέγειν in infinitiuo. Ad ἀλλ' ἐκ, subauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a communi, vt ad πρᾷον subauditur ὀνομάσαι με. *quasi fidem sit inuenturus, si me terribilem appellet; nullam, si admodum mitem.*

34. πενομένης] malim articulum τὲς praeponi.

35. τὲς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,] Quod Lucas I, 7. dicit προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Lucianus simpliciter προβεβηκότες· τέτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβηκότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717. τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα. Herodianus II, 27.

39. χρωμένȣς. οἱ μὲν γὰρ πλȣ́σιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνȣ̃νται τȣ̀ς κινδύνȣς, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρȣ́σης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιȣ̃νται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις [36] ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως
42. ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχȣσιν, ȣ̃ς ἐὰν βȣληθῶσιν, ὑβρίζειν, τοῖς δὲ ἀσθενέσιν ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓́τε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι τȣ̀ς ὑπάρξαντας [37], ȣ̓́τε ὑβρίζειν βȣλομένοις περιγίνεσθαι τῶν ἀδικȣμένων. ὥςτέ μοι
170. 1. δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὕβρεως, ȣ̓ σπȣδάζων, ἀλλὰ παίζων· ȣ̓δ' ὑμᾶς πεῖσαι βȣλόμενος, ὡς εἰμὶ τοιȣ̃τος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βȣλόμενος,
3. ὥσπέρ τι καλὸν ποιῶν [38]. ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησὶν ἀνθρώπȣς ὡς ἐμὲ πονηρȣ̀ς καὶ πολλȣ̀ς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βȣλο-

de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς. Vide Iosephum Ant. VII, 8. segm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

36. ἑτέροις] senibus puta. ἀμφότεροι] senesque iuuenesque.

37. ἀμύνεσθαι τȣ̀ς συνάρξαντας,] *Stephanus* ὑπάρξαντας, vel κατάρξαντας. prius mallem. MARKL.

Mihi venit in mentem τȣ̀ς βιαίων ἄρξαντας. Tutius tamen est visum Stephani auctoritatem sequi.

38. ὥσπερ τί καλὸν ποιῶν] Forte, εἰπὼν: eodem sensu ac istud Diog. Laertii in Aristippo: λέγεται χάριέν τι εἰπεῖν, *fertur lepidum quiddam dixisse.* ἀςεῖα εἰπεῖν, Demosth. in Aristocratem. MARKLAND.

βελομένοις ἐπιβελεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων, οὐδὲν ἐμῆ κατηγορεῖ 6. μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσοι τέχνας ἔχουσιν· οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν, πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ, πρὸς σκυτοτομεῖον· ὁ δ' ὅπη ἂν τύχῃ· καὶ πλεῖστοι 9. μὲν ὡς τοὺς [39] ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασ-

μένους,

39. κατεσκευασμένους] κατασκευασμένους. *Ald.* κατασκευασμένοι. Scal. κατῳκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας. Steph. Modo ἀπέχοντες. Scal. TAYLOR.

ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, etc.] Lege, ὡς τοὺς ἐγγυτάτω. Pro κατεσκευασμένους *Stephanus* coniicit κατῳκισμένους. si quid mutandum, rectius puto κατῳκημένους, a κατοικέομαι, non a κατοικίζομαι: de quorum differentia vide eruditiſſ. *Perizonium* ad Aelian. V. H. VIII, 5. Dion. Halicarnaſſenſis Lib. de Thucyd. Idiom. citat iſtud Thucydidis lib. I. ſegm. 120. Τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον κατῳκημένους· pro κατῳκηκότας, inquit Ille: ad hunc locum appoſitiſſime. aliter tamen in noſtris editionibus concipitur iſte Thucydidis locus: nempe, τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Nihil tamen in hoc Lyſiae loco mutandum forte, propter ſimilem, vt videtur, vſum huius vocis apud eundem Thucydieem lib. II. ſegm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός πω ἐδύνατο· *multi vero etiam in ipſis murorum turribus domicilia ſibi pararunt, et, prout quisque poterat.* Vbi Scholiaſtes: κατεσκευάσαντο· κατασκευὰς ἐποιήσαντο. Mox recte legit *Stephanus* ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας, pro ὡς ὁ πλεῖστον. Hunc locum

μένες, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τὲς [40] ἐ πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. ὥς' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον, ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλ-
12. λοις διατριβόντων· εἰ δὲ κἀκείνων, ἁπάντων Αθηναίων. ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλε γέ πε [41]. ἀλλὰ γὰρ ἐκ οἷδ' ὅ, τι δεῖ λίαν μὲν [42] ἀκριβῶς ἀπολογέμενον πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον [43]. εἰ
15. γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τέτῳ [44] φαύλων σπεδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὦ βελὴ, δέομαι πάντων, τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ

διάνοι-

illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. ἐδὲ προσφοιτᾷ πρός τι τέτων τῶν ἐν τῇ πόλει κερείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐργασηρίων ἐδὲ πρὸς ἕν. MARKLAND.

Inter illa ὡς ἐγγυτάτω interposui τὲς.

40. ὡς τὲς οὐ πλεῖστον] sic dedi pro vulg. ὡς ἐ πλεῖστον.

41. ἄλλε γέ πε] videtur ἄλλοι praeponendum esse. *alii alibi.* ἄλλε γέ πε idem est atque ἐπί τινος τόπε ὁτεῦν, ὅπε δήπουθεν.

42. pro μὲν aut simplex με est sufficiendum, aut με νῦν.

43. πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον.] Vox ὑμῖν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῖν ἐνοχλεῖν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν) πλείω χρόνον. Demosthenes in Midiam: φανερῶς μὲν ἐκ ἐνοχλέντων ἡμῖν. et infra, μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν. Phrasis saepe occurrit in S. Scriptis. Ινα μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, eodem sensu, Actor. XXIV, 4. MARKLAND.

44. τέτῳ] redit ad accusatorem. quae tam sunt vilipendenda, atque hic ipse meus accusator levis homo est, et flocci non faciendus.

διάνοιαν, ἥνπερ καὶ πρότερον. μηδ' ἓ μόνον [45] μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τέτε διὰ τετονὶ ἀποστερήσητέ με· μηδ' ἃ πάλαι κοινῇ 18. πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν ἔτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὦ βελτ, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τέτο τὸ ἀργύριον, ἡγεμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν 21. ἀγαθῶν. πῶς ἔν ἐκ ἂν [46] δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν

μὲν

45. οὗ μόνον μεταλαβεῖν] Scribe μόνου. Mox, pro εἷς ὤν, recte *Schottus* ὤν. MARKLAND.

46. δικαιότατος] Sic vulgo. Labes haec et sordes impurissima fugit *Stephanum;* nacta est Schottum nasutiorem paulo, sed, ni operae potius quam homo sit accusandus, non multo in Graecis literis exercitatiorem: qui cum δειλοτατος reponit, a scriptura longius, a mente *Lysiae* sat longe certe abierit. TAYLOR.

πῶς ἔν ἐκ ἂν δικαιότατος εἴην, εἰ etc.] *Schottus* legit δειλότατος. non recte, opinor. est enim vox fere Poëtica, *timidissimus*, *ignauissimus*. nonnunquam apud eos, *miserrimus;* sed nunquam, quod scio, scriptoribus prosaïcis hac significatione vsurpata. Sensui conueniret ἀθλιώτατος, vt Orat. VII. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ etc. Eodem sensu δείλαιος apud alios inuenio. vnde hic forte scribendum δειλαιότατος εἴην. Sed quid moror? verum puto οἰκτρότατος, *miserrimus*, vel *miseratione dignissimus*. Demosthenes dixisset, πῶς ἔν ἐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην, εἰ etc. Orat. πρὸς Εὐβελίδην. Litera δ, amisso apice, in ο migrat, et vice versa. vnde apud Demosthenem Orat. I. contra Steph. p. 104. edit. *Heruag.* pro τὰ τῆς φύσεως δίκαια ἀναιρεῖ, nunc legitur, φύσεως

μὲν καλλίστων καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπε-
στερημένος εἶην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν
ἔτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην;
24. μηδαμῶς, ὦ βελτὴ, ταύτῃ θέσθε τὴν ψῆφον 47.
διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον,
ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώποτε κατασὰς, ἀπώ-
λεσε τὴν ἀσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς ἀποδείξειεν. ἀλλ'
ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ, καὶ θρασὺς καὶ φιλαπε-
27. χθήμων; ἀλλ' ἐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τῷ βίῳ πρὸς
τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑ-
βριστὴς καὶ βίαιος; ἐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βέ-
λοιτο καὶ τῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ'
ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει, κακῶς
30. ἐποίησα πολλὲς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τῷ ὑμε-
τέρῳ πλήθες ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ·
καὶ ἐξόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ'

οἰκεῖα. Contra, apud Dinarchum adu. Demosth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκείας. Apud Max. Tyrium Dissert. XXI. p. 216. Ed. Dauis. nunc legitur ἄσκει pro δοκεῖ· τῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ησίοδος αἰνίττεσθαι· ita scribendum, non ἄσκει, et αἰνίττεται. MARKLAND.

47. ταύτῃ τῇ ψήφῳ] Vel τὴν ψῆφον. TAYLOR.

ταύτῃ θέσθε τῇ ψήφῳ] Scribendum, ταύτην τὴν ψῆφον, vt infra, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμῦ ταῖς ἄλλαις βελαῖς. et ita passim Noster, et Demosthenes, etc. MARKLAND.

Ego dedi ταύτῃ [hanc in partem] θέσθε τὴν ψῆφον. v. paulo post versu 34.

ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἁπάντων [48]. μὴ τοίνυν, ὦ βελτ', μηδὲν ἡμαρτηκὼς, ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς 33.
πολλὰ ἠδικηκόσιν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βελταῖς· ἀναμνησθέντες, ὅτι ἔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως, δίδωμι λόγον αὐτῶν, ἔτε ἀρχὴν ἄρξας ἐδημίαν, εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι 36.
τὸς λόγους. καὶ ἔτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τέτων ὑμῖν τυχὼν ἕξω τὴν χάριν [49]· ἔτος δὲ τῷ λοιπῷ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεσέροις ἐπιβελεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ [50] περιγίνεσθαι.

48. κινδυνεύειν ἁπάντων] interpone ἐνδεὴς. *indigens rerum omnium.*

49. ἐγὼ δὲ τέτων ὑμῖν τυχὼν etc.] Lege, τοιέτων ὑμῶν τυχὼν. ita supra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιέτων ὑμῶν; *quare enim vos taliter affectos experirer?* MARKLAND.

τέτων redit ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohaeret cum ἕξω χάριν. locus hic bene habet.

50. τῶν ὁμοίων αὐτῷ] id est validos et robustos, vt ipse est, vincere.

ΛΥΣΙΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu trigintauirali Athenis se continuit. Restituta rep. insimulatur adiuuandae Tyrannidis. Defensio egregia, luculenta, et *Lysiae* nomine dignissima.

Ὑμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούσασι τοιούτων λόγων, καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν ἄστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἱ[1] ἀμελῶντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελῶνται· οἱ[2] σαφῶς εἰδότες τὸς μὴ[3] ἀδικοῦντας, καὶ τὸς πολλὰ ἐξημαρτηκότας, ζητοῦσι κερδαί-

Bbb 4

1. *τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οι ἀμελῶντες* etc.] Mallem, *ει ἀμελῶντες*: idem quod *ὅτι*. Centies ita loquitur Noster. Demosthenes in Leptin. *πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνε — ἐν μάλισα τεθαύμακα, ει ἀγνοεῖ* etc. MARKLAND.

2. *οἱ σαφῶς*] Ego loco huius secundi *οἱ*, non illius primi, malim *εἰ* legi, prius illud *οἱ* mihi recte videtur habere.

3. *μὴ*] malim *μηδὲν* ob insequens *πολλὰ*, cui opponitur.

κερδαίνειν, ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ [4] ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν ἔν οἴονται [5] ἃ ὑπὸ [9]. τῶν τριάκοντα γεγένηνται τῇ πόλει [6], ἐμὲ κατηγορηκέναι [7], ἀδυνάτως αὐτοὺς ἡγεῖμαι λέγειν· δὲ γὰρ πολλο-

4. ἢ ὑμᾶς, κ. τ. λ.] Legendum est hoc modo. καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταυτὴν ἔχειν: minima cum lectionis varietate, sed sensus maxima. TAYLOR.

ταυτὴν pro τὴν αὐτὴν Graecis est inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. respicit ad illa initio orationis, ἐμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. Est igitur *hoc esse animo* idem atque *pariter omnibus nobis succensere.* Verum in illis prioribus vitium est. mihi placet sic legi κερδαίνειν μᾶλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς ἃ περὶ πάντων — studeant potius quaestum facere, quam vobis persuadere, vt de nobis omnibus idem ne sentiatis.

5. ἔν οἴονται] imo vero ἓν ἃ οἴονται. quod si igitur, cum scelera xxx tyrannorum exsequuntur, ea ab accusatione mei seiungunt, ad eamque nil ista pertinere existimant: [vel aliis verbis, si nolunt videri me accusare velle, sed triginta tyrannos] admodum eos infantes et indisertos aio esse. Particulam infitiantem addendam esse, patet ex opposito εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον.

6. τῇ πόλει] post hoc vocabulum, aut circa, deesse videtur λέγοντες, et διεξιόντες, vel simile quoddam participium.

7. ἐμὲ κατηγορηκέναι] Lege, ὁμοῦ κατηγορηκέναι, OMNIA SIMVL *in accusatione posuisse*, vel ostendisse. Hoc postulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio subsequens, δὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad *Seipsum* attinet, in posteriori membro huius sententiae diluit, εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro

πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν·) εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον, περὶ αὐτῶν ποι-
12. ῆσνται τοὺς λόγους, ἀποδεῖξαι [8] τούτους μὲν ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα, οἷόσπερ ἂν τῶν ἐκ Πειραιῶς βέλτιστος [9] ἐν ἄξει μείνας ἐγένετο.

Bbb 5 δέομαι

ἀποδεῖξαι recte *Stephanus* ἀποδείξω: et paullo post χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζειν. MARKLAND.

8. ἀποδεῖξαι κ. τ. λ.] ἀποδειξω τούτους μὲν απαντας ψευδομένους. Steph. Istud ἅπαντα quidem non displicet: verum ἀποδείξω est saltem minus necessarium. Εἰ μὲν ἓν οἵενται — ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγεῖμαι λέγειν — εἰ δὲ — ἀποδεῖξαι τούτους κ. τ. λ. Vnus est ambitus sententiae: constructio vna. Vide tamen interea, quam miserrime funestauit honestam orationem festinans nimium aut nimium aequo cubile cogitans Interpres alter! *Me vero non inferiorem optimo eorum, qui ex Piraeo profecti in vrbe commorantur.* Non, quod laudem ex aliorum stercore petam, aut peti posse credam, sed vt habeant, qui famae meae et existimationi consulant (si cui tantum a rebus suis ocii superst) vnde credant, meam operam in *Lysia* vertendo non inutiliter admodum, aut saltem non absque summa necessitate fuisse collocatam. Nam quanquam de summorum hominum exspectatione praeclara omnia (licet longe praeter meritum meum, meamque in his literis exercitationem) sentire possum, non defuerunt tamen nonnulli, qui laboriosissimum hoc *interpretandi* munus stomachi et sollicitudinis plenum mihi inuiderunt, atque id inter res importunissimas habuere: Quibus profecto *Heidium* non inuideo. TAYLOR.

Post hunc infinitiuum ἀποδεῖξαι videtur βέλομαι deesse.

9. βέλτιστος] imo vero ὁ βέλτιστος. cum articulo.

δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάναι, (ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα χρηματίζειν) [10] τὸ ὑμέτερον δὲ, τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξίσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι. ἔτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφανῶ [11] συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, οὐκ ἐμὸν [12] τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς

15. 18.

10. Aut ante aut poſt χρηματίζειν deeſt εἰδασι, vel εἰώθασι, vel πεφύκασι.

11. ἀποφανῶ] imo vero duobus vocabulis ἀπολογούμενος φανῶ. ſi e mea mei defenſione conſtiterit.

12. ἐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia inuertitur, a Maioribus ad Minora delabens; contra quàm fieri oportuit. Lege: ἐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit, Se non ſolum *Impunitatem*, ſed *Laudem* quoque et *Praemia* mereri. At quàm abſurde dixerit, Se non ſolum *Praemia*, ſed etiam *Impunitatem*, mereri! MARKLAND.

Bene habere locus hic videtur. Non ſatis attendit Marklandus ad particulam γοῦν. Explicabo Lyſiae ſententiam verbis aliquanto minus elegantibus, at planioribus. Dixit idem, atque ſi ego dicam hoc modo. ἀξιῶ ταῦτα γοῦν ἐμοὶ παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτων ἐμὲ τυγχάνειν ἀξιῶ, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ

21. τὸς μηδὲν ἀδικοῦντας, τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. μέγα μὲν ἔν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι, εἴπερ ἐδύναντο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν,
24. εἰδ' ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τὸς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι, ὅτε εἴ
27. τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν· ὅτ' εἴ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τὸς μηδὲν ἀδικοῦντας ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν. ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπ-
30. άρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει, καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τὸς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεσηκότας. πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, ὃς ἡγοῦμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν [13] ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ

ὑμᾶς πεποιηκότας. Postulo ius a vobis solummodo illud, quod adipisci par est nullius culpae reos; nam illud ius postulare nunc insuper habebo, quod debetur a vobis illis, si qui bene de vobis meriti sint. Vide, num durities vulgatae molliri possit μόνον in versum proximum inferiorem deducendo, et pone ἀδικοῦντας collocando. quo facto καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τὸς) cum μόνον cohaerebit, et καὶ μόνον nihil erit aliud, quam simplex μόνον. Vel est pro οὐχ ὅτι.

13. ὃς] Vel οἷς rectius, quoniam refertur ad προσήκειν. TAYLOR.

καὶ δημοκρατίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, 33.
κἀγὼ περὶ ἐμαυτῶ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι· ἀ-
ποφαίνων, ὡς ἔστε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ, ἔστε ἐξ ὧν
ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδέν μοι προσῆκον [14] κα-
κόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν
ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει 36.
ἔστε ὀλιγαρχικὸς, ἔστε δημοκρατικὸς [15], ἀλλ' ἥτις [16]
ἂν ἑκά-

ἓς ἡγεμὼν προσήκειν] Scribe οἷς: vt ἐμοὶ προσῆκον ſupra et infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἓς, ὡς ἔγωγε ἡγεμὼν, ὀλιγαρχίας, καὶ πάλιν αὖ ἓς δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν προσήκει.

14. προσῆκον] ὡς — οὐδέν μοι προσηκοι vel προσηκεν. Ita lege. TAYLOR.

ὡς — οὐδέν μοι προσῆκον etc.] Mallem, προσῆκεν, vel προσήκοι. niſi omittas ὡς. MARKLAND.

15. οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει ἔστε ὀλιγαρχικὸς, ἔστε δημοκρατικὸς, etc.] Exſcribit hanc ſententiam Iſocrates, Orat. de *Pace*, p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων (i. e. neque δημοτικὸς, neque ὀλιγαρχικὸς) ἐστὶν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βέλτιστα καθιστάναι τὴν πολιτείαν. Vnde etiam firmatur MS. lectio in iis, quae ſequuntur apud Noſtrum, πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι. vbi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστάναι habet καθιστάναι: plane quemadmodum in Iſocrate. Philo Iudaeus quoque hanc γνώμην ſcriptis ſuis inſeruit. Sed locus memoriae non occurrit. MARKLAND.

16. ἀλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. *Steph.* et *Coisl.* lectionem non minus commodam praeferunt, ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεία συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθισταναι. TAYLOR.

ἂν ἑκάστῳ πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖσθαι μεθιστάναι. ὥστε ἐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστι μέρος, ὡς πλείστης ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι ἅπας ἔχει, ἐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰς προσάντας ἀμφοτέρων πολιτειῶν [17], ὁσάκις δὴ μετεβάλοντο. ἐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος, καὶ οἱ μετ' ἐκείνων [18] δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας, τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέσησαν; πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων [19] μετὰ

17. ἀμφοτέρων πολιτειῶν] interponi velim articulum τῶν.

18. μετ' ἐκεῖνον] Dudum correxeram μετ' ἐκείνων. accedit auctoritas cod. Coislin. TAYLOR.

οἱ μετ' ἐκεῖνον δημαγωγοὶ] Lege, μετ' ἐκείνων, *cum illis*, scil. Phrynicho et Pisandro. MARKLAND.

19. τριακοσίων] Ita Edit. *Steph.* credo sua ipsius diuinatione sola. Noster enim Codex, Codd. item *Aldini* τετρακοσιων, vt legi debet. Agitur sc. de priori dominatione cccc virorum Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέσησαν; sed annon multi ex eo numero, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσιων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; Quo iure hic nobiscum egit *Stephanus*, neque hic solum, verum etiam in iis, quae sequuntur, orationibus, ego plane diuinare nequeo: neque noui ccc istos homunciones, quos illi visum est obtrudere contra Manuscriptorum fidem, contra rationem et contra historiam. Atqui profecto oportuit tot nouos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua saltem commendasse oratione. Eos

μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; ἔνιοι δὲ τῶν ἐκεί-

si nullo praeconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum vnum addidisti. Non putarim te de tyrannide trigintauirali cogitasse, atque inter oscitandum τὲς τριάκοντα et τὲς τριακοσίες confudisse (quod nonnullis non mediocris in literis famae accidisse video.) Suadet quidem loci natura, vt hoc credam: prohibet tamen tua in Graecis diligentia exercitatissima. Ceterum *tercentumuirale* neque collegium neque classem ex Atticis monumentis noui, quae te expediat. Erat profecto sodalitium nauibus instruendis hominum ccc, de quo *Poll.* VIII. 9. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 4. et *Vales. ad Harpocr.* in Συμμορία. Verum hoc sub Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Graecarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memoriae proditum est.

ΤΟΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗC. ΕΛΛΑΔΟC.
ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗCΤΟΝ ΚΑΙ. ΑΡΕ-
ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ.
ΒΟΥΛΗΝ. ΚΑΙ. ΒΟΥΛΗ.
ΤωΝ. ΤΡΙΑΚΟCIωΝ. ΚΑΙ. Ο.
ΔΗΜΟC. Ο. ΑΘΗΝΑIωΝ. ΕΤΝΟ
ΙΑC. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΕΡΓΕ-
ΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
ΑΝΕCΤΗCΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟC. (lege ΠΡΟΝΟ-
ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. ΦΟΥΝΤΟΣ)
ΛΑΟΥ ΔΙΑ. CEMNOTATOY.
ΑΡΧΟΝΤΟC.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et *Gruter.* Sed hoc serius longe. TAYLOR.

τῶν τριακοσίων] Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra. mutauit *Stephanus;* et admisit in

ἐκείνες ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὖθις [20] τῶν τριάκοντα;
172.1. ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ, οἵτινες τῶν Ελευσίναδε ἀπογραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ' αὐτῶν. ἦκεν χαλεπὸν γνῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ἀ περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλας διαφο-
3. ραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ. ὑμᾶς ἦν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τὲς πολίτας, σκοποῦντας μὲν, ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ, εἴ τις [21] αὐτοῖς ἐγίνετο ὠφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων. ἕτω γὰρ ἂν εἴη
6. δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν, εὐθὺς

Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in vna pagina Andocidis Orat. de *Reditu ſuo*, p. 21.) contra veritatis et hiſtoriae fidem. nulla enim Hiſtoriae Atticae pars notior eſt eâ, quae agit de *Quadringentis*, et eos ſubſecutis *Triginta-viris*. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. vt mirum ſit, quid ſpectans hoc admiſerit *Stephanus*. Nulli erant, quod ſciam, *Trecenti* illuſtres in Repub. Athenienſium ante Demoſthenis πολιτείαν. MARKLAND.

20. αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα ἐγένοντο.] Niſi delendum ſit αὐτοῖς, legendum, αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα· nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipſi poſtea ex *ipſis Triginta* fuerunt. MARKLAND.

Ego de meo dedi αὖθις pro vulgari αὐτοῖς. Tayloro fuerat eadem, atque Marklando ſententia de ratione hunc locum emendandi.

21. εἴ τις] ἥτις Cod. *Steph.* Vtrumque fortaſſe ex varietate lectionis ſe inſinuante in textum exhibere videtur Coisl. εἴη τις. TAYLOR.

εὐθύνας [22] δεδωκότες, ἢ τῶν ὄντων ἀπεξερημένοι, ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· 9. ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν [23], μᾶλλον ἢ δεινὰ δίκην τῶν πεπραγμένων, ἀξιον τὰς τέτων ὑποδέχεσθαι [24] διαβολάς· ἀδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πό- 12. λεως

22. εὐθύνας δεδωκότες] Lege, εὐθύνας ἃ δεδωκότες, *qui rationes non reddiderant.* Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρξαντες, ἀδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν. et Orat. XXX. μόνος ἁπάντων τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. vnde iurabant Heliastae, ἀδὲ ἀρχὴν κατασήσω ὥς γε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demosthene in Timocratem. Mox, παρ' ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte *Stephanus:* ita infra: χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίων τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἤτις: vt et, ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιεῖσθαι. MARKLAND.

Bene habet h. l. sententia est; qui e ratione gesti muneris infamia notati fuerunt. quasi dixisset ὅσοι ἠτιμώθησαν ἐκ τῶ φαῦλοι πεφηνέναι ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν εὐθυνῶν.

23. ὑμῖν] Sic vulg. Steph. legit υμων, et recte. Praecessit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ υμων. TAYLOR.

24. ὑποδέχεσθαι] ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολογίας etc. credo, non dici solet, saltem non ea solennitate, qua ἀποδέχεσθαι. *N. de Arisloph. pecuniis.* Τὰς ἐλέγχας, ἤδη θέλοντες ἀποδέχεσθε. Et *c. Nicomach.* Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας ἀποδέχεσθαι. Et *c. Alcibiad.* Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογεμένων

λεως πράττοντες, ὀλιγαρχικὲς αὐτὲς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτ' ἰδία οὔτε δημοσία συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἧσινος ἂν προθυμέμενος τῶν
15. παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι, ἑτέρων ἐπεθύμεν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις νεναυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τἆλλα λελειτέργηκα, ἐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τᾶτο πλείω
18. τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσαττομένων [25] ἐδαπανῶμεν

αποδεχεσθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione *de vulnere ex industria*. Ωσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ αποδεχεσθαι αὐτᾶ κ. τ. λ. Isocr. *de permutat.* Ωσε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ, τι ἂν λέγωσιν αποδεχεσθαι, atque pauciſſimis fere interiectis, ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως αποδεχομενους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. Andoc. *de Myſter.* Εἰ ἔν γνώσονται ὑμᾶς αποδεχομενους τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lycurg. *c. Leocrat.* ἐχ ἡγᾶμαι δεῖν αποδεχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quae adduci poſſent, conſtat ἀποδέχεσθαι eum animi adfectum ſignificare, quo aliquid comprobamus, iudiciique noſtri calculo confirmamus. Ita *Athen.* l. 1. Ο δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Αρεος καὶ Αφροδίτης συνεσίαν, ὡ διὰ τὸ αποδεχεσθαι τὸ τοιᾶτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτὲς παρανόμων ὀρέξεων. TAYLOR.

25. πραττομένων] πράττομένων f. vt in plurimis aliis locis reperi, pro illo altero προσταττομενων. Ita ſentit Stephanus. Vid. quae diximus ad orat. *c. Alcibiadem.* TAYLOR.

πραττομένων ἐδαπανῶμεν.] Recte *Stephanus*, προστατττομένων ἐδαπανώμην. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι et προσάττεσθαι. Paulo poſt

μεν [26], ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην· καὶ, εἴπε μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην. ὧν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἁπάντων ἀπεστερούμην. ἃ γὰρ τὸς τῷ πλήθει ἀγαθῇ τινος αἰτίᾳ γεγενημέ- 21.
νος, χάριτος παρ' αὐτῶν [27] ἠξίου τυγχάνειν, ἀλλὰ τὸς πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίσασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν [28] πίστιν εἰλη-

pro ἁπάντων ἀπεστερούμην, scribe, ἁπάντων ἂν ἀπεστερούμην. MARKLAND.

26. ἐδαπανῶμεν] aut ἐδαπάνων in prima persona singularis, aut, cum Stephano, ἐδαπανώμην in medio est leg.

27. παρ' αὐτῶν ἠξίου] tametsi nominati non sunt, ad quos haec pluralia redeunt, sententia tamen ipsa satis prodit oligarchicos delignari.

28. παρ' ἡμῶν] Lege παρ' αὐτῶν. TAYLOR.

ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες] Ἡμῶν est longe extra rem. melius foret παρ' ἐκείνων, vel ὁμοίων, vel εὔνων. Sequitur: μὴ τοῖς τότων λόγοις πιστεύειν, etc. Mysonis hoc est dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τὸς λόγους ζητεῖν· apud Diog. Laërtium in Vita Mysonis. cui dicto adludit Max. Tyrius Diss. XV. in narratione congressus Anacharsidis et Mysonis: ἠγάσθη μάλα τῷ Ἕλληνος ξένῳ (*Myson*) ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφθονίαν τῶν ἔργων, καὶ τὴν φειδὼ τῶν λόγων. Matthaeus VII, 21. Οὐ πᾶς ὁ λέγων, Κύριε, Κύριε, etc. ἀλλ' ὁ ποιῶν etc. MARKLAND.

Vulgata potest ita defendi, vt accipiatur prout si dictum fuisset, ab illis numeri nostri, qui cum ipsis facerent. Sententia est; quasi, quicunque suas ad partes accessissent, eo eum sibi benevolentiorem atque fideliorem habuissent, quo plura vulnera reip. imposuissent.

εἰληφότες. ἃ χρὴ πάντας ἐνθυμεμένους, μὴ τοῖς
24. τότων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκο-
πεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ἔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων [29] ἐγενό-
μην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βελόμενος παρελθὼν ἐλεγ-
ξάτω. ἐ τοίνυν ἀδ' ἐπειδὴ [30] * οἱ δέκα [31] κατέστη-

Ccc 2 σαν,

29. τριακοσίων] Iterum cum o. l. f. reſtituas τετρακοσίων, neque cum *Stephano* delires. Si illis, quae a me dicuntur, deſit, quod addam, quae tamen ſatis eſſe arbitror, vel hic ipſe locus emendaturientis cruentam manum retinere potuiſſet. *Ego*, inquit Orator, *neque cum* cccc *neque cum trigintauiris remp. veſtram labefactaui.* Ἐγὼ γὰρ ἔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην — ἀδ' ἐπειδὴ οἱδε κατεστησαν, ἀδεὶς με ἀποδείξει ἔτε βελεύσαντα, ἔτε κ. τ. λ. TAYLOR.

ἔτε ἐπὶ τῶν τριακοσίων ἐγενόμην] Superfluum eſt et falſum iſtud ἐπὶ. Vult dicere, *Se non fuiſſe ex Quadringentis:* ἔτε τῶν (vel, ἐκ τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Orat. XXX. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βελῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita vtroque loco reponendum, pro τριακοσίων, ex MS. vel etiam ſine MS. MARKLAND.

Poſt τετρακοσίων videtur δυνατὸς deeſſe, vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme modum. ἔτ' ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, ἔτ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπί τινι τῆς πολιτείας μέρει ἐγενόμην.)

30. οὐ τοίνυν ἀδ' ἐπειδὴ οἵδε κατέστησαν, ἀδεὶς με ἀποδείξει etc.] Quinam ſunt οἵδε? non *Quadringenti:* de iis enim modo abſoluerat; et plane ad alios quoſdam tranſiuit. Mihi non dubium eſt, quin ſub hac voce lateant οἱ Λ, ſeu τριάκοντα, *Triginta viri*, qui *Quadringentis* ſucceſſerunt, et fere coniunguntur. Hi vero Numerali nota, Λ, ſaepe in Libris deſignantur. Sic

σαν, ἐδεῖς με ἀποδείξει ἔτε βελεύσαντα, ἔτε ἀρ- 27
χὴν ἐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι εἰ μὲν ἐξὸν μοι ἄρ-
χειν, μὴ ἠβουλόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δί-
καιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι με-
ταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον
ἢ ἔτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τὺς κατηγόρους; ἔτι 30
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν
ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοι-
οῦτον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέ-
σχον

apud Suidam V. Θηραμένης: ἐπὶ τῶν Λ. id est, τριάκοντα, *tempore Triginta virorum.* in Scholiaste Aristophanis, et alibi, saepe ita notatos inuenies. Hoc forte non intelligens Lysiae exscriptor pro οἱ Λ dedit οἱ Δὲ. Isocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέσησαν. quod plenius effert Noster Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέσησαν. Huiusmodi Notae numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem vnum ex Triginta-viris: ἔδοξεν ἓν αὐτοῖς (sc. τοῖς Τριάκοντα) δεκα συλλαβεῖν· *statuerunt igitur* DECEM *comprehendere;* nempe μετοίκους ditissimos. Xenophon vero Ελληνικ. lib. II. de hac ipsa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἕνα εκασον λαβεῖν· *decreuerunt igitur, vt singuli ex Triginta-viris vnum aliquem ex aduenis ciuibus comprehenderent.* quod et clare repetitur paulo post in oratione Theramenis. vnde in Lysia scribendum ibi videtur, ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς Λ (non ι) συλλαβεῖν· hoc est τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND.

31. οἱ δέκα κατέσησαν] sic de meo dedi, pro vulgari οἵδε κατέσησαν. Decemuiri designantur, qui post triginta viros Athenis grassati sunt.

σχον, ὥστε, εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ,
33. μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ κεχρῆσθαι [32] συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἔτε ἀπαχθεὶς ἀδεὴς φανήσεται, ἔτε τῶν ἐχθρῶν ἀδεὴς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ τοῦτο μὲν ἔκ ἄξιον θαυμάζειν. εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν
36. ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ βελομένῳ ῥᾴδιον. ἐ τοίνυν ἐδ' εἰς τὸν καταλογον Αθηναίων καταλέξας ἀδένα [33] φανήσομαι, ἐδὲ δίαιταν καταδιαιτησάμενος ἀδενὸς, ἐδὲ πλεσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονὼς συμφορῶν. καίτοι εἰ
39. τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ τὸς μηδὲν ἡμαρτηκότας, βελτίες ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην ἡγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέ-
42. ναι. ὅστις γὰρ τότε ἀδὲν ἐξήμαρτον, ἔτω πολλῆς δεδομένης ἐξεσίας, ἥπε νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ, παραχρῆ-

32. κεχρῆσθαι] sic dedi de meo, in perfecto passiui, pro χρῆσθαι vulgari.

33. Ante aut post ἀδένα deesse videtur ἀνάξιον aut ἀνεπιτήδειον. vult dicere, se rem suam priuatam reipublicae damno haud auxisse. Modus autem rem suam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, vt peregrinos homines, aut seruos, aut alias impuros et infames, clam in album ciuium ingererent; iisque ius ciuitatis atticae, insscio et inuito populo Athenienſi venderent quidam oratores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes.

μα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα προθύμως 173.1
εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ἡγεῖμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τὸς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μηδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ 3.
πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν· ἐδὲ τὸς μὴ φυγόντας, ἐχθρὸς νομίζειν, ἀλλὰ τὸς ὑμᾶς ἐκβαλόντας· ἐδὲ τὸς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρημένους· ἐδὲ οἱ τῆς σφετέρας αὐτῶν 6.
σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' εἴ τινες [34]
ἕτερος ἀπολέσαι βουλόμενοι, μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, ὃς ἐκεῖνοι παρέλιπον, ἀδικοῦντες ὑμεῖς [35] ἀπολέσαι, ἐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὦ 9.
ἄνδρες δικασταί· πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ, τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλεπτον· ἔνιοι δ' ἐπὶ

τοῖς

34. *εἴ τινες*] sic reddidi, restituens vetustam probam lectionem librorum vulgarium, pro qua Taylor dederat *οἵτινες* delusus primum ab opinatione sua, tum ludibrio mendae, quam pro auctoritate habebat, codicis Coislin.

35. *ὑμεῖς ἀπολέσαι*] Vel potius *ὑμᾶς*: scil. *χρῆναι*. MARKLAND.

Etiam Taylor, Lege, inquit, *ὑμᾶς*. sed errant ambo. Nam alias etiam *ἀδικοῦντες* e nominatiuo in accusatiuum *ἀδικοῦντας* foret transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominatiui hi *ἀδικοῦντες* et *ὑμεῖς* apti sunt ex *οἴεσθε*, et prius est pro *ἀδίκως*.

τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκησεν [36]· οἱ δὲ, συκοφαντοῦντες
12. τὰς συμμάχους ἀφίσασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα
τύτες μόνες ἐτιμωρεῖντο, ἄνδρας ἀγαθὲς καὶ ὑ-
μεῖς ἂν αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκεί-
νοις ἡμαρτημένων [37] τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίουν,
15. ἠγανακτεῖτε [38] ἡγέμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων
ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. ἐ τοί-
νυν ἄξιον χρῆσθαι τύτοις, οἷς ἐκείνες ἐωρᾶτε ἐξα-
μαρτάνοντας· ἐδὲ ἃ πάσχοντες, ἄδικα ἐνομίζετε
πάσχειν, ὅταν ἑτέρες ποιῆτε, δίκαια ἡγεῖσθε·
18. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ αὐτῶν γνώμην ἔ-
χετε, ἥνπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε. ἐκ
τύτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ
πόλις ἔσαι μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρώτατα
ψηφιεῖσθε. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικα-
21. σαὶ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα
τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ
περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βελεύσασθαι. ὅτε μὲν
γὰρ ἀκήκοιτε [39] τὰς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,

36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκησεν] cuiusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, ius ciuitatis atticae volenti cuique quamuis probroso et conscelerato vendentium, inscio et inuito populo.

37. post ἡμαρτημένων aut addendum, aut certe subaudiendum est οἱονεὶ ἐκδικήμενοι quasi poenas repetentes.

38. ἠγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. TAYLOR.

39. ὅτε μὲν γὰρ ἀκήκοιτε etc.] Praetulerim ἠκήετε;

μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδε, ἡγέμενοι [40] τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι τῇ ὑ- 24. μετέρᾳ Φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε [41] τὲς μὲν τρισχιλίες ϛασιάζοντας ἐκ τᾶ ἄϛεος, τὲς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένες, τὲς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείες [42] δ' ὄντας τὲς

ὑπὲρ

vt et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, mallem, ἐπειδὴ δ' ἐπυνθάνεσθε. MARKLAND.

40. ἡγέμενοι κ. τ. λ.] Amissa hic quaedam locum turbant. F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen scriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ὑμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν· Hae voces nunquam, quod sciam, similiter exarari solent. Neque vicissim labi propter sensus similitudinem. Quid enim est tam aduersum, quam ὑμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis praeter id, quod Criticum fas est agere, cum tam incoctas hariolationes aliquid esse putes. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ Φυγῇ·] Opinor, εἶναι ἐν τῇ, etc. nec quidquam praeterea mutandum. Schottus notat: *Amissa hic quaedam locum turbant. Forte:* τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. Nimis violenter. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exulabatis, contenti eratis vestra ipsorum concordia; neque ab vlla alia re spem aliquam habuistis. MARKLAND. V. lib. variant.

41. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τὲς μὲν τρισχιλίες ϛασιάζοντας, τὲς ἄλλες δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένες ἐκ τᾶ ἄϛεος κ. τ. λ. TAYLOR.

Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24.

42. πλείες ὄντας] Scribe, πλείες δ' ὄντας. MARKL.

27. ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας, ἢ τὸς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότ' ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε, καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε [43], ἅπερ ἐκείνος ἐωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγέμενοι διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σω-
30. θήσεσθαι, ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους, βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· καὶ τότες ἡγεῖ-
33. σθαι δημοτικωτάτες, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βελόμενοι [44], τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένεσι [45], νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν. ἐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τέτων [46], ἢ
36. πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ ἕτω διακειμένες τὸς πολίτας, ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλες γεγενημένε. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι οἱ φεύγοντες [47], τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείσες καὶ δια-

Interposui δ', quo vulgatae carent.

43. εὔχεσθε] Lege ηυχεσθε. TAYLOR.

44. βελόμενοι] sententia postulat βέλονται, τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας.

45. ἐμμένεσι] Corrige εμμενειν κελευουσι. Nihil fere frequentius tali vocabulorum crasi. TAYLOR.

46. Aut τέτων est delendum, aut ἤ, aut, id quod malim, leg. est χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τῦ πύνθ.

47. οἱ φεύγοντες] triginta tyranni et eorum asse-

βεβλῆσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βέλονται· ἐλπίζοντες 39.
τὲς ὑφ' ὑμῶν ἀδικεμένες, ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχες· τὲς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει 48. τὴν γὰρ τέτων πονηρίαν, ἑαυτῶν ἡγῆνται σωτηρίαν. ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τὲς τετρακοσίες πραγμά- 42.
των. εὖ γὰρ εἴσεσθε, ὅτι, ἃ μὲν ἔτοι συμβελεύσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις 49 ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴσε γὰρ Επιγένην καὶ Διοφάνη καὶ Κλεισθένην, ἰδίᾳ μὲν καρπωσαμένες τὰς τῆς πόλεως συμ- 174. 1
φορὰς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους. ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς 3.
οὐσίας· τὲς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν. τοιῶτοι γὰρ ἦσαν, ὥστε τὲς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τὲς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς 50 εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ

πρό-

clae designantur. quos copiosius atque luculentius ipse postmodum declarat p. 174. 20.

48. καὶ] Illud καὶ ex *Steph.* diuinatione atque auctoritate Cod. *Coisl.* TAYLOR.

δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι etc.] Lege, cum *Stephano*, παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέξαιντ' ἄν, *lubenter acceperint.* MARKLAND.

49. ἀμφοτέραις] tam oligarchiae, quam democratiae.

50. εἰς ὑμᾶς potest perinde ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc posterius. *ingressi ad vos.* h. e. causa ad cognitionem vestram relata.

6. πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς ςάσεις καὶ τὰς μεγίςας συμφορὰς κατέςησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλέσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ ἕτω διετέθητε· τὲς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε, τὲς δ' ἀτίμες, ἐπιτίμες ἐποιήσατε· τοῖς δ' ἄλλοις περὶ
9. ὁμονοίας ὅρκες ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ, ἥδιον ἂν τὲς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντῆντας ἐτιμωρήσασθε, ἢ τὲς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασαί. πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐςιν, ὅτι διὰ τὲς μὲν ἀδίκως πολιτευομένες ἐν τῇ ὀλιγαρ-
12. χίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τὲς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντῆντας ὀλιγαρχία δὶς κατέςη. ὥστε ἐκ ἄξιον τέτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβέλοις, οἷς ἐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις [51]. σκέψα-
15. σθαι δὲ χρὴ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς οἱ μεγίςην δόξαν ἔχοντες, καὶ μάλιςα κεκινδυνευκότες, καὶ πλεῖςα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι, πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο [52] τοῖς ὅρκοις καὶ τοῖς

51. πειθομένοις] ſubaudi τὸ πεπεῖσθαι. idem eſt ac ſi dixiſſet, οἷς πείθεσθαι ἐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἳ ἐπείσθησαν.

52. διελύσαντο] διελεξαντο. Schott. *Hortati ſunt*, ſc. Quid ſi διεκελευσαντο? TAYLOR.

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διελύσαντο τοῖς ὅρκοις — ἐμμένειν,] *Schottus* legit διελέξαντο: bene. Aeſchines περὶ Παραπρεσβ. p. 29. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demoſthenes de Cor. πρέσβεις, οἳ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται. et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καί πω καὶ δήμοις ταραττο-

τοῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἡγέμενοι ταύτην 52 b. δημοκρατίας εἶναι Φυλακήν. τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος 18. ὑπὲρ τῶν παρελημυθότων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς ἔτω πλεῖον χρόνον τὴν πολιτείαν παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε, ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι 21. δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανερὸς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὁποῖοί τινες εἰσὶ πολῖται. τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν τριάκοντα 24. γενέσθαι, εἰ νῦν δημοκρατίας ὄσης ταὐτὰ ἐκείνοις πράττουσι· καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγε-

μένοις ἐμμελῶς διελέχθη. Haec tot adduco, quia in istis locis, vt in hoc Lysiae, διαλέγεσθαι significat *publice et solenniter differere*, concionari. vnde διαλέγεσθαι et δημηγορεῖν coniungit Demosthenes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed me monuit Cl. Editor sibi legendum videri διεκελεύσαντο, *hortati sunt, auctores fuerunt*: quod verissimum arbitror. sic διακελευόμεθα ὑμῖν, Isocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Αναβ. III. p. 313. et ἀλλήλοις διεκελεύοντο, lib. IV. p. 340. Τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, vt Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV, 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, scribo ἂν παραμεῖναι, id est, παραμενεῖν: vt ποιήσειν. MARKLAND.

Dedi διεκελεύσαντο, pro vulgari διελύσαντο.

52 b. post ταύτην videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deesse.

γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες [53], οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν· ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑπο-
27- ψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι. διὰ τέτους δὲ, ἄπιστοι [54] τοῖς Ελλησι γεγενήμεθα. καὶ τοσέτων κακῶν [55] καὶ ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ ἐδὲν διαφέροντες τῶν τριάκοντα, (πλὴν, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίας
30. ἔσης ἐπεθύμεν ὥνπερ ἔτοι, ἔτοι δὲ καὶ δημοκρατίας, τῶν αὐτῶν ὥνπερ ἐκεῖνοι) * ὅμως οἴονται [56] χρῆ-

53. πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες] Verius ἄρξαντες; ita enim ſemper et ſaepe loquitur. Supra, hac Orat. ἔτε ἀρχὴν ἐδεμίαν ἄρξαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημα. Demoſthenes contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἄρξας. MARKLAND.

Neceſſarium non videtur, vt h. l. aoriſtus praeſenti tempori ſubſtituatur. Adhuc enim tum temporis gerebant honores, atque geſturi erant in poſterum.

54. ἄπιστοι non caret bona ſententia, malim tamen ἔκπυστοι. quam lectionem eruo ex illa, quam Vindobonenſis codex praebet, ἔκπιστοι. *infamati*, ſermonibus, et contumelioſis quidem, dilati. Poſſit quoque de ἔκπτυστοι et κατάπτυστοι cogitari. *exſecrati, qui deſpuuntur.*

55. τοσέτων κακῶν] ſubaudi ὧν εἴρηκα. tot malorum, quae commemoraui, et tot aliorum, quae retieui.

56. ὁμοίως οἴονται χρῆναι etc.] Immo εἶναι (non χρῆναι) ὃν ἂν βέλωνται κακῶς ποιεῖν: vt infra, ἡγέμενοι — αὐτοῖς εἶναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βέλωνται. Demoſthenes adu. Androtion. ἔτος τοίνυν εἰς τέτο ἐλήλυθε, τὸ νομίζειν αὐτῷ, καὶ λέγειν καὶ γράφειν εἶναι πᾶν ὅ, τι ἂν βέληται. Ortus error (ſi error ſit) ex mutatione Diphthongi ει et ε, vnde forte reſtituendus Homeri locus Iliad. A. v. 97.

χρῆναι ἔτω ῥαδίως ὃν ἂν βέλωνται κακῶς ποιεῖν· ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικέντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τέτων μὲν ἐκ ἄξιον θαυμά- 33.
ζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ, τι ἂν ἔτοι βέλωνται· καὶ δίκην διδόασιν ἐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικῶντες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες· καὶ δέξαιντ' ἂν μικρὰν εἶναι [57] τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ δι' ἄλλες με- 36.
γάλην καὶ ἐλευθέραν· ἡγέμενοι νῦν μὲν διὰ τὲς ἐκ Πειραιῶς κινδύνες αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βέλωνται. ἐὰν δ' ὕστερον ὑμῖν δι' ἑτέρων σωτηρία [58] γέ-
νηται,

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας κῆρας ἀφέξει·

Vulgo legitur χειρας. κῆρες λοιμοῖο, vt κῆρες θανάτοιο Iliad. B. v. 302. Infra, ante voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὗτοι, vel ita legendum pro καὶ. MARKL.

Dedi ὅμως de meo, pro vulgari ὁμοίως.

57. μικρὰν εἶναι] interponendum videtur δι' ἑαυτὲς.

58. δι' ἑτέρε σωτηρία] Lege δι' ετερες σωτηρία, vt modo praecesserat, δι' αλλες μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. TAYLOR.

δι' ἑτέρε σωτηρία γένηται, τέτες μὲν ἐπιλύσεσθαι,] Forte, δι' ἑτέρων: vt infra, ἐάν τι δι' αλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται· et supra, ἢ δι' αλλες μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. vbi ἄλλες poni videtur pro vsitatiori ἄλλων: vt apud Lucianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro τέτων: et Demosthenem περὶ Παραπρ. διὰ τὲς στρατηγὲς ἀπώλετο, pro στρατηγῶν. vnde hic quoque legi potest δι' ἑτέρες σωτηρία γένηται, pro ἑτέρε. vt Orat. XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τέτες πένητες. et ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. persaepe ita scribit Demosthenes. Deinde, pro ἐπιλύσεσθαι recte *Schottus* ἐπιλήσεσθαι, *oblituros esse*. MARKLAND.

νηται, τέτες μὲν ἐπιλύσεσθαι [59], ἐκείνες δὲ μεῖ-
39. ζον δυνήσεσθαι. ὥσε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδὼν
εἰσιν [60], ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται.
* τέτων [61] μὲν ἓν ἐ χαλεπὸν τῷ βελομένῳ κατη-
γορῆσαι. αὐτοί τε γὰρ ἐκ ἐπιθυμεῖσι λανθάνειν,
ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί. ὑμεῖς
42. * τε [62] τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ' ἑτέρων πολλῶν
ἀκέετε. ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν
ἡγέμεθ' εἶναι πρὸς πάντας [63] ὑμᾶς τὲς πολίτας

τοῖς

Dedi ἑτέρων, pro vulgari ἑτέρᾳ, quia alias τέτους ſtare non poſſet, quod ad eoſdem redit, qui hic ἕτεροι appellantur. vt ἐκείνες idem valet atque ἑαυτὲς. redit enim ad ſycophantas eoſdem, de quibus hic agitur.

59. ἐπιλύσεσθαι] videtur ἐπιλυγάσεσθαι legendum eſſe. fore, vt ipſi (ſycophantae) illos (vindices libertatis publicae) obruant, obſcurent, (luminibus eorum officiant) ipſimet autem (ſycophantae puta) plus in republica poſſint, (quam viri de ea optime meriti.)

60. ὥσε το αυτο πάντες ἐμποδὼν εἰσιν.] Conſtructio poſtulat, τέτῳ πάντες ἐμποδὼν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. *ſi quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi ſeſe opponunt* et obnituntur. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥσε φρονῦντες τὸ αὐτὸ, vel ὥσε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτὸ. *conſentientes in idem*, vel *ad idem contendentes omnes.*

61. τέτων] ſic dedi de meo, pro vulgari τῦτο.

62. τε] ſic rurſus de meo dedi, pro vulgari δὲ. cohaeret hoc τε, cum altero τε eique reſpondet, quod paulo ante legitur in illis αὐτοί τε γὰρ ἐκ ἐπιθυμεῖσι λ.

63. πάντας non cohaeret cum proximo ὑμᾶς, ſed cum πολίτας. idem eſt ac ſi dixiſſet, δίκαιον ἡγοῦμαι

ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τὰς τῶν κακῶν αἰτίας δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων [64] μεμνη-175.1
μένοι, συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τὰς μηδὲν αἰτίας ἐξίσα τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρέμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας εἰς * * * [65]. 3.

ΛΥΣΙΟΥ

ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγενημένοις πρὸς πάντας τὰς πολίτας.

64. γεγενημένων] sic dedi, pro vulgari γενομένων.

65. πάν[τας εἰς] πάν[τας εἰς ὑπὸ — Cod. *Steph.* πάν[τας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγέμενος, et sic deinceps continuata proxima oratione. *Coisl.* Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat *aliam* esse orationem, quae sequebatur, vti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λείπει τὸ τέλος τῆ προκειμένῃ λόγῳ
καὶ ἡ ἀρχὴ τῆ ἑξῆς τῆ περὶ τῆς
Εὐάνδρῳ δοκιμασίας. TAYLOR.

In Vindobonensi finit haec oratio sic. πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cuius primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferme sententiam exisse olim hanc orationem πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάξετε τῆ τυραννίδος ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. Post illud ὑπο sequitur in Vindobonensi hic titulus λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Iuuat hic addere, quae Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysiae Marburgensem contulit, adscripsit in schedis ad me missis. [Quemadmodum, ait, praecedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum praetermittit vsitatum ipsi in orationum fine signum † sed maiori etiam interual-

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Euander, qui domi se continuit sub imperio trigintauirali, iam restituta rep. ad officium βασιλέως adspirat. (Romae erat Rex Sacrorum: vti et vxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGVR.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA
REGINA. SACRORVM.
PATRI. KARISSIMO.

Sacrificulus videtur a *Liuio* dici.)

Oratio δοκιμασίας, in qua argute quaeritur inter cetera, an Lex ἀμνηστίας post recuperatam remp. generalis erat et ad omnis aeque spectabat.

6. *** Ἡγέμενος [1] ἀκριβῶ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐτὸς διὰ * χρόνε [2] ποιήσασθαι. ἐπεὶ σύνοισθα

lo voculam υπο a titulo nouae orationis disiungit: ita nouae lacunam significat, vocem ἡγέμενος maiori etiam interuallo a titulo seiungens, et minore charactere literam η scribens, cum contra ea alias maior satis crispa litera in orationum initio compareat.]

1. ἡγέμενος] Deest ἐχ ante ἡγέμενος, vt adparet ex sensu. Quantum praeterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. ποιησεσθαι. TAYLOR.

σθα πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτὸς ἐξημαρτηκὼς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ ἐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίες αὐτῶν νομί-

Bandinius T. III. catalogi codicum graecorum mſtorum bibliothecae Mediceae Florentinae, p. 113. profert e codice quodam Florentino initium huius orationis octo verſibus auctius, atque eſt in vulgaribus libris. Ita quidem ſperauit, et iactauit, et in inuento ſuo mirifice exſultauit. Verum pro theſauro carbones inuenit. feſtinatio ipſi impoſuit, vt minus cerneret, illa verba, quae pro ineditis, et pro initio huius orationis habet ipſe, dudum edita legi in fine ſuperioris orationis. ἡμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ad ψήφῳ πάντας εἰς * * * Ex vngue leonem. Non deerat bono Bandinio voluntas, aſſiduitatem quidem ipſe ſuam maiorem in modum extollit. Sed deerant ingenium atque literae. Carebat vſu graecarum literarum, carebat acumine critico. auctores, de quibus exponit, non norat e ſua cum ipſis contracta familiaritate diuturna. quare mirandum non eſt, opus ab eo profectum eſſe, neque ſplendore illo chartarum, neque publica exſpectatione dignum, ſed contemnendum, prout ipſe auctor eſt. Reliqua ſi huic ſimilia ſunt, quot credibile eſt foedos et pudendos errores per totum opus graſſari! Caeterum malim ἡγέμενος ἐκ ἀκριβῆ.

2. διὰ τὸν χρόνον ποιήσασθαι.] Deeſt initium huius Orationis et ſententiae; ſed facile perſpicitur hunc eſſe ſenſum, διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι· *exiſtimans eos non nunc facturos eſſe exactam inquiſitionem propter anguſtias temporis.* haec infra explicat. οὐ amittebatur forte in praecedente ον. MARKLAND.

χρόνε] ſic dedi de meo, pro vulgari χρόνον. Poſt tantum temporis interuallum, quo cenſura morum nulla eſſet exercitata, poſt tam longinquam quietem iuris ciuilis.

9. νομίζεις· ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ [3], εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἦκα πιστεύων· ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφισμένων, ἀλλ' ἐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς
12. ἐστέ. ἐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἦτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, ἐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ἡμῖν μεταδῶναι [4] ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν· ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες, ἐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τῷ
15. δικάζειν καὶ τῷ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην [5] τὴν εὐήθειαν ἦτοι καταγινώσκουσιν [6]. ὧν εἷς ἦτος ὢν ἐκ ἀγαπᾷ, εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δῶναι δίκην, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ· καὶ νυνὶ αὐτὸν

3. ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte, ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demosthenes περὶ τῶν ἐν χερρόν. Καίτοι εγωγε αγανακτω καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ει τὰ μὲν χρήματα etc. MARKLAND.

4. ἡμῖν μεταδῶναι] Lege ὑμῖν, vt supra et infra. MARKLAND.

5. ταύτην τὴν εὐήθειαν] est idem, quod ante paulo dixerat, ταύτην τὴν ἐλπίδα. sperant tantam fore vestram seu facilitatem, seu socordiam atque tarditatem et stultitiam, vt causam hanc lente, remisse, somnolenter, non autem iusta cum severitate sitis examinaturi.

6. οὗτοι καταγινώσκουσι] Conflaui hanc lectionem e duabus, altera Aldina, altera Stephanica illa dat οὗτοι γινώσκ. haec καταγινώσκ. (sine οὗτοι.)

ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ κατηγορῶμεν, διὰ βρα- 18.
χέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πράγματα[7],
καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν·
λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι[8], καὶ
Φιλο-

7. ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes ad Leptin. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες ἐρῶσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctiss. *Budaeus* putat ἐπισύροντες significare, ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quasi in longum tractim ducentes ac subducentes, iudicum mentes aliò alióque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lysias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν. Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Euandrum διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, PAVCIS *verbis apologiam facturum.* non igitur (pace viri maximi) *in longum ducere* et *multa commemorare* potuit. Scribo, ὑποσύροντα, *subtrahentem*, nihil omnino dicentem de rebus, quarum accusatur, (διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν,) sed ad sua in remp. merita orationem conuertentem, vt mox narrat. ἀσύσατα esse puto διὰ βραχέων, et ἐπισύροντα. MARKL.

De verbo ἐπισύρειν quatenus significat aliquid agere breuissimis, perstringere leuiter, obiter, defunctorie, desultorie, tumultuarie, dicis causa, cum festinatione, vel segniter, secorditer, sine debita contentione animi, sic, vt argumento haud satisfacias, ad Polybium pluribus disputaui. E lectione Coislin. efficio hanc. κατηγορῶμεν, ἐνίων διὰ βρ. id est, ὑπὲρ ἐνίων ἐκ τούτων, ἃ κατηγορῶμεν αὐτῷ. de nonnullis eorum, quorum ipsum incusamus.

8. ἀνηλώκασι] ipse, paterque et maiores, vt necesse non sit cum Tayloro οἱ πρόγονοι interponere.

21. Φιλοτίμως λελειτουργήκασι, καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι. καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι, καὶ ἐκ ὁρᾶτε ποιῶν ἃ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῷ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους ἥκιστα οἶμαι ἀντειπεῖν.

24. πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττων ἦν ὁ πατὴρ αὐτῷ μὴ λειτουργήσας, ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτοῦ ἀναλώσας. διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν. ὥστ' εἶναι ταῦτα τὰ ἔργα ἀειμνηστότερα, ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν * αὐ-

27. τῶν ἀναθήματα [9]. πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τούτου, ὅτι δ' νῦν δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν, εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν ἐκ ἔξεστιν ἀπελαύνειν· ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν

9. ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα.] Scribendum videtur, λειτουργιῶν αὐτοῦ. Deinde, legendum puto ἀναλώματα. Αναθήματα enim sunt res *sacrae*, et Deo alicui dedicatae: hic vero agitur de impensis *ciuilibus*, et adluditur vel respondetur verbis, quibus vsurus erat Euander in Apologia sua, ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ανηλωκασι, quemadmodum refert Nostter paulo ante. MARKLAND.

Pro αὐτῷ dedi de meo αὐτῶν. quod redit eodem, quo superius ἀνηλώκασι redit. scil. ad ipsius Euandri et patris maiorumque donaria. ἀναθήματα αὐτῶν sunt idem atque τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνακείμενα, vel ἀνατεθέντα ἀναθήματα. donaria ab ipsis consecrata et dedicata in templis. Bene habet ἀναθήματα. qui choris, aut aliis in gymnicis certaminibus vicissent, tripodas aut coronas aureas pro praemio accipiebant, quae praemia victores memoriae ergo in templis dedicabant. haec sunt ipsorum donaria. αὐτῶν ἀναθήματα.

χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ ἐξὸν ὁποτέρως ἐβέλετο ζῆν, εἵλετο παρανόμως πολιτευθῆναι. τῷ μὲν γὰρ νῦν [10] μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι· τῶν δὲ τότε γενομένων, ὁ τότε τρόπος, καὶ οἱ τότε ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, μὴ [11] εὐήθεις αὐτῷ εἶναι δοκῆτε. ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι· τοῦθ' ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τῷ ἐνιαυτῷ ἐστιν, ἐν δὲ ταύτῃ τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται· δικαστήριον δὲ παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον πληρωθῆναι [12]. εἰ δὲ ταῦ-

10. τῷ μὲν γὰρ νῦν] malim verba sic esse structa τοῦ νῦν μὲν γὰρ.

11. μὴ] imo vero ἵνα μὴ.

12. δικαστήριον δὲ παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι.] Lego, ἀδύνατον κληρωθῆναι· *dicasterium vero contra Leges non debet sorte legi.* Pollux VIII, 15. segm. 148. ἐρᾶς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐνεκληρώθη, etc. vbi in Vulgatis pariter erat ἐπληρώθη. Ipse capitis Titulus habet, περὶ βλάβης — καὶ τῷ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον. et alibi dicit Pollux κληροῦν δικαστάς, et ἀπεκληρώθη δικαστήριον: vt et Vlpianus in Midianam, initio fere. Demosthenes contra Euergum: καίτοι ἔδει αὐτὸν — προκαλεῖσθαι, κληρωμένων τῶν δικαστηρίων κομίσαντα τὸν ἄνθρωπον. Idem contra Timocratem: δικαστήρια κληρωτε, καὶ καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων· ita et ibi legendum puto pro πληρῶτε, quod habet Edit. Heruagiana. Vide Argu-

ταῦτα πάνθ' ἕτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται [13], τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, εἰ 39. τὴν ἐξιοῦσαν [14] ἀρχὴν πέπεικεν αὐτῷ ἕνεκα παρα-

νομῆ-

mentum in Orat. contra Androtionem. et tamen in Prima contra Aristogit. occurrit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum παραγρ. adu. Pantaenetum: ἐπειδὴ ἐμελλεν εἰσιέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων ἐπικληρωμένων, etc. Vide et Orat. adu. Beotum. Caeterùm *Thesmothetae* (de iis enim agitur, et in eorum numerum coöptari voluit hic *Euander*) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ἐν τοῖς πεντακοσίοις: alteram, in δικαστηρίῳ sorte lecto ob hanc rem. temporis vero angustiae non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri *Thesmotheta* Euander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum. MARKLAND.

Recepi ἀδύνατον, quod praeter Marklandum Taylor quoque commendauerat, et ipsa res imperat, pro vulgari δυνατὸν. Sed παρὰ τὸς νόμος h. l. non videtur *contra leges* significare, sed *propter leges*, quia leges intercedunt.

13. Post διαπέπρακται deesse videtur ἀδοκίμαστος ὢν, vel ἰδιωτεύων.

14. ἀξιοῦσαν] Video haec eadem fere animi contentione dici debuisse, qua dixit *Cic. 3. in Verr. Qua impudentia putatis eum* in dominatione *fuisse*, *qui* in fuga *tam improbus sit?* Eadem est, inquam, *figura* seu σχῆμα Orationis. Instituitur enim comparatio inter ea, quae facturus est δοκιμασθεὶς, ipse sc. in magistratu constitutus: et quae τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτῷ ἕνεκα (vel vt Scal. legi maulit ἕνεκα) παρανομῆσαι. Et profecto simul video haec non solummodo dici *debere*, sed et *dici* quoque, si modo emendaue-

νομῆσαι; ἆρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ [15] διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ ἐκ ἂν οἶμαι [16]. ἔστι δ' ὑμῖν ἐ τοῦτο [17] μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον, τὸν βασιλέα [18] καὶ τὰς συναρχοντας

τὰ

ris mecum et Scaligero τὴν ἐξιοῦσαν ἀρχήν. Ita scriptum est a *Lysia c. Milit.* ἐξιοῦσης δὲ τῆς ἀρχῆς κ. τ. λ. Ita sacra *auspicandorum* magistratuum vocantur εἰσιτήρια. Vid. *Sigon. de republica Athen.* c. 3. *Demosth. de falsa legatione.* Id. *Demosth. adu. Aristogit. 1.* τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἐκδόσας ὑπεξιεναι. Ita dicitur a Latinis *Abire magistratu.* Cic. 5. *Fam. 2. Atque ille pridie Kal. Ianuar. qua iniuria nemo vnquam in aliquo magistratu improbissimus ciuis adfectus est, ea me Cos. adfecit, cum rempublicam conseruassem; atque* abeuntem magistratu *concionis habendae potestate priuauit.* TAYLOR.

τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχήν] Opinor, τὴν ἄρχουσαν ἀρχήν: vt forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur, et qui inter *Nouem* erat praecipuus. nisi malis ἐξιοῦσαν, *archontem e magistratu suo exeuntem;* quod ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. p. 566. Mox, pro τοῦτο μόνον, recte *Stephanus* ἐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι: vide Suidam in V. Εἰσητήρια, vnde hic locus explicabitur. MARKLAND.

15. τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim vltra annum munere regis sacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ *in anno suo*, quo ipse rex sacrorum esset.

16. οἶμαι] subaudi αὐτὸν ἐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλά.

17. οὐ τοῦτο μόνον] particulam infitiantem, qua vulgatae carent, addidi.

18. τὸν βασιλέα] interpone νῦν, aut νῦν ὄντα. *regem sacrorum nunc fungentem.*

42. τὰ ὑπὲρ τῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται· ἢ καὶ τῦτον, ὃν ἐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι. καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς
176. 1. στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε [19]· καὶκεῖνο ἐνθυμεῖσθε [20], ὅτι ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, ἐχ ἥκιστα περὶ [21] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάν-
3. των ἕνεκεν ἔθηκεν· ἡγέμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' ἃς ἡ δημοκρατία κατελύετο, ἔτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολι-

19. γὰρ] F. γεν. Ταῦτα γεν σκοπεῖσθε· καὶκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

ταῦτα γαρ σκοπεῖσθε·] Lego, ταῦτα γεν σκοπεῖσθε. dependent haec a praecedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τῦτο μόνον σκεπτεον, ἀλλὰ καὶ etc. vnde infert, *Haec* IGITVR *considerate.* γαρ nullum hic locum habet. MARKLAND.

Bene habet, et elegans adeo est γὰρ.

20. καὶκεῖνο ἐνθυμεῖσθε] alius dixisset καὶκεῖνο δὲ προσενθυμεῖσθε.

21. περὶ] περι τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ενεκεν. Vtrum erit delendum? Ni mutari alterum mauis, ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, ἐχ ἥκιστα περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων εκεινον ἔθηκεν. TAYLOR.

περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν ἔθηκεν·] Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἕνεκεν. nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἕνεκά τινος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetiuit forte Scriba ex versu praecedenti. MARKLAND.

Aut delendum est hoc secundum περὶ, aut cum καὶ mutandum.

τείας πάλιν ἄρξεσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον προλαβόντες [22], ἔτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο. ὥς ἐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, ἐδὲ, μικρὸν ἡγου- 6.
μένες τὸ πρᾶγμα, μὴ Φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ Φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἔκαξον δικαίως ἄρχειν ἥ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέτερον σώζεται. εἰ μὲν βελεύσων νυνὶ ἐδοκιμάζετο [23], καὶ ὡς ἱππευ-

κότος

22. πρότερον προλαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallem παραλαβόντες. saepe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi *traditas accipiunt*. MARKLAND.

Inter ἣν et πρότερον interponendum videtur ὑγιᾶ, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες vtique leg. est παραλαβ.

23. βελεύσειν] βελεύσων. *Coisl.* F. Εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ εδοκιμαζετο, vt infra, καὶ μὲν δὴ βελευειν γε δοκιμασθεις. TAYLOR.

εἰ μὲν βελεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε etc.] Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restituendus: *Si delatus fuisset* aliquis *in Concilio fuisse* (βελεῦσαι) *sub Triginta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum sub istis equitem fuisse, etiam sine accusatore aliquo eum reiecissetis. nunc vero, cum liqueat Euandrum non solùm equitem fuisse, et in concilio, verùm etiam Populo et Reipublicae vestrae nocuisse; nonne absurde agetis, nisi eodem modo de illo statuatis?* ita enim distinguenda sunt haec, positâ Interrogationis Notâ post Φανεῖσθε: quo non percepto, *Schottus* male eiecit particulam μὴ. Pro ἅρμα ἐνεγέγραπτο Idem verissime restituit ὄνομα: vt Orat. XIII.

9. κότος αὐτῷ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγόρου ἂν αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· νῦν δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἱππευκὼς, μηδὲ βεβουλευκὼς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκὼς φαίνεται, ἐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ μὴ 24
12. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτῷ φανοῖσθε 25.

καὶ τὰ μέντοι ονοματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς εὐεργέτας ὄντας. MARKLAND.

Recepi e Coisl. et Vindob. βουλεύσων, et pro ἐδοκιμάζετε vulgari dedi ἐδοκιμάζετο. videtur in libris Lysiae gemina lectio fuisse, aliis βουλεύσειν μέλλων, aliis βουλεύσων dantibus. nescio quoque, an fuerint, qui βουλευσείων darent.

24. μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione, ἐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτῷ φανεῖσθε; TAYLOR.

Bene habet μὴ. Si non idem vobis in hac eius causa esset animus, qui tum futurus fuisset in illa causa. h. e. si non in hoc quoque posteriore casu eum reprobaretis, ob causam multo grauiorem, quemadmodum certo certius eum fuissetis reprobaturi in casu priore, ob causam multo leuiorem.

25. φανοῖσθε] reuocaui lectionem Aldinae probam, pro qua Stephanus et secundum eum Taylor aliique dederant φανῆσθε. quod nescio an ne graecum quidem sit. Fac enim coniunctiuum aoristi secundi in medio esse, saltim proparoxytone deberet sic exarari φάνησθε. Fac esse coniunct. aor. 2. in passiuo, deberet φανῆτε esse. Bene igitur habet φανοῖσθε, qui est optatiuus fut. 2. in medio.

καὶ μὲν [26] δὴ βελεύειν γε δοκιμασθεὶς, πεντακοσιοστὸς ὢν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον * ἐβέλευσεν ἂν [27]. ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἄρχειν [28], καὶ μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο

26. καὶ μὲν δὴ] sic dedi pro vulgari καὶ μηδὲν δή.

27. ἐβέλευσας] εβελευσε, vel βελευσε. Schott. TAYLOR.

ἐβέλευσας· ὥστε καὶ etc.] Ita distinguendum. *Schottus* coniicit ἐβέλευσε, vel βέλευσε. recte prius, modò addatur ν, ἐβέλευσεν. Vnde vero βέλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaïco? Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὴ, recte *Stephanus*, καὶ μὲν δὴ, vt in qualibet pagina. idem mendum notaui Orat. XII. MARKLAND.

Dedi de meo ἐβέλευσεν ἄν.

28. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἄρχειν,] Scribe, ταύτην τὴν ἀρχὴν ἄρχειν. Aeschines contra Timarch p. 3. μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. praecedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Nouem Archontes (quorum Sex erant *Thesmothetae)* post annum finitum, et redditas magistratûs rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII, 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. MARKLAND.

ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἴσθωνται, ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτημένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἠξιωμένον; καὶ φόνου δίκας δικάζονται, ὃν ἔδει αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐν
21. Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τούτοις ἴδωσιν ἐσφαγμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν κύριον γεγενημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς, ὢν τοιοῦτος, τῆς ὀρφανίας αἴτιος γεγένηται; ἆρ' ἐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς διακείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους
24. ἡγήσεσθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις [29], ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγοντο, καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλλυντο, καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο; κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴ-
27. τιος γεγένηται Λακεδαιμονίοις τε ἀποδοκιμασθῆναι, καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι· τῷ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος

29. καὶ ὑμᾶς αυτων αἰτίους ηγησασθαι, οταν γενωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς παντων αἰτίους ηγησεσθαι οσα εγενοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. *et putaturos esse vobis imputari debere omnia* mala, *quae euenerunt iis temporibus, in quibus* etc. Praecedentia emendauit *Stephanus*, οὐκ pro οὖν, διακείσεσθαι pro διακεῖσθαι, et hoc loco ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. MARKLAND.

In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίοις ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — *vbi deuenerint in tempora similia illis temporibus, quibus* —

μενος [30], ὅπως [31] πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων

30. παρασκευασάμενος] παρεσκευασμένος. Scal.

31. ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ἵπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οις, (vel ω) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασαι, ἐὰν δὲ αὐτὸν νυν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακειται· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβλήθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασασθαι κ. τ. λ. Vterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quae tamen est certissima. Taylor.

ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεισθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακων γεγένηται, ἢ πειθόμενοι etc.] Corruptissimum hunc locum ita lego et distinguo: ὑπὲρ τότε δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ καλων γεγένηται. ὦ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὤοντο δικαιως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασαι· ἐὰν δὲ τοτον δοκιμάσητε, etc. *pro hoc vero* Euandro *apologiam facere paratus*, monstrando, *quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor extiterit. cui* Thrasybulo *si auscultetis, quantam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum reiecisse: si vero hunc* Euandrum nunc *adprobetis, certo stient vos inique de Laodamante statuisse.* Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quae voces in Libris centies commutantur. Post ὤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαία γνώμη (id est, ἀδίκως) in vltima parte sententiae, quae huic ex aduerso respondet. τᾶτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum pu-

πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμε-
30. νοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς
ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσητε·
ἐὰν δὲ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται, ὅτι ἃ δικαίᾳ
γνώμῃ περὶ αὐτῶ [32] κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν
πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν,
33. ἣ σκοπεῖ νυνί, τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἔζετε.
καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λαοδάμαντι χαριζό-
μενον κατηγορεῖν Εὐάνδρε, ὅτι Φίλος ὢν τυγχάνει,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥᾴδιον
36. δ' ἐξ αὐτῶ τῶ πράγματος μαθεῖν. Λαοδάμαντι
γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι, (ἵνα [33] γὰρ ὑ-
μεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δη-
μοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικοὶς εἰς τὰς ἀρχὰς
καθιστάνειν) ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε
39. γὰρ κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ μη-
δὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως [34]. καίτοιγε αὐτὸν ἀ-

κέω

to. nisi malis, ἐὰν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. *Schottus* quoque inserit νῦν, propter praecedens τότε. ᾧ vel οἷς pro ἣ, τότε pro ὅτε, et ἀποδοκιμάσαι pro ἀποδοκιμάσητε, Idem quoque coniecerat. MARKLAND.

Lacunula sic ferme farciatur παρεσκευασμένος, ὃν ἴσε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δ' αὖ τοῦτον δοκιμάσητε (Euandrum puta.)

32. αὐτοῦ] redit ad Laodamantem.

33. ἵνα] si hoc nempe fiat, vt Euandrum probetis.

34. ἐὰν δὲ —] sin autem ne hunc quidem, Euan-

κέω λέξειν, ὡς ἐ περὶ αὐτῆ μόνον ἡ δοκιμασία ἐσὶν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄξει μενάντων· καὶ τὲς ὄρκες καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τέτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαξὰς [35] τὲς ἐν 42. ἄξει

drum puta, reprobabitis, etiam illum, Laodamantem puta, per nefas reprobaſſe videbimini. Integre ſic dixiſſet. ἐὰν δὲ μηδὲ τῆτον (Euandrum) ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet breuitas Lyſiae expleri et explicari.

35. δοκιμαξὰς] Interpres, *probandos etiam illos, qui in vrbe remanſerunt.* Sed vide, an δοκιμαξὴς non ſit ille, qui *examini ſubiiciatur*, vt voluit homo parum cautus, ſed qui iſti examini aut ſcrutationi praeficiatur. Profecto δοκιμαξας non hic locum habet, ſed quod perinde exaratur, δοκιμασιας. Nihil frequentius, quam vt T, apice ſuo euaneſcente, aut oculorum aciem fugiente pro I intelligatur. Hoc in *Heſychio* olim deſcribendo millies euenit. Nobis delibaſſe tantum ſufficiat. Ιέρας σημεῖον. Iſtud erat Τέρας. † Ιέρενα. ἀπαλά. Lege Τέρενα. Quidni enim? Infra in ſuo loco Τέρενας ἀπαλὰ, τρυφερά. † Ιέττας, πατέρας. Falſum eſt. Τέττας repone. Nam in v. Τέττα, inquit id. Auctor, νεωτέρᾳ πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις. Voluit ergo *Lyſias*. *Ad hanc orationem confugiet reus, ſc. Quaeſtionem non magis ad ſe pertinere, quam ad ceteros, qui in vrbe remanſerunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur ſe ſolum in quaeſtionem venire) Sed nec ad ſe nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηςίας atque fide vtrinque de ea re data, qui domi remanebant ſub triginteuirali tyrannide* ad quaeſtionem de rebus praeteritis ſubeundam cogi non poterant. Vnde factum, vt accuſator in inferioribus ad ea refellenda ſe ſerio accingat.

ἄσει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῦ πλήθες βραχέα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν βέλομαι· ὅτι ὁ δῆμος ἐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄσει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιαῦτα [36] ἐξαμαρτανόν-
177.1 των, οἵαν ἐγώ φημι δεῖν [37], περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν [38]. τεκμήριον δέ. ἐ γὰρ ἐλάττες τέτων [39] ἢ πό-

Διὰ μέν γε τὲς πολλὲς ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασιας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τὲς μηδὲν τοιῦτον πράξαντας συνθηκας ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortaſſe ad h. m. Καὶ τὲς ὅρκες καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὥσπερ τέτων προσληψομενων ανευ δοκιμασιας τὲς ἐν ἄσει μείναντας. TAYLOR.

προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμασὰς τοὺς ἐν ἄσει μείναντας] Lego: προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τὲς ἐν ἄσει μείναντας· *et ex his aſſumpturum eſſe, illos, qui in vrbe remanſerunt, adprobatos fuiſſe*, et ideo vlteriori examine iam non opus eſſe. Propius videbitur δοκιμαστέες, *adprobandos eſſe*, adprobari debere. vide ſequentia. MARKLAND.

Bene habet δοκιμασὰς, plenaque et plana ſunt h. l. omnia. quaſi propterea Euander omnes, qui ſub xxx in vrbe manſerunt, neque exſulatum ierunt, adepturus eſſet probatores ſui, calculumque eorum ea ſola de cauſa laturus.

36. τοιαῦτα] qualia ego Euandrum aio ſub tyrannis peccaſſe.

37. οἵαν ἐγώ φημι δεῖν] ſcil. excludendos eos honoribus eſſe.

38. τὴν ἐναντίαν] admittendos ad honores eſſe.

39. τέτων] deſignat eos, qui obtinentibus tyrannis, quamquam cum illis haud facerent, tamen in vrbe manſerant.

ἡ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων 39 b., καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τὰς μὲν 3.
γὰρ 40 ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηνται, ὁποῖοι δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο, ἔπω πεῖραν εἰλήφασι· παρὰ δὲ τούτων 41 ἑκατέρας 42 τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν, ὥς εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνταί γε, διὰ μὲν τὰς τοι- 6.
ούτους 43 τὰς συλληφθέντας 44 τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ τὰς

39 b. τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων.] Forte, ἐκ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων: vt vitetur Ambiguum. MARKLAND.

40. τὰς μὲν γὰρ] exsules, qui per Piraeeum in patriam redierunt.

41. τούτων] rursus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scil. qui cum in vrbe mansissent, exsiliique molestias non participassent, separata tamen ab oligarchicis habuerant sua studia, neque operam iis in perdenda republica nauarant, sed quietos se tenuerant.

42. ἑκατέρας] tam eius, quae in libera rep. fuit, quam quae sub tyrannis.

43. διὰ μὲν τὰς τοιούτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τὰς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τὰς ἄλλας, τὰς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν: non ἐκφεύγειν. *et existimant, hos in causa fuisse, vt* ciues *comprehensi tunc morerentur: illos vero, vt comprehensi effugerent.* Mox. recte *Stephanus* ὃ ἄλογον pro τὸ. Paulo post pro ὑπὲρ αὐτῶν scribe αὑτῶν. MARKLAND.

τοιούτους] qualis est Euander, homo oligarchicus, dominationi paucorum studens, cum quibus ipse pos-

δὲ τὰς ἄλλας τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν [45]. ἐπεὶ εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, ἔτ' ἂν φυγὴ, ἔτ' ἂν κάθοδος, ἔτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ, *: καίτοι [46] ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἡττήθησαν, ἐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τάτων προνοίας γεγένηται. ἦτοι γὰρ εἴλον τὸ με-

fit libertatem ciuium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare.

44. *συλληφθέντας*] Male pungitur in editis. Tu mecum. *διὰ τὰς τοιάτας, συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τὰς ἄλλας, τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν.* TAYLOR.

τὰς συλληφθέντας τότε] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

45. *τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν*] pone articulum videtur *οὐ* addendum. opponuntur enim inter se *οἱ τότε συλληφθέντες* tunc a tyrannis comprehensi, et *οἱ τότε οὐ συλληφθέντες*, tum non comprehensi. Illi neci dati sunt, hi auffugerunt, et sic pestem deuitarunt sibi decretam. Malim quoque *διὰ τάτας τὰς ἄλλους, τὰς δὲ συλληφθέντας.* propter hos, (qui manserunt in vrbe) reliquos, qui non fuissent comprehensi, supplicium effugisse.

46. *τὸ*] Restitue ad mentem Stephani, *ἀλλὰ καὶ ὃ ἄλογον δοκεῖ εἶναι — ἐδαμόθεν (ἐδαμῆθεν. Ald.) ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τάτων προνοίας γεγένηται.* TAYLOR.

Vulgati libri, in iisque Stephanicus ipse, dant *καὶ τὸ ἄλογον.* vnde *καίτοι ἄλογον* effeci. Tayloro autem placuerat, Stephani coniecturam, a Stephano in margine propositam, in texto suo exhibere, scil. *καὶ ὃ ἄλογον.* quod vocabulum h. l. tantundem valet atque *ἀσυλόγιστον*, quod exputari ratiocinando nequit.

τὸ μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον, ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα Λακεδαιμονίοις βουλεύειν. τοι- 12.
γάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτὸς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τι-
μαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ
πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἱρέμενοι· καὶ ἐδέποτε αὐ-
τοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μέν γε τὰς πολλὰς[47] ἐξα- 15.
μαρτόντας, τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ
δὲ τὰς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας, τὰς συνθήκας
ἐποιήσαντο τοιαύτας[48], οἵας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀ-
ποκρίνομαι. ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστίν, ὦ ἄνδρες βου-
λευταί, σκέψασθαι, ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ 18.
τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἄμεινον βουλεύσαισθε· πό-

τερον

47. τὰς πολλὰς] malim τὰς πολλὰ *multorum criminum reos.* opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξασιν, *iis, qui nihil tale deliquere.*

48. τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Haec vltima dependent a praecedentibus, in quibus dixerat, *Ego vero nomine Populi paucis huic respondebo:* quod deinde vsque ad hunc locum facit, et causas reddit *Iurisiurandi* et *Conventionis*, (quibus fidebat Euander) et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit, *Hoc modo Ego pro Populo respondeo.* post quod ad Iudices Orationem conuertit. MARKLAND.

Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, vt statim dicam, scripsisse. Exibit tamen sententia saltim tolerabilis, si sic legatur. ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — In hunc ferme modum ego pro populo his (Euandro eiusque patronis causae) respondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ vestrum autem nunc est —

τερον ἐμοὶ, ἢ Θρασυβέλῳ, ὃς αὐτῷ ἀπολογήσε-
ται 49. περὶ μὲν ἓν ἐμοῦ, ἢ τοῦ πατρὸς, ἢ τῶν προ-
γόνων, οὐδὲν ὅτος εἰπεῖν ἔχει εἰς μισοδημίαν. ὅτε
21. γὰρ 50, ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον (ὕστερον γὰρ τῶν
χρόνων τότων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην) ἔθ' ὡς ὁ
πατήρ. πρὸ γὰρ τῶν τριάκοντα πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρ-
χων ἐτελεύτησεν. * ἔθ' ὡς 51 οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς
τυράννοις ἐγένοντο. τριάζοντες γὰρ πρὸς αὐτὲς
24. τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν 52 δὴ ἐδὲ
τὴν ὁσίαν ἡμᾶς ἐν τῷ πολεμῳ φήσει κτήσασθαι,
εἰς δὲ τὴν πόλιν ἐδὲν ἀνηλωκέναι. πᾶν γὰρ 53 τἐναν-
τίον, ἐν εἰρήνῃ μὲν ὀγδοηκονταπλάντος ἡμῶν ὁ οἶ-
κος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ
27. πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τότε τρία
ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥς' ἄξιον εἶναι
ἕκαστον ἔργον θανάτε. πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν ἐν Βοι-
ωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν, μετέσησε, καὶ
τῆς συμμαχίας ἡμᾶς ταύτης ἀπεξέρησεν· ἔπει-
30. τα, ὅτι τὰς ναῦς πρὲδωκε, καὶ τὴν πόλιν περὶ σω-

49. ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται] ἀπολογεῖσθαί τινι est ad aliquem, vel coram aliquo sese purgare. quod ab h. l. est alienum. Quare aut αὐτῷ aut αὐτῶν ὑπεραπολογήσεται leg. esse suspicor, in singulari, si solus Euander, in plurali, si vna cum eo sodales et consortes causae designantur. Nescio, etiam an pro ὃς leg. sit ὅταν.

50. οὔτε γὰρ] scil. εἰπεῖν ἔχει.

51. ἔθ' ὡς] sic dedi de meo, pro vulgari ἐδ' ὡς.

52. ἀλλὰ μὲν δὴ] mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ.

53. πᾶν γὰρ] sic dedi, auctore Stephano, pro vulgari πάντα γὰρ.

τηρίας βελεύεσθαι πεποίηκεν· ἔπειτα, ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὃς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· ἃ φάσκων αὐτὸς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες ἓν ἡμῶν ἑκατέρων[54] τὸν βίον, πρὸς ταῦ- 33.
τα βελεύεσθε, ὁποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ ἕτως ἐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ[1] ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ[2].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Epilogus siue δευτερολογία accusationis, quae Epicratem et Socios male gestae Legationis reos sistebat.

Κατηγόρηται μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, Επικράτες ἱκανὰ καὶ τῶν συμβρεσβευτῶν· ἐνθυμεῖσθαι

54. ἑκατέρων] malim ἑκατέρῳ.

1. Επικρατες] Pro omni labore erit consulere, quae vir eruditissimus *H. Valesius* de hoc Epicrate congessit in *Notis ad Harpocr.* p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quae habent *Demosth. Athenaeus* aliique in eo loco adducti. TAYLOR.

2. Επιλογος] Loco τὸ ἐπίλογος Codd. *Ald.* et *Vaticanus* (Vid. *Ryck. Catalog.* ineditum *Manuscriptorum*

42. σθαι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις ἠκέσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βέλοιντο τινὰ ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει [3] ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν ἐδὲν ἧττον τοσοῦ-
178. 1. τον ἐνδεῖ [4], ὥστε τὸ μὲν πλῆθος [5] καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ

lib. Graec. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ὡς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui *Lysiae* opera recensuit, siue fuit ille *Theodorus Byzantius*, a *Platone* et *Dionys. Halic.* memoratus, et qui contra Thrasybulum et Andocidem nostro aetate supparis quaedam scripsit, vt testatur *Suid.* siue alius iunior aliquot saeculis, Rhetor *Gadarensis*, quem Rhodi audiuit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Praeter enim tractatum, quem scripsit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo *Theo* in *Progymnasm.* Ερμαγόρας μὲν αὐτὴν (i. e. θέσιν) Κρινόμενον προσηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. TAYLOR.

3. ὑπολείψει] malim ἐπιλείψει.

4. ἐνδεῖ] subaudi τῇ μισθοφορᾷ.

5. ὥστε κ. τ. λ.] Legit Schottus, ὥστε τὸ μὲν πένθος, καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ διὰ τούτων ὑμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις. TAYLOR.

τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται, etc.] *Schottus* legit πένθος pro πλῆθος: minus recte ad sensum, si proprietatem Graecae Linguae spectes. πένθος enim Nostro et caeteris scriptoribus profaïcis fere est *luctus* ob *mortem* alicuius, vel insignem aliquam calamitatem, morti paene aequandam: hic vero agitur de *dedecore* ex *corruptis iudiciis*, et *largitionibus* pecuniariis, et παραπρεσβείαις: quibus multo melius videretur conuenire τὸ ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχύνη, *opprobrium et pudor*,

ἢ διὰ τούτων [6] ἡμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις. πεπείρανται γὰρ, ὅτι, ὁπότε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ψηφιεῖσθαι [7] ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ῥᾳδίως παρὰ τῶν ἀδικόν- 3. των χρήματα λαμβάνεσι. καίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὁπόταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή [8]; ταῦτα δὲ ἔστι, φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ [9] τῶν ἀδικούντων κολασαὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ ὃ νῦν 6. πρῶτον ὤφθησαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅ-

τιτε

nisi a recepta lectione nimis recederet. Rectiùs Idem pro ἡμῖν legit ὑμῖν. MARKLAND.

Non placent virorum doctorum coniecturae. nequo tamen, quae afferam, meliora sunt. Num μῖσος. Sed nimium hoc a vestigiis vulgatae abit. An βλάβος. pro ἡ βλάβη.

6. διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et ἔργων, vel ἐπιτηδευμάτων subauditur, malim ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum est, melius conueniat διὰ τούτες.

7. ψηφιεῖσθαι] malim τῷ ψηφίζεσθαι.

8. ὁπόταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει, καὶ μή;] Verius puto σωθῆναι τὴν πόλιν, *quae vero spes salutis reliqua est, quando ex pecunia* solùm, non ex Virtute et Moribus, *vel i..olumitas vel interitus Reipublicae dependet?* Egregia γνώμη, et Politicis omnibus notatu digna. MARKLAND.

9. οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδ. κ.] malim οὗτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ. καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ.

τι τῷ αὐτῷ ἀδικήματος ὀνομάσαντος [10] μὲν κατεψηφίσασθε, τότε δὲ ἀπεψηφίσασθε, τῷ ἀνδρὸς 9. ἁπάντων κατηγορέντων [11], καὶ τῶν αὐτῶν κατα-

10. ὀνομάσαντος] Ονομασανδρε ex ingenio procudit Stephanus, de quo in Antiquorum monumentis nihil quidquam reperio. Verumtamen adripuit istud Schottus, atque etiam mutauit ὅτι τῷ αὐτῷ in ει στου, fortasse non sine gratia, si totum denique ita reformaueris, ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ει στου ἀδικήματος Ονομασανδρε κατεψηφίσασθε, τότε δη αποψηφισεσθε. TAYLOR.

Οτι — ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τότου δὲ απεψηφισασθε etc.] *Quod illum condemnastis, hunc vero absoluistis* etc. Non conuenit cum veritate. *nondum* enim hunc Epicratem *absoluerant*, pendente adhuc causa. Lege: ει — κατεψηφίσασθε, τότου δὲ αποψηφισεσθε, vel αποψηφισησθε etc. *si Onomasandrum* iam *condemnastis*, *hunc vero absolueritis:* Ονομασάνδρε enim pro ὀνομάσαντος legit *Stephanus.* certe latet Proprium nomen sub ista voce. Cum liberae sint in huiusmodi rebus incertissimis coniecturae, tentaui, εἰ, τῷ αὐτῷ ἀδικήματος ὄντος, Μνάσωνος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus Μνάσων iste Actor. XXI, 16. et Μνάσων ὁ Φωκεὺς apud Aeschinem περὶ Παραπρ. p. 47. MARKLAND.

11. τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορούντων] Bellule Schottus, τῷ αυτε ἀνδρὸς αμφοιν κατηγορεντος. Et profecto αὐτοῦ agnoscit Cod. *Steph.* καληγορῆντος *Coisl.* TAYLOR.

τῷ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορέντων, etc.] Forte: τότε δὲ ἀπεψηφίσεσθε τῷ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν ἁπάντων κατηγορέντων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρέντων οἳ ἐχ etc. Fauet MS. qui habet τῷ αὐτῷ ἀνδρὸς ἁ-

μαρτυρόντων, οἱ ἐχ ἑτέρων ἦκεσαν, αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοι τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε[12], ὅτι ἐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσαι παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' 12. ὁπόταν παρὰ τῶν δυναμένων[13] δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς 15. ἔξεσι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα κατα-

ταξάν-

πάντων etc. *iisdem omnibus accusantibus, et iisdem testimonium contra eum dicentibus;* scil. *iisdem*, qui Onomasandrum vel Mnasona accusarunt, eiusdem criminis reum. *Schottus* legit τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγορήντος, *idem cum sit vtriusque accusator.* non vere. *plures* enim erant vtriusque accusatores, non *vnus* tantum. vnde infra dicit, *amicos Epicratis* δεήσεσθαι των κατηγορων: et, ἡμῶν, ολιγων ὄντων, de iisdem *accusatoribus* loquens. ergo non κατηγορήντος. MARKLAND.

12. καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι ἐχ ὅταν etc.] Hanc sententiam paene αὐτολεξεὶ transtulit in Orat. XXX. contra Nicomachum: ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. nisi quod hic sit παρὰ τῶν δυναμένων, (sc. λέγειν) quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: saepius Demosthenes. MARKLAND.

13. δυναμένων] subaudi λέγειν, quod e proximis superioribus facile repetatur. Confer. p. 185. 31. vbi locus hic paene iisdem verbis iteratur.

τας άντες, τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν· νῦν τοί-
νυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς
18. ἄλλοις, δικαίοις εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες.
ἥκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, ἐχ
ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥντινα γνώ-
μην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. ὥς' εἰ μὲν ἀποψη-
φιεῖσθε τούτων, ἐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς
21. ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν
δὲ καταψηφισάμενοι, θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐ-
τῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε, ἢ
νῦν εἰσι, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε.
ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὸ' εἰ μὴ προθέντες
24. αὐτοὺς εἰς κρίσιν [14], ἢ ἀπολογεμένων μὴ ἐθελήσαν-
τες ἀκοῦσαι, καταψηφισάμενοι [15], τῶν ἐσχάτων
τιμήσαιτε, ἐκ ἂν ἀκρίτους αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλ-
λὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. ἐ γὰρ ἔτοι ἀκ-
ριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς, εἰδότες τὰ πραχθέν-
27. τα, ψηφίσησθε, ἀλλ' εἴ τινες ἂν [16], ὑπὸ τῶν ἐ-
χθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴσε, ἀκροά-
σεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατ-
ηγορεῖ, ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ ἐ τοῦτο δέ-
δοικα

14. προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] aut προθέντες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto εἰς deeſt Vindobonenſi. aut potius προσέντες (admittentes) αὐτοὺς εἰς κρίσιν.

15. καταψηφισάμενοι ſolum dedi, ſine καὶ, quod vulgatae praeponunt.

16. εἴ τινες] οἵτινες. Codd. *Steph.* et *Coisl.* Ἐὰν δὲ γράφηται εἴ τινες, ἴσως δεῖ ἀπεῖναι τὸ ἄν. Steph. TAYL.

εἴ τινες ἂν] Reſtitue ex MS. οἵτινες. MARKLAND.

δοικα, ὡς, ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν, ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ' ἐκ ὧν ἡγεῖμαι αὐτὲς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ 30.
ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ[17], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἷς ἐδὲ ταὐτὰ καὶ ὑμῖν συμφέρει; ὅτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων· ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. καίτοι ἃ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστι, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρτοι εἰς τοσοῦτον ἦκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐδὲ σφᾶς αὐτὲς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν εἰσφορὰν[18] εἰσφέρσι καὶ χορηγοῦσι, καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις ὑμῶν ἐστιν, ὅτε τὰ πατρῷα[19] κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' ὅτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν αὐτοὶ κλέπτσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε[20] 39.
χάριν ἴσε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τέτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' ἐ τέτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις ἀδικέμενοι δακρύσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις, οἱ μὲν ἀδικοῦντες, ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικέμενοι, ἐλ- 42.
εῖτε. καὶ νῦν ἴσως ποιήσσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι, κλαίοντες ἐξαι-

17. πῶς γὰρ] subaudi a communi δῶεν ἂν δίκην ἀξίαν.

18. εἰσφορὰν] malim in plurali εἰσφορὰς.

19. τὰ πατρῷα] num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π.

20. ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε] aut ante ὧν collocandum est pronomen αὐτοὶ, aut pone λαμβάνετε.

ἐξαιτεῖσθαι αὐτὸς παρ' ὑμῶν [21]. ἐγὼ δ' ὅτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν,
179. 1. ἀποδείξαντας [22] ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, ὅ-
τω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν [23] αἰτήσονται, δῆλον, ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν
3. εὐνόητοί εἰσιν, ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε [24] οὐ

χάρι-

21. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legendum ἐξαιτήσονται, vt mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox περάσονται. MARKLAND.

Si nihil hic deeſt, aptus erit infinitiuus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσὶ. vt ſit ſuperenarratio. videtur tamen potius ζητήσειν aut σπεδάσειν, aut tale quid deeſſe.

22. ἀποδείξαντες] Lege ἀποδείξαντας. TAYLOR. Et ſic dedi, accuſatiuum pro nominatiuo.

23. εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: vt paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKL.

24. τοῖς ἀδικουμένοις· ἴσως τε ἐ χάριτος etc.] Lege, τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Vltimae duae literae vocis praecedentis, ις, adhaeſerunt particulae ως; vnde natum ισως. Sequitur, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem, ὅπῃ ἄν, vel ὁποίαν ἂν ὑμεῖς δύνησθε, *vbicumque*, quacumque de cauſa, vel, *qualemcumque vos potueritis*. Mox, ὅπου παρεπίπτομεν· videtur eſſe vox Forenſis παραπίπτειν, et ſignificare, *mutare partes*, cauſam priorem deferere, et factis praeuaricari. Demoſthenes Orat. I. in Stephanum: ὅταν γὰρ τῷ δήλῳ συνδικῇ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπεπτωκως θαυμάζῃ τότες, ὑφ' ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τιν' ἔχει δικαίαν ταῦθ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui cauſam dicit, de fratre ſuo Paſicle, qui ſe adiunxerat Apollodori aduerſario Phormioni, olim ſeruo patris eorum. Et ad

χάριτος ἀξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε [25]. ἔτι δὲ τὰς αὐτὰς ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν, ἢ παρ' ὑμῶν· * ἔστι δὲ [26] ῥᾷον 6. ἄλλες τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι, ἢ ὑμᾶς αὐτές γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν ἐκ ἠθελήσαμεν προδῦναι, ἀξιῶμεν δὲ μηδ' ὑμᾶς ἐνθυμουμένες, ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε, καὶ ἐτιμωρεῖσθε ὅπου παρεπίπτομεν [27], ὡς εἰκὸς [28], τὲς ἀδικοῦντας, εἰ 9. ἡμεῖς [29] παρὰ τέτων ἢ χρήματα λαβόντες, ἢ ἄλλῳ τι-

hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebraeos, cap. VI, 5. καὶ καλὸν γευσαμένες Θεῦ ῥῆμα, — καὶ παραπεσοντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apostatis. MARKLAND.

Pro vulgari ἴσως τε dedi ὥστε, vt Markland volebat.

25. δύνησθε] scil. τιμωρεῖσθαι.

26. ἔστι δὲ] sic dedi de meo, pro vulgari ἔτι δὲ.

27. ὅπε παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendosissimus. TAYLOR.

Ne mendosus quidem est, nedum vt sit mendosissimus. Vitio caret. subauditur ὑμῖν. id est ὅπε ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. vbicunque locorum vestras in manus incurreremus.

28. ὡς εἰκὸς] subaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τὲς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας.

29. εἰ ὑμεῖς] Recte *Schottus* ἡμεῖς. Mox, pro ὠργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὠργίζεσθε, vt paulo ante; vel ὀργίζοισθε: vt Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοισθε: et hac Orat. εἰ τιμήσαιτε. MARKLAND.

λῳ τινὶ τρόπῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιοῦσιν ὀργίζεσθε [30], ἦπου σφόδρα χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄν-
12. δρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Επικράτους, τῶν ἐσχάτων τιμήσατε [31]· καὶ μὴ [32], ὥσπερ ἐν τῷ τέως χρόνῳ

30. ὀργίζεσθε] sic restitui ex Aldina, Coisl. et Vindob. pro vulgari ὠργ.

31. τιμωρήσατε] τιμήσατε *Stephanus*. Ita supra καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε. TAYLOR. τῶν ἐσχάτων τιμωρήσατε·] *Stephanus* τιμήσατε: recte. supra, τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, *vltimo supplicio afficiatis*. Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε: ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. vbi miror *Stephanum* in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quae nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων: quod Lycurgus vocat ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. ἐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σαυρᾶ ἂν τιμήσαιτο, εἰ etc. Philo lib. de Ioiepho, p. 378. θανάτῳ γὰρ τὰδίκημα εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitiuorum (τῶν ἐσχάτων, σαυρᾶ, θανάτῳ.) rationem monstrat locus Aeliani V. H. V, 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκὼν, ζημίαν ετιμησατο τῷ Δημάδῃ ταλαντων ἑκατόν· *populus vero impietatis istius magnitudinem immodicam non ferens, Demadi irrogauit multam centum talentorum.* ζημίαν vero idem est, quod τίμημα. adeo vt primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμᾶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τίμημα

χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστὲ, ἐπειδὰν καταψηφισάμενοι[33] ἐξελέγξητε τὸν ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνοντες· ὥσπερ τὸ ὀνείδους, ἀλλ' οὐ 15. τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον· εὖ εἰδότες, ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε, ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

(vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, σαυρῶ, θανάτῳ. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τὸς δικασὰς, ἐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μετρίᾳ τινὸς τιμήματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ', ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπιβάλλειν τινὶ, *mulctare aliquem*, qua Noster aliquoties vtitur, et alii: quae integra est, ἐπιβάλλειν ἐπιβολήν τινι, Orat. XXX. MARKL.

Dedi τιμήσατε pro vulgari τιμωρήσατε.

32. Post καὶ μὴ aut addendum, aut certe subaudiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet μὴ, neque habet, quo referatur.

33. Aut delendum erit καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφίσησθε ἐξελέγξαντες.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ[1] ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et iniuriarum in P. A. fociòs accuſatur Ergocles. Cauſa cadit et capite plectitur, vt liquet ex oratione ſequenti.

Hunc memorare videtur *Demoſthenes* in oratione π. παραπρεσβ.

Τὰ μὲν κατηγορημένα ὅτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινά, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὥστε ἐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Εργοκλῆς, ὑπὲρ[2] ἑνὸς ἑκάστε τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν, δεῖαι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένες καὶ πολίτας ὑμετέρες ἠδικηκώς· καὶ ἐκ πέντος, ἐκ τῶν ὑμετέρων, πλέσιος γεγενημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον ἔτοι[3], δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας, καὶ ἐκ

1. Εργοκλέες] de hoc Ergocle v. Valeſ. ad Harpocr. p. 76.

2. ὑπὲρ] malim οὐδ' ὑπὲρ *ne pro vnoquoque quidem crimine.*

3. οὗτοι] Ergocles cum collegis.

ἐκ πολλῶν ὀλίγας γιγνομένας, τούτους δὲ, πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας, ὅτῳ ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ δὴ δεινὸν[4] ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν ὅτους αὐτοὶ πιεζόμενοι[5] ταῖς εἰσφοραῖς, συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων ὐσῶν[6], θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας. οἶμαι δ' ἔγωγε[7] πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι,

4. καὶ γὰρ δὴ δεινὸν] addidi δὴ, quo vulgatae carent.

5. αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo αὐτοὶ, *vosmet*. MARKL.

6. καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων ὐσων, θανάτῳ ἐκολάζετε etc.] Vocem antepenultimam delendam puto. et quis non videt eam esse Grammatici cuiuspiam, notantis differentiam Generis inter οἴκων et προσόδων, et metuentis, ne Masculinum ὄντων vtrique applicaretur ἀπὸ κοινοῦ? Nisi malis, προσόδων μεγάλων, ὁμως θανάτῳ ἐκολάζετε etc. *nihilominus morte puniebatis*. MARKLAND.

7. Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] Vel scribendum ὁμολογήσειν, vel, δ' ἔγωγ' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, quod idem erit. sic infra, ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψειν. Vide ad Orat. XIII, ἂν ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo istud siue Ioannis, siue aliorum, cap. XXI. ad fin. ἐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι· pro χωρήσειν, vel χωρῆσαι ἂν. mihi enim non adhuc liquet alterum esse bene Graecum. MARKLAND.

36. σαι, εἰ ὑμῖν Θρασύβελος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι, καὶ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν· καὶ τὰς μὲν κινδύνους, ὑμᾶς δέους ἔσεσθαι, τὰς δ' ἀφελείας [8], τῶν αὑτῷ φίλων· καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν, Εργοκλέα
39. δὲ καὶ τὰς κόλακας τὰς αὑτῷ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν· ὅθεν ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. ἄλλως τε [9], καὶ, ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα
42. ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Εργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη [10] συκοφαντεῖτε,

8. τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὑτῷ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας, αὑτῷ, καὶ τῶν αὑτῷ φίλων· *commoda vero, sua, et amicorum sui.* non enim credi potest, Thrasybulum, *amicorum* tantùm commodis inseruiturum, et *sua ipsius* neglecturum esse. immo nec ita eum feciſſe ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in sua ad Thrasybulum adhortatione, eadem distinctione vtitur: ποιήσειν γὰρ αὐτὸς (inquit) ἐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοις φίλοις. Mox recte *Stephanus*, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND.

9. ἄλλως τε κ. τ. λ.] ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον. Ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπλητο. STEPHANVS.

Dedi ſecundum Stephanum. Verum adhuc tamen deeſt ὅπως, vel ὅτι. vt ſit ἄλλως τε, καὶ ὅπως, ἐπειδὴ τάχιστα. vt ὅπως cum ἔλεγεν Εργοκλῆς cohaereat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohaeret.

10. ἤδη] iam nunc, cum ipſi adhuc cum claſſe ſint, in expeditione, eamque claſſem et copias belli in pote-

καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων [11] ἐπιθυμεῖτε [12]. καὶ Θρασυβέλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν, καὶ τὰς ναῦς ἔχειν, καὶ τὴν Σεύθῃ θυγατέρα γαμεῖν 180.1
»ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας. ποιήσεις γὰρ αὐτὸς ἐκ ἐπιβελεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι.» 3.
Οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπλησντο, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίας τῆς πόλεως αὐτὸς ἡγήσαντο. * ἅμα γὰρ πλεῖσι, καὶ ὑμᾶς μισῶσι· καὶ ἐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες· καὶ δεδιότες 6.

ὑπὲρ

state sua habeat. quid Athenienses facturos, vbi domum redierit, et potestate omni nudatus, vitam fortunasque suas arbitrio ciuium permiserit.

11. καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε.] *Schottus* ἀμελεῖτε. pessime: neque prae festinatione mentem dicti capere voluit, quae haec est: Cum Ergocles audiuit Populum decreuisse, Thrasybulum et caeteros classis praefectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, aegre tulit, quasi iniuria sibi fieret; et dixit, Populum videri *iam*, antequam exeamus, accusationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obsoletas *Iniuriarum* et *Repetundarum* Leges, quae Veteri Republica obtinebant. quasi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et auertere, quantum possimus! barbati Draconis aeuo haec forte inualuerit abstinentia: sed nunc alii sunt mores; nec in Solonis Republica degimus, sed in faece Cecropis. MARKLAND.

12. ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελειτε, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινων. SCHOTTVS.

ὑπὲρ ὧν ἀφῆρηνται, ἕτοιμοί εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, καὶ πάντα πράττειν, ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε. ἕτω γὰρ ἡγοῦνται ἐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νεὼν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀργωδοῦντας, ἡσυχίαν πρὸς τούτους ἔξειν [13]. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (εὖ δὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν ἕτω τελευτήσας τὸν βίον. ὁ γὰρ ἔδει αὐτὸν ἕτε ζῆν, τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, ἔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν, ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι· ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν ἐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὠμένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων [14], καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθείρειν [15]. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν

13. πρὸς τούτοις] L. πρὸς τουτους. In orat. proxima, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυσχείας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αυτους πραγμάτων. TAYLOR.

Dedi τούτους in accusatiuo, pro vulgari τούτοις.

14. πρυτανέων] Prytanum enim erat, causas maiestatis in concionem inducere, quae ipsis insciis, aut inuitis, induci non poterant. Ergocles ergo cum consortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, vt causa aduersus se populo iudicanda ne traderetur.

15. Aut διαφθείρουσι est leg. aut καὶ proximum superius, ante πολλοὺς, est delendum.

ἀπολογήσασθαι[16], παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβεῖσι, 18. καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδεῖξαι, ὅτι ἐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττήσεσθε[17], ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τὸς ἀδικοῦντας. ἐνθυμεῖσθε γὰρ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι ἐκ Εργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέ- 21. ροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίοις εἶναι, ἢ ὡς πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὠφελομένοις, τῷ αὐτῷ[18] τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὥπερ ἔτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ εἰδέναι χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὅσις[19] ἐν τοσ-

16. ἀπολογήσασθαι] subaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους debetis vosmet ad omnes homines purgare, iisque testatum facere, quod inter vos sint, qui largitionibus corrumpant, et rursus, qui corrumpantur, eius rei penes vos culpam non esse, neque vos id probare, aut aequo animo ferre, sed punire.

17. ἡττήσεσθε] pro ἡττηθήσεσθε. solet interdum futurum primum medii vices futuri in passiuo gerere.

18. τῷ αὐτῷ τρόπῳ — ὥσπερ] Lege, ὥπερ. MARKL.

19. ὅσις] οτι ὅσις. Steph. et Schott. Hic quoque autumauit istud δικασταὶ esse viciosum, et Αθηναιοι reponendum, vt per totam orationem legitur. Ergocles enim, vt ex seq. oratione constat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro iudicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Αθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabantur. TAYLOR.

ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσις ἐν etc.] Recte *Stephanus*, ὅτι ὅσις ἐν etc. Pro δικασταὶ *Schottus* coniicit Αθηναῖοι. quod admodum verosimile mihi videtur. *nouies* enim hoc modo in hac Oratione loquitur: isto, ne *semel* quidem, hoc loco excepto. MARKLAND.

24. ἐν τοσαύτῃ ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων, ἢ πό-
λεις προδίδωσιν, ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξι-
οῖ, ὅτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις
παραδίδωσι, καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθί-
στησιν. ὥς ἐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τότων παρασκευῆς ἡτ-
27. τᾶσθαι· ἀλλὰ παράδειγμα [20] πᾶσιν ἀνθρώποις
ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο
μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τότων τιμω-
ρίας. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πε-
30. ρὶ μὲν Ἀλικαρνασσῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ
τῶν αὐτῷ πεπραγμένων ἐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖ-
σθαι, ἐρεῖν δὲ, ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε, καὶ ὡς δη-
μοτικός ἐστι, καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετ-
έσχεν. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ τοιαύτην [21]

Addidi ὅτι, quod vulgo deeſt. δικασὰ bene habet. nam, tametſi cauſae maieſtatis eſſent, populus tamen vniuerſus non iudicabat, ſed eum repraeſentans Heliaea, iudicium D virorum, aut M, aut MD. aut MM. prout cauſa quaeque leuior aut grauior eſſet.

20. ἀλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum *Coisl.* (cui accedit fere *Ald.*) ἐκ ἄξιον — ἡττῆσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιησαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ποιησασθαι τῆς τότων τιμωρίας. TAYLOR.

21. οὐ] Deeſt *Coisl.* vt ſit, *De iſtiuſmodi hominibus ita ſtatuo.* Sed vide annon rectius: *De omnibus Exſulibus, qui triginta viros debellarunt, non idem ſentio.* Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταὐτὴν γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιότων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Bene habet ἃ. ad τοιαύτην ſubauditur, οἵαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quaenam autem Ergocli mens erat? Haec

γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων· ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευ- 33.
θερίας καὶ τῇ δικαίᾳ ἐπιθυμοῦντες, καὶ τὰς νόμους
ἔχειν [22] βουλόμενοι, καὶ τὰς ἀδικοῦντας μισοῦντες,
τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέσχον, ἐ πονηρὰς εἶναι
πολίτας, οὐδὲ ἀδίκως [23] τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπό-
λογον

nempe: quicunque plebi recuperandae libertatis auctores et adiutores fuissent, eos sacrosanctos esse, eoque veniam meritos scelerum, quaecunque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum it ταύτην, id iam alibi admonui ne graecum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicunt hoc sensu.

22. τὰς νόμους ἔχειν βουλόμενοι] MS. ἴσχειν. Lege, ἰσχύειν, *valere*. Aeschines adu. Ctesiph. initio: ἡγούμενος εὐδεμίαν παρασκευὴν ισχυειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νομων, καὶ τῶν δικαίων. et paulo post: καὶ τὰς νομους, ὃς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων, ισχυειν. Lycurgus p. 148. ὡς' ἔθ' ὁ νομος, ἔθ' ἡ τῶν δικασῶν ψῆφος, — ισχυει. Aelianus V. H. II, 38. λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νομον τοῦτον ισχυειν. Demosthenes adu. Timocratem: τὰς νομους ᾤετο δεῖν — ἐφ' ἑαυτῷ ισχυειν. et ita in Midiam, versus finem: et in Boeotum περὶ τοῦ Ονόματος. MARKLAND.

ἔχειν] praefert Taylor ἴσχειν. Ego in vulgata acquiesco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quae diuersa sunt.

23. οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγήν,] Bene *Stephanus* coniunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed grauius mendum suberat: nempe ἀδίκως pro δικαίως: *et affirmo, istorum (bonorum* ciuium) *fugam his* (improbis) *excusationem nullam iure adferre posse.* Harpocration: Ὑπόλογον· Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος· Οὐχ υπολογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τοῦτῳ υπολογον γενέσθαι:

36. λογον [24] τὴν ἐκείνων φυγήν· ὅσοι δὲ κατελθόντες, ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τὰς δὲ ἰδίας οἴκας ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλας ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι [25], ἢ τοῖς τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν,
39. ἵνα κακῶς, εἴπη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσωσιν· τούτοις δ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐπετρέψατε, ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν [26]· ὧν ὑμῖν ἐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ, τὸ [27] ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινο-

vbi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARKLAND.

24. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογον Stephan. et Scaliger. v. Harpocr. in v. et noſtrae editionis p. 96. TAYLOR. Deſignat Lyſiae ſui locum illum, qui in editione H. Stephani p. 102. 20. legitur.

Etiam hic, vt ſupra feci, duo vocabula ὑπὸ λόγον in vnum ὑπόλογον contraxi. item infra p. 184. 30.

25. προσήκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe, προσήκειν, ſc. φημί: quae vox, cum paulo longius abeſſet, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem cauſa, deprauatum puto locum D. Pauli 1 Cor. VII, 35. Εἴ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῆ νομίζει, — καὶ ἔτως ὀφείλειν γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· Ita legendum cenſeo: ὀφείλειν, (ſc. νομίζει) non ὀφείλει. non enim docet, vel ſupponit *Ipſe* Paulus, quid *debeat* fieri; ſed loquitur de perſuaſione vel opinione *alterius* τινὸς, et de eo, quod Iſte *fieri* DEBERE *exiſtimat*. MARKLAND.

26. ποιήσωσιν] L. ποιησουσιν. TAYLOR.

ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν] Forte, ποιήσουσιν, *facturis*, ſcil. τούτοις. *his vero voſmet ipſos tradidiſtis, tanquam magnam et liberam ciuitatem facturis*. Altera tamen lectio ferri poteſt. MARKLAND.

τάτοις κινδύνοις καθεζήκατε. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτὸς ἢ τάτους ἐλεοῖτε, καὶ τὸς ὑμε- 42.
τέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιάτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα [28] σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάν- 181.1
τες ἐπίσασθε, ὅτι ἐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας ὑμῖν [29] δυσυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς, παρὰ τάτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ελλησιν ἐπιδεῖξαι, ὡς τὸς 3.
ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε [30], καὶ τὸς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους ποιήσετε. ἐγὼ μὲν ἔν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βελεύσεσθε· εἰ δὲ μή, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὦ 6.
ἄνδρες Αθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσησθε, ἐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις, καὶ τοῖς χρήμασιν, οἷς ὑφήρηνται. ὥστε τὴν μὲν ἔ-

χθραν

27. τὸ] Subaudi κατὰ, aut διὰ.

28. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα] Num ὅτε γὰρ ἡγησάμεθα.

29. ὑμῖν δυσυχήσασιν] interponendum videtur ἐνταῦθα. republica hac in parte laborante, vt nempe pro magistratibus et patribus fures atque latrones carnificesque habeat.

30. τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε, vt mox ποιήσετε. et paulo post scribe περὶ αὐτῶν, *de vobis ipsis*: non αὐτῶν, vt et infra, αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, *sibi opem tulisse*, pro αὐτοῖς. nisi legendum, περὶ ὑμῶν αὐτῶν: quod vsitatissimum est. MARKLAND.

χθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτη-
9. ρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ Αλικαρνασσεῖς [31] καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τέτων ἠδικημένοι, ἂν μὲν παρὰ τέτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιῶσιν ὑπὸ τέτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τέ-
12. τες σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτὲς προδεδωκόσιν. ὥς ἄξιον, τούτων ἁπάντων ἐνθυμηθέντας, ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδῶναι χάριν, καὶ παρὰ τῶν ἀδικέντων τὴν δίκην [32] λαβεῖν.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione, atque in illa, quae inscribitur, περὶ τῶν Αριστοφάνες χρημάτων. *Ergocle damnato, et fortunis suis fisco adiudicatis, vbi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates eius quaestor in suspicionem subductarum venit.*

Ο μὲν ἀγὼν ἔτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότε-
21. ρος γεγένηται, ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν

31. καὶ ἀλικαρνασσεῖς] interponendus videtur articulus οἱ.

32. τὴν δίκην] aut detrahendus est articulus, aut interponendum προσήκασαν, vel ὀφειλομένην. Euentus huius causae fuit, vt Ergocles morte mulctaretur. v. initium proximae infequentis orationis.

ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες, καὶ οἱ Φάσκοντες [1] Φιλοκράτης κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ καὶμοὶ δοκεῖ [2] ἀδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς [3], ὅτι ἀληθὴς ἦσα τυγχάνει. εἰ γὰρ μὴ πολ- 24.
λὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν ἔτως εἶος ἦν ἀπαλλάξαι τὸς κατηγόρους. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι, ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσα- 27.
τε, ὅτι κακῶς διατιθεὶς τὰ τῆς πόλεως, πλέον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο· καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι ποῖ χρὴ τραπέσθαι, ἢ πῆ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς, καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειό- 30.
τατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο, μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλῆν περὶ πλείονος Φιλοκράτης ἐποιεῖτο; ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; ὃ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν [4] αὐτὸν ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρη- 33.
μάτων

1. καὶ οἱ Φάσκοντες] abesse malim articulum οἱ.

2. ὃ καὶμοὶ δοκεῖ ἀδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane haec sunt acutissima. quod contra se maxime facere videbatur, in Aduersarium pulcrâ περιπετείᾳ conuertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non potuit ἀγχινέστερον excogitasse. MARKLAND.

3. τῆς ἀπογραφῆς] id est, ὅτι Φιλοκράτης ὑ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφη ἐχων τὰ Ἐργοκλέους.

4. πολιτῶν] Nescio, quid sit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortasse inter gregarios milites Philocrates meruit, vn-

μάτων ταμίαν ἐποίησε; καὶ τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας [5] ἔχοντες ὀλοφυρῶνται τριηραρχοῦντες, ὅτος δὲ, οὐδὲν πρότερον κεκτημένος, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ [6]
36. ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν· οὔκουν [7] δὴ ἀχ ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς ὠφεληθησόμενον, καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, ἀκ ἔχων ὅτῳ χρὴ μᾶλλον τέ-
39. τε πιστεῦσαι. ἡγεῖμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Φιλο-
κράτ-

de deductum Quaestorem renunciauit Imperator, οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων οπλιτων αὐτὸν ἐξήγαγε; TAYLOR. οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε, etc.] Haec explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quaero, quo sensu Ergocles *ex ciuibus eduxit* Philocratem. an voluit, ex omnibus ciuibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro ἔκαν, forte scribendum οὐκοῦν. MARKLAND.

Non displicet Taylori coniectura, quae mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλεσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πενέστατον ἐξήγαγε, quem Philocratem Ergocles omnium ciuium pauperrimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, ciuium omnium locupletissimum.

5. τὰς οὐσίας] videtur μεγίστας, vel tale quid interponendum esse.

6. ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Clarioribus notis hoc tempus designat p. 182. 8.

7. ἔκαν] L. εκουν. Male *Coisl.* ἀκ ἔν. TAYLOR.

πράττειν δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. προσήκειν[8] γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον, καὶ ἀδὲν ὑφηρημένον τῶν ὑμετέρων, ἀδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων μηδέτερον ποιήσει, δέδοκται[9] κα- 42.
ταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνεσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχεσι συγγνώμην ἔχειν. τίς δ' ἐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους[10] μεσεγγυηθέντα 182.1
τοῖς λέγεσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι, καὶ μὴ κατηγορεῖν[11]; *οἱ, ἐπειδὴ ἑώρων τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην[12], ἡσυχίαν ἦγον, καὶ ἐκ ἐτόλμων

8. προσήκειν] potest ab ἡγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicatiuo legi.

9. δέδοκται] F. δεδοχθω. TAYLOR.

δέδοκται καταψηφίζεσθαι,] Forte, δεδόχθαι, sc. ἡγοῦμαι: *opinor statutum esse.* non nemo forte malit δεδόχθω. MARKLAND.

Bene habet δέδοκται. *placet.* certum et ratum est penes me quidem. Idem est, ac si dixisset δέδοκται παρ' ἐμοιγε κριτῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτῷ καταψηφίσασθαι.

10. περὶ Ἐργοκλέους] sic dedi. super Ergocle, eius causa et nomine. pro vulgato παρὰ E.

11. καὶ μὴ κατηγορεῖν] scil. δύναιντο. *si possent non accusare.* At cur non potius καὶ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν dixit? *et accusare si nollent.* Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum agere cauissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent.

12. βουλομένην] F. βουλομενων. TAYLOR.

3. τόλμων σφᾶς αὐτὸς φανερὸς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν
πρῶτον ἔτος ὁ κομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήμα-
τα, μηνύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα
ἀπείληφε, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνῳ κύριος γεγέ-
νηται, εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας
6. πεποίησαι, οἳ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ, ὡς ἦν ἔχθιστος
ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἴεσθ' ἂν αὐ-
τὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέ-
σθαι, ὥστε Θρασυβούλῳ στρατηγοῦντος, καὶ Ἐργο-
9. κλέους αὐτῷ [13] διαφερομένου, ἐθελοντὴν ὑποσῆναι
τριήραρχον [14]; πῶς γὰρ ἂν ἧττον ἀπώλετο, ἢ
πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο; περὶ μὲν ἓν τούτων
ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς
βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδικοῦντας τιμω-
ρεῖσθαι
τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην,] Reſtitue
βουλομένων. phraſis elegans et ſatis vſitata; par iſti La-
tinorum, NOSTROS *vidiſti* FLENTIS *ocellos*. Plato
in Sympoſio: ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύ-
νην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα. Aeſchines περὶ Πα-
ραπρ. p. 32. τὴν ὑμετεραν ἠδικημενων ὅμως φιλανθρω-
πίαν λέγων. Notum iſtud 1 Cor. XVI, 21. ὁ ἀσπασμὸς
τῇ ἐμῇ χειρὶ Παυλου. Sic Macro dicit, ἐμον ἐσι τοῦ Μα-
κρωνος ἔργον Γαΐος, apud Philonem *Legat. ad Caium*
p. 687. Lyſias alibi ita loquitur. Mox, recte *Stepha-
nus* μηνύσειν pro μηνύειν. MARKLAND.

13. αὐτῷ] redit, non ad Thraſybulum, ſed ad
Philoeratem. Nam Ergocles Thraſybulo erat amiciſ-
ſimus.

14. τριήραρχον] ὑποσῆναι τριήραρχον non ſapio. F.
τριηραρχιαν, vt in antecedentibus, ἐθελοντὴς ὑπεση
ταύτην τὴν λειτουργιαν. TAYLOR.

ρεῖσθαι, ἢ τὲς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς 12.
ἡγεῖσθαι. ἐδὲν γὰρ τῶν αὐτῶ καταθήσει, ἀλλὰ
τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῷ πλεί-
ονʼ [15] αὐτῷ τέτων [16] περιέσαι. καὶ γὰρ ἂν καὶ δει-
νὸν εἴη, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμέ-
νοις τὰ σφέτερʼ αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίζοισθε, καὶ 13.
τὰς ὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικέντων δημεύοιτε· τὲς δὲ
τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωρεῖσθε, ἀλλὰ
τῶν τε χρημάτων ἀποστερεῖσθε, καὶ τέτες χαλε-
πωτέρες ἐχθρὲς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα 18.
ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, ὐδέποτε ὑμῖν παύ-
σονται κακονοοῦντες· νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως
δυσυχίας μόνας, ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτὲς
πραγμάτων. ἡγοῦμαι δʼ, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ὐ μόνον 21.
περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλ-
λὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα
τοῖς κλέπταις συνειδότες [17], τοῖς αὐτοῖς [18] ἐνέχοιν-
το· ἕ-

15. πλείονʼ αὐτῷ] reuocaui probam hanc lectionem ex Aldina, vulgatae dant πλεῖον δ' αὐτῷ. quod ipsi Taylloro satis non placebat, haec pauca annotanti. [Laudo istud πλείονα τέτων] Volebat ergo αὐτῷ expungi. non video qua de causa, non dicam graui, sed leuissima adeo. πλείονʼ cum acuto et apostropho idem est atque πλείονα.

16. τέτων] id est ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἄν.

17. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες etc.] Omnino abiiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quae ex margine videtur irrepsisse;

τοῦτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνειδὼς κλέ-
24. πτοντι, καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκεῖντι, μὴ τῆς
αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἆθλα λάβοι τὴν
ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν ἐσίαν, ἀντὶ τῆς αὐτοῦ
πονηρίας. ἄξιοι [19] δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί.

et pro κλέπταις legendum κλέπτασι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτασι συνειδότες, etc. *iniquum enim erit, si ii, qui conscii sunt furantibus bona priuatorum hominum, iisdem poenis*, quibus ipsi fures *obnoxii sint; hic vero* Philocrates, *qui conscius fuit Ergocli furanti res ciuitatis, eandem cum eo poenam non subeat.* Paulo ante, pro πρὸς αὐτὰς scribe πρὸς αὐτὰς. Supra, pro χρημάτων ἀποστεροῖσθε, sensus videtur postulare ἐκ ἀποστεροῖσθε. vide, quae sequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. MARKLAND.

Bene habet ἀπολλύμενα. Idem est, ac si dixisset συνειδότες τοῖς κλέπταις (id est ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ) εἴ τι ἀπόλλυται, ὅ, τι τε ἀπόλλυται, καὶ ὅσον, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ τυγχάνει ὄν.

18. τοῖς αὐτοῖς] scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται.

19. ἄξιοι κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces. TAYLOR.

ἄξιοι δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἔτοι γὰρ etc.] Quinam sunt *hi*, quos dicit esse ἀξίους ὀργῆς? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lego, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· ἔτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες sunt *oratores, rhetores.* supra: τίς δ' ἐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοις λεγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν: *quis vero Atheniensium ignorat tria talenta ab Ergocle oratoribus apud sequestrum fuisse deposita, si illum seruare possent, nec accusare vel-*

καταί. ἔστοι γὰρ, ὅτε Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο ἐν τῷ δή- 27.
μῳ περιιόντες ἔλεγον, ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς
εἴησαν [20] ἐκ τῶ Πειραιῶς δεδεκασμένοι, ἑξακόσιοι
δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τῶ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσεποιοῦντο
πιστεύειν τοῖς χρήμασιν, ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἁμαρ-
τήματα. ἐκεῖ [21] μὲν ἔν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, (ἐὰν δὲ 30.
εὖ φρονῆτε, καὶ νυνὶ [22] τοῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις ποιήσετε) ὅτι ἐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ
ὑμᾶς, ἂς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει
τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν δώσετε
τὰ ὑμέτερα αὐτῶν διαρπάζεσι καὶ κλέπτεσιν. ἐγὼ 33.
μὲν ἔν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίσασθε,
ὅτι Ἐργοκλῆς χρηματιέμενος, ἀλλ' ὁ πρὸς ὑμᾶς
φιλοτιμησόμενος ἐξέπλευσε, καὶ ὁδεὶς ἄλλος ἔχει
τὰ χρήματα, ἢ ἔστος [23]. ἐὰν ἔν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέ-
τερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

ΛΥΣΙΟΥ

lent? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήτε τὰς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐπὶ τοις λεγεσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND.

Nihil hic deest. Philocrates designatur, eiusque aduocati et participes furtorum.

20. ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς οἳ ἦσαν etc.] Lege, αὐτοῖς εἴησαν, *sibi essent*. vltimum *Stephano* debetur. MARKLAND.

Dedi εἴησαν pro vulgari οἳ ἦσαν.

21. ἐκεῖ] in iudicio puta, vel condemnatione Ergoclis.

22. νυνὶ] in iudicio Philocratis.

23. καὶ ὁδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ ἔστος.] Lysiam scripsisse puto, τὰ ἐκεινε χρήματα: vt supra, φυ-

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ[1] ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e ſeruo patre natus, ad deſcribendas Solonis leges electus, pro quatuor menſibus, quod erat tempus praeſtitutum, integrum ſexennium in eo opere abſumpſit, vnde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accuſatur quoque mala fide deſcriptarum, quod nouas ſubinde inter deſcribendum (maxime ſub trigintauiris) pro arbitrio intulerit, et, in quo praecipua pars orationis vertitur, quod antiquas frugalitate plenas de ſacris faciundis refinxerit, vnde neceſſe erat, vt vel intermitterentur ſacra, vel diſpendio publicarum fortunarum fierent.

Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐ-

λάξοντα τὰ αὐτὰ χρήματα: et paulo poſt, ἑτέρους ἔχοντας τὰ Εργοκλεους χρήματα. alibi hanc vocem excidiſſe notaui. MARKLAND.

Nihil hic deeſt. Ad τὰ χρήματα ſubauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ Εργοκλεους ἠρπασμένα.

1. Νικομαχου] Laudat *Harpocratio* orationem *Lyſiae* etiam κατὰ Νικομαχίδου. Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδε, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Sed

τῶν εὐεργεσίας, συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐ- 6. πειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογεμένων ἀποδέχεσθε, ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται τὴν πόλιν πεποιηκότες, ἀξιῶ καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τὸς φεύγοντας πάλαι πονηρὸς ὄντας. 9. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ Νικομάχε δημόσιος [2] ἦν, καὶ

Meurſius in *Lyſiae* orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procudere, *c. Nicomachum* alteram genuinam, alteram *c. Nicomachidem* dubiae fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipſe Reus infra dicetur Νικομαχίδης, quod tametſi neque laudem neque defendam, eodem tamen iure dici potuit, quo inter infinita pene exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LXXV. 1. functus eſt, ab *Euſebio*, *Hieronymo*, et *Laert.* in *Anaxagora* vocatur Callias: ab eodem autem *Euſebio*, ab eodem pariter *Laertio* in *Socrate*, a *Dionyſ. Halic. Diodoro*, *Herodoto*, *Marm. Oxon.* et *Magiſtro* in *vita Euripidis* vocatur Calliades. TAYLOR.

Vnus idemque homo eſt Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, ſiue rectum aliquod nomen, ſiue vt patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi auus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos eius, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari.

2. δημόσιος] Plenius apud *Aeſch. c. Timarch.* Εστι τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημοσιος οικετης τῆς πόλεως. Sed vt *Lyſias*, ita quoque alii:

Εἴ τ' ἄρα νὴ τὴν Αρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
Ακραν περσοίσει, δημοσιος ὢν κλαύσεται.

Verba ſunt Lyſiſtratae de Lictore, *Ariſtoph.* 436. Romani quoque

καὶ οἷα νέος ὢν ἔτος ἐπετήδευσε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τὰς Φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγέ-
12. νετο, τίς οὐκ οἶδεν, ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRVM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGI.
FILIAE. PIENTISSIMAE.

Gruter. MLXXXVII. 7.

Scio hoc de *publicis Auguribus* intelligere *Begerum*. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit praestantissimus *Fabrettus*, c. 4. p. 336. vbi leguntur PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICIANVS. PVBLICVS. XV.
VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
LIBERTIS.
LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.

Fabrett. l. c.

De iis autem, qui ciuitatibus publice erant ab officiis, erudite, vt solent, *Mauſſac. ad Harpocr.* v. Δημόσιος. et *Hemſterh. ad Poll.* IX. 1. TAYLOR.

νόμος * τὸς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἑξαέτη[ν]

τὴν

3. ἐξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Ποιεῖν χρονον i. q. tenere, dixit *Demoſth.* τιμωρίαν noſter, *Thucyd.* plurimi. *Argentariam*, Cic. *Ventum*, Ter. *Hiſtrioniam*, Plaut. *Precium*, Martial. *Arbitrium*, Hor. Liu. *Iudicatum*, Cic. et LL. XII. Tabb. immo *Imperium*, Plin. ſed non ea ratione, qua hic vſurpatur. *Facere tumulum*, i. e. conſtruere, aliquandoque abſolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SVIS. etc. Vnde illuſtrari poteſt facetiſſimum iſtud *Martialis* de faemina, quae VII maritos extulerat, ſcomma IX. 16.

Inſcripſit tumulo ſeptem ſcelerata virorum
Se feciſſe *Chloe. Quid pote ſimplicius?*

Sed ἀρχὴν ποιεῖσθαι, i. e. *Magiſtratu fungi*, nemo dixerit. Lege ἑξετη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Ἑξέτει, ἑξαέτει Ατικῶς. Suid. Δεκέτει χρόνῳ. Plat. *de Legg.* l. 3. Ita *Ariſtoph.* Ran.

Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν Ἀρχίδημον
Ὃς ἑπτετης ὢν οὐκ ἔφυσε Φρᾴτορας;

Obiter emendaueris mecum *Demoſth. adu. Boeotum de dote materna*, non longe ab initio, Συνέβη γάρ μοι δεηθέντος τῶ πατρὸς ὀκτωκαιδεκάτῃ γῆμαι. Lege ὀκτωκαιδεκετη. *Petitus* vir doctiſſimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in *Com. de LL. Atticis* ſibi viſus eſt hunc locum *eleganter* refingere, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ες ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. *Tot annis ſcribatu functus eſt, quot menſibus erat imperatum.* Elegantius fortaſſe, quam verius, et, ſi modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non vtique ea ἀκριβείᾳ, qua par erat, τετταρα ἔτη ἀναγράψαι. Eſto,

15. τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων, τὰς μὲν ἐνέγραφε, τὰς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστημεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίας παρείχοντο, ἀμφότεροι

Sed intra id ſpatium non concluſiſſe dicitur quoque: Σὺ δὲ ὀδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι. TAYLOR.

ἓξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Opinor, ἑξαετῆ: *pro quatuor vero menſibus, ſexenne imperium fecit.* Atqui infra habetur, *per* QVATVOR *annos reſcripſit* has leges, *cum tamen* TRIGINTA DIEBVS *abſoluere potuit.* Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari poſſe puto: Nicomacho ſcribae concedebantur *quatuor menſes* ad deſcribendas vel reſcribendas Solonis Leges; quas ille, ſi voluiſſet, *vno menſe* potuiſſet abſoluere. ille vero plus quam *quatuor annos* in hoc opere abſumpſit: quibus elapſis, Archontes mulctas ei impoſuerunt, et in ius trahebant, vt cogeretur reddere exemplaria Legum, quae per totum hoc tempus penes ſe habuerat. Ille autem ne ſic quidem parere, et Leges reddere voluit: ſed tergiuerſando, et moras nectendo, paene alios *duos* annos inſumpſit. Ita ſolui poſſe puto has difficultates, niſi aliquid melius ſubminiſtrent MSS: ſub qua exceptione omnia, quae in hunc Auctorem ſcripſi, intellecta vellem. MARKLAND.

Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἓξ ἔτη. Sexennem magiſtratum. Nam vtrumque recte dicitur ἑξαέτης et ἑξαετής. Quod v. 27. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, ſed facile cum hoc conciliari poſſe. Ponamus a Nicomacho quadriennium inſumtum fuiſſe legibus exſcribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, vel, vt alibi dicit τῶν πατρίων.

τεροι παρὰ Νικομάχε φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπι- 18.
βαλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσα-
γόντων εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδῦναι
τὰς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγί-
στας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι
τῆς ἀρχῆς, καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑπο- 21.
σχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπειδὴ ἐκεί-
νων δίκην ἃ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν [4] τὴν ἀρχὴν κατ-
εστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγρα-
ψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι
ἔπειτα διωρισμένον [5], ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐ- 24.
τὸν

4. ὁποίαν] ὁμοίαν. Schott. Locum sollicitat, non expedit. F. legendum. Ἐπειδὴ δίκην ἃ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam vt modo secutum est, μόνος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. TAYL.

οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν etc.] Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην ἃ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινήν τινα ἀρχὴν κατεστήσατο· *quia non talem, qualem oportuit, istorum* facinorum *poenam dedit, nouum quoddam imperium*, vel *magistratum, constituit. morte* mulctatum oportuit: vos *pecunia* tantum mulctauistis. hinc ista insolentia. MARKLAND.

Difficultas omnis tollitur signum interrogationis ponendo post κατεστήσατο. quomodo feci· caetera bene habet hic locus.

5. ἔπειτα διωρισμένον] Ita Editi, male. Deinde, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλ᾽ ὅτος αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Schott. Medicina est in promptu. Neque quidquam praeter puncta mutandum. Ὅσις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένων, ἐξ ὧν ἔδει ἀνα-

τὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο, καὶ ὅσα χειρίσας μόνος ἦτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας ἐκ ἔδωκεν. ἀλλ'

οἱ μὲν γράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Praeiuere *Petit. Scal.* Porro autem id quod sequitur, non recte sequitur, ὅσα χειρίσας μόνος. Vtinam liceret reponere ὅσων ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod sententiam flagitare certum est. TAYLOR.

ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν. αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο·] Distingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο· *deinde, cum* illi *definitum* et praescriptum *esset, ex quibus rescribere* eum *oportuit, seipsum omnium arbitrum fecit:* id est, ad praescriptum agere debuit; sed ille ad libitum suum egit. διωρισμένον absolute ponitur, pro διωρισμένου, quo nihil vsitatius. sic supra, προσαχθὲν αὐτῷ ἀναγράψαι τὸς νόμος, pro προσαχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendose. MARKLAND.

6. καὶ ὅσα χειρίσας μόνος ἦτος etc.] Coniicio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος ἦτος τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκεν· *et res ciuitatis administrans, solus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit.* Orat. XIX. ἴσε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Aeschines κατὰ Κτησιφ. τὰ δημόσια χρήματα διεχείρισε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες. supra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας. Phrasis saepe occurrit. Contra hos dabatur ἀλογίε δίκη. Pollux VIII, 6. segm. 54. ἀλογίε δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν ἐκ ἀποδιδόντων λόγος ὧν διαχειρίσωσιν. Inuidiose autem dicit τῶν ἀρξάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν nouam quandam sibi fecerat. vnde Orator ex artificio saepe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείων λόγον ἀναφέρσι: *Vanderhcidius* vertit: *rationes ad aerarium deferunt.* ne-

οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, ὀδὲ τετ- 27.
τάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι [7], ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον, καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι, μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι, μήτε τῶν νόμων φροντίζειν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις, τὰ δὲ ἐξαλείφεις· καὶ εἰς τοῦτο ὕ- 30.
βρεως ἦκεις, ὥστε σαυτῷ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν, καὶ ὅτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτόν· 33.
καὶ ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην ἐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάν-

quaquam. Verti poteſt: *ſingulis menſibus rationes referunt*, ſcil. ad τὸς *Archontas*, proprie dictos. vnice explicat locus Pollucis VIII, 9. ſegm. 87. de officio *Archontum*: καὶ καθ' ἑκάστην πρυτανειαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος· *et per ſingulas prytaneas inquirere, an vnuſquiſque magiſtratuum recte imperare videatur.* ſic ſegm. 98. γραμματεὺς ὁ κατα πρυτανειαν κληρωθεὶς, eſt, *ſcriba qui qualibet prytaneâ ſorte electus eſt.* Πρυτανεία vero erat ſpatium temporis, quo ſingulae Tribus quóque anno ἐπρυτάνευον, ſeu *praeſidebant.* Lyſiae aeuo *Decem* tantum Tribus erant: adeo vt ſingulae prytaneae menſem tunc excederent. additis vero poſtea duabus aliis Tribubus, Menſes et Prytaneae ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. MARKLAND.

Legendum videtur ὅσα ὠδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum geſſiſſet, quot et quanta nemo alius.

7. ἠξίωσας ἐγγράψαι,] Lege, ἀναγράψαι, vt quater ante, et paſſim infra. MARKLAND.

ἁπάντων γ ὡων [8] τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. Ισως δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὰν περὶ αὐτῶ μηδὲν δύνηται

8. ὑπὲρ ἁπάντων] Vir doctissimus et de hisce literis praeclare meritus nuper ad *Thucyd.* ita hiulcam orationem composuit, ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδιων τε καὶ πατρωων τὴν τιμωρίαν ποιήσεσθε. Nae ille, vt semper, ita et hic quoque me habebit eius laudis administrum et satellitem. Sed simplicior multo medicina, χρὴ — ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστ δίκην ἐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ' αθρoων τὴν τιμωρίαν ποιησασθαι. Plane vt *Homerus*

Νῦν δ' αθρoα πάντ' απετισε. Od. α. 43.

Et *Demosth.* quoque adu. *Midiam.* Τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχσιν οἵγε πεισθέντες· τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, ὃς παραβὰς ἔτος κἀκείνς ἠδίκει, καὶ πάντας τοὺς ἄλλς, ὑμεῖς ἐσὲ κληρονόμοι. Παντων ἓν αθρoων εν τίμημα ποιησασθε. Atque haec est lectio marg. Edit. *Ioan.* et Scaligeri. Qua nulla verior esse potest. Γονέων. *Coisl.* TAYLOR.

νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ * ὡων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθε·] Lego, ἁπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι, vt κολάσαι ante, sc. χρὴ: *pro* OMNIBVS SIMVL *poenam sumere.* Demosthenes adu. Midiam: παντων ἓν αθρoων ἓν τίμημα ποιήσασθε, ὅ, τι ἂν δίκαιον ἡγῆσθε. et contra Androtionem: ὧν αθρoων ἄξιον λαβόντας δίκην τήμερον, παράδειμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, etc. rursus in Aristocratem: χωρὶς ἕκαστον σκοπῶντες, καὶ ἐχ ἅμα παντα αθρoα ἐξετάζοντες. Hesychius: ἀθρόα· ὁμῶ πάντα. Vide et Phil. Iudaeum p. 448. Ed. Turneb. et Xenophon. Αναβ. lib. VII. p. 407. C. MARKLAND.

Poteram γ' ὡων exterminare. absunt enim a Vindobonensi. reliqui tamen, quia in illis superesse videntur vestigia vocum γ' ἀθρόων aut γ' ὁμῶ. In codice Bessarionis sic legitur γ'ω cum circumflexo, quem me-

νηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. τότε δὲ περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς[9], ὅπόταν, ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης, μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ[10], ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων[11] ἐγενόμην, ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων[12], ἐκ τῶν

dium acutus diuidit. Ille circumflexus significat terminationem ων. erit ergo in illo codice ὦων, sed per compendium scriptum. Ego vero, vt hoc intellexi, suspicari coepi latere in illa figla exclamationem, vel allocutionem, ὦ ἄνδρες, vel ὦ δικασταί.

9. τότε δὲ] Legendum videtur aut ἐγὼ δὲ π. τ. ἐ. τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, aut τότε δὲ π. τ. ἐ. τούτῳ ἀξιῶ π. ὑ. Etiam Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubitaui, pro τότε, quod in vulgatis secundum est, τούτῳ dare.

10. λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ] malim aut λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, aut, λέγειν ἐν ὑμῖν, ἅπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil. ἔλεγεν.

11. τριακοσίων] Reducem fac lectionem *Aldinam* τετρακοσίων: de hac emendatione consulendae sunt Notae ad Orat. περὶ δήμου καταλύσεως. TAYLOR.

12. ἐκ τῶν τετρακοσίων] καὶ ἐκ τῶν. Steph. Ceterum deesse potius arbitror post ἐνθυμεῖσθε. Quid si mecum, ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τωνδε τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR.

ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων, ἐκ τῶν τριακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται.] *Stephanus* inserit καὶ ante ἐκ τῶν τριακοσίων: hoc tantum mihi pro re certa est, Lysiam neque dedisse ἐνθυμεῖσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε τοὺς λέγοντας, *admittite testimonium eorum, qui dicunt*, quemadmodum sensus postulat; neque ista compositione vsum fuisse, ἐνθυμεῖσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται: quae, nisi fallor, non est ψυχῆς Λυ-

39. τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται. καὶ γὰρ τὸς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τὸς ἀποδημοῦντας, οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι, ταῦτα λοιδορήσουσιν· ἐγὼ δὲ ὅτῳ πολλῷ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων
42. γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν τρισχιλίων [13] κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος, ἅπαντα φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, ἐδ' ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν· νυνὶ δὲ περὶ τῶν τῆς πό-
184. λεως κρινόμενος, οἰήσεται χρῆναι ἐμὲ κατηγορῶν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην. * ἔστι δὲ, οἶμαι [14], θαυμαστὸν

νο-

σιακῆς. quibus vocibus vsus sit Noster, stultum est et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam scripsisse: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἂν ἀκούσητε, ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται· *considerate, si admittatis* omnes *eos, qui talia deferunt, ex quadringentis plus quam mille futuros.* rationem reddit in sequentibus. De Τετρακοσίων pro *Stephani* Τριακοσίων, supra dixi. MARKLAND.

Possit quoque sic suppleri lacunula. ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κατὰ τὸς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ.

13. τρισχιλίων] Norunt omnes cccc virorum dominatum, vbi taedio esse coepit, vt potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante restitutam rempublicam in dominatum MMMMM migrasse. Vid. *Thucyd.* et N. *pro Polystrato.* Recte ergo contendere potuit Orator, Ἐγὼ δὲ ὅτῳ πολλῷ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. TAYL.

Sine dubio πεντακισχιλίων leg. est. Ipse Lysias multis locis auctor est. V. tamen lib. Variant.

14. οἶμαι] Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum

νομίζειν Νικόμαχον ἑτέροις ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιῶν[15], ὃν ἐγὼ ἐπιβελεύσαντα τῷ πλήθει[16] ἀπο- 3.
δείξω. καὶ μὲ ἀκέσατε. δίκαιον γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι[17], οἵτινες τότε συγκατα-
λύσαν-

certe est a mala manu: neque hic solum, sed apud *Aesch. de legatione mala fide gesta*, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι. TAYLOR.

ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζω etc.] Ego quoque θαυμαστὸν putarem, vnde haec insulsa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, nisi scirem Lectores solitos esse in Marginibus exemplarium Explicationes suas adpingere, quas in Contextum Exscriptores postea receperunt. quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Graeculus aliquis, opinor, per οἶμαι illustriorem reddidisse se putauit. Tale mendum in Aeschine p. 32. notauit *Stephanus*. Scribo itaque, ἔτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. *porro, mirum puto, Nicomachum* etc. Nisi malis εἶναι pro οἶμαι· θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Vtroque modo scribit Lysias. MARKLAND.

V. hoc de loco quae pluribus disputabo in libello variantium lectionum.

15. ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιῶν,] Forte, ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnassensis Vit. Lys. μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν. Xenophon Αναβασ. II. p. 281. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπισρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

16. τῷ πλήθει] subaudi τῷ ὑμετέρῳ. vtrumque enim perinde vsurpatur, cum addito ὑμέτερον et sine eo.

17. ἀποδέχεσθαι] cautum enim erat amnestiae lege, ne quid eorum, quae sub oligarchia delicta aut commissa fuissent, in iudicium vocaretur.

λύσαντες τὸν δῆμον, νυνὶ δημοτικοὶ φασὶν εἶναι. ἐ-
6. πειδὴ γὰρ [18] ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις
ἐπράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων
συνεσάναι, καὶ ἐ τὰ βέλτισα βουλεύειν τῇ πόλει [19].
Σάτυρος δὲ Κηφισιεὺς βουλεύων ἔπεισε τὴν βουλὴν
δήσαντας αὐτὸν παραδῆναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ βου-
9. λόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ ἐκ ἀποκτεί-
νωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην [20] νό-
μον

18. Επειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Per *μετάστασις ἐπράττετο*, intellige de ſtatu quadringentorum. Haec mutatio facta fuit ſecundum *Diodorum* Callia Archonte, anno 3 Olympiadis 93. In poſterioribus huius loci lineis deeſt negatio, et ſic legendum eſt, *φάσκων συνεσάναι καὶ τὰ βέλτισα μὴ βουλεύειν τῇ πόλει.* PALMER. Idem mox pro Κηφισεὺς legit Κηφισιεὺς et pro Νικομαχίδην, Νικομαχον. Non agitur de tyrannide τῶν CD!, ſed XXX. quae inſecuta eſt funeſtam illam naumachiam ad Aegoſpotamos. TAYLOR.

19. *φάσκων συνεσάναι, καὶ τὰ βέλτισα βουλεύειν τῇ πόλει.*] Immo contra. *καὶ μὴ τὰ βέλτισα.* pars enim erat iurisiurandi, *τὰ βέλτισα βουλεύσειν τῇ πόλει*, (vide initium Orat. XXXI.) Senatum vero accuſauit Cleophon, *μὴ τὰ βέλτισα βουλεύειν.* Demoſthenes in Ariſtogit. Orat. II. *ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τα αρισα τῷ δήμῳ.* Ασύσατα ſunt *συνεσάναι conſpiraſſe*, et, *τὰ βέλτισα βουλεύειν*: ſaltem hoc loco. MARKLAND.

Dedi de meo *καὶ ἐ τὰ βέλτισα.* particula inſitians vulgatis deeſt.

20. *πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδεῖξαι,*] Conieceram, *Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀποδεῖξαι, perſuadent Nicomacho proferre legem a ſeipſa factam*, vel fictam. Har-

μον ἀποδεῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βελὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων ἔτος πονηρότατος ἔτω φανερῶς συνεσασίασεν [21], ὥστε τῇ ἡμέρᾳ [22], ἣ ἡ κρίσις ἐγένετο, ἀ- 12.
ποδεῖ-

pocration quidem V. Επιβολή, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctiss. *Hemsterhusius* pro κατὰ Νικομαχίδε restituit Νικομάχε, Not. ad Pollucem VIII, 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Coniectura minus placeat. Pro συνεσασίασεν paulo post, legi quoque potest συνέσησεν, *conspirauit*, vt supra, φάσκων συνεσάναι: et ita Aeschines περὶ Παραπρ. συνεσηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν: et infra, συνεσηκότες ἐπὶ τὰ κοινά. Sed cum Noster mox dicat haec facta esse κατὰ σάσιν, nihil forte mutandum. MARKLAND.

Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem est cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in ος et ίδης, in nominibus propriis obtinente, et ipsemet iam supra in ingressu huius orationis admonui, et ante me iam dudum Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34.

21. συνεσασίασε bene habet. subaudi τῇ βελῇ, aut τοῖς σασιώτοις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύσι. Quod Markland commendat συνέσησε, alienum ab hoc loco id est, significans *commendauit*, non autem, fecit cum turbatoribus pacis et constitutionis reipublicae, id quod sententia loci postulat.

22. ἡμέρᾳ] Leges enim antequam ratae et validae fierent, aut possent a populo probari, debebant prius in tabulis exaratae per nouem dies exponi coram Eponymis, quo pensitari a praetereunte quoque possent. Item si quis peteretur actione παρανόμων, debebant, vna cum crimine, leges ipsae quoque, quas laesisse

ποδεῖξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἕτερα μὲν ἂν τις ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον, ἐκεῖνον ἐβέλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν
15. ἐκποδὼν γενέσθαι· καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν [23] οἱ τῶν τριάκοντα γενόμενοι, ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι Κλεοφῶντος κατηγόρουν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι· καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν νόμον [24], ὃν Νικόμαχος ἀπέ-
18. δειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην

reus diceretur, multo ante diem iudicii in tabulis proponi.

23. Κλεοφῶν] Aduerte, lector. si bene se habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diuersarum partium, alter popularis, alter vnus e xxx tyrannis: sed in numero xxx tyrannorum, quem nobis dedit *Xenopho*, non inueniuntur hi duo *Satyrus* et *Cleopho*. Substituti ergo fuerant eis, qui decesserant, vel ex eorum albo deleti fuerant, vt deleuit Critias Theramenem. Ceterum de hoc Cleophontis negotio aliquid mussitat *Aristophanes* in *Ranis*, et de Nicomacho, et eos, vt malos et breui perituros a Plutone arcessi fingit. PALMER.

Nodum dissecat vir eruditissimus. Lege cum Schotto Σάτυρος καὶ Χρεμων, vt infra modo. Ex fatali illo collegio erat Χρέμων, vti ex *Xenophonte* liquet: Satyrus licet non ipse trigintauir, eorum tamen nefariorum consiliorum minister impigerrimus, vt ex eodem *Xenophonte* etiam patet: vnus sc. vndecim virorum. TAYL.

24. διὰ τὸν νόμον] malim διὰ τῦ νόμυ.

*την εἶναι· * ὅτι, εἰ καὶ [25] τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθανόντων ἴσως τὶς ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τὲς τοιύτες [26] ὀργίζεσθε τοῖς τριάκοντα, ὅτι ἐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ κατὰ ϛάσιν αὐτὲς 21. ἀπέκτειναν. ἐὰν ἓν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσ-ῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιύτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέ-δειξεν, ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίϛατο, καὶ τύτοις χα-ριζόμενος, οἳ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν βελὴν [27] συνδικάζειν ἐποίησεν· ἐν ᾗ Σάτυρος 24. μὲν καὶ Χρέμων μέγιϛον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγα-θοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλυντο [28]. καὶ περὶ τύτων ἐ-δένα ἂν ἐποισάμην λόγον, εἰ μὴ ἠσθανόμην αὐτὸν, ὡς δημοτικὸν ὄντα, πειράσεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον 27. σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκ-*

μηρίῳ

25. ὅτι εἰ καὶ] particulam εἰ de meo interpoſui, qua vulgatae carent.

26. τὲς τοιύτες] non ſolum propter inſontes per nefas pereuntes, ſuccenſetis tyrannis, ſed etiam propter ſceleratos, quod non ob ſcelera, ſed ob inimicitias priuatas, de medio tollerentur.

27. καὶ ταύτην τὴν βελὴν] vna cum populo indicare illum quoque ſenatum ſceleſtum, qui ſub xxx tyrannis fuit.

28. ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καὶ. Demoſthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν κἀγαθῶν ὄντων μη-δενὶ μηδ' ἐξίϛε χρῆται. et adu. Timotheum: ἡγοῦνται γὰρ περὶ πλείονος αὑτοῖς καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι etc. MARKLAND.

μηρίῳ χρησόμενον, ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῶν συγκαταλυσάντων [29] τὸν δῆμον, τοὺς μὲν, ἀποθανόντας [30], τοὺς δὲ, φυγόν-
30. τας τε καὶ μετασχόντας τῆς πολιτείας [31]. ὥστε εἰδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον [32] γενέσθαι. τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν, μέρος τι καὶ ἔτος συνεβάλετο· τοῦ δὲ τοῦτον καταλθεῖν, τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον ἐγένετο. ἔτι δὲ καὶ [33] δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ἄκων

ἔπαθε,

29. συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσαντων. TAYL.

τῶν συγκαλεσάντων τὸν δῆμον.] Lege, συγκαταλυσάντων. supra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον, *qui tunc postquam democratiam euertissent.* infra: οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Aeschines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII, 68, et Andocides p. 13. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. vbi pro, περί τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, scribendum, περίτε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον: ex supra dictis, αἰτίαν ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. *Sylburgius* legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (seu quis alius) Orat. *de pace cum Lacedaem.* p. 25. τὸν δὲ πόλεμον, δήμου καταλύσιν γίνεσθαι· ita legendum: vulgo, τὸν δὲ πόλεμον. δήπου, καταλύσιν γίνεσθαι. MARKL.

Dedi συγκαταλυσάντων, pro vulgari συγκαλεσάντων, vt paulo ante quoque pro ὀργίζεσθαι, dedi ὀργίζεσθε in indicatiuo praesentis.

30. ἀποθανόντας] subaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet.

31. τῆς πολιτείας] subaudi τῆς τῶν τριάκοντα.

32. ὑπὸ λόγον] L. υπολογον cum Steph. Scal. et Cod. *Coisl.* Vide orationem *c. Ergoclem.* TAYLOR.

33. ἔτι δὲ καὶ δεινὸν] siue seruatur ἔτι, siue cum ἔτι mutatur, semper τοῦτο videtur post καὶ addendum esse.

ἔπαθε, χάριν αὐτῷ εἴσεσθε· ὧν δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε, 33.
μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε· πυνθάνομαι δὲ αὐ-
τὸν λέγειν, ὡς ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας· ἐγὼ
δ' εἰ μὲν νόμος ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγραφῆς 34, ἡγε-
μὴν ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ ἐμοῦ·
νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιῶ τοῦτον πείθε- 36.
σθαι. θαυμάζω δὲ, εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ
φάσκῃ ἀσεβεῖν, λέγοντα, ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας
τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν σηλῶν 35, κατὰ τὰς

συγ-

34. ἀναγραφῆς] sic appellat Lysias non modo exarationem atque collectionem legum dispersarum et male cohaerentium in vnum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel laterculum sumtuum in sacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam ciuilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφήν, modo iussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια.

35. σηλῶν] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud ευ πλειων *Petiti* ad *LL. Attic.* nec sensum, nec Graecismum adiuuat: neque τῷ παλαιων, vel ευτελων, vt submonuit vir eruditissimus, valde delector. Lectio est σηλων. Nam, siue haec vox Κύρβεσιν addatur interpretamenti vice: (*Apollodorus* enim apud *Harpocr.* in Κύρβεις. Εἶναι δ' αὐτὰς λίθους ὀρθὰς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν σάσεως, σηλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνασάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κυρβεις ἐκάλουν. Coniunge σχ. *Apoll. Rhod.* IV. 280. *Hesych.* et μυρίας ὅσας.) Siue, quod magis placiturum arbitror, complecterentur hae columnae *plebiscita* proprie dicta, quae sc. populus, communi iure et pactionibus intercedentibus, κατὰ

συγγραφὰς[36], ὅτι καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖ. ταῦ-

τὰς συγγραφὰς, *de Deorum cultu atque sacrorum faciendorum ritu* sanciri voluit, et quae in tabb. publicas Ἄξονας et Κύρβεις nunquam erant relata, (vti quodammodo ex hoc ipsissimo loco patebit,) Constiterit, inquam, vtrumuis, hoc certe constare arbitror, σήλων esse loci huiusce. In MSS. enim η et π aliquando minimis interuallis distant, atque istud τ, si in latus inclines, idem omnino est atque ευ diphthongus. Qui MSS. Codd. versare solent, norunt haec esse verissima. Ex hac literarum deflexione accidit, vt qui ab *Aesch. de falsa legat.* vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιὸς, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιὸς. λ est enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat *Helladius* apud *Photium*. Οὐ τοίνυν τέττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτελα, τῆς ἐπὶ τέλει συλλαβῆς ἀποκοπείσης τῷ τετέλαδι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ομήρῳ σίχον τινὲς ὲ τέττα, ἀλλὰ τέτελα προήνεγκαν, ἀναγνώσκοντες καὶ ἐπισημηνάμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ τε λ' λαβεῖν, τῆς βραχυτέρας γράμμης τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς κεραίας τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκαρσίας. TAYLOR.

ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν εὔπλων] Hoc vltimum quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπιδῶν: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eae, quae ἐν τοῖς Κύρβεσι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' ὃς Ευμολπίδαι ἐξηγοῦνται. *Eumolpidae* erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarum suarum in hunc, opinor, Lysiae locum *Henr. Valesius* Not. in *Mauss.acum* ad Harpocrat. p. 229. quae vtinam extarent. MARKLAND.

Dedi σηλῶν, pro vulgari εὔπλων. quod nihili est. Nihil potest inter se similius esse, quam istaec duo σηλων et ευπλων maiusculis literis exarata.

τα[37] γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα εἰ ταῦτα[38] 39.
νομίζεις δεινὰ, ἦπερ σφόδρα ἐκείνες ἠγῆ ἀδικεῖν, οἱ
τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καίτοι, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, περὶ εὐσεβείας ἢ παρὰ Νικομάχε δεῖ μαν-
θάνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν
πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες, μεγίστην καὶ 42.
εὐδαιμονεστάτην τῶν Ελληνίδων τὴν πόλιν παρέδο-
σαν[39]. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας
ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἄν τις
εὐσεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ; ὅσις ἀξιῶ, πρῶτον μὲν 185.1
κατὰ τὰ πάτρια θύειν· ἔπειτα, ἃ μᾶλλον συμ-
φέρει[40] τῇ πόλει· ἔτι δὲ, ἃ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο,
καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν προσιόντων[41] χρη- 3.
μάτων. σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων τἀναντία πε-
ποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προσταχθέν-
των, αἴτιος γεγένησαι τὰ προσιόντα χρήματα εἰς
ταῦ-

36. κατὰ τὰς συγγραφὰς] quas redeuntes e Piraeeo cum vrbanis condiderunt.

37. ταῦτα] scil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς σήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας.

38. ταῦτα] secundum hoc ταῦτα redit ad ea, quae actor huius causae de sacris nescio quibus suaserat ex antiquo ritu restaurandis.

39. παρέδοσαν] adde aut ἡμῖν, aut ὑμῖν.

40. συμφέρει] expedit enim vtique reipublicae minus in sacra insumi, quam sumtus fieri superuacaneos.

41. προσιόντων] sic dedi de meo, pro vulgari προσόντων. et sic in continenti quoque post προσιόντα dedi pro προσόντα.

ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι[42], ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων[43]· καὶ ἐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς ἐχ ἱκανὰ ἦν, ἃ προσῆλθε τῇ πόλει[44]. εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω

42. τὰ προσόντα χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, etc.] Coniicio, εἰς τὰ ἄθυτα pro εἰς ταῦτα. ſic verſu proxime ſequenti, ἱερὰ ἄθυτα· id eſt, *ſacrificia, quae*, vel *qualia*, *fieri non debuerunt.* Aeſchines κατὰ Κτησιφ. p. 72. ἀ τὸ τελευταῖον αθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὸς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; quae verba repetit p. 75. Philo Vit. Moſ. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἄδικος, ἄθυτοι αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χορὸς ἀχορεύτους ἴσασαν. vnde Idem p. 577. coniungit ἀθύτων, ἀνιέρων, βεβήλων, ἀκαθάρτων κρεῶν. MARKLAND.

43. αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ ἐχ οἷόν τε etc.] Ita diſtinguendum. αὐτίκα eſt *exempli cauſa.* dixi ad Orat. XIX. Deinde, ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων· Atqui, ſi τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum *tria talenta* eſſet ſumma, quam *Sacrificiis annuis* Leges Solonis praeſcribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accuſatur *plura* in Leges ſuas inſeruiſſe, et ciuitatem impenſis non neceſſariis oneraſſe. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti poteſt: *Exempli gratia: anno proxime elapſo ſacrificia infauſta facta fuerunt plura, quam ad tria iſta talenta, quae in Tabulis Ritualibus praeſcribuntur.* MARKLAND.

44. καὶ ἐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς ἐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ ἔτος etc.] Sic et haec diſtin-

ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις [45], εἰς γε τὰς θυσίας τὰς

πατρί-

guenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς ἐχ ἱκανὰ ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει· *neque obiici poteſt, reditus ciuitatis non ſufficiſſe: niſi enim hic homo* etc. ἃ προσῆλθε ſunt τὰ προσελθόντα, *reditus:* quos voce ſynonyma τὰ προσιόντα appellat Noſter Orat. XXXII. et Demoſthenes Orat. περὶ Συνταξ. et alibi; et Pollux, VIII, 9. p. 936. et Thucydides VII, 28. Demoſthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιῆσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσεῤῥύηκε: *in reditu fuerunt.* Xenophon Απομν. lib. III. p. 773. E. εἰς γε μὴν, ἔφη, τὰργύρια (f. τὰργυρεῖα) οἶδ' ὅτι ἐκ ἀφῖξαι, ὡς' ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσεῤῥύηκε αὐτόθεν· *in argentifodinas, ſubiecit* Socrates, *ſcio te non veniſſe, vt poſſis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac,* REDITVS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμενα χρήματα, eodem ſenſu Dinarchus adu. Demoſth. p. 100. προσόδους ἐνεκα αὐτῷ, pro προσέρχεσθαι, Thucydides I, 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Graecae Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. vbi magnum Cynthiae ſuae erga ſe affectum deſcribit:

Non, ſi Cambyſae REDEANT, *et flumina Croeſi,*
Dicat, De noſtro ſurge, poëta, toro:

redeant, προσέρχωνται, in reditu ſint: pro toto fluuiorum auriferorum *reditu* Cynthia me a toro ſuo non reiiceret. MARKLAND.

Dedi ἦν ἃ, pro εἶναι vulgari.

45. ταλάντοις] ταλάντων. SCALIGER.

εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἐξ ταλάντοις εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσε, καὶ τρία τάλαντα ἂν περιεγένετο τῇ πόλει.] Haec ſunt obſcuriſſima, nec ad vllum calculum certum redigi poſſunt. Bene vero accidit, quod vnus locus reſtet integer, ex

quò, etiam ſine MSS. hunc reſtitui poſſe puto. is eſt infra: *ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἔτοιν πλείω ἤδη τῶ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· qui duorum annorum ſpatio duodecim talenta plura, quam opus erat, conſumpſit; et in ſingulos annos damno ſex talentorum ciuitatem affecit.* Ex hoc loco, collato cum iſto ſupra adducto, *τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων*, colligi poteſt, *Tria* talenta a Solonis Legibus in annua ciuitatis Sacrificia praefinita fuiſſe: Nicomachum vero, Pietatis et *εὐσεβείας* obtentu, *Sex* praeterea talenta addidiſſe, vt *Nouem* iam pro *Tribus* eſſent. His cognitis, abſque vnius literae mutatione, ita reſtituo: *εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιεγένετο τῇ πόλει· niſi enim hic homo in deſcribendo addidiſſet ſex talenta, ſacrificiis patriis ſuffeciſſent tria talenta* quotannis, *et ſex relicta fuiſſent in vſus ciuitatis.* In phraſi *πλείω ἓξ ταλάντοις*, vltimae voces *ἓξ ταλάντοις, menſuram exceſſus* denotant, vt infra, *πλείω δώδεκα ταλάντοις*: et ita in *defectu*, *χιλίαις δραχμαῖς ἔλαττον*, Orat. XXXII. eo nimirum ſenſu, quo dicimus, MVLTO *ditior eſt Hic Illo;* eo ſenſu, quo (vt hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII, 7. et Matthaeus X, 31. *Πολλῷ σρεθίων διαφέρετε ὑμεῖς*: ita enim ſine dubio legendum, non *πολλῶν σρεθίων*: *vos* MVLTO *excellentioris eſtis naturae, quam paſſeres ſunt.* quod alibi ita effert Matthaeus, VI, 26. *οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν*; et XII, 12. *ποσῷ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτε*; Lucas quoque XII, 24. *ποσῷ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν*; appoſitiſſime: *πόσῳ* enim, Interrogatiue, idem eſt quod *πολλῷ* Affirmatiue, et abſque Interrogatione. Hanc coniecturam, ſatis obuiam ex ſenſu ſuo et alterius lectionis improbabilitate, (quis enim credat Seruatorem noſtrum relicturum fuiſſe lo-

πατρίους ἂν ἐξήρκεσε [46], καὶ τρία τάλαν- 9.
τα ἂν περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται· ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς τήλας, 12:
ὡς ἔτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. καὶ τούτοις [47] ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς

εὐσέ-

cum ſuſpicioni iſti, ſcil. *vllum numerum* paſſerum aequi eſſe valoris cum *Homine*, ſeu *Anima Humana?* cui tamen ſuſpicioni et interpretationi fauet vox πολλῶν) a Theophylacto poſtea firmatam deprehendi, in cuius Contextu ita legitur Matt. X, 31. Sed ad Lyſiam redeo. Detraxi primam ſyllabam ex voce ἐξήρκεσε, et in locum ſuum, niſi fallor, poſui. Caetera ſatis euidentia eſſe puto. MARKLAND.

Qui egregie falſus fuit. Bene habet vulgata, niſi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis ſic circumfertur ἀνέγραψεν, ἓξ ταλάντοις εἰς. Ego ſic emendaui diſtinctionem ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς. Nicomachus ſex talentis auxerat ſummam ſumtuum in ſacra faciendorum a legibus vetuſtis conſtitutam. *Er hatte um 6 Talente mehr angeſchrieben, als altes Herkommens war.* Conf. p. 185. 16. vbi ait e noua Nicomachi horum ſumptuum conſtitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, inſumta fuiſſe. Ergo quotannis ſena talenta plus inſumta fuere. Et ſtatim addit, Nicomachum ſenis talentis in annos ſingulos rempublicam quaſi mulctaſſe. Videtur vetuſta horum ſumtuum ſumma fuiſſe nouem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta.

46. ἐξήρκεσε] ſcil. τὰ προσιόντα χρήματα.

εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐπ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· καὶ εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει [48], ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων

47. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego, καὶ ἐπὶ τούτοις, *his factis*, vel, *ob haec facta circumcurſitat ſacrilegus iſte, dicens* etc. *Vanderheidius* vertit: *Et haec Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer vnde, niſi ſuſpicarer eum cepiſſe vocem περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum ſubeſt ſignificatio, quae eo aliquatenus tendit. MARKLAND.

Non diſplicet Marklandi coniectura, poſſit tamen quoque legi καίτοι ἔτος ὁ ἱερόσυλος. id quod videtur ad veſtigia literarum propius accedere.

48. ἀρέσκει] *Si quae deſcripſi*, inquit, *vobis non placeant, delenda eſſe concedo.* Recte ſane hucuſque et vt frugi hominem decet! Sed quid tum poſtea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεταί πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid eſt vſpiam elegantiarum. Optimum fuiſſet argumentum *poenitentiae, innocentiae*, quod locus poſtulat, leuiſſimum quod audiui. Εὐτέλειαν antiquorum Graecorum in ſacris faciendis exſtitere multi, qui laudarunt. Vid. *Plutarch.* in *Solone*, *Dionyſ. Halic.* l. 2. *Antiqq.* p. 91. *Edit. Hudſ. Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic.* Eam igitur εὐτέλειαν *cultor Deorum* hic magnificus et ſuperbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum cenſet ſibi in fraudem cedere Solonis in ſacris faciendis parſimoniam, vt potius laudandus ſit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *noue* decreuerit, vel decerni curauerit. *Si priorum temporum* εὐτέλεια *religionibus veſtris* non ſufficiat, *nae ego fas eſſe puto, vt illorum potius acta, quam mea, reſcinderentur.* Εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρκέσει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεταί πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

τέτων οἴεται πείθειν, ὡς ἐδὲν ἀδικεῖ· ὃς ἐνδυοῖν μὲν 15.
ἐτοῖν πλείω ἤδη τῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἐξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· καὶ ταῦτα, ὁρῶν αὐτὴν ἀπορῦσαν χρημάτων· καὶ Λακεδαιμονίες μὲν ἀπειλῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ 18.
χρήματα [49]· Βοιωτὲς δὲ σῦλα[50] ποιεμένες, ὅτι ἀ δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδῦναι· τὲς δὲ νεωσοίκες καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα [51]. εἰδὼς δὲ,

ὅτι

49. τὰ χρήματα] scil. τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα.

50. σκῦλα] MS. noster *Coisl.* συλα habet, vti *Valef. ad Harpocr.* dudum auctor erat legendi. TAYLOR.

Βοιωτὲς δὲ σκῦλα ποιεμένες,] *Valesius* ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad *Lacriti* παραγρ. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τέτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σῦλαι et σῦλα, interdum denotant *Ius* rem aliquam *auferendi:* interdum, *Rem* ipsam, *quae* isto Iure *auferetur*, vel *auferri potest.* vnde Hesychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pignus.* MARKLAND.

Dedi σῦλα pro vulgari σκῦλα.

51. τὲς δὲ νεωσοίκες κ. τ. λ.] Repone, τὲς δὲ νεωσοίκες καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. Posterius confirmatur a *Coisl.* TAYLOR.

τὲς δὲ νεωσοίκες τὰ τείχη περικαταῤῥέοντας· εἰδὼς δὲ etc.] Sic distinguendum. et forte legendum, καὶ τὰ τείχη· *naualia vero et moenia vndique delabentia.* Deinde, εἰδώς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βελὴ ἡ βελεύσα, ὅταν μὲν ἔχῃ etc. Praecessit enim ὁρῶν, cui respondet et connectitur εἰδώς τε. MARKLAND.

ὅτι ἡ βλὴ ἡ βελεύσα, ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρή-
21. ματα εἰς διοίκησιν, ἀδὲν ἐξαμαρτάνει· ὅταν δὲ εἰς
ἀπορίαν καταξῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχε-
σθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ῥητό-
ρων τοῖς πονηρόταται[52] λέγεσι πείθεσθαι. χρὴ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ τοῖς βελεύσιν ἐκά-
24. στε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας
καθιστᾶσι[53] τὴν πόλιν. προσέχεσι[54] τὸν νῶν οἱ βε-
λόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγω-
νιεῖται·

Addidi καὶ, et praetuli καταῤῥέοντα in neutro vulgatae, quae maſculinum dat.

52. πονηρότατα] malim articulum τὰ praeponi.

53. καθιστᾶσι] ſic dedi de meo, pro vulgari καθιστῶσι.

54. προσέχεσι] οις προσέχεσι. Steph. nullo ſenſu. F. οἱ προσέχεσι τὸν νῶν, βελόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται. TAYLOR.

εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστῶσι τὴν πόλιν, προσέχεσι τὸν νῶν etc.] *Stephanus*, οἷς προσέχεσι τὸν νῶν etc. feſtinanter, et praeter morem ſuum: quod patebit, ſi locum attentius ſpectes. Lege et diſtingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχεσι γαρ τὸν νῶν etc. Rationem reddit praecedentis ſententiae: *ii* ENIM, *qui opes publicas furari meditantur, attente ſpeculantur, quinam futurus ſit euentus huius cauſae Nicomachi.* οἱ βελόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, iidem ſunt qui οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν verſu praecedenti: quod *Stephanus* non ſatis animaduertebat. De τιμήσητε pro τιμωρήσητε, quod ſequitur, dixi ad Orat. XXVII. MARKL.

Videri poſſit, hic lŏci, neque deeſſe quicquam, neque mutandum eſſe. modo poſt πόλιν ponatur punctum. quod feci. Eſt aſyndeton.

νιεῖται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ τοῦτον τιμωρήσησθε, πολλὴν ἄδειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν 27.
ἐσχάτων * αὐτῷ [55] τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε, καὶ παρὰ τούτου δίκην εἰληφότες ἔσεσθε· ἐπίσασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑ-
μᾶς ἐξαμαρτάνειν, ἀλλ οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν 30.
κολάζητε, ἀλλ' ὅταν παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχῃ δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκεν, ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὃς καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν [56] ἀναγραφεὺς γενόμενος, 33
εἰς

55. αὐτῷ] sic dedi de meo, pro vulgari αὐτὸν, item τιμήσητε pro τιμωρήσητε.

56. τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν] Coniungi alibi solent. Sat scio. *Plutarch.* in *Theseo* Εὐπατρίδας — νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὁσίων *vel* ἱερῶν. Quod si altera vox apud *Plutarch.* alteram exponat, si distinctio sit non inter ὅσια et ἱερὰ, sed inter νόμους et ὅσια, vel, quod perinde est, νόμους et ἱερὰ, quo pacto hic dicetur εἰς ἀμφοτερα ἡμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ὁσια, alia τὰ ἱερα non legi, saltem non ea vsum ἀκριβείᾳ Solonem in legg. describendis, vt aliae essent Tabulae τῶν ὁσίων, aliae τῶν ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur περὶ τῶν ὁσίων sancita? Cum ergo vtrisque tam ciuilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et vtrinque fidem fefellit, vt modo, ἔτοι τ' ἐπὶ τῇ τῶν νομων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερων δῶρα λαμβάνοντες, fortasse h. p. restituere opor-

εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν; ἀναμνήσθητε δὲ, ὅτι πολλὰς ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτον μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι, ἕτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν
36. νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιῶσι. διὰ τί δ' ἄν τις ἀποψηφίσαιτο τοῦτο; πότερον, ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ πολλαῖς μά-
39. χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου [57]; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, ἕτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ', ὅτι χρήμασι δεδαπάνηκε [58], καὶ πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' ἐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν,
42. ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφήρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ τοῦτο συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἀλλὰ τοῦτό γε προσήκει διὰ μὲν

tet, ὃς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. Vt *Suid.* in v. γραμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημόσια. Quali medela vbi *Aeschinem* leuauerim quoque, finem fecero. Προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβεων καὶ δημοσίων. c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis. ὁσίων. TAYLOR.

57. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου;] Vel περιγεγενημένου, *victorem*. sed nihil muto. Paulo ante, pro ἕτοί τ' ἐπὶ, recte *Stephanus* ἕτοι δ' ἐπὶ. MARKLAND.

58. ἀλλ' ὅτι χρήμασι δεδαπάνηκε, etc.] Lego χρήματα. MARKLAND.

μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους, πεπρᾶσθαι· ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτῷ φείσησθε, αὖθις ἀποδώσει τὰς χάριτας; ὃς ἐδ' ὧν πρότερον μετέλαβε 186.1
παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένηται· ἀντὶ δὲ πτωχοῦ, πλέσιος· 2.
ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως, νομοθέτης. ἃ καὶ ὑμῶν 3.
ἔχοι ἂν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἠροῦντο, Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα, ἡγέμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἵοιπερ ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος, καὶ Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑ- 6.
πογραμματέας[59]· καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἠγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε[60]. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὑπογραμματευ-
σαι.

59. καὶ τὸν Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας.] Ita interpungendum; non, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. Nota loquendi formula ἄνθρωπος ὑπογραμματεύς, vt ἄνθρωπος βασιλεύς, *rex*, Matt. XXII, 2. ita ἄνδρες ἀδελφοί, *fratres*, Actor. XXII, 23. et VII, 26. ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, *vos eſtis fratres:* ſic enim diſtinguendum puto; non, Ανδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro: pro τὸν Νικόμαχον, ſcribo τοῦτον Νικόμαχον, *hunc hominem Nicomachum*, cum contemptu: vt paſſim ſupra. et ita ſumendum iſtud Lucae XVIII, 11. Ο Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελώνης· *Deus, gratias tibi ago, quod non ſum ſicut caeteri — vel etiam vt* HIC HOMO, *publicanus iſte:* δεικτικῶς. MARKLAND.

Articulum τὸν, qui in vulgatis ante nomen Nicomachi legitur, ſuſtuli auctoribus Coisl. et Vind.

σαι μὲν ἐκ ἔξεστι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ,
9. περὶ δὲ τῶν μεγίστων τὰς αὐτὰς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίας εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον εἵλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πάτερα τῆς πόλεως ἐ προσήκει[61]· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ[62] τῦ δήμυ κρίνεσθαι, ἕτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται.
12. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμεληςάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε[63]·

μηδὲ

60. ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τέτοις πιςεύετε.] Scribo, ἡγεῖσθε ἂν διαφθείρεσθαι, αὐτὰς δὲ etc. *et magistratus quidem* vestros *a talibus hominibus contaminatos putauissetis; vosmet tamen ipsos his iisdem committitis.* Eadem alibi sententia vtitur. Mox distingue, τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ δὲ τῶν μεγίστων etc. M. Praetuli αὐτὰς vulgari αὐτοῖς.

61. ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως ἐ προσήκει·] Opinor, κατὰ τὰ πάτρια· *elegistis Nicomachum, vt ciuitatis Leges et Instituta exscriberet; cui, secundum easdem Leges et Instituta, nihil est cum ciuitate.* Ita supra, κατὰ τὰ πάτρια θύειν. Demosthenes contra Midiam: σεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια obuia est locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τῦ δήμυ κρίνεσθαι, etc. Forte, ὑπὸ τῦ δήμυ· *et quem oportuit a populo iudicari,* vel *condemnari.* Magna quidem est hoc loco Oratoris nostri παῤῥησία. MARKLAND.

Pro ἐ προσήκει malim ἐδὲν προσήκει.

62. ὑπὲρ] malim ὑπὸ, qui debebat ipse a populo iudicari, ob multa, quae commisit in maiestatem populi.

63. καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε·] Optime *Schottus*, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ etc. *neque patiamini, vt iidem semper vobis noceant.* MARKLAND.

μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῇ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησομένων [64] βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν 15. βέλομαι. παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων [65] καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων, δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἡγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι· δεινὸν 18. δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῦτο μὲν ἑνὸς ὄντος, καὶ ὑβρὶν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου, οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ [66] παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα· ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ 21. ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν [67], ὡς ὁ χρὴ δίκην παρ'

Legendum videtur καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίζων κακῶς πάσχ. *neque patimini vos vexari ab iis, qui identidem in ciuitate sunt sceleratissimi.*

64. ἐξαιτησαμένων] Lege ἐξαιτησομένων. TAYLOR.

περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησαμένων etc.] Lege, ἐξαιτησομένων, *de iis vero, qui deprecaturi sunt.* de re enim *futura* loquitur. MARKLAND.

Dedi futurum pro aoristo, ex auctoritate doctorum virorum, codicisque Vindobonensis, et potissimum ipsius rei necessitate.

65. τῶν φίλων] Nicomachi puta.

66. δεῖσθαι ὡς χρὴ] pro postremo vocabulo malim χρηστὸν legi. rogare eum, vt virum bonum et honestum, docilem, aequum, et boni publici studiosum.

67. ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν,] *Stephanus* coniicit, ὑπὸ τούτου, πεῖσαι ζητήσουσιν, ὡς ὁ χρὴ etc. quod verissimum arbitror. Atque hic mirari et miserari licet for-

παρ' αὐτῶ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, ὥσπερ ἂν τέτες ὁρᾶτε προθύμως σώζονταs τὲs φίλες, ἕτω καὶ ὑμᾶs τὲs ἐχθρὲs τιμωρεῖσθαι· εὖ εἰδότας, ὅ-
24. τι τέτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνες δόξετε εἶναι, ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικέντων δίκην λαμβάνητε· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ἔτε Νικόμαχος, ἔτε τῶν αἰτησομένων ἐδεὶs τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα ἕτος ἠδίκηκεν. ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμω-
27. ρεῖσθαι, ἢ τέτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺs αὐτὲs τέτες, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων, ἡμᾶs μὲν ἑδαμῶs ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰs τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζεσιν, ὑμᾶs ἐξαπατήσαντες, ἄδειαν
30. εἰs τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τῶ ποιεῖν ὅ, τι ἂν

 βέλων-

tem huius Autoris, cuius vix vna supereſt pagina, in qua huiuſmodi aliquis defectus non inueniatur, interdum vna voce, interdum duabus vel pluribus, aut labe Vetuſtatis amiſſis, aut Exſcriptorum negligentia omiſſis. Et ſaepe quidem vna vel altera vox ex ipſo ductu Rationis et Argumenti ſatis probabiliter reſtitui poteſt: ſed, praeter haec, multa ſunt occultiora, et vulgo non adeo ſuſpecta in Vetuſtis his Scriptoribus, ad quae nulla legentium ſagacitas, nulla induſtria, immo ne ipſa quidem optima MSS. Exemplaria attingere valent. adeo verum eſſe ſuſpiceris iſtud, quod pridem obſeruauerat diſertiſſimus *Muretus* Var. Lect. III, 15. „Optimi quique ſcriptores, et Graeci et Latini, (quamquam Graeci magis; ſed tamen, et Graeci et Latini) ita multis vlceribus ſcatent, vt vix eorum *πολυσημόριον* quoddam ſanum integrumque permanſerit.„ MARKLAND.

βέλωνται. ἡμεῖς μὲν τοίνυν ἐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τέτων ἀξιέμενοι πεισθῆναι [68]· τὸ δὲ αὐτὸ τᾶτο παρακαλᾶμεν [69], μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τὸς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας [70]. ἔτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἅπαντα. 33.

ΛΥΣΙΟΥ

68. ἐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τέτων ἀξιέμενοι πεισθῆναι.] Mendosam puto vocem penultimam. Forte, ὑπὸ τέτων αἰτεμένων, *ab his rogantibus.* supra meminit τῶν αἰτησομένων: et modò dixerat, *multis precibus orantes, nos accusatores non voluerunt flectere.* MARKL.

Bene habet ἀξιέμενοι *rogati.* Vindicauit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium. p. 68.

69. τὸ δὲ αὐτὸ τᾶτο παρακαλᾶμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] En tibi exemplum istius, quod modo dixi de mutilata forte huius Auctoris! Praecedentia verba sunt, ἡμεις μὲν τοίνυν ἐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τέτων πεισθῆναι· NOS *igitur ab his noluimus exorari:* vix fieri potuit, quin sequeretur, *ad hoc ipsum* VOS QVOQVE *hortamur,* τὸ δὲ αὐτὸ τᾶτο καὶ ὑμας παρακαλᾶμεν· καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. *neque vt ante iudicium improbos odio habeatis; sed in iudicio* etc. MARKLAND.

70. νθεσίαν] F. νομοθεσιαν. Imo omnino. Nam si figuratiue *admonitionem* pro legislatione dici velis, vtique dixisset auctor νθέτησιν. T. Magister, Νθέτησις, οὐ νθεσία. TAYLOR.

ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τὸς τὴν ἡμετέραν νθεσίαν ἀφανίζοντας.] Scribo, τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· *sed in iudicio punire hos, qui vestram legislationem* (vel, *vestrum ius ferendi leges*) *abolent.* quia, vt supra dixit, *Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit.* MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Ciuium diſſenſione, quo tempore οἱ xxx *ab Exſulibus debellarentur, neutri parti ſe addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambiuit, cum de iſtiuſmodi hominibus longe aliter ſtatuerat Solo, quin etiam, qui in ſeditionibus alterutrius partis non eſſent, ignominia notarat;* de qua conſtitutione Attica diſputat Gellius II. 12.

Ὡμην μέν, ὦ βελή, οὐκ ἄν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἕν τι μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον
42. εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ ἀποφαίνειν, εἴ τις τινὰ οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν· ἐγὼ τὴν κατὰ ταυτὶ Φίλωνος ποιήσομαι κατηγορίαν· ὁ μέν-

Dedi *νομοθεσίαν* pro vulgari *νοθεσίαν*. Dictio *τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζειν* ſignificat turpiſſima cum leuitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemtuque iurium omnium et humanorum et diuinorum, in conſcriptione legum, quae res eſt ſanctiſſima, et religioſiſſime tractanda, verſari.

τοιγε ἰδίαν ἔχθραν ἀδεμίαν μεταπορευόμενος, ἀδὲ187.1
τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεὶς,
ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτὸ πιστεύων,
καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς ὤμοσα, ἐμμένειν ἀξιῶν. γνώσεσθε 3.
μὲν ἄν, ὅτι ἐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἐγώ τε τοῦτον[1]
ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ ἅτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι.
ὅμως, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας[2],
ἐκ ἂν δίκαιος εἴη ἅτος διὰ τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλ- 6.
λὰ μᾶλλον, ὅ, τι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀπο-
δοκιμασθῆναι[3]. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, διὰ τὴν ἀπειρίαν
πάν-

1. ἔγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse, ἐγώ τε τοῦτον — καὶ ἅτος etc. MARKLAND.

Dedi ἐγώ τε pro vulgari ἔγωγε.

2. ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὅμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν, *inferiores esse viris.* Deinde, pro δικαίως recte *Stephanus* δίκαιος. MARKLAND.

3. ὅτι] Melius abunde ει τι. εατε ἐγὼ ἐλλείποιμι — ει τι ἱκανῶς διδάξαιμι. Nam ineunte accusatione, neutrum adhuc constare poterat. *Isocrates de permutatione.* Ἰν' ἡν μὲν ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἔνοχος ὢν φαίνομαι (f. φαινωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένοις· ἡν δὲ ἐνδεέστερον τύχω διαλεχθεὶς, ὧν ἅτος ὑμᾶς προσδοκᾶν πεποίηκε, τὰς πράξεις ἡγήσησθέ με χείρους εἶναι. TAYLOR.

ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι.] Forte, ὅ, τι (vel εἴ τι, vt ante) ἱκανῶς etc. et ἐκ τούτου pro τούτων: vt supra διὰ τοῦτο dixit, non ταῦτα. *sed potius reiici merebitur ex isto, quod ego sufficienter probauero.* O, τι diuisim, vt infra, vbi idem mendum bis. MARKLAND.

πάντων τῶν τότῳ πεπραγμένων· ἱκανῶς δὲ, διὰ τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν. εἰρηκὼς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι [4], λόγῳ ἀ-
9. ποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτὸς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος. ὃ γὰρ ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι σκέψα-
12. σθαι. ἐγὼ γὰρ [5] ἐκ ἄλλης τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βαλεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τὰς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τότε [6]. τότοις μὲν γὰρ μεγάλα

Iii 4 τὰ

Quia ὅ, τι quasi multitudinem quandam rerum complectitur, ideo possit τότων defendi, quamquam τότε singularis vtique magis conueniret.

4. ἀξιῶ δὲ etc.] Distingue: ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λόγῳ, ἀποφῆναι etc. id est, τινὰς ὑμῶν, vel τότε ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et XXX. Ita Moses ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις. Act. VII. 22. et ita forte intelligendum istud cap. XXV, 5. οἱ ἓν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν (scil. κατηγορεῖν) κατηγορείτωσαν αὐτοῦ, *accusent illic*, Caesareae. MARKLAND.

λόγῳ cohaeret cum ἀποφῆναι, non cum δυνατώτεροι. Nam si cum hoc cohaerere deberet, non λόγῳ conueniret, sed λέγειν.

5. ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse ante has voces. TAYLOR.

6. ἐπιθυμοῦντας τότε] *Cuius?* nihil enim praecessit, ad quod vox τότε commode referri potest. Coniicio, ἐπιθυμοῦντας τοῦ ἴσου, *aequalitatis cupidos:* id est, non solùm *ferentes*, sed *cupientes* etiam aequo iure esse cum reliquis ciuibus; et, vt bonorum, ita malorum quoque Reipub. participes esse, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πο-

τὰ διαφέροντά ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως· διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσ- 15.
περ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχεσι. καὶ γὰρ οἱ φύσει μὲν πολῖται εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, ἤτοι δῆλοί εἰσιν 7, ὅτι ἂν, παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν· 18.
διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἐσίαν πατρίδα αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφαίνω Φίλωνα τετονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον· καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι, αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν, ἢ 21.
τὴν

λίταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit hic Philo, qui duris temporibus patriam deseruit et aufugit. vide sequentia, quae hunc sensum explicant. Noster Orat. II. ἐ τοῖς ὀλίγοις τὲς πολλὲς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ το ισον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες. Aelianus V. H. II. 42. Ηρετο μέντοι τὲς ἥκοντας, πῶς ἔχεσι πρὸς το ισον ἔχειν ἅπαντας· vt recte emendauit *Perizonius*, pro ἅπαντες. loquitur de Platone, cui Legatos misere Thebani et Arcades, orantes, vt Leges iis scriberet. ἰσονομίαν mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Tyrius Dissert. IV. ὁ μὲν Φίλος ὀρέγεται του ισου, ὁ δὲ κόλαξ τῦ ἰδίε. MARKLAND.

7. ἤτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortasse legendum mecum hoc pacto: ἤτοι δῆλοί εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, αν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR.

Bene habet hic locus. idem est, ac si dixisset περὶ τέτων δῆλον ἐστιν. ὅτι —

τὴν πόλιν σώζειν, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. ἔτος γὰρ, ὦ βελτὶ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἧς ἐγὼ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο [8] μέμνημαι) ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ
24. τῶν τριάκοντα μετὰ τὴν ἅλωσ πλήθους τῶν πολιτῶν, τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῷ [9]· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ὁ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας, οἱ μὲν, εἰς τὸ ἄστυ, οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ
27. καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, τὰ ἐναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε. συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε, εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῴκησε, καὶ ἐν Ωρωπῷ με-

8. τοῦτο] num τοσοῦτο. sic certe requirit praecedens ὅσον. et sic paulo post quoque καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει.

9. ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis rempublicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicae! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ δοῦναι etc. legitur, Ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κερεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον — καὶ πλεῖστοι μὲν, ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατῳκισμένοι, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque vbi conuenitur solum, sed vbi iudicatur maxime. *N. de Aristoph. fortunis.* Ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, ἐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βελευτηρίῳ ὤφθην ἐδεπώποτε. Sed taedet immorari. Iubet locus, vt restituamus ἐν ἀγρῷ. Et restitui, auctore etiam Cod. *Coisliniano.* TAYLOR.

τοίκιον κατατιθεὶς, ἐπὶ προσάτῃ ᾤκει, βεληθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμῶν πολί- 30.
της εἶναι. ἢ τοίνυν ἀδ', ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἑώρων τὰς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, ἀδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατειργασμέ-
νοις [10] μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν 33.
κατεργασάμενός [11] τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμ-

Φερόν-

10. ἐπὶ κα]εργασαμένῳ] Norunt Grammatici, quam raro hic Aoriſtus paſſiue exponatur: in verbis profecto, quae actiua forma deſtituuntur, equidem haud ſcio an vnquam. V. σχ. *Thucyd.* VI. 11, 33. *Suid.* et *Phauorin.* in Κατειργάσατο et Κατεργάσασθαι. Hic certe, leuiſſima mutatione, ſi per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμενῳ. Ita fere *Pauſan. Attic.* c. 33. Καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι Ἀθήνας ἐλεῖν λίθον Πάριον, ὡς ἐπ εξειργασμενοι ἦγον εἰς τροπαίου ποίησιν. Herodot. *Vran.* 94. Οὕτω δὴ ἀποσρέψαντα τὴν νῆα αὐτόν τε καὶ τὰς ἄλλας ἐπ εξειργασμενοισι ἐλθεῖν εἰς τὸ σρατόπεδον. Επικατεργασαμένῳ *Coisl.* et proxime parili menda ἐλεεῖν. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπὶ κατειργασμένοις. quae eſt nota dictio prouerbialis, de illis vſurpata, qui cum ſerio veniant, re ab aliis iam peracta, gloriam tamen eius ad ſe trahere contendant, quaſi ipſi peregiſſent.

11. κατεργασάμενος] Vir ſummus legit κατεργασομενος. TAYLOR.

ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι] Lege, κατεργασόμενός τι *volens redire re iam confecta, potius quam confecturus aliquid reipub. vtile vna cum caeteris ciuibus deſcendere.* Mox, pro τάξαι παρασχεῖν, recte legit *Stephanus* παρέσχε: quod Lycurgus effert, μή-

Φερόντων. ἐδ' ἦλθεν [12] εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐδ' ἔξιν ὅπᾳ ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχε [13]. καὶ γὰρ ὅσις εὐτυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς [14] ἐτόλμα προδιδόναι, τί πο-
36. τε ὡς μὴ βελόμεθά γε πράττοντας [15] ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας ἐ μετέσχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν (ἐδενὶ γὰρ ἐδὲν ἐκάσιον δυσύ-
39. χημα γίγνεται) ὅσοι δὲ τᾶτο γνώμῃ ἔπραξαν, ἐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιοί εἰσιν. ἐ γὰρ διὰ δυσυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβελὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέσηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις [16], τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων

τε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς· Noster, ἐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας, Orat. XIV. MARKLAND.

Ego malim sic legi ἢ κατελθεῖν συγκατεργασάμενος (in aoristo) quam in patriam redire, re bene gesta in aliorum eandem rem gerentium societate.

12. ἐδ' ἦλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ ἐδ' ἦλθεν, aut ἀλλ' ἐδ' ἦλθεν verum ne in Piraeeum quidem venit.

13. παρέσχε] sic dedi pro vulgari παρασχεῖν.

14. ὑμᾶς] Melius sane ἡμας, propter istud βελόμεθα, quod sequitur a tergo. TAYLOR.

15. ὡς μὴ βελόμεθά γε πράττοντας] Scribe, ὡς μὴ ἠβελόμεθα, vel ἐβελόμεθα, *aliter quam voluissemus*. De *praeteritis* enim sermo est. MARKLAND.

16. καθέσηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις,] Ferri potest. Forte tamen scripsit, ἔθος κοινον πᾶσιν etc. Isaeus de Haered. Philoct. p. 57. ἐτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινος ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Dissert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ δέ ἐσιν ἔτος κοινος ἁπάντων νόμος, τὰ κείμενα ἐῶμεν. Sequitur: τῶν αὐ-

μάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν [17], τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι,

τῶν ἀδικημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic distinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, sc. ὄντων, *positis iisdem iniuriis*, absolute. Post vocem δυναμένοις, in Edit. *Steph.* male deest aduerbium μὴ. MARKLAND.

17. ἀδικεῖν] Vocem hanc, vt importunissimam et ociosam Schottus obelo notauit. Longe aliter et fortasse rectius Cod. noster cum *Aldinis* τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror *Stephanum* ad oram suae editionis non pro more admonuisse. Nam vbi a *Manutio* recedit, id fideliter obseruasse semper videtur, saltem, vbi id admonere erat operae precium. *Schottum*, credo, in fraudem duxit notissima illa distinctio inter τὸς δυναμένους et τὸς πένητας, vel ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster. Η αὐτὴ τιμωρία τοῖς ασθενεστατοις πρὸς τὸς τὰ μεγιστα δυναμενους ἀποδέδοται. et iuxta quoque *Eurip. Supplic.* 433.

Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ τε ασθενης
Ο πλουσιος τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos grauius aduertitur, qui re vtuntur lautiori, (hoc enim neque ἠθικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit) sed in eos, quorum vitae condicio τὸ peccare fecit minus necessarium, τὸς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque ἐκουσίως ἀδικοῦσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα διανοουμενοις ἀδικεῖν. TAYLOR.

Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum exsulans, ex Aldina reuocaui. duo cum sunt eiusdem criminis rei, alter qui cauere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu aequo et iusto, grauius ei

τι, συγγνώμην ἔχειν, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι ἄκοντας αὐτὸς ἁμαρτάνειν. ἔτος τοίνυν ἐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιός ἐστι τυχεῖν. ἔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν [18], (ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε) ἔτε τῇ ἐσία

succenſent, qui cauere cum potuiſſet delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cauere cum vellet, non potuit.

18. ἢ ταλαιπωρεῖ] Aut animus me vehementer fallit, aut grauiſſimum latet mendum. Locum diſcutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πένησι, vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuiſſe concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. ἔτε τῷ σώματι ἀδύνατος — ἔτε τῇ ἐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quaenam autem eſt haec diſiunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Vnde nec ſenſum facile quiuis poſſit extundere. Vt dicam autem, quod res eſt. Ταλαιπωρεῖν, vti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici ſolet, de labore et ſtrenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita *Critias* apud *Clem. Alexand.* p. 741. in editione reuerendiſſimi. Ἀρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐῤῥωμένως καὶ ταλαιπωροιη τὸ σῶμα. Ariſtoph. *Plut.*

Τὰς ξυγγεώργας κάλεσον· εὑρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτὰς ταλαιπωρουμένους.

Id. *Lyſiſtrat.* 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρησομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πονον ἀσμένως ὑποφέροιμι. Thucyd. ſpeciatim de labore militari. Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἐπρασσον — ἐκ εἰωθόσιν ἐδὲ βελομένοις ταλαιπωρειν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παρῦσι βοηθῆντας χρὴ επιταλαιπωρειν. Id. I. 123. προσθεῖναι τοῖς πονοις, σχ. ad

σίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅσις ἦν, 188.1
ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς ἂν
ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν ὃδ'
ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν ὀδενὶ, τοῦτον ἀπο- 3.
δοκιμάσαντες [19], ἔτ' εἰ [20] τὸς ἑτέρος, ἀλλ' ἀμφο-
τέρος

loc. Non aliter *Xenoph. Memorab.* 2. Ο μὲν ἑκοσίως ταλαιπωρων ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. Vbi sane rectius legeretur πονων εὐφραίνεται, vt sententia pariter praecedat. Ceterum vide praeterea *Aristoph. Ran.* 24. *Eccl.* 54. *Lucian. de Parasito*, p. 249. edit. Graeu. *Hesych.* in Πολύτλας et Ταλαίπωρος, *Etym. M.* in Αταλαίπωρον. Iam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulchre et emphatice. Οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρειν· ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· ἔτε τῇ ἐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem significaturus, τῷ σώματι δι' ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέστη βοηθησαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. TAYLOR.

Dedi ἦν ταλαιπωρεῖν. pro vulgari vitiosa ἢ ταλαιπωρεῖ.

19. τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ἔτ' εἰ τὸς etc.] Pro ἔτ' εἰ τὸς *Stephanus* coniicit ἔτε τὸς: quod tamen sermonem recte cohaerentem non reddit. Lego: τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὃς (vel ὅσις) ἐ τὸς ἑτέρος, ἀλλ' ἀμφοτέρος, Φανερός ἐσι προδὺς· *si reiceritis hunc, quem constat non alteros, sed vtrosque, prodidisse;* nempe τὸς ἐν τῷ ἄστει, et τὸς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox, pone ὑποστιγμὴν tantum post καταλαβοῦσιν. MARKLAND.

20. ἔτ' εἰ] Feliciter Steph. οὐτε. Sunt quibus placet ος οὐτε τὸς ἑτέρος, et quibus ὅτιου. TAYLOR.

In ἔτ' εἰ videor mihi ἐχὶ cernere. quo admisso leg. erit aut ὧν (scil. πολιτῶν) ἐχὶ τὸς ἑτέρος — aut ἐ-

τέρȣς φανερός ἐςι προδȣ́ς· ὥςε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄςει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τȣ̃τον, (ȣ̓ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτȣ̀ς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας) μήτε τοῖς
6. τὸν Πειραιᾶ καταλαβȣ̃σιν. ȣ̓δὲ γὰρ τȣ́τοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος [21]. εἰ μέντοι [22] τι μέρος περίεςι τῶν πολιτῶν,

χὶ γὰρ τȣ̀ς ἑτέρȣς. *non enim alteros*, ſeu vrbanos, ſeu exſules e Piraeeo, *ſed ambos, vt conſtat, prodidit.*

21. φησὶ] Hoc verbum apud *Ald.* deeſt in lacunula. Si igitur *Steph.* γενόμενος expoſuit per παραγενόμενος, (quod tamen duriter dictum eſt) rectius repoſuiſſet φήσει. Locus ſatis vicioſus. Haec vbi in ſpecimine operis ſuſcepti commentatus eram, ſubmonuere viri celeberrimi ſanari poſſe vel hoc modo, ſc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καθ' αυτον γενόμενος· vel, εστι δὲ κατα ταῦτα καὶ αιτιος γενόμενος· vel denique vt vir longe maximus, ȣ̓ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτȣ̀ς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — ȣ̓δὲ — τȣ́τοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ αστος γενόμενος. TAYLOR.

φησὶ δὲ καὶ ταῦτα αὐτὸς γενόμενος] Neſcio, quid vltima vox velit, niſi legendum ſit παραγενόμενος· *ſed et ipſe praeſens haec quoque fatetur.* MARKLAND.

Loco huic deſperato quam medicinam adhibeam, haud inuenio. φησὶ non de ſuo largitus eſt Stephanus, ſed in codice reperit, fortaſſis illo, qui hodie aſſeruatur in Regia Pariſina n. 2944. cuius ego collationem in libello variantium ad hanc orationem interdum allego. nam in eo codice ſola haec Lyſiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Beſſarionis enotauit Zanettius. Sic autem exarare ſolent librarii graeci vocem φησὶ. Conſtat hic lacunam ſubeſſe.

22. εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto

λιτῶν [23], ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιοῦτω. ὡς ἔν ᾧκει τε 9. ἐν Ωρωπῷ ἐπὶ προσάτῃ, καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν· καὶ ἔτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἔτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅ-πλα, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὑπο-λείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν, ὡς τῷ μὲν σώματι δι' 12. ἀσθέ-

Hellenismum sapit. Quid enim monstri est illud μετέσχε τούτῳ pro οὗτος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων? Age autem. Ego totum h. l. expediam, ne vna quidem literula sollicitata. Εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων — βουλεύειν ἀξιοῦτω. TAYL.

ὅτι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε etc.] Obscura sunt haec ex defectu Distinctionum. Scribe: ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιοῦτω· *Si qua igitur reliqua est ciuium pars, quae eandem cum hoc* Philone *factionem secuta sit, cum illis, si quando (quod Dii prohibeant!) ciuitatis regimen susceperint, senatorio munere fungatur.* Λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco significare *curam reipub. suscipere*, rempublicam administrare, nisi de occupatione *per vim* haec intelligere mauis. Orat. XII. vbi de τοῖς XXX. loquitur: λαβοντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πολιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν. Infra, pone minimam distinctionem post ὑμῖν ἀποδείξω. MARKLAND.

23. τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc aliud supereſt ciuium genus, qui neque sint vrbani, neque rursus e Piraeeo. Tyranni ergo. nam hos designat.

ἀσθενειάν τινα γενομένην [24] ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ· ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' εἰσενέγκειν [25] εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ ὁπλίσαι τινὰς τῶν
15. ἑαυτῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν, αὐτοὶ δ' δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα δ' μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ ὕστερον ἐκ ἐξέσαι μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν
18. αὐτόν. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον [26] Ἀχαρνέα, καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας ὁπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων. ΜΑΡΤΥΡΙΑ τῶν περὶ Διότιμον. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὠφελήσαι [27] τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ
21. τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερδαίνοι ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὁρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μό-

νος,

24. γενομένην] id est συμβᾶσαν αὐτῷ. malim tamen προσγενομένην.

25. εἰσενεγκεῖν] sic dedi de meo, pro vulgari εἰσενεγκεῖν. Et hoc, et insequens ὁπλίσαι, non sunt infinitiui, sed tert. pers. singul. optatiui aoristi primi.

26. αὐτὸν Διότιμον] videtur τε interponendum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile. Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi fuit, aut princeps illius collegii, cui mandata tum fuit cura municipales armis instruendi.

27. ὠφελήσαι] mutaui circumflexum, qui in vulgatis est, cum acuto. est enim hic loci, non infinitiuus, sed optatiuus.

νος, τοτὲ δ' ἑτέροις ἡγέμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα, εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιϊὼν κατὰ τὰς ἀγορὰς, καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὖνοι μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν· τούτους ἀφῃρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιέμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν, ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν [28] δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. ὃ μέντοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δίκ ὠφεληθῆναι, τότε [29] ἀφελόμενον ἃ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὁτισοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἡγήσασθε εἶναι· καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι διδόναι παρ' ἑαυτῶν τι προῃροῦντο, διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτείραντες αὐτοὺς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐ τοίνυν [30] ἔγωγε οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γιγνώσκειν 24. 27. 30. 33.

28. αὐτὸν] imo vero αὐτῷ. Non enim, si bene memini, ἐπεξελθεῖν τινα, sed τινι, dicitur, cum datiuo, non accusatiuo.

29. τότε ἀφελόμενον] videtur τε interponendum esse, quae syllaba facile potuit in collisione cum τότε elidi.

30. Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] Lege Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα, (vel Οὐ τοίνυν ἡγοῦμαι ἤδη) ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γιγνώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. TAYL.

νώσκειν περὶ αὐτῆ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκεσι. τοιαῦ-
36. τα γάρ ἐσιν, ὥς ἐ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτη-
το, διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι.
οἷα μὲν ἔν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτῆ κατηγόρει, παρή-
σω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκ-
μαιρομένοις ῥᾴδιόν ἐσιν ὑμῖν γνῶναι, ὁποῖός τις ἦν
39. περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τότῳ μὲν ἠπίστησεν ἀποθα-
νεῖσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι· Αντιφάνει δὲ ἐδὲν προσή-
κεσα [31] πιστεύσασα, ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν

ἐ τοίνυν ἔγωγε ἤδη, ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώ-
σκειν περὶ αὐτῆ, ἢ οἰκεῖον γιγνώσκεσι.] Facili negotio haec reſtituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ' οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτῆ, ἢ ἃ οἰκεῖοι οἱ γιγνώσκεσι· *Non video autem, quid magis ad rem pertineat vos de ipſo ſcire, quam quae domeſtici et familiares eius norunt.* quae eſt Verſio *Vanderheidii.* Editio eius recte habet ὅ, τι, diuiſim. οἰκεῖοι eſt in MS. Supra, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτόν τε Διότιμον καὶ τὲς etc. Sed hoc, et omnia huiuſce generis, vtpote ſenſui non omnino neceſſaria, vix admittentur, niſi ab iis, quorum aures numeris et lectioni Lyſianae aſſueſcunt. Huiuſmodi eſt id, quod ſequitur. MARKLAND.

Pro ἤδη vulgari dedi οἶδα (quamquam praeuideo fore, qui ἤδη aiant atticum eſſe pro ἤδειν *noram.* quo de ſchemate ad Demoſthenem ago. verum praeſens tempus, quod in οἶδα ineſt, hic requiritur, non imperfectum, quod in ἤδειν ineſt) et articulum οἱ praepoſui voc. οἰκεῖοι.

31. προσήκεσα] Vel potius προσηκοντι. TAYLOR.

Αντιφάνει δὲ ἐδὲν προσήκεσα πιστεύσασα] Ex auribus et ſono legerem, ἐδὲν προσήκοντι. nec vllam aliam rationem poſſum reddere, cum ſenſus vulgatae opti-

τρεῖς μνᾶς ἀργυρίε, παραλιπεῖσα τοῦτον υἱὸν ὄντα
ἑαυτῆς. ἆρα δῆλον, ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν ἐδὲ διὰ τὸ
προσήκειν αὐτῇ [32] τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; καί- 42.
τοι εἰ μήτης, ἡ πέφυκε καὶ ἀδικεμένη ὑπὸ τῶν ἑ-
αυτῆς παίδων μάλισα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφε-
λεμένη μεγάλα ἔχειν ἠγεῖσθαι, διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλ-
λον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦ-
τον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑ- 189.
μᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅσις γὰρ περὶ τὰς ἑαυ-
τοῦ ἀναγκαίας τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα,
τί ἂν περί γε τὰς ἀλλοτρίας ποιήσειεν; ὡς ἔν καὶ 3.
ταῦτ' ἀληθῆ ἐστιν, ἀκέσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος [33]
τὸ ἀργύριον, καὶ θάψαντος αὐτήν. ΜΑΡ-
ΤΥΣ. Τί ἂν βελτιθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε;
πότερον, ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα πε- 6.
ρὶ τὴν πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσαι βελτίων;
τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πό-
λιν,

me habeat: quam si retineas, distingue post δὲ, et post προσήκεσα. Mox, pro προσήκειν αὐτῷ, legi quoque potest αὐτῇ. prius, *officium* filii; posterius, *sanguinis coniunctionem* denotabit. MARKLAND.

Nullam causam video, cur vulgata sollicitetur.

32. αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Poterat ad vulgatam αὐτῷ subaudiri ἑαυτὴν. malui tamen αὐτῇ dare, vt αὐτὸν subaudiatur. Confirmauit suspicionem nostram Vindob.

33. αὐτοῦ λαβόντος] MS. inserit articulum, τοῦ λαβόντος: omnino recte. MARKLAND.

Addidi articulum, quo vulgatae carent.

λιν, ὕστερον βελεύειν ἀξιάτω, φανερόν τι ἀγαθὸν, ὥσπερ τότε κακὸν [34], ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ [35]
9. ἐστιν, ὕστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι. δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμάρτηκε, μηδέποτε τιμωρηθήσεται· ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν, ἤδη τετιμήσεται. ἀλλ' ἆρα, ἵνα βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται, ὁρῶντες ἅπαντας ὁμοίως
12. τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως τοῖς πονηροῖς [36] τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων· τῶν αὐτῶν ἡγεμένους εἶναι τούς τε κα-

34. κακὸν] sic dedi, pro vulgari ἀγαθὸν.

35. σωφρονέστερον γάρ ἐστιν etc.] Lego, σωφρονεστέρων γάρ ἐστι, *est enim prudentiorum*, vel *prudentum:* tametsi sciam alterum defendi posse ex Thucydide VI, 29. Sic infra, τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II. νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι· *rati esse* officium *fortium virorum.* Xenophon, Ελλην. VI. p. 591. καὶ σωφρόνων μὲν δή πε ἐστὶ, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἴη, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας, bene *Stephanus* κακὸν legit. quae voces saepenumero inter se commutantur. MARKLAND.

36. τοῖς πονηροῖς] τους πονηρους. Vir celeberrimus. TAYLOR.

παύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων,] Mallem παύσεσθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter accipiendum sit. Ομοίως τοῖς πονηροῖς, *non alia ratione, quam improbi.* nisi malis τοὺς πονηροὺς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARKLAND.

Post αἰσθάνωνται videtur ἑαυτοὺς deesse, aut alias τιμώμενοι leg. est. pro παύσασθαι dedi in futuro παύσεσθαι.

κὰς τιμᾶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν. ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ μέν τις Φρέριόν τι 15.
πρᾶδωκεν, ἢ ναῦν, ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιᾶτο· ἅτος δὲ, προδὰς ὅλην τὴν πόλιν, οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται [37]. καίτοι δικαίως γ' ἂν ὅσις Φανερῶς, ὥσπερ ἅτος, πρᾶδω- 18.
κε τὴν ἐλευθερίαν, ἀ περὶ τᾶ βελεύειν, ἀλλὰ περὶ τᾶ δελεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιάζεται [38]. ἀκέω δ' αὐτὸν λέγειν, ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ αὐτᾶ διαῤῥήδην, ὥσπερ καὶ περὶ 21.
τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. ἀ γὰρ οἴεται ὑμᾶς γνώσεσθαι, ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τᾶ ἀδικήματος ἀδεὶς περὶ αὐ-

37. οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Non mirarer, si codex aliquis proferret, ἐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται, παρασκευάζεται: vt paulo post, eadem paronomasiâ: ἀ περὶ τᾶ βελευειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δελευειν — ἐκκλησιάζετο· sic enim legendum, prout postulat ἂν, pro ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnassensis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ τιμων αὐτοῖς ἐστιν, ἀλλὰ περὶ τιμωριων ὁ κίνδυνος. Sic Noster Orat. XXXII. ἵνα γραμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρηματων ἀποδείξεισε. MARKLAND.

Deesse aliquid post παρασκευάζεται prodidit Taylor se suspicari. Mihi ἐχ ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται leg. esse videtur.

38. ἐκκλησιάζεται] alios ἐκκλησιάζητε dare testatus Taylor, omisit auctores nominare. Sententia postulat ἂν ἀγωνίσαιτο.

ρὶ αὐτῆ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἂν ποτὲ ἑήτωρ ἐνεθυμήθη, ἢ νομοθέτης ἤλπισεν, ἁμαρτήσεσθαί τι-
24. νὰ τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἁμαρτίαν; ὃ γὰρ ἂν δή πθ, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν, μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ἔσης, ἀλλ' ἑτέρας εἰς τοῦτο καθισάσης [39], ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ἔσης λίποι τὴν πό-
27. λιν αὐτὴν, ἐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἄν, εἴ τις ᾠήθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἁμαρτήσεσθαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' ἐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μέν, ὅτι, ὃ κατὰ τὸ προσῆκον [40] ἑαυτοῖς, ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε [41] ἀξίως τῆς πό-

39. μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ἔσης, ἀλλ' ἑτέρας εἰς τοῦτο καθισάσης,] Id est, *non bello Defensuo, sed Offensuo*, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφόδρα γ' ἄν, εἴ τις ᾠήθη etc. *certe quidem lata fuisset*, (ἐτέθη ἄν) *si quis suspicatus fuisset* etc. MARKLAND.

εἰς τοῦτο] scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι.

40. οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem est, ac si dixisset καίτοι ὃ προσῆκον αὐτοῖς. tametsi hae partes eorum haud essent, neque iure vllo tenerentur id facere. Est quidem ea dictio paulo insolentior, et possent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorsus abesse, sine damno sententiae, et cum elegantia adeo, verumtamen duxit Lysias ea ponenda, ob insequens παρὰ τὸ προσῆκον.

41. ἐτιμήσαλε.] ἠτιμήσατε. Vir doctissimus. TAYL. Quisquis ille fuit vir doctissimus, et a sententia aberrauit, et graece parum se callere prodidit. Nam ἀτιμᾶν non vsurpatur, sed ἀτιμάζειν. vnde non ἠτι-

λεως· τοῦτον δὲ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἑαυτῷ 30.
πρᾴδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε [42], εἰ μήγε ἄλλῳ
τινὶ μείζονι, τῇ γε παρέσῃ ἀτιμίᾳ; ἀναμνήσθητε
δὲ, διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας γενομένους περὶ
τὴν πόλιν τιμᾶτε, καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδεί- 33.
χθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα, ἢ τῶν γεγενημένων
μᾶλλόν τι ἕνεκα ἢ τῶν γενησομένων· ἵν' ἀγαθοὶ προ-
θυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ, μη-
δὲ ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε, 36.
ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ ἕτος ὅρκων Φρυντίσαι, ὃς ἔργῳ
τοὺς πατρῴους θεοὺς πρᾴδωκεν. ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι
βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς ἀδὲ ἐλευθερῶσαι
τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τηρῆ-
σαι, ὃς ἀδὲ τὰ προειρημένα [43] ποιῆσαι ἠξίωσε;

πῶς

μήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμᾶν. Neque *dedecorare*, *infamare* hic voluit Lysias, sed τιμᾶν, *honorare*. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est. *inquilinos, qui reipublicae succurrerunt, quamquam obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honorauistis.*

42. κολάζοιτε] bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, vbi post aoristum optatiuus tempus praesens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis περὶ ἑδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ — ἀποδοκιμήσαιτε.

43. ἀδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε.] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀποῤῥήτοις, *secretis Senatus consiliis*. Clariorem oppositionem putarem, si scripsisset Noster τὰ διειρημένα, *res palam et distincte explicitas*: nempe, Legum iussa, quae omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Saepe vtitur hac voce

39. πῶς δ' εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς ἅδε τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων, καὶ ἕτω συντιμηθῆναι [44]; σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ ἕτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας περὶ ἑνὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀποδοκιμάσαιτε. ὁρῶ δέ
42. τινας, οἳ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοηθεῖν, καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι· τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
190. ἐλευθερίας βουλεύεσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδῶναι μήτε τὴν πατρίδα, μήτε τὴν βουλήν, ἧς
3. νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. μόνος δὴ, ὦ βουλὴ, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανακτοίη μὴ τυχών. οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν

Philo Iudaeus, διαῤῥήδην εἴρηται Lysias Orat. I. eodem fere sensu. Nihil tamen muto. Paulo post: τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, *praemium vero ipsa* in medio *iacebat respublica*. Ita Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II, 17. 19. VII, 8. Lycurgus p. 154. Demosthenes Philipp. I. Quod notasse vix operae pretium fuisset, nisi *Vanderheidius* infeliciter vertisset, *cum praemia ab ipsa republica proponerentur*. MARKLAND.

Bene habet τὰ προειρημένα imperata in antecessum, antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicta expediat exerceri seu caueri. magistratus edicens imposterum obseruanda dicitur προειπεῖν.

44. καὶ ἕτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν εἴη] videtur sic leg. καὶ ἑτωσί γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη.

ἀτιμάζετε, ἀλλ' αὐτὸς αὑτὸν τότε ἀπεξέρησεν, ὅτε ἐκ ἠξίωσεν, * ἥσπερ [45] νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος [46] περὶ αὐτῆς 6. κατασῆναι [47] μεθ' ὑμῶν. ἱκανὰ μὲν [48] νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων * αὐτοὺς τὰ συμφέροντα [49]

τῇ

45. ἥσπερ] sic dedi de meo, pro vulgari ὥσπερ. Idem est, ac si dixisset, ἐκ ἠξίωσεν ὑπὲρ ταύτης καταξῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος.

46. διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταξῆναι μεθ' ὑμῶν] Lege, διαμαχεμένος, in Futuro: vt κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταξῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND.

47. καταξῆναι] si ἐν τάξει subauditur, *stare in acie*, tum bene habebit διαμαχόμενος *dimicans* in praesenti. Sin autem ad καταξῆναι subauditur εἰς τάξιν atque significat *in aciem descendere*, tum vtique praeferendum fuerit Marklandi διαμαχεμένος *dimicaturus*.

48. μὲν] malim μοι.

49. καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἀφ' ἑαυτῶν, vel αὐτῶν. *per vos ipsos:* vel potius, *exemplo sumpto a vobis ipsis:* propter Rationem, quae sequitur. Sic apud Lucam XII, 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, *cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod iustum est iudicatis?* et ita 2 Cor. X, 7. τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, *a seipso*, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ'

τῇ πόλει γνώσεσθαι. ἐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ, 9. περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βελεύειν, τεκμηρίοις χρῆσθαι, ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι γὰρ αὐτῷ τὰ ἐπιτηδεύματα, κοινὰ [50] παραδείγματα, καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια [51].

ἑαυτῶν, vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. I, 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἔδησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ, *ipse per se*, sua auctoritate: quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἑαυτῷ, XVI. 13. ἐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτῷ, et XIV, 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτῷ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ο δὲ πατὴρ, scil. λαλεῖ αὐτά. de *Doctrina* et de *Miraculis* distincte loquitur; quod et alibi passim facit. *ille facit opera quoque.* In Vulgatis haec confunduntur reclamante sensu et recta ratione. MARKLAND.

Mutaui αὐτῶν, cum αὐτοὺς arbitratu meo, *vltro, sponte vestra.*

50. κοινὰ] Legendum omnino καινα, vt monuit vir summus. TAYLOR.

Aut cum Tayloro leg. erit καινὰ *noua*, aut mecum ἄκοινα parum *ciuilia*, quibus vti publice neque licet, neque expedit.

51. πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.] Nisi fallor, magis ad rem praesentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores eius tales sunt, tam aperti et bene noti, vt in scrutinium et *examen* admitti nec debeant, nec necesse habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ[1] ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διογείτονος τῦ ἀδελφῦ θυγατέρα γήμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξιὼν ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφόν, καὶ μαχόμενος ἐν Ἐφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Ἀθηναίων δέ τις γήμας τὴν Διοδότυ μὲν θυγατέρα, Διογείτονος δὲ θυγατριδῆν, ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. ᾧ Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Scholiast. Hermogenis, p. 411.

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἂν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἴασα· νομίζων αἴσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι.

1. Hanc longe venustissimam et optimam (si *Photio* fides) orationum *Lysiae* conseruarunt ii, quorum opera vsi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo praelibauit. Memorat etiam idem alibi, sc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere *Dion. Hal. ſ. Halic.* ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε Διόδοτος εἰς κ. τ. λ. Vid. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5.

TAYLOR.

σθαι. εἰδώς τε [1]b., ὅτι ἐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρες ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται. ἐπειδὴ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται [2], καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἥκισα ἐχρῆν, ἐπ' ἐμὲ [3] κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον, ἀναγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφήν, Διογείτονος δὲ ἀδελφιδῆν [4], καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα τοῖς φίλοις [5] ἐπιτρέψαι διαιτᾶν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι. ἐπεὶ δὲ Διογείτων ἃ φανερῶς ἔχων ἐξήλεγκτο, περὶ τούτων ἐδεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἠβελήθη καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ ἔσας διώκειν, καὶ ὑπομεῖναι τὰς ἐσχά-

1 b. εἰδὼς ὅτι ἐ μόνον etc.] Ferri potest. melius tamen putarem εἰδώς τε ὅτι etc. vt connectatur cum νομίζων, quod praecessit. MARKLAND.

2. ἀπεστέρηνται] malim ἀπεστερημένοι.

3. ἐπ' ἐμὲ] ἐπ' ἐμὲ δε. *Hermog.* scholiastes. F. ἐπ' ἐμὲ δή. TAYLOR.

4. ἀδελφιδῆν] vxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, [sic] suscepta e filia Diogitonis, neptis itaque eiusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Potest ergo et haec lectio probari, et altera, quae aliis in libris est, θυγατριδῆν.

5. τὰς φίλας] Ita editi, sed et legi *posse* τοις φίλοις monuit *Sylburgius*. Ego autem *oportere*. Atque ita legunt *Dionysii* Codd. *Regii Parisienses*, et *Hermogenis* σχσης Graecus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν διαιταν. TAYLOR.

Dedi datiuum pro accusatiuo, qui est in vulgatis.

ἐσχάτες κινδύνες μᾶλλον, ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τέτες ἐγκλημάτων, ὑμᾶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω ὅτως αἰσχρῶς αὐτὲς ἐπιτετροπευμένες ὑπὸ τῦ πάππε, ὡς ἐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν ἐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τέτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρες εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

Ἀδελφοὶ ἦσαν [6], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Διόδοτος καὶ Διογείτων, ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι· καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ ὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνεν. ἐργασαμένε δὲ Διοδότε κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλε τῦ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἀδελφιδῆν ὖσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτῦ δὲ κηδεσὴν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγέμενος διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας ὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τὲς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ δίδωσι, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίε παρακαταθήκην [7].

ναυτι-

6. Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. *Enarrat. Hermog.* ad l. 1. *de Ideis*, p. 381. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5. TAYL.

7. παρακαταθήκην· αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege, ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. tic infra: Φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τάτων τῶν γραμματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo post: ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρα-

ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἕπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς· χιλίας [8] δὲ ὀφειλομένας ἐν Χερ-

ρονήτῳ.

κισχιλίας δραχμὰς: sic et ibi legendum rursus, pro αὐτίκα. Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα ναυτικὰ sunt, quae ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδίδονται. Diog. Laertius init. Menippi: καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενεχυριάζειν· quod δανείζειν ναυτικῶς vocat Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I. contra Aphobum, vbi recenset opes a patre suo sibi relictas, inter caetera refert, ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξάνθῳ. Idem in Orat. adu. Lacriti paragraph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικὰ χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de pecunia in *Foenore nautico* posita. vide Harpocration. V. Ἔκδοσις, et Salmasium de Modo Vsurar. p. 192. MARKLAND.

Dedi ναυτικὰ et hic et infra p. 210. 7. secundum Marklandum pro vulgari αὐτίκα. vide paulo post φάσκων ἐκ τούτου τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν κομίζεσθαι.

8. χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod proxime praecedit? Caue credas. Maxime si cum *Cant.* δισχιλίας restituendum est. Rarissime, credo, cum XVI, vel etiam XXXIII talenta dinumeranda veniunt, (tot enim vel χίλιαι vel δισχίλιαι minae conficiunt) per minas numerant. Tum autem praeterea huiusmodi census vltra priuati hominis, Diagitonis sc. fortunas excresceret: neque porro credibile est hominem frugi et mercatura exercitatissimum domi solummodo habere ad XII talenta: foris mutuo data ad XXXIII. Non ausim pronunciare hic subesse δραχμὰς. Sed subesse solet, et numeralia ita solute et nude posita saepissime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias iniuriam, quam Demosthenis intulerat, MMM drachmis redemit. Vide tamen, quo pacto eam rem retulere βιόγραφοι. Ἐνέδωκε τοῖς

ξονήσῳ. ἐπέσκηψε δὲ, ἐάν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδῶναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι [9]. τάλαντον δὲ τῇ θυγατρί. κατέλιπε καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ [10], καὶ τριάκοντα στατῆρας κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας, καὶ οἴκοι ἀντίγραφα καταλιπὼν, ᾤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρασύλλου. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν

ὑπὲρ αὐτῆ δεομένοις· αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς ἂν μοι δοκῶσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένῳ περιγενέσθαι. Plutarchus: Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. Auctor Vitarum Rhetorum apud eundem *Plutarchum*. TAYLOR.

9. τάλαντον μὲν ἐπιδῶναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι·] Vel alterum ex Infinitiuis delendum, vel sedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim *accessionem* denotat, *insuper dare;* et vltimo loco poni debere videtur, quando δοῦναι in eadem sententia occurrit. Sequitur: τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas vltimas voces cum *Schotto* omnino tollendas censeo. de *Vxore* enim iam ante absoluerat, et ad *Filiam* transierat. eas videtur repetisse Librarius ex versu praecedenti. MARKLAND.

10. τῇ γυναικὶ] Dele cum Schotto. TAYLOR.

τῇ γυναικὶ] has duas voces deleri iubet Taylor, ex auctoritate Schotti. sed caue ne faxis. Necessariae sunt, omnique modo seruandae. Sed sic leg. et distinguendum est, vt distinxi. τῇ θυγατρὶ. *filiae talentum in dotem constitui.* κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ. sed et praeter illud talentum, quod vxori in dotem constituit, si iterum nubere alicui vellet, eidem vxori suae reliquit viginti minas — in vsus vel sumtus quotidianos.

ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τῦ ἀνδρὸς [11], καὶ τὰ γράμματα λαμβάνει, ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια. ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων [12], τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄξυ ἀναπέμπει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν, ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμὰς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς [13] ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τῦ πρεσβυτέρῳ τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτὸς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίε καὶ τριά-

11. Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τῦ ἀνδρὸς] *Diogiton quidem filiam de mariti morte celauit.* Hinc illustratur Matthaeus XIII, 44. θησαυρῷ — ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· *quem qui inuenit homo, abscondit*, Vulgata: obscure. Vult Euangelista, *tacuit*, nihil dixit, πάντας ἔκρυψε τὸ εὕρημα, *omnes celauit de re inuenta:* quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon Ἀναβ. I. p. 268. C. καὶ ἃ πέπατο αὖ τις, ἤκισα Κῦρον ἔκρυπτεν· *et quae quisque possideret, ea Cyrum haudquaquam celarent.* MARKLAND.

12. ὑπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri potest, et ἐπιλιπόντων substitui. *Sylburg.* TAYLOR.

Ego equidem ἐπιλειπόντων malim.

13. αὐτῆς] αὐτῇ. *Idem.* TAYLOR.

Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in eiusmodi re verbum proprium est ἐπιδιδόναι, non simplex διδόναι.

τριάκοντα ϛατῆρας. ἐγὼ ἓν πολλὰ τῶν ἐμαυτῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, ἐδέν μοι διέφερε· νῦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ ἦν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη, πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια. ταῦτ' ἀκέσαντες, ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἦκον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τῦ πάθες διακείμενοι, καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες, καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιϊδεῖν αὐτὸς ἀποϛερηθέντας τῶν πατρῴων, μηδ' εἰς πτωχείαν καταϛάντας, ὑβρισμένες ὑφ' ὧν ἤκισα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι, καὶ τῆς ἀδελφῆς ἕνεκα καὶ σφῶν αὐτῶν [14]. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν, ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτης αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἱκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τὲς φίλες, εἰποῦσα, ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισαι λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει [15] τῶν συμφορῶν, περὶ τῶν σφετέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ἡμᾶς [16]. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτεν μὲν πρὸς Ηγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τότε θυγατέρα, λόγες δ' ἐποιέμην

14. σφῶν αὐτῶν] posterius vocabulum addidi, quo vulgatae carent.

15. ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. *Sylburg.* Malit Scalig. TAYLOR.

Ego aut ἀναγκάζει aut ἀναγκάσαι in optatiuo aor. 1. praeferam.

16. πρὸς ἡμᾶς] sic dedi de meo, et ex Helmstad. pro vulgari πρὸς ὑμᾶς, v. paulo post ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν.

μὴν πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτηδείας, ἠξίουν δὲ τοῦτον [17] εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε· τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων, ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμός, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ἠσχύνε, τὸν θεὸν ἐχρῆν σε (φησὶ) δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μέν, ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέπλει [18], πέντε

L l l 2 τάλαν-

17. τοῦτον] malim καὶ τοῦτον.

18. ἐξέλιπε] Potius ἐξέπλει. TAYLOR.

ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέλιπε] Lege, literis transpositis, ἐξέπλει: quod supra dixit ὤχετο στρατευσόμενος. Dion. Halicarnasseus in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ασίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, διαθήκας ἐποιήσατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες. si enim scripsisset ἐξέλιπε, dixisse debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confusio corrupit, nisi fallor, locum Actor. XVII, 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θαλασσαν. Diu suspicatus fueram Proprium Nomen *Vrbis* alicuius vel *Regionis* latere sub isto Θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, vt ad *mare* eum mitti dicat sine mentione *cuiusnam* maris, vel quid ibi *facturus*, et *quo* deinde profecturus. Si Lucas scripsisset, *dimiserunt Paulum, vt iret ad* MONTES, nonne aliquis quaereret, ad *quosnam* montes, et *quid* ibi *agere* destinaret? Pro θαλασσαν igitur conieceram Θεσσαλιαν: quam Coniecturam firmatam deprehendi a *Bezae* vetustissimo Cod. Cantabrigiensi, com. 15. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Αθηνῶν· deinde Codex iste

τάλαντα παρακαταθήκην [19], καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω, τοὺς παῖδας παρασησαμένη καὶ τούτους καὶ τὲς

addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλιαν· ἐκωλύθη γὰρ εἰς αὐτὲς κηρύξαι τὸν λόγον· *praeteriit autem* THESSALIAM: *prohibebatur enim illis praedicare verbum*. vnde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in *Thessalia* potissimum prohibitum fuisse praedicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta *Thessaliae* mentio? cur non in *Boeotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cuius, aeque necesse habuit transire, antequam Athenas peruenirет? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Beroeenses dimittebant Paulum proposito eundi in *Thessaliam*, vt ibi Christum praedicaret. quando autem Thessaliam aduenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI, 6, 7.) quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, vsque quas eum comitati sunt deductores Beroeenses. Ως denotat *propositum:* vt apud Xenophontem Αναβ. I. init. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν, *consilio interficiendi*. et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ελληνας. Thucydides V, 3. ἄρας περιέπλει τὸν Αθω, ὡς ἐπὶ τὴν Αμφίπολιν. vide Iegm. VI. et ita passim Ille, et caeteri fere Graeci Scriptores. Porro: idem error insederat Max. Tyrium Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ θάλαττα ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται· sed restituit *Stephanus*, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ex pari loco Dissert. XXV. MARKLAND.

Dedi ἐξέπλει, pro vulgari ἐξέλιπε.

19. παρ' αὐτῷ καταθήκην] haec tria vocabula in vnum παρακαταθήκην contraxi.

τὰς ὕστερον [20] ἐμαυτῇ γενομένας, ὁμόσαι ὅπερ ἂν αὐτὸς λέγῃς [21]. καίτοι ἐγὼ οὔτως ἐγώ εἰμι ἀθλία, ὥστ' οὔτω περὶ πολλῶ ποιεῖσθαι χρήματα, ὡς ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα [22] κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς· καὶ τούτων τὰ γράμματα ἐπέδειξεν. ἐν γὰρ τῇ διοικήσει [23], ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ

20. καὶ τὰς καὶ ὕστερον] F. καὶ τὰς ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ τούτους καὶ τὰς, καὶ ὕστερον etc.] Scribe, καὶ τὰς ὕστερον, omisso vltimo καὶ. Paulo post pro αὐτίκα supra monui legendum ναυτικὰ. Mox, ante τὰς παῖδας *Schottus* coniicit deesse συνέβη, aut quid simile. quod verum videtur. MARKLAND.

καὶ tertium deleui ex auctoritate Helmst.

21. ὅπερ ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπερ ἂν αὐτὸς θελῃς. TAYLOR.

Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελεύῃς. aqud quodcunque tandem tribunal vel templum tu mihi aias iurandum esse, h. e. me iubeas iurare.

22. ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς. Sed perinde est, vt alibi in superioribus notaui. Ita et haec quoque concordant, quae modo dicenda sunt, σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλιας δραχμας ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας, cum prius dixerat, εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εικοσι μνας ἀργυρίᾳ, καὶ τριάκοντα στατῆρας. TAYLOR.

23. διοικίσει] sic, per iota, dedi de meo, a verbo διοικίζειν, pro vulgari διοικήσει, quod est a διοικεῖν.

διωκίζετο εἰς τὴν Φαίδρε οἰκίαν, τὸς παῖδας [24] ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ, ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην [25]. ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ τόκῳ [26] δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς [27], καὶ ἔπιπλα πολλὰ ἄξια· φοιτᾷν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χεῤῥονήσε καθ' ἕκασον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας (ἔφη)

Apparet e proximo διωκίζετο. Eadem quoque est cl. Matthaei sententia, cuius haec sunt verba. [τῇ διοικήσει.] imo τῇ διοικίσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, vt nec illud Aeschinis p. 152. ed. Lipsi. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Heimst. τῷ βιβλίῳ. sed melius fortasse τῳ (enclitice) βιβλ. [id est τινι.] Hactenus Matthaei V. C. διωκίζετο ad Diogitonem redit.

24. τὸς παῖδας] συνεβη τὸς παῖδας, aut quid simile. Schott. TAYLOR.

Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη praemisso et hic subaudiendo. aiebat illa mulier, seruos Diogitonis reperisse schedas inter transmigrandum ex alia domo in aliam abiectas vel amissas, illasque ad se attulisse, mulierem puta haec aientem.

25. πρὸς ταύτην] imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτὴν.

26. ἐπὶ τόκῳ] subaudi τῷ εἰωθότι, vel εἰθισμένῳ. opponitur hoc foenus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. foenus nauticum multo erat grauius, quam terrestre, seu illud, quod penditur de fundis et immobilibus.

27. ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hae sint ipsissimae MM drachmae, (vt legendum esse supra monui) quae ne pro totidem *minis* computentur, dudum intercessi. TAYLOR.

(ἔφη) εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τέτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα ξατῆρας; ἃ παρ' ἐμοὶ καταλειφθέντα [28], ἐκείνε τελευτήσαντος, ἐγώ σοι ἔδωκα, καὶ ἐκβάλλειν τέτες ἠξίωκας θυγατριδᾶς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτες, ἃ μετὰ ἀκολέθε, ἃ μετὰ ςρωμάτων, ἃ μετὰ ἱματίων, ἃ μετὰ τῶν ἐπίπλων, ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, ἃδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τὲς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τὲς δ' ἐμὲς ἀδικεῖς, ἃς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν, ἀντὶ πλεσίων πτωχὲς ἀποδεῖξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιέτοις ἔργοις, ἔτε τὲς θεὲς φοβῇ, ἔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν [29] αἰσχύνῃ, ἔτε τᾷ ἀδελφᾷ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς πέρὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, πολλῶν καὶ

28. ἅπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνε τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἅπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἶτα ἐκείνε τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν θυγατριδᾶς ὄντας — ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο; *quae opes si non relictae fuissent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia eiiceres ex aedibus suis — sine fideicommissis, quae pater eorum apud te deposuerat?* Hunc locum, vt mutilum, asterisicis insigniuit *Vanderheidius*, praeeunte *Schotto*. sed sana et integra iam omnia esse puto. MARKLAND.

Pro ἅπερ dedi de meo ἃ παρ' ἐμοὶ. reliqua supplevi et correxi e codd. mstis.

29. τὴν συνειδυῖαν] duo haec vocabula, quae vulgatis desunt, addidi.

δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐηθέντων, ἕτω διετέθημεν πάντες [30] οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τέτῳ πεπραγμένων, καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τὰς παίδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς ἀσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμέμενοι δὲ, ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν, ὅτῳ χρὴ περὶ τῶν ἑαυτῦ πισεῦσαι τινά· ὥσε, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. Πρῶτον μὲν ἓν τέτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὸν νῦν· ἵνα τὰς μὲν νεανίσκας διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις [31] ἄξιον ὀργῆς ἡγήσησθε. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν [32] Διογείτων πάντας ἀνθρώπυς εἰς ἀλλήλυς καθίσησιν, ὥσε μηδὲ ζῶντας, μηδὲ ἀποθνήσκοντας, μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίσοις πισεύειν [33]· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας * ἔχειν [34], εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν

30. πάντες addidi, quo vulgatae carent.

31. τῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor, δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις, *inter omnes ciues.* MARKLAND.

32. εἰς τοιαύτην γὰρ ὑποψίαν] sic dedi, probante quoque Tayloro γὰρ, vt melius, pro vulgari δὲ.

33. ἢ τοῖς ἐχθίσοις πισεύειν·] Forte πισεύσειν, vt de re *Futura.* nisi malis πισεῦσαι δεῖν. MARKLAND.

34. τελευτῶν ὁμολογήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας —] sic correxi et lectionem et interpunctionem de meo. Vulgatae sic dant, τελευτῶν ὁμολογήσας, ἐλθεῖν εἰς δύο

φὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν, ἑπτὰ τάλαντα ἀργυρίε, καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι· καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε ἐκ ἔχων, ὅπου τρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολὸς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [35] [ἱμάτια,] καὶ εἰς κουρεῖον ἐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα ἐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα· συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου, πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίε. εἰς δὲ τὸ μνῆμα τοῦ πατρὸς ἐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ, αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι [36]. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, (ἐκ ἄ-

παῖδας — Sententia eſt. tandem aliquando vix et aegre faſſus, ſe habere, (vel penes ſe eſſe.) retulit in acceptis expenſisque pro duobus liberis eorumque vna ſorore —

35. εἰς γναφεῖον ἱμάτια] εἰς γναφείαν ἱματίων. *Sylburg.* εἰς γναφείαν καὶ εἰς ἱμάτια. Scal. in Marg. Cod. *Bodl.* TAYLOR.

εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον ἱμάτια, καὶ εἰς κουρεῖον ἐκ ἦν etc.] *Sylburgius* legit, εἰς γναφείαν ἱματίων. quod ſi admittatur, legi quoque debet κουρὰν, *tonſuram*, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱμάτιά τε, καὶ εἰς κουρεῖον, ἐκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, *Schottus* coniicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. ſic infra: τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς ἔσι λελόγισαι. MARKL.

Ego vocabulum ἱμάτια, vt ſuperuacaneum, eſcholio natum, quod vocabulo γναφεῖον eſſet a lectore quopiam ſuperſcriptum, vncis incluſi.

36. αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur ſic

τοπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι) ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαινεν ἐωνημένον ἀρνίον· καὶ τούτων τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ὧν [37] ἡμεῖς ἐχ ἥκιστα ὠργίσθημεν. ἔτως, ὦ ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίστε ἐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τὰς ἀδικεμένους. λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας, ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο· ὥσπερ διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παίδων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε, καὶ πενεστὰς ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε· καὶ ἵνα, εἰ μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνῳ μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρῴων εἰσὶν [38] ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, * μισθώσασι τὸν εἶκον, ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων [39]· ἢ γῆν πρια-

leg. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι partem dimidiam sibi imputat, hoc est, alteras xxv. minas de suo erogasse, et fratris memoriae condonasse, τὸ δὲ τούτοις λελόγισαι alteras autem xxv. minas illis, nepotibus suis e filia et fratre, imputat, et in rationem expensorum refert.

37. ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ᾧ. SYLBURG.

38. εἰσὶν] aut ante, aut post hoc voc. deest ὑπ' αὐτῶ.

39. ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων] Conieceram ἀπηλλαγμένῳ, vt ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. et ita *Schottus*. quod si verum sit, (et verum

πριαμένοις, ἐκ τῶν προσιόντων τὰς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, ἀδενὸς ἂν ἧττον Ἀθηναίων πλέσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ ἀδεπώποτε διανοηθῆναι, ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν ἐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τούτων· ἡγέμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί. ἔτος γὰρ συντριηραρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου 4°, φάσκων δυοῖν δεῖσας πεντήκοντα

puto,) legi mox debet πριαμένῳ quoque, non πριαμένοις. MARKLAND.

Etiam Taylor malebat πριαμένῳ. verum non in ἀπηλλαγμένοις, neque in πριαμένοις est vitium, (nam illa duo quidem vocabula labe carent) sed est in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθώσασι in datiuo plur. participii aor. 1. μισθώσασιν ἀπηλλαγμένοις idem est atque ἀπηλλαγμένοις διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Datiui autem hi apti sunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem est, ac si dixisset ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τὰς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις. (εἴτε ἀδύνατοί εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύνανται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοί) τρέφειν τὰς παῖδας καὶ ἔτως ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθοῦν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πρίασθαι γῆν. Poterat Diogiton suos nepotes alere e reditibus, si fecisset, prout concedunt leges tutoribus, siue illi pauperes, siue diuites sunt, vt faciant, nempe, vt pupillos suos alant, e reditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, siue substantiam vniuersam pro mercede annua elocauerint, siue fundos coemerint pro numis in haereditate relictis.

40. τῷ Ἀριστοδίκου] fratri puta, non filio. Id quod e p. 211. 26. patet.

κοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς ἔτι [41] λελόγισαι, ὃς ἡ πόλις ἐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. ἔτος δὲ πάππος ὢν, παρὰ τὰς νόμους, τῆς ἑαυτῷ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν τὸ ἥμισυ πράττεται· καὶ ἀποπέμψας εἰς τὸν Λθρίαν ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὲν ἀπέσελλεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν, ὅτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτῷ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη * δὲ μὴ [42] ἀνήλωται τὰ χρήματα, ἐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥᾳδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν ἔν, ὦ δικασταὶ, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτῷ παρέλαβον τὰ γράμματα [43], μάρτυρας ἔχων, ἠρώτων Αριστόδικον τὸν ἀδελφὸν τῷ Αλέξιδος, (αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευτηκὼς

41. τοῖς ὀρφανοῖς ἔσι] aut τοῖς cum τούτοις est mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὀ. ἔ. pueris hisce, tametsi orbi essent. item legi posset τοῖς παισὶν ἀδελφιδοῖς (vel θυγατριδοῖς) καὶ ὀρφανοῖς ἔσι. tametsi sui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi essent.

42. ὅπη δὲ μὴ ἀνήλωται] sic dedi partim de meo, partim e codice msto, in quo μὴ est, pro vulgari μὲν. ego vero δὲ de meo addidi, vel potius transposui modo illud δὲ, quod in vulgatis mox pone ῥᾳδίως legitur, illinc sublatum, huc referens.

43. τὰ γράμματα] rationem gestae tutelae.

τηκὼς) εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι. καὶ ἐλθόντες οἴκαδε, εὕρομεν Διογείτονα τέτταρας [44] καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν· ὅτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ [45] ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῷ ἐδεῖς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν, ὃς ἃ δι' ἑτέρων ἐπράχθη, καὶ ἐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τὰς αὑτῆ θυγατριδᾶς ζημιῶσαι, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ δικασταί. ἐγὼ δ' ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦμαι, πρόσοδον μὲν ἐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων· καὶ θήσω

44. τετταράκοντα] Lege τέτταρας cum Cantabrig. et Schotto. TAYLOR.

τετταράκοντα καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον] *Schottus* τέτταρα. voluit, opinor, τέτταρας. sic mox: ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τὰς αὑτῆ θυγατριδᾶς ζημιῶσαι. de eadem summa vtrobique agitur. MARKLAND.

Ego τέτταρας dedi pro vulgari τετταράκοντα. lectio emendatior est etiam in Helmstadiensi.

45. ὅσον ὅπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται.] *Sylburgius*, ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. *pro toto illo negotio in vniuersum.* Verum puto, ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα etc. MARKLAND.

Dedi ὅσονπερ, quod etiam Taylor probabat.

σω ὅσον ἀδεὶς πώποτε ἐν τῇ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν, καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν, χιλίας δραχμὰς ἑκάστῳ ἐνιαυτῷ, μικρῷ ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν αὗται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαὶ, καὶ ἀποδείκνυνται ἐξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων [46] καὶ εἴκοσι μναῖ. ἃ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι ἔθ' ὑπὸ τῶν ληξῶν ἀπολωλεκὼς, ἔτε ζημίαν εἰληφὼς, ἔτε χρήσας ἀποδεδωκώς.

46. τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Ista septem talenta modo in initio computi erant VII talenta *cum XL minis*: quae nescio quo pacto ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

	Tal.	*Min.*
	7	40
Subduct. 8000 drachm. —	1	20
Residuum erit —	6	20

TAYLOR.

καὶ ἀποδείκνυνται ἐξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ] Deesse hic quaedam ad calculum animaduertimus. *Schottus.* Recte. nempe desunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν post εἴκοσι μναῖ· quippe 6000 drachmae efficiunt 60 minas, seu Talentum Atticum: 2000 vero drachmae, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, restabunt *Sex Talenta et Viginti minae.* Eodem recidet, si legas, καὶ ἀποδείκνυνται ἐξ τάλαντα περιόντα, καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omissis vocibus τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quae Marginali notae forte debentur. MARKLAND.

ΔΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὦ ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε διὰ εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τὸς τυράννους ἔπαυσε, καὶ τὸς ὑβρίζοντας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ[2], γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλῷ

1. Praeter *Dionyſ. Halic.* qui nobis conſeruauit luculentum hoc fragmentum, memorant *Theo.* c. 1. et *Diod. Sic.* ad Olymp. XCVIII. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλων τὸν Διονύσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥσε τινὰς τολμῆσαι διαρπάζειν τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρίβων ἐν Ολυμπίᾳ προετρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τὸς ἐξ ἀσεβεσάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωρούς. ὅτε καὶ τὸν Ολυμπιακὸν λόγον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

2. πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR.

φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ,] Verius πλούτε, vt σωμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, caſu ſecundo. Orat. II. ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτε. MARKL.

Bene habet vulgata, genitiuus, ſi debebit hic obtinere, malim πλούτων.

ςῳ τῆς Ελλάδος· ἵνα τούτων ἁπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. ἡγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι [3] τοῖς Ελλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἦκω ὁ μικρολογησόμενος, ὁδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων [4] μαχούμενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων [5] καὶ σφόδρα

3. ἡγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKL.

Etiam Matthaei V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Saepissime tamen aoristus vicem futuri gerit.

4. ὀνομάτων] pungit philosophos, quorum pleraeque pugnae super meris vocabulis.

5. χρηστῶν] Ad nomin. χρήσης referri voluit *Sylburg.* TAYLOR.

ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα. ἔργα μὲν εἶναι σοφα των λίαν χρηστων etc.] Coniicio: ἔργα μὲν εἶναι σοφιστων λίαν ἐριστικων, (vel ἐριστῶν) καὶ σφόδρα βίᾳ δεομένων· *arbitror enim haec esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium.* Aristocles apud Eusebium Praep. Euang. XV, 1. σοφισαι, καὶ ερισικοι, καὶ ἑήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστων, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ερισικων τε καὶ σοφιστικων ἐπὶ τὰς πολιτικὰς· ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν, ex Diog. Laërtio Lib. IX. Vit. Protagorae: καὶ πρῶτος — σοφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἀφεὶς, πρὸς τέχνημα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ερισικων ἐγέννησεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἐριστικῶν, teste eodem Laërtio. Legi quoque potest ἀχρήστων pro χρηστῶν. MARKLAND.

δρα βίε δεομένων· ἀνδρὸς δὲ ἀγαθῦ καὶ πολίτε πολλῦ ἀξίε, περὶ τῶν μεγίστων συμβελεύειν· ὁρῶν ἔτως αἰσχρῶς διακειμένην τὴν Ελλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναςάτες γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, ςέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ [6] διὰ ςάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλες Φιλονεικίαν, πῶς ἐκ ἄξιον τῶν [7] μὲν παύσασθαι, τὰ δὲ κωλύσαι; εἰδότας, ὅτι Φιλονεικεῖν μέν ἐσιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα, τῶν αὐτῶν [8]. ὁρῶμεν γὰρ τὲς κινδύνες καὶ μεγάλες, καὶ πανταχόθεν περιεσηκότας· ἐπί-

Ego dedi σοφισῶν λίαν ἀχρήσων. Sophiſtarum ineptorum, nulli rei vtilium.

6. ἐπειδὴ δὲ] ſcil. ταῦτα πάσχομεν. quamquam nullus dubito, nonnihil hic deeſſe.

7. τῶν μὲν — τὰ δὲ] malim τῆς μὲν, ſcil. ςάσεως, et τὴν δὲ, ſcil. Φιλονεικίαν. Pro κωλύσαι neſcio an κολοῦσαι leg. ſit.

8. Φιλονεικεῖν μέν ἐσιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα, τῶν αὐτῶν·] Niſi fallor, ſcripſit Lyſias, τῶν ἀτυχέντων, non τῶν αὐτῶν· et forte, ἐσι τῶν εὖ πραττόντων· *rixari et contendere ſolent rebus ſecundis vtentes: qui vero in aduerſis ſunt, quid optimum factu ſit, conſulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant ſequentia. Mox, δαπανᾶσθαι ſignificatione actiua ſumendum, *pecuniam inſumere;* vt Orat. XXV. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσαττομένων ἐδαπανώμην. Interpres Brabantus male vertit, *conſumi et deleri.* MARKLAND.

Videtur ſic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ κατασάντων. conſilia autem capeſſere ſapientiſſima, eſt hominum de ſe ſollicitorum, aut in diſcrimine verſantium.

ἐπίσασθε δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατέντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων· ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς [9] κέκτηται, πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν παρελημυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι. καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι· τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες, κοινὴν ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν· θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι, καταλυομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκ ἀδίκως, καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον [10] ἐπιστήμην. μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, καὶ ἀτείχιστοι, καὶ ἀστασίαστοι, καὶ ἀήττητοι, καὶ τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι [11]· ὧν ἕνεκα ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς

9. πολλὰς αὐτὸς] malim μὲν interponi.

10. τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ.

11. τοποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι.] Lege τροποις, *moribus*. quod, de Lacedaemoniis dictum, probatione non indiget. Quae vero praecedunt sic distingui debent: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, (ἐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην) μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, etc. quae vltima *Vanderheidius* sic vertit: *soli vero portu careant.* Miror, vnde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias: *soli vero ex omnibus Graecis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam*, vel, *quae non vastata fuit*; (vide Hesychium V. ἀπόρθητος) vnde Epami-

αὐτὰς κεκτῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένας τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν μελλόντων

nondas apud Aelianum Var. Hiſt. XIII, 42. dicit, *Laconicam πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδήωτον ἦσαν*, *per quingentos annos non vaſtatam*; ſcil. vſque ad tempora ſua, quae ſeriora erant huius Orationis ſcriptione. Demades: ὃ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βοιωτὰς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν· loquitur de pugna Leuctrica. Dinarchus adu. Demoſthenem: τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν απορθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Iſocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, ἀδένες πώποτε κρείττονες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον. de *Laconica* loquitur. Aeſchines κατὰ Τιμάρχε, p. 25. εὐ πόλιν (l. πολὺν) χρόνον τὴν Σπάρτην απορθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβέλοις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedaemoniorum felicitatem adludit lib. VIII. ſegm. 24. et Max. Tyrius Diſſert. XXXIII. p. 346. Edit. Cantabr. vocat *Spartam* πόλιν ἀθέατον πολεμίων, ἀθέατον ξενικῶν ἀσπίδων. vnde Xenophon narrat, Ελλην. lib. VI, p. 608. A. poſt pugnam Leuctricam, quando Thebani Laconicam vaſtabant, mulieres Spartanas *ne fumum quidem aſpicere ſuſtinuiſſe*, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους, *quippe quae hoſtes numquam vidiſſent*. et magnus inde honor Thebanis, ὅτι πεπορθηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφαίνοντο, vt refert Idem Ελλην. VII. p. 621. Patet iam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedaemonii. Sit igitur vt *Laconica*, ſecundum Epaminondae dictum, ἀπόρθητος et ἀδήωτος fuerit per 500 annos, nempe vsque ad pugnam Leuctricam, ſeu Olympiad. CII: Iuſtinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) *Spartanorum agros vaſtaſſe*, et *to-*

προορᾶσθαι. ἐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν κάιρὸς τᾶ παρόντος βελτίων. ἐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας· ἀδ' ἀναμεῖναι, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὰς ἡμᾶς [12] αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων [13] ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τάτων ὕβριν κωλύσαι. τίς γὰρ ἐκ ἂν ἐνορῶν [14] ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλας πολέμῳ μεγάλας αὐτὰς γεγενημένας; ὧν ἐ μόνον αἰσχρῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ δεινῶν

tam Spartam depraedatam esse, refellitur a *Perizonio* ad Aeliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib. IV, 41. narrat, *Messenios*, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII, 4. *agrum Laconicum latrociniis infestasse* (ἐλήιζον,) *maximisque maleficiis affecisse*. et notat rem hanc *nouam* Lacedaemoniis contigisse: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃσείας, καὶ τᾶ τοιάτᾳ πολέμᾳ, — οὐ ῥᾳδίως ἔφερον· *Lacedaemonii vero, quod superiore tempore latrocinia et huiusmodi bellum non experti fuerant, aegre ferebant*. vide et V, 14. vbi iterum meminit λῃσευομένης τῆς χώρας. Non igitur, vt videtur, ἀδήωτος *Laconica* vsque ad tempora Epaminondae. nisi dicendum sit, has incursiones non adeo magni momenti fuisse, nec inter *vastationes* numerari dignas. Sed ad Lysiam. Infra, pro ἐνορῶν *Stephanus* coniicit ἐνορῷ vel ἐνορᾷ. vltimum verius puto. MARKLAND.

Dedi τρόποις pro vulgari τόποις. Pro κεκτῆσθαι, malim κεκτήσεσθαι in futuro tertio.

12. ἕως ἂν ἐπ' αὐτὰς ἡμᾶς] particulam ἂν, qua vulgati carent, addidi.

13. ἀμφοτέρων] regis Persarum puta, et Dionysii.

14. ἐνορῶν] hic deest parum quid, fort. leg est τίς γὰρ ἐκ ἂν ἐντρέποιτο ὁρῶν. *ecquem enim non pudeat videntem?* Ad πολέμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτὰς redit ad hostes communes Graeciae modo nominatos.

δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἀδεμία αὐτῶν τιμωρία.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ὅτε ἐνομίζομεν [1], ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὰς ἐπιγινομένας ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ ἕτοι τὰς κακῶς πεπονθότας, καὶ ἀμφοτέρων [2] πεπειραμένας, ἐξαπατῆσαι ζητεῖσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἵσπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ τέτων μὲν ἐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων, ὅτι πάντων εἰσὶν [3] ἐπιλησμονέστατοι, ἢ πάσχειν [4] ἑτοιμότατοι

 τοι

1. Οτε ἐνομίζομεν etc.] *Stephanus* coniicit νομίζομεν· opinor, quia ſequitur ζητεῖσι, in Praeſenti. ſed nihil muta. ſic enim loquitur Orat. XXVIII. ὅταν γὰρ ἡγησαμεθα σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πασχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. MARKL.

2. ἀμφοτέρων] oligarchiae puta atque democratiae.

3. ὅτι πάντων εισιν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἑτοιμότατοι] Lego, ἐστε, *eſtis*: praeceſſit enim ὑμῶν. Pro ἢ πάσχειν, *Stephanus* οἱ πάσχειν. ſi cogitaſſet vir maximus corruptam eſſe vocem εἰσὶν, nihil praeterea mutatum iſſet. ſententia eſt maxime perſpicua: *eſtis omnium hominum obliuioſiſſimi, vel male pati paratiſſimi.* MARKL.

τοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ τῇ μὲν τύχῃ τῶν ἐκ Πειραιῶς [5] πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ, τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν, εἰ χειροτονοῦντες [6] ὑμᾶς [7] αὐτοὺς καταδουλώσεσθε; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔτε ἡλικίᾳ [8], ἔτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ'

Aut ἐσὲ est leg. aut ἐνίων addendum post ἀκροωμένων. vestrum autem, qui me auditis, quosdam miror esse mortalium omnium aut obliuiosissimos, aut paratissimos ad mala patiendum.

4. ἢ πάσχειν] οι πάσχειν. Steph. et MSS. Dionys. F. ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων (i. e. θαυμάζω) ὅτι πάντων ἐστε ἐπιλησμονέστατοι, καὶ πάσχειν ἑτοιμότατοι κ. τ. λ. T.

5. τῶν ἐκ πειραιῶς] praepositionem, qua vulgatae carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum sic legi τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄστεος.

6. χειροτονοῦντες] idem est, ac si dixisset εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τὰς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσεσθαι.

7. ὑμᾶς] ὑμεῖς. Schott. veritus nimirum

Primo ne medium, medio ne discrepet imum.

Atque id profecto cauit sedulo. TAYLOR.

8. ἔτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' ἀμφότερα etc.] Idem Heros: ἔτε ἡλικίᾳ, ἔτε γένει ἀπελαυνόμενος, etc. sequitur enim ἀμφότερα, quae *duo* Antecedentia postulat. Sed si argumentum Orationis spectes, aptius videbitur ἔτε πλέτῳ, ἔτε γένει. Phormisii enim ψήφισμα, si perlatum fuisset, excluſurum erat a republica Quinque millia *pauperum* et *plebeiorum* ciuium. huic se opponit Orator, *diues*, (aetas enim non adeo ad rem praesentem) et *nobilis* quidam Athenienſis, pro quo hanc Orationem scripsit Lysias. Quod vero *Stephanus* in marginem Edit. suae ex Coniectura retulerat, id *Sylburgius* quasi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND.

ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν, ἡγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι. ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ συμμαχίας ἐκτησάμεθα [10], ἐχ ὅπως [11] ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν

Mmm 4 διενοή-

ἔτε ἡλικίᾳ] duo haec vocabula, quae vulgatis desunt, addidi, quamquam dubia auctoritate.

9. ἐπεὶ ὅτε καὶ] malim ἐπεὶ καὶ ὅτε.

10. ἐκτησάμεθα] sic dedi, pro vulgari ἐκτήμεθα.

11. ἐχ ἅτως κ. τ. λ.] ἐχ οπως ἵνα Ἀθηναιον τινὰ ποιήσωμεν. Steph. et MSS. *Dionysii*, secundum editores, ni hic, vti et alibi forsan, *Stephani* diuinationes pro Manuscriptorum Codd. lectione accipiant. ου τατο μονον ἵνα Ἀθηναίων ταυτα ποιήσωμεν διενοήμεθα. *Schotti Obseruatt. human.* IV. 9. TAYLOR.

ἐχ ἅτως ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν διενοήμεθα, etc.] Recte *Stephanus*, ἐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖον τινα. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris aduersa fronte pugnat. Scribo, ἀπολέσωμεν. sequitur enim, νυνὶ δὲ καὶ τὲς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολέμεν; *nunc vero*, non modò nouos non adsciscemus, sed *etiam illos, qui iam sunt ciues, amittemus?* Orat. XIII. πολλὲς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθὲς ἀπωλέσαμεν. Andocides de Myster. p. 19. καὶ μὴ βέλεσθε Θετταλὲς καὶ Ἀνδρίες πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τὲς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλυτε. apposite. Dicit Lysias: Istis duris temporibus tam longe abfuimus a cogitatione et consilio *amittendi* quemquam ciuem Athenienſem, vt etiam ius ἐπιγαμίας Euboeensibus concesserimus, vt inde nouorum ciuium accessione Respublica firmaretur. MARKL.

Pro vulgari ἐχ ἅτως dedi ἐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἄπολιν cernere. nam α postrema litera facile potuit e proximo insequente vocabulo adhaerescere. Leg. ergo ἐχ ὅπως, ἵνα ἄπολιν Ἀθη.

διενοέμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιέμεθα· νῦν δὲ καὶ τὰς ὑπάρχοντας πολίτας * ἀπελοῦμεν[12]; ἐκ, ἂν ἔμοιγε πειθώμεθα, ἀδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὁπλίτας πολλὰς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας· ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι, βεβαίως δημοκρατήσεσθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίσασθε γὰρ[13] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις, καὶ ἃ τὰς γῆν κεκτημένας ἔχοντας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλὰς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, ὃς ὁ δῆμος καταγαγών, ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης ἐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθησθε, ἃ τὰς εὐερ-

12. ἀπελῶμεν] sic dedi de meo, (quod idem est, atque ἀπελάσομεν *expellemus*) pro vulgari ἀπολῶμεν.

13. ἐπίσασθε κ. τ. λ.] ἐπίσασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τὰς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omissis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. *Id. ibid.* TAYLOR.

καὶ ἃ τὰς etc.] Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum supra, ἐπίσασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V, 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νύμφιος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. vbi καὶ, ita positum, nulli neque Vsui, neque Venustati inseruit. Repone: ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane Matthaeus IX, 15. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et Marcus II, 20. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND.

Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρους deesse suspicor δεῖν εἶναι.

εὐεργέτας καθὸ δύνασθε τῆς πατρίδος ἀποσερήσετε ἐδὲ τὰς λόγας πιστοτέρας τῶν ἔργων, ἐδὲ τὰ μέλλοντας τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἳ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· ἅπερ[14] κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν· εἶτα[15] τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς

14. ἅπερ dedi, pro vulgari ὅπερ.

15. εἶτα κ. τ. λ.] εἶτα οι τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων επιθυμουντες ἐρῶσι τίς ἔσαι κ. τ. λ. SCHOTT.

εἶτα τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς ἔσαι σωτηρία etc.] Deprauatiſſima ſunt haec. Recte autem vidit *Schottus* aliquid deeſſe: ideo ſupplet ac legit εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι, τίς ἔσαι etc. Forte ita legendum et diſtinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, Τίς ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἔγωγε τούτοις εἰπεῖν ἀξιῶ, Τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν; deinde iis, qui facultatibus noſtris inhiant, ſi quaerant, Quaenam ſalus erit ciuitati, niſi fecerimus ea, quae Lacedaemonii iubent; ego viciſſim dicere aequum puto, Quid populo ſupererit, ſi quae iſti iubent fecerimus? Non dubitari poteſt, quin deſit ἐπιθυμοῦσιν, propter iſta, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem ſenſu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: vnde forte omiſſa haec vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. ἃ Λακεδαιμόνιοι *Stephano* debetur. Pro ἐγὼ δὲ lego ἔγωγε: tametſi iſtud ferri poſſit. *Stephanus* pro τούτοις legit τούτους. MARKLAND.

Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. et ſic ex parte quoque correxi.

ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν ἃ Λακεδαιμόνιοι [15] b. κελεύσιν· ἐγὼ δὲ τέτες [16] εἰπεῖν ἀξιῶ τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττεσιν. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον μαχομένες ἀποθνήσκειν, ἢ φανερῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν μὴ πείθω [17], ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον· ὁρῶ δὲ Αργείες καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, τὴν αὐτῶν οἰκείας, τὲς μὲν, ὁμόρες ὄντας Λακεδαιμονίοις, τὲς δὲ, ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τὲς μὲν ἀδὲν ἡμῶν πλείες, τὲς δὲ ὐδὲ τρισχιλίες ὄντας. ἴσασι [18] γὰρ, ὅτι κἂν πολλάκις εἰς τὴν τέτων [19] ἐμβάλωσι, πολλάκις

15 b. Λακεδαιμονίοις] α Λακεδαιμονιοι κελεύουσιν. Steph. ποιησαιμεν Λακεδαιμονίοις α κελεύσιν, vel ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις τα κελευόμενα. *Sylburg.* ποιησομεν. Scalig. TAYLOR.

16. τέτους dedi, pro vulgari τέτοις.

17. ἐὰν μὲν πείθω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον.] *Steph.* ἐὰν μὴ πείθω. Sed non de *se* ſolo loquitur Orator, de *omnibus* vero Athenienſibus. vnde verum puto, ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν πεισθῶμεν, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον· *reor enim, ſi ita faciamus, vtriſque commune periculum futurum:* id eſt, Lacedaemoniis aeque ac nobis: non illi immunes erunt periculi, ſi nos arma capere, atque vrbem *defendere* nobis perſuaderi ſinamus. Hoc voluiſſe Oratorem, (nempe, bello *Defenſiuo* vti) ſequentia Argiuorum et Mantinenſium atque ipſorum etiam Athenienſium exempla euincunt. ἂν εἶναι pro ἔσεσθαι, vt paſſim. MARKLAND.

Pro μὲν dedi μὴ. quod ſi autem ſeruandum ſit μὲν, leg. erit ſic ἐὰν μὲν πείθω, ἑτοίμην ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ, κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον.

18. ἴσασι] Lacedaemonii puta.

19. τέτων] Argiuorum et Mantineenſium.

λάκις [20] αὐτοῖς ἀπαντήσονται [21] ὅπλα λαβόντες. ὥστε ἐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς [22] δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, τέτες καταδελώσεσθαί γε [23], ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτὲς τῶν ὑπαρχόντων [24] ἀγαθῶν ἀποστερῆσαι· ὅσῳ δ' ἂν ἄμεινον πράττωσι [25], τοσέτῳ [26] ἐπιθυμῶσι κινδυνεύειν. εἴχομεν δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην, ὅτε τῶν Ελλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βελεύεσθαι, περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, ἐνομίζοντες δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι. ἄξιον γὰρ ἦν, ὀλίγων ἀμελοῦντας, πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἁπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρὶς ἡμῶν [27] λέλειπται, ἴσμεν, ὅτι ὁ κίνδυνος ἕτος μόνος

20. πολλάκις secundi loco malim τοσαυτάκις. *toties.*

21. ἀπαντήσονται] Argiui puta et Mantineenſes.

22. αὐτοῖς] Lacedaemoniis.

23. νικήσωσι, τέτες καταδελώσεσθαί γε] ſic leg. et diſtinguendum videtur νικήσωσι τέτες, ἐ καταδουλώσεσθαί γε. Si vincant (Lacedaemonii) hos (Argiuos et Mantineenſes) non tamen hoc ſe conſecuturos, vt illos in ſeruitutem redigant.

24. τῶν ὑπαρχόντων] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

25. πράττωσι] Lacedaemonii.

26. τοσέτῳ ἐπιθυμῶσι κινδυνεύειν.] Lege ἐπιθυμῆσαι, ita poſtulante conſtructione, vt καταδελώσασθαι, (ſic enim legendum, non καταδελώσεσθαι) et ἀποστερῆσαι. *Stephanus* inſerit μᾶλλον poſt τοσέτῳ. non neceſſarium forte, cum tam vſitata ſit iſtius vocis Ellipſis. MARKL.

Poſt τοσέτῳ, non μᾶλλον, ſed potius ἧττον addendum videtur, *hoc minus cupiunt;* et μιᾷ poſt ἁπάντων. verſu penult.

27. ἡμῶν λέλειπται] malim ἡμῖν μόνη λέλ.

νος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. ἀλλὰ γὰρ χρὴ[28] ἀναμνησθέντας, ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες, ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἕσεσθαι[29]. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη[30], ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτε μὲν ἐφεύγομεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. ὀκνῶν αἰσχρὸν[31] εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν;

28. ἀλλὰ γὰρ χρὴ] mediam vocem, qua vulgatae carent, addidi.

29. ἕσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel vt alii, καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἕσεσθαι. TAYLOR.

30. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. *Aristot. Rhetor.* II. 24. TAYLOR.

31. οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii fine interrogatione legunt, atque interpretantur, *Turpe igitur foret*, etc. *Hudf.* TAYLOR.

Lysiae Voluminis primi

FINIS.

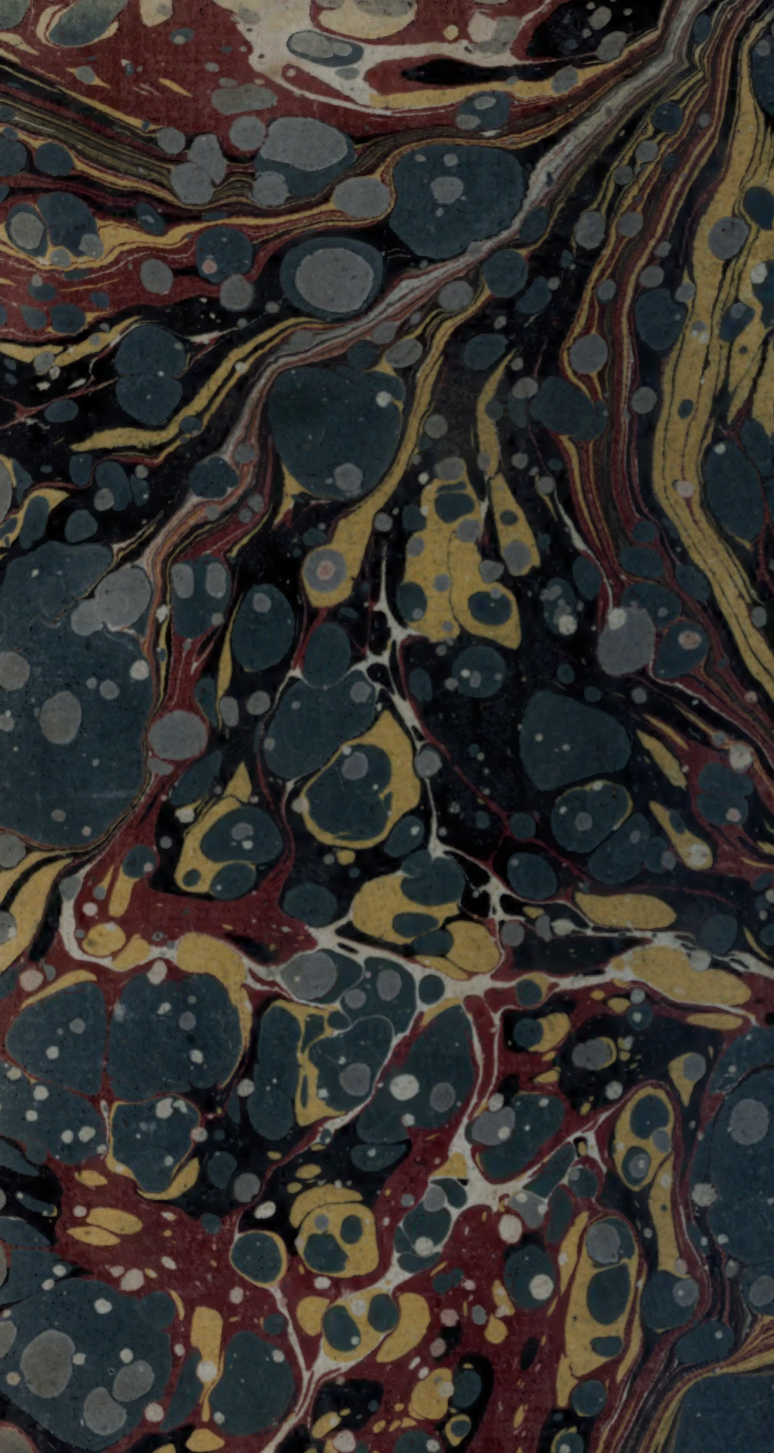

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU

Author Reiske ed
Title Oratorium Graec. V
113041
I Gr. C.
R